

Giới thiệu Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà

Thể loại: tiên hiệp, kiếm hiệp, sắc hiệp, sắc, tu chân, tiểu thuyết 18+...

Một câu chuyện nói về con đường phiêu lưu của nam chính ở thế giới huyền huyền, gọi gió hô mưa cùng với những tài năng thiên phú. Bắt đầu từ việc Vũ Lâm, Tai Ương Chi Long, Thiên Tai Long Đế chỉ trưởng tử, trọng sinh thành một cái thiếu gia, thiên phú dị bẩm, vô số muội tử ngưỡng mộ. Cùng lúc, hần phát hiện bản thân nguyên lai là một cái phá nhân vật phản diện, sinh ra để trở thành nhân vật chính đá đập chân đạp xuống đất mà sát loại kia.

Thạch Thôn thiếu nữ: "Người cái chết biến thái, người ta ngực nhỏ mà cũng loạn, đợi ta lớn hơn chút..."

Trần Viêm: "Đại ca, hôm nay chúng ta cùng nhau vui vẻ đi."

Ai đó: "Chủ nhân, người cường loạn ta đi."

Nhân vật BOSS cuối: "Sur huynh, tối nay chúng ta tách khỏi đám người kia đi, ta cho ngươi xem cái này - rất - là - hay, yên tâm, ta phòng ngay cạnh, phát sinh cái gì đều có thể cho đám nữ kia nghe thấy..."

Trùng sinh nữ chính: "Vũ Lâm, tối nay muốn không ra phòng ta.."

Phương thức đè xuống đất mà sát tựa như không đúng..

"Con em ngươi!"

Vô CMN Dịch Phụ Thân Lên Nhân Vật Phản Diện Đem Nó Làm Đá Mài Dao Cho Nhân Vật Chính: "Một cái nhân vật vốn là đá mài dao, lại của được không chỉ hết thầy nhân vật chính còn có cả Boss cuối. Đây là cái gì thao tác?!"

"..."

Vũ Lâm xoa cằm, nhìn xung quanh mình một đồng lớn lão bà:

"Hắn là ta tương đối đẹp trai."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Xuyên Việt (18+)

Hà Nội, ngày đẹp, thánh lành, năm tốt..

Vũ Lâm đang nhấp một ngụm rượu, ngồi trên đỉnh một tòa tháp cao, nhìn bên trên sân thượng ba bốn cô gái đang cười hi hi vây quanh hắn, từng cô một đều quốc sắc thiên hương, hơn nữa... hết thấy đều đang lỏa lồ.

Thân thể của bọn họ đều là có 1 trong 1 vạn, ngực to, hông căng, vòng 2 nhỏ, làn da tương đối rám nắng, đang cười hi hi trêu chọc nhau, tay sờ loạn lên..

Hắn giang chân ra, tiếp đón một cô vào trong lòng, cô gái này là người Tây lai, nàng là một trong mấy bạn gái của hắn, lúc làm tình vô cùng có kỹ thuật nên rất được hắn ưa thích.

Vũ Lâm quả thực cũng không phải là người Địa Cầu, hắn tiền thân là tại một cái Tu Chân Thế Giới Long Tộc - Tai Ương chi Long chết đi về sau mới trọng sinh lại tới Địa Cầu, hồn xuyên qua cái chủng loại kia.

Mà kiếp trước của hắn mới là người Địa Cầu. Nói cách khác, tình huống của hắn là Vũ Lâm oảng - > Xuyên qua Tu Chân Thế Giới hồn xuyên vào Tai Ương chi Long một con Chân Long nhất tộc - > Chết, hồn quay ngược trở lại Địa Cầu, vào cái thân thể khác.

Hào rồi rầm

Có điều hắn vẫn có được ký ức của tiền thân, hơi tiếc là Địa Cầu không có linh khí cho nên hắn không có tu luyện được. Bất quá hắn vẫn có biện pháp rèn luyện thân thể, trở thành một cái gọi là Võ Đạo Tông Sư tại cái thế giới này, tay không bắt đạn chùng loại kia.

Mà cũng nhờ một thân Võ Đạo Tông sư hắn mới kiếm được địa vị trong cái thế giới này, cái gì tên lửa đạn đạo đều không làm khó được hắn, bình vương gì đó đối với hắn cũng chỉ là muối. Thân là Võ Đạo Tông Sư, chạy loạn lên tìm các đại thế gia cùng mộ cổ, kiếm về một vốn lớn tiền dễ như trở bàn tay.

Hơi nhớ lại chút bản thân kí ức, Vũ Lâm cười nhìn cô gái Tây, thân thể cô gái này đầy đặn, đôn đả, cặp ngực táo bồng căng mọng, cửa mình được cạo sạch lông trông có một loại cảm giác khiến hắn lập tức muốn cười lên người nàng mà đi.

Mà hắn cũng thật làm thế..

"Ư ư ư ư ư ư"

Cô gái liên tục rên rỉ theo từng cái nhấp của hắn, nàng bị hắn kéo đến bên lan can, dựa vào lan can mà vãi, liên tục từng tiếng rên âm ỉ truyền ra từ miệng nàng, trong khi miệng dưới của nàng bị hắn liên tục thọc vào từng cú chọc khiến cho nàng sướng phải đến tận trời xanh.

- cái đó lớn quá.. cái đó của anh Lâm thật lớn..

Hắn liên tục dứt ra dứt vào, bộ ngực nàng bị hắn nhào thành một đoàn, cuối cùng cả hai rên lên, một đoàn chất lỏng phun vào trong cửa mình của cô gái, cô gái lập tức xuối lợ xuống, thỏa mãn nhìn hắn:

"Anh đ!t thật sướng..."

Vũ Lâm cười cườinói:

"Dùng miệng của em làm sạch nó đi! "

Nàng nhận thấy hơi nóng phả vào mặt mình, đôi má của nàng liền đỏ bừng, cố gắng nâng tay của mình lên cầm lấy tiểujj của hắn, nàng liền há miệng ngậm lấy thứ to cứng vào trong miệng mình dùng lưỡi liếm hết phần chất dính màu trắng bám ở trên tiểujj của hắn khiến nó ngày một to và cứng hơn.

Sau đó, Vũ Lâm tiếp tục phịch nàng thêm một hiệp nữa, lần này là nàng chủ động làm tư thế nữ cao bồi. Cuối cùng hắn cùng với chúng nữ liên tục quần nhau thêm vài hiệp, mỗi người ít nhất một lần.

Thân là Võ Đạo Tông Sư, thể chất hắn phải vô cùng mạnh khỏe, đừng nói một đêm mười hiệp, một đêm hai cái mười lần cũng không là vấn đề lớn.

Sau khi cùng chúng nữ quần nhau ầu tã, Vũ Lâm nhìn mấy cô gái rên rỉ thờ dốc, nằm ở trên đất, cảm giác mười phần thỏa mãn.

Bất quá lúc này sự chú ý của hắn không nằm ở cảnh tượng đầy sắc xuân xung quanh.. mà lại dồn vào một âm thanh mới 5 phút trước vừa mới xuất hiện..

"Đã phát hiện tới Kí Chủ.. trong 10 phút tiến hành hoàn toàn phụ thân lên Kí Chủ."

Kí Chủ..

Vũ Lâm nhú mày...

Này là cái gì quỷ đồ chơi?!

Hắn kiếp trước nữa cũng là cái học sinh trung học phổ thông một hơi bị hồn xuyên qua tới Tu Chân Giới, Tiên Vực, còn tưởng bản thân là cái gì nhân vật chính trong tiểu thuyết, mặc dù có cái tiện nghi lão cha Chân Tiên tu vi, bất quá không có cái gì Hệ Thống hỗ trợ.

Sau đó một hơi toát ra năm sáu cái gia hỏa, một cái Thạch Thôn nữ hài, tay mạng dị hỏa tay cầm hắc thước thiếu nữ, Phù Tổ Thánh Nữ v..v đem hắn dọa chạy: Đám này rõ ràng là nhân vật chính mà, toàn bộ đều là tiểu thuyết bên trong nhân vật chính.

Đương nhiên lúc đó hắn cũng không có biết được bản thân là một cái nhỏ bé nhân vật phản diện, điên rồ chạy ra tìm đường chết, sau đó... thực chết rồi.

Vũ Lâm đối với cái này chỉ là rung đùi, nhân vật chính có nhân vật chính nên có quang hào, mà hắn điên rồ tìm đường chết trên thực tế là do tính cách hắn lúc xuyên qua cực kỳ trẻ trâu, lại thêm thiên phú tồi tàn cho nên liền hình thành một cái "phụ nhị đại trang bức và mặt" loại hình nhân vật.

Hơn nữa, hắn là nhân vật phản diện, chết bờ chết bụi cũng là chuyện đương nhiên (Khóc biểu lộ), bất quá Vũ Lâm cũng không như thế nào lo lắng. Dù sao, đây cũng là Địa cầu, mấy cái gia hỏa cũng không thể chạy tới nơi này giết hắn được đi.

Bất quá lúc này thời điểm, hắn lại tự hỏi mình: Bọn hắn sẽ không thật chạy tới đây chứ?!

"Tích tích.. Hệ Thống đang tiến hành phụ thân lên Kí Chủ..."

Thật là Hệ Thống!? Người xuyên việt nên có được đãi ngộ?!

Cho nên... Hệ Thống liền đến muộn mấy ngàn năm rồi?!

Gặp quỷ! Hiện tại hắn đã là nhân sinh đỉnh phong, Hệ Thống còn tới làm gì?!

Bất quá mấy ngàn năm tu dưỡng không phải là giả, để cho Vũ Lâm ngồi rung đùi một lát vẫn là có thể. Chỉ là tại 10 phút sau, hắn cười khổ nhìn đột nhiên giáng lâm từ trên trời xuống một đạo ánh sáng, đem toàn bộ thân thể hắn bao phủ lại bên trong, kế đấy, âm thanh vừa rồi lại lần nữa phát ra.

"Thành công phụ thân lên thân thể Kí Chủ."

"Bắt đầu chuyển dịch linh hồn về Tiên Thế Giới."

"Chuyển dịch tiến độ bắt đầu: 0%.... 20%... 40%."

Vũ Lâm thiếu chút sắc ra một ngụm nước:

- Nà nĩ?!

Không sai, hần là bị dọa sợ thiếu chút tiếng Nhật đều phun ra tới.

Thiên thọ, nguyên lai là chuyển dịch hần về lại bên kia chứ không phải đem hần đi tới nhân sinh đỉnh phong tại bên này ư!? Thật sự là gặp quý, so với quý còn gặp quý.

"Trong khi chờ đợi, trước tiên chúng ta được làm quen thoáng một phát. Tên ta là Vô CMN Dịch Phụ Thân Lên Nhân Vật Phản Diện Đem Nó Làm Đá Mài Dao Cho Nhân Vật Chính!!!"

"Thiếu niên, quay trở lại Tiên Thế Giới, trở thành nhân vật phản diện, biến thành đá mài dao cho nhân vật chính đi thôi."

Hần chợt cảm giác một trận lạnh run người...

CMN, nguyên lai cái này Hệ Thống không phải để cho hần đi tới bản thân nhân sinh đỉnh phong, mà là để cho nhân vật chính đi lên nhân sinh đỉnh phong à!?

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Thật xuyên qua?!

"Gặp quý."

Vũ Lâm thiếu chút gằm lên, tỉnh dậy liền phát hiện bản thân đã nằm ở trên giường, xung quanh một đoàn khí tức thần thánh mà quang mang vang vọng, tuy nhiên hần cũng ần ần cảm giác được trong góc tối của căn phòng có những luồng âm thanh lờ mờ rợn người.

"Lại nữa."

Vũ Lâm thờ dài, cảm nhận một chút bầu không khí quen thuộc linh lực, mặc dù đem so với trước nhỏ bé đi rất nhiều nhưng vẫn là có. Xem ra hần lại một lần nữa xuyên qua rồi. Hơn nữa, lần này cũng là linh hồn xuyên qua.

Nói thật, hần không cần cảm ứng thoáng một phát linh hồn bản thân, cũng không cần cảm ứng tới tiền thân kí ức cũng có thể khẳng định bản thân là linh hồn xuyên qua. Nói đùa, loại hình xuyên việt này hần thể nghiệm mà có kinh nghiệm.

"Thiếu gia, người tỉnh rồi."

Một âm thanh vang lên, Vũ Lâm nhìn qua, là một cái nha hoàn có thể nói quốc sắc thiên hương đang lo lắng nhìn hần. Vũ Lâm nhớ lại, dường như trong lúc cái này cổ tiền thân đang bị nằm trên giường, chỉ có lão quân gia cùng nha hoàn này ở bên cạnh.

Nha hoàn này tên Gia Linh, là hần tiếp thân nha hoàn từ nhỏ.

Nói thật, nếu hần là nhân vật chính thì có lẽ hần thân thể thực sự là một cái phế vật thiếu gia... Bất quá, rõ ràng hần cũng không phải nhân vật chính...

Ngồi dậy thoáng một phát, hần cảm ứng tới trên người tu vi.. không sai, Trúc Cơ sáu tầng, căn cơ cực kỳ bất ổn, dường như là bị thụ thương, hơn nữa không phải là ngoại thương mà là nội thương, tự bản thân mình gây ra, có khả năng là tẩu hỏa nhập ma, đột phá Kim Đan thất bại, dẫn tới tẩu hỏa nhập ma.

Vũ Lâm khoanh người, nhíu mày, tại sao lại tẩu hỏa nhập ma?! Trúc Cơ kỳ tu vi dù có đột phá Kim Đan thất bại cũng không thể tẩu hỏa nhập ma, trừ cái trường hợp đột phá gặp vấn đề, kinh mạch vỡ vụn. Nhưng nếu thế thì lúc này tổn thương hần không phải linh hồn mà là thân thể.

Hơn nữa, nếu thế thì hần không thể ổn thỏa ngồi đây, nhẹ thì cũng phế toàn thân, nặng thì xương hóa thành than cốc, thịt hóa thành tro, máu cạn khô mà chết.

Cho nên, vấn đề nằm ở linh hồn.

Vừa nghĩ đến đây, Vũ Lâm cẩn thận hướng về sâu trong linh hồn hải tìm kiếm, một hồi hần nhìn thấy một đoàn cầu nhỏ màu xám đang ẩn núp, cười lạnh đem đoàn cầu này xé đi ra, từ bên trong đoàn cầu truyền ra tiếng gào rú không cam lòng:

"Không thể nào, ta tổn hao rất lớn công sức mới đem cái tiểu tử kia lừa gạt để đoạt xá, ngươi là người phương nào cướp đoạt công sức của ta."

Vũ Lâm cười lạnh, đoàn linh hồn xám kia đột nhiên phát ra một tiếng rú dài, vô số mũi mâu linh hồn đem đoàn xám cầu kia xé xác, kể đấy hần nhỏ ra một ngưng trọc khí:

"Hừ, Luyện Hư cảnh hồn Anh, bảo sao có thể gãy vỡ ra dạng này."

Gã này hần là đem một loại bí quyết nát đến nhà truyền cho tiền thân của cổ thân thể này, kể đó tiền thân thật đúng là đi tu luyện, sau đó nửa đường bắt trắc, bị đoạt xá, tiền thân không cam lòng muốn kích nổ thân thể, nhưng lại bị ngăn trở cho nên tu vi hiện tại chỉ còn có Trúc Cơ sáu tầng.

Ngoại trừ cái kia lão nhân thân bí linh hồn, Vũ Lâm còn thấy được một đoàn màu đen đồ vật, nhưng hần lại không thể di chuyển mấy may, cũng không biết là thứ gì.

Bất quá, gia hỏa này không nghĩ tới là Cửu Dương chi thể, cũng coi như là một khối tài liệu không tệ. Cửu dương chi thể người có được cường đại thuần dương chi lực, hơn nữa chiến đấu thời điểm còn có thể tế ra 9 vầng mặt trời, lực chiến đấu đơn giản bạo tạc.

Nhìn qua nha hoàn Gia Linh, hần gật đầu nói:

"Ngươi đi ra một chút, ta có việc cần ở trong này tự làm."

Gia Linh dạ một tiếng, rút lui ra khỏi phòng. Sau khi đảm bảo nàng đã đi khuất, hần khóa cửa, kể đó nội thị qua thân thể, nhú mảy:

"Trúc cơ sáu tầng mà mới có 73 đường huyết vị, như thế kém?!"

Vũ Lâm nhú mảy, nơi này hần là Phàm Vực, cho nên Trúc Cơ tu vi mới có thể mở ra 73 huyết vị mà đã Trúc Cơ sáu tầng, dù tính cả hòi còn là Trúc Cơ chín tầng cũng chỉ có hơn 100 cái. Nếu như đây là Tiên Vực, không có hai trăm cái huyết vị mở ra đều có thể thẹn với tổ tiên.

Kì thực hần cũng không biết là tại Phàm Vực nói này, 30 huyết vị Trúc Cơ công pháp đã có thể nói kém, 60 cái bình thường, 90 cái trở lên tạm được, mà 156 cái đã là cực phẩm. Tuy nhiên tại Tiên Vực, 362 huyết vị Trúc Cơ công pháp mới tính là trung bình, về phần cực phẩm liền có nhiều cái, tuy nhiên đều tại 362 huyết vị vòn quanh.

Tùy theo thứ tự khai mở huyết vị, sẽ có diệu dụng khác nhau, cho nên phân ra các đẳng cấp khác nhau.

Hần tại Tiên Vực thời điểm lấy được một cái gọi Linh Thần Dung Lô Quyết, công pháp này có thể hút linh khí bên trong mọi vật, từ đó đề thăng bản thân tu vi. Chỉ là công pháp này tăng tốc tối đa cũng chỉ là tại dưới Tiên Cảnh.

Sau Tiên Cảnh liền không có. Bất quá hần cũng không để ý, sau Tiên Cảnh công pháp hần cũng không thiếu, đều là kiếp trước trước nữa kiếm được.

Vũ Lâm nhìn qua thứ tự khai mở, cảm giác cũng không tệ, ít nhất 30 đường ban đầu giống nhau, bèn giơ tay, lệnh:

"Tán!"

Lập tức tu vi hần bị tán tới 30 đầu huyết vị, kể đấy, hần dựa theo Linh Thần Dung Lô Quyết, hấp một hơi, toàn bộ linh khí xung quanh bị hần hấp thu vào, đem bồi bổ đây đặn vào bên trong các huyết vị đã bị khai mở. Những huyết vị kia dù rộng không nhưng lại không vấn đề, ngày sau chỉ cần rót thêm linh lực vào là được, không cần tốn công mở ra lần nữa.

Nói thì nghe nhanh, kỳ thật giai đoạn này kéo dài hơn 2 giờ, lúc mờ mắt ra, Vũ Lâm đã thở phào, 32 đầu huyết vị đã khai mở, chỉ còn lại trên 330 đầu nữa.

362 đầu huyết vị, 156 cái sinh huyết, 156 cái tử huyết, 49 ẩn huyết, một cái chủ huyết. Tu thành đại viên mãn là có thể khai mở một cái đại thần thông, thần thông này tùy theo thứ tự tu thành, lượng linh lực ở trong mỗi huyết, có huyết linh không... mà quyết định.

Nếu hần tu luyện ẩn theo Linh Thần Dung Lô Quyết, 362 huyết vị tạo thành một lô đỉnh, hấp thụ vạn vật linh khí.

Bất quá, giờ cũng đã là lúc đi ra ngoài. Hiện tại hần đã đói bụng.

Gia tộc này là Vũ gia, một cái trong 6 đại gia tộc của Dương Quang Thần Triều, dựa theo cái quang cảnh xung quanh hần là Hoàng Đại Lục nằm tại Phàm Vực. Thân thể này tiền thân cũng tên Vũ Lâm, là một cái thiên tài, tuy nhiên hồi xưa bị rơi vách núi, từ đó đạt được một lão nhân đi vào, hỗ trợ tu luyện.

Trần đầy nhân vật chính kết cấu nếu không phải hần bị lão nhân này đoạt xá, thuận thể chính hần đi vào.

Vũ Lâm đi ra ngoài, lập tức các nha hoàn nhao nhao hô lớn. Rất rõ ràng việc hần bị tẩu hỏa nhập ma ảnh hưởng rất lớn tới toàn bộ đám người trong tộc.

Đương nhiên, hắn cũng không coi đây vào đâu, theo trí nhớ đi tới phòng ăn, bắt đầu lệnh cho nha hoàn chuẩn bị đồ ăn.

Ở đây căn bản cũng chỉ có mình hắn cùng nô bộc và nha hoàn, dù sao đây cũng là phủ của hắn ở tại Minh Thủy thành. Minh Thủy thành cũng coi như không to không nhỏ, vừa vặn đủ hắn trưng thuế vài vạn linh thạch một năm.

Dương Quang Thần Triều chân diện mục là 1 cái Hoàng Thất cùng 6 cái gia tộc lực ngang nhau thành vạc 7 chân, Vũ Gia chính là một cái trong đó.

Vũ Lâm ăn xong, không có việc gì bèn lệnh cho lão quản gia đem vào vài loại linh tài địa bảo, Ngàn năm Linh Chi, Trăm Năm Hà Thủ Ô các loại. Những vị thuốc này là hái ở trong núi tới, cũng không phải trưng thuế tới.

Hắn không có ý định luyện dược, tuy nhiên Linh Thần Dung Lô Quyết có thể trực tiếp thông qua hấp thu linh thảo dinh dưỡng tới bồi bổ thân thể, chỉ cần hắn không chế tốt dinh dưỡng lưu thông liền có thể an tâm rồi.

Trên tay hắn hiện ra một vòng xoáy, đây là hấp lực tạo ra khi vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết tạo ra, Linh Thần Dung Lô Quyết hắn còn chưa luyện tới nơi tới chốn, chỉ sử dụng một chút Tiên Vực thủ đoạn để tạo ra một thôn phệ chi môn để thôn phệ dinh dưỡng linh khí.

Dù sao, kiếp trước trước hắn là Tai Ương chi long, đối với không chế tự nhiên một đạo này mười phần am hiểu, tuy nhiên kiếp trước thân thể hắn có tật nên không thể tu luyện, bất quá không chế pháp tắc vấn đề này liền mười phần hoàn mỹ truyền lưu xuống dưới.

Chỉ là loại thủ đoạn này chỉ áp dụng được với vật chết, vật sống sẽ tỏa ra tự thân nó pháp tắc cộng minh cho nên không thể hấp thu được linh khí trực tiếp từ vật sống, trừ khi cảnh giới hắn cao hơn nó quá nhiều.

Bàn tay hắn chạm vào mười mấy loại thiên tài địa bảo, một luồng linh khí không lồ tràn vào thân thể hắn, đem mười mấy cái huyết vị tiếp tục khai mở, dinh dưỡng bị hắn vận chuyển, kết hợp với linh lực sẵn có trong kinh mạch cũng cô lại kinh mạch, từ đó bồi dưỡng lại căn cơ, mà các loại thiên tài địa bảo cũng nát thành phấn vụn.

Quá trình này mất 1 giờ đồng hồ, sau 1 giờ hắn thở ra một hơi, gần 50 cái huyết vị đã khai mở, kỳ kinh bát mạch cũng được khôi phục.

Bất quá hiện tại thì hắn vẫn cần giải quyết một đạo nan đề do Hệ Thống vừa ban tặng: Nhiệm vụ:

"Đột phá Kim Đan tu vi trong 1 tháng, nếu không làm sao có tư cách làm đá mài dao cho nhân vật chính?!"

Phần thưởng: Hoàn thiện diễn sinh Linh Thần Dung Lô Quyết, biến thành Thiên Địa Dung Lô Quyết.

Thất bại: gạt bỏ."

Thấy chưa?! Hệ Thống này cần hắn mạnh lên, nhưng là để cho nhân vật chính đem hắn đi giết á.

Vũ Lâm suy suy nghĩ nghĩ, gọi Gia Linh vào phòng. Nàng tiến vào, Vũ Lâm ra lệnh cho nàng đóng cửa lại, hỏi:

"Ngươi có muốn tu luyện không?!"

Gia Linh kinh ngạc, quỳ xuống đáp lời hắn:

"Nô tì không dám!"

Vũ Lâm gõ gõ cằm:

"Không cần sợ, ta cho ngươi một phần pháp môn tu luyện, ta cũng chỉ hỏi thôi, kì thật đây là mệnh lệnh!"

Gia Linh nhìn hắn, kể đó nàng gật đầu:

"Thiếu gia dạy phải, nô tì xin tuân mệnh."

Vũ Lâm nhìn nàng gật đầu, đoạn hắn tìm trong bàn một cái ngọc giản, phát hiện bên trong là một cái khá bình thường công pháp bí tịch hơi chút động tâm xóa đi nội dung bên trong, ghi vào lại một đoạn công pháp ở trong trí nhớ hắn:

Âm Dương Hoan Hi Tĩnh công.

Công pháp này năm xưa hắn có đọc qua, nam nữ tại làm tình lúc còn có thể tăng mạnh tốc độ hấp thu linh khí, tìm hiểu đại đạo, thái âm bổ dương, thái dương bổ âm, thiên địa âm dương tuần hoàn, hơn nữa sẽ kích thích mạnh mẽ đến giác quan cả hai, tăng cường sinh lý, càng làm tình càng sướng vân vân...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Song tu (18+)

Tu vi cảnh giới lần lượt phân thành Luyện Khí kì, Luyện Thể kì, Trúc Cơ kì, Kim Đan kì cùng vài cảnh giới phía trên. Mỗi cảnh giới phân thành 9 tầng, có một loại xu hướng tu luyện khác nhau, tỉ như Luyện Thể kì là tu luyện thân thể, Luyện Khí kì là dẫn khí nhập thể.

Âm Dương Hoan Hi Tình công là một cái đặc biệt công pháp, không giới hạn tu vi giữa hai người, khi cùng nhau làm tình, tốc độ tu luyện giữa hai người có thể tăng cao lên 40% so với bình thường, người tu vi thấp hơn có thể hưởng lợi thêm 50% nữa là tăng cao lên 90% tốc độ tu luyện. Đường nhiên còn tùy khoảng cách tu vi hai người, nhưng khoảng cách càng lớn thì tốc độ càng nhanh.

Tỉ như Gia Linh cùng hần song tu thì tốc độ nàng sẽ tăng tầm 3 lần.

Gia Linh lúc này đang ở trước mặt Vũ Lâm, nửa thân trên nàng để trần, áo thông xuống, cặp vú hồng hào căng cứng lại, nổi lên, kích cỡ cũng khá to, khuôn mặt nàng ứng hồ nhìn hần. Vũ Lâm giờ tay lên, sờ sờ qua cặp vú, kể đó một luồng linh lực nhỏ xíu tràn vào nội thị thân thể nàng.

"Ồ."

Vũ Lâm cười nói:

"Ngực còn rất mềm đây."

Vừa nói hần vừa mân mê cặp vú hồng của Gia Linh.

"Thiếu gia.. "Gia Linh đỏ bừng mặt, nhìn sang bình hoa bên cạnh rên rì: "Ngài nói là muốn kiểm tra thân thể nô tì mà."

"Hắc hắc.. quên."

Vũ Lâm vừa nói, vừa nội thị thân thể Gia Linh, lập tức nhú mày lại. Có ba tin, 2 xấu 1 tốt. Thứ nhất là tin tốt: Gia Linh thân thể là Thiên Âm thân thể, thể chất này nói hiếm không hiếm, nói nhiều không nhiều, khoảng chừng 3 thành trở lên nữ tử là Thiên Âm thân thể. Nhưng thể chất nàng tương đối thuần khiết, cho nên tốc độ tu hành của cả hai khi song tu với hần có thể đề thăng 3 thành.

Thứ hai, trái tim của nàng là Thiên Âm Tâm, loại tim này cũng như trên, không nhiều không ít, nhưng cùng xuất hiện với Thiên Âm Thân thể thì thành Thiên Âm Nữ, là thể chất cực kỳ tai họa, mỗi cách một đoạn thời gian sẽ bị một trận hàn lạnh thấu xương đến thân thể, để quá nhiều toàn thân sẽ hóa thành băng điều mà chết.

Thân thể này ứng theo vài loại công pháp có thể làm cực phẩm lô đỉnh, nhưng tương tự, dùng một lần là phá toái, hóa thành băng điều.

Cái này về sau tìm tới Hòa Hoãn Dương Thảo hoặc các loại tài liệu khác có thể giải quyết.

Thứ ba, Gia Linh trong người có một đạo Băng Phượng huyết mạch, cái này hần cũng không biết là lợi hại, nhưng hần có một loại bí pháp để nàng lợi dụng đạo huyết mạch này tăng cường tốc độ tu luyện khi song tu với hần.

Rời tay khỏi cặp vú của Gia Linh, hần nhìn nàng, hai tay huy động ra một loại phù văn Thiên Phượng, áp vào người nàng. Đây là phù văn mang theo ba động cùng loại với chân huyết chân phượng, có thể kích hoạt loại huyết mạch bên trong cơ thể Gia Linh. Cùng lúc này, hần cũng làm một đạo cấm chế bên trong cơ thể nàng, đem đạo huyết mạch cùng dị tượng của nó ẩn đi mất.

Ầm vang.

Một tiếng phượng hét lú lo thoát ra từ thân thể nàng, đây là dị tượng duy nhất, kể đó tóc nàng trong một vài giây đổi sang màu bạc, rồi lại chuyển về màu đen bóng. Vú trái nàng đột nhiên có một hình xăm con phượng nổi lên kéo dài từ bả vai tới đầu v*, lấp lánh rồi biến mất.

Vũ Lâm nhìn qua Gia Linh, nàng đã dần dần tỉnh lại, hần rút ra một viên ngọc thạch đỏ rực đo lường thử linh căn của nàng, trực tiếp nhảy từ phế linh căn lên Địa Linh căn cửu phẩm, tương đương kinh người. Nói theo kiểu của Phạm Vực: Tiền đồ bất khả hạn lượng.

Bất quá thân là người tiên vực hần cũng chẳng để ý Linh Căn lắm. Nếu là Đạo căn thì còn để ý đôi chút.

Vũ Lâm kể đó đưa cho nàng khối ngọc giản ẩn chứa Âm Dương Hoan Hi Tình công, bảo nàng:

"Được rồi, mang khối ngọc giản này trên ngực, sau đó nó sẽ thay ta nối linh lực tu luyện cho. Giờ coi đồ ra đi."

Gia Linh nghe thế, đỏ bừng mặt nhưng vẫn nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó nàng trút bỏ luôn nửa bộ váy đã cởi ra một nửa, để lộ thân thể vô cùng xinh đẹp, vượt qua mọi cái mà Trái Đất gọi là giai nhân.

Cặp vú tròn hoàn hảo, to mọng nước, núm vú đỏ hồng rực rỡ, thân thể thon dài nhỏ nhắn, Vũ Lâm cởi đồ ra, cây căn trụ đã từ lâu cương cứng dài tới gần 20 cm, đâm vào trong âm đ*o của nàng, đâm ra một tia máu đỏ nhỏ.

"Um."

Gia Linh rên nhẹ một tiếng, cùng lúc này ngọc giản sáng tỏ, công pháp được Vũ Lâm khắc vào bắt đầu tự động vận chuyển. Cả hai người cùng lúc cảm thấy một luồng khí ấm nóng lan tỏa, Vũ Lâm cũng bắt đầu vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết, đối với thiên địa thi triển, một luồng hấp lực cường đại lan tỏa, hóa thành một lốc xoáy hướng về hai người mà lao tới.

Hạ thân của hai người nhanh chóng được tắm bổ, cảm giác sướng run người truyền tới khiến cho Gia Linh bên dưới run rẩy không cách nào kiềm chế được d*nh thủy, Gia Linh rên rỉ ầm cả phòng, khiến cho Vũ Lâm phải giơ tay ra, cách âm phù văn được khắc thẳng lên phòng.

Bằng không mai Vũ phủ liền có tin đồn Vũ Thiếu gia vừa tẩu hỏa nhập ma xong biến thành cái sắc bên trong quỹ đôi, vậy thì thật là đối với thanh danh hấn mặt trận tính tử vong.

"Thiếu gia... ngài làm ta sợ quá... a... a... a... ngài đừng dừng lại."

Vũ Lâm nghe thấy Gia Linh thét vang như vậy, càng mãnh liệt va đập, linh khí càng lúc càng hướng hai người hội tụ mà nương theo linh khí càng nhiều, giác quan càng cường hóa hơn, đối với cảm giác lên đỉnh Gia Linh cái kia trình nữ tự nhiên là càng cảm thấy rõ ràng hơn, gần như phát điên cuồng.

Cuối cùng Vũ Lâm đem Gia Linh lật lên, để cho nàng cười lên người hấn, tự thân vận động. Gia Linh mê đắm nhìn hấn, hông lại không ngừng chuyển động, nhưng nàng vẫn chưa từng làm tình bao giờ, tự nhiên tư thế không mang lại khoái cảm như lúc Vũ Lâm nhấp. Nàng nhìn Vũ Lâm cầu xin:

"Thiếu gia... người đ-t em đi..."

Vũ Lâm cười cười, đoạn hông hấn bắt đầu chuyển động nhấp lên nhấp xuống, cây cần trụ của hấn không ngừng đâm lên đâm xuống vào trong cửa động của Gia Linh, nước d*nh chảy xuống cả ga giường, mà Gia Linh lúc này đã rên rỉ mãnh liệt hơn, hông nàng run rẩy, một dòng nước khai nóng chảy ra từ háng nàng.

Gia Linh đỏ bừng mặt, nàng úp mặt vào ngực Vũ Lâm, rên rỉ:

"Thiếu gia xin lỗi... nô tì sợ quá nên..."

"Khụ.. không sao, tùy tiện."

Vũ Lâm ho một cái, đối với việc đ-t quá mạnh khiến nàng phải tè ra hấn cũng không biết nên tự hào hay bực mình. Dù sao, hấn cũng tiếp tục nhấp, mà tay hấn liên tục đem nàng nhịp hông chỉnh lại, cả hai đều liên tục nhịp nhàng.

Cuối cùng gần nửa tiếng qua, Gia Linh đã "ra" hai lần mà Vũ Lâm vẫn tiếp tục nhấp, bây giờ nàng đang chống tay lên người hấn, tiếp tục rên rỉ trong khi Vũ Lâm vẫn đang ở bên dưới nhấp. Đột nhiên, hấn lật người lại, đem nàng đè lên trên, cả người áp cả lên người nàng, nhấp mãnh liệt, cuối cùng rên nhẹ một tiếng, Gia Linh chợt cả tay lẫn chân cùng ôm choàng qua người hấn, một dòng nước nóng hổi chảy vào trong lỗ của nàng, chảy vào sâu bên trong nữa, một số còn chảy ra ngoài.

"Thiếu gia... nếu Gia Linh có thai..."

Gia Linh nhìn hấn bằng ánh mắt mê dại, nàng vừa nói vừa rên rỉ thồn thức. Vũ Lâm cười:

"Ta sẽ chịu trách nhiệm."

Bất quá, hấn là không có thai, dù sao võ giả muốn sinh con đều sẽ khó khăn mười phần, càng đừng nói công pháp Âm Dương Hoan Hi Tinh công trừ khi hai người chủ động vận chuyển, tỉ lệ có thai rất nhỏ.

Vũ Lâm kéo đó giơ lên cây cần trụ hướng về phía miệng Gia Linh, Gia Linh nhìn hấn hỏi:

"Thiếu gia...ngài, cái này cũng trong công pháp?!"

"Không, chỉ là sở thích cá nhân."

Vũ Lâm nhìn Gia Linh, đem đầu nàng ấn, ngậm sâu cây cần trụ của hấn, Gia Linh ngờ ngác cảm nhận cây cần trụ ấn vào miệng nàng, liếm sạch tinh dịch vẫn còn tiết ra đầu tiểu đê đê hấn...

"Oc... oc... chớp chớp. Chớp chớp. Oc... ummm"

Vũ Lâm cảm giác bắt đầu lại cứng lên tay đặt lên trên đầu nàng ấn càng lúc càng mãnh liệt hơn trước. Kéo đó hông hấn cũng bắt đầu di chuyển, mỗi lần hấn nhấp ra nhấp vào, dương v*t của hấn mãnh liệt rút ra rồi lại đâm vào bên trong miệng của Gia Linh, lút đến cận cán, đâm sâu vào trong cuống họng.

Cuối cùng, hấn gầm nhẹ, phun ra một hơi nước đục, đem miệng của Gia Linh chảy đầy chất trắng lỏng của hấn, phun ra ngoài miệng, bị nàng đỡ được. Hấn bảo:

"Nuốt hết đi."

Gia Linh nhìn hần, nhìn qua trong hai tay chút tinh dịch nàng đỡ, bèn nuốt tinh dịch trong miệng, kể đó nàng liếm lượng tinh dịch còn lại trong tay, tuy nhiên một số chưa kịp nuốt thì lại chảy ra vào trên người nàng.

Vũ Lâm kể đầy lại đầy nàng ra giường, bắt đầu thêm một hồi chiến trận, tiếng rên la lại đầy phòng...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lục Thiên Minh

Vũ Lâm cùng Gia Linh sau hai giờ vật lộn trong phòng đi ra. Hần để ý các nha hoàn cùng nô bộc nhẹ giọng chỉ trỏ hai người bèn đem Gia Linh kéo lại gần, nói:

"Chúc dọn đồ trở lại trong phòng ta."

Gia Linh đỏ bừng mặt, khe khẽ gật đầu, nàng chạy lẹ về phòng lấy đồ. Trên đường đi, bạn bè của nàng giữ nàng lại, cười cười:

"Mấy hiệp thế?! Thiếu gia giữ người lại mấy hiệp!"

"Các người... Im đi!"

Gia Linh đỏ bừng mặt, phụng phịu nói, sờ qua quần lót bên dưới vẫn còn ướt đầm tinh dịch do Vũ Lâm phun vào trước khi đi ra vẫn chưa kịp khô...

"Thiếu gia."

Vũ Lâm đang đi thì chợt lão quản gia chặn lại trước mặt hần, lão quản gia nhìn thiếu gia thờ dài, vừa mới bị tẩu hỏa nhập ma một thân tu vi bị thụt lùi, chưa kịp đi ra cùng cố tu vi đã lại nhớ thương nữ nhân.

Trước đây hần đâu có thế này?!

"Có chuyện gì thế?!"

Vũ Lâm nhìn lão quản gia, hỏi, một thân tu vi 60 khiêu huyết lấp đầy nhanh chóng hiển lộ ra. 60 điểm tinh quang ẩn hiện dưới da, hơn nữa khí tức đem so với trước còn hùng hậu hơn nhiều. Lão quản gia tương đối kinh ngạc, chợt hần vung tay lên, một luồng khí tức mạnh mẽ vượt xa Vũ Lâm tràn ra, áp vào người hần.

Vũ Lâm hững hờ, 60 điểm tinh quang bùng nổ, khí tức sôi trào mãnh liệt đem khí tràng mà lão quản gia tiết ra chống cự lại. Lão quản gia gật gù:

"Không sai. Chuyện này ta sẽ để người không báo lại với lão gia, tuy nhiên hi vọng thiếu gia biết chừng mực, quá mức sẽ hại tinh lực, hơn nữa... thiếu gia còn là chưa có tuyến chính dâu đâu."

Vũ Lâm hờ hững nhìn lão quản gia đi ra, hần chợt nói:

"Ta muốn đi ra Thú Viên một chuyến."

"Tùy ý thiếu gia."

Lão quản gia hơi sững lại, gật đầu đi tiếp. Vũ Lâm cười tiến vào phòng tắm, tắm rửa sạch sẽ, kể đó đi ra dắt Gia Linh cùng với hần đi tới Thú Viên.

Hần biết lão quản gia này là tu vi Kim Đan, ngang bằng các nghị sự trong gia tộc. Trưởng lão thì có Nguyên Anh tu vi, mà cái kia tộc trưởng - lão cha của tiền thân lại càng là Hóa Thân cảnh giới, trong mắt tiền thân cũng khá xa, nhưng trong mắt toàn bộ cảnh giới tại Phàm Vực chỉ có thể nói là...

Không lọt pháp nhãn, thậm chí tu vi này đối với những cô đại môn phái chỉ có thể nói là bình thường.

Vũ Lâm cùng Gia Linh tiến về thú viên. Gia Linh sau 2 tiếng đồng hồ quần quật đã tăng tiến tu vi lên Luyện Khí kì 8 trọng, nếu quay ngược với một vài gia tộc cực kỳ yếu ớt thì hai tiếng tăng 8 trọng đã đủ sánh vai thiên tài.

Đương nhiên, bạch bạch hai tiếng tăng 8 trọng cũng do nàng bây giờ là Địa Linh Căn cửu phẩm, lại thêm Vũ Lâm tu vi cũng là Trúc Cơ.

"Thiếu gia, có người đang nhìn đây."

Gia Linh run rẩy nói trong lúc bọn hần ở trên một cỗ xe ngựa trong lúc tiến về Thú Viên, nàng bị Vũ Lâm thọc tay vào trong áo giày vò một đợt. Vũ Lâm cười:

"Ai dám nhìn chứ!?"

Đột nhiên ánh mắt hắn híp lại, đem bàn tay lui ra nhìn về phía bên cạnh xe ngựa, đi ở bên cạnh là một cái gia hỏa trông cực kỳ bảnh bao, trắng trẻo. Hắn cười cười nhìn về phía Vũ Lâm:

"Xin chào Vũ công tử, chuẩn bị đi Thú Viên sao?!"

Vũ Lâm khá kinh ngạc, gia hỏa này là Lục gia, Lục Thiên Minh, là con trai trưởng của một chức sự làm việc tại trong Lục gia, hắn cùng với Vũ Lâm cũng là thiên tài một thể, đương nhiên là trước đây. Tu vi hắn hiện tại cũng cùng hắn trước khi bị tẩu hỏa nhập ma là khoảng 122 huyết vị, Trúc Cơ cửu trọng.

Bảng 3/4 số sinh huyết vị nên có.

Vũ Lâm con mắt bắn ra một đạo hào quang xám nhạt, lập tức Lục Thiên Minh cảm giác toàn thân lạnh lẽo như thể bị xem thấu một dạng. Hắn rung mình, le lưỡi nhìn quanh.

Chân Quan Nhân phù văn, con mắt quan sát được vạn vật chân diện mục kích hoạt. Đây chính là một cái truyền thừa mà hắn đạt được từ trong một cái Vạn Nhân Bí Tích, là đỉnh cấp truyền thừa tại Tiên Vực, mười vạn năm mở ra một lần.

Mà Vũ Lâm lúc này thỏa thỏa mắt, gật đầu, không tệ, cái này gia hỏa cùng hắn một dạng là 16 - 17 tuổi, một mực cùng tiền thân hắn từ bé, Lục gia cùng với Vũ gia quan hệ vốn là không tệ, không nghĩ tới mười mấy năm nay không ai phát hiện ra hắn căn bản là cái nữ giả trang nam.

Giả trang không tệ. Nếu không phải hắn cam đoan cái radar của hắn không chĩa sai ai bao giờ, ai dám biết nàng là giả nam?! Dù là hắn cũng không nhìn ra nổi, dù sao... ngực nàng tương đối nhỏ, quần lên lớp khăn lên ai biết a.

Không sai, cái này Chân Quan Nhân có thể nhìn thấu quần áo, bất quá tầm nhìn qua tương đối khác lạ, dạng như X-quang một loại, không gọi lên cái gì dục.

Lại nói, nàng trong mắt một chút thất lạc cùng buồn bã lúc nhìn thấy hắn cùng với Gia Linh một chỗ hắn không phải là nàng với tiền thân có cảm tình đi.

"Đương nhiên, Lục Công Tử."

Vũ Lâm cười, hai chữ Công Tử hắn cố ý hơi kéo dài ra:

"Người nếu không ngại cùng chúng ta đi cho vui. Dù sao chúng ta đi thôi cũng tương đối tệ nhạt, không có đối thủ cạnh tranh liền không thích. Thế nào, muốn cùng chúng ta đi một khối không?!"

Lục Thiên Minh nghe thế, nhú mày suy nghĩ một chút, nhìn qua Gia Linh, chợt phóng ngựa đi lên trước. Nàng nhìn qua Vũ Lâm, mỉm cười:

"Rất hân hạnh cùng Vũ Công Tử một khối."

Hai chữ một khối này là nàng gần từng chữ một nói ra.

"Ha ha!"

Vũ Lâm cười cười, xem ra lần này đi Thú Viên cũng không có hắn như trong tưởng tượng chán như vậy, chỉ đồ sát dị thú yêu ma, cùng với đem Gia Linh quần lên giường hai người song tu. Biết đâu hắn còn có thể đối với Lục Thiên Minh ra tay, đem nàng nhất long song phượng đi lên.

Thú viên, tên như ý nghĩa là một khu vườn rộng hàng trăm cây số vuông, nuôi nhốt bên trong là vô số dị thú cùng yêu ma. Dị Thú là những loài hung thú phát triển khả năng tu luyện, đạt được thần thông dị đoan.

Yêu Ma thì là một dạng gần như nguyên rùa. Linh hồn chết đi, hồn phách phân liệt, hồn đi tới Địa Giới đầu thai, Phách du lang trên mặt đất, hoặc tan rã, hoặc hấp thu tan rã phách khác kết hợp thiên thời địa lợi nhân hòa, thành yêu ma quý quái.

Dù là Phàm Vực hay cao cao tại thượng Tiên Vực đều bị dính trấu bởi cái lũ này.

Nhân loại thông thường là không thể đối phó với yêu ma, trừ trường hợp trang bị một chút đặc thù phù lục hoặc tu luyện công pháp đặc biệt. Linh Thần Dung Lô Quyết là một trong đó, tẩy rửa oán hận, hấp thu yêu ma bên trong linh lực.

Linh lực từ Yêu Ma còn thuần túy hơn cả dị thú nữa, do bọn chúng cấu trúc tương đối... đặc thù.

Đương nhiên, nếu nhân loại thông thường không thể tiêu diệt Yêu Ma, tự nhiên sẽ sinh ra thần vật khác chế chúng: Tế Linh. Thông thiên triệt địa tồn tại, hấp thu tinh hoa nhật nguyệt đất trời, chấn động cổ kim những Tế Linh kia nhận lấy người người cúng bái, hàng ngàn tỷ người tín ngưỡng lực truyền về sáng như mặt trời, chỉ là hào quang cũng có thể đem Yêu ma trấn giết.

Mà những tiểu quốc cùng thành thị, thôn trang nhỏ yếu Tế Linh thì lại có được chúc phúc thiên đạo, là một loại bảo hộ đặc thù, sở hữu bản thân đặc thù khí tràng, có thể bảo hộ con dân của nó. Đây là Tế Linh đặc thù kỹ năng, đem tiếp nhận tới tín ngưỡng lực hoàn trả lại, từ đó chúc phúc ngược lại con dân chính mình.

Vũ Lâm nhìn về phía phương xa, ẩn ẩn hiện hiện một cái cổ lão tồn tại trong hư không là một cây hoa anh đào đang cắm rễ trong không khí, tiếp thu ánh sáng mặt trời, khiến cho một phương căn bản là luôn ấm mát, vào ban đêm còn có thể thổ nạp ánh trăng, cường đại vô cùng.

Nó là Hóa Thần kì tu vi, cũng ngang bằng với tộc trưởng Lục Đại Gia Tộc của Dương Quang Thần Triều, tuy nhiên căn bản lực chiến của Tế Linh luôn cường đại hơn hẳn so với cùng giai cường giả, thậm chí có thể vượt đại cảnh giới mà chiến.

Vũ Lâm tầm mắt rời xa khỏi cây hoa đào đó, cùng Gia Linh và Lục Thiên Minh lẫn nhau trò chuyện. Cuối cùng hắn trực tiếp mời Lục Thiên Minh leo lên xe, nàng vô cùng vui vẻ trèo lên xe, trên xe Vũ Lâm cùng nàng khoác vai bá cổ như huynh đệ, ngẫu nhiên chạm tay vào vài bộ vị nào đó trọng yếu cùng không trọng yếu...

Vũ Lâm cùng hai nữ đi tới Thú Viên, nhảy xuống. Bên trái là một căn nhà cho thuê, trên danh nghĩa nó là nhà cho thuê, nhưng thực ra chỉ có 6 loại khách được tới đây thuê: Người của Lục Đại Gia tộc. Nếu là người của Hoàng Thất đến thì được đến chỗ khác.

"Thú Viên này là nơi nuôi nhốt nhiều dị thú nhất trong 12 quận quanh đây, ước tính phải có hàng triệu con dị thú. Người muốn đem cái nào dị thú tới để tìm hiểu phù văn à!?"

Lục Thiên Minh hỏi, dị thú có thần thông bản năng, thần thông khắc ghi trên xương cốt thành phù văn có thể thông qua học hỏi từ đó đạt được. Đây cũng là cách hắn mang theo Tiên giới thần thông bảo thuật xuống được đây.

Vũ Lâm nhìn qua, rừng rậm bạt ngàn bát ngát, sông suối trải dài. Nơi đây là lĩnh vực của Tế Linh 3 tòa thành thị giao thoa, tuyệt đối không có quá cao cấp Yêu Ma tiến công được. Dị thú thì có thể có nhiều, hàng triệu con, nhưng một dạng không cách nào hình thành thú triều do liên tục bị kiểm soát số lượng.

Vũ Lâm nhìn qua hai nữ, ra lệnh cho Phu xe tiến vào. Phu xe là cái Luyện Thể kì đỉnh phong tu vi, mà ngựa cũng là Hóa Linh kì đỉnh phong Lục Mã, sáu thốt sáu vỏ hắc mã tự nhiên là dù là Trúc Cơ truy sát cũng chạy thoát được. Đường nhiên trên xe ngồi lấy mấy gia hỏa Trúc Cơ đỉnh phong thì cũng không cần lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sát Kim Đan

Vũ Lâm vớt xác một con Hòa Tí Hàu xuống, cái xác Hòa Tí Hàu vừa chạm đất, lập tức hóa thành vô số đạo bụi bặm tan ra, nhú mày cười:

"Cái đám này liên miên không dứt được nhỉ!?"

Hắn nhìn về phía trước, vô số dị thú đang gầm rú lao về hướng này. Trong đám này có Hòa Tí hàu, Thôn Viêm Viên, Hòa Nha Âm Hàu, đủ các chủng loại khí cùng hàu loại đang gầm rú như điên.

Cái hiện tượng này là do đêm trăng tròn, bọn hắn vừa vận tiến vào mùa giao phối mà cùng lúc này Vũ Lâm nhóm người lại vô tình xâm phạm lãnh thổ của bọn nó. Đối với cái vấn đề này Vũ Lâm kì thực rất ưa thích, khi bạo động càng lớn, đối thủ của hắn càng nhiều thì tốc độ tăng trưởng tu vi của hắn càng nhanh.

Hiện tại, hắn đã là 72 huyết vị khai mở.

Tuy nhiên, hắn tốc độ khai mở huyết vị không có nhanh chủ yếu do hắn quyết định ngoại trừ linh lực dồn để mở ra huyết vị còn có cả để mở ra tiềm lực thân thể... hiện tại Vũ Lâm đã đúc thành một thân thể vô cùng kinh khủng căn cơ, kinh mạch giống như dây cao su, dù bị kéo ra cũng có thể nâng lấy vật thể vạn cân mà không đứt.

Da thịt hắn mỗi lần luyện công đều sẽ hóa thành mưa máu cùng thịt vụn, nhưng nhanh chóng phục hồi lại, trở nên càng thêm vàng óng rực rỡ giống như hoàng kim, làn da cũng trở nên mười phần dẻo dai cứng chắc, kiếm chém đâm các loại đều không thấu.

Mà xương cốt của hắn cùng sắt thép không thể phá hủy, vô kiên bất tột tựa như, máu hắn cũng dần dần từ thể lỏng hóa thành càng lúc càng đặc, hiện tại đã biến thành cát vụn, nhưng không phải cát thường mà là huyết sa, một hạt huyết sa là một giọt máu, thoát ly khỏi thân thể chính là nặng chừng một cân.

Linh khí trong cơ thể hắn cũng biến thành linh vụ, hấp thu bồi bổ căn cơ đã đạt giới hạn Max, hấp thu cũng không còn có hiệu quả lắm chủ yếu là vì hắn khó có thể hấp thu hết toàn bộ linh khí trong nhục thân, chỉ có thể tại Thú Đan của bọn chúng hấp thu.

Hiện tại, chỉ bằng vào lực lượng thân thể hắn có thể nhắc bổng trăm vạn cân đồ vật, Kim Đan cân lực so với hắn cũng còn kém một chút.

Vũ Lâm nhìn sang một bên, Lục Thiên Minh mấy ngày này tu luyện một loại nhuyễn tiên (roi) cũng càng lúc càng thuần thực. Hắn nhìn qua thấy được Gia Linh cũng đang sử dụng một loại thần thông thuật pháp đem đám dị hàu Trúc Cơ cảnh đúc thành băng điều.

Từ một cái e thẹn nữ hài biến thành loại này a.

Đột nhiên, Vũ Lâm sa sầm mặt nhìn về phía nơi sâu xa, một cặp mắt chăm chăm nhìn chăm chăm vào hấn. Hai tay hấn vung lên, đem Gia Linh cùng Lục Thiên Minh bế lên, đoạn hấn nhảy lên cỗ xe ngựa lẫn bánh đi mất.

Cỗ xe ngựa ngay sau khi hấn nhảy lên lập tức phun ra một số nhỏ phù văn, tỏa ra ánh sáng ngào ngát, những con ngựa cũng bắt đầu tỏa ra huyết khí, toàn thể cỗ xe ngựa tương liên, tốc độ đem so với trước tăng lên gấp mấy lần, thì ra cũng là một kiện Linh khí.

Trong nơi sâu xa tại đỉnh núi, một đầu Kim Đan kì Kim Viên Hầu đang gằm gừ nhìn cỗ xe ngựa càng lúc càng đi xa, mơ hồ hào quang lóe lên, ánh sáng ngào ngát, suy nghĩ một chút quyết định không đuổi theo nữa.

Vũ Lâm nhìn qua, thờ phào một tiếng. Con Kim Hầu vừa nảy khí trắng quá dữ dội, nó hấn là tu hành tại dưới một ngọn núi vàng nào đó, bị bụi vàng phủ lên năm này qua năm khác cuối cùng phá kén mà thành Kim Hầu, thực lực trong Kim Đan cũng có thể nói đỉnh phong.

Lục Thiên Minh trừng mắt nhìn hấn, để ý hấn vẫn còn đem bàn tay để lại tại nơi đùi nàng gạt ra, hai tai đỏ bừng nhìn hấn:

"Người tại sao lại xách ta như thế?!"

"Làm sao, muốn bế công chúa à!?"

Vũ Lâm cười chọc ghẹo nàng, tai nàng càng lúc càng đỏ:

"Trong kia có một con Kim Đan Kim Viên hầu, tốt nhất là chớ chọc nó. Giờ thì về lại trọ đi ngủ đi. Cũng tới muộn rồi, hơn nữa 4 ngày nay chúng ta không ăn không nghỉ rồi, cũng đã mệt mỏi."

Vũ Lâm nói để cho Lục Thiên Minh tái mặt nhìn qua núi Viên Hầu, cùng lúc này trong núi vọng ra một tiếng rú kinh khủng như để chứng minh cho lời hấn. Lục Thiên Minh tái mặt, nhìn qua ngọn núi, kể đó nàng thì thào:

"Cảm ơn."

Vũ Lâm cười nhìn nàng, bàn tay hơi bóp đùi nàng, kể đó hai người bắt đầu đấu khẩu nhau trên đường về trọ.

Về trọ xong Gia Linh cùng Lục Thiên Minh đều đi tắm, kiểm một phòng trọ mà đi ngủ, dù sao năm ngày không ngủ nghỉ, dù là Trúc Cơ cũng đã rã rời chân tay. Vũ Lâm ngồi trên cửa sổ, đợi cảm giác được cả hai nữ đều đã về phòng bèn hóa thành một đạo quang xám lao về phía núi hầu.

5 ngày, Hệ Thống chết tiết kia chỉ cho hấn 1 tháng mà hấn chỉ mới luyện thành thêm mười hai cái huyết vị, mặc dù hấn có mấy ngày là đem thân thể luyện thành một cái bất bại kim thân nữa, nhưng thân thể này muốn luyện thành bất bại kim thân cần cần có Kim Đan tu vi máu huyết.

Bằng không, hấn cũng không muốn đột phá Kim Đan trong tình trạng không có tăng cường thân thể tới tối đa của Trúc Cơ.

Cho nên, Vũ Lâm âm âm lao ra, giết về phía núi hầu.

Hấn tới cũng không phải không chuẩn bị, hai tay hấn khuấy động phù văn, phù văn tỏa ra xung quanh thiên địa, lập tức toàn bộ núi hầu chấn động. không phải mô tả khí thế, mà là mặt chữ mô tả, đất đai sông ngòi toàn bộ như phát ra động đất âm âm vỡ nát. Một số con cảnh giới yếu kém trực tiếp bị chấn chết.

Kể đấy, trên bầu trời rít gào cuồng phong, dưới đất dung nham phun trào, mưa gió, bão tuyết, mưa đá nhọn, sông ngòi chảy ngược, giống như tận thế cảnh tượng vậy.

Thiên Tai chi Chủ - kĩ năng Vũ Lâm tự hào nhất, cũng chính là phù văn bản mạng hấn nắm vững nhất tại Tiên Vực nơi xa xưa. Kĩ năng này có thể mang tới khả năng đối với thiên địa xung quanh cường độ không mạnh mẽ, thậm chí chỉ dưới thiên địa ra lệnh.

Mà Thiên Tai chỉ là cách dùng đơn giản nhất, đối với Thiên Tai chi Chủ phù văn tiến hành cuồng loạn huy động, toàn bộ các loại thiên tai sẽ lũ lượt hiện ra, nhưng đây cũng là cách dùng gây sát thương diện rộng cực lớn trong chiến tranh.

Cùng lúc này, vô số hầu khí cũng rống lên, lao về phía hấn, một số con yếu ớt hơn liền lập tức quay đầu bỏ chạy. Vũ Lâm cười lớn, trên đầu hấn xuất hiện chín vầng mặt trời, Cửu Dương Thế uy lực hoàn chỉnh phát huy, đem vô số yêu hầu lao tới con yếu trực tiếp nướng chết.

Những con mạnh hơn, Vũ Lâm lười động tay, dưới chân hấn thiên địa năng lượng ngưng tụ, phù văn nhao nhao hiện thân hóa thành một con Kim Ô, Kim Ô rít lên một tiếng dài, há miệng ra phun ra một cột lửa đem lũ còn lại thiêu cháy đen.

Kim Ô Bái Nhật gấp 9 lần năng lượng.

Vũ Lâm vận chuyển Linh Thần Dung Lô Quyết, toàn thân giống như một cái không đáy hắc động, tham lam hấp thu lấy toàn bộ xung quanh linh khí dày đặc, giống như linh vụ kéo về hướng hấn. Vô số con khi lao tới nhưng lại nhanh chóng bị hấn xung quanh phù văn hóa thành cự trảo, cự cánh, cự kiếm xé xác, máu thịt bảo huyết cũng theo dòng khí tức thôn phệ kia mà bị hóa thành bột phấn.

Vũ Lâm trải qua luồng khí huyết này cũng thay da đổi thịt, da cũ bong ra, da mới lại mọc, thân thể ảm vang chấn động, liên tục tăng cường chút một bất quá cũng không có thay đổi đặc sắc. Vũ Lâm bèn đem linh lực đem ra khai mở liên tục các huyết vị, trong nửa giờ hần chém giết hàng trăm con, mở ra tới huyết vị thứ 156.

156 sinh huyết vị, kế đó là một đạo khảm mở ra từ huyết vị, kế đó là một đạo khảm khác tới các ả huyết, cuối cùng là tới Chủ huyết, cả thấy phân làm 4 giai đoạn, Tiên Vực phân chia cái này thành Sơ kỳ, Trung Kỳ, Hậu Kỳ, Đại Viên Mãn.

Tức hiện tại hần mới là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong.

"Rõng rõng rõng rõng rõng..."

Từng tiếng hồng vang lên, con Kim Viên Hạch nhảy lao ra, toàn thân nó óng ánh sắc vàng. Vũ Lâm cười cười, bên hông thanh trường kiếm rút ra, kiếm ý tuôn trào mạnh mẽ, hóa thành sắc vàng óng ánh, kế đó trong nháy mắt nhập lại lên kiếm, bình tĩnh trở lại.

Vũ Lâm đem trường kiếm chém đi ra, trong hư vô lộn xộn vô số thân ảnh, trong nháy mắt toàn bộ huyết vị bùng nổ, lượng lớn linh lực tràn ra, đem lực lượng của hần tăng lên gấp đôi khoảng chừng...

Tuy nhiên chỉ kéo dài 30 giây, sau đó sẽ có một đoạn suy yếu kì, thời gian sử dụng càng ngắn suy yếu kì cũng càng ngắn.

Bất quá đủ, Kim Viên Hạch phía trước đang há to cái miệng đỏ như máu về hướng hần, hư vô bên trong một nhát chém lao tới, đồng thời còn có 7 nhát kiếm khác cũng lao tới cùng một lúc. Dựa vào hoa văn trên thanh kiếm, rõ ràng đều là cùng kiếm, thậm chí là cùng một nhát chém tại 8 phương vị đồng thời.

Nếu có Kiếm Đạo Tông sư ở đây sẽ kinh ngạc: Đây là Thiên Kiếm, là đạt tới Kiếm đạo chân ý, vạn vật thành bản thân chi kiếm.

Vũ Lâm lạnh lùng giơ tay, phù văn lóe động, Thiên Tai chỉ chủ phù văn phun trào, đánh vào thân thể Kim Viên Hạch, có thể mắt thường thấy thân thể nó bắt đầu nhện nhện, kế đó một đòn của Kim Viên Hạch tự đánh lên thân thể, lập tức thất khiếu nó phun ra máu tươi.

Vũ Lâm cũng có chút phục, hần một cái phù văn đánh lên đối phương chính là đem đối phương coi như một phần của tự nhiên điều khiển, linh lực, máu huyết, cơ bắp chảy ngược mất không chế, không ngoài mười giây sẽ chết. Vậy mà con Kim Viên Hạch có thể tự đập một cái, đem tuần hoàn không chế lại.

Bất quá hần cũng chỉ là tạm thời mất không chế, Vũ Lâm một bên làm rối loạn đối phương vận chuyển thân thể, một bên khác hần vùng kiếm lên. Kiếm này tên Thương Lan, là bội kiếm nổi danh mà tiền thân năm đó đem hết tài nguyên mua được từ một cửa hàng, là một thanh kiếm cực tốt.

Vũ Lâm cùng Kim Viên Hạch vẫn nhau tầm mười hiệp, cuối cùng Kim Viên Hạch gầm rú, phun ra một ngụm máu. Cùng lúc này Vũ Lâm đem Thương Lan kiếm cắm sâu vào miệng đối phương, kiếm ý vô tận bùng nổ, đem bên trong đối phương biến thành thịt xay.

Mà một tay hần giơ lên, hắc động phun ra, đem Kim Viên Hạch toàn thân bảo dịch nuốt trọn.

Kim Viên Hạch dị thú có lẽ không có gì phù văn thần thông, tuy nhiên hần cũng lười để mất. Nương theo toàn thân bị bảo huyết Kim Viên Hạch phủ lên, kim loại bên trong huyết mạch cũng dung hợp, phun trào linh lực, dung hợp cùng huyết mạch.

Ngoài ra hần còn đem huyết bảo của đám hầu tử xung quanh phun trào ra hấp thu, kết hợp thêm mười mấy loại thiên tài địa bảo dù là hái được vẫn là trộm ra từ Vũ Phủ nữa.

Cuối cùng, thân thể hần ảm ảm chấn động, một luồng khí tức cực bén nhọn phun ra, thân thể hần cường độ được tăng lên gấp rưỡi, làn da trước đây cứng như sắt mềm mại trở lại, cơ bắp tràn đầy, thiết sa lại hóa thành máu lỏng...

Hần cảm giác hiện tại một kích của kim đan cũng rất khó tổn thương mình.

Vũ Lâm vừa ý, thân thể này nếu mà hần đem loại phù văn của Bạo Thần Hạch nhất tộc tại Tiên Vực khối phù văn kia đem ra, tuyệt đối có thể Kim Đan cũng có thể bằng vào thân thể chiến một trận, không phân thắng bại.

Năm đó Vũ Lâm không ưa thích chiến đấu, ngược lại càng ưa thích tìm hiểu phù văn Bảo thuật trấn phái các tộc, thậm chí một số viễn cổ tộc đã bị tịch diệt cũng bị hần thôi động đi ra một cái viễn cổ bảo thuật. Bất quá pháp tắc Phàm Vực không thích hợp cho Viễn Cổ Bảo Thuật sử dụng mà thôi.

Mang theo tâm tình hưng phấn, Vũ Lâm hỏi lại nhà trọ. Mà cùng lúc này, ở ngoài phòng hần, một đạo thân ảnh đang bức bối xoắn xuýt một vấn đề:

Lục Thiên Minh đứng bên cạnh cánh cửa, cô lắng nghe bên trong một chút động tĩnh, nhưng lại hoàn toàn không nghe được gì. Nàng bức bối: cái kia xú nha hoàn chẳng hiểu làm sao mà câu dẫn được Vũ Lâm, cuối cùng thẳng kia còn không để ý tới nàng.

Muốn hay không đem Vũ Lâm cùng cái kia xú nha hoàn sự tình truyền về Vũ Gia, để lão gia hần trừng phạt thoáng chút?! Dù sao Vũ Lâm là hứa với Vũ lão gia tại trước khi có hôn chính sẽ không phát sinh quan hệ với ai, hiện tại...

Bất quá nếu Vũ lão gia một con giận dữ trôi qua, giết cái kia xú nha hoàn, Vũ Lâm có hay không sẽ tức giận bản thân?!

Vừa nghĩ, Lục Thiên Minh bức dọc áp tai lên cửa, hoàn toàn không chú ý tới đang đi tới Vũ Lâm, đột nhiên nghe thấy một tiếng hỏi:

"Ây, người làm cái gì thế?!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Người làm gì!?

Vũ Lâm cười hi hi lại gần Lục Thiên Minh đang giặt náy mình:

"Người làm gì mà nửa đêm áp sát tai vào cửa phòng người ta thế?!"

"Ta.. chẳng làm gì cả."

Lục Thiên Minh hừ lạnh tiến lại về phòng nàng:

"Không có việc gì thích thì áp sát vào cửa phòng người không được à?!"

Vũ Lâm cười hề hề, một hơi xông ra chặn lại đường nàng:

"Người chắc là người không nhớ nhưng ta chứ!? Sợ ta đối với nha hoàn của ta lạt thủ tồi hoa ư?!"

"Ta... ta là con trai. Ta nhớ nhưng người làm gì?!"

Lục Thiên Minh bức bội hét lên, nàng toát mồ hôi hột: Không lẽ gã này nhìn ra được cái gì?! Vô lý, bản thân nguy trang kỹ vô cùng, dù là trưởng lão tộc cũng không hề biết. Thậm chí bản thân nàng vài lần cũng thiếu chút đem mình là con trai mà đối xử.

"Đừng có mà nói chuyện gay như vậy. Chúng ta là huynh đệ đấy."

"Huynh đệ a."

Vũ Lâm xoa xoa cằm, cúi mình nhìn về phía Lục Thiên Minh, ánh mắt hần mang theo chút chọc tức cùng chọc ghẹo nàng:

"Thực ra mà nói, nhiều khi ta muốn người là con gái, bởi vì người rất xinh đẹp, rất dễ thương đâu..."

"Người nói cái gì thế?!"

Lục Thiên Minh nổi giận, khuôn mặt đỏ bừng của nàng gần như bốc khói, nàng một tay vung ra thành quyền ý, đem Vũ Lâm quần áo thổi bay lên.

"Còn không mau tránh ra. Người không cần đi kiếm ta gây sự, người đã có cái kia nha hoàn rồi mà. Còn không mau về hảo hảo âu âu yếm yếm cùng người ta, nghe nói người cùng người ta ở trong phòng hơn hai tiếng đồng hồ cơ mà."

"... "

Đây là hiện ra bản thân chân diện mục, là ghen tuông rồi đúng không?!

Vũ Lâm ho khù khụ, quàng vai Lục Thiên Minh mà vỗ về:

"Chuyện khác, chuyện khác, đây không phải là chính sự. Uầy đợi chút, có người tới."

Rõ ràng, hần cùng với Lục Thiên Minh nháo một hồi cũng làm cho có người để ý, mà Vũ Lâm cũng nhanh tay bồng Lục Thiên Minh lên, đem nàng bế vào trong phòng mình. Cùng lúc hần đem nàng bồng vào trong phòng, ông lão quản trọ cũng xuất hiện, nghi hoặc nhìn một tiếng rồi lại biến mất.

Bên trong phòng trọ, nói là phòng trọ kì thực là một cái phòng khách dẫn ra rất nhiều cái phòng con nhỏ hơn, Lục Thiên Minh đang bị hần áp sát vào tường..

"Người... người muốn làm gì?!"

Lục Thiên Minh tràn đầy kinh sợ nhìn hần, cái này gia hỏa tại sao tẩu hỏa nhập ma nghe đồn về sau lại biến thành một cái sắc bên trong quý đới?! Nghe được hần bị tẩu hỏa nhập ma nàng có đến thăm, còn đặc biệt mua mấy vị thuốc để hần tắm bổ.

Sau đó, nghe được hần cùng cái kia nha hoàn liên tục hai giờ làm cái không ai biết sự tình bên trong, nàng thiếu chút đem một cái bình hoa cổ đập vỡ, còn thầm tiếc nuối tại sao mình lại không có ở đó, biết đâu...

Biết đâu cái con khi. Còn muốn hấn nhắc mình lên giường sau đó hai người làm cái gì gì à?!

Bất quá, kì thật, tại cái tuổi này rất nhiều người đều đã dựng vợ gả chồng rồi.

"Đừng lo, ta tuyệt đối không có ý tưởng gì với ngươi."

Vũ Lâm mặt mỉm cười vỗ vỗ vai Lục Thiên Minh, còn Lục Thiên Minh nhìn về phía Vũ Lâm, vẻ mặt toàn bộ đều là "tín ngươi có quý":

"Dù sao, chúng ta đều là nam đấy, Lục huynh."

Lục Thiên Minh suýt nữa sặc ra một ngụm máu, lúc nào rồi còn chơi trò giả ngây giả ngô?! Ngươi hẳn nhiên đã biết ta là nữ từ từ cái đời tám hoánh nào, nhân hôm nay mới ra tay mà thôi. Bất quá nàng nhớ lại Vũ Lâm từng ra miệng khen nàng cái gì "xinh đẹp", "đễ thương"... cảm giác hẳn quả thực có chút thành ý.

Hừ, gặp quý mới tin hấn.

Lục Thiên Minh rặn ra nụ cười so khóc còn khó coi gấp bội:

"Nói như vậy, Vũ huynh đệ đây là muốn gì?! Còn không mau đem ta phóng về phòng đi. Hay là Vũ huynh đệ đây muốn làm chuyện gay, mạ vàng kiếm sủng?! Hai cái nam nhân làm chuyện gì hấn Vũ huynh không muốn ta đồn ra ngoài a."

"Haiz, cũng thật là khổ tâm."

Vũ Lâm ngửa mặt lên trời thở dài:

"Thân là nam nhi, kiếm của nam nhi đáng lẽ phải để dính máu tươi. Nhưng thân là kiếm sĩ, một thanh kiếm lại không thể dùng để đấu với một thanh kiếm khác. Tới tới, ta và huynh mỗi người rút ra bản thân kiếm, đại chiến 300 hiệp."

Đoạn, hấn nháy mắt:

"Hay là huynh không có "kiếm", như vậy ta cũng không ngại, kiếm hay võ kiếm ta đều chấp hết."

"Phụt!"

Lục Thiên Minh phì cười, dở khóc dở cười nàng không biết nên nói gì với hấn, đoạn nàng rút ra bản thân kiếm - dài một mét rưỡi, làm bằng kim loại - chém về phía Vũ Lâm, hết lớn:

"Xem kiếm!!!"

"Ây, huynh kiếm ý vẫn là không tốt."

Vũ Lâm thờ dài, ngón tay bắt lấy kiếm, khiến cho Lục Thiên Minh kinh ngạc há hốc miệng:

"Tới, lại thêm một thanh. Lần này hi vọng kiếm ý thực tốt."

"..."

Lục Thiên Minh thờ dài, buông lỏng tay nhìn Vũ Lâm:

"Thế rốt cuộc ý ngươi muốn sao?! Đem ta nhốt trong này làm thú tiêu khiển cho ngươi à?!"

"Tự nhiên là không!?"

Vũ Lâm cười cười, ngẩng đầu nhìn trời:

"Lục huynh thật là lời nói khiến người ta thương tâm. Ta cũng là chiều theo ý Lục huynh, nếu Lục huynh muốn tự nhiên ta sẽ để cho Lục huynh đi. Dù sao ta cũng không thể đối với Lục huynh khăng khấn cố chấp."

Nói rồi, Vũ Lâm nháy nháy mắt, cửa mở ra để cho Lục Thiên Minh kinh ngạc, gia hỏa này là gì xảy ra?! Tốt bụng như vậy!? Không lẽ có gì mờ ám?!

Đột nhiên cùng lúc này, cửa một căn phòng mở ra, Gia Linh bước ra, áo ngủ khoác một nửa, nửa còn lại để bung cúc để lộ nửa vai cùng nửa bầu vú, có thể do nàng trần trọc lúc ngủ. Nàng hỏi, giọng ngái ngủ:

"Thiếu gia, có chuyện gì thế à!?"

"Không có chuyện gì, vào phòng đợi ta đi."

Vũ Lâm quay lại phân phó, Lục Thiên Minh bên cạnh thiếu chút là gằm lên:

"Đội người!? Đội người làm gì?! Hai người..."

Gia Linh dạ một tiếng rồi đi vào, cửa hé mở...

"Uy, nổi điên gì?! Cũng không phải cho người đợi ta."

Vũ Lâm vượt lỗ tai, nhìn về phía phòng Gia Linh đang hé mở cửa, cười hắc hắc:

"Nàng bị chứng mất ngủ ban đêm, sợ hãi bóng tối, cần ta ở cạnh bên hạo hạo ôm ấp mới có thể ngủ được. Tội nghiệp nữ hài a."

"Hạo hạo ôm ấp..."

Lục Thiên Minh nghiêng răng nghiêng lợi, chợt nhận ra Vũ Lâm ánh mắt nhìn nàng giống như là đang nhìn một cái con kỳ đà, dạng kiêu: "Uy, người nhanh lên về phòng, để ta an ủi nỗi sợ hãi của nàng."

"..."

Ta cho người kì đà. Nhìn ta làm kì đà cho người xem.

"Thôi, đã nửa đêm, ta ngủ tại phòng Vũ huynh cũng được, phòng ta xa."

Lục Thiên Minh gằm gừ, gằn từng chữ một, nụ cười mang theo sát ý nồng nhiệt hướng về Vũ Lâm mà tới. Đoạn hắn đi tới phòng khách, mang theo cái ghế đi vào phòng Gia Linh, nhẹ nhàng đặt xuống, một tay xách kiếm cười lạnh ngồi trên ghế...

"Người ngồi đây làm gì?!"

Vũ Lâm nhú mày hỏi, ánh mắt nhìn Lục Thiên Minh rất rõ ràng: kỳ đà cần mũi. Lục Thiên Minh càng thấy ánh mắt đấy, càng cười cười lạnh lùng hơn... Ta làm kỳ đà đó, người làm gì được ta?!

"Ta là cùng người đảm bảo không có bất kỳ con vật nào có thể làm hại Gia Linh tiểu thư."

Hai chữ tiểu thư hắn là nghiêng răng nói ra.

"Tùy tiện."

Vũ Lâm ngáp dài đi tới cạnh Gia Linh, nằm xuống, vòng tay ôm qua nàng tựa như không có ý nghĩ gì một dạng. Mà Gia Linh vừa thấy hắn nằm xuống liền rúc vào vòng tay hắn kể đó cả hai người... thật ngủ.

Lục Thiên Minh ngồi trên ghế, tinh thần tập trung 120% đề phòng hai người nảy ra cái gì đòi bại quan hệ.

Bất quá, 4-5 ngày đêm không ngừng nghỉ rong bộ trong rừng khiến cho nàng lực chú ý nhanh chóng đặt ở đếm số hoa văn trên chăn, đếm số hoa văn trên trần nhà, kể đó nàng gục đầu ngủ thiếp đi.

Vũ Lâm ngay sau đó tỉnh, hắn cười cười nhìn Lục Thiên Minh đang ngủ gục đầu, thờ dãi tự nói với lòng một tiếng:

"Lục huynh a, ngủ gì mà khổ thế, để ta mang huynh lên giường."

Kể đấy, hắn đem nàng thả giữa Gia Linh và hắn, đem vòng tay ôm qua cả hai người, hơi ấm khiến cho Lục Thiên Minh ngủ càng ngon hơn. Đương nhiên, tay hắn cũng có nhẹ nhàng chiếm qua chút điểm tiện nghi, coi như phí vác lên giường.

Về phần bồi thường một đêm nay với Gia Linh.. ha ha, ngày sau nàng sẽ gấp bội bồi thường.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Thịt Lục Thiên Minh (18+)

Lục Thiên Minh đang ngủ...

Nàng cảm giác mình đang nằm lên cái gì đó mềm mại, ấm áp, thật thơm.. ừm. Nàng nhớ rõ lúc mình đang chuẩn bị ngủ là nàng đang cùng với Vũ Lâm ở một phòng cam đoan muốn làm kì đà cần mũi hắn mà?! Hơn nữa, tại sao lại lần quay ra ngủ rồi.

Đột nhiên nàng mở choàng mắt dậy.

Đối diện nàng là một gương mặt có thể nói là thanh tú, tóc dài quá eo, mặc một bộ trường bào màu xám hơi hờ ra bên trong để lộ thân thể chắc nịch, kim quang sáng chói, khiến cho nàng chỉ muốn dán mắt vào đó.

Lục Thiên Minh:

"... "

Ta ở cùng hắn trên một giường?! Chuyện là sao đây?!

Giữa dựa một hồi muốn tránh thoát ra, Lục Thiên Minh không đành lòng nằm lại, do hiện tại nàng đang bị cánh tay Vũ Lâm khoác lên vai, lại bị chân hắn vòng ra ngang hông, mặc dù Vũ Lâm không thực sự có cảm giác bất quá tại Lục Thiên Minh cảm thấy thì tay và chân hắn nặng tựa ngàn cân, không sao di chuyển được.

Lục Thiên Minh cười khổ, kéo đẩy nàng sau khi biết bản thân không thể chạy thoát khỏi vòng tay hắn, bắt đầu đánh giá tình huống. Mà sau một hồi đánh giá, nàng chợt nhận ra vấn đề: tình huống đơn giản là bó tay.

Bất quá, nàng cũng để ý: cơ thể Vũ Lâm rất thon, hơn nữa còn rất mang dáng vẻ nam tính. Cơ ngực rắn chắc tràn ngập ánh kim quang, ầm ầm, khiến cho Lục Thiên Minh trong lúc lơ đãng chỉ muốn sà vào trong lòng hắn.

Lục Thiên Minh nhớ lại Gia Linh, hừ lạnh một tiếng, rúc đầu vào sâu bên trong lồng ngực của Vũ Lâm, nàng nhớ lại Vũ Lâm lúc trước cũng không phải thế này, một bộ dáng cao cao tại thượng, duy ngã độc tôn, chuyên quyền độc đoán, chỉ là sau khi bị tẩu hỏa nhập ma hắn dường như lại để ẩn nói hơn, hơn nữa dạng này cũng khiến nàng thích cùng hắn đầu khẩu hơn.

"Có chuyện gì xảy ra với ngươi sao?!"

Lục Thiên Minh giơ tay lên lồng ngực hắn, thăm thì vừa vuốt ve xuống bụng. Đột nhiên tay trái nàng chạm phải một vật dài dài, cứng cứng. Lục Thiên Minh nhíu mày, cái đó ở trên trong tà áo của Vũ Lâm, nàng nhìn hắn xác nhận hắn đang ngủ về sau bèn rón rén đem áo hắn vén lên, để lộ ra cây căn trụ thô to của hắn.

Ày, đây là vật gì, cù cái, xúc xích?! Thật to?! Hơn nữa, tại sao vừa nhìn thấy nó nàng liền cảm giác được mình nóng lên, hơi thở bắt đầu hỗn hển?!!!

Lục Thiên Minh đôi tay nhỏ nhắn hướng về cây căn trụ thô to của hắn mà sờ nắn, kẻ đó cảm thấy nó cảm giác có chút khác lạ, hơi hơi sờ dọc theo đường gân của nó.

Không lẽ là... cái kia...

"Hãy, nếu ngươi muốn thì cũng có thể nói, không cần phải làm thế chứ?! Nhìn xem, ta đang ngủ đột nhiên tỉnh giấc này."

Vũ Lâm cười hi hi tỉnh dậy, trong sự kinh sợ của Lục Thiên Minh hắn thốc áo lên, để lộ hạ thân chắc nịch, choàng người qua người Lục Thiên Minh, cười hi hi:

"Ngươi làm ta cứng lên rồi, tính chịu trách nhiệm như thế nào!?"

"Ngớ...ngớ ngẩn."

Mặt của Lục Thiên Minh đỏ bừng lên, Vũ Lâm nhanh chóng nhận ra một tia xấu hổ, hắn cười nói:

"Lại nói, ngươi cũng thật xinh đẹp, không thể để cho ta ghé mắt mà nhìn a."

Đồng thời, tay hắn rờ qua da mặt nàng, đỏ bừng mặt, vẫn thật mỏng dầy!

"..... Ha ha, ngươi thích thì đi tìm nha hoàn của ngươi tính sổ đi, đừng tìm ta."

Lục Thiên Minh gượng cười, gương mặt càng là đỏ bừng hơn nữa. Vũ Lâm cười, đầu hướng về miệng môi của Lục Thiên Minh đột nhiên hôn lên một cái, Lục Thiên Minh đẩy dựa, ồ, mãnh liệt với lực đạo bình quân không khác lắm đánh xì dầu.

Cuối cùng nàng cũng không có phản kháng mạnh mẽ, mà Vũ Lâm cũng đem miệng hai người cùng hôn lên nhau rờn rã mấy phút đồng hồ, Lục Thiên Minh cũng không phản kháng nữa, chỉ ngượng ngùng nhìn xem hắn.

Vũ Lâm có một câu nói rất ưa thích thế này - phản kháng thì là cưỡng dâm, mà không phản kháng liền là tự nguyện, trừ trường hợp bất tỉnh loại kia. Cho nên hắn liền mỉm cười, hướng về lỗ tai nàng thổi một cái, đoạn miệng hắn tiếp tục áp vào miệng môi nhỏ nhắn của Lục Thiên Minh.

Lần này chẳng những không có phản kháng, nàng còn chủ động đem lưỡi hướng về miệng hắn, hai người cùng nhau hôn trong vài phút đồng hồ, chợt Lục Thiên Minh cảm giác được thân trên một trận lạnh..

Vũ Lâm lúc này đã đem áo nàng vén lên trên mà nàng chẳng hề biết, thậm chí lớp băng nàng bó sát ngực cũng bị cởi đi ra, để lộ bộ ngực không to, nhưng cũng chẳng nhỏ, tuy nhiên lại hết sức vừa tay hắn.

Vũ Lâm tay nắn bóp bộ ngực nàng, còn hết sức đàn hồi.

"Ngươi.."

Lục Thiên Minh dựa dựa muốn thoát, bắt quá Vũ Lâm thăm thì.

"Đừng lo, cam đoan ta có chịu trách nhiệm."

Đồng thời, hắn cũng nhìn qua bộ ngực của nàng, núm vú nàng nổi sát lên gần như chạm vào ngực hắn, để cho hắn cảm giác hạ thân một trận không thoải mái, đoạn tay hắn chuyển hướng, cởi phẳng áo hắn cùng áo Lục Thiên Minh ra, cười cười:

"Giờ cả hai cùng cởi trần rồi."

Lục Thiên Minh trợn mắt.. nói nhảm, ngươi thích cởi trần liền cởi trần đi, đem ta thoát theo làm gì!?

Vũ Lâm miêng hướng về nàng bộ ngực cần vài phát, đem nàng cho rên lên khe khẽ, đoạn đầu lưỡi hắn lướt vòng quanh bộ ngực nàng, khiến cho nàng chỉ biết đem hắn đẩy đi ra, nhưng lại không được. Trong lúc đó, hắn đã cởi xong quần của mình, cây nhục cần cứng rắn bỗng lên khiến cho Lục Thiên Minh đỏ mặt nhìn sang hướng khác.

Vũ Lâm bàn tay hướng về quần của Lục Thiên Minh mà cởi, nàng mặc là áo đạo bào, cho nên hiện tại tư thế là áo đạo bào bên ngoài mà bên trong trống hoác, ngực nàng nhô cao lên, hạ thân một mảnh trơn bóng, cửa mình ướt sũng do bị Vũ Lâm đem "nghịch" phần trên này giờ.

Lục Thiên Minh đem cái gối úp lên mặt, đỏ bừng bừng hi hi nhìn hắn. Vũ Lâm đem cái gối lấy ra, một tay hướng về nàng ngực xoa nắn, một tay khác hướng về hạ bộ nàng sờ mó, đồng thời miệng hắn lại hướng về miệng nàng hôn.

Nữ hài tử lần đầu tiên "lâm" tự nhiên sẽ có chút sợ sệt, dạng này có thể để cho nàng cảm thêm an tâm. Cái này đem so với chỉ tự thỏa mãn bản thân căn bản không là một dạng.

Vũ Lâm hôn thêm vài phút, nhìn qua nàng, hỏi:

"Ta cho vào nhé!?"

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt nhìn hắn, nuốt nước bọt gật đầu, Vũ Lâm nhắc mình lên, đặt ở dưới hạ thân nàng, kể đấy căn nhục cần của hắn chọt chọt xuyên qua một lớp màng mỏng, một tia máu đỏ tươi chảy ra dưới hạ bộ của Lục Thiên Minh.

Lục Thiên Minh rên lên một tiếng, nàng chọt cảm giác ngực lạnh, kể đấy thấy Vũ Lâm đã đem ngực vui vào ngực nàng, bắt đầu hôn nhẹ nhàng vào đó, cái này khiến cho nàng thấy run rẩy, nhắm mắt lại hưởng thụ.

"Ê, ta nghe nói xoa nhiều ngực sẽ to đấy."

Vũ Lâm bắt đầu nhịp nhẹ nhàng, cười ghẹo Lục Thiên Minh, Lục Thiên Minh đem hắn húc cho cái, trừng mắt nhìn mắt, hừ lạnh quay mặt đi mắt. Nàng sau khi bị Vũ Lâm "khám phá" ra dường như lạnh lùng hơn nhiều, bắt quá tại hắn xem ra đây chính là..

Ngoài mặt thì không muốn nhưng thân thể vẫn rất thành thật.

Vũ Lâm liên tục nhấp vào, Lục Thiên Minh mím môi không phát ra tiếng rên, nhưng thân thể nàng lại vô cùng hướng ứng hắn, liên tục chủ động lên xuống nhịp nhàng. Vũ Lâm chọt đem miệng hắn cắn tại cổ nàng, lưỡi hơi ngoáy động.

Lập tức Lục Thiên Minh bật ra tiếng rên khe khẽ, Vũ Lâm cười nhẹ, hắn hao tổn chút ít sức mới đem vị trí "yếu hại" của nàng tìm ra, cái này để cho nàng làm càng thêm khoái lạc, mà thấy nàng càng sướng, Vũ Lâm cũng có thể thuận thể càng làm càng hăng.

Đơn giản là cả hai người cùng vui sự tình.

Vũ Lâm cùng Lục Thiên Minh một mực dày vò như vậy thêm 20 phút đồng hồ, cuối cùng hắn gầm nhẹ một tiếng, một dòng tinh dịch nóng hổi tuôn trào vào bên trong nàng, để cho Lục Thiên Minh đang rên rĩ mãnh liệt cũng phun trào ít nước ra ngoài, đem hắn nhìn bằng ánh mắt tràn ngập khoái cảm.

"Khụ khụ.."

Vũ Lâm nhìn qua hạ bộ nàng một chút nước tinh rỉ ra, đột nhiên chỉ thấy Lục Thiên Minh nhắc người lên, đối với hắn vừa ôm vừa hôn, mà nàng lúc này lại chủ động đem hạ bộ mình mà sát ở trước cây nhục cần của Vũ Lâm, này có thể để hắn như thế nào chịu được!?

Cho nên, hắn đem nàng nhắc lên, cắm sâu cây nhục cần vào trong nàng, lại thêm một hồi nhấp nhô khoái hoạt mới, căn phòng tràn ngập tiếng rên dâm dăng của hai người, cảnh xuân phơi phới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Nhất Long Song Phượng (18+)

Gia Linh lúc này đang ở phòng khách dọn đồ ăn cho 3 người. Nàng lúc mới tỉnh dậy nhìn Lục Thiên Minh đang cùng Vũ Lâm ôm chặt vô cùng kinh sợ, tuy nhiên Vũ Lâm nhanh chóng cho nàng đi ra ngoài.

Gia Linh lúc này đang mặc quần áo mà Vũ Lâm hôm nọ đưa cho, nàng ngượng đỏ bừng mặt: Áo ngắn không có áo ngực, cặp vú ngẩng cao lên chọc chọc vào áo, bồng hoàn toàn lộ ra, bên dưới mặc một kiện váy mỏng trắng nửa trong suốt, không có quần lót.

Nàng không dám mặc cái này ra đường, Vũ Lâm cũng nói chỉ cần mặc cái này ở nhà, nhưng ở nhà cũng thấy ngượng, có điều đây lại là Vũ Lâm phân phó a, lại còn bảo là hần ưa thích nàng mặc loại đồ này, còn cái gì kín kín hở hở kích thích hơn hần quá cởi mở.

Bất quá nhớ lại mấy hôm trước nàng bị Vũ Lâm kéo vào trong phòng liên tục làm hơn hai tiếng lại làm cho nàng có chút ẩm ướt, nhớ lại lúc thiếu gia đem cái đồ dút vào bên trong nàng, phun chất dịch trắng nhầy vào người nàng, hai tay thiếu gia nhào nặn cặp vú của nàng. Một tay nàng hướng về bộ ngực mình giãy vò, một tay khác móc vào trong âm đ*o bắt đầu thực...

"Hãy, tự giải quyết luôn rồi cơ à?!"

Chợt, một giọng nói vang lên, Vũ Lâm đi từ trong phòng ra bên ngoài, Gia Linh nhìn lên, lập tức đỏ bừng mặt, hần lúc này đang khóa thân, thân thể tám mũi cơ bắp vạm vỡ như thể được tạc vậy, khiến cho tim nàng đập thành thịch.

Nàng nhanh chóng nhận ra mình đang làm gì, đứng lên, áo bị nàng vén cao lên trên ngực chưa kịp vuốt xuống, cúi mình nói:

"Thiếu gia... nô tì..."

"Không có gì, thích thì cứ tiếp tục đi.. "

Vũ Lâm nhìn qua nàng, áo bị nàng vén cao lên ngực, cặp đào hồng lộ ra, quần lót không mặc, váy nửa trong suốt nhìn thấu toàn bộ, hơi cảm thán, quả nhiên kín kín hở hở kích thích hơn hần quá cởi mở.

"Ê, người bắt nàng mặc cái gì này?!"

Chợt một âm thanh bực tức vang lên, Gia Linh cùng Vũ Lâm nhìn qua, thấy Lục Thiên Minh cũng đang lửa lò thân thể, cặp đào vuron cao, t*ng trùng bị dính lên trên đấy, miệng nàng cũng nhỏ ra một ít. Từ âm đ*o nàng d*m thủy cùng tinh dịch chảy ra đến tận đùi, nhìn trông qua kích thích vô cùng.

"A, Lục Thiên Minh huynh, người ra rồi à!?"

Vũ Lâm cười cười:

"Ta không nghĩ với cách ăn mặc của người người có tư cách nói năng đâu."

"Đó là do người xé hết đồ của ta."

Lục Thiên Minh dậm mạnh chân bực bội, d*m thủy cùng tinh dịch nhỏ tong tong xuống sàn.

"Hơn nữa, người còn đem ta chơi 3 hiệp liền. Sắc quý, người khi dễ ta."

"Ây, ai là người lần cuối cùng còn chủ động cười lên người ta, cuối cùng nhip hông không đủ sướng bèn gào thét đòi ta nháp?!"

"Người... đó là..."

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt..

"Lục thiếu gia...người là nữ?!"

Gia Linh kinh sợ, nguyên lai Lục Thiên Minh lại là nữ. Vũ Lâm gật đầu, ra hiệu cho cả hai nữ ngồi xuống, Gia Linh thì bị hần kéo đến ngồi lên trên đùi hần, chợt Lục Thiên Minh nhoáng một cái đã xuất hiện ở trên đùi Vũ Lâm, cười nhìn Gia Linh:

"Không cần đâu, ta lo liệu rồi."

Nói rồi nàng nghiêm chỉnh ngồi trên đùi hần, bất quá cây cần trụ hần va quệt vào cửa mình nàng khiến cho nàng lạnh lùng nhìn Vũ Lâm. Vũ Lâm cười hi hi nhìn lấy nàng, hơi sửa tư thế một chút, đem cây cần trụ ẩn sâu vào bên trong cửa mình nàng, d*m thủy nàng đủ để đem hần đắm vào không gặp chút

cản trở gì.

"Người sắc quý, nhột."

Lục Thiên Minh tay cầm lấy cái bánh mì chọt rút về, vỗ một cái lên đùi Vũ Lâm, trừng mắt nhìn hắn. Vũ Lâm cười không để ý, hông bắt đầu nhíp, hắn càng đâm vào Lục Thiên Minh càng phát ra từng tiếng rên, nàng tựa người vào bàn, hai chân quàng ra sau bầu vào người hắn. Vũ Lâm hai tay đem nàng kéo mạnh về bên mình, hông vẫn không ngừng nhíp.

Cặp vú của nàng lắc lư mỗi lần hắn nhíp, d*m thủy tuôn trào. Gia Linh thấy thế miệng đắng lưỡi khô, hai tay bắt đầu tự thủ dâm. Lục Thiên Minh chọt cảm giác có cái gì đó hướng tại nàng cắn một cái, nàng rên la khe khẽ:

"Không... đừng cắn...ư... ư... ơ ơ ư ư ư"

"Ưm ưm ưm sướng quá... đừng dừng lại..."

"Ahhhhh.....!! Sướng quá... Em ra nữa... em ra!!!! Ư...."

"Nhẹ thôi.. ư. sướng quá em chịu không nổi... ư ư"

Vũ Lâm cười cười, hắn tìm ra được điểm nhạy cảm của nàng. Kéo đẩy miệng hắn cắn mạnh hơn, Lục Thiên Minh bắt đầu rên la không chịu được, mà Vũ Lâm nhíp nhấp càng lúc càng mạnh, cuối cùng hắn cắn nhẹ vào tai nàng, hạ thân hai người rung lên mãnh liệt, Vũ Lâm phun trào vào trong nàng một luồng tinh dịch nóng hổi, mà Lục Thiên Minh cũng d*m thủy phun trào.

Hai người tựa vào ghế nghỉ nửa phút, kể đó Vũ Lâm nhìn qua Gia Linh, nàng đang tựa người vào ghế, nhìn hắn ánh mắt hơi u oán, hai tay đã móc ra một mảnh d*m thủy. Vũ Lâm cười đặt Lục Thiên Minh xuống ghế, nàng giận dỗi nhìn hắn đi sang phía Gia Linh, đem Gia Linh bế thốc lên áp nàng lên bàn ăn, doggy nàng ngay trên bàn, Gia Linh rên rĩ ầm phòng.

"Thiếu gia, ngài làm ta sướng quá."

"Thiếu gia, ngài nắc mạnh lên đi, Gia Linh không chịu nổi."

"Thiếu gia, ngài làm Gia Linh sướng quá, sướng quá... Gia Linh yêu ngài lắm.. ư ư ư ư ư.... "

"Dâm nha hoàn, người rên rĩ mãnh liệt thật đấy."

Vũ Lâm cười, tay không ngừng bóp mông nàng, Gia Linh càng rên rĩ mãnh liệt hơn. Vũ Lâm vỗ mông nàng, nói:

"Gọi chủ nhân."

"Chủ nhân..."

Kéo đẩy Vũ Lâm cảm giác hai chân ướt lạnh, Lục Thiên Minh đã luồn xuống dưới háng hắn, bắt đầu liếm cây cần trụ cùng hai hòn bi của hắn, mà Vũ Lâm cũng đang quần thảo cùng với Gia Linh cho nên nàng cũng liếm luôn cả d*m thủy của Gia Linh nữa.

Vũ Lâm đem Gia Linh chơi xong, kể đó hắn lại chuyển qua Lục Thiên Minh, lại qua Gia Linh, ba người quần ầu nhau nửa ngày trong căn phòng, từng tiếng rên dâm đang phá trời.

Vũ Lâm đem hai nữ thỏa mãn, hiện hai nàng đang ở dưới hạ thân hắn đem lưỡi lau sạch dương v*t hắn, còn bản thân Vũ Lâm thì tuyển lựa đặc biệt một vài bộ đồ hắn tự may cho hai nữ mặc, chủ yếu do Lục Thiên Minh quần áo đều đã bị hắn đem ra phá toái trừ vài bộ nàng không còn dám lôi ra nữa.

"Uy, Gia Linh, bộ này như thế nào?!"

Vũ Lâm cười cười, dựng Gia Linh lên cho nàng mặc thử. Đây là bộ đồ bơi một mảnh, ngoại trừ việc lưng cùng hai vú và hạ bộ hở ra thì tương đối bình thường. Gia Linh đỏ bừng mặt, gật đầu:

"Vâng, thiếu gia."

"Còn tiểu Lục thì mặc cái này nhé."

Lục Thiên Minh thiếu chút đem dương v*t hắn cắn một phát, nàng trừng mắt liếm sạch tinh dịch còn dính trên c-c hắn, kể đó nuốt vào, nói:

"Người cái này sắc quý, ta không ngại người nhìn thấy, nếu có ai nhìn thấy thì sao!?"

Bộ đồ này căn bản là một mảnh vải choàng ra đằng trước, nhìn trước có vẻ đầy đủ, nhưng chỉ thế thôi, đằng sau cùng bên trong căn bản trống tuếch. Vũ Lâm nhún vai:

"Chúng ta đang thảo luận là mặc đồ trong nhà như thế nào.. ta thì đương nhiên là tự nhiên rồi. Đây mới là đồ muốn mặc đi ra ngoài này."

Kể đó, hán giờ lên một bộ đồ để cho Lục Thiên Minh gầm rú nhiều hơn..., trên cơ bản gần như là váy sườn xám vậy.. nhưng Lục Thiên Minh không hài lòng. không phải bởi vì nó hở hang, nó đủ kín đáo để chỗ nào hở cần hở và chỗ nào kín cần kín.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Long Mộ

Vũ Lâm cùng hai nữ tiến vào sâu bên trong Thú Viên. Gia Linh mặc bộ đồ xinh đẹp hơn nhiều, còn Lục Thiên Minh bị Vũ Lâm kéo vào bên trong phòng thay đồ, đem bộ đồ nam trang mà nàng hay mặc thay vào một bộ nữ trang, bất quá hán thì không có đồ lót cho nên cả áo vú lẫn quần lót đều không có.

"Đời này có ai mặc sườn xám mà thả rông không?!"

Lục Thiên Minh bức bối nhìn Vũ Lâm đang nhìn ra ngoài, một tay hán lật cái váy tới đùi của nàng, để lộ ra cửa mình được cạo sạch lông, ngón tay hán thoa quanh đấy. Lục Thiên Minh cũng chẳng để ý nữa, nàng nhìn ra ngoài ngắm cảnh, lăm bằm.

"Lại còn là loại chỉ ngắn tới đùi, nguoi thật coi ta là sắc quỷ giống nguoi a?! Có người nhìn thấy thì sao?!"

"Không sao, quanh đây làm gì có ai?!"

Vũ Lâm cười hi hi nói, nhìn thấy nàng mặc bộ đồ do hán chuẩn bị cho khiến cho hán chợt có loại thèm thuồng cảm giác. Kể đó hán giờ tay ra vuron vào trong áo, nắn nắn bộ ngực nàng, cười thầm trong bụng, kể đấy hán nhìn chung quanh, xác nhận thực sự không ai bên đem cả hai kéo vào trong rừng.

"Này, nơi này là trong rừng đấy."

Lục Thiên Minh bức bối kêu lên, còn Vũ Lâm gật đầu vén váy của nàng lên tận trên ngực, căn bản cái gì cần hở và không cần hở đều lộ ra hết, vú nàng căng cứng lại, bên dưới ướt đầm trong sợ hãi bị phát hiện. Vũ Lâm nhẹ nhàng xoa âm đ*o nàng, an ủi:

"Đừng lo, ai tới đây ta đều sẽ trước tiên phát hiện ra..."

Xác thực, Ma Nhân Thiên Phù bảo thuật có thể quan sát vạn dặm trong vòng, hán cũng không có nói chơi...

Vũ Lâm chợt cảm giác dưới thân ướt át, nhìn lại thì từ lúc nào Gia Linh đã cởi quần của hán ra, nhậm miệng vào. Vũ Lâm chợt cảm giác một loại ác thú vị, đẩy Lục Thiên Minh lên gần giữa thân cây, bắt đầu liếm l-n nàng. Lục Thiên Minh bị đẩy cặp vú sóc lên, nhìn quanh xác nhận thật không có ai hơi lấy tay che cặp vú rồi bắt đầu hào hào hưởng lạc...

Cùng lúc, Gia Linh cũng vứt quần áo của nàng sang một bên, hoàn toàn khỏa thân, chống hông cho Vũ Lâm mạnh mẽ hung hăng doggy, trong rừng bắt đầu vang lên những âm thanh rên rỉ dâm dục mãnh liệt...

Sau đó 7-8 ngày, Vũ Lâm cùng với hai nữ liên tục quần quật ở trên giường, thi thoảng ngẫu nhiên nổi hứng sẽ chỉ đơn giản là đi ngủ, buổi sáng thì ra ngoài đi săn dị thú. Dị thú ngoại trừ là liều thuốc cho Vũ Lâm còn có rất nhiều công dụng, tí như luyện dược, luyện đan, luyện kim, làm đồ ăn.

Vũ Lâm hấp thu linh lực trong máu huyết hưng thú, xương thì hán để lại đem về. Hiện tại hán đã là toàn bộ các huyết vị sinh cùng tử đều kích phát hết, lực chiến thậm chí có thể đem Kim Đan tu vi thông thường đánh ngang tay, nếu hán dùng kiếm có thể dễ dàng giết Kim Đan tu vi.

Hán cũng đem cho Lục Thiên Minh một phần công pháp song tu - Dâm Ngã Chứng Tình Quyết, công pháp này cùng bản của Gia Linh cũng tương tự, có điều tập trung hơn về phần Chứng Tình, mỗi khi nàng nổi hứng sẽ tích lũy một loại âm dương năng lượng, mà thông qua làm tình với hán có thể để cho nàng dùng loại năng lượng này thái âm bổ dương thái dương bổ âm, cả hai cùng có lợi.

Hơn nữa, công pháp này có thể bồi bổ thiên tư, chỉ cần âm dương năng lượng đầy đủ.

Một tối ngày thứ 15, Vũ Lâm đi dạo trong rừng một mình.

Sau khi đem Lục Thiên Minh dâm hứng giải quyết về sau thuận tiện cùng với Gia Linh làm một nháy, hán đi tới đây. Buổi sáng mấy ngày trước hán nổi hứng làm chuyện mang hai người đi dạo xung quanh trợ trong "bộ đồ mặc ở nhà", Gia Linh thì không ý kiến còn Lục Thiên Minh thì giấy này lên, bất quá lúc ở trong hang động làm tình thì nàng ngược lại sôi nổi nhất, hán kém chút thì nghĩ cả hang âm vọng sẽ vang ra bên ngoài.

Nàng căn bản chính là nghiện còn ngại.

Vũ Lâm nhìn vào bên trong một cái thác nước, bên dưới thác nước có tồn trữ lấy một đồng lớn nằm phát sáng. Đây là tại sáng nay đi ngang qua hán nhìn thấy, tuy nhiên hán một mực không có nói vì hán cảm giác được xung quanh có gì đó lạ lẫm quá yên tĩnh.

Một cây số xung quanh khu vực này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì, cỏ không có động vật không. Nhưng ở đây lại có những cây nấm vô cùng kì lạ,

nếu dùng thần thức quét qua Vũ Lâm sẽ tự động bỏ qua chúng, nhìn qua thì hẳn sẽ coi chúng chỉ là những bông hoa dưới nước, nhưng nếu như nhìn kĩ thì hẳn lại có một loại ảo giác coi chúng thành cá.

Đây là một loại độc tố lan truyền nhận thức, loại này đối với Vũ Lâm mà nói là không có vấn đề gì. Vũ Lâm cúi đầu ra, lặn xuống nước đem đám nấm kia moi lên, moi lên một nửa hẳn chợt phát hiện ra đây kì thật không phải nấm, mà là một tảng san hô khổng lồ, chỉ là những con san hô chia ra có hình nấm mà thôi.

Đối với loại kì vật này hẳn cũng không để ý, tuy nhiên hẳn lại nhận ra loại san hô này, nếu như hẳn nhớ chính xác thì loại san hô này không thể có được khả năng lan truyền nhận thức độc mới đúng.

Như vậy, hẳn là đã có thứ gì đó cảm nhiễm san hô này.

Hắn nhìn qua vết tích xung quanh, san hô này ở đây ít nhất cũng có mười mấy ngàn năm, "ăn" thì chẳng được mấy tích sự, đem về giữ lại để coi như đẹp nhà đẹp cửa vậy. Nghĩ rồi hẳn cẩn thận đem cả đồng san hô vào trong trừ vật giới chi, cẩn thận đem phủ vãn bao quanh nó để cây san hô này không chết.

Khổng lồ vô cùng, dài vài trăm mét, nhưng hẳn chỉ đem về mười mét hơn mà thôi.

Vũ Lâm kể đó tiếp tục đi xuống đáy, chợt nhận ra bản thân đã ở dưới một cái hang động từ lúc nào. Hang động này dù là ở dưới đáy nước nhưng hẳn vẫn nghe những tiếng gầm rú đầu đây. Đột nhiên từ bên sườn hang động, một cái bàn tay người khô queo hé ra, kéo dài tới hàng chục mét lao vào hẳn.

Vũ Lâm không hoảng loạn, phủ vãn vàng rực quanh người hẳn lóe lên, hóa thành một cái trảo Viễn Cổ Ma Bằng vỗ một cái về phía bàn tay thô to kia, lập tức bàn tay run rẩy lui lại, rồi nổ tung hóa thành từng luồng mưa máu đen, máu là huyết khô đặc lại thành bụi.

"RỔng"

Một luồng rỗng vang lên, vô số bóng người xuất hiện ở quanh hang, có đồng phục, có thiết giáp binh sĩ, có thường dân áo quần, tất cả đều đồng loạt rít gào hướng về phía hẳn đánh tới. Toàn thân Vũ Lâm phun trào liên tục phủ vãn, phủ vãn đánh vào trên thân thể bọn họ đều đem thân thể bọn hắn nổ tung.

"Đây không phải chính thể."

Vũ Lâm nhú mày, Trúc Cơ kì hẳn đã có thể vận dụng một loại phủ vãn để dưới nước hô hấp thời gian dài, hẳn tự nhiên là không lo đuối nước. Có điều để cho hẳn khó chịu là đám thủy thi này, chúng hẳn là những người vì lý do nào đó bị chết ở đây, bị một yêu ma gì đó ăn thịt, từ đó sinh ra thi biến.

Thi biến chỉ có luyện thể thực lực, tự nhiên dễ dàng giết. Nhưng mà chiến trường là dưới nước cho nên hẳn có chút không quen thuộc, hơn nữa những con thủy thi này còn có thể không chế nước, để cho hẳn nhiều loạn cảm giác.

Bất quá cũng chỉ thế thôi, không quen thuộc qua đi chính là một hồi đồ sát.

Vũ Lâm bơi tiếp vào trong, đột nhiên, một cái xúc tu hướng về phía hẳn đánh tới. Vũ Lâm nhanh nhẹn né được, giơ tay lên, từ lòng bàn tay hẳn phun ra một đạo kiếm quang đem căn xúc tu này xé thành mưa máu, kể đấy rít gào từ dưới lòng đất là một đầu bạch tuộc.

Cũng không hẳn từ dưới đất, nó hoàn toàn ngự trang ở bên dưới nền đất, xung quanh hẳn lúc này đầy những xúc tu, Vũ Lâm là bị đám thủy thi bao phủ nên không nhìn ra. Hẳn có chút kinh ngạc: thứ này thế mà cũng có khả năng gây loạn nhận thức.

Nên biết, dù là hẳn vừa nãy nhìn qua dưới nền hang cũng chỉ là một đám rong rêu, nay đột nhiên toát ra một con bạch tuộc.

Con bạch tuộc này có lẽ không nên gọi là bạch tuộc, nó có kích cỡ như cái xe tải, đầu lâu người, dưới cần cổ mọc ra mấy chục cái thô to cánh tay mềm dẻo không xương tựa như là xúc tu, nhưng xác thực là hình cánh tay người.

"Nhân Bì Phát."

Vũ Lâm kinh ngạc nhưng mày, Nhân Bì Phát là một loại yêu ma quỷ quái có thể chui vào da người, từ đó phát triển bên trong người đó, chiếm đoạt các đặc điểm sinh lý. Nói chung nó là một dạng yêu ma kí sinh.

Vũ Lâm giơ tay ra, một đạo kiếm ý rung trời phát ra, lập tức con Nhân Bì Phát trước mặt hẳn bị đạo kiếm ý này chém ra làm đôi. Dù sao nó cũng chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong, đối với hẳn mà nói không đáng để hẳn tự dùng kiếm động thủ.

Vũ Lâm đem ra một túi bột trắng, rải lên trước rồi lui về phía sau. Bột trắng này đi tới đâu, lập tức vô số con giun tự động hiện hình, co rút lại trong khi liên tục vận vẹo rồi rơi là tả xuống. Vũ lâm đợi thêm một lúc lâu, lại làm thêm một lần nữa với một đồng bột đen, giết thêm một lũ giun khác rồi mới dám đi qua.

Yêu ma loại sinh vật này quá quái đản, có nhiều loại dù sau khi chết vẫn có thể đem một thứ gọi "nguyên rửa" áp đặt lên thân thể người khác, bị dính loại nguyên rửa này hẳn cũng không có cách nào. Chỉ có Tế Linh mới có thể sinh ra sức kiềm chế hoặc hủy diệt thứ này.

Hầu hết nguyên rửa đều cần môi giới, trong trường hợp này là những con giun kia, cho nên hẳn cũng không có dùng Linh Thần Dung Lô Quyết với chúng. Thứ nhất là chúng là còn sống kì vật, thứ nữa chúng toàn thân đều mang theo nguyên rửa, không thể dùng Linh Thần Dung Lô Quyết để hủy bỏ.

Nguyên rủa thứ này cũng gần như một loại đại đạo pháp tắc vậy, rất kì quái nhưng lại cũng tồn tại.

Vũ Lâm tiếp tục tiến vào trong, lần này hắn tỏa ra uy áp khổng lồ của Trúc Cơ khai mở sinh tử huyết vị, hầu hết dị thú yêu ma tồn tại trong động này cũng không có tu vi cao, bị uy áp này hoặc là trấn thành thịt nát, hoặc là sợ hãi bỏ chạy.

Vũ Lâm một đường thông suốt đi tới, cuối cùng hắn đi tới một cái hang động, hang động này rộng vô cùng, hàng chục cây số cao, hàng chục cây số dài. Chính giữa hang động này là một cái mộ vô cùng lớn, đã xói mòn ra một nửa.

Là một cái Long Mộ, xương cốt đã hóa vụn, tuy nhiên hết sức kì quái đó chính là tại chính giữa long mộ có một vòng tròn nhỏ, sáng lấp lánh tựa như một quả trứng, nhưng đây tuyệt đối không phải trứng, giống như một khối ánh sáng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thu Làm Nô

Vũ Lâm nhíu mày nhìn qua Long Mộ, Long là một loài sinh vật cổ đại vô cùng mạnh mẽ, hiện tại đã chỉ còn sót lại ở Tiên Vực phía trên. Phạm vực là sẽ không lưu lại Long. Cũng không hiểu có phải có vấn đề gì không, tuy nhiên hầu hết các loài sinh linh thuần huyết ti như Hồng, Chân Long Chân Phượng đều có ở Tiên Vực, tuy nhiên Phạm Vực thì chỉ còn sót lại đời sau của chúng.

Ti như Chân Hồng, Toan Nghê các loại.

Nếu ở nơi này từng có một con Long bỏ mạng ắt hẳn sẽ dẫn động tới vài cái kinh khủng tồn tại tới điều tra. Dù sao Long thế nhưng là một loài sinh vật vô cùng kiêu ngạo và tàn khốc, toàn thân nhưng lại toàn là bảo.

Vũ Lâm tiếp cận cái đoàn quang cầu này, đoàn quang cầu tỏa ra một loại ánh sáng âm áp vô cùng, khiến cho hắn trong nháy mắt giống như cảm thấy mình ở trong lòng mẹ, một thứ cảm xúc thanh thoát toát lên trong thân thể, khiến cho hắn cảm thấy bỗng bình.

Gặp quỷ. Thứ này còn mang theo thôi miên thần trí. Hơn nữa tác động vẫn là mười phần không thấp.

Vũ Lâm rung người, đồ tươi phù văn phun ra từ các lỗ chân lông của hắn, chấn động khiến hắn trong nháy mắt tỉnh táo lại. Lúc hắn hoàn toàn tỉnh táo đã nhận ra bản thân đang lơ lửng một tay tiến về phía đoàn quang cầu kia, mồ hôi vã ra như tắm, rút tay lại.

Tuy nhiên cùng lúc, bên trong quang cầu vang lên một tiếng ngân nga, thế rồi, từ bên trong quang cầu bước ra một cô bé, thân thể khoảng mười lăm mười sáu tuổi, nhưng nên biết Tu Chân giới không thể nhìn ngoại hình đoán tuổi được, có lẽ nàng đã vài trăm tuổi rồi.

Cô bé này có một cặp sừng rồng, cặp mắt là mắt rồng, khuỷu tay có gai rồng, sau lưng mọc ra đuôi rồng, trên vai mọc ra cánh rồng. Tai nàng nhọn hoắt, tóc nàng dài chấm đến rốn. Nàng chỉ mặc một khiên đồ bơi da, cặp ngực cùng mông căng lên...

Vũ Lâm nuốt một ngụm nước bọt, ngay thời điểm nhìn thấy bé con này, lập tức hắn trở nên miệng đắng lưỡi khô, không tự chủ được nghĩ tới việc đè nàng xuống, đem nàng làm cho tới khi toàn thân hắn kiệt khô mà chết.

Bất quá thân là Tiên Vực trọng sinh người, chút tiểu thủ đoạn này sao có thể khó dễ được hắn?! Hắn lập tức trở nên tỉnh táo lại, âm thầm kêu khổ, hai tay huy động đem vô số phù văn các loại tập hợp vào, có Côn Bằng gào rú, có Toan Nghê gầm thét, có Cự Long chấn trời, lại có cả Phượng Hoàng sà cánh.

Toàn bộ phù văn xuất hiện xung quanh, để cho cô gái này nhíu mày lùi lại, cùng lúc một luồng Kim Đan hậu kì uy áp vọt tới, Vũ Lâm chớp mắt cảm nhận loại khí tức của cô gái này, kinh ngạc:

"Người là Mị Ma?!"

Mị Ma là tên một loại sinh vật sống trong Ma Giới, có thể xưng là chủng tộc rất phiền phức, là một chủng tộc có trí tuệ cực cao cùng khả năng khống chế dị tượng cùng huyền thuật nhất đẳng, cực kỳ am hiểu đối phó cảm xúc con người dù là những kẻ vô tình nhất.

Hình dáng Mị Ma cùng Long nữ hóa thành hình người cũng gần giống nhau, nếu không cảm thụ khí tức rất khó phân biệt.

Vũ Lâm có chút ý động, nên biết, Mị Ma là trong vạn tộc một cái tối am hiểu thái âm bổ dương cùng thái dương bổ âm, song tu cùng với Mị Ma là nhất đẳng loại hình. Hơn nữa, hắn có tự tin bằng vào thủ đoạn của hắn hẳn khá có niềm tin để cho nàng không thể đem hắn làm thành lô đỉnh được.

"Người... người dám phá hỏng chuyện tốt của ta...!"

Nữ Mị Ma chợt hướng về Vũ Lâm đánh tới, Vũ Lâm nhíu mày, hoàn toàn bỏ qua cái ý nghĩ đem nàng thuyết phục cùng hắn song tu, hướng về nàng một chưởng đánh tới, sinh tử huyết vị bùng nổ, lực lượng của hắn tăng lên gấp đôi gấp ba khoảng chừng.

Hai luồng chưởng lực đối chọi nhau, Kim Đan trung kì Nữ Mị Ma thậm chí ngược lại bị Vũ Lâm khắc chế. Đây cũng không lạ, nữ Mị Ma chỉ am hiểu đối với tinh thần phương diện cùng huyền thuật thiên phủ, lực lượng không phải thế mạnh các nàng.

Bất quá, Vũ Lâm lúc này cắn ra một tia máu, tia máu đan xen thành một loạt ngàn chữ cổ trấn ở trên đầu hấn, đây là một loại phù văn thượng cổ, có thể tạo ra một trường lực ngăn chặn các loại công kích tinh thần đẳng cấp không cao, gần như đem tinh thần hải hấn phong bế lại.

Mà Vũ Lâm thủ đoạn này tới từ Tiên Vực, mặc dù tu vi hấn chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong, nhưng linh lực ẩn chứa trong máu có thể cùng Kim Đan không phân cao thấp, tác dụng tự nhiên có thể một mực phòng chống lại tinh thần không chế của nàng.

Nếu xét cả bản chất tinh thần lực mạnh mẽ kinh hồn của hấn, có lẽ đủ để Luyện Hư kỳ tu sĩ cũng khó có thể đối với linh hồn hấn làm gì.

Vũ Lâm hai tay khuấy động, các phù văn hấn đã sắp xếp sẵn từ trước cùng lúc phun trào, Kim Bằng kiểm ý phun trào mãnh liệt, thông thiên triệt địa chém về phía Ma Mị nữ, Long Thần trào gầm rú chộp về phía nàng, Thao Thiết há to miệng một luồng hấp lực khổng lồ phun ra, Kim Ô hướng 9 vàng mặt trời trên đầu hấn bái tuế, lại phun ra một cột lửa...

Từng phù văn hóa thành một đầu sinh linh, đây là đối với phù văn pháp tắc đã triệt để thành tựu mười phân vẹn mười, vô cùng hoàn mỹ biểu hiện. Hơn nữa, đây càng là các đầu sinh linh thuần huyết phù văn hiển lộ ra, dù chỉ là các phù văn thần thông không mấy mạnh mẽ, nhưng thuần huyết phù văn liền đã là vô địch ở phạm vực.

Nữ Ma mị kinh hãi trước khí thế này, nàng giơ tay, hắc khí mang theo trận trận tiếng gào thét rên rỉ bay về phía hấn, cùng mấy đầu phù văn cụ hóa va chạm, nổ tung. Tuy nhiên Vũ Lâm chiếm thượng phong:

Kim Bằng kiểm ý phá không, xé rách tay đối phương.

Nữ Ma mị rên rỉ một tiếng tràn ngập âm thanh, nàng nhìn qua tay mình đầy máu tươi, phẫn phẫn nhìn Vũ Lâm:

"Thiếu gia... người làm tổn thương nô tì."

Cùng với lời nói của nàng, một loại ảo ảnh sinh ra chấn động tâm thần hấn, nhưng nhanh chóng bị thượng cổ huyết phù văn trên đầu Vũ Lâm gạt bỏ. Đây là cùng loại Chân Ngôn Thuật, từng lời nói đều có thể khiến tinh thần lay động, lời càng thâm độc, tổn thương càng mạnh.

Vũ Lâm cười lạnh, loại thủ đoạn này có thể khiến hấn sinh ra chút xao xuyến?! Tựa theo hiểu biết của hấn với Ma Mị, chỉ cần tìm hấn xuất hiện một tia loạn nhịp sẽ liền sa vào vô tận huyền thuật của họ, cùng hiện thực vô cùng giống, không thể đi ra.

Vũ Lâm giơ tay lên, trên tay hấn xuất hiện Thương Lan Kiếm, ngập trời kiếm khí chém về phía Ma Mị nữ. Kiếm này cùng Kim Bằng kiểm ý lúc trước khác biệt, kiếm ý lúc trước chém ra là chân chính ngập trời, nhưng lại tràn ngập lỗ hổng.

So sánh, kiếm này giống mũi kim thép, còn Kim bằng kiếm ý tựa tờ giấy, to mà dễ bị đâm thủng. Cả hai tự nhiên không cách nào so sánh.

Kiếm này phá không lao tới, Ma Mị nữ từ hắc khí ngưng tụ vào tay, vỗ vào kiếm, thanh kiếm vốn nhắm thẳng vào tim nàng bị nàng một vỗ này chuyển hướng, xuyên qua vai phải nàng. Tuy nhiên để nàng tái mặt chính là cùng lúc, Vũ Lâm tay giơ lên, bảy tám cái cùng loại Kim Bằng kiếm phù văn xuất hiện, hết thảy hướng về nàng khởi xướng công kích.

Tay nàng xuất hiện ma khí liền hóa thành Hỗn Độn Ma Thần phù văn, một trong Thập Hung hướng về Vũ Lâm lao tới. Hỗn Độn là một con trông như quả cầu thịt, dưới chân nó có 6 chân nhện rít gào lao tới.

Vũ Lâm trên tay xuất hiện một mặt ngọc giản, hấn bóp nát phiến ngọc giản này, lập tức một tiếng rú lớn vang lên, một đầu chim hạc một chân toàn thân phun trào lửa đen mờ hồ xuất hiện, nó há miệng, một tiếng vọng âm như có như không xuất hiện, như một nữ tử thôi sáo, một tia lửa từ mỏ nó bắn ra.

Tất Phụng thuần huyết phù văn, lực lượng của con Hỗn Độn dị thú kia đủ chiến Kim Đan đại viên mãn, nhưng Tất Phụng này cũng là như vậy.

Tia lửa đen này va chạm cùng Hỗn Độn, nổ tung, Vũ Lâm đã sớm ngờ tới điểm này nên không vấn đề, nhưng Ma Mị Nữ Tử bị dư chấn từ vụ nổ thổi bay đi. Kế đó Tất Phụng hóa thành vạn đạo phù văn, chính xác mà nói nó chính là một đạo phù văn hóa thành, tan biến trong thiên địa.

Kế đó, đang chao đảo sau lưng hấn Kim Bằng rít lên đánh thép, hóa thành một tia sáng lao về phía Ma Mị, nàng giơ tay lên, linh khí đột nhiên ngập tràn hình thành một cái con dao nhỏ, chém về phía Kim Bằng.

Lập tức, Kim Bằng toàn thân phù văn sa vào hắc hóa, Vũ Lâm búng tay, Kim Bằng nổ tung, đem Ma Mị thiếu nữ đã bị tổn thương từ đòn đánh của Tất Phụng thổi âm âm vào vách hang.

Vũ Lâm toát ra một ít mồ hôi lạnh, đây là thủ đoạn cuối của hấn giai đoạn này, đem toàn bộ chín thành linh lực tái tạo một cái trung cấp bảo thuật cấp thần, phong ấn vào ngọc giản, bóp nát liền có thể kích hoạt nó.

Điểm trừ là ngày hấn chỉ làm được 1-2 cái. Gần đây hấn mới làm 7 cái, 2 cái cho mỗi nữ, 3 cái cho chính hấn. Không phải bắt buộc dĩ hấn cũng không muốn dùng cái này.

Vừa nãy hấn dùng là Hỏa Tầm Ti của Tất Phụng, một vị lão hữu của hấn, Vũ Lâm là sử dụng một thượng cổ phù văn của Kim Hóa Nhật Phụng đối

lấy mười mấy loại thần thuật, Hòa Tầm Ti là một trong số đó.

Hòa Tầm Ti Tất Phuong dùng ra hóa thành vạn vạn sợi tơ vung ra toàn thiên địa, hóa thành một tấm lưới bao phủ vạn đạo, kẻ chạm vào ắt nổ thành tro. Mà hần thì chỉ tạo ra được một sợi.

Thế nhưng này cũng đủ. Nữ Ma Mị bị một đòn này tuyệt không có thể trong thời gian tĩnh lại. Vũ Lâm nhìn nàng, nhướng mày suy nghĩ một chút, kẻ đó toàn thân hần tỏa ra nhàn nhạt cao quý lãnh ngạo ý chí, trong nháy mắt Vũ Lâm biến chuyển..

Giống như một đầu thần long cao cao tại thượng, hần giờ tay áp tay lên đầu nàng, một đạo ấn ký đặc thù giống như một phù văn cùng một cái huyết dịch ấn ký trùng điệp xuất hiện trên đầu nàng, kẻ đó lại tàn đi mất.

Sau đó khí tức Vũ Lâm lại lần nữa trở lại như thường.

Hần nhìn qua nữ Ma Mị, ánh mắt lóe lên chút ánh sáng xám, gật đầu tự nhủ:

"Không tệ, Dẫn Nô Thuật vẫn dùng trơn tru như vậy."

Dẫn Nô Thuật là một loại thuật pháp cực kỳ đơn giản, đem ấn ký của hần áp vào linh hồn của nàng, chỉ cần hần chết hoặc niệm động bạo ấn hoặc đổi hần sinh ra hành động có thể gây tổn hại liền có thể đem nàng linh hồn xé tan năm bảy mảnh.

Đương nhiên, nói đơn giản thì đơn giản, phức tạp cũng phức tạp. Quan trọng là có bao nhiêu hiểu thấu về linh hồn phương diện này.

Mà thân là thi thuật giả, hần chết nàng cũng chết, mà nàng chết.. hần đừng nói cái rắm đều không có, còn có thể đạt được nàng toàn bộ kí ức võ đạo, trăm lợi mà không một hại.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tử Nguyệt đột phá

Nữ Ma Mị sau tầm nửa tiếng mới tỉnh dậy, Tất Phuong thuần huyết khí tức chấn cho nàng bất tỉnh rờn rã nửa giờ. Nhìn thấy Vũ Lâm, nàng híp mắt, dự định công kích. Tuy nhiên cùng lúc này, nàng khựng lại, tái ngoét mặt nhìn hần, cung kính cúi mình nói:

"Chủ nhân, Tử Nguyệt xin chào ngài."

Tử Nguyệt:

- ...

Nàng nhìn hần, gằn giọng hỏi:

"Người làm gì ta!?"

"Tốt, cho lui."

Vũ Lâm gật đầu, bắt đầu giải thích sơ bộ cho nàng hiểu tình hình. Dẫn Nô Thuật có thể đối với một số hành động không trọng yếu làm ra tính cường chế, tí như vừa nãy hần muốn Tử Nguyệt nêu ra tên nàng vậy.

Đương nhiên nếu nàng có suy nghĩ gia hại hần, tự nhiên nàng cũng sẽ bị một hồi trừng phạt tựa như thiên lôi bổ trúng đầu. Bất quá, Dẫn Nô Thuật phù văn bị Vũ Lâm cho ma sửa lại, thành ra một loại hiệu quả hoàn toàn khác...

Tử Nguyệt dường như nửa tin nửa ngờ, nàng hừ lạnh một tiếng lui xuống, đột nhiên thân thể nàng sững sờ lại, kẻ đó nàng ngã lăn xuống đất, co giật, lưỡi lè ra nhìn về phía hần, toàn thân nóng rực, hạ bộ bên dưới d*m thủy tuôn trào, hai tay nàng liên tục gãi bên dưới cửa mình, hồng liên tục nhấp nhô giống như muốn cái gì đó đâm vào vậy.

Một bên tay nàng hung hăng cường bạo vủ nàng, một tay khác hung hăng hướng về cửa mình xoa nắn tựa như muốn giải tỏa, nàng nhìn về phía Vũ Lâm, ánh mắt tràn ngập khát vọng tình dục.

Dâm ý đại phát.

"Không cần đối ta sinh ra sát ý, bằng không đó chính là kết quả."

Vũ Lâm gãi cằm, không sai lệch lắm, hần là vừa nãy trong một nháy mắt nàng dự tính trước lui về, sau sẽ đi lên ám sát hần nhân lúc hần không để ý, bắt

quá tại Dẫn Nô Ấn nhận thức, đây là hành vi vi phạm "luật" của nó.

Cho nên, liền nằm đó ăn "hình phạt" đi.

Vũ Lâm mặc kệ nàng ở đó rên la, "hình phạt" này chỉ kéo dài trong mười giây trừ khi nàng còn có ý định ám sát hắn lần nữa, cũng chẳng chết người nổi, bèn tiến về trong quang cầu sáng trắng kia.

Hắn nửa giờ qua cũng tìm hiểu qua xung quanh, phát hiện ra bên trong quang cầu kia lại là một cái Long Châu Tháp.

Long có Long Châu, Long Tộc đem bản thân Long Châu luyện thành bốn mệnh chí bảo, tự thành thiên địa. Mà cái này Long Châu Tháp chính là dạng đó, được một cái Hư Tiên Long Tộc luyện ra, chính là cấp thấp nhất Tiên nhân chi khí, nhưng ở Phàm Vực cũng là tốt nhất Tiên bảo.

Dù sao, Tiên bảo sẽ không vì ở Phàm Vực mà bị yếu đi, bản thân nó có thể tính là một thể giới, tự có pháp tắc bản thân. Tuy nhiên Long Châu Tháp lại là phòng hộ tính đồ vật, tấn công cơ hồ không có, nếu có cũng là... đem ném vào mặt đối phương.

Rõ ràng, Từ Nguyệt là muốn đem Long Châu Tháp luyện chế thành nàng bốn mệnh pháp bảo, Kim Đan đã có tư cách này, mà nàng đang luyện chế nửa chừng thì đột nhiên Vũ Lâm chạy tới, nàng thấy một gã trai đi tới bèn mượn cơ hội triển huyền thuật ý đồ đem hắn làm đỉnh lô bồi bổ bản thân.

Bất quá hắn liền bị dọa thành điên, đem mười mấy cái chân huyết dị thú thần thông bảo thuật phun đi ra, để cho Long Châu Tháp đối với thuần huyết khí tức sinh ra hỗn loạn, nàng luyện chế thất bại, tự nhiên là bị cản trở, tu vi sụt từ Kim Đan đại viên mãn xuống còn Kim Đan hậu kỳ, lực chiến cũng bị giảm mạnh.

Bằng không Vũ Lâm hẳn là muốn hao thêm một cái ngọc giản phù văn nữa.

Vũ Lâm gạt đầu, nhìn qua Long Châu tháp đang hỗn loạn rung chuyển, tay hắn huơ động, một cái móng vuốt rồng xuất hiện phía trên tay hắn, long uy hàng, Long Châu Tháp đột nhiên yên tĩnh lại, kể đó vô cùng nhu thuận hướng về bàn tay hắn mà lao tới.

"Điều trùng tiểu kỹ mà thôi."

Vũ lâm nhủ thầm.

Long Tộc đối với huyết mạch vô cùng thần phục, huyết mạch đại biểu hết thảy. Hắn huyết mạch không có một giọt long tộc, nhưng trong sâu thẳm linh hồn vẫn còn một tia Long Uy, đem tia Long Uy này lộ ra, đối với Long Châu Tháp đương oai liền có thể nhẹ nhõm cho nó hàng phục bản thân.

Mà đối với một màn này Từ Nguyệt vừa mới hồi phục từ "hình phạt" đi ra là sợ ngây người, nàng biết rõ ràng Long Châu Tháp mạnh kinh khủng dường nào, rất rõ ràng nàng luyện chế thất bại từ đó khiến cho Long Châu tháp đạt tới độ cảnh giác cao chưa từng có.

Không công kích nó thì thôi, một khi công kích chính là cả hai cùng chết tại đây, thế mà cái này nhân loại có thể thuần phục nó trong trạng thái hỗn loạn này!?

Trong nháy mắt đối với người này nàng tràn ngập lòng hiếu kì, nàng ần ần cảm giác được người này không đơn giản, rất nhiều bí mật.

Vũ Lâm vỗ vỗ Long Châu Tháp, một luồng linh lực phun trào từ Long Châu Tháp đi ra, đánh thẳng vào cơ thể Từ Nguyệt, mà nàng khí tức cũng nương theo đó nhảy thẳng lên Kim Đan đỉnh phong, dù còn tương đối hỗn tạp.

Đây là vừa nãy nàng bị Long Châu Tháp hấp thu đi một bộ phận linh lực, tương đương chỉ ít một giáp khổ tu.

Từ Nguyệt kinh ngạc cảm thụ bản thân thể nội Kim Đan đỉnh phong khí tức tuôn trào, cúi mình nói:

"Từ Nguyệt đa tạ Chủ nhân."

Kể đó nàng không chút do dự, khoanh chân xếp bằng tu luyện.

Vũ Lâm gạt đầu, kể đó hắn chợt run rẩy khoe miệng, hai vú cùng hạ thân nàng được một cái quần lót cùng áo lót che đầy giống như đồ bơi hai mảnh, nhưng lúc tu luyện nàng là đem bản thân cánh giương ra, "áo lót" cùng "quần lót" cũng giương ra theo, nguyên lai đây là hai cặp cánh của nàng.

Nàng một mực từ trước giờ là khóa thân?!

Bất quá này cũng phù hợp hắn một chút nghe được, chính là chỉ cần là quần áo vô luận chất liệu, thậm chí chỉ cần là đồ vật bao phủ lên người Ma Mị nhất tộc đều bị dị ứng, cho nên tộc này căn bản xưa nay chính là không mặc gì mà hành tẩu thiên hạ.

Này xem ra là được chứng kiến chân diện mục.

Vũ Lâm kể đấy đi xung quanh nhìn xem còn kiểm thêm được gì không, không có gì cả, khu vực này đã sớm bị xói mòn toàn bộ linh lực, tựa như bị Long Châu Tháp bản thân nó hấp thu hết thảy một dạng.

Vũ Lâm bèn đem Long Châu tháp sơ bộ cải tạo qua một lần, đồ đạc bên trong phần nhiều đã hóa thành tro bụi, hẳn là thời gian quá lâu, Long Châu tháp hấp thu chúng để duy trì bản thân, vừa lòi ra đã hóa thành tro bụi, chỉ có 4 kiện là ngoại lệ.

Một thanh vô danh trường kiếm, cán trắng như bạch ngọc, lưỡi kiếm đen như màn đêm, biến ảo không ngừng, hình dáng liên tục thay đổi từ trường kiếm, mỏng như cánh ve kiếm, katana loại hình kiếm, cự kiếm vân vân.

Vũ Lâm vừa sờ vào, lập tức run rẩy, hẳn biết được tên của thanh kiếm này: Liệp Thần Nhận.

Cái này chuyện vui hóa lớn.

Nên biết, vũ khí bất luận loại gì, đều là người dùng hoặc người đúc đặt tên cho. Tên của nó cũng sẽ bị thay đổi theo thời gian, nhưng chỉ có một cái tên là mang theo đại đạo thanh âm quanh quần xung quanh, đó chính là vì nó làm ra được một cái gì đó kinh người chiến tích.

Tỉ như Đồ Long Đao, tức là cái này đao thật đồ qua Chân Long, rất mạnh Chân Long loại hình. Hoặc Trần Yêu Lâu, cái này một tòa ngục tại Tiên Vực trấn chết qua không chỉ mấy trăm ngàn vạn yêu tộc, nên mới được thanh âm thiên đạo quanh quần nhắc tên.

Giết thần chiến tích!? Trên đời này đã còn có thần linh?!

Vũ Lâm nghe được cái này, biết được tên kiếm này không thể lộ ra, chính là đại họa sát thân.

Đương nhiên, hẳn hiện tại đã là Liệp Thần Nhận chủ, tự nhiên cũng có thể tán đi loại này đại đạo thanh âm, để cho nó nội phóng.

Liên tán đi. Hẳn chết đi về sau đại đạo thanh âm cũng sẽ như tự nhiên trở lại bên Liệp Thần Nhận, nhưng đến lúc đó thì có cái gì phần hẳn?!

Cái thứ hai, là một hạt giống Thần Chung bao khóa bên trong một cái kén. Cái này Thần Chung hẳn biết: Sinh Tử Đào Viên, tên như ý nghĩa, người nào ăn vào quả đào sẽ lập tức chết đi, nhưng sẽ sống lại sau nửa ngày, thường được một số thuần vũ sĩ tìm tới để tìm hiểu Sinh Tử Quan trên tâm cảnh.

2 cái còn lại là một trương bản đồ da, phẩm chất quá nát, Long Châu tháp còn không thèm nhìn, có lẽ là cái gì đó bảo tàng, nhưng nhìn sao cũng chỉ có một phần mấy khối bản đồ. Có lẽ là cái gì đó "truyền thừa báu vật của gia tộc" đi.

Một cái khác thì là một cái rượu, bên trong có một đồng đan phương bảo được, nhưng nói thật hẳn đan phương thứ này chưa bao giờ chơi qua, tự nhiên là không biết luyện.

Hơi buồn chút, nhưng dường như là không có Tiên thạch. Tiên Thạch dù là cấp thấp nhất cũng có được năng lượng khủng bố không gì sánh nổi, dù sao Tiên nhân bản thân thời khắc đều tại cùng tự nhiên, thái dương, đại thiên nhiên cùng đại đạo trao đổi, chỉ tồn tại cũng tiêu hao một lượng năng lượng khổng lồ.

Có một viên Tiên Thạch để hấp thu năng lượng, đủ đỉnh hẳn tu luyện lên Độ Kiếp cảnh cũng không sai lệch lắm.

Đương nhiên, Tiên Thạch dùng là để hấp thu tìm hiểu pháp tắc, dù là Tiên Vực hay Phàm Vực thì nó vẫn như thế, bản thân nó đã tự thành một giới pháp tắc của riêng nó rồi.

Long Châu tháp có 9 tầng, mỗi tầng một phiên thiên đại, dài 20 cây số, rộng 20 cây số. Đây hẳn là bị thu nhỏ lại, hẳn cảm ứng được lúc trước thiên địa của Long Châu Tháp nhưng mà có 2000 dặm x 2000 dặm là nhỏ nhất.

Từ Nguyệt mất nửa ngày để phục hồi tu vi, Vũ Lâm gật đầu, bảo nàng:

"Ngươi am hiểu song tu thuật đến trình độ nào?!"

Từ Nguyệt cúi mình lắc đầu, Vũ Lâm nhủ mày, Ma Mị tộc mà còn không am hiểu song tu thuật?! Nghe nói nếu cùng Ma Mị tộc song tu, có thể so với cùng cái khác nữ tử song tu làm nhiều công ít hơn nhiều lắm, tác dụng gấp năm sáu lần, nếu Ma Mị am hiểu song tu có thể tăng lên gấp đôi số đó.

Từ Nguyệt cúi mình nói:

"Ta là Thánh Nữ của Ma Mị Tộc, cho nên xưa nay chưa bao giờ cùng ai song tu. Tốc độ của ta cũng vì thế mà nhanh hơn nhiều so với đồng chủng."

Vũ Lâm nghe thế, nhướn mày hỏi:

"Ngươi năm nay bao tuổi?!!!"

"20!"

"20. Cho ta xem kinh mạch vận chuyển của ngươi."

Vũ Lâm giờ tay ra chạm vào ngực nàng, nhìn xem lộ tuyến kinh mạch vận chuyển, chợt hẳn cười lạnh, hừ hừ, nói nhảm nửa ngày nguyên lai là đem nàng bồi dưỡng thành Lô Đình, từ đó khi nàng tu luyện đến đỉnh phong đem năng tu vi nuốt sạch, đột phá cảnh giới.

"Ta truyền cho ngươi môn công pháp khác. Cái món công pháp này đem ngươi biến thành sống lô đình, từ đó để cho cái nào đó gia hỏa được lợi. Bình thường ta không quản, nhưng hiện tại ngươi là nô của ta, tự nhiên đó cũng là việc của ta."

Vũ Lâm giờ tay lên, truyền vào não nàng một bộ công pháp. Nàng có tin lời giải thích của hắn hay không hắn mặc kệ, tin cũng phải tu mà không tin cũng phải tu.

Loại lô đỉnh hình công pháp này một điểm yếu lớn nhất là linh lực hút được từ đó vô cùng tạp nham, bị pha trộn của người khác cho nên Vũ Lâm cũng không quá nguyện ý sử dụng, trong trường hợp không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không dùng.

Mà hắn đem Âm Dương Hoan Hi Tĩnh Công truyền cho nàng, mặc dù nàng đối song tu nhất đạo không am hiểu, nhưng Âm Dương Hoan Hi tĩnh công cũng có thể cho nàng đối với hắn song tu tăng lên mạnh mẽ.

Vũ Lâm quan sát nàng tu luyện, đột nhiên hắn nghe thấy một tiếng sét đánh, kể đấy hắn nhìn lên trên trời thấy trần hang đã sa sầm vô số mây đen, lập tức lâm vào trầm tư..

Đột phá lên Nguyên Anh rồi?! Quá nhanh đi!?

Bất quá nhìn về Long Châu tháp về sau hắn liền không ngạc nhiên, Tử Nguyệt là bị Long Châu Tháp cản trả, hấp thu một lượng tinh lực của nàng, hắn đem lượng này trả lại, mặc dù trong thời gian ngắn nhưng lượng tinh lực của nàng đã bị cảm nhiễm một tia "Tiên" khí tức, làm việc tự nhiên là làm ít mà công to hiệu quả.

Cho nên liền đột phá Nguyên Anh. Tuy nhiên hắn cũng do trong cơ thể nàng còn có được lực của đan dược hoặc thiên tài địa bảo chưa kịp luyện hóa nữa cho nên mới có thể nhanh như vậy đột phá, bằng không chỉ dựa vào Âm Dương Hoan Hi Tĩnh Công liền khó làm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đụ Tử Nguyệt (18+)

Vũ Lâm tò mò nhìn cái này thiên kiếp là như thế nào giáng! Cùng Tiên Vực thiên kiếp có hay không khác biệt.

Gặp quý, thật có khác biệt.

Tiên Vực Thiên Kiếp bất luận là cái gì cảnh giới đều là 18 đạo Thiên Kiếp, mà ở Tử Nguyệt nơi này chỉ vẹn vẹn có 7 đạo. Tuy nhiên từ nàng nơi đó hắn biết được Thiên Kiếp Hạ Giới tối đa cũng chỉ có 9 đạo, ngẫu nhiên sẽ có 10 đạo nhưng cực hiếm mới xuất hiện.

Hơn nữa, Tiên Vực Trúc Cơ tấn thăng Kim Đan là đã muốn có lôi kiếp, nơi này thế mà Kim Đan lên Nguyên Anh mới có lôi kiếp.

Vũ Lâm đối với này cũng không để ý, Thiên Kiếp ít đi đó là chuyện tốt, nhưng từ đó hắn còn suy luận ra sự tình: Phàm Vực sở dĩ không thể cùng Tiên Vực đánh đồng phải hay không là do pháp tắc lực lượng nơi này suy yếu?!

Lúc thi triển Phù văn hắn đã nhận ra, uy lực pháp tắc thiếu mất phân nửa, còn lại phải dùng linh lực tới bổ sung.

Bất quá này cũng là cái vô dụng nham đề, Vũ Lâm cũng không có nhiều suy tính thêm một chút, tí như hắn cũng sẽ không suy tính tại sao nước gặp nhiệt độ cao phải bốc hơi một dạng.

Tuy nhiên đó cũng là một việc cần lưu ý: Tiên Vực đã vô số năm ngoại trừ những nho nhỏ thế lực phát triển chút ít thế lực ở Phàm Vực, hoặc có căn ở Phàm Vực chưa bao giờ xuất hiện qua trường hợp người phi tiên thành công.

Theo lý thuyết: 3 nguyên nhân, thứ nhất, giữa các thế giới màng ngăn vô cùng không ổn định, dựa theo Tiên nhân đã từng xuống Phàm Vực tham chiến, nếu lựa chọn không cẩn thận có khả năng xé thành mảnh nhỏ.

Thứ hai, thời điểm độ kiếp tại Phàm Vực sẽ độ 9 đạo Thiên Kiếp, kể đó như thần kì tại Tiên Vực pháp tắc chưa nhận diện được tại Phàm Vực người đã độ qua 9 đạo Thiên Kiếp, nó chỉ nhận diện được người là Độ Kiếp Kì tấn thăng Tiên Nhân, liền độ kiếp của Tiên Vực đi.

Chính chính độ liên tục 27 cái tầng Thiên Kiếp.

Chơi cái rầm.

Mà nguyên nhân thứ 3... dường như có hữu tâm nhân không nguyện ý để cho Phàm Vực người tấn thăng Tiên Vực, trừ những thế lực đã định cư tại Phàm Vực.

Tử Nguyệt độ kiếp thành công, nàng ổn định lại một chút, Vũ Lâm đánh cho nàng một đạo phù văn hồi phục thương thế, mất 3 canh giờ để nàng đi tới đỉnh phong rồi cả hai trực tiếp bàn chính chuyện: song tu.

Gặp quý, cái này chết toi Hệ Thống nhiệm vụ muốn còn 7 ngày nữa là cháy máy cháy bugie, mà hiện tại hắn vẫn còn có 50 đường ăn mạch chưa khai

mở ra cùng một cái như có như không Chủ Huyết Vị còn không moi ra, 7 ngày 50 huyết vị, nói ra tuyệt đối muốn đầy đủ dọa người.

Hơn hết là cái này gia hỏa phương thức tính là siêu trâu: người ta tính là tính theo một tháng 30 ngày, tháng này là tháng 2, hắn tính một tháng 28 ngày, cũng không muốn tính năm nhuận.

Còn tốt lịch Phàm Vực phân chia tương đối ổn, 1 tháng 1 - 2 ngày hắn thật nhịn không được một cái duỗi tay đi qua thanh kiếm trực tiếp vỗ chết mình.

Đương nhiên, cũng không phải hắn toàn bộ tâm thần đều đầu nhập vào đem hai nữ kia hung hăng chơi, Linh Thần Dung Lô Quyết là hấp thu linh khí thiên địa, nhưng tự nhiên vẫn cần người vận chuyển, mà hai nữ kia dùng là đỉnh cao song tu công pháp, tự nhiên là tốc độ giải quyết mở linh khí kia nhanh hơn nhiều lắm.

Hơn nữa, cũng dễ dàng lần ra các đầu ẩn mạch.

Lịch của hắn đại khái: 1 ngày soát quái, một ngày song tu. Nghe rất khoái hoạt kì thật đau cả đầu.

Cùng lắm thì cường ép đột phá Kim Đan, hắn muốn là hoàn mỹ tính Dung Lô, nhưng cùng mạng nhỏ so với... tính là gì?!

Vũ Lâm lúc này bắt đầu đối với Tử Nguyệt lần mò chính sự, mà Tử Nguyệt cũng phi thường phối hợp, loại kia song tu công pháp đối với Ma Mị Tộc là nhất phù hợp, tốc độ tu luyện so với trước tăng không chỉ gấp đôi, hơn nữa song tu thời điểm nhưng là muốn gấp 9-10 lần.

Hơn nữa là cả hai 9-10 lần.

Ngoài hang động, trong rừng..

Vũ Lâm vung tay ra, xung quanh đã chất đầy linh thạch, ít nhất mấy vạn có hơn. Đây hầu như đã là toàn bộ gia sản của Tử Nguyệt, bất quá thân là Chủ Nhân của nàng, Vũ Lâm làm sao có thể để đồ tốt tuột khỏi tay?!

Linh thạch đối với người khác là giao dịch đồ vật, nhưng trong mắt hắn là đồ tốt a, năng lượng số lượng đủ soát bạo bất kỳ cái nào thiên tài địa bảo.

Tỉ như Ngân năm linh chi nếu lấy năng lượng cấp cho hắn là 1, thì 250 linh thạch để mua nó nhưng là trọn vẹn gấp mấy chục lần. Đương nhiên người thường dùng nó để luyện thuốc, còn hắn chỉ cần hấp thu bên trong linh khí, dinh dưỡng... hội đường thương mới cần.

"Hắc.. hắc, tới, chúng ta bắt đầu song tu a."

Vũ Lâm ngồi lên trên mặt đất, quần áo đã sớm cởi xong cười dâm tà nhìn nàng, Tử Nguyệt ánh mắt có chút không cam lòng, lần đầu tiên của nàng thế mà dành cho cái này cận bã nam nhân?! Bất quá hôn ân trong đầu nàng chung quy là không tránh khỏi... xem ra kiếp này triệt để luân lạc tới làm trong tay Vũ Lâm một cái nô lệ tình dục á.

Liên hi vọng hắn viễn siêu nàng có thể thả nàng đi đây.

Nàng viễn siêu hắn?! Nguyên Anh về sau linh hồn giống như thanh tẩy một dạng, dấu ấn gì cũng mất, nhưng cái này Dẫn Hồn Ấn không phải y nguyên tại sao?!

Tử Nguyệt đứng lên, thân thể hoàn toàn mê người, muốn lồi có lồi muốn lõm có lõm, cặp vú căng to chĩa ra, mông cũng rất to, đùi thì... nói chung, Ma Mị Tộc mỗi người xưa nay đều sẽ là tuyệt sắc mỹ nữ.

Tử Nguyệt nhìn căn hùng căn của Vũ Lâm, cảm giác thật to, chỉ ít tại nhân loại bên trên muốn thật to. Nàng trực tiếp ngồi lên trên hạ bộ Vũ Lâm, nhưng lại không có trực tiếp đút vào bên trong mà chỉ cầm lấy hắn cây căn trụ nhẹ nhàng tại nàng cửa mình ma sát.

"Chủ nhân người dương v*t vẫn là vô cùng to lớn đây, nô tì sợ sẽ bị tổn thương."

Đoạn, ngón tay của nàng nhẹ nhàng chạm vào đầu dương v*t hắn, nàng uốn người về trước, vú chạm vào bầu ngực hắn, le lười ra liếm cổ hắn một cái, lập tức Vũ Lâm cả người co rút lại, những lời dâm dục do nàng thốt ra khiến hắn cảm giác một loại xúc động muốn lập tức đè nàng ra..

Cho nên không hổ là Ma Mị Tộc?!

lười nàng cũng là loại mang theo gai mềm, mút vẫn là liếm đều là một loại cực độ phong tao.

Tại bên trên cửa mình nàng ma sát dương v*t của Vũ Lâm trọn vẹn nửa phút, hắn đã sớm nhịn không nổi, lập tức Tử Nguyệt hông uốn lên, "nhẹ" một tiếng dương v*t hắn đã hạ thủy, đem bên trong một đoàn d*m thủy trào ra kèm theo ít máu.

"UM!"

Tử Nguyệt rên rỉ dâm đẳng, Vũ Lâm không nhịn nổi bắt đầu điên cuồng nhấp. Nàng rên rỉ càng lúc càng to, hơn nữa bên trong d*m thủy cũng mang theo chất kích thích cùng chất thượng sinh lý, Vũ Lâm càng nhấp đơn giản là càng mạnh mẽ, từng phát nhấp của hắn khiến cho Tử Nguyệt rên rỉ to hơn, cặp vú bị hắn chà đạp liên tục này lên này xuống.

"Chủ Nhân... ư ư ư ư ư ư... Tử Nguyệt sung sướng...á"

Mà cùng lúc này, một cỗ rượu hương từ người nàng tỏa ra, để cho hắn càng thêm điên cuồng chà đạp. Từ Nguyệt đối với cái này không có ý kiến, nàng ở trên mặt đất bị hắn đè lên liên tục vỗ vập.

Vũ Lâm cảm giác Ma Mị tộc cũng không phải tốt chơi, hang sâu bên trong mang theo vô số gai mềm, hơn nữa còn có một loại chất gì đó tăng cường khoái cảm, kết hợp công pháp mà Vũ Lâm đưa cho chính là tăng lên gấp mười lần có hơn sung sướng khoái cảm, âm đ*o lại chủ động đem Vũ Lâm dương v*t áp sát, tựa như bú mót một dạng.

Cái này cũng để hắn cảm giác được vô cùng khít, mà Từ Nguyệt tiếng rên rỉ mãnh liệt cũng mang theo một loại mị lực không gì sánh kịp, để cho hắn không nhận được càng thượng càng mạnh.

"Chủ nhân... nô gia ra.."

"Chủ nhân.. nô gia không chịu nổi ngài chà đạp a"

"Chủ nhân,.. mau mau hành hạ chết nữ tử, hạ bộ nô gia bị người chơi như điên a"

"Chủ nhân.. ta muốn bị ngài đ-t đến khi không đứng dậy nổi, chơi nô gia đến có thai đi.."

Vũ Lâm ở bên người Từ Nguyệt liên tục nhấp lên nhấp xuống, để cho nàng gãy dựa không ngừng, mà hắn cũng ở một bên vận công. Từ Nguyệt bị hắn liên tục nhấp nhô, nàng một bên không ngừng vươn tay đối hắn sờ soạng, lưỡi cũng thè ra, liếm láp mồ hôi trên thân thể hắn.

Mà hạ bộ nàng d*m thủy không ngừng phun trào, hồng nàng cũng không ngừng loạn nhịp cùng với hắn, hai người liên tục tự nhịp nhàng. Từ Nguyệt cũng càng lúc càng sướng, ban đầu hai tay vẫn còn huy động được, về sau nàng chỉ nắm một chỗ cho Vũ Lâm đến nhấp, khoái cảm để nàng mê dại, d*m thủy đại phóng.

Cuối cùng tại khoảng 40 phút sau, Vũ Lâm một đoàn tinh dịch bắn thẳng vào sâu trong Từ Nguyệt tử cung, đem nàng rên rỉ đến gãy nẫy tại trên mặt đất.

Bất quá không hổ là Ma Mị tộc, có thể từ trong khoái cảm tìm đến lực lượng, hưởng thụ dư ba khoái cảm, nàng nhanh chóng bật dậy, cười hề hề nhìn hắn:

"Chủ nhân, liên hưng hăng nhục nhả nô gia thêm một lần thế nào!?"

"Được!"

Vũ Lâm bực bội cười cười, hắn nhìn xung quanh, đem Từ Nguyệt áp vào bên trên cây rừng, bắt đầu hưng hăng làm nàng, tiếng rên rỉ ngập cả rừng, d*m thủy của Từ Nguyệt tiết ra ào ạt, đem nàng toàn thân mềm nhũn đi..

"Chủ nhân, mau mau làm chết nô tì đi, nô tì sướng quá"

"Chủ nhân, ngài mau mau chơi chết con điểm ti tiện này đi... ư... ư"

Mà trọn vẹn 3 giờ sau, Vũ Lâm ngồi trên một tảng đá, hắn làm trọn vẹn 4 hiệp liên tục, vậy mà cái này Ma Mị vẫn còn mang theo vô tận dâm đẳng khí tức, quả thực là nhường người kinh hãi.

Hiện tại nàng đang quỳ dưới thân Vũ Lâm, bú liếm dương v*t của hắn tựa như đó là món ngon một dạng, mà với nàng, mà nàng kỹ thuật thiên bẩm bất kể làm tình vẫn là liếm láp thời điểm đều vô cùng thành thực, tựa như trời sinh một dạng.

Hơn nữa trong miệng nàng còn mang theo một loại cấu trúc để hắn cảm thấy vô cùng khoái hoạt, gai mềm như lưỡi mèo sau khi nàng mút vẫn còn bầu lầy da hắn, lại để hắn cảm giác tư vị dư ba càng thêm mãnh liệt, nguyên bản nàng là muốn chỉ cho Vũ Lâm liếm chút ít tinh dịch đọng lại, nhưng hiện tại hắn đã một tay vỗ lên trên đầu nàng, hai đùi ép sát đến cho nàng liên tục nhấp vào hạ thân, đ-t thẳng miệng nàng.

Cuối cùng, hắn phun vào trong miệng nàng, tiếp đấy hắn còn mang theo chút ít tiểu tâm tư, lập tức Từ Nguyệt cảm giác trong miệng nhiều ra một loại mùi khai, nàng hiểu được:

Cái này cận bã nam còn đái vào trong miệng nàng.

Đương nhiên nếu Vũ Lâm chơi trò tiểu tâm tư này với Gia Linh hoặc Lục Thiên Minh, cả hai đều có thể sắc, mà Từ Nguyệt?! Thật có lỗi, nàng nhìn hắn trong mắt mang theo ý cười, liền là nước tiểu của hắn nàng cũng nhẹ nhàng từng ngụm uống hết, kể đó càng là lè lưỡi ra tại các bộ vị của hắn liếm qua, tựa như tẩy uế một dạng.

Đầu ngón chân hắn, nơi Vũ Lâm đây đưa một chút tinh dịch cùng d*m thủy của hai người là nàng liếm địa phương nhiều nhất, hơn nữa nơi đó cũng bị nàng liếm sạch nhất.

Vũ Lâm tại tiếp tục phi thượng nàng thêm một giờ mới triệt để thỏa mãn, hắn ngoái nhìn nàng, hỏi:

"Chúng ta kể tiếp liền rồi đi. Nói thật cái kiểu ăn mặc này của người làm ta vô cùng không tiện, dù gì cũng là nữ nhân ta, ăn mặc cũng nên kín đáo điểm."

Từ Nguyệt thiếu chút ho ra, nàng nhìn xung quanh rùng, tiếng rên rĩ này giờ của hai người hẳn đánh động bất kỳ người nào xung quanh đi. Gã này căn bản là đâu có sợ ai nhìn?!

"Tự nhiên có."

Từ Nguyệt gật đầu, mặc dù nàng tộc khóa thân hành tẩu thiên hạ không giả, nhưng mà...

Hai cánh khổng lồ của nàng lập tức cuốn vào nhau thành một đoàn, đem nàng bao khóa, mà sau cổ vươn ra hai cánh nhỏ, cũng cuộn thành một đoàn về sau biến thành mũ trùm. Chẳng cần nói cũng biết hai cánh tại ngực cùng hông biến thành áo lót cùng quần lót.

Vũ Lâm kinh ngạc, còn có loại này thao tác?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Kim Đan

Vũ Lâm cùng Từ Nguyệt đại chiến liên tục gần nửa ngày, đương nhiên trong đó bao gồm cả đại chiến chân tay, tu luyện cùng ma sát bạch bạch trên mặt đất. Vũ Lâm hiện tại đem mấy vạn linh thạch luyện luyện cùng với còn thừa lại linh lực từ mấy lần trước hấp thu, mạnh mẽ đem bản thân số lượng ẩn huyết khai mở tăng lên tới ba mươi mấy cái.

Lại nói, Từ Nguyệt là Nguyên Anh tu vi, Vũ Lâm tuy rằng lực đủ đem Kim Đan kỳ cho vả mặt, nhưng bản chất vẫn là Trúc Cơ, cùng Nguyên Anh song tu căn bản là làm ít công lớn, tốc độ tu luyện tăng ít nhất 20 lần, hơn nữa bản chất công pháp chất lượng của hắn cũng vô cùng cao, có thể nói...

Một ngày đ-t nhau bằng người thường tu luyện một năm.

Không sai biệt lắm là loại thuyết pháp này, mặc dù khó nghe điểm, nhưng lại tả đúng sự thật.

Vũ Lâm cho Từ Nguyệt đi cùng hắn, hiện tại hắn có một cái Nguyên Anh theo hầu hạ, tự nhiên là có đủ can đảm tiến về chỗ sâu xa hơn bên trong Thú Viên mà đi. Trên lý luận tới nói một núi không thể có 2 hồ, nhưng Thú Viên cũng rất rộng, hơn nữa trước đây từng có một hồ đại đồ sát Kim Đan trung kỳ trở lên hung thú, cho nên vẫn có thể còn có nhiều Kim Đan hung thú.

Trọn vẹn 14 đầu nhiều, Vũ Lâm đem toàn bộ những đầu này hấp thu về sau, lại tiếp tục cùng với Từ Nguyệt bạch bạch bạch khoái hoạt, Từ Nguyệt một ngày một đem bị Vũ Lâm đem chơi về sau càng là dâm ý tràn trề, để cho Vũ Lâm không tự chủ được thi thoảng hướng về nàng nơi nào đó bản tay móc móc.

Mà Vũ Lâm lúc này cũng đã là Trúc Cơ đỉnh phong, thậm chí đầu Chủ Huyết vị kia cũng bị hắn gầy vò đi ra. Nghiêm chỉnh mà nói, hắn vẫn là tổn hao trọn vẹn hai ngày mới làm xong hết thấy đâu.

Đương nhiên, 14 đầu Kim Đan kì hung thú còn để cho thân thể hắn tuế biến lên một cấp độ mới cũng không phải chỉ là để cho hắn thăng lên viên mãn Trúc Cơ nữa. Vũ Lâm thân thể hiện tại nếu sờ qua cùng người bình thường một dạng, mềm mại yếu ớt hoàn toàn không một chút chắc chắn, nhưng một khi đã động, thì lập tức biến thành cương thiết.

Đương nhiên hiện tại, cứ việc làn da của hắn là bấu cũng ra sữa, mềm như da em bé một loại, nhưng kì thực công kích của Trúc Cơ cùng Kim đan hơi yếu cũng không thể đã thương hắn.

Vũ Lâm để cho Từ Nguyệt ở một bên, hắn nhìn sang một cái đồng hồ hẹn giờ ở tầm mắt của hắn đang đếm ngược... ha ha, Hệ Thống, ngươi nghĩ ta không thể tại 1 tháng Kim Đan?! Ta cho ngươi 1 tháng Kim Đan, hơn nữa là viên mãn hoàn mỹ Kim Đan.

Ha ha ha...

Vũ Lâm cười, nhưng nghĩ tới thảm cảnh trên con đường bị mấy cái gia hỏa nhân vật chính chà đạp không lối về liền muốn khóc...

Ta CMN ngươi, Hệ Thống.

Hắn hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn trời, toàn thân ảm vang chấn động, một cỗ kiếm ý vút cao cùng bay lên, tựa hồ như đối với cái gì đó khiêu khích một dạng, lại tựa hồ đang dẫn đạo tới cái gì đó bên trong hư vô mờ mờ mịt mịt chân ý.

Ầm ầm...

Mây đen trên bầu trời kéo xuống, trọn vẹn 9 tầng nhiều.

Không sai biệt lắm, mặc dù hắn cố ý dẫn đạo tới Thiên Kiếp, nhưng là cũng chỉ có 9 tầng. Phạm Vực này Nguyên Anh thông thường đột phá mới dẫn

đạo tới Thiên Kiếp, nhưng là một số siêu cấp thiên tài cũng sẽ có thiên kiếp giáng lâm lúc đột phá cảnh giới thấp.

Đầu này thuộc tính không chạy nổi.

Vũ Lâm lúc lắc người, hắn cảm giác một thân tu vi này đã xuất thần nhập hóa, hiện tại tinh lực của hắn phóng đại không kể xiết. Hắn nhìn lên trên bầu trời, kiểm trong tay vung lên, tu vi Trúc Cơ đại viên mãn 362 đầu huyết vị khai mở bùng lên, trong nháy mắt sinh huyết vị tách ra thành vô số sợi tơ, ngoài ra còn có tử huyết vị, cùng với âm huyết vị.

Toàn bộ bùng lên, kết hợp với khí huyết lang yên từ thân thể giống như một con lốc, mọi sinh vật dưới Kim Đan bay lượn trên trời, trong lòng đất và cách hắn 50 mét đều bị con lốc này xé thành mảnh nhỏ.

Vũ Lâm rút ra Liệp Thần Nhận, lần đầu tiên muốn thử nó một chút uy lực... Ngoại trừ cái tên ra, hắn thử xét nghiệm qua lại vô số lần, chỉ có duy nhất một thứ: vô cùng sắc bén cùng cứng rắn, ngược lại không có gì đặc sắc hơn nữa.

Thiên Kiếp phía trên nhộn nhạo, các tia sáng ầm vang chớp giật, đánh xuống Vũ Lâm một đạo to như cái xe tải lật đĩnh, ai chạm vào hắn sẽ hóa thành than cốc. Nhưng Vũ Lâm đối với cái này chỉ duy nhất một kiểm.

Một kiểm này của Vũ Lâm mang theo một đạo hải nhiên kiểm ý, va chạm cùng với Thiên Kiếp kích đầu tiên, cả hai trong nháy mắt bị hòa tan năng lượng. Nhưng cùng lúc này, Vũ Lâm đâm ra một kiểm, giống như một thanh cự kiếm khổng lồ từ dưới đâm lên, vô số năng lượng vẫn đang hỗn loạn từ kích đầu tiên bị nhát đâm của hắn dẫn đạo, bay thẳng lên phía Thiên Kiếp.

Dường như bị chọc giận, Thiên Phật đem kích thứ hai biến thành càn khôn lồ hơn trước, hơn nữa còn có 2 tia sấm, cả hai tia này cùng lúc bị nhát đâm của Vũ Lâm đẩy lùi, nhưng cũng đã kịp đem kiểm ý của hắn trấn cho tan tành.

Nếu như có bất kỳ một cái nào cấp cao kiểm tu tu sĩ đi ngang qua đây sẽ lập tức kinh thể hải nhiên nhìn thấy một cảnh này, Vũ Lâm một kiểm này đã không thể chỉ đơn giản nói là kiểm ý nữa rồi.

Thiên hạ chúng sinh, vô luận võ giả vẫn là phạm nhân, phần lớn đứng núi này trông núi nọ, vì việc vất vả chỗ ràng buộc, dễ dàng bị dục vọng chỗ dụ hoặc, suy nghĩ tán loạn, võ giả càng là như vậy, nhìn như rộng rãi bá đạo võ học, trên thực tế lại là lực lượng phân tán, nhìn như không có chút nào sơ hở chiêu thức, trên thực tế lại là sơ hở trăm chỗ.

Mà Vũ Lâm khác biệt, hắn trước nay một cái kiểm quyết cũng chưa bao giờ học qua, cảm giác học không tốt, cho nên xưa nay đối với kiểm, hắn chỉ có duy nhất hai hình thức tấn công: Chém và Đâm. Một kiểm chém ra vẫn là đâm tới, không còn gì khác, toàn tâm toàn ý, dù chỉ là một kiểm cũng là huyết khí, nguyên thần hội tụ một thể, lực lượng kết tinh không thể ngăn cản.

Kiểm ý xưa nay phân ra: Cảnh, Hình, Ý, trong ý lại phân ra thành Nhân Kiếm Hợp Nhất, Trong Lòng Có Kiếm Trong Tay Có Kiếm, Trong Lòng Có Kiếm Trong Tay Không Kiếm, Trong Lòng Không Kiếm Trong Tay Không Kiếm, Ta là Kiếm Kiếm Là Ta các loại cảnh giới.

Vũ Lâm hiện tại, thậm chí là từ kiếp trước nữa đã liền ở một loại thuộc về riêng mình cảnh giới: Ta là ta, kiếm là kiếm, tựa như phảng phác quy chân.

Người mới là vua của vua, hắn tu kiếm, là sử dụng kiếm, nô dịch kiếm, đem kiếm sức mạnh khai phá đến tận cùng, biến nó thành sức mạnh của mình, từ đó để cho kiếm bộc phát ra nó ý nghĩa duy nhất được sinh ra: CHÉM!.

Vũ Lâm mang theo kiểm ý kinh khủng chém ra một kiểm, kiểm này tiếp tục điên cuồng chém phá Thiên Kiếp, thậm chí còn mơ hồ chạm tới trời cao tầng mây đen.

4 tầng Thiên Kiếp, 5 tầng Thiên Kiếp, 6 tầng Thiên Kiếp..

Mỗi một tầng hắn chỉ đối phó duy nhất bằng độc một đạo nhất chém.

Tại tầng thứ 6, một kiểm ý kinh khủng của hắn cuối cùng cũng chém xuyên qua Thiên Kiếp, lập tức toàn bộ các tầng về sau tan tành thành mây khói. Đây là nhất chém của hắn mang theo uy lực vượt qua cực hạn Thiên Kiếp có thể tiếp nhận, từ đó Thiên Kiếp hội bị hủy diệt.

Đương nhiên chỉ bằng kinh thiên kiểm ý là không thể làm được, tại tầng thứ 6 hắn cũng đã bị buộc xuất ra Hỏa Liêu bảo thuật. Hỏa Liêu là một chủng tộc thượng cổ, sinh ra là hòa, nhập vào binh khí mà sống. Con Hỏa Liêu hắn lấy phù văn từ là một con lấy hình dáng kiếm mà sinh tồn.

Cho nên, nó bản chất mới là kinh hải thể tục kiếm tu, bảo thuật trấn tộc của nó căn bản cũng tỏa ra cực kỳ khủng bố uy áp kiểm ý. Đương nhiên một kiểm bảo thuật này cũng không dùng tốt lắm, nếu là con Hỏa Liêu kia sử dụng, hắn sắc bén đến độ có thể để cho chỉ là nhìn thôi cũng rách con mắt, nếu là người thường chỉ nghe tiếng xé gió cũng đủ nổ tung thân thể.

Từ Nguyệt khiếp hải, xưa nay chỉ nghe nói có người độ thăng Thiên Kiếp, nhưng chưa nghe thấy ai nói có người chém được Thiên Kiếp.

Kì thật, cái này rất bình thường, ở Tiên Vực nhưng là cứ 1 vạn tu sĩ có 1 người chém được Thiên Kiếp loại này tồn tại.

Lắc đầu không quan tâm, Vũ Lâm nhìn qua bầu trời đã xuất hiện một tia sáng ảm hồng, đang lao dần về phía hắn...

Thiên Khải Ân Huệ, là thiên phạt về sau sẽ xuất hiện đồ vật, thiên kiếp gồm lôi kiếp và thiên phạt, lôi kiếp thông thường không có xuất hiện Thiên Khải Ân Huệ, chỉ có Thiên Phạt mới có, là vật đặc thù sinh ra đối với những cường giả cùng cảnh giới.

Đặc biệt chính là loại đồ vật này chỉ có thể tác dụng với người vượt kiếp, người khác hấp thụ loại Thiên Khải Ân Huệ này sẽ lập tức máu toàn thân khô cạn, thịt biến thành tro, xương hóa thành than cốc mà chết, cho nên không ai dám xuất thủ cướp đoạt thứ này.

Vũ Lâm vươn tay lên, tiếp nhận Thiên Khải Ân Huệ, để cho nó lưu động trong toàn thân huyết nhục, cảm giác giống như một hồi nước ấm lan tỏa toàn thân, kể đấy hần điều động Thiên Khải Ân Huệ lực lượng chui vào trong đan điền, nơi Kim Đan đang dần tạo thành.

Thông thường Kim Đan là thông qua 9 đợt lôi kiếp tới rên đúc ra, nhưng Vũ Lâm dự tính là sử dụng Thiên Khải Ân Huệ tới rên ra cái này một đợt Kim Đan, như vậy sẽ càng mạnh mẽ hơn một số.

Một luồng thần thánh quang huy nhộn nhạo bên trong cơ thể hần, trên tay hần xuất hiện mấy chục vạn linh thạch, toàn bộ đều tới đầu nhập vào luồng thần thánh quang huy này, công pháp vận chuyển liên tục, toàn bộ thân gia hần đều liên tục hóa thành linh thạch bột phấn bay vào trong gió.

Cuối cùng nửa ngày sau, Vũ Lâm cười, nhìn vào trước mặt hai bông hoa sen 9 tầng, mỗi tầng một màu lơ lửng. Đây không sai biệt lắm chính là một Kim Đan một Thẻ Đan của hần.

Kim Đan, từ đó diễn sinh đi lên chính là Tiên Đan, có thể nói thành tựu của Kim Đan cũng phần nào chú định về sau Tiên Đan là như thế nào huy hoàng hay ảm đạm.

Vũ Lâm năm đó nhìn lướt qua tại Tiên Vực danh sách các loại Kim Đan cùng Tiên Đan bảng xếp hạng.

Thông thường Kim Đan có nhiều loại, có hình người, có hình thoi, có hình tròn, nhưng cũng có những sắc hình đặc thù, Cửu Tầng Kim Liên là một loại, trong danh sách các hình dáng Kim Đan có từng xếp qua đứng hạng thứ 3 trong số những Kim Đan chất lượng tốt nhất, 2 loại đầu tiên lần lượt là Thái Dương Nhật Đan cùng Thời Không Linh Đan, là yêu cầu tới đặc thù thể chất.

Cửu Tầng Kim Liên diễn sinh thành Tiên Đan chính là Cửu Tầng Tiên Liên, đứng hàng thứ 7 trong danh sách Tiên Đan.

Nói không ngoa, cái này danh sách là Tiên Vực Tiên Đan Danh Sách, tức dù là Tiên Vực số lượng Cửu Tầng Tiên Liên cũng có thể đếm khoảng 2 chữ số, tính cả những cái kia đỉnh tiêm cường giả. 6 hạng đầu ít hơn nhiều lắm, 3 hạng đầu mỗi người chỉ có 1-3 người sở hữu.

Đã đủ thấy độ khan hiếm rồi.

Xếp hạng đầu là một loại Tiên Đan tên gọi Vạn Vật Chí Tôn Đình, nghe nói là nghịch thiên tồn tại, hấp thu mọi thứ, thậm chí cả pháp tắc thế gian cũng không ngoại lệ. So với cái Thiên Địa Dung Lô còn kinh khủng hơn tồn tại.

Đơn giản là cái mở auto gia hòa, TOP SERVER loại kia.

Vũ Lâm cũng muốn có loại kia Vạn Vật Chí Tôn Đình, nhưng trời mới biết cái kia Vạn Vật Chí Tôn Đình là như nào tu thành, hần mặc dù kiếp trước là luôn tại các thượng cổ di tích chạy quanh, nhưng cũng không có khai quật ra loại này Vạn Vật Chí Tôn Đình phương pháp tu luyện.

Cũng là một cái tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hệ Thống Tân Nhiệm Vụ : Nhân Vật Chính hiện

Vũ Lâm lúc này đang rơi vào trầm tư, hần cảm giác được bản thân biến hóa, nhưng dường như còn chưa hết. Kể đấy, tâm thần hần chìm đắm vào thể nội, cảm ứng được cái kia không gian hắc sắc cùng với hần đi qua biến thành mười phần... một cái quang cảnh để cho hần không cách nào hình dung, thậm chí vô cùng khiếp sợ.

Lúc trước, trong đan điền của hần tồn tại một đạo khói đen kì bí, Vũ Lâm một mực không động, một phần vì không động được, phần kia cũng tự nhiên là vì hần tò mò không biết đây là gì, nhưng lúc nó hiện ra chân diện mục, hần lại sợ hãi.

Không phải nó xa lạ, mà là quá quen thuộc.

Địa Cầu!

Nói chính xác hơn, đây không phải Trái Đất, mà chỉ là một quang cảnh của Trái Đất, giống như nhìn từ một cái ống nhòm. Hiện ra là một mảnh phế tích tương đối xa lạ, tuy nhiên hần có thể cảm ứng được nếu hần muốn, hần có thể tùy thời điều động vị trí cái khu vực này phản chiếu tới, tuy nhiên khả năng di động vẫn là rất nhỏ.

Giống như hần đang tại cầm một cái lăng kính, nhìn Trái Đất từ nơi này vậy.

Bất quá hần nhìn nhìn một chút, hơi có chút ngoài ý muốn, cái này phế tích, cháy rụi cảnh tượng, bề bori.. đây không phải chính là nơi hần bị cái kia hồ cha Hệ Thống gia hòa đem một mối lửa đốt rụi căn nhà cao tầng à?!

Nghiêm chỉnh mà nói, đốt rụi chỉ có khoảng sân ngoài trời.

Vũ Lâm thử hao động lăng kính, âm thầm xác định nó một chút tốc độ di chuyển.. không sai biệt lắm, 3 mét 1 phút.

Hần hơi nhíu mày, nhìn vào một cái viên gạch cháy xém, hơi chút động, lập tức bụng một mảnh nhộn nhạo, trên tay liền đã nhiều hơn viên gạch kia.

Vũ Lâm kinh hoàng, cái này viên gạch thế mà cũng có thể bị hần câu đi ra?! Như vậy phải hay không nói nếu hần đem "lăng kính" ánh xạ tới trong bảo khố của nước Nga, Trung Quốc, Mỹ có thể "câu" được tới một đồng bom nguyên tử?!

Mặc dù bom nguyên tử lực sát thương không cao, nhưng tới thế giới này về sau, uranium mấy loại kim loại này tính chất bạo tạc hội có thể có cái biến?!

Cũng không tính hoang đường, dù sao thế giới bên kia pháp tắc trung là không có "linh lực" mấy cái từ này, cho nên rất nhiều tính chất bên đó nương sang bên này liền biến mạnh rất nhiều. "Linh lực" nhưng là một cái thứ có thể tăng mạnh phẩm chất cho đồ vật.

Tỉ như cùng là phối thuốc nổ, thuốc nổ bên này mạnh hơn đâu chỉ gấp đôi Địa Cầu?!

Mà đồ đặc từ đó lôi sang đây cũng sẽ bị nhiễm lên linh khí, tỉ như viên gạch này, ngay khi lôi sang đây liền độ cứng rắn tăng lên khoảng chừng 10%, độ bền cũng tương tự, đây chính là linh khí cảm nhiễm sau tác dụng.

Về phần nồng độ cảm nhiễm linh khí bao nhiêu.. không sai lệch lắm cùng mấy hòn đá một dạng.

Vũ Lâm nghiên cứu một thoáng, phát hiện phi thường đau lòng đồ vật: hần có thể đem đồ vật từ bên trong "lăng kính" lấy ra, nhưng là không thể nhét ngược vào, cũng không thể tiến vào.

Bất quá cái này cũng tương đương kinh người, còn có thể để cho hần có được vài cái kinh khủng liên tưởng.

Nhưng này hần cũng còn không có quan tâm, vì có sự tình quan trọng hơn đây:

Hệ Thống nhiệm vụ muốn xong, Linh Thần Dung Lô Quyết muốn được tiến hóa thành Thiên Địa Dung Lô.

Linh Thần Dung Lô Quyết là một loại hấp thu vạn vật chi pháp vô cùng lợi hại, nhưng có vài cái nhược điểm, tỉ như chỉ dùng hấp thu tới vật chết linh khí, hoặc chỉ nhận hấp thu, vẫn muốn hần tự mình đem tiêu hóa. Nhưng Thiên Địa Dung Lô thì khác.

Dù là vật sống cũng có thể hấp thu, hơn nữa sẽ bao tiêu hóa.

"Xin chúc mừng kí Chủ, đột phá Kim Đan trong 1 tháng, ban thưởng Thiên Địa Dung Lô Quyết."

Một luồng thông tin từ nơi xa xấm truyền vào Vũ Lâm thức hải, hần gõ gõ đầu tiếp nhận luồng thông tin này, lập tức hoàn toàn kinh hãi.. quá trâu, loại này Thiên Địa Dung Lô dù là công kích của địch nhân cũng có thể hấp thu. Thậm chí linh lực của đối phương cũng có thể hấp thu.

Hơn nữa, hần có thể dùng kết cấu bố cục huyết vị của Linh Thần Dung Lô Quyết, chỉ cần từ Kim Đan cảnh giới tu tập theo Thiên Địa Dung Lô Quyết là ổn thỏa, cũng không cần có bất kỳ cái gì cần thay đổi kết cấu huyết vị.

Như vậy tới nói, cái này một môn thần thông Linh Thần Dung Lô sau khi đột phá hần cũng sẽ bị sửa đổi thành Thiên Địa Dung Lô.

Cái gì?! Người hỏi Thiên Địa Dung Lô cùng Vạn Vật Lô Đỉnh cái nào hơn?! Đương nhiên là cái sau hơn, nó đã đạt tới nghịch thiên trình độ, tỉ như nếu người đứt một cánh tay, Thiên Địa Dung Lô có thể hấp thu địch nhân máu thịt mọc cho người một cái cánh tay mới.

Mà Vạn Vật Lô Đỉnh có thể "ăn" cánh tay đối phương, đem cánh tay đó hoàn mỹ ghép đi lên tay người, cùng chính tay người không có dù chỉ là một mao tiền khác biệt.

Vũ Lâm lập tức lệnh cho Tử Nguyệt ở ngoài một cái hang canh gác, hần bắt đầu đổi hướng tu luyện sang Thiên Địa Dung Lô Quyết, mà lúc đi ra ngoài liền đã là hai ngày sau sự tình.

"Chủ nhân, bế quan kết quả như thế nào!?"

Tử Nguyệt cúi đầu cung kính hỏi, nàng lần này là thật cung kính, cái này cận bã nam chủ nhân cái gì không tốt, tốt chính là kỹ thuật làm tình rất cao khiến nàng lên đỉnh rất nhiều cùng với thần bí vô cùng.

"Tốt a."

Vũ Lâm cười hi hi, kể đó hần lập tức đem cái này tiểu dân nữ đè xuống, hung hăng làm liên tục một giờ, đây cũng là vô pháp, sau khi đột phá Kim Đan, hần thân thể đã trở lại trạng thái đỉnh phong, cần một chỗ giải sầu, mà có chỗ nào tốt hơn Tử Nguyệt đây.

Từ Nguyệt bị hấn đem bỏ ra hai ngày đã sớm đợi không nổi, rên rĩ vang trời, nàng là loại hình không thịt không vui, vô cùng hợp tác với hấn, một thân thánh nữ khí thế cao quý trời sinh bị Vũ Lâm đục không còn chút nào....

Vũ Lâm đem Từ Nguyệt nhảy qua về sau trực tiếp quay trở lại khu nhà trọ, hấn muốn đem Gia Linh cùng Lục Thiên Minh hai nữ này đem về gia, Từ Nguyệt ân thân coi như là một cái cao thủ ở bên cạnh, tin tưởng nơi này không moi ra nổi Nguyên Anh cường giả.

Vài ngày tiếp theo cũng không có gì, Vũ Lâm vẫn trải qua cuộc sống khoái hoạt như vậy, lâu lâu hấn lại đề Gia Linh cùng Lục Thiên Minh ra địt. Khoảng hơn 1 tuần sau... Vũ Lâm đang ngồi ở trong phòng chờ một số đồ vật do hấn đặt hàng tới, chợt Từ Nguyệt đi đến bên cạnh hấn.

"Có chuyện gì?!"

Vũ Lâm nhú mày hỏi, Từ Nguyệt đỏ bừng mặt, lí nhí đáp:

"Không có gì, chỉ là ta không nhịn nổi, ngài mấy hôm nay chưa có sủng qua ta..."

Vũ Lâm nhìn qua nàng bên dưới, chỉ thấy bên dưới đã là một mảnh ướt sũng tràn trề, nhớ tới hấn quả thực 1 tuần nay còn chưa có động chạm qua nàng, hấn thở dài nói:

"Khụ, kì thật ta tuy là trước đây đích thực đối với người có động qua, nhưng hiện tại đang là ở nhà, người cũng cùng một dạng tiểu tình nhân, có chút không tiện..."

"..."

Từ Nguyệt im lặng, mím chặt môi, cảm giác bộ ngực cùng với cửa mình nàng bị Vũ Lâm liên tục giầy vò, trong khi miệng hấn vẫn luyện thuyền bất tuyệt, tốt thôi, ngài cảm giác tốt là tốt rồi. Nàng kể đó cảm giác mình bị đề ra, liên tục bị Vũ Lâm nhấp mạnh mẽ từ phía sau, vô cùng trơn trượt.

Mà cùng lúc này có mấy người đi ngang qua, vì hấn gần đây đặt hơi nhiều đồ vật, Vũ Lâm bế Từ Nguyệt ngồi lên trên bệ cửa sổ, vung tay đem một cái phù văn vẽ đi ra, lập tức cả hai người giống như thần kì mà tàng hình..

Vũ Lâm hông không ngừng chuyển động, một ngón tay tại miệng của Từ Nguyệt móc lấy, tư thế Từ Nguyệt ngồi lên trên đùi hấn vừa vặn đủ để nếu Vũ Lâm bỏ ra cái này tàng hình phù văn, tất cả của nàng sẽ toàn bộ bị thấy hết, cho nên nàng đỏ bừng mặt, cố nén tiếng rên rỉ.

Bên dưới nàng bị Vũ Lâm đâm chọc, liên tục không ngừng suốt mười mấy phút, cùng lúc này 2 bàn tay hấn cũng không ngừng móc cả miệng lẫn bên trong âm đ*o nàng, Từ Nguyệt thở dốc liên tục, hông không ngừng nhấp phối hợp với hấn, d*m thủy chảy ướt cả sàn.

Đột nhiên Vũ Lâm nhấp mãnh liệt, bên dưới phun trào, Từ Nguyệt uốn cong người, miệng môi nhỏ xú không dám cắn vào ngón tay Vũ Lâm mà chỉ dám mút càng mạnh hơn, hai mắt nàng mờ một tầng nước, tuy nhiên tay nàng lúc này đã dán tại ngực, vì cặp vú đồ sộ mà tiến hành xoa bóp, tựa như bởi vì Vũ Lâm không vì nàng giầy vò cặp vú khiến nàng khó chịu..

Bên dưới, d*m thủy nàng chảy ra gần như tiểu..

Cuối cùng hai người đ-t nhau suốt hơn 1 giờ, sau đó Từ Nguyệt mới rời khỏi. Vũ Lâm kể đây đang tính bồi tiếp Lục Thiên Minh cùng Gia Linh hai nữ đi chơi hội thi đột nhiên nhận được một tin tức từ Hệ Thống:

"Tích Tịch Tinh Tang, xét thấy gần đây Kí Chủ trải qua tương đối khoái hoạt cuộc sống, Hệ Thống đặc biệt chuyển khoản đặc thù tinh tin nhắn, mời Kí Chủ xem xét, có liên đới tới vận mệnh mai này của Kí Chủ."

"Nội dung cốt truyện (trải qua ma đòi để phù hợp tình hình hiện tại): Ngày này trong 10 năm tới, Nhân vật chính Thạch Thủy thân cưỡi Thôn Thiên Thú, tiến đến cửa Bồ Thiên Các khiêu chiến, Kí Chủ tay xách ra một thanh tuyệt thế thần binh, cuối cùng không địch lại Thạch Thủy, bị nàng ma sát phá đầu, đoạn một cánh tay, nguyên khí tổn hao nặng nề, vĩnh viễn không thể tiến thêm một bước."

"Kí Chủ không cam lòng thất bại, gào thét hướng về nàng liều chết xông đi, cuối cùng bị nàng một thước đánh bay, tâm ma quần thân, lâm thời tử vong. Mà Thạch Thủy là đại hoạch toàn thắng, từ đó tu vi tăng tiến không ngừng..."

"THE END."

Vũ Lâm:

"....."

Nói thật, cái này hấn hoàn toàn không bắt ngờ, ngay từ Hệ Thống cái tên Vũ Lâm cũng liền biết bản thân kì thật là cái pháo hôi... nhưng

Thần CMN Hệ Thống, người còn viết dùm ta luôn nội dung cốt truyện rồi? Thế này để ta làm sao theo kịp? Bất quá Thạch Thủy là cái gì xảy ra? Kiếp trước chưa bao giờ nghe qua tên con hàng này, hay là kiếp trước nó xài tên giả? Hoặc cái tên này bản thân vốn chính là cái tên giả?

CMN cái này hố häng Hệ Thống!

"Cho nên, ban bố nhiệm vụ: Giải quyết triệt để cái này mối nguy hiểm trong tương lai, một lần vui vẻ cả đời nhàn nhã."

Gọi ý: Tiến về Vô Tận Man Hoang, một đường tiến tới, chín giết vào tám giết ra, đem Thạch Thủy đánh chết từ trong nôi.

Phản Thường: Vô thượng bí tịch võ học một cái.

Thất bại hoặc từ bỏ nhiệm vụ: Gạt bỏ!"

Vũ Lâm ngay khi nghe đầu nhiệm vụ này, sa sầm mặt.

Tạm không nói đến cái này nhiệm vụ chủ lưu là để cho hắn cùng với cái này Thạch Thủy chém giết, quan trọng nhất là ngôn từ của Hệ Thống:

Chín giết vào, tám giết ra.

Này nói rõ là hắn sẽ tại lần giết vào thứ chín mãi mãi nằm lại nơi đó. Đương nhiên chín tám gì đó cũng có thể là cái so sánh, có thể là hắn sẽ mãi mãi nằm lại ngay từ lần đầu tiên tiến vào cũng không hiếm lạ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Kim Thân Bất Hoại 1

Vũ Lâm ngẩng đầu nhìn trời, theo ánh chừng của hắn nơi này đã là Tây Man Vực.

Sau khi nhận được nhiệm vụ từ Hệ Thống, hắn để cho Từ Nguyệt ở lại bảo hộ cho Gia Linh cùng Lục Thiên Minh, nếu có vấn đề thông qua Dẫn Nô ẩn ký thông báo, còn chính mình rồi đi tiến về Tây Man Vực. Dương Quang Đế Quốc là một đất nước có vị trí tương đối đặc thù, nó rất lớn, thậm chí có thể nói trải dài toàn bộ phía Nam của Trung Nguyên. Phía Tây giáp với Hắc Thủy, phía Nam giáp với Hoang Vực, phía Đông giáp Yêu hải, phía Bắc đi lên trên thì mới vào trong Lục Địa.

Hoang Vực là nơi sinh sống dị thú, hoang vu hoang dã man dại, đương nhiên ngoại trừ Man Tộc cũng có nhân tộc cùng dị thú yêu ma sinh sống. Dựa theo Hệ Thống muốn nói, hắn không cần tiến vào quá sâu bên trong Hoang Vực, chỉ cần tại ngoại vi Hoang Vực du đánh là được.

Ngẩng đầu nhìn trời, từ lúc bắt đầu đi tới bây giờ cũng bắt đầu tối, hắn bèn tìm đường đi tới một cánh rừng. Ven rừng có một cái hồ nước nhỏ, nước có vẻ trong suốt vô cùng, Vũ Lâm đem Trắc Tà Phù đi phân tích nước trong hồ một hồi, phát hiện không có bất kỳ cái gì độc tính.

Đây là vấn đề của thế giới này, thế giới này không chỉ có người, thú, còn có cả yêu ma. Một số loại yêu ma sẽ thải ra một loại chất độc gây hại cho toàn bộ nước trong vùng, người uống vào sẽ có nhiều trường hợp, thi biến hoặc là toàn thân rữa ra mà chết.

Đương nhiên cũng có một số loại độc tố của dị thú, hoặc do bản thân nước đã ô nhiễm sẵn nữa.

Tại ngoài nơi hoang dã, không giống Địa Cầu, nơi này cần thận là vô cùng cần thiết.

Mà tại hắn đang lấy nước dựng lều, đột nhiên Vũ Lâm nghe được một tiếng vỗ nước bi bôm vô cùng to lớn. Lập tức sáng lấy hai mắt hắn tay xách theo kiếm đi dọc theo bờ hồ, nhủ thầm:

"Xem chừng là con gì đó vô cùng lớn đây."

Đây là hồ, nếu là con gì đang ở đây thì có lẽ là cá, hoặc con gì đó lưỡng cư. Nói thật những ngày này ăn thịt trâu bò đến phát chán, hắn cũng muốn đổi khẩu vị sang cá sấu, thường luồng hoặc cá các loại chứ.

Tiếng bi bôm này vô cùng to lớn, còn có ầm ầm mang theo tiếng rống lớn, Vũ Lâm nhẹ nhàng đi tới một bên kia hồ nước, đột nhiên một cảnh tượng để hắn nín giọng xảy ra trước mắt hắn...

Ánh trăng đỏ lờm trên cao, dưới hồ nước một con Độc Giác Thú đang lộ bi bôm, ở bên cạnh đang tắm cho Độc Giác Thú là một thiếu nữ chừng 11 tuổi, làn da trắng bóc không một vết sẹo, bộ ngực liên tương đối phẳng, đùi thon đẹp, đường cong 3 vòng gần như phẳng.

Nàng đứng nửa đùi trong mặt nước, hai tay nâng lên hất tóc, hoàn toàn bại lộ ra trước mặt hắn.

"A!?"

Đột nhiên hắn cảm giác lạnh gáy, kể đấy vị cô nương đang tắm dưới hồ hai mắt nhìn chăm chăm hắn, lấp lánh sát ý quang mang.

Cô gái lập tức một cái chớp mắt đã mặc lên một bộ đồ da thú, kể đấy mặt nước ầm ầm dậy sóng, cô gái lao về phía hắn, một nắm đấm lóe lên đấm thẳng vào mặt hắn:

"Đề lại cái đầu cùng kí ức của ngươi lại nơi đây."

"OANH!!!!"

Một trận giồng tố nổi lên giữa hai người, Vũ Lâm méo xệch miệng - hấn lực tay sau khi vượt Trúc Cơ đã có mười mấy vạn cân chi lực, nhưng thiếu nữ trước mắt hắn lúc này chỉ là một cái Luyện Khí Cửu Trọng cũng đã có hơn nửa con số đó..

Thiên tài a.

Vũ Lâm khoát tay cười nói:

"Bình tĩnh, kì thật đây chỉ là cái hiểu lầm. Lại nói, tại sao ta muốn đề lại cả kí ức vẫn là đầu lại đây á!? Tùy tiện một cái đầu đã đủ a."

"Không quan trọng."

Thiếu nữ sau khi bị kích lui, lập tức lao lên lần nữa, hai tay lấp lánh quý dị quang mang:

"Ăn ta cái Bảo Thuật!"

Lập tức, một tia sáng từ giữa hai tay nàng truyền đi ra, xé không thẳng hướng tới Vũ Lâm, khiến cho hắn toát mồ hôi hột nhẹ nhàng né tránh, ánh mắt hắn liếc nhìn qua phù văn trên tay nàng, hơi có chút kinh ngạc: Toan Nghê Bảo Cốt.

Toan Nghê Bảo Thuật thì cũng thôi đi, nhưng hung thú dù là thuần huyết hay bán thuần huyết đều vô cùng trân quý bản thân bảo cốt, dù là có chết cũng sẽ tại trước khi thân vẫn tự hủy bảo cốt, không để cho nó rơi vào tay người ngoài.

ra tay thật kinh khủng.

Đột nhiên vị thiếu nữ trước mắt hắn dặm mạnh chân xuống đất nhảy về phía hắn, gần như cùng lúc với tia sáng kia khiến cho Vũ Lâm thở dài một tiếng, hai tay đột nhiên lóe ra vô số đạo tàn ảnh, kiếm ý mệnh mang phủ xuống.

Thiếu nữ kia kinh hãi quay người, đạo tia sáng kia đã bị kiếm ý của hắn phá thành từng hạt ánh sáng, để cho nàng hoảng sợ Vũ Lâm một tay chộp lấy áo nàng, một tay khác giờ lên.

"Ba ba ba"

Vũ Lâm đặt nàng lên đùi, giờ tay lên đánh mấy cái vào mông, khiến cho vị thiếu nữ kia la hét ồm ồm, đập ruynh ruynh mặt đất, nhưng khí lực hắn lớn bao nhiêu!? Gấp mấy lần nàng có thừa.

Mặc dù hắn không thể không thừa nhận mặc dù tu vi nàng chỉ là Luyện Thể, nhưng lực lượng thân thể cường đại vô cùng, cùng cảnh giới có lẽ rất hiếm ai là đối thủ, thậm chí nếu xét lên tới Hóa Linh kỳ cũng hiếm người có thể cam đoan cầm được nàng.

Vũ Lâm một bàn tay liên tục đập vào mông thiếu nữ, mông nàng sóng sánh tựa mặt nước, để lại đạo đạo ửng đỏ dấu tay. Mà bộ ngực không lớn của nàng áp sát vào đùi hắn... bất quá ngực nàng cùng con trai không khác lắm, hắn cũng chẳng thể nào cứng lên nổi.

"Thứ nhất, đừng có hơi tí là đem người khác giết. Thứ nữa, nơi này là ngoài thiên nhiên, muốn tắm thì ít nhất để người thủ hộ bên cạnh rồi hẵng tắm"

Hắn cũng chẳng cảm giác một tí tí nào cảm giác lấy lớn hiếp nhỏ.

"Ngươi dám đánh ta, tin ta mách gia gia!?"

"HA! Mách đi, ta đợi ngươi ở đây."

Vũ Lâm đập nàng đến khi hắn cảm giác đủ, lập tức vung nàng lên làm tư thế tên lửa, ném một cái thẳng vào sâu bên trong hồ, đoạn phui tay áo ra đi. Cô nương này quá mức nhỏ tuổi, thân hình mặc dù so với tuổi cũng không tệ, nhưng nhìn chung là hắn thích ngực lớn hơn.

Hơn nữa, kể cả nàng ngực lớn hắn cũng sẽ không dùng lực.. nói đùa, kiếp trước đó chính là cách hắn 5 lần 7 lượt tìm đường chết, giờ phải có chút kinh nghiệm.

Đang sau hắn, tiểu cô nương bị hắn ném đi gào lên một tiếng gào như loài mãnh thú hồng hoang, muốn đuổi theo hắn nhưng lại bất lực, bèn ở lại ven bờ hồ, dặm dặm chân, đất rung tới chấn động.

"Chết biến thái đáng chết..."

Đột nhiên từ bên nào một con khi mặt trắng lao tới, rít rít chói chói trên đầu vai của nàng, nhưng ngay sau đó bị nàng ném xuống hồ:

"Bóng lông, ta kêu ngươi cảnh giới ngươi lại chạy đi đâu á!?"

"Chít chít chóc chóc"

"Bóng lờng" kêu lên phản đối, nó có đi cảnh giới, bắt quả tại vừa nãy, nó nhìn thấy một cái nồi hoang dã, cùng với một đám linh nhục cao giai hoang dã thêm một đồng linh được cũng hoang dã, tất cả đám linh nhục cùng linh được đều mọc trên thân cái nồi hoang dã kia, cho nên nó trực tiếp quên đi rồi.

Nhưng này là không thể nói.

Mà Vũ Lâm lúc này đang im lặng nhìn túp lều phía trước, một cái nồi trống không nhũ mảy thâm nhũ:

"Rõ ràng là nhớ tới lúc trước khi đi, có đặt nồi nấu súp rồi mà!? Hay là ta nào chó quên mất!?"

Mà dường như dù là cái nồi cũng bị găm cho không còn có thể sử dụng được nữa rồi.

Là ai làm!? Nguyên rủa cho ngơoi sinh con không có lỗ đít.

Vài ngày sau...

Vũ Lâm ôm một cốc mì ăn liền ngồi trước cửa một cái hang đá, húp soàn soạt.

Cái này là theo hẩn mọi ra được từ trong "Địa Cầu Lăng Kính", mấy ngày nay hẩn có chút lười biếng nấu ăn, chủ yếu do mỗi lần chuẩn bị đồ ăn quá lâu, phải lên tới vài tiếng đồng hồ, hơn nữa Man Hoang Vực dị thú nhiều, lúc mổ thịt mùi máu sẽ dẫn dắt vài con còn lợi hại hơn tới.

Hoang Vực quả nhiên là thiên đường của dị thú, đừng nói Trúc Cơ, thậm chí Kim Đan kỳ dị thú cũng không có thiếu. Đương nhiên hiện tại Vũ Lâm cũng đã không còn là Trúc Cơ mà đã là Kim Đan, tự nhiên chiến lược của hẩn đây đủ để giết chết đám này Kim Đan dị thú, có điều Kim Đan thì được gọi là Thú Vương, một con Thú Vương có thể thống lĩnh trên ngàn con dị thú khác, cho nên tương đối phiền phức.

Đặc biệt là những con nào biết kết trận.

Vũ Lâm nhìn trước mặt hẩn là xác mộ đồng dị thú có Kim Đan, có Trúc Cơ, thậm chí có cả Nguyên Anh tu vi. Con kia Nguyên Anh tu vi dị thú là hẩn hao phí chín trâu hai hồ sức lực mới miễn cưỡng cảm xuống được, thậm chí vì thể thiếu chút bị giết ngược, bắt quả vẫn là thành công cảm xuống nó.

Cùng cảnh giới, dị thú so nhân loại mạnh nhiều lắm. Đặc biệt là những con gần với sinh linh thuần huyết càng mạnh.

Hiện tại phía trên cái này đồng hung thú có một tòa tháp đang rít gào tỏa ra hấp lực kinh khủng, đem máu huyết linh khí từ bên trong thi thể những con dị thú này hấp thụ vào bên trong. Thứ này không sai lệch lắm chính là Long Châu Tháp, bị hẩn miễn cưỡng đem thân thông phù văn đặc thù của Thiên Địa Dung Lô khắc lên trên.

Không sai, hẩn luyện chế cái này thành một cái Bảo Mệnh Pháp bảo, từ nay về sau nó cũng có thể sử dụng Thiên Địa Dung Lô Quyết, hấp thu vạn vật linh lực, từ đó cung cấp cho Vũ Lâm sử dụng, hẩn gọi cái này là Thôn Thiên Tháp.

Vũ Lâm ăn xong bát mì đứng lên, cùng lúc này Thôn Thiên Tháp cũng được hẩn đem đi thu hồi. Vũ Lâm nhìn lại hang đá phía sau, giờ tay lên Ầm một tiếng đem xác chết của đám dị thú phía sau nã thành khói trắng, kể đó hẩn chui vào trong hang.

Sau khi hấp thu tới lượng linh khí khổng lồ bên trong xác chết đám dị thú thể chất của hẩn một lần nữa chạm tới cực hạn.

Muốn đột phá cái này rất khó, trừ khi trở thành Kim Thân, hoặc hẩn bản thân đột phá Kim Đan thành tựu Nguyên Anh kỳ.

Cửu Tầng Kim Liên Thể Đan cùng Kim Đan, cái trước là thai nghén lực lượng thân thể thành tựu Thể Đan, cái phía sau là thai nghén tu vi thành tựu Kim Đan. Tuy nhiên, rất ít người biết dù ở trên Tiên Vực, Thể Đan cũng không phải là cấp độ tốt nhất của thể tu.

Kim Thân mới là. Đem Thể Đan bạo tạc, dung nhập vào bên trong từng thớ thịt từng thớ cơ từng khúc xương, thành tựu Kim Thân, dù là Nguyên Thần cũng đem nhét vào trong đó. Kim Đan không thể bạo tạc vì từ Kim Đan sẽ diễn sinh thành Tiên Đan, từ đó cảm ngộ đại đạo thiên địa, Kim Đan bạo không tương đương với người vong nhưng cũng là đoạn tiền đồ.

Mà Thể Đan bạo thì không giống.

Tuy nhiên, Kim Thân tu hành pháp môn lại cần một cái khổng lồ số lượng thiên tài địa bảo, trong đó không thể thiếu nhất là vài chỉ Thánh Dược cấp cao, một số lượng thiên tài địa bảo cấp độ này hoàn toàn đủ để bồi dưỡng đi ra vài cái Nguyên Anh kỳ cho nên hầu hết thể lực đều không để tâm lắm loại này pháp môn.

Bắt quả Vũ Lâm không để tâm, hiện tại hẩn có được một viên Thần Chung, hơn nữa lại là một viên tới từ Tiên Vực Thần Chung.

Thần Chung này, Tiên cũng phải tranh phá đầu, nhưng hiện tại Vũ Lâm chỉ muốn dùng nó để đúc thành Kim Thân, nói ra khẳng định chính là triệu phần phá của.

Từ trong hang, hư ảnh rờng vàng hiện, gáy vang trời, một luồng uy áp vô song tràn ra...

Ầm ầm.

Xung Quanh Vũ Lâm xuất hiện vô số thiên tài địa bảo, có Vạn Năm linh chi, có Ngân năm thánh dược, có trái tim dị thú bán thuần huyết, thậm chí máu hung thú thuần huyết, lại lơ lửng trên đầu hắn là Thần Chung Sinh Từ Đào Viên.

Kể đó, Vũ Lâm giờ tay, vô số phù văn sáng chói như hoàng kim phun ra, trong nháy mắt xung quanh hắn, một ngọn lửa đen kịt bao phủ.

Tam Muội Chân Hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Đốt Tam Muội Chân Hỏa cũng không phải một chút đại giới cũng không có, hắn hiện tại toàn thân cao thấp đều tràn đầy Tam Muội Chân Hỏa lực lượng, cỗ này lực lượng đang không ngừng tẩy luyện hắc nguyên thần, rèn luyện hắc thể phách, để cho hắc năng cao một bước, nhưng mọi thứ hăng quá hoá dở, theo Tam Vị Chân Hỏa càng ngày càng lớn mạnh, nếu như không có cách nào ngăn chặn đi xuống... Cái này hòa sớm muộn phải đem chính mình cũng cho đốt thành tro bụi.

Tục ngữ nói, lửa đỏ mới có thể luyện chân kim. Hắc chính là muốn dùng cái này mãnh liệt nhất hỏa, đem mình luyện thành một khối vạn kiếp bất phôi chân kim!

Thiên Địa Dung Lô hư ảo xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Thiên địa làm lò, tọa hóa làm công! Âm dương làm than củi, vạn vật làm đồng!

Ầm ầm... Thể Đan Cửu Tầng Kim Liên phá diệt, chỉ còn trơ trọi một gốc Cửu Tầng Kim Liên trong đan điền, Thể Đan nương theo phá toái, hóa thành Tam Muội Chân Hỏa mỗi lửa, nung nóng thân thể hắc, bắt đầu cùng với thân thể hắc hòa tan.

Huyết Linh Lung, Long Cốt Đẳng, ngàn năm nhân sâm, đông trùng hạ thảo, đủ loại linh dược 1 cái tiếp lấy 1 cái quăng vào bên trong Tam Muội Chân Hỏa, trừ bỏ ngoài ra còn có đủ loại Liệt Xi Hồ, phi thiên kim điêu, Võ Huyền Quy, Tam Túc Hỏa Nha, hàng chục loại Kim Đan thì thể hung thú cũng là 1 cái tiếp lấy 1 cái ném vào lò đỉnh.

Nhìn thấy cái này chấn nhiếp nhân tâm một màn, vô luận là ai, trong lòng đều không khỏi sinh ra ý nghĩ như vậy. "Móa nó, tên này là chó nhà giàu a!"

Một luồng linh thủy tràn vào trong Tam Muội Chân Hỏa, nhục thân rạn nứt, từng vết nứt ở hắc trên thân lan tràn ra. Cùng nói là đang tu luyện đột phá, không bằng nói là đang chế biến 1 khóa nhân gian đại dược! Thân làm lò, chân hỏa làm công, Kim Đan làm than củi, khí huyết làm đồng! Tam Muội Chân Hỏa thiêu đốt thể gian vạn vật, không ngừng để cho thân thể vỡ nát, lại từ trong tro tàn tìm được một đường sinh cơ làm phục sinh, lấy niết bàn làm cơ sở...

Ầm ầm ầm...

Từ trên người hắc phun ra 9 vàng mặt trời đỏ rực, từng vàng mặt trời đều có độ nóng kinh khủng, nếu so với Kim Ô Tế Nhật hay vẫn là Thái Dương Húc Nhật mà hắc thi thoảng dùng cũng có thể tương xứng. Đây là 9 vàng mặt trời tồn tại trong cơ thể hắc hình thành nên cái tên Cửu Dương Thể, bất quá lúc này...

9 vàng mặt trời ầm ầm nát vụn, hóa thành từng đạo kim quang chói lọi nhập vào thân thể hắc, hơn nữa, thuần dương chi khí cũng bị Tam Muội Chân Hỏa hấp thu. Tam Muội Chân Hỏa giống như hỏa trụ, cháy lên sắc thái kinh khủng. Vũ Lâm ánh mắt quả quyết, Thần Chung cũng đem ném vào bên trong Tam Muội Chân Hỏa..

Nhục thân khi như lò đỉnh, chân hỏa xem như động lực, Kim Đan xem như nguyên vật liệu, Vũ Lâm giang tay ra, một đạo bảo thuật xuất hiện quanh hắc, hấp thu đến xung quanh muôn vạn thiên địa lực lượng, muốn dung luyện ra một bộ thiên hạ vô song thân khu! Nhưng cùng lúc đó, Tam Muội Chân Hỏa mang tới thống khổ cũng càng thêm kịch liệt. Hơn nữa loại đau nhức này không cách nào trừ khử, không chỉ có tác dụng với nhục thân, còn tác dụng với nguyên thần, để cho người ta căn bản là không có cách chống cự.

"A a..."

Ầm ầm ầm...

Thần Chung phá toái, 362 huyết vị hết thủy phun ra hít vào linh khí, gột rửa nhục thân thậm chí dung nhập rất nhiều linh dược, huyết nhục, đan dược hình thành được nê bên trong, đem bao khóa lại thân thể hắc giống như một khóa hình người xếp bằng Kim Đan. Kim Đan này tựa như một tôn thần linh, chỉ đứng ở nơi đó cũng đủ trấn nhiếp vạn tộc, lưu ly cốt ẩn hiện bên trong tựa như thể gian kinh khủng nhất vũ khí...

Là bom nguyên tử hình người không sai.

Lại là 1 tiếng oanh minh, vang dội hơn phần nửa dãy núi, dưới Kim Đan trực tiếp dưới thanh âm này bị trấn chết, Kim Đan cũng là học máu. Mà..

Đông! Đông! Đông! Trầm trọng tiếng tim đập liên tiếp vang lên, từ trong kim đan truyền ra, ngay tiếp theo đại địa đều ở đập theo nhịp. Hình người Kim Đan hai mắt mở ra, Kim Đan vỡ vụn.

Vũ Lâm lạnh lùng đứng dậy, thân thể hần so với trước nhỏ đi một vòng, không có bất kỳ cương khí, nguyên thần, huyết khí hiển hóa, nhìn qua liền phảng phát một người bình thường một dạng.

Da thịt giống như thượng thiên ti mĩ điêu khắc mỹ ngọc đồng dạng không tí vết, có lỗi có lỗm thân thể tràn đầy lực lượng mỹ cảm. Vén vén chỉ là đứng ở nơi đó, liền hấp dẫn chú ý của mọi người.

Kim Thân thành công, hơn nữa..

Vũ Lâm giờ tay lên, Thôn Thiên Tháp lập tức xuất hiện trên tay hần, hỗn độn khí tức luân chuyển, tâm thần hần đắm chìm vào bên trong tòa tháp đen, hần biết được một phần lớn Thần Chung đã hòa vào thân thể hần, nhưng một lượng lớn khác tràn vào Thôn Thiên Tháp, từ đó để cho Thôn Thiên Tháp khôi phục mãnh liệt, hiện tại đã gần như có được 1/10 sức mạnh của Tiên bảo.

Thông thường, Thể Tu cũng không phải một đường tu lên, mà là muốn đột phá có thể lựa chọn đột phá Thể Đan, hoặc Kim Đan đột phá, từ đó thuận Thiên Kiếp dẫn dắt Thể Đan một dạng được lợi. Nhưng Vũ Lâm loại hình thân thể hiện tại..

Bản thân hần chính là Kim Thân. Từ nay thể tu không còn có bình cảnh khái niệm.

Vũ Lâm đang cảm thụ thoáng một phát bản thân chân chính thực lực.. Đột nhiên Vũ Lâm thánh giác bắt được một chút không tầm thường tín hiệu, dường như đang có người bị tấn công bởi dị thú yêu ma vân vân các loại.

Bình thường hần cũng sẽ không để ý, nhưng biết sao được, đây là nữ âm thanh, hơn nữa hôm nay tâm trạng hần phi thường tốt nha.

"Ồ!"

Vũ Lâm vượt qua khoảng trên trăm mét, lập tức trước tầm mắt hần hiện ra một cái thôn trang trông có vẻ vô cùng điều tàn, dường như bên trong có không ít người ở, nhưng đây là do tầm mắt của hần có mười mấy năm tại Địa Cầu.

Chứ kì thực trong thôn chỉ khoảng trăm người, so sánh các thôn khác động một chút là ngàn vạn người quả thực là ít ỏi tới cực điểm.

Hơn nữa, hần cảm nhận được cái thôn trang này dường như.. kì quái. Các thôn trang khác nhờ yếu cớ nào cũng sẽ có một loại Tề Linh bảo hộ thôn, nhưng cái thôn này liền không có, dường như cũng chẳng có cái gì tuyệt thế chí cường giả, cũng không rõ làm thế nào một mực tránh khỏi yêu ma công kích.

Vũ Lâm lướt qua cái thôn, tìm đường đi tới cái kia âm thanh kêu cứu, trước mặt hần lúc này là một cái tiểu thiếu nữ khoảng mười tuổi gì đó, đang bị một bầy Thạch Quỷ truy đuổi.

Thạch Quỷ là một loại yêu ma sinh thành từ đá, sinh trưởng trong khoáng thạch, ưa thích máu tươi, cho nên con mồi của chúng nó thông thường đều sẽ vô cùng thê thảm, gần như là hơn nữa do bọn nó ưa thích máu khi nạn nhân còn sống cho nên con mồi của chúng sẽ sống tới khi chúng thỏa mãn mới thôi.

Vũ Lâm nhìn qua cũng không kiến nghị gì, mấy con Thạch Quỷ Luyện Khí 1 trọng, tốc độ đáng lý ra so với người thường phải càng chậm hơn mới đứng tại sao lại bị đuổi được. Ánh mắt lướt qua, quả nhiên cái tiểu nữ hài này bị thương một chân, thương thế loại này có lẽ đã khó khăn đi lại bình thường rồi.

Vũ Lâm trước tiên không quản đám Thạch Quỷ, thân ảnh hần hóa thành một đạo hắc sắc quang mang, hiện thân ở hậu phương cách đó vài trăm mét, đằng sau lưng một đám những người đang chăm chú quan sát tiểu nữ hài kia bị đám Thạch Quỷ đuổi theo.

Một đám Trúc cơ còn có Kim Đan tu sĩ giả làm nông dân ngồi nhìn một cái tiểu nữ hài bị yêu ma rượt, không dùng não cũng biết là có quỷ được không? Lại nói cái kia tiểu nữ nếu tiếp tục bị đuổi chạy, ắt hẳn sẽ rơi xuống cái vách đá không xa.

Trừ khi là nhân vật chính mệnh, căn bản sẽ chết, không chết cũng phế.

Cho nên tại trong sự kinh hoàng của đám người kia, hần nhẹ nhàng vung lên một con dao cứa cổ hết thấy bọn hần. Thực lực của hần tại trong Kim Đan đã là viễn siêu cùng thế hệ, một thân thực lực hoàn toàn bộc phát có thể dễ dàng đem Kim Đan tâm đó nhẹ nhõm giết chết, càng đừng nói đám này gia hỏa.

Vũ Lâm đem những cái này tu sĩ giết đi về sau không cần quan tâm thi thể bọn hần nữa, cái kia hấp thu năng lực khuấy động một chút, biến những cái này tu sĩ thành một đồng thịt khô, hần nhẹ nhàng mỉm cười một cái.. thật là một lũ gà, còn chẳng thể để cho thân thể lực lượng hần tăng trưởng quá 1 phần ngàn.

Vũ Lâm kế đấy đột nhiên xuất hiện phía ngay giữa cái kia đang chạy trốn tiểu nữ hài cùng với những con Thạch Quỷ, một cái ống tay áo cả lơ phất phơ vung lên liền đem đánh bạo đám kia Thạch Quỷ thành ngàn vạn mảnh vụn nhỏ.

"Ây, người sao không?!"

Vũ Lâm hỏi, quay đầu nhìn cái kia tiểu nữ hài, cảm thấy một trận kinh dị dồn dập xuất hiện...

Vấn đề không phải là cái đứa bé gái kia, vấn đề là tại hắn đột nhiên nhảy ra trong đầu cái vị kia thần thần bí bí hỏ cha Hệ Thống:

"Tích! Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến!"

"Nhiệm vụ tên: Xưng bá 2 bước - giải quyết nguy cơ."

"Mô tả nhiệm vụ: Đứng nhìn khả ái, nàng là cừu nhân của người. Vĩnh viễn giải quyết một lần này chí mạng nguy cơ, một lần vui vẻ suốt đời nhân nhả."

"Nhiệm vụ giải thích: Thạch Thủy, Thạch Quốc Vũ Tộc năm xưa từng là một cái tuyệt thế mang theo thân sinh Chí Tôn Cốt, về sau bị hãm hại dọa lạc trở thành phàm thai thân thể, tuy nhiên tại bên trong huyết mạch hắn vẫn là cái kia bị ảnh hưởng lấy Chí Tôn Cốt. Thân là nhân vật phản diện nên có giác ngộ trở thành đá mài dao cho Nhân Vật Chính, bổn Hệ Thống hạnh ngộ đề nghị Kí Chủ, đem cái kia Chí Tôn huyết mạch tiến tới lấy đi, thuận tiện một chương vỡ chết Nhân Vật Chính."

"Nhiệm vụ ban thưởng: Thần cấp sáo trang rút thưởng 1 bộ + trợ giúp dung hợp Chí Tôn huyết (nếu có)"

"Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Gạt bỏ."

Vũ Lâm:

"....."

Hắn kinh hoàng, Chí Tôn Cốt?! Mặc dù chẳng biết là cái gì loạn thất bát tao đồ vật, nhưng nghe rất ngu bực, vừa nghe liền biết không phải Nhân Vật Chính trời sinh liền có chính là cơ duyên trời định của Nhân Vật Chính.

Cái thằng xui xẻo nào còn muốn đem Chí Tôn Cốt đào ra?! Nghe ngu hổng hổng như vậy còn dám đào ra à?

Hắn xoa xoa đầu, nhức cả óc, đồng thời nghi hoặc nhìn qua cái này tiểu nữ hài, thuận tiện hỏi:

"Bé gái.. người.. tên là gì?!"

"Ta?"

Bé gái đang nước mắt lưng tròng, vô cùng kinh ngạc trước Vũ Lâm người vừa đem toàn bộ đám Thạch Quỷ một vỡ vỡ chết, nói:

"Ta gọi Thạch Thủy!!"

"Hítttt"

Vũ Lâm kinh dị nhìn qua cái này tiểu nữ hài, kém chút hét lên như một đứa bé gái rồi chạy đi..

CMN cái con bé này là mấy năm về sau theo nguyên vốn cốt truyện sẽ đem ta ma sát trên mặt đất, thuận tiện để cho một chỉ tâm ma chi hỏa đốt lên rực rỡ, chói sáng đại địa?

Lại cũng là cái kia thiếu nữ kiếp trước đem hắn một cánh một đuôi vật đi? CMN cái này tốt đau tâm!

Nhưng cũng là một trận may mắn, may mắn vì hắn đem cái này thiếu nữ cứu trở về.. nhìn nhìn, dựa theo tiêu chuẩn cốt truyện, nàng chính là bị đám này Thạch Quỷ đem đi bức đến rơi xuống vực sâu, sau đó.. không nói cũng biết, nàng chính là ở dưới vực sâu đạt được một quyền kinh thể công pháp, lại được vô thượng tiên nhân truyền qua tu vi, một đường giết tới trên mặt đất.

Không sai, cho nên dưới vực hắn phải có tuyệt thế cơ duyên.

Đúng a đúng a, ta đem Nhân Vật Chính cơ duyên cho đoạt, từ nay nàng sẽ không bao giờ nữa một lần tiến vào con đường tu tiên, một lần vấp và suốt đời nhân nhả, đây chính là biến tướng chen ép, hơn nữa là giết người không thấy đao, chém người không thấy máu.

"Đừng động đây."

Vũ Lâm nở nụ cười khó coi hơn khóc, một tay chạm vào chân của Thạch Thủy, phù văn rung trời, kế đó chân nàng liền lạnh lại, hoàn toàn lạnh lặn như thể chưa bao giờ tồn thương qua.

"A a, coi như ổn a."

Vũ Lâm kiểm tra thoáng một phát các phần cơ thể của nàng không có vấn đề bèn đem nàng gượng đứng dậy, nói:

"Chân người ta cũng giúp đỡ giải quyết một hồi. Hiện tại có thể hay không tự quay trở về làng!"

Hắn nhìn qua khoảng cách giữa làng kia cùng với vị trí hiện tại, khoảng chừng vài trăm mét, xung quanh không có cái gì có thể gây cho nàng vấn đề... cho nên trừ khi nàng tự đem mình rơi xuống vách đá, căn bản là hoàn toàn có thể bình an về làng.

"Có thể. Cảm ơn ca ca."

Thạch Thủy gật đầu, hai mắt tỏa sáng nhìn cái người này trước mặt, dù sao nàng cũng thường xuyên đi ra ngoài một chút, quanh đây cũng hiếm khi xuất hiện cái gì yêu ma quỷ quái.

"Ca ca này có muốn cùng ta vào thôn uống ngụm nước không?!"

Vũ Lâm nghe thế méo cả miệng?! Thôi khỏi, tại hạ là nhân vật phản diện, ngộ nhất đột nhiên có cái cừu nhân ba vạn dặm nghe tin hắn đang ở đây lấy khi thế phò thiên cái địa giết tới đồ sát cả cái làng, thuận tiện đem hắn kéo vào tròng này đồ sát lưu, vậy hắn chẳng phải xong đời. Đừng bao giờ coi thường nhân vật chính kéo thù hận quang hạn, cũng như nhân vật phản diện tự sát hào quang.

Vũ Lâm lắc đầu, tiễn Thạch Thủy đi đến khi thấy cửa cái thôn kia, kể đấy hắn quay trở lại miệng vực.... một ngụm nhảy xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tiến vào Man Hoang

Vũ Lâm mang theo tâm tình bực bội đi lên bờ vực.

Một ngày! Trộn vụn một ngày hắn ở bên dưới đáy vực, 3 giờ là nằm giả bộ chờ chết chờ vị nào "cao thâm mật trắc tiền bối" tới "ứng cứu", bất quá nghĩ đi nghĩ lại có thể truyền công cho cái kia yếu đuối nữ hài không phải Trúc Cơ có lẽ cũng chỉ là Kim Đan khoảng đó, cho nên sau đấy dành ra gần 20 giờ để đem đáy vực lực tung lên.

Cuối cùng ngoại trừ một cái hài rách ra chẳng thấy cái gì, bất quá cái hài rách kia vẫn là thu vào trong tùy thân không gian mang đi.

Vạn nhất nó lại ẩn chứa thiên cơ cái gì, vứt đi về sau hắn khóc cũng chẳng kịp.

Bất quá có lần này kinh nghiệm, hắn cũng nên nghĩ tới... cái kia nhân vật chính cơ duyên đâu phải ai muốn liền có thể đoạt?!

Liên nhìn Địa Cầu cái kia Vua Arthur, nàng chính là tại rút ra được thanh Caliburn mà không người có thể rút ra đấy sao?! Đương nhiên sau đó cổ Anh Quốc bị sụp đổ, nàng bị kẹt vĩnh viễn trong cái không gian gì đó do Chén Thánh tạo ra... cái này hẳn do nàng có nhân vật chính duyên mà không có nhân vật chính mệnh đi!?

Đấy, bài học lịch sử đấy, thậm chí còn được dựng thành phim.

Cái này nhân vật chính cơ duyên cũng cùng Caliburn một dạng, không phải nhân vật chính căn bản không thể nào rút ra được rồi, hoặc là kẻ cả moi ra được cũng sẽ mang họa sát thân, moi ra hay không nói thật... cũng thế.

Sau đấy hắn một đường vội vã leo lên đỉnh vực...

CMN, một ngày, nguyên một ngày có thể có bao nhiêu chuyện xảy ra đối với nhân vật chính?! Từ tình không lao xuống thần tháp, thần giới chỉ, thần đình, thần kiếm, thần võ hồn vân vân các loại, mấy cái nhân vật chính loại đồ vật này xưa nay không thiếu nhất chính là "thiếu niên abc, ngẫu nhiên lấy được xyz", không thì cũng "thiếu niên abc, trước nay không thể tu luyện, trong cơ thể lơ lửng cái xyz" trong đó xyz là cái gì đó xưa nay luôn có cái tên ngu ngốc thiên.

Hiệu quả cũng tặc thiên không kém.

Dù sao, hắn cũng e ngại, nếu như lát nữa chạy đi lên thấy Thạch Thủy con bé kia đột nhiên một tay xách theo một cái đỉnh nát, một tay xách theo thanh hắc kiếm gãy đôi, trên đầu đội cái nón Phân Loại, mười ngón tay mỗi ngón mang theo một cái giới chỉ..Hệ Thống giới chỉ, Dược Lão giới chỉ vân vân, lơ lửng sau lưng là cái bạch ngọc tháp gì đó, hai tay một tay ẩn ẩn mang theo cái Thôn Phệ Tổ Phù, xa xa còn có thể thấy Cửu Long Kéo Quan, chân đạp Quý Ảnh Mê Tung, Lam Ngân Thảo đệ nhất hồn hoàn phát động.. CMN tất cả đều xong.

Nhân vật chính là đáng sợ nhất tồn tại, nếu có cái gì đáng sợ hơn nhân vật chính, đó chính là tất cả nhân vật chính cùng nhau dung hợp thành một cái hỗn độn thể.

LOL

Không thể không nói, trí tưởng tượng của hắn còn rất mạnh đấy!

Nhìn lướt qua một đám thú triều đang ồ ạt lao tới, Vũ Lâm:

-

Tốt, lát nữa coi như còn có cơ để quay trở lại mà nói, bằng không thực sự là ngưng ngừng rồi. Thuận tiện để cái kia Thạch Thủy lão bà nương mau mau rời xa cái bờ vực kia, bằng không hẳn đi về sau nàng lại tao ngộ cái gì đó, rơi xuống vực, hẳn còn chẳng khóc không được.

Dùng cái mộng nghĩ cũng biết, nàng rơi vực về sau được đến tuyệt thế thần công, được đến cổ lão tiền bối truyền công, sau đó một đường thuận cốt truyền đem đầu hắc tại đỉnh Ngũ Hành Tông treo lên cái 5 ngày 5 đêm, sau đó có con quạ vác đầu hắc lên đi làm ổ...

Về phần đám tu sĩ giả trang nông dân, dường như có ý đồ ám sát nàng không dấu vết hôm qua, hẳn căn bản không để ý, nhân vật chính kia, tuyệt đối là bằng cách nào đó sẽ thoát khỏi cái chết, sau đó một đường nghịch tập.

Loại này mô típ còn thiếu sao?!

Hơn nữa, Vũ Lâm đi tới thôn trang cũng là có ý đồ, nếu như cơ duyên thực bởi vì nhân vật chính mà xuất hiện, có phải hay không hẳn tùy thân mang theo cái nhân vật chính cũng sẽ khiến cho cơ duyên rơi xuống như mưa vào đầu hắc?

Dù sao, thực lực hắc mạnh, hẳn có thể "danh nghĩa đều thuận" ăn thịt, cho cái kia nhân vật chính húp nước súp a. Từ nay chính là đơn giản một lần mà suốt đời nhàn nhã, hoặc không hẳn có thể lấy danh nghĩa "sư phụ" dạy bảo nhân vật chính á.

Nếu có nhân vật chính khác mờ tới, ta liền cho hai cái nhân vật chính đánh nhau, chính ta bên cạnh lại đánh xì dầu, lại hô to "ủng hộ" á.

Quả là một cái kế hoạch hoàn mỹ.

Lão cha a, con trai ngươi quả là một thiên tài cái thế!!!

Vũ Lâm đi tới, hai tên hộ vệ gác cổng ý đồ ngăn chặn hẳn không cho vào, kết quả bị một cái vẩy tay áo của hắn vãi nát hai chân, thật coi hôm qua lúc cái kia Thạch Thủy dẫn ta về hung hăng nói cạnh nói kháy ta là thật không có chuyện gì?

Ngay khi tiến vào trong căn phòng, lập tức từ bên trong vang lên hai đạo âm thanh:

"Ái!?"

"Ca ca!? Ngươi trở về?"

Vũ Lâm mừng bức.. thấy chưa, đi ra một ngày quay trở lại đã nhiều thêm một cái thanh âm, xem ra là cái cổ lão tiền bối nào đó ách.. ngay sau đó, một nắm đấm nhỏ nhắn mang theo khí lực trùng thiên hướng về trước mặt hắn.

Vũ Lâm một tay chặn lại nắm đấm:

"....."

Không ổn, không lẽ ta cái kia kế hoạch hoàn mỹ bị nàng phát hiện, muốn đem ta tiêu diệt!?

Hắn nhìn lướt qua thân ảnh lạ lẫm, là cái kia tiểu cô nương hẳn đựng độ trong hồ, đang trừng mắt cảnh giác vô cùng nhìn hắn. Vũ Lâm một mặt đậu xanh rau má... tại sao ta vừa nhìn thấy nàng thời điểm sẽ có một loại không rét mà run cảm giác?

Hắn là bị cái kia hào quang nhân vật chính sáng chói che lấp. Dù sao, nàng vẹn vẹn cũng chỉ là Luyện Thể kỳ tu vi.

"Ngươi cái này chết biến thái. Muốn động vào muội ta làm gì!?"

"Tỷ tỷ, phải hay không có hiểu nhầm!? Đây là ta nói với ngươi hôm qua vị ca ca đem ta cứu ra từ đám Thạch quái kia."

Thạch Thủy hướng vị nữ hài kia biểu đạt, một bên quay sang Vũ Lâm nói:

"Ca, trên đầu ngươi dính cành cây!"

"....."

"Chà, Vũ Lâm, xin thứ lỗi về chuyện lúc trước!!!"

Vũ Lâm ha ha cười, giơ một tay ra bắt tay, bắt quá cô nương kia lập tức kéo Thạch Thủy sang một bên:

"Đừng có tiếp xúc cái này chết biến thái, hừ, để ta về tố cáo gia gia cho gia gia giải quyết ngươi."

"....."

Thạch Thủy thở dài, nói:

"Tỷ, đây là Vũ Lâm ca ca, người này hôm qua cứu ta khỏi đám Thạch Quỷ trước thôn, hẳn là có hiểu lầm. Ca, đây là tỷ tỷ ta, tỷ ta tên."

"Hừ, gọi ta Từ Lạp Đình liền đủ."

Cô nương kia lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt mười phần cảnh giác nhìn hẳn, hiển nhiên kí ức vụ bị hẳn vũ nhục (đánh cái mông) vẫn còn nhớ y nguyên, nhưng nàng rõ ràng không nguyện nói ra. Vũ Lâm lướt qua một đoạn kí ức... Từ Lạp Đình.. không có. Đây không phải nhân vật chính hào.

HẦY!!! Không phải nhân vật chính ta còn sợ cái mông.

Vũ Lâm đem cành cây trên đầu lấy xuống, thu hồi trừ vật giới chỉ nói:

"Khác nói, hiện tại tình huống đang trở nên vô cùng gấp rút, thú triều chuẩn bị đến nơi này! Hơn nữa còn có Nguyên Anh Thú Hoàng dẫn đội."

Giọng nói của hẳn mười phần hừng hờ, tuy nhiên tin tức lại để cho bất kể là Thạch Thủy hay là cái gọi Từ Lạp Đình tiểu thí hải kinh sợ, Nguyên Anh kỳ hung thú dẫn đội?! Nên biết trong Man Hoang mặc dù hung thú rất nhiều nhưng vẫn là Luyện khí cùng Trúc Cơ kỳ hung thú làm số đông, Thú Vương Kim Đan căn bản rất ít khi xuất động, đừng nói Nguyên Anh Thú Hoàng.

Nguyên Anh kỳ Thú Hoàng có thể dẫn đội khoảng chừng 10 vạn dị thú.

Quả nhiên, ngay sau khi hẳn nói liền có tiếng thú rống, trong núi mãnh thú gào thét, lại có mấy bóng đến không lồ như thể đang phát điên mà xông về thôn trang này, muốn huyết tẩy nơi đây.

"Giao rống..."

"Ặc, không ổn. Ác thú tới rồi, chúng muốn chà đạp mạng người đó. Mau chạy!"

Thôn nhân kinh khủng.

Đột nhiên, một đạo kiếm ý kinh khủng lướt qua, toàn bộ đám hung thú mỗi con đầu thân hai ngã, Vũ Lâm đứng từ trong làng, thần thức lướt qua đám hung cầm mãnh thú, hừ lạnh một tiếng, quay qua nói với hai đứa trẻ:

"Mau đi đi, đem tất cả mọi người cùng nhau đi. Nơi này là không thể ở lâu!"

"Ca, người không thể đánh lại sao!?"

Thạch Thủy mang theo sừng bái ánh mắt nhìn hẳn, Vũ Lâm lắc đầu chỉ về một hướng, nơi đó tiếng rít gào om sòm chấn động mặt đất, thậm chí từ nơi xa này cũng có thể nghe ra được ngàn vạn tiếng thú rống, hẳn nói:

"Không thể. Không chỉ có Nguyên Anh Thú Hoàng dẫn đội, còn có ít nhất 10 vạn thú đàn đi theo, lần này Man Hoang hẳn là muốn triệt để bạo nộ rồi."

"Tại sao đột nhiên lại có thú triều công kích vậy!?"

Từ Lạp Đình mang theo nghi hoặc nói ra, Vũ Lâm cười mỉm:

"Nào chỉ là dị thú, còn có thái cổ hung thú cùng với đám sinh linh thuần huyết cũng tham dự, yêu ma cũng góp một tay, ta phỏng chừng trong Man Hoang Vô Tận bên trong có cái gì tuyệt thế dị bảo xuất thế."

"Mà loại này tuyệt thế hung thú yêu ma muốn huyết tẩy, hẳn là để cho không chết không thôi hiệu quả, rồi đi phỏng chừng là hiệu quả tốt nhất! Bằng không cứ thủ mãi một nơi, thậm chí Đại Thừa cấp sinh linh cũng sẽ mò tới."

Vũ Lâm nói thế, đoạn nhìn cả thôn làng, hỏi:

"Tất cả đã đông đủ rồi chứ? Đi thôi."

Mặc dù bên trong thôn làng - hay nói chính xác là cái trại giam không chỉ tồn tại lấy tù binh mà còn có cả người hầu lẫn phạm nhân, bất quá Vũ Lâm không để ý, sau khi bỏ ra mấy cái người hầu đối với Thạch Thủy thông thường đều là hết mực chèn ép cùng với những người hẳn cảm giác tu vi quý dị, hẳn chỉ đưa đi khoảng hơn 4-5 người.

Ngoài ra còn cả những người đã bỏ chạy khi nghe tin thú triều tập kích nữa.

Vũ Lâm cùng mấy người khác một đường chạy khỏi đám thú triều, hiển nhiên đứng theo suy đoán của hẳn, thú triều là xuất phát từ trong Man Hoang mà ra, cho nên càng đi ra khỏi biên giới Man Hoang càng ít ỏi, hơn nữa, thú triều sẽ càng thêm tập trung tại những địa phương đông người, nên dù cho bọn hẳn một đường tiến tới, Vũ Lâm vẫn rất ít khi bị tính bằng vạn con thú triều tập kích.

Tối đa cũng chỉ bảy tám lần một ngày, mỗi lần kéo dài cỡ 2-3 giờ, bình quân một ngày 24 giờ cũng chỉ có tại khoảng 20 giờ thú triều ồn ào tấp nập, còn

lại là an an ổn ổn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ta mắc lừa rồi (?)

Nguyên bản kế hoạch Vũ Lâm là: soát tới giá trị hảo cảm của nhân vật chính: Thành.

Lại kể đó chạy đi kiểm một chút cảm giác "người tốt" của tỷ tỷ của nhân vật chính: đang dự kiến.

Hắn cần nâng tới soát điểm hảo cảm, dù sao, hảo cảm của Từ Lạp Đình với hắn đang là âm số tồn tại, thậm chí vô cùng tiếp cận âm vô cực, nếu cứ để một quá trình này tiếp tục, hiển nhiên Từ Lạp Đình cái này gia hỏa điên vài năm tới sẽ tẩy não Thạch Thủy rằng hắn là một cái điên rò biến thái vũ nhục nàng tồn tại, tiếp cận Thạch Thủy chỉ hồng vút nàng lên giường.

Sau đó 10 năm, Thạch Thủy nhân vật chính cái này xách dao tới cắt tiết hắn, trả lại sự trong sạch cho tỷ tỷ.

Không sai, hắn là cái này cốt truyện.

Vũ Lâm lúc này đang ngồi nướng thịt, nhìn Từ Lạp Đình hươu hươu tay, một loại phù văn sáng chói xuất hiện từ tay nàng, dường như là lõi đỉnh thuộc tính. Hắn chợt nhíu mày hỏi:

"Toan Nghê Bảo Thuật?!"

Ngay lập tức, Từ Lạp Đình ánh mắt nhìn về phía hắn đột nhiên biến thành sắc bén không gì sánh được, toàn thân cơ bắp nàng lập tức căng lên như lâm đại địch. Vũ Lâm cười cười, cái này tiêu hài tử vẫn là quá cẩn thận, bất quá này cũng là tốt, dù sao thế giới này nhưng là người ăn người thể giới.

Đương nhiên, đối với hắn thì Toan Nghê Phù Văn không là cái đỉnh gì gì, nhưng mà đối với người bình thường thì Toan Nghê Bảo Thuật cùng Toan Nghê Bảo Cốt nhưng lại là chí mạng tính báu vật. Bất quá để thể hiện chút ít thành ý, hắn giờ một ngón tay lên, một hư ảnh con Toan Nghê đột nhiên xuất hiện trên đầu ngón tay hắn, gầm rú vang trời.

Cái này cùng loại với phù văn mà Từ Lạp Đình sử dụng, hơn nữa thậm chí còn vượt lên xa xa trình độ của nàng.

"Người cũng có Toan Nghê Bảo Thuật?!"

Từ Lạp Đình kinh ngạc, Vũ Lâm bĩu môi cười, cái này Toan Nghê Bảo Thuật không phải là Phàm Vực Toan Nghê, mà là đại danh đỉnh đỉnh thuần huyết Toan Nghê Bảo Thuật được hắn lĩnh hội.

Dù sao, kiếp trước hắn đi đào thượng cổ bí tàng có thu hoạch được một cái thần thông: dù là Bảo Thuật bị phá vỡ cũng có thể đảo nghịch mà khôi phục, vô cùng nghịch thiên, bằng không làm sao hắn có thể nắm giữ nhiều Phù văn bảo Thuật của các chủng thuần huyết như vậy!? Người bình thường muốn thu được bảo thuật bảo cốt cần hi vọng kiếm được con sinh linh thuần huyết nào chết mà không phá vỡ bảo cốt...

Nên biết các chủng tộc mạnh mẽ trước khi chết sẽ tự hủy Bảo Thuật Bảo Cốt, không để nó tiết lộ ra ngoài đấy.

Phản hắn, hắn chỉ cần kiểm bảo cốt vừa mới bị phá vỡ xong. Cơ mà ở đâu kiếm tới nhiều vừa bị phá hủy xong bảo cốt như vậy!

Ai biết a, lâu lâu hắn đi Yêu Tiên Quốc chơi, ngẫu nhiên gặp được vài cái có mắt như mù gia hỏa chạy tới soát điểm tồn tại, sau đó sẽ ngẫu nhiên nhiều ra một món bảo cốt, có rất nhiều loại chỉ học qua, vút trong trí nhớ còn chưa từng dùng.

Cái này Toan Nghê Bảo Thuật một khi phát động, 3 dặm xung quanh ầm ầm sấm rung chớp giạt, hơn nữa có thể liên tục từ trên trời phát động hủy thiên diệt địa công kích, vô cùng khủng bố trình độ Bảo Thuật.

Có điều cũng không phải Toan Nghê bảo thuật cấp cao nhất cho nên hắn rất ít khi dùng. Hơn nữa, Phàm Vực Toan Nghê chỉ dừng lại ở trình độ bắn ra một tia chớp mà thôi.

"Chep. "

Vũ Lâm chép miệng:

"Để ta thi triển một chút làm mẫu cho ngươi, coi như dạy ngươi một chút về Toan Nghê Bảo Thuật."

Từ Lạp Đình mặc dù đối với hắn ấn tượng là một cái chết biến thái, bất quá nàng cũng không thể phủ nhận chiến lực của hắn là số một trong đám này, cho nên vô cùng chú ý lắng nghe... Vũ Lâm đương nhiên sẽ không lựa chọn dạy hết cho nàng, chỉ dạy cho nàng một vài phần trọng yếu mà thôi.

Đương nhiên, đối với nàng đây đã là vô cùng trân quý thông tin, dù sao nàng nhưng là muốn phải tự mày mò học đấy.

Hơn nữa, "tài liệu" nàng tham khảo là Toan Nghệ Phàm Vực, Vũ Lâm tài liệu là Tiên Vực Toan Nghệ, cả hai có một sự bất đồng kinh khủng về chất, khả năng đến cuối đời nàng cũng sẽ không lĩnh hội được hết vài phần này.

Cho nên, đem cái này "tỷ tỷ" hảo quan hệ một võ đánh tới, lại thêm một lần "cứu khổ cứu nạn nhân vật chính" hôm kia, nếu thật sự mấy năm sau nàng treo hân lên đánh có lẽ cái này một cục việc tốt có thể trở thành trong tương lai một cục miễn tử kim bài đi?!

Chỉ cần hân không tìm đường chết, có thể một mực còn sống mãi, thậm chí có thể sống tới tận Đại Kết Cục, thậm chí nếu có thể còn có cả ngoại truyện, phần 2, phần 3 nữa!

Không thể không nói, đối với một chuyện cùng nhân vật chính soát tỉ số hảo cảm hân vẫn là vô cùng dụng tâm lương khổ đâu!? Dù sao đây cũng là liên quan tới hân mấy năm ngắn ngủi còn có thể tung tăng tại cái này Tiên Vũ Trụ trước khi tái sinh vào Anime thế giới.

Một đường này, hân cũng không quên liên tục thi triển Thiên Địa Dung Lô Quyết cùng Thôn Thiên Tháp, liên tục luyện công.

Da thịt hân mỗi lần luyện công đều sẽ hóa thành mưa máu cùng thịt vụn, nhưng nhanh chóng phục hồi lại, trở nên càng thêm vàng óng rực rỡ giống như hoàng kim, làn da cũng trở nên mười phần dẻo dai cứng chắc, kiếm chém đâm các loại đều không thấu.

Mà xương cốt của hân đã cùng sắt thép không thể phá hủy, vô kiên bất tột tựa như, máu hân cũng dần dần từ thể lỏng hóa thành càng lúc càng đặc, hiện tại đã biến thành cát vụn, nhưng không phải cát thường mà là huyết sa, một hạt huyết sa là một giọt máu, thoát ly khỏi thân thể chính là nặng chừng một cân.

Đặc biệt là cái kia Từ Lạp Đình tham ăn sẽ thi thoảng hướng hân thêm nhỏ dải lộ ra bộ nhả, sau đó lau lau đi, làm bầm cái gì "gia gia nói qua không thể ăn thịt nhân hình, dù là cái từ biến thái..."

Vũ Lâm:

-

Cái này gia hỏa không khỏi quá tham ăn đi.

"Chết biến thái đại ca, chúng ta cũng sắp tới thôn rồi, muốn hay không vào thôn để cho gia gia ta vỗ ngực cái mông, tiện thể mời người bữa cơm!?"

Từ Lạp Đình cười man rợ hướng Vũ Lâm đ*o, nàng biết Vũ Lâm thân có việc, nhưng hân vẫn dành thời gian hộ tống các nàng cũng vô cùng khâm phục.

Dù thế, nàng vẫn mỗi lần nhớ lại đêm hôm đó đều xám mặt: sau này làm sao lấy chồng a.

Mà Vũ Lâm cũng không quan tâm nhiều đến cái này tiểu tiết, hân hộ tống trực tiếp Thạch Thủy về gia chủ yếu nhằm vào 1 cái quan trọng vấn đề: Nhân vật chính có trong cái đám này -> chắc chắn sẽ có nguy cơ xuất hiện -> nếu yếu hơn trực tiếp là ship đồ ăn, nếu mạnh hơn thì sẽ có đuôi bắt, từ đó lại dẫn đến một cái kinh khủng nhan đề: trên đường chạy trốn sẽ xuất hiện cơ duyên, mà cơ duyên khẳng định bị nhân vật chính soát được.

Cho nên, không khó suy luận nếu nhân vật chính bị Thú Triều truy đuổi tuyệt đối sẽ đi vào cái nào đó thượng cổ di tích, từ đó nhất phi trùng thiên.

Nói nhảm, mục đích của hân là đem cái này nhân vật chính "chèn ép" hết sức có thể, nguy cơ không có, cơ duyên cũng đừng nói rồi. Ha ha, cái này mấy năm sau hân có thể một mực còn sống tương lai là vấn đề đáng suy nghĩ. Cho nên hân đương nhiên phải đi theo hộ tống rồi, không cần khâm phục.

Đây chính là biến tướng chèn ép nhân vật chính... không có cơ duyên, làm sao có thể vượt qua ta?! Ha ha ha, mẹ ơi, con trai của ngài quả là một thiên tài.

"Thời khỏi. Ta có việc tại thân, trước đi đây."

Vũ Lâm vỗ vỗ dưới thân hân cái kia chỉ độc giác thú, đột nhiên Từ Lạp Đình quay đầu nói với hân:

"Đại ca, khi nào rảnh nhớ quay lại thôn chúng ta chơi, để cho gia gia ta có thể đánh ngực cái mông. Tên thôn chúng ta là Thạch Thôn..."

"... "

Vũ Lâm chợt khựng lại, kinh cmn hoàng:

"....."

THẠCH CMN THÔN?! Cái kia thôn Thạch Thôn tiểu thí hài!? Quả là quyết định đúng đắn vô cùng khi không vào cái kia thôn chơi, kể đấy lại bị Thạch Thủy đem găm, vậy thì phiền.

Bình tĩnh, có thể chỉ là cái thôn khác cùng tên với kia Thạch Thôn thì sao?!

Mà đánh cái gì mộng!?

"Trước cửa thôn chúng ta có cái cây Liễu gia gia, đó là Tề Linh Gia Gia của chúng ta..."

Phụt.. Vũ Lâm thiếu chút đem chính mình ngộ nội thương, Thạch Thôn có cái Tề Linh là cây liễu, chắc cũng có thể không sai biệt lắm có được một trăm linh tám cái thôn tương tự trên toàn thế giới nhỉ!? Không phải cái thôn nào cũng có Liễu Thần tọa trấn chứ!?

Năm đó hắn từng ném thư giết về cái thôn kia, cuối cùng trả cái đại giá mới có thể từ Liễu Thần cái đại tai tinh kia thoát thân, đến giờ vẫn còn run như cây sậy đây.

"Lại nói, Từ Lạp Đình là ta dùng tên giả. Tên thật của ta là Thạch Thủy. Cùng với cái kia muội Thạch Thủy cùng một cái tên.. có điều giờ nàng đổi tên kêu Thạch Thanh Phong rồi, nhớ kĩ đó chết biến thái."

Vũ Lâm đem một nắm máu trong ngực nhỏ ra mặt đất, huyết sa đem mặt đất lồm thành một cái hố sâu nửa mét, bốc cháy thịnh vượng.. CMN cái này kiếp trước Nhân Vật Chính Thạch Thôn tiểu nữ hài tuyệt đối là cái này Từ Lạp.. à không, Thạch Thủy mới là chân lý. Cái kia Thạch Thanh Phong căn bản không phải cái gì nhân vật chính.

Bị lừa (?) rồi!

"Tích tích, Hệ Thống tin nhắn: Ha ha... Nhiệm vụ thất bại kia!"

Vũ Lâm nghĩ đến đây, run rẩy.. CMN hắn thế mà đem thực lực nhân vật chính tăng lên, hơn nữa là gấp rưỡi cái chủng loại kia. Thân là nhân vật phản diện còn có đem so cái này dân hơn việc làm sao!?

Kẻ đó hẳn là bị gạt bỏ tuo.. khoan!

Vũ Lâm hít một hơi trong thâm tâm Hệ Thống:

"Ê, ta đã hướng nàng soát giá trị hảo cảm lên thật cao, nàng hẳn sẽ không đối ta tiến hành mặt sát lạnh lòng, có tính hay không là hoàn thành cái kia hồ cha nhiệm vụ!? Giải quyết triệt để cái này tất phải chết tương lai, một lần vui vẻ cả đời nhân nhâ!?"

"....."

Hệ Thống đậu xanh rau má dừng lại vài giây như thể cố phân tích những gì hắn nói, rồi nó rít lên:

"Kí chủ đây là tiểu linh cơ, loại này hành vi sẽ thật sâu giảm xuống phần thưởng!"

"Tốt!"

Vũ Lâm ha ha cười, cái gì phá phần thưởng hắn không quan tâm, quan trọng là không bị gạt bỏ á!

Cho nên hiện tại hắn gạt đầu, hướng Thạch Thủy cái kia kiếp trước găm hắn một đui một cánh vẫy tay, run rẩy lắc lư Độc Giác Thú cho nó chạy đi.

Hắn sợ a. Mặc dù kiếp này là nhân loại chi thân, nhưng hắn sau lưng chỗ đầu vai vẫn ần ần cảm giác tê dại, cùng với đó đui trên là vẫn nổi ra một đống da gà.

Hắn từng nhìn quang năng á, lại thêm hắn từng đánh cái mộng năng, phải hay không năng sẽ muốn đem hắn giết người diệt khẩu, trả lại sự trong sạch cho bản thân!?

CMN, đầy đầu đều là mạng ta xong rồi Vũ Lâm toát mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Vô địch thật tịch mịch cái con em người Hệ Thống!!!

"Hô..... Cuối cùng kết thúc."

Man Hoang bên ngoài, Vũ Lâm một đường cùng chạy trốn giống như vọt tới Viêm Hán sơn mạch phụ cận, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Mà trong óc, hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở cũng vang lên:

"Chúc mừng kí chủ hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến: Xưng bá 1 bước."

"Nhiệm vụ độ hoàn thành: 35%."

"Nhiệm vụ ban thường: (Do ảnh hưởng độ hoàn thành nhiệm vụ, giảm xuống phần thưởng) Tuyệt Thế Thần Công Vòng Quay."

"Hệ thống đề nghị: Thân là sinh sống trong Tiên Vũ Trụ con dân, Kí Chủ cần có giác ngộ mệnh ta do ta không do trời, mạng sống chính mình cần nắm giữ bên trong chính mình bàn tay, không thể nắm giữ trong tay ai khác. Thân là nhất nghĩ tới Kí Chủ nhất hi vọng Kí Chủ chế.. cường đại, bản Hệ Thống tin tưởng lần tới Kí Chủ có thể đứng cảm bước ra, hủy diệt mọi thứ có thể đối với bản thân Kí Chủ có hại..."

Hệ thống đề nghị bộ phận kia Vũ Lâm con mắt đều không nháy mắt một lần liền trực tiếp coi thường, ánh mắt của hắn hoàn toàn tập trung vào hệ thống ban thưởng bộ phận kia.

"Cho ta nhìn xem người rốt cuộc có gì bản sự."

Vũ Lâm ha ha cười, đây vẫn là hắn hoàn mỹ cho Hệ Thống hồ một cái, tự nhiên cũng đáng giá ăn mừng. Nếu không phải hiện tại đang là ở nơi hoang dã, lại không có ba nữ ở đây có lẽ hắn đã sớm thuê một cái tửu lâu, lại thuê một căn phòng trọ đem ba nàng lật đến bát điên bát đảo.

"Tích tích, bắt đầu quay thưởng Tuyệt Thế Thần Công."

Hệ Thống tạch tạch tạch từng âm thanh vang lên:

"Chúc mừng Kí Chủ rút trúng: Tuyệt thế thần công Tịch Tà Kiếm Phổ một bộ."

Vũ Lâm đang cười lớn chợt ngưng lại, con mắt hí híp:

-

Kèm theo Hệ Thống nhắc nhở, trên tay hắn xuất hiện một cuốn sách dày cộp, mang theo 4 cái chữ kim sắc vàng óng: Tịch Tà Kiếm Phổ. Hắn mở qua trang đầu tiên, quả nhiên đập vào mắt là một hàng chữ lớn bằng vàng, nổi lên hư ảnh có rồng bay, phượng múa, bạch hổ rống, huyền vũ trầm tư: Tịch Tà Kiếm Phổ, võ lâm xưng hùng, dẫn đạo tự cung.

"Dẫn cái con mẹ người."

Vũ Lâm trực tiếp đem Hệ Thống vừa dứt cho Tịch Tà Kiếm Phổ cho ném xuống đất, mới vừa hảo tâm tình liền cùng thoáng qua như mây khói đồng dạng mất ráo, gặp quỷ, hệ thống thể mà ở loại địa phương này lừa ta!

Đi ra! Đáng chết hệ thống người đi ra cho ta! Ta nhất định phải làm thịt người!

Bão nổi một trận về sau, Vũ Lâm vẫn là bất đắc dĩ nhặt lên Tịch Tà Kiếm Phổ, đừng hiểu lầm, hắn đương nhiên là không có luyện bản này hồ cha thần công ý tứ, bất quá nói thế nào đây cũng là bản võ công tuyệt thế, mặc dù là chuyên môn cho thái giám dùng, bất quá trên thế giới này cũng không phải không có thái giám.

Đến lúc đó đem bán cho cái kia hoàng thất địa phương, khẳng khái cũng có chỗ dùng, cung coi như kiếm lời.

Quan trọng hơn...

Nếu lần này mình có thể không đánh mà thắng hoàn thành hệ thống hồ cha nhiệm vụ, về sau khẳng định cũng có thể! Cứ như vậy 10 năm sau bản thân liền sẽ trở thành giang hồ ít có chính phái nhân vật, lúc kia nhân vật chính khẳng định liền sẽ không đối với mình thế nào! Dù sao mình cũng là chính phái a!

"Tích, nhiệm vụ chính tuyến tuyên bố."

Đột nhiên, trong đầu vang lên đề Vũ Lâm toàn thân run lên thanh âm.

"Nhiệm vụ tên: Vô địch thật tịch mịch "

"Nhiệm vụ giới thiệu: Xét thấy kí chủ nói dễ nghe thì là trên núi cao lấy tầm mắt xa xôi mà vịnh chí, phóng khoáng hơn người, mà nói khó nghe thì là óc chó lâu lâu ăn chút lợi lộc nhỏ nhỏ liền đắc ý quên mình, tăng thêm nội dung chính tuyến xuất hiện biến hóa, đặc biệt gia tăng hạng này nhiệm vụ..."

"Tích tích, hoàn toàn mới nội dung cốt truyện:

Ba năm về sau, Vũ Lâm mang theo đại quân đoàn tiến về Ưng Lạc Quốc, bất quá giữa đường tao ngộ một cái tiểu nữ hài tên Trần Viêm thân mang tuyệt học, ra tay cướp đoạt cơ duyên của nàng, còn mở miệng xàm ngôn sủa ra một câu "thứ này cùng ta hữu duyên", cái kia ngu ngốc đần độn bị nàng một tháng liền tục đem đi tính kế, cuối cùng toàn bộ đại quân chết thảm, bị xử phạt vô cùng nghiêm khắc.

Không phục hai năm sau Vũ Lâm trốn lao tìm đến vị kia nữ hài báo thù, tại Thiên Ưng Nhai hai người sinh ra một trận tuyệt thế chi chiến, cuối cùng vị nữ hài Trần Viêm mang theo thanh đồng cổ kiếm giết ra khỏi Thiên Ưng Nhai thú triều, Vũ Lâm không rõ tung tích, chỉ có cái đầu trôi nổi theo dòng nước tiến về nơi xa xa lắm."

Vũ Lâm cái đầu trôi nổi theo dòng mộng bức:

"... "

Meo meo meo?

Đây chính là tân nội dung cốt truyện?

Ta lại chết?

Hơn nữa lúc này không phải 10 năm, mà là 5 năm liền không có được?

Trần Viêm kia là ai a! Ta căn bản chưa từng biết nàng được không!?

CMN giải quyết xong một cái nhân vật chính lại toát ra đến một cái khác, cái này sáng ý quả nhiên là đau tim a.

Hơn nữa, càng là để cho hần sinh nghi chính là... không phải hần tự sướng, đánh nhau hần không ưa thích, nhưng xưa nay chạy trốn cái gì đó chính là việc hần làm nhiều nhất. Đào thượng cô di tích, thư thái mang một đồng văn tịch thượng cô đi ra, chưa kịp nhìn thấy mặt trời tươi đẹp liền bị 3 - 4 cái Chân Tiên bao vây: Trốn. Đi vào thượng cô di tích, đụng độ thượng cô hành thi, Nguyên Sinh ki hồn độn sinh thú, Thượng Cổ Văn minh thủ hộ giả: trốn.

Năm đó hần vì chạy trốn cái này sự nghiệp vĩ đại hưng sư động chúng, vận chuyển tài nguyên đủ đem nửa cái Tiên Quốc kéo nghèo, sáng chế ra một môn Chung Cực cấp Bảo Thuật - Thái Tiên Du Long Bộ, hay dùng nhất là một chiêu Thái Thần Du Tiên, CMN một khi toàn lực vận chuyển Chân Tiên cũng không theo kịp.

Thế mà ta tại đây bị giết?!

"cái này Trần Viêm chính là nhân vật chính a, làm sao làm đều không đánh chết, đuổi không đi, chạy không thoát, cuối cùng còn thoảng cái quạt khơi, nhìn như vậy đến ta chính là chuyên môn cùng nhân vật chính đối nghịch đại phản phái..."

Thân làm nhân vật phản diện, chết bờ chết bụi chết không toàn thân cái gì cũng là đương nhiên.

"... "

"Đây coi là cái gì đó!"

Như vậy xem xét, mình ở nội dung cốt truyện bên trong địa vị lại còn giảm xuống, vốn dĩ xem như tiểu BOSS, có thể sống vài chục thậm chí vài trăm chương, kết quả hiện tại thành nửa đường liền bị nhân vật chính giết chết tiểu tiểu BOSS NPC, thời gian xuất hiện khẳng định không quá 30 chương!

Lại còn có loại này thao tác?!

Vũ Lâm chuyển hướng, lập tức tiến về Lạc Dương Thành Ứng Lạc Quốc, nếu cứ để thế này không quản, kiểu quái gì hần cũng có cái kết thúc tựa như cốt truyện: đầu trôi theo dòng nước, cách này hay cách khác.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cái Hệ Thống này thật đáng sợ...

Trong tiểu lâu tại Lạc Dương Thành, Vũ Lâm run lập cập, ngồi ôm một cây cột cổ lấy dũng khí đứng lên.

Vừa nãy trên đường đi, hần lạc vào trong một tòa di tích Hắc Tháp khổng lồ, tòa hắc tháp này bên trong có 72 con hắc quỷ Nguyên Anh kỳ thực lực trấn giữ, trọng yếu nhất là đám hắc quỷ này toàn bộ đều ngay thời khắc nhìn thấy hần, ảo hóa thành 72 cái nhân vật chính tiến về phía hần.

Có Thạch Thôn nữ hài một tay xách long đực tay xách long đuôi chiến nung, lại có một gã mang theo cừu long kéo quan quan tài, có Diệp Chó Điền, có cái kia chân đạp Quý Ảnh Mê Tung tay vùng Đường Môn Bí Kì sau lưng 10 cái Hồn Hoàn lượn lờ, lại có gia hỏa mang theo hắc thước tay nâng dị hỏa, có Phù Tổ Đại Nhân.. liền là không sai lệch lắm 72 cái nhân vật chính tồn tại cấp bậc.

Những cái Nhân vật chính này liền so với cái gì Tiên Đế, Minh Tiên, Thiên Đạo đều đáng sợ hơn nhiều đồ vật, đặc biệt hần còn mang theo Sát Thương Chí Mạng hiệu quả đối với Nhân vật phản diện chủng loại kia.

Trải qua vụ Thạch Thôn nữ hài về sau, hần đối với nhân vật chính thứ đồ vật này cảm giác e ngại giảm chút, nhưng tại tiếp kiến 72 cái nhân vật chính gia hỏa về sau, mặc dù một mực biết bọn hần là giả trang, nhưng mà hần vẫn...

Vũ Lâm cảm giác mình mắc một chứng bệnh rất nghiêm trọng - Sợ Hải Nhân Vật Chính Chứng.

Tất cả là lỗi tại Hệ Thống.

Hệ Thống:

"....."

Vũ Lâm đang tại cố gắng áp chế bản thân cái này nỗi sợ hãi, thì Hệ Thống bắn ra một thông báo để cho hấn giật nảy mình:

"Kí Chủ muốn bắt đầu rút thưởng không!?"

"Rút thưởng!? Cái gì quý rút thưởng!?"

Vũ Lâm run rẩy hỏi, quý, nó lại cho rút ra 1 2 3 - 10 cái nhân vật chính, vậy liền đau đớn tâm can rồi.

1 nhân vật chính ăn 3 nhân vật chính!? Ta đkm

Chi bằng dứt khoát tìm cái cây treo lên cho xong chuyện!

"Yên tâm, Kí Chủ sẽ không thể rút ra được thể nhân vật chính đâu!"

Hệ Thống đậu xanh rau má nói, lại còn có loại này thần kỳ thao tác!? Hấn cũng không cần làm Hệ Thống rồi:

"Một ngày làm một lần phổ thông rút thưởng, một tuần một lần trung cấp rút thưởng, một tháng một lần cao cấp rút thưởng, có thể ra thần binh lợi khí, đan dược, tuyệt thể bí tịch công pháp. Tích tụ đủ 10 lần có thể biến thành mười rút, cam đoan ra một kiện phé vật binh khí cùng quà lưu niệm cấp đồ vật. Hiện tại Kí Chủ có 1 lần 100% ra đồ vật cùng 3 lần cao cấp rút thưởng tặng kèm khai mở tính năng."

"A a.."

Vũ Lâm gật gù, cái này trông có chút quen mắt. Chỉ là...

Phé vật binh khí thì cũng thôi, nhưng quà lưu niệm cấp đồ vật là chuyện gì xảy ra?!

"Trước một phát cao cấp 100% rút thưởng lấy may."

Vũ Lâm thầm suy nghĩ, dứt bỏ cái kia nỗi sợ hãi, mím nụ cười rung người làm nóng. Hệ Thống:

"Tích rút thưởng bắt đầu... cảm tạ Kí Chủ, rút trúng trống không đồ vật, hân hạnh chiếu cố sinh ý cửa hàng."

Vũ Lâm đang chuẩn bị cười lớn tiếng:

"???"

Lật bàn á!

Hấn trên môi nguyên bản đã có một cái nụ cười tươi như hoa, những tưởng chỉ cần không phải rút đến tạp vật hoặc phé vật binh khí, mặt khác bất kể là bí tịch võ công, thần binh lợi khí vẫn là linh đan diệu dược, chính mình cũng là kiểm lời.

Trống không đồ vật!?

Còn có loại này thần kỳ thao tác!? Nói xong quà lưu niệm cấp đồ vật đâu!? Ít nhất cũng tới cái phé vật cấp binh khí a.

"Này, chuyện gì xảy ra!? Cái này rút thưởng không phải 100% trúng đây!?"

"Tích, hệ thống nhắc nhở: Phổ thông rút thưởng có 50% tỷ lệ tạp, 40% tỷ lệ tạp vật, 10% khác. Cao cấp rút thưởng có hai mươi phần trăm tỉ lệ là trống không, 30% tỷ lệ tạp vật. Dù là 100% trúng cũng là như thế."

"Người cái này không phù hợp định nghĩa của 100% trúng a!?"

"Haiz, đành vậy..."

Hệ Thống đột nhiên từ thinh không hóa ra một xu tiền, vút ở trên tay hấn. Vũ Lâm nhìn qua xu tiền, này là một cái đồng tệ. Tiền tệ ở thế giới này lần lượt là một đồng tệ, 1 xâu 10 đồng tệ, 10 xâu tiền là 1 huyền tệ, 10 huyền tệ là 1 lạng bạc, 10 lạng bạc ứng 10 lạng vàng, linh thạch quy đổi tùy theo tỉ giá từng vùng.

Cho nên, một đồng tệ mua được...

Cái rằm đều không mua được!?

Vũ Lâm:

-

"Tích tích... thông báo, từ nay hết thầy cao cấp rút thưởng bên trong, trông không ô đồ vật đổi thành 1 xu ô đồ vật."

Này thì có gì khác nhau!?

"Thế thôi, cho ta rút liền 3 phát trúng thưởng liên tục."

Vũ Lâm bức bối nói, chợt hần tiểu linh cơ thoáng động, vỗ tay cười nói:

"Lại nói, Hệ Thống a, người cái này trúng thưởng chiêu số thật đúng là có ngoạn ý mới mẻ, rất phong phú, rất kích thích, ta thích. Ta xưa nay nhất ưa thích là cái này cảm giác tìm đập thỉnh thoảng nha, rất có sáng ý..."

Vũ Lâm đang phát huy bản thân cái này tron loáng nào cầu cùng với kinh nghiệm kiếp trước nghe qua những cái kia chuyên võ mông ngựa gia hỏa mấy lời khen, đột nhiên hần tại nghe Hệ Thống thông báo..

"Tích tích..Không cần võ mông ngựa, Hệ Thống không có tồn tại bản thân ý thức, không thể bị Kí Chủ võ mông ngựa cho tác động. Thông báo trúng thưởng: Chúc mừng Kí Chủ, rút trúng Chí Tôn cấp thân kiếm một kiện, Chí tôn giáp trụ một kiện, Chí Tôn khiên trụ một kiện.. tất cả đồ vật đã chuyển vào trong trữ vật giới chỉ.. đa tạ chiêu cổ sinh ý cửa hàng."

Vũ Lâm:

"....."

Thiên thọ a, cái này một chiêu võ mông ngựa ta là làm tới xinh đẹp. Các vị tổ tiên ơi, tử tôn của các ngài quả là một thiên tài cái thế.

Lại nói, cái thứ này thật là có ý thức.. thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Xưng bá 1 bước

Vũ Lâm rung đùi ngồi cảm thán một lúc về sau bắt đầu suy nghĩ tiếp chính sự...

Cứ thế mà đi gặp cái kia nhân vật chính sao!?

Vũ Lâm sợ hãi, không chỉ đơn giản là cái kia quái bệnh "ta sợ nhân vật chính chứng bệnh", ngoài ra còn có một cái vấn đề: Cái này Trần Viêm chính là năm năm sau chém bay đầu hần tồn tại, có hay không muốn mang tới chút hậu lễ làm quả mọng gấp mặt, tí như Thần cấp công pháp, Thượng đẳng binh khí, Chí Tôn sáo trang, vân vân hay vẫn là lại tìm cái cây treo lên trong 5 năm đi!?

Khoảng thời gian này dự là không qua nổi.

"Tích! Kích hoạt nhiệm vụ chính tuyến!"

"Nhiệm vụ tên: Xưng bá 1 bước."

"Nhiệm vụ giải thích: Trần gia Lạc Dương Thành đã từng đi ra 1 vị vô cùng không tầm thường võ giả, trong gia tộc càng là trân quý một quyền tuyệt học khoáng thế, bản này tuyệt học bị không ít người nhớ thương, mời kí chủ lấy được bản này tuyệt học, bởi vì Trần gia đem nó coi là truyền thừa chí bảo, cho nên đề nghị kí chủ trong bóng tối giết sạch Trần gia người, sau đó cướp đi tuyệt học, hủy diệt chứng cứ, cứ như vậy liền có thể thu hoạch được tuyệt học, làm xưng bá con đường đặt vững cơ sở."

"Nhiệm vụ ban thưởng: Rút thưởng cao cấp 100% trúng"

"Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Biến đổi giới tính 20 năm"

"...."

Ồ, đây là đem hấn hướng tới cái kia hấn phải chết tương lai mà đi sao!?

Lại còn 20 năm biến đổi giới tính là cái gì quý.

Về phần rút thưởng 100% trúng bị hấn tự động không để ý tới.

"Để cho Kí Chủ tốt hơn ôm đùi nhân vật chính chứ sao?! Đây không phải chủ ý Kí Chủ a?!"

Hệ Thống gia hòa này giải thích:

"Nếu Kí Chủ là nữ, có thể hướng nhân vật chính cũng là nữ xưng hô danh hào tỷ tỷ, nhiều thâm mật a. Còn nếu là nhân vật chính giới tính nam!? Ha ha ha bạn trẻ may mắn."

"..."

Vũ Lâm đầu xanh rau má đi ra khỏi tửu lâu, tiến về trong bến chợ, hấn tiện đường kiểm tra một chút mấy cái kia đồ vật nếu bán lại trên thị trường chợ đen có hay không kiếm lời được chút tiền.

Vũ Lâm vừa suy nghĩ, vừa đi đường thời điểm đột nhiên hấn nghe thấy một trận loạn động, kể đấy, không để cho hấn có bất kỳ cái gì phản ứng, một thân ảnh đột nhiên hướng hấn bay tới.

Hấn bàn tay đầu tiên dự tính một chương vỡ tới, nhưng nửa chừng đổi hướng biến thành chụp, nguyên do rất đơn giản: hấn nhìn thấy một cái lưng đang tại hướng hấn lao tới, hấn từng nghe qua thiết đầu công, nhưng lưng thần công thì chưa bao giờ nghe qua.

Vũ Lâm một phát chụp được lưng áo của một cái tiểu nữ oa khoảng chừng 10 tuổi, mặt mày có vẻ bụ bẫm búng ra sữa, nhưng trên mặt có vài cái vết bầm, nang tu vi cơ. hừm, không có tu vi. Cái này liền hơi lạ à nha, Hoang Đại Lục không có mấy cái vô tu vi, tối thiểu cũng phải có chút linh khí trong người, dẫn thành Luyện Khí sơ trọng, cũng là bước 0.

Nàng liền không có chút nào linh khí trong người.

Vũ Lâm không có hướng phương diện này suy nghĩ sâu hơn, vì ngay sau đấy một đám loi nhoi chừng 15-16 tuổi đột nhiên bước ra:

"Nhanh lên! Cho thiếu gia ta giao ra!"

"Thằng nhóc kia, không cần lại xen vào chuyện người khác, bằng không ta đem ngươi lột sạch!"

"Từ đâu tới nhà quê, xéo đi!"

"...."

Vũ Lâm đang tâm tình "tươi tốt" do đụng độ cái kia Thạch Thôn tiểu nữ hài khiến cho hấn run lấy bấy suốt 3 ngày 3 đêm, chỉ có thể dựa vào ôm ấp tiểu gấu bông đến giải quyết cái này cảm giác thể giới lạnh băng băng không chút tình cảm, cảm giác đến một chút ấm áp trong tâm linh.

"Lăn, cái lũ con nít."

Cho nên hấn vung tay lên, một luồng gió hát văng cái đám Luyện khí kia đi, bọn hấn bị hấn một cái ống tay áo quét tới luồng gió còn lăn lông lốc vài vòng trên mặt đất.

Vũ Lâm sau đó cũng không để ý một lũ chó điên chửi mắng, trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh mang theo cái kia bé con đi mất.

Ngoại ô, nơi hoang sơn dã lĩnh, bên cạnh cái gò hồ nhỏ, nơi này sẽ rất ít khi có người đi qua, nếu có cũng chỉ là tu sĩ cấp tương đối cao, tương đối cao ở đây có nghĩa là Trúc Cơ kỳ. Dù sao dù là Tế Linh nơi này cũng chỉ có lực chiến Trúc Cơ đại viên mãn mà thôi, tương ứng ngăn cản cũng chỉ có Trúc Cơ trung kỳ dưới chừng.

Trong tầm mắt Vũ Lâm tới nói, cái này là một cái tiểu tiểu tân thủ thôn.

Vũ Lâm hấn đang tại đọc sách, thuận tiện bên cạnh một đoàn phù văn đang tại quét qua cái kia đứa bé, kiểm tra xem thể chất của nàng. Đối với nàng loại này thể chất hấn có chút kì quặc.

Chợt thân ảnh kiều tiểu chậm rãi ngẩng đầu, đầu còn có chút mơ hồ:

"Nơi này là... ta bị ném xác phi tang đến nơi này đi!? Tại sao địa ngục còn sẽ đẹp như này a!?"

"....."

Vũ Lâm đóng sách lại, thờ dãi khiến cho tên tiểu nữ hài kia giật nảy mình, nói:

"Tĩnh rồi?"

1 bên truyền tới thanh âm dễ dàng mê man nằm trong nháy mắt giật mình tỉnh lại, cảnh giác nhìn về phía 1 bên, đã thấy 1 vị thiếu niên mặc áo bào xanh chính ngồi ở chỗ đó, trên mặt mang nụ cười ôn nhu, để cho người ta không tự chủ được an tâm.

"Người mới vừa rồi bị mấy cái kia thẳng ranh con cho đánh ngã xui, yên tâm ta đánh bọn họ một trận, không có sao chứ?"

"..."

Vũ Lâm không để ý nàng không trả lời, cười:

"Tiểu cô nương lòng cảnh giác vẫn rất nặng."

"..."

Vũ Lâm sờ soạng bàn tay một cái, đột nhiên chợt có linh cảm: "Tiểu cô nương người vì sao bị người đánh a?"

"Bọn họ muốn cướp ta linh dược. Đám hỗn đản, rõ ràng là ta tìm được trước, bọn hèn thế mà đi sau còn dám nói là bọn hèn tìm được."

Tựa như tìm được nơi phát tiết, tiểu cô nương xụ miệng nói, bức bối vô cùng.

"Ăn cướp a, vậy người vì sao không đánh trả đây?"

"Ta đánh không lại bọn hèn."

Nói đến đây, tiểu cô nương cắn môi một cái, tựa hồ rất là không cam lòng.

"Vậy người có muốn hay không cùng ta học võ?" Vũ Lâm vừa cười vừa nói, hẳn không có ý tứ gì khác, chỉ là không biết vì sao đột nhiên cảm thấy tiểu cô nương này cùng mình rất có duyên, cho nên mới chủ động mời.

"!!!" Tiểu cô nương ánh mắt sáng lên, nhưng sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, có chút uể oải mà cúi thấp đầu: "Vô dụng, ta không luyện được võ, từ năm 3 tuổi, ta tu luyện ra nội lực tất cả đều không giải thích được biến mất, ba ba mời thầy thuốc tới đều nói ta là thiên sinh tuyệt mạch chi thể, cả đời không cách nào tập võ..."

"Thiên sinh tuyệt mạch chi thể!?"

Vũ Lâm hải nhiên thốt lên:

"Cái gì phá thể!? Chưa bao giờ nghe qua?!"

Thiên thọ, không lẽ một cái phá thể thuốc tại địa phương này đều so hèn cái kia đầu long sinh ra tại Tiên Vực tái sinh muốn mạnh!?

Nên biết, hẳn là tại hàng trăm thượng cổ di tích đi dạo ngang qua, cũng có đọc qua tư liệu hàng ngàn loại thể chất từ xưa đã tịch diệt, nhưng Thiên Sinh Tuyệt Mạch Thể... CMN, nghe cũng chưa bao giờ a.

Xác thực có nhiều loại thể chất không thể tu luyện, nhưng đó đều là các loại hình thể chất vô cùng trâu bò, trong trâu bò cũng có thể nói là trâu bò, cần một cái tác nhân vô cùng lợi hại đến kích thích. Về phần thể chất phạm nhân.

Nói nhảm, nước uống, hít thở, đồ ăn đều mang theo một ít linh khí, dù là không thể chủ động hấp thu sẽ bị phơi nhiễm tại một trình độ nào đó, ít nhất cũng có thể đạt tới mấy cảnh giới đầu của Luyện Khí kỳ đi.

Cho nên cái này tiểu cô nương hẳn là thiên tư yếu kém, lại thêm ít tập luyện (thực ra so với tuổi có lẽ là nhiều) cho nên không ra được.

"Mà thôi, không tập võ a, không vấn đề. Trời chẳng đoạn đường ai bao giờ, không tập được võ cũng có thể hướng cái khác mà đi đi!? Y thuật, luyện đan, tinh thần tu luyện vân vân mấy loại kì thực cũng không tệ."

Vũ Lâm vừa nói, vừa kiểm tra kết quả soát thể chất của cô nàng, kì quái, thể chất rất bình thường, linh căn trung phẩm, không tệ lắm, không giải thích được tại sao linh khí tu luyện được lại biến mất đi!?

"Trời không đoạn người con đường..." Tiểu cô nương thấp giọng lầm bầm nói.

"Đúng a, buông tha mà nói ai cũng có thể làm được, muốn làm liền muốn làm người khác không làm được sự tình mới đúng chứ."

"dạng này a...."

Tiểu cô nương con mắt càng ngày càng sáng, trước đó có chút thất lạc ánh mắt cũng dần dần bắt đầu sinh ra một loại nào đó kịch liệt tình cảm, mà đối thành một bên, Vũ Lâm lại là hơi xúc động.

Nếu thể chất không phải vấn đề, phân chi hướng chỗ khác mà suy nghĩ, tỉ như trùng nguyên rửa từ yêu ma, hoặc có cái gì hút linh khí loại kia...

Hừm!?

"Tìm được! Chính là hần!"

"Đáng chết tiểu tử thúì, cuối cùng bị chúng ta cho tìm đến!"

Vũ Lâm lông mày nhíu lại, đem trong lòng 1 tia dị dạng quen sành sành, nhiều hứng thú nhìn về phía từ đằng xa chạy tới từng đạo từng đạo bóng người, dần dần bất ngờ chính là mới vừa rồi bị hần ném bay mấy cái thiếu niên, đi theo phía sau bọn họ, thì là mười cái vừa nhìn liền biết là chân chó gia hỏa.

"Nha, đánh người nhóm người kia tới người giúp đỡ."

Vũ Lâm nháy mắt, một chiêu này hần không nghĩ tới sẽ lại gặp, tiểu đánh không lại, gọi lớn đến.

Kiếp trước dùng qua rất nhiều, không nghĩ tới lần này phản chỉ lại báo lên thân, này cũng coi là báo ứng!?

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Trần Viêm?!

"....."

Tiểu cô nương cũng có chút khần trương, đột nhiên nói ra:

"Người đi nhanh lên đi, các nàng nhiều nhất đánh ta một chầu, sẽ không giết ta, nhưng người tiếp tục lưu ở chỗ này, bọn họ thật sự có khả năng giết người."

"A a?"

Vũ Lâm sững sờ, nhìn về phía tiểu cô nương thần sắc lập tức thân thiết không ít.

"Ha ha, yên tâm đi, chỉ bằng đám người này còn không có biện pháp bắt ta."

"Bọn họ là trong tộc hộ viện Võ Sư, tu vi đều ở Luyện Thể cảnh, hơn nữa cơ hồ đều đã là trung kỳ luyện thể!" Tiểu cô nương tựa hồ nhìn ra Vũ Lâm không thềm đề ý, vội vàng cảnh cáo nói.

Luyện thể 9 trọng cảnh giới, 3 trọng đầu sơ kỳ, 3 trọng giữa trung kỳ, 3 trọng cuối hậu kỳ, nếu tương đối tốt lên được 10 tầng chính là đại viên mãn, loại địa phương nhỏ này có thể đạt tới Luyện Thể Trung Kỳ cảnh giới cũng coi là một tiểu cao thủ.

Nên biết các lão tổ ở đây cũng chỉ Trúc Cơ sơ kỳ mà thôi, thậm chí nhỏ yếu chút còn chỉ là Hóa Linh kỳ.

Nhưng đối Vũ Lâm, đường đường Kim Đan mà nói, Luyện Thể trung kỳ!?

Đó là vật gì.

"Tiểu cô nương mở to hai mắt nhìn kỹ, hôm nay ca ca ta tới báo thù cho người!"

Vũ Lâm vén tay áo lên, hào hứng ngẩng cao nói ra, tiểu cô nương hiền lành khuyên bảo để cho hần cảm thấy mình không cứu lầm người, vốn dĩ có chút tâm tình kiềm chế lập tức tốt đẹp.

Nếu tiểu cô nương hướng hần một chỉ tay đòi hần đánh đám người kia, hần vẫn sẽ đánh, bất quá về sau khẳng định là một phát tay áo ra đi, từ nay về sau chúng ta không bao giờ gặp lại.

Cho nên hần quyết định hành hiệp trượng nghĩa một lần.

"Lũ ranh con, chó ở nơi đó gọi, cho các người một cái cơ hội, cùng lên đi!"

Vũ Lâm kêu gào tự nhiên là tình huống rơi vào các thiếu niên trong tai, lập tức đem mấy tiểu tử kia tức giận đến sắc mặt đỏ bừng, lập tức chính là vùng tay lên:

"Tất cả đều dừng cho ta lưu thủ! Hung hăng đánh! Nam phải đánh chết cho ta! Nữ đánh gãy xiù là được, đừng cho đánh đến tàn phế chết."

"Vâng!"

Mười mấy tiểu cô nương trong miệng hộ viện Võ Sư lớn tiếng nói, sau đó đồng loạt thả ra bản thân khí tức, Luyện Khí trung kỳ lực lượng đã hơi có quy mô, hơn nữa nhân số đông đảo, trong lúc nhất thời thể mà thực tạo thành 1 cỗ không nhỏ cảm giác áp bách tràn đầy ở toàn bộ hồ nước trên bãi cỏ.

"Tới tới tới!"

Vũ Lâm hoàn toàn không thấy cỗ kia áp bách, trực tiếp vén tay áo lên liền nhanh chân xông tới, sau đó 1 quyền đánh vào đứng trước mặt nhất hộ viện Võ Sư trên hốc mắt, sau đó dắt lấy cánh tay của hắn trực tiếp đem hắn ném vào sau lưng giữa hồ, văng lên bọt nước cùng rơi xuống nước tiếng rõ ràng có thể nghe.

"Áy?!"

"ÁCH!!"

Vũ Lâm 1 lần này trực tiếp hù dọa vốn dĩ khí thế hung hăng đông đảo hộ viện Võ Sư, phải biết bọn họ đều là một cái gia tộc đồng sự, đối 2 bên ở giữa thực lực đều là hiểu rõ, mà mới vừa rồi bị Vũ Lâm tiện tay ném vào trong hồ gia hỏa, thực lực thả ở trong bọn họ cũng thuộc về đỉnh tiêm..

"Chờ, chờ đã.... Vị công tử này, khả năng có hiểu lầm gì đó....."

"Không hiểu lầm, không hiểu lầm."

Vũ Lâm cười khoát tay áo, sau đó bước nhanh đến phía trước, động tác đơn giản trực tiếp, chính là nắm lấy một người cánh tay sau đó đem hắn ném vào sau lưng trong hồ.

Trong lúc đó cũng có người dự định tránh thoát hắn cầm nắm, nhưng chỉ cảm thấy hai tay của đối phương giống như một đôi thiết trảo, một khi bị hắn cầm liền căn bản là không có cách thoát khỏi, coi như dồn khí đan điền, vận dụng nội lực, cũng căn bản không có cách nào thoát khỏi cái kia kỳ quái cự lực, còn chưa kịp phản ứng liền bị hắn ném ra ngoài.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao Vũ Lâm chân thực cảnh giới thể nhưng là Kim Đan, cùng bọn họ so sánh, chênh lệch liền như là sư tử cùng chó chênh lệch đồng dạng.

Hoàn toàn không thể so sánh.

Kết quả chính là, ngắn ngủi 1 phút đồng hồ, mới vừa rồi còn phách lối không ai bì nổi hơn mười vị hộ viện Võ Sư, đã toàn bộ trong hồ ngây ngô, cho dù có người thờ ra hơi, cũng không dám từ trong hồ lại chạy ra ngoài, sợ chọc giận cái này mới nhìn qua hỉ nộ vô thường công tử trẻ tuổi.

"Thật là lợi hại..."

Nghe được tiểu cô nương ở sau lưng hắn cảm khái tiếng về sau, Vũ Lâm lập tức tiểu nhân đắc ý hơn nhiều.

"Ngươi, ngươi làm gì! Đừng, đừng tới đây!"

"Sao, làm sao có thể!"

Mấy cái thiếu niên hoảng sợ kêu lên, mà Vũ Lâm thì là xoa nắm đấm cười tà hướng đi bọn họ.

"Yên tâm, bản thiếu gia luôn luôn đều là công bình công chính, đối xử như nhau."

"Ngươi ngươi ngươi ngươi ngươi....!"

"Ngươi cái gì?!"

Không đợi các thiếu niên lại nói cái gì, Vũ Lâm trực tiếp dắt lấy cổ của bọn hắn, 1 người 1 cái liền ném vào trong hồ.

Làm xong tất cả những thứ này về sau, hắn mới phui tay hướng đi tiểu cô nương, nhẹ nhàng dắt bàn tay nhỏ của nàng:

"Tốt rồi tiểu cô nương, phiền phức ca ca đã giúp ngươi giải quyết hết rồi."

"Cảm ơn ca ca!"

Tiểu cô nương con mắt sáng ngời mà nhìn về phía hắn, loại này được người sùng bái cảm giác để Vũ Lâm lập tức tung bay tận trời.

"Ca ca ngươi tu vi thật cao a, đều cùng ba ba một dạng, sẽ không phải ngươi cũng là Trúc Cơ tu vi a?"

"Ha ha, ca ca có thể so sánh cái gì Trúc Cơ cảnh mạnh hơn nhiều!"

"Ồ oa!"

"Đúng rồi tiểu cô nương, nhà ngươi ở đâu a? Nhìn ngươi dạng này, cũng hẳn là đại gia chi nữ a, ca ca đưa ngươi trở về tốt rồi."

"Ân!"

Đột nhiên, nhìn xem bên cạnh tiểu cô nương, Vũ Lâm tò mò hỏi: "Đúng rồi, tiểu cô nương ngươi biết cái này Lạc Dương thành bên trong có hay không 1 cái Trần gia a?"

"Trần gia? Biết rõ a! Ta chính là Trần gia đệ tử đâu!"

"Ha ha ha, trùng hợp như vậy a."

Vũ Lâm vừa cười vừa nói, không nghĩ tới đáp phá thiết hài không tìm được, chiếm được lại không uống thời gian, vốn còn nghĩ tìm người đi đường hỏi thăm Trần gia ở chỗ nào, 1 lần này không cần tìm. Quả nhiên làm việc tốt liền sẽ có hảo báo nha, kia là cái gì hệ thống còn muốn đem mình trở thành đại phản phái, làm sao có thể để nó toại nguyện!

"Tích tích: Hệ Thống gửi tin nhắn: Ha ha"

"..."

Qua mấy con phố, Vũ Lâm liền dắt tiểu cô nương đi tới một chỗ cửa đại viện, cửa sân 2 bên đứng vững vàng 2 tòa Bệ Ngạn đá, nhìn qua uy vũ bất phàm, rất có vài phần thế gia đại tộc vị đạo, đương nhiên tại xuất thân Tiên Vực hẳn xem ra...

Cũng tạm ổn.

"Tốt rồi đại ca ca, ta đến nhà."

"Ân, vậy ngươi đi vào trước đi."

"Ân... Ca ca!"

Đột nhiên, tiểu cô nương lớn tiếng nói.

"Thế nào?"

"Kỳ thật ta hôm nay bởi vì gia tộc khảo thí bên trên tu vi không thể đạt tiêu chuẩn, cho nên rất thương tâm.. Nhưng là may mắn mà có ca ca, ta hiện tại hơi tỉnh lại một điểm!"

"Ừng hộ a, không nên tùy tiện từ bỏ!"

"Ta hiểu được! Trời không đoạn người con đường, ta sẽ cố gắng! Cảm ơn ca ca!"

"Ừ..... Ân?"

Vũ Lâm đột nhiên nhướng mày, không biết vì sao hẳn đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

Đúng rồi nói đến cái kia kì quái sự tình không thể tu luyện...

Mất thấy tiểu cô nương đã tiến một bước nhảy một bước đi vào Trần gia đại viện, đột nhiên phảng phất nghĩ tới điều gì một dạng, liền vội vàng xoay người, hướng về phía Vũ Lâm la lớn: "Đúng rồi ca ca! Ta quên nói cho ngươi tên của ta!"

"Áy?"

Đúng đúng, bản thân còn không biết tiểu cô nương danh tự đây.

"Tên của ta là Trần Viêm! Ngày mai ta sẽ còn đi hồ nước bên kia! Ca ca gặp lại!"

"..."

Vừa dứt lời, tiểu cô nương liền trực tiếp chui vào trong đại viện, chỉ để lại Vũ Lâm 1 người đứng tại chỗ, bên tai còn quanh quẩn lấy tiểu cô nương thanh âm.

Tên của ta là Trần Viêm, Trần Viêm, Trần Viêm, Viêm. Trần.....

"???"

Vũ Lâm trước tiên chui vào ý thức, coi lại một lần thể nội hệ thống thông cáo, xác nhận mình một chút vị kia một đời địch nhân vật chính danh tự.

Trần Viêm. Không sai một chữ.

Vũ Lâm kể đó xoa xoa con mắt, lại chui vào thể nội thông cáo, xác nhận thêm lần nữa, kiểm tra lần lượt từng dấu huyền dấu sắc - Trần Viêm. Không sai.

"..... Đây là trùng hợp thôi?"

Vũ Lâm sắc mặt trong nháy mắt trở nên 1 mảnh trắng bệch.

Bản thân mục tiêu ban đầu thế nhưng là kiên quyết không cùng vị kia nhân vật chính sinh ra bất luận cái gì cùng xuất hiện a, liền xem như hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, bản thân kỳ thật cũng dự định trong bóng tối hoàn thành, nói thí dụ như đem kia là cái gì bảo vật gia truyền trộm ra loại hình.

Nhưng là thấy quý.

Vừa mới cái kia mình và nàng trò chuyện đã hơn nửa ngày tiểu cô nương, lại chính là hệ thống nhận định nhân vật chính, tương lai mình một đời địch, 5 năm sau chém phăng đầu mình gia hỏa?!

"Hồ cha a....!"

Ta nói tại sao cảm thấy tiểu cô nương kia thuận mắt đây! Nguyên lai là hệ thống tại làm quái sao!

Hiện tại bản thân không giải thích được cùng nhân vật chính biết nhau, hơn nữa về sau hệ thống còn yêu cầu mình cướp đoạt Trần gia bảo vật gia truyền, còn kiến nghị bản thân diệt Trần gia, căn cứ hệ thống nội dung cốt truyện đi tiểu tính, bản thân cảm đến bảo vật gia truyền sự tình nhất định sẽ bị nhân vật chính biết rõ, sau đó nhân vật chính liền sẽ cho rằng trước đó mình và nàng giao lưu, tất cả đều là lừa gạt nàng tình cảm diễn trò, từ nay về sau đối với mình mang to lớn chấp niệm, nhất định phải tìm tới bản thân đòi một lời giải thích.

Mà theo thời gian trôi qua, bảo vật gia truyền bí mật cũng dần dần lộ ra ánh sáng, nhân vật chính cũng dần dần phát hiện mình nhưng thật ra là cái siêu cấp đại phản phái, thế là vì đoạt lại bảo vật gia truyền, nhân vật chính cùng mình hện nhau quyết chiến cuối cùng bản thân tiếc nuối bị thua, đầu trôi theo dòng nước...

Chiều cái này nội dung cốt truyện xuống dưới, cái kia chẳng phải xong con bê sao!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Từ Hôn Cốt Truyện

Đứng ở Trần gia cửa chính, Vũ Lâm sắc mặt lúc thì đen lúc thì trắng, cực kỳ khó coi.

"Vậy phải làm sao bây giờ, vốn còn muốn lên tiến vào đoạt đi đồ vật liền chạy, bây giờ là không thể làm như vậy rồi, diệt môn xét nhà cái gì càng là không thể làm, vậy phải làm thế nào...."

Vũ Lâm suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng bắt đầu dĩ thờ dài.

"Chỉ có thể lấy vật đổi vật."

Mặc dù là bảo vật gia truyền, nhưng mình nói như thế nào cũng là thân mang theo một mớ loạn thất bát tao đồ vật, càng là Kim Đan tu vi, dựa vào chính mình cái này thân phận, lấy vật đổi vật lời nói có lẽ vẫn là có thể cầm tới món kia bảo vật gia truyền.

"... Việc này không nên chậm trễ!"

Vũ Lâm từ trước đến nay đều là nghĩ đến liền đi làm người, lập tức liền hóa thành 1 đạo bóng tối tiềm nhập Trần gia trong đại viện, lấy hần tu vi, tiểu gia tộc này bên trong còn không người có thể phát hiện bản thân.

Mà giờ này khắc này, ngay tại Trần gia trong đại viện, Trần gia tộc trưởng Trần Chiến đang tiếp đãi 2 vị khách nhân.

Hai vị này thân phận nhưng rất khó lường, 1 vị là mình thế giao tôn tử, rất có vài phần thiên phú thanh niên, còn có 1 vị thì là Minh Khôi Tông trưởng lão, tu vi vượt lên trước mình một chút, mình là Trúc Cơ sơ kỳ, hẳn là Trúc Cơ sơ kỳ đại viên mãn, bất quá Minh Khôi Tông thế nhưng là có Kim Đan cao nhân trấn giữ, xa xa không phải Trần gia có thể so sánh được.

"Không biết La thế chất cùng Bạch trưởng lão đến ta Trần gia rốt cuộc có chuyện gì?"

Đến từ Minh Khôi Tông Bạch trưởng lão vuốt vuốt chòm râu, mỉm cười:

"Trần tộc trưởng nói quá lời, bất quá lão phu 1 lần này mang theo Hạo nhi đến đúng là có một chuyện muốn nhờ."

"Còn xin Dương thúc thúc thành toàn." Bạch trưởng lão bên cạnh thanh niên La Hạo cũng là chấp tay nói.

"A a? Bạch trưởng lão đã có sự tình muốn nhờ, chỉ cần ta Trần mỗ làm được, tự nhiên là không thể chối từ."

Trần Chiến sáng khoái nói ra, nhưng là lưu chỗ trống, làm được tự nhiên không thể chối từ, nhưng nếu là không làm được, vậy cũng chỉ có thể cáo từ.

Bất quá lúc nói lời này, Trần Chiến như không có việc gì liếc qua La Hạo, trong lòng đã có một chút dự cảm không tốt.

"Kỳ thật cũng không phải là cái gì đại sự."

Bạch trưởng lão cười híp mắt nói ra:

"Hạo nhi gần đây bị ta tông chủ nhìn trúng, hiện tại đang muốn tiến về Chân Truyền đệ tử, tương lai càng là có khả năng kế thừa vị trí tông chủ, nhưng ta tông chủ đã định sẵn một cái ý trung nhân cho Hạo Nhi, từ đó.."

"..."

Nói thật, Trần Chiến kỳ thật đã đoán được.

Dù sao La Hạo thân làm bản thân thế giao tôn tử, trừ bỏ lúc trước chỉ phúc vi hôn hôn ước bên ngoài, cùng mình còn có Trần gia cũng không có qua lại gì, bây giờ thế mà mang theo Minh Khôi Tông trưởng lão đặc biệt đến tìm mình, cũng chỉ có một cái như vậy khả năng, nhưng là giải trừ hôn ước....

"Oanh!!!"

Trần Chiến toàn thân nội lực mãnh liệt như nước thủy triều, ầm ầm hóa thành một đầu kim sắc thần sư ở sau lưng của hắn, to lớn lực áp bách tràn đầy ở toàn bộ trong đại viện, mang theo làm người sợ hãi nộ khí.

"..... Trưởng lão cũng biết, từ hôn sự tình đối nhà gái danh tiết, là bao nhiêu đã kích?"

"Kỳ thật, tông chủ chúng ta cũng là tỏ ý Hạo nhi có thể thu thiếp, tuy nhiên dường như Trần tộc trưởng sẽ không nguyện ý. Điểm này, còn xin Trần tộc trưởng thứ lỗi."

Bạch trưởng lão nụ cười trên mặt không thay đổi, đồng thời trên người cũng là bạo phát ra 1 cỗ sắc bén kiếm khí, ầm ầm hóa thành 1 chuỗi bạch ngọc trường kiếm ở sau lưng hắn, đem Trần Chiến khí thế toàn bộ cắt đứt ra.

Mặc dù song phương đều là Trúc Cơ, nhưng Bạch trưởng lão thế nhưng là Minh Khôi tông trưởng lão, có võ công tuyệt học đều không phải là Trần Chiến có thể so sánh, 2 người nếu là thật đánh lên, Bạch trưởng lão có mười phần tự tin trấn áp Trần Chiến, lúc này mới lộ ra không có sợ hãi.

Nhưng Trần Chiến là ai? Hắn bình sinh quý giá nhất chính là mình một đứa con gái như vậy, chỗ nào còn quan tâm được nhiều như vậy?!

"Ngươi!"

Kim Sư hư ảnh càng thêm ngưng thực, Trần Chiến khí thế trên người cũng bắt đầu dần dần kéo lên, dưới người gỗ đào chỗ ngồi đều bị hắn kinh khí chấn nát, hiển nhiên đã khí cấp công tâm, phải không tiếc bất cứ giá nào động thủ.

Nhìn thấy Trần Chiến thế mà phản ứng kịch liệt như thế, Bạch trưởng lão cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng thân làm Minh Khôi Tông trưởng lão, hắn không có khả năng ở thời điểm này rút rề, tự nhiên cũng là tùy theo tăng lên khí thế, tùy thời chuẩn bị cùng Trần Chiến chân ướt chân ráo đánh một chầu, nhưng mà đúng vào lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến 1 tiếng khê kêu.

"Ba ba!"

Trong phút chốc, Trần Chiến nguyên bản kéo lên đến mức tận cùng khí tức trì trệ, cuối cùng như thủy triều lui về.

"..... Viêm nhi, sao ngươi lại tới đây?"

"Ba ba, không có quan hệ."

Trần Viêm nhanh chân đi vào phòng nghị sự, cùng trước đó ở bên hồ ươm oải thất lạc khác biệt, nàng lúc này tươi cười rạng rỡ, qua cách ăn mặc về sau mặc dù nhìn qua còn rất tuổi nhỏ, nhưng đã rất có vài phần mỹ nhân sắc đẹp, bất quá cặp kia sắc bén đôi mắt lại làm cho vốn nên nhu hòa ngũ quan trở nên cương nghị lên.

"Từ hôn mà thôi, ta kỳ thật cũng không thêm để ý."

"Thế nhưng là cái này muốn truyền ra ngoài..."

"Không có quan hệ, ba ba!"

Trần Viêm dứt khoát quyết nhiên nói ra: "Vốn dĩ thanh danh của ta liền không tốt lắm, nhiều cái bị từ hôn thanh danh cũng không có quan hệ."

Trần Chiến còn không nói gì, Bạch trưởng lão liền tương đối vui mừng nói ra:

"Quý thiên kim quả nhiên hiểu rõ đại nghĩa!"

"Hơn nữa....."

Lời còn chưa dứt, Trần Viêm đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Bạch trưởng lão bên cạnh La Hạo.

"Trời không đoạn người con đường, ta còn muốn tiếp tục truy tìm võ đạo, đến lúc đó sau một canh giờ bị ta hành hung gia hỏa, xứng hay không xứng ta, còn phải nói lại đây!"

Nói đến đây, cái kia gọi La Hạo thanh niên mặt lập tức đen.

Đây là hán vẫn luôn muốn về tránh hắc lịch sử, lúc trước gia gia mình dự định để cho mình cùng Trần Viêm rèn luyện một chút tình cảm thời điểm, đặc biệt để cho mình đến Trần gia ở 1 tháng, khi đó Trần Viêm cũng không phải bây giờ phế vật, mà là Trần gia thiên chi kiều nữ, hơn nữa tương đối bạo lực.

Đoạn thời gian kia, bản thân cơ hồ ngày ngày đều ở tại bị đánh....

Cũng còn tốt, không biết mấy năm trước có chuyện gì, cái phế vật này từ thiên kiều chi nữ trực tiếp tu vi biến thành phạm nhân cũng không bằng.

Nghĩ tới đây, La Hạo sắc mặt lập tức bóp méo: "Trần Viêm, ngươi còn tưởng rằng đây là 5 năm trước sao, ngươi bây giờ chỉ là chỉ là 1 cái phế vật, mà ta thì là Minh Khôi tông Chân Truyền đệ tử, cho ta nhận rõ chính ngươi! Bây giờ là ngươi không xứng ta! Hiểu chưa?!"

"Ha ha."

Trần Viêm chỉ là cười lạnh, cũng lười cùng La Hạo nhiều lời, mà Trần Chiến nhìn thấy tình thế đều biến thành như vậy, cũng biết cái này từ hôn sự tình đã không cách nào挽回 rồi, đành phải gạt đầu.

"Cũng được, hôn ước này lúc trước vốn chính là ta cùng lão La say rượu chi ngôn, lui liền lui rồi ah."

"Đã như vậy, còn xin Trần tộc trưởng về sau đối ngoại công bố, là nhà ta Hạo nhi từ hôn quý thiên kim, nếu không đối nhà ta Hạo nhi khả năng thanh danh có hại, chuyện này tông chủ cũng đang chú ý, hi vọng Trần tộc trưởng không nên để cho tông chủ thất vọng." Bạch trưởng lão cười như không cười uy hiếp nói.

"... Đây là tự nhiên."

Hoàn thành mục đích về sau, Bạch trưởng lão liền mang theo La Hạo đi thẳng Trần gia, mà ở 2 người mở ra đại môn thời điểm, Trần Viêm thanh âm liền từ đằng sau truyền đến.

"La Hạo, nhiều nhất 3 năm, ta nhất định tự mình đi đến Minh Khôi tông, chờ lấy ta!"

".... Hắc."

"Không biết tự lượng sức mình."

Bạch trưởng lão khinh thường cười một tiếng, mà La Hạo thì là tức giận nói nhỏ, cũng không quay đầu lại rồi đi.

....

Đoạn này nội dung cốt truyện, hoàn toàn rơi vào tiến vào Trần gia Vũ Lâm trong mắt.

Sau đó hán liền dùng ánh mắt đồng tình nhìn xem rồi đi Bạch trưởng lão cùng La Hạo, bắt đầu dĩ thờ dài; "Không nghĩ tới lại là từ hôn nội dung cốt truyện, 2 người này xem như chơi xong."

Chiếu cái này nội dung cốt truyện, đều không cần đến ba năm, xem chừng chỉ cần 2 năm tả hữu, gọi là La Hạo thanh niên liền bị quật khởi nhân vật chính đề xuống đất mà sát.

"Mặc kệ, so với cái này....."

Vũ Lâm nhìn xem Trần Chiến rồi đi phương hướng, vận lên khinh công liền đuổi theo.

"Mau đem cái kia bảo vật gia truyền cho đổi tới tay mới là."

Thời gian không chờ ta, lại không hoàn thành nhiệm vụ, chỉ sợ liền phải bị hệ thống mật sát!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Trần gia Bí Tích

Trần Chiến vẫn là đang cảm giác bản thân rất đau khổ.

Hắn cái này nữ nhi số khổ a. Liền là cái kia một cốc hôn sự cũng không có, thậm chí tu luyện cũng không được, lại nói... thậm chí năm đó tổ tiên để lại một cái bí tịch thâm tàng hắn cũng không cách nào đủ thiên phú để hiểu, đừng nói truyền dạy cho nàng rồi.

Trên tay Trần Chiến vuốt ve một cái ngọc giản, đây là một loại cùng với ngọc giản truyền công đồ vật, tuy nhiên tại trên tay Trần Chiến mỗi lần sử dụng hắn cũng chỉ nghe ra được một đoàn hồ ngôn loạn ngữ, căn bản không thể hiểu nổi.

"Hừm. Ra thế, đây là cái kia Trần gia bí tịch ư!?"

Đột nhiên trong căn phòng lần khuất một đạo ba động âm thanh tựa như thì thảo, Trần Chiến lông tơ lóc sáng, toàn thân dồi dào nội lực trong nháy mắt liền bạo phát ra, hóa thành một đầu kim sắc thần sư muốn xông ra mật thất, nhưng ngay ở một giây sau, 1 cỗ càng thêm khổng lồ lực lượng rơi xuống, tràn đầy ở toàn bộ trong mật thất, đem tất cả dị biến toàn bộ trấn áp đè xuống.

Kế đó, lọt vào tầm mắt hắn là một cái áo bào xanh, chân đeo thắt lưng hoàng kim chân long, mặt đeo cái mặt nạ vô diện nhìn lấy hắn.

"..... Vị tiền bối này, không biết ngài có chuyện gì?"

Hắn không rõ ràng lắm cái kia mặt nạ vô diện là cái gì, nhưng người tới dường như còn là hoàn toàn áp đảo tại hắn phía trên tồn tại, nghĩa là có thể là Kim Đan, thậm chí Nguyên Anh tu sĩ.

"Khụ khụ, bản tọa tới đây cũng không có ý gì khác, chỉ là muốn cùng ngài làm giao dịch mà thôi."

"Giao dịch?"

"Không sai, mà giao dịch đối tượng chính là ngài trong tay ngọc giản này."

Vũ Lâm chỉ Trần Chiến trong tay ngọc giản nói ra, cái sau thì là sắc mặt đột nhiên đại biến.

Nhìn thấy Trần Chiến lòng cảnh giác nổi lên, Vũ Lâm lạnh nói:

"Đương nhiên, bản tọa sẽ không mạnh cầm, ngài muốn cái gì, độc bá cái này Lạc Dương thành? Vẫn là hoàng kim trăm vạn? Cũng hoặc là bí tịch võ công, thần binh bảo vật? Liền dùng những cái này để đổi trong tay ngài quyền sách này như thế nào?"

"....."

Nghe được lời nói của Vũ Lâm về sau, Trần Chiến đầu tiên là sửng sờ, sau khi suy tư chốc lát đột nhiên kích động.

"Vẫn bối chỉ có một chuyện muốn nhờ, không muốn bí tịch võ công, cũng không cần thần binh tiên tài."

"A?" Vũ Lâm sửng sờ, gia hỏa này dễ như vậy nói chuyện?

Giữa đường gặp người tốt a.

Sau đó Trần Chiến trực tiếp quỳ mọp xuống đất, cung kính nói ra:

"Còn xin tiền bối nhận lấy nữ nhi của ta, vẫn bối không dám yêu cầu xa vời quá nhiều, chỉ hy vọng tiền bối có thể giáo dục nàng, nữ nhi của ta thiên tư phi phàm, chỉ là còn nhỏ thời điểm tạo ngộ một trận biến cố, nếu là tiền bối có thể khiến cho nữ nhi của ta khôi phục, vẫn bối vô cùng cảm kích! Cái này bí tịch cũng từ tiền bối cảm lấy đi!"

"..."

Cái này cmn liền lúng túng.

Vũ Lâm gương mặt dưới mặt nạ sắc 1 mảnh tái nhợt, hắn trốn tránh vị kia chân mệnh Thiên Nữ còn không kịp đây, thu nàng làm đệ tử? Cái này muốn

chết sao.

"Cái này không được, đòi một cái giao dịch điều kiện a."

"Không được..."

Trần Chiến sắc mặt trắng nhợt, cả người căng là một trận lay động, trước kia phần chân thân sắc lập tức mất mát đi xuống.

"Thật không có biện pháp sao tiền bối? Nếu là tiền bối có thể cứu trợ nữ nhi của ta, không chỉ có là bản này bí sách, liền xem như Trần gia tài phú, văn bối cũng có thể từng cái dâng lên!"

"Không cần nói, đòi một cái điều kiện a."

"Cái này..."

Trần Chiến chán nản cúi đầu, thân ảnh nhìn qua thê lương hết sức, muối tiêu song tóc mai để Vũ Lâm trong lòng hơi động, chẳng biết tại sao hần đột nhiên nghĩ đến...

Đáng thương lòng cha mẹ a.

"... Người cũng không cần lo lắng, con gái của người chẳng mấy chốc sẽ tốt."

Quý thần xui khiến, tình hồn lại thời điểm Vũ Lâm đã đem lời nói cho nói ra ngoài.

"!!!"

Trần Chiến đột nhiên ngừng đầu, kích động nhìn xem Vũ Lâm

".... Cái đứa bé kia tự có cơ duyên, không cần bản tọa đến quan tâm, cho nên người không cần phải nói lên cái này vô vị yêu cầu, vẫn là suy nghĩ một chút rốt cuộc muốn cái gì a."

Ta đây cũng không phải là tự địch, mà là vì để cho đối phương hảo hảo giao dịch với ta một loại thủ đoạn.... Vũ Lâm một bên trong tâm lý ám chỉ bản thân, một bên nói.

"Viêm nhi tự có cơ duyên...." Trần Chiến thấp giọng thì thào, trước kia thất lạc thân sắc lập tức liền trương giương lên, cả người phảng phất đều trẻ mấy tuổi.

"Đa tạ tiền bối đại ân!"

"Ách, không có gì, người rốt cuộc muốn cái gì, ta... Bản tọa thời gian đang gấp...."

"Tiền bối không cần nhiều lời!"

Trần Chiến thề son sắt nói nói: "Mong tiền bối cho phép thư thả mấy ngày, chỉ cần văn bối có thể tận mắt thấy Viêm nhi khôi phục, văn bối không cần bất kỳ vật gì, bản này bí sách lập tức hai tay dâng lên!"

"..."

Nói thật, nhìn xem Trần Chiến trong tay ngọc giản, Vũ Lâm hận không thể tại chỗ liền đoạt lấy.

Nhưng là không được, tuyệt đối không được.

Thật muốn làm như vậy lời nói, bản thân coi như toại hệ thống nguyện, thực đi đến nhân vật phản diện lộ tuyến. Mà như vậy, có nghĩa là về sau liền là một cũng sẽ không có, trời mới biết chết ở đâu...

Ta còn muốn sống thêm 500 năm đây.

"... Cũng được, vậy bản tọa liền lại chờ mấy ngày, bất quá hi vọng người sẽ không nuốt lời."

"Tiền bối cao cả!"

"Tiếp qua 3 ngày, bản tọa sẽ tới tìm người."

Dù sao hệ thống cho thời gian một tháng.

Lưu lại câu nói sau cùng về sau, Vũ Lâm liền đi thẳng ra Trần gia mật thất, mà Trần Chiến thì là đứng tại chỗ, lại dò xét tính gọi mấy câu tiền bối, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tê liệt trên ghế ngồi.

"Hô... Còn tốt, còn tốt."

Nói thật, Trần Chiến ban đầu còn cho là mình khí số đã hết.

Vẫn còn may không phải là người bên kia, mà là 1 vị lai lịch bí ẩn Kim Đan chân nhân, mặc dù mang theo cái mặt nạ, nhìn qua có chút kỳ quái, nhưng coi ngôn ngữ, hẳn là một cái Chính Đạo nhân sĩ, nếu không đổi thành những người khác, nơi nào sẽ cùng mình nói giao dịch gì, trực tiếp liền xuất thủ đoạt, nói không chừng sẽ còn giết người diệt khẩu.

"Đáng tiếc Viêm nhi vô duyên, nếu không nếu có thể bá nhập vị tiền bối kia môn hạ cũng không tệ..."

Trần Chiến nâng lên bàn kia bí tịch, thật sâu thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tham Lam Quả Thực

Vũ Lâm đi ra khỏi Lạc Dương Thành, hẳn còn một kiện hết sức quan trọng phải làm.

Hắn đang muốn tu tập một loại Phù Văn tu hành một loại Thái Cổ Bảo Thuật, tuy nhiên loại Phù Văn này hết sức khác lạ, cần phải thu thập 7 loại tài liệu, mỗi loại là một chủng yêu ma khác nhau thuộc về các thuộc tính khác nhau, chủng tộc khác nhau, hiện tại hắn đã thu thập được 6 chủng.

Chỉ còn thiếu một loại "hắn phải chết nguyên rủa" loại hình yêu ma. Đây là những loại Yêu Ma hết sức đặc biệt, bọn chúng có lực tấn công không cao, nhưng trong cùng giai là khó đối phó nhất, có thể buông xuống nguyên rủa để kẻ địch ắt hẳn phải tử vong.

Tại Tiên Vực từng có một con Tiên Quân cấp Tử Nhân Ma Chu tại hồ A Đế, kể nào nó nhìn vào trong chuẩn xác 20 phút sau sẽ sinh ra một đạo huyết tuyến giữa người, nếu trong 2 ngày kể đó không rời khỏi hồ A Đế sẽ lập tức thân thể chia đôi, trừ khi cánh giới vượt xa Tiên Quân cấp.

Nguyên rủa thứ này là cùng với pháp tắc là một dạng, vô cùng quý dị khó lường.

Mà lần này mục tiêu của hắn là Treo Cổ Hoa Hồng Đen, một loại yêu ma gần giống thực vật, hội sẽ buông xuống nguyên rủa. Nơi sinh sống của lũ này là Minh Thủy hồ, cách Lạc Dương thành 100 cây số.

Tự bạo hoặc tử vong cùng bị hái xuống về sau nó sẽ rải ra một loại nguyên rủa đặc biệt, có thể đem xung quanh 3 mét bán kính toàn bộ sinh vật có một sợi hắc tuyến trên cổ, sợi hắc tuyến dần chui ra hóa thành một đạo thật hắc sắc thông lộng, kể đó đem sinh vật đó treo lên đi. Về phần dây treo buộc lên cái gì.. rất khó nói.

Một số người có đặc thù thiên phú mất nói đó là một cái xương cốt mà tạo thành xà nhà, một số thì nói đó là cái 5 ngón tay cành cây khô.

Hơn nữa vẫn chưa nghe nói ai giải được qua cái này yêu ma nguyên rủa, chỉ là tại có nhiều người sẽ biết một số bí pháp giả chết, từ đó vượt qua được thời gian tồn tại của hắc tuyến (khoảng nửa ngày) lúc treo người lên, hoặc trực tiếp tu đến cảnh giới cực cao không cần thở vẫn một mực sống.

Dạng này tiểu cơ linh đối phó Treo Cổ Hoa Hồng Đen nguyên rủa vẫn là có tác dụng, hơn nữa dính một lần nguyên rủa về sau sẽ trở nên hoàn toàn miễn dịch cái kia nguyên rủa.

Đương nhiên, thứ này chỉ tại Phàm Vực sinh sống.

Tuy nhiên, dù thế nó cũng vẫn rất được ưa chuộng, vì nếu ăn vào cái loại này Treo Cổ Hoa Hồng Đen sẽ chết lâm sàng trong nửa ngày, hơn nữa sẽ được trải nghiệm trực tiếp chậm rãi quá trình sinh tử.

Tại Nguyên Anh cảnh, tu sĩ sẽ phải đối mặt với Tử Vong Tam Muội Chân Hóa, nếu như đã có một trải nghiệm sinh tử sẽ nhiều hơn vài thành đối mặt với Tử Vong Tam Muội Chân Hóa.

Treo Cổ Hoa Hồng Đen mọc tại dưới đất, rất khó để phát hiện, cho nên có khi ngay dưới chân người liền là một bông Treo Cổ Hoa Hồng đen, kể đó nó phát hiện nguy hiểm bèn tự bạo, người liền biến thành người treo cổ cho nó mọc rồi.

Treo Cổ Hoa Hồng Đen rất khó kiếm, nhưng lại cũng dễ tìm, tại dưới địa phương có người tự sát treo cổ do bị nguyên rủa bởi Treo Cổ Hoa Hồng Đen, đào 3 mét đất ắt sẽ gặp một bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen, đương nhiên ngoài ra nó cũng mọc lan nữa. Nhiều người nói thứ này là oán niệm mà thành, nhiều lại nói.. đây là yêu ma cho người chết đưa tang.

Vũ Lâm đi tại trên đường, vừa đi vừa để ý dưới chân để tìm kiếm, đột nhiên hắn ngừng đầu lên, thấy được một cái không lồ khuôn mặt đang tại phiêu dang trên bầu trời.

Khuôn mặt này giống như một cái em bé, nhưng lại tràn đầy một loại... nhựa cảm xúc. Nói đơn giản mặc dù nhìn qua cùng em bé mười phần giống nhau, nhưng lại giống như một con búp bê quá giống người hơn là người thật.

Hai mắt nó không phải là mắt, mà là hai con quái trùng với cái đầu là một bông hoa, miệng nó mỉm cười tà ác, ngậm lấy một cái thi thể người.

Vũ Lâm nhận ra loại yêu ma này, nó là một loại yêu ma hết sức đặc biệt, tuy là ăn cỏ loại nhưng lại là một loại ma hồn vô cùng nguy hiểm. Nó gọi là Thi Thiệt, được định nghĩa là cái Huyết cấp yêu ma, thực lực con Thi Thiệt này không dưới Kim Đan hậu kỳ.

Sở dĩ nó còn có cái tên Thi Thiệt là vì cái thi thể trong miệng nó không phải là thi thể, mà là cái lưỡi trông giống như xác chết, nên có tên Thi Thiệt.

Có câu: Thi Thiệt tốt, Thiệt Thi né. Thiệt Thi là một loại yêu ma cùng Thi Thiệt giống nhau, nhưng là cái mặt của nó đỏ chót, ưa thích tấn công con người. Mỗi người Thiệt Thi ăn xong sẽ biến thành cái lưỡi của nó, thực lực cảnh giới giữ nguyên hoặc giảm một chút.

Rất mạnh.

Gặp Thi Thiệt là tốt, Thi Thiệt không ăn người sống, nó chỉ lấy thi thể người, động vật, yêu ma dị thú đem về lột ỏ. Tại ỏ của nó mọc ra cái cây tên Tham Lam, kỳ danh Quả Thực, làm một cái yêu ma ưa thích ăn xác, nhưng cũng là một loại linh thực, Tham Lam Quả Thực tiết ra nhựa mật chính là đồ ăn của Thi Thiệt.

Ai ăn được Tham Lam Quả Thực liền sẽ có được một lần tôi luyện cơ thể, thanh trừ tạp chất, đồng thời tăng tiến một chút cảnh giới.

Vũ Lâm nhìn con Thi Thiệt đang phiêu phù chơi đùa trong không trung, hắn đem một cái thi thể bên trong trữ vật đại lấy ra, ném cái rằm lên mặt đất. Thi Thiệt đang chơi đùa đột nhiên đề ý thấy dị động, nó bản thân không có chút nào trí thông minh nhìn thấy xác con Kim Đan kỳ Xà Nhân quái bên tựa như thấy bảo vật, lao tới tha về hang.

Mà Vũ Lâm nhìn thấy cảnh này cũng mờ theo sau. Hắn một đường đi theo sau Thi Thiệt, một hồi sau trong rừng nhìn thấy một đồng xác chết khô ráo, thứ này hẳn là Thi Thiệt ỏ, có người, có dị thú, lại có cả yêu ma xác các loại.

Không có ruồi, khí tức Thi Thiệt khiến ruồi bọ không dám lại gần.

Vũ Lâm lập tức lao lên, vung lên một kiếm, kiếm ý tràn lan trong nháy mắt đem con kia Thi Thiệt cho chém chết. Hắn ở Tiên Vực bên kia cũng gặp được một lần Thi Thiệt, biết được một cái bí mật: nếu chém giết Thi Thiệt, lại cho Tham Lam Quả Thực ăn Thi Thiệt xác, Tham Lam Quả Thực sẽ biến thành màu đen.

Màu đen Tham Lam Quả Thực có thể khiến tu sĩ tăng cường kinh khủng thân thể cường độ, đồng thời sẽ có tỉ lệ sinh ra một cái thần thông thân thể.

Vũ Lâm đem cái hai nửa Thi Thiệt vứt xuống dưới thân Tham Lam Quả Thực. Tham Lam Quả Thực giống cây bồ công anh khổng lồ với vô số lông máu bao bên ngoài, cúi xuống, vô số lông máu đem Thi Thiệt xác chết đột ngột rút cạn, bất kể là mỡ, thịt, huyết dịch. Thi thể Thi Thiệt phát ra một tiếng rột, sau vài giây chỉ còn lại da bọc xương, mà cái lưỡi thi thể chỉ còn là một khối da lũng lảng.

Vài tiếng đồng hồ trôi qua, có thể thấy rõ ràng Tham Lam Quả Thực dần biến thành màu đen pha đỏ.

Hắn không chút do dự đem Tham Lam Quả Thực chém xuống dưới, ngay sau khi bị chém, những cái này Tham Lam Quả Thực sợi lông bắn tung tóe, sợi lông đột nhiên biến thành sắc nhon.

Nhưng Vũ Lâm đã sớm đề phòng, kiếm khí tuôn trào đem những cái này sợi lông chấn thành bụi bặm, kẻ đẩy hắn đi lên, một tay mang theo gắng tay, chop lấy một bó những sợi lông màu đen quấn thành một quả cầu.

Tham Lam Quả Thực là ở trong cái này quả cầu lông. Mà nương theo Vũ Lâm đem quả cầu lông lấy đi, gốc rễ của Tham Lam Quả thực cũng tan rã thành mật nước, để lộ ra hai bông hoa hồng màu đỏ rực như màu máu đang ẩn bên dưới lớp mật nước, tham lam hấp thu nước mật.

Vũ Lâm nhìn hai bông hoa hồng đỏ này, sa sầm mặt: Treo Cổ Huyết Hoa Hồng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Yêu Thần Pháp Tướng

Treo Cổ Hoa Hồng Đen mỗi lần giết người thành công về sau dưới chân người treo cổ sẽ có một bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen đã thành một loại thường thức, về vấn đề này còn có một loại thuyết pháp như sau: Bông Treo Cổ Hoa Hồng Đen xuất hiện dưới chân người treo cổ kì thực là cùng một bông với bông hoa đã buông hạ nguyên rủa.

Mà nếu Treo Cổ Hoa Hồng Đen có thể giết người 10 lần mỗi lần 1 người, nó sẽ tiến hóa thành Treo Cổ Huyết Hoa Hồng, thu được thiên phú đến điên

rò: Không cần tự bạo, không cần bị dẫm nát, chỉ cần hương thơm cũng có thể làm mỗi giới đến reo rắc cái Treo Cổ nguyên rửa.

Đương nhiên cần có thời gian làm lạnh.

Vũ Lâm đột nhiên mũi xông lên một cái kì quái vị đạo, tựa hồ như có cái gì đó cay nóng xộc lên mũi hắn, kế đấy hắn nhìn thấy một trận huyết hồng hai mắt, nếu đứng từ góc độ xa xa có thể nhìn thấy phía trên thỉnh thoảng đột nhiên xuất hiện một cái tay quý mộc ra ngàn con mắt, một con ngón tay móc ra kéo theo sợi dây treo cổ hướng đầu Vũ Lâm lắng xuống.

Nhưng vào lúc này trên người hắn xuất ra trận trận quang mang, rồi cánh tay quý đột nhiên hóa thành ngàn vạn trận tro bụi mà biến mất.

Vũ Lâm hít mắt sờ qua cổ, đi hái Treo Cổ Hoa Hồng Đen mà không có chút nào chuẩn bị là không được. Dù sao nó là đại danh鼎鼎鼎鼎 có thể giết cả Nguyên Anh kì tu sĩ đấy.

Hắn sờ sờ qua người, không cảm thấy vấn đề gì, trên tay xuất hiện một cái bình sứ, một hơi đem cái kia cả bông Treo Cổ Huyết Hoa Hồng lần miếng đất cho vào, thu hồi vào bên trong Long Châu tháp, lại để cho Long Châu Tháp trấn áp nó, không cho nó chạy mất.

"Cái này là Tham Lam Quả Thực.."

Vũ Lâm trong hang núi nhìn cái này Tham Lam Quả Thực, lâm bẫm.

Vũ Lâm trước đem Tham Lam Quả Thực cho vào cái chậu nước muối trong nửa giờ để cho mặt dịch tiết ra hết, lại ngâm vào cát thêm nửa giờ để chắc chắn. Sau đấy quan sát đủ các điều kiện hắn mới ăn vào.

Tham Lam Quả Thực mùi vị giống y nguyên một đồng rác, đồng rác có mùi gì thì nó cũng có vị thế, thậm chí tệ hơn nhiều: chua, cay, mặn ngọt hơi thối đủ loại vị cùng xộc lên mũi, còn có mùi máu và mùi thi thể nữa. Dù sao Vũ Lâm vẫn cố gắng nuốt vào, đây là cơ duyên, là tiền đề để hắn đổi chọi lại với mấy cái kia nhân vật chính tồn tại.

1 ngày sau...

Ầm ầm vang.

Bầu trời đột nhiên xuất hiện một luồng đại phong, đại phong này hình dáng như một cái hắc trào hướng mặt trời lao tới, khí thế thôn thiên phệ địa, thế rồi một tiếng nổ vang lên, một người phá vỡ núi đá mà ra, hắn toàn thân quấn quanh một loại dây đặc trọng trường, đá sỏi có xu hướng bị hấp về phía hắn.

Vũ Lâm nhận thấy bản thân lúc này đã hoàn toàn thuế biến lên một cấp bộ mới, cái kia quý tài Tham Lam Quả Thực quả nhiên không hồ là hắc sắc Tham Lam Quả Thực, tăng cường thân thể hắn tới một trình độ kinh khủng.

Hiện tại, thể chất của hắn đã hoàn mỹ thuế biến, đem so với phòng ngự lúc trước tăng lên là một phương diện, nhưng còn tốt hơn chuyện tốt chính là Vũ Lâm lúc này còn đã có tăng lên không gian phát triển, kinh mạch cường hóa, thậm chí Kim Thân cũng sáng bóng hơn không ít.

Vũ Lâm nhìn lướt qua hai bàn tay, thôi động thân thể, lập tức bao phủ lấy cơ thể hắn từng khối hoàn mỹ cơ bắp mãnh liệt phát động phát ra một tiếng rít dài, những tháng ngày này hắn một mực đem hung thú linh khí hấp thu tới linh huyết còn giữ một chút hiệu lực trong cơ thể bị các huyết vị hấp thu, từng huyết vị trong cơ thể đều sinh sôi ra một huyết linh, huyết linh nối liền tự thành một dạng mạch máu, sức mạnh tăng lên tới một cái cấp độ trước kia chưa từng có.

Cuối cùng trong tiếng gió lốc, một thân ảnh lơ lửng đứng đó, nó có hình dáng gần giống một bộ giáp, tuy nhiên tại một số vị trí bộ giáp này nứt ra, để lộ bên trong là một mảnh hắc ám cùng vô số con mắt đan xen. Trên đầu nó vốn dĩ nên có một cái mũ giáp, nhưng hiện tại thay vào đó là một bông hoa thịt đầy răng nanh sắc nhọn.

Quả là một tôn yêu thần.

Hắn không lựa chọn dùng Tham Lam Quả Thực đi tạo ra một cái mới thiên phú Thần Thông, mà phá bỏ cái thiên phú kia, hủy diệt nó, nhào trộn cùng dung hợp nó vào Thiên Địa Yêu Minh Phù Văn, một loại Phù Văn Thượng Cổ tương đối đặc thù cần 7 loại Yêu Ma làm tài liệu, tạo ra một cái Pháp Tướng Yêu Ma.

Hiện tại, cái này đã trở thành hắn Pháp Tướng.

Này cùng với Phật chi Pháp Tướng là một loại, có điều hắn cũng không có dùng Phật hình ảnh cùng Phật phổ độ kinh tới sáng tạo Pháp Tướng mà dùng hoàn toàn của chính hắn phương thức tới sáng tạo ra một tôn Yêu Thần.

Yêu Thần này là dùng Yêu Ma tạo nên, là có một không hai Yêu Thần, toàn bộ Yêu Ma dưới cấp số của nó tuy không nói ắt phải thần phục không sai, nhưng tuyệt đối sẽ không dám có bất kỳ hành động nào chống đối, mà đối với thực lực cao cường yêu ma cũng có tác dụng trấn tràng nhất định.

Đây là một loại áp đảo về chất.

Thông thường pháp tướng có nhiều cách tạo thành, triệu hồi, hoá khí, thỉnh cầu, nô dịch. Cái này thuộc về hoá khí phương diện.

Yêu Thần Pháp Tướng vừa hiện, lập tức Vũ Lâm toàn thân ầm ầm sóng dậy, tựa như một tôn ma thần đứng đó, ngạo nghễ chúng sinh. Toàn thân hắn

lực lượng thể chất lúc này bay vọt lên gấp đôi, khí tràng tạo ra còn kinh khủng hơn so với trước, riêng bằng khí tràng thân thể phun ra đủ đề cho Trúc Cơ kỳ tu sĩ bình thường phải học ra một ngụm máu, Trúc Cơ tu sĩ khác khả năng sẽ không thể động.

Hơn nữa, nương theo thân thể của hắc đề thăng, linh tu phương diện cũng theo đó mà tăng lên, Cửu Tầng Kim Liên cũng nhanh chóng được áp súc, tản mát ra đạo đạo quang mang vô cùng thần diệu, thậm chí do có được Thôn Thiên Tháp thái bổ mà còn mang theo một tia nhạt nhòa tiên khí tức.

Vũ Lâm ung dung suy nghĩ. CMN, vừa mới đi gặp nhân vật chính một thoáng đã có một hồi cơ duyên, quả nhiên vẫn là soát tới nhân vật chính độ thiện cảm là chính sự. Đùi là ắt phải ôm rồi.

Hắn đang mãi suy nghĩ, đột nhiên từ xung quanh 7-8 đạo cầu vòng đánh tới, Vũ Lâm nhìn lướt qua, đồng phục không thống nhất, không có quy tắc, không có loại hình công pháp có thể nhận diện, có lẽ là tán tu.

"Tiền bối."

Một người trong số đó nhìn lướt qua tôn Yêu Thần Pháp Tướng, hít một hơi sâu, thật là khí thế cường đại một cái yêu ma, tuy nhiên nhìn qua có chút kì quái, lại chưa từng thấy qua, bất quá dựa vào khí tràng bản thân nó tỏa ra, tuyệt đối có thể so với Nguyên Anh tu sĩ.

"Có chuyện gì?"

Vũ Lâm nhìn người này một chút, hỏi. Những người này hẳn là cảm giác được một đạo không lồ linh khí lang yên phát ra từ trong dãy núi, lúc này mới mò đến dự tính nếu là bí bảo thì kiếm một chén canh, nếu là khác.. có lẽ là tùy tình hình.

"Cái này là một cái Kim Đan gia hỏa mà thôi."

Đột nhiên một cái khác hắc y nhân chỉ về phía Vũ Lâm, nói:

"Chúng ta đều là Kim Đan, hơn nữa còn có 7-8 người, tuyệt đối có thể mài chết tiểu tử kia. Cái kia pháp tướng có kì quái, trước cẩn thận."

Những người khác sau khi nghe thấy hẳn chỉ là cái Kim Đan lập tức đỏ mắt, toàn bộ rút ra binh khí xông về phía Vũ Lâm. Vũ Lâm không để ý lắm, gõ gõ cằm, nhìn xem tràng diện..

"CMN, ta còn tưởng là cái gì Tiền bối!? Nguyên lai là Kim Đan, cùng chúng ta một dạng."

"Ha ha, chỉ cần cẩn thận cái này Pháp Tướng, chắc chắn có thể đến một kiện đồ tốt. Nhìn qua giống như rất có tiền bộ dáng, tuyệt đối có thể bán đi một chút đồ đạc."

"Hừ, dù không có đồ tốt, uống máu ăn thịt hẳn hay là bán cho đấu trường cũng không tệ. Kim Đan tu sĩ có thể ngưng tụ linh khí lang yên thể tu, thịt tuyệt đối là mỹ vị bên trong mỹ vị."

Người cuối cùng nói lộ ra một tia thòm thèm, hẳn con mắt long lên sòng sọc, hàm răng nhọn hoắt há ra nhiều cả nước dãi.

Uống máu ăn thịt!? Vũ Lâm như ong mày - Ma Đạo!?

Một đạo thanh quang lóe lên, trận hình tán loạn 8 người trong nháy mắt đã thiếu mất một người, đồng thời lúc này ngọn núi cách đó một dặm âm âm sụp đổ, một cái hồ trông như hồ thiên thạch đã đem nó đánh tan thành phần vụn. Các tu sĩ khác hết thảy hít lạnh kinh dị, nhìn xem Vũ Lâm đứng lên từ trong cái hồ, đang cầm nửa cái thi thể vẫn còn vương máu, nửa cái còn lại đã nát bét, cũng không rõ đã bị bắn ra đâu.. ngay lập tức cả đám run rẩy..

Thật nhanh, hơn nữa còn phi thường mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Yêu Ma Công Thành

Âm âm vang..

Yêu Thần Pháp Thân sau lưng hắc nỏ rộ, một nắm đấm hướng về một cái Kim Đan sơ kỳ tu sĩ đâm tới, không khí chấn động, Kim Đan tu sĩ cảm giác loáng thoáng một chút bản thân bị kéo về cái kia Yêu Thần Pháp Thân, tựa hồ như bản thân nó có chính nó trọng lực một dạng..

"Không ổn.."

tu sĩ này kinh hoàng, nhưng kể đấy nắm đấm mang theo vô số hắc sắc gai nhọn đã đem cái tu sĩ này đâm thành một bể máu, cùng lúc đó cái đuôi mang theo mũi mâu của Yêu Thần Pháp Thân cũng phóng về một cái khác Kim Đan Trung Kỳ, đem hẳn chém thành hai đoạn.

Đơn giản chính là đồ sắt.

"Bắt giặc trước bắt vua!!!"

Năm người còn lại kinh hoàng hướng Vũ Lâm bay tới, Yêu Thần Pháp Thân trên cao há miệng rống lên một cái, hai nắm đấm mang theo mấy trăm vạn cân uy lực hướng hai cái Kim Đan đâm, một cái may mắn né tránh, một cái bị nắm đấm kia đâm thành một bãi thịt nát.

Mà còn lại ba người hướng hắc tung ra dao kiếm, còn có một thanh kích, hét lớn:

"Chịu chết đi!"

Những vũ khí này hiển nhiên đã được tẩy lễ qua máu yêu ma, còn có cả một chút oan hồn quán quanh, dù cho có né được nhưng chỉ cần bị xước một cái đủ độc phát, ít nhất nửa ngày không thể cử động.

Một thanh này phải được rèn bởi máu của ít nhất ngàn người.

Mà Vũ Lâm cười, hắc cổ tay vung lên, một con giao long rít gào hướng từ cổ tay hắc lao ra, đem toàn thân hắc phủ kín trong hoàng kim nhan sắc. Long Thủ làm mũ, Long Thân làm giáp, Long Trảo làm tay, Long Nha cùng Long Vây làm trang trí, trước ngực treo vây ngược, Long vĩ làm thắt lưng, 6 cái bát đồng nhan sắc Long Dực sau lưng hắc giương cao lên tựa như cờ xí.

Một tay khác hắc mang theo một cái hoàng kim khiên chắn hình giọt nước, tay còn lại cầm theo một cái có thiên ngoại thần ma hình khắc hắc sắc trường kiếm vung lên, thông thiên khí huyết linh lực tinh thần cùng lúc tràn ra, một đạo hắc quang kiếm ý đáng không mà lên chém bay một cái Kim Đan đỉnh phong.

Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm, Chỉ tôn kiếm, hàng vọt được từ Hệ Thống, mang theo thiên ngoại thần ma khí tức, có thể để cho người trúng kiếm vô cùng khó khăn điều động linh lực đi hồi phục vết thương, thậm chí bản thân vết thương mang độc tính quấy nhiễu tinh thần đối thủ, hơn nữa bản thân kiếm này đã là Cực Phẩm Đạo Binh, rèn luyện thoát cái có thể thành Tiên Thiên Đạo Khí phẩm chất vô cùng cao, chuyên dành cho Nguyên Anh sử dụng.

"Gia hỏa này kì quái, mau chạy."

Những người còn lại thấy Kim Đan đỉnh phong cũng bị một kiếm giết chết, kinh hoàng bỏ chạy.

"Còn dám chạy!?"

Vũ Lâm nổi giận.

CMN, ai cho các ngươi sống?!

Những cái này Kim Đan hậu kỳ gia hỏa sau khi may mắn một chương còn sống cũng quay ngược lại mà chạy, bắt quá Vũ Lâm giương tay, tay liên tục vung kiếm, hàng chục tôn Thiên Ngoại Thần Ma phá không lao ra đem những cái này Kim Đan chạy trốn gia hỏa vây lại mà đánh.

"Còn một tên!?"

Vũ Lâm nhướng mày, còn một gã, bắt quá hắc từ khi hắc rút Chỉ Tôn Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm bắt đầu lăn quay giả chết. Vũ Lâm bèn trực tiếp một cái nắm đấm đi ra, đấm nổ đầu gã đó.

"Hô!"

Vũ Lâm thở ra một ngụm trọc khí,... đấm mình trong uy lực của đồng tiền, Chỉ Tôn Kiếm, Chỉ Tôn Giáp, Chỉ Tôn Khiên.. CMN, mớ trang bị này tốt trâu bò. Trở về phải hào hào chơi mới được, chỉ ít để lực chiến của hắc tăng lên một mảng lớn.

Tiền tài động nhân tâm, mà tự nhiên chim thì sẽ chết vì đồ ăn.

Đối với việc giết người này, Vũ Lâm xưa nay không có dị nghị, cũng sẽ không để lại bất kỳ cái nào còn sống sót. Người hắc thực muốn diệt trừ mà sống được dưới tay hắc xưa nay chỉ có mấy cái nhân vật chính gia hỏa muốn giết mà không dám giết.

Hắc rà soát đồ đạc trên người những gã này, lại quay trở về Lạc Dương Thành, hắc đi kiếm Treo Cổ Hoa Hồng Đen mất nửa ngày, bế quan 1 ngày, tự nhiên sau khi về đến Lạc Dương Thành cũng vừa vặn là ngày thứ 3.

Đến lúc đó thuận tiện thu cái này bí giản.

Mà Lạc Dương Thành Trần gia, Quân gia cùng Hắc gia đang phải đối đầu với một cái đại tai ương.

"Yêu ma tập kích ư!?"

Trần Viêm nuốt lấy một ngụm nước bọt hôi, trên thân nàng đang tuôn trào ra một luồng khí thể cỡ Luyện Khí sơ trọng, cũng chính là Luyện Khí cấp 0, cùng phạm nhân thông thường cũng không có quá lớn chênh lệch, bắt quá cũng đã đập vào con đường tu luyện. Nhưng đối tượng nàng hỏi thì...

"Không sai."

Trong đầu nàng xuất hiện một cái thanh âm, lạnh lùng mà mang theo mấy phần bá đạo:

"Ta cảm giác được có một cái tồn tại kinh khủng đang dẫn theo đại lượng yêu ma tiến về thành này, mà Ta vẫn tin rằng hẳn là có cường giả đã phát hiện ra, tuy nhiên chưa thông báo thôi."

Đây chính là "thành quả" của nàng, tại nửa ngày trước đột nhiên trong trũ vật giới chỉ của nàng chui ra từ bên trong một cái bà nương tự xưng là Dược Linh.

Dựa theo lời của "Dược Linh", toàn bộ lượng nội lực nàng luyện được trong mấy năm nay hết thảy đều dùng để đem Dược Linh cho thức tỉnh. Đương nhiên, cũng may nội lực nàng tinh lọc ra tương đối tinh thuần, bằng không phải tốn thêm vài cái mấy năm.

Đây chính là nàng buồn bực một hồi nguyên do.

Trần Viêm phùng mang trợn má lên, nói:

"Ta bất kể, ngươi phải truyền cho ta một cái võ học để ta có thể đem ta cùng gia gia đi trốn. Ngươi đem ta nội lực 7 năm nay cho hút, chí ít cũng phải làm được thế."

"Hừm. Cũng có đạo lý."

"Dược Linh" nói, rất nhẹ nhàng:

"Nhưng cũng chẳng có trướng dùng, nhìn, yêu ma đại quân muốn tới."

Trần Viêm nhìn lên trên trời, ánh trăng đỏ rực mang theo sắc máu, trên nền ánh trăng đột nhiên mười mấy cái nhân ảnh lao lên, hạ vào bên trong thành.

Những cái nhân ảnh rơi vào trong thành ngã phịch như xác chết, đột nhiên co giật người vùng vẫy, bắt đầu hướng về những cái thôn dân mà bỏ đi, rít gào như điên như dại.

Lập tức từ cái hồ giữa Lạc Dương Thành một luồng nước khổng lồ trôi lên, mang theo tiếng sáo ngâm.

"Hắc Sát Liên Đại Nhân."

Trần Viêm kinh ngạc, Hắc Sát Liên là Tề Linh của Lạc Dương Thành, nó đem 8 cái thanh kiếm uẩn dưỡng trong hạt sen tề đi ra, một đạo kiếm ý bén nhọn đâm ra, đem mười mấy cái thân ảnh kia cùng một chỗ cô diệt, kiếm ý bùng bùng đi qua, trên đường cái đã nhiều hơn mấy cỗ thi thể.

Lúc này mọi người mới để ý tới không hiểu từ lúc nào Tam gia võ giả đều đã chuẩn bị đầy đủ vô cùng, phù lục, phù khí, phù giáp, tựa như chuẩn bị đánh nhau.

"Yêu ma đại quân tới, mọi người vào hầm trú ẩn, đem Tịnh Ma Phù dán đi lên cửa hầm."

Một người trong quân đội này hét lớn, kẻ đẩy từ dưới hồ nước mấy chục căn xúc tu trôi dạt, đem Hắc Sát Liên nhắc bổng lên, trực tiếp đi lại trên đất, mấy căn xúc tu kéo lại mấy cái kia bị nó chém giết nhân ảnh, dường như muốn thôn phệ bọn nó.

"La Anh!"

Một cái lão phụ hét lên, nhưng rất nhanh bị người nhà nàng kéo đi mất. Nàng nhìn thấy trong đám người bị Hắc Sát Liên kéo đi có cả con trai nàng... nhưng con trai nàng lúc này miệng đã mọc ra một đám dây leo, mắt nở hoa, tay bị bẻ làm 3-4 khúc nhưng vẫn còn co giật, hiển nhiên đã không còn là người.

Mà ở phương xa, vang lên tiếng cười man rợn của loài yêu ma..., trong đêm đen, tiếng dế kêu rả rích càng khiến tiếng cười quỷ dị hơn hẳn. Sắc mặt của vài người thống lĩnh quân đội lúc trắng lúc xanh.

Cổ cổ nói, ma không cười chỉ khóc, quỷ mới biết cười.

"Quý a!"

Một người trong đám nghĩa sĩ La Gia thăm thì, hắn nhìn thấy một cái nhân ảnh miệng cười đến tận mang tai, người này là La Quân, Hóa Linh sơ kỳ trưởng lão của La Gia, giờ đây thế mà biến thành yêu ma trong miệng con rối, người này đang đứng ở trước cửa thành, trên tay kéo lê một cỗ thi thể cũng của La Gia, mặc dù thi thể nát bấy dù có là người thân thiết đi gần cũng không thể nhận diện, nhưng dựa vào phục sức vẫn có thể phán đoán một hai: Đó chính là con trai hắn.

Hơn nữa, từ cái nhìn kinh khủng của La Quân, hiển nhiên lão vẫn nhận thức được mình đang làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Hoàn thành nhiệm vụ

Nương theo sự xuất hiện của La Quân, sau lưng hắn xuất hiện thành đàn hàng trăm con yêu ma, có Hắc Du Bướm đầu người thân bướm, có Lạp Ô Tọa, một cái ô nhưng lại làm từ thịt, cánh thịt hóa thành ô, ô mở ra khép lại liền có thể ăn người. Lại cũng có những cái đầu người lẫn lông lóc mở ra những cái chân nhọn hoắt, thế mà lại là Nhện Mặt Người.

"Hé hé hé hé hé"

Một cái sói thân ảnh đã không còn đâu lâu, chỉ còn lại một đóa hoa nở tung ra xuất hiện giữa đường chạy về Trần gia của Trần Viêm. "Dược Linh" rống lớn lên trong miệng:

"Mau mau ngắt lấy cái hạt giống giữa bông hoa, đó là tâm của nó, không có hạt đó nó sẽ không cử động được. Đừng dùng tay nào ướt, phải tay khô."

Trần Viêm nghe thế, lập tức vươn tay trái ra ngắt lấy cái hạt tròn nhỏ giữa bông hoa, chỉ thấy đột nhiên hạt tròn nhỏ rung lên, rồi hóa thành một đồng tro tàn. Con Hoa Lang cũng ngã sập xuống. Dược Linh nói:

"Không sai, thứ này nếu chạm ướt sẽ nảy mầm, người sẽ hóa thành một cái khác Du Thi Hoa. Giờ thì còn đứng đó làm gì, mau chạy á!!!"

Trần Viêm nhìn ra sau, kinh hoàng hết lớn, kể đó nàng chạy bật mạng về Trần gia. Đằng sau nàng là một cái mặt người to gấp 4 lần kích cỡ thông thường, cười như ông Phật Di Lặc, nhưng đằng sau cái cằm cổ là một cái thân người gầy tong teo, vươn ra là 8 cái chân nhện phía lưng. Chân nhện tựa như cành cây khô, nhỏ nước tong tong, nước đen chạm mặt đất liền bốc khói nói rõ có độc.

Nhện Mặt Người.

Đầu đầu cũng là yêu ma, số yêu ma du nhập vào thành ít nhất cũng phải 3000 con nhiều.

"Nhện Mặt Người ghét nhất di chuyển theo đường zic zac, hơn nữa không thể đi lùi chỉ tiến, chạy vào ngõ nào nhỏ ấy!"

Theo chỉ dẫn của Dược Linh, cuối cùng Trần Viêm cũng lách qua một cái khe mà nàng chui qua được, nhưng cái kia Nhện Mặt Người thì lại kẹt cứng ở đó. Khuôn mặt của Nhện Mặt Người vẫn cười hiền từ như Phật Di Lặc, nhưng đôi mắt thì híp lại cong thành một đường vi gợn, nó rít lên vài tràng bên nhọn.

Tiếng kêu của nó nghe có vẻ tức giận, nhưng lại mang ý cười, rất giống tiếng rú của loài linh cẩu.

Từ đằng xa, vô số Nhện Mặt Người cùng lúc lao tới chỗ Trần Viêm, như thể cái con kia Nhện Mặt Người kêu gào đồng bọn.

Hơn nữa, Trần Viêm cũng để ý thấy bên kia một con Thây ma quần quanh bởi băng giấy, từ những sợi băng giấy tuôn ra hàng đàn chiến sĩ người giấy máu me bê bê, đem Hắc Sát Liên bao vây, đã hướng có xu thế không thể ổn định lại.

Những con người giấy kia vô cùng đa dạng, có người cầm khiên, giáo mác, kiếm, cung, thậm chí có cả voi giấy hồ giấy đem từng sợi xúc tu Hắc Sát Liên kéo lên bờ cần xé, mà kiếm quang của hắc Sát Liên thì lại bị con cương thi kia cho chặn đứng lại.

Mà những cái chiến sĩ La Gia Trần Gia các loại đều không phải bị cái kia người giấy cho chặn thì cũng bị những con yêu ma khác chặn đường

"Ồ, không có hi vọng, cái kia Giấy Chiến Sĩ yêu ma là rất khó chống lại tồn tại, Trúc Cơ sơ kỳ chém giết hậu kỳ là thường. Nó trong Trúc Cơ cũng là mạnh nhất tồn tại đây, đừng nói nó là Trúc Cơ hậu kỳ."

"Chà, không lẽ ta hiếm hoi lắm mới tình, kết quả chưa thức tỉnh quá một ngày đã lại phải ngủ say!?"

Dược Linh thốt lên, nâng tức mình, nhưng so với nàng Trần Viêm còn tức hơn nữa. Nếu không có Dược Linh hút nội lực của nàng, có lẽ nàng hoàn toàn có thể thoát khỏi những con Nhện Mặt Người đang bao vây, thậm chí chạy được trở về Trần gia, cứu ra gia tộc.

Một con Nhện Mặt Người, toàn thân nó màu máu đang hướng Trần Viêm đi tới, mở rộng cái miệng to như chậu máu, bên trong có thể thấy rõ ràng nội tạng liên tục co động, vòm họng của nó nhưng nhúc nhích những cái gai máu, ần ần có thể thấy dạ dày đang sôi trào.

Dược Linh nói, tay nâng lên chút quang huy:

"Thôi thôi, ta ngủ say một thời gian ngắn vậy. Hi vọng lúc ta tỉnh lại không phải là một cái người khác, chuẩn bị, đại na di truyền tổng muốn t.. ủa?! Có chuyện gì vậy!?"

Lúc này quanh người Trần Viêm đã bùng lên một ngọn lửa vô hình vô sắc vô thanh, nhưng nhanh chóng lại tàn đi mất, chỉ để lại hoa lửa tàn phai.

RÀMMMM

Một âm thanh khiến cho người, Tể Linh cùng yêu ma đều phải ngoái lại, một cái thân ảnh mang đạo bào xanh thẫm đứng trên xác của một con Nhện Đỏ Đầu Người, cười lớn tiếng:

"Ha ha ta mới đi mấy ngày đã loạn. CMN!"

Kế đấy, Vũ Lâm tay vung lên, RÀMMMM một tiếng khác, khí tràng nóng rực như lửa đỏ bao phủ, tựa như thái dương hạ san, khiến cho toàn bộ đám yêu ma xung quanh rít gào thoái lui, liền là cái con kia Chiến Sĩ giấy cũng đột nhiên lùi lại vài bước, kế đấy nó rống lớn đem lực chú ý từ Hắc Sát Liên chuyển tới con kia Yêu Thần Pháp Tướng bên trong.

Trong 50 mét từ vị trí của hắn, Yêu Ma Hóa Linh kỳ yếu đuối lập tức nổ tung, hóa thành vụn phấn, máu đỏ, máu xanh, máu tím chảy tung tóe. Hóa Linh kì trở xuống hết thấy toàn thân thể vỡ vụn hóa thành máu loãng. Trong nháy mắt có thể xưng là máu chảy thành sông.

Vũ Lâm ánh mắt đỏ rực, sau lưng hiện lên Thôn Thiên Tháp, Thôn Thiên Tháp phun ra một đạo tiếng thú rống, kế đó xung quanh ầm ầm rung chuyển, toàn bộ yêu ma Hóa Linh kỳ còn lại phá vỡ, hóa thành thịt nát bầy, máu thịt văng tung tóe. Những con ở ngoài 50 mét rít gào bỏ chạy, nhưng lại bị những chiến binh Lạc Dương thành chặn đứng, bắt đầu chém giết.

Giấy Chiến Sĩ cũng bị ảnh hưởng, chỉ còn có mỗi bản thể bị trọng thương, nó kinh hoàng quay ra sau muốn chạy mất, nhưng lại nửa đường dừng lại, bị một cái đuôi mang theo trường mâu đâm xuyên qua, hất lên, Yêu Thần Pháp Tướng há long khẩu, một cái đóp nuốt ực Giấy Chiến Sĩ.

Dù sao cũng chỉ là Trúc Cơ, chẳng mạnh đi bao nhiêu.

Hắc Sát Liên rít lên hướng về phía Yêu Thần Pháp Tướng cảnh giác, nhưng rất nhanh một đạo quen thuộc bóng người đứng trước Hắc Sát Liên nói vài câu, lập tức Hắc Sát Liên rất nhanh đem những cái xúc tu bỏ lên bờ, cùng tham gia với Tam Gia quân truy đuổi đám kia tàn binh yêu ma.

"Ca ca."

Vũ Lâm lúc này mới nhìn lại, nguyên lai cái kia đứa trẻ suýt thì bị Nhện Mặt Người nuốt là Trần Viêm, một trận toàn thân lạnh lẽo phát run lên được: toàn thân nàng phát ra đạo đạo không gian ba động khí tức, rõ ràng là muốn chuẩn bị truyền di tới cái xó xỉnh nào đó không rõ nhưng tuyệt nhiên sau khi đi ra nàng sẽ là một cái cái thể cường giả.

Cho nên, hắn cảm thấy may mắn bản thân cứu nàng, bằng không nàng truyền di ra cái xó xỉnh nào đó CMN cái Phàm Vực rộng lớn như vậy hắn đi đâu tìm nàng để ôm cái này đại căn bắp đùi?!

"Trần Viêm a, ngươi không sao chứ!? Di, Luyện Khí sơ trọng!?"

Vũ Lâm méo miệng, 3 ngày trước gia hỏa này còn không có chút nào tu vi, nay đã là cái Luyện Khí Sơ Trọng, mai lên 1 trọng, kia lên 2 trọng, mỗi ngày lên 1 trọng, 10 ngày tăng 1 đại cảnh giới, chưa đầy một năm là chứng thành Tiên Đế CMNR.

Hệ Thống:

-

"Đại Tiên Bối, đa tạ ngài!"

Vũ Lâm đang đầy đầu đều là mạng ta xong rồi, đột nhiên hắn nghe thấy người khác thanh âm tại, Trần Chiến gia hỏa này cúi mình nói với hắn, đồng thời lên lút đằng sau để ý con gái mình vừa mới được cái này "tiền bối" cứu mạng.

"Chúng ta có muốn vào trong nói chuyện!?"

Ngoài Trần Chiến còn có mấy cái tương đối lớn gia tộc khác.

"Àu, vậy chúng ta vào trong nói chuyện."

Vũ Lâm gật đầu cười, bất quá hắn tạm thời ngờ ý Trần Viêm không nên vào, Trần Viêm cũng biết ý, đại tiên bối nói chuyện cùng các đại gia gia nha, không đến lượt nàng.

"Dược Linh, cái này đại ca thực lực như nào!?"

"Mạnh, rất mạnh, cực mạnh. Đừng nói Kim Đan, dù là Nguyên Anh hơi bình thường chút cũng chỉ có thể nuốt hận dưới tay hắn."

Dược Linh kinh dị nói ra:

"Cái này gia hỏa dù cũng chỉ là Kim Đan, nhưng thân thể đã là hiếm có trong thể tu, đạt tới linh khí đại thành cấp độ, thậm chí cái con kia khôi giáp yêu ma cũng chỉ là Pháp Tướng tại trong tay hắn mà thôi."

"Đó mới là đại ca nha!"

Trần Viêm kinh ngạc nói...

Vũ Lâm tại trong thánh điện đang nói chuyện với Trần Chiến, mấy cái lão tộc trưởng kia sau một hồi cảm tạ + dâng vật phẩm thì cũng lượn, để cho hắn với Trần Chiến cái này nói vào chính sự.

"Chính sự nha, cái kia tiểu nha đầu cũng như lời ta nói, bước vào Luyện Khí rồi, phải hay không...."

"Phải phải."

Trần Chiến toát mồ hôi lạnh, nếu như lúc trước hắn có chút không phục, thì lúc này cũng đã tiêu tán hết. Nói đùa, cái này gia hỏa dù nhìn cùng Trần Viêm không lớn hơn mấy tuổi, nhưng lại có một cái cự thần một kích giết cái kia để cho Hắc Sát Liên đau đầu yêu mả.

Hơn nữa, hắn cũng từng gặp qua Kim Đan, đây tuyệt đối trong Kim Đan chính là cường giả tồn tại, lại còn rất trẻ tuổi.

Này còn chơi cái gì?

"Là cái này đồ chơi a."

Vũ Lâm nhận lấy ngọc giản bí tịch, lắng nghe Hệ Thống ban cho hoàn thành nhiệm vụ, gãi cằm nói:

"Cái này đối với ta cũng có diệu dụng. Chỉ bằng nhận lấy cái này đi, bằng không vô công bất thụ lộc, ta cũng thấy không thoải mái lắm."

Dù vừa nãy hắn một cứu toàn bộ Lạc Dương Thành dân chúng, nhưng cái này là chuyện khác. Vừa nãy mấy cái kia gia tộc dâng lên đồ vật cùng một chút tin tức bí truyền cũng đủ cho hắn hài lòng.

Đoạn trên tay gã xuất hiện 2 bình đan dược:

"Cái này là Linh Diệu Đan, để cho người thường bồi chắc căn cơ, dễ dàng hơn hấp thu thiên địa linh khí. Nếu là Hóa Linh kì phục dụng cũng có thể, nhưng sẽ bị thật sâu giảm mạnh tác dụng."

Cái này là hắn tại trên thi thể nấy tu sĩ vừa giết kia tìm được. Mặc dù là đồ người chết, nhưng võ giả nào không có dùng qua đồ người chết?!

Có khi bộ quần áo vừa mới mua về từ cửa hàng quần áo cũ cũng là đồ người chết không chừng.

"Cáo từ."

Đoạn hắn biến mất trong một luồng gió, để lại một vết rạn sâu dưới nền nhà khiến Trần Chiến cười khổ, nhưng đoạn hắn nhìn vào hai đan bình, kinh hoàng hơn: Cái kia 2 cái đan bình 20 viên đan dược chắc chắn là dành cho Trần Viêm.

Cái này khiến hắn thật sâu không hiểu, cường đại là thế tại sao một mực không có nhận Trần Viêm làm đệ tử đây?!

Mà Vũ Lâm đang ngắm nghía một thanh kiếm trên tay, thanh kiếm này rất không tệ, nhờ đến một cái đoán tạo sự rèn giữa phát có thể một mực dùng qua Kim Đan kỳ.

Cái này là hắn đem một cái Kim Đan Thú hạch đưa cho cái kia con Tể Linh trao đổi lấy, dù sao Kim Đan Thú hạch sau khi đi ra từ Man Hoang hắn cũng có phải tính bằng hàng trăm. Một cái chẳng là gì.

Đương nhiên lễ thường mà nói, kiếm này cũng không đáng là gì, bất quá là bình thường Linh khí thôi.

Tuy nhiên hắn cảm giác thanh kiếm này vô cùng thú vị, đáng giá tham khảo. Hơn nữa, cũng nên có cái gì đó dùng thay thế cho Thiên Ngoại Ma Thần Kiếm chứ!?

Về phần bí tịch... hơi tiếc chút, hắn có xem qua, cũng không có ý định đi học. Cái bí tịch này nếu Phạm Vực người còn có thể coi nó như bảo bối, nhưng hắn là Tiên Vực cường giả cũng không thiếu cùng cấp bí tịch, còn có càng mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Mới nội dung cốt truyện : lại thêm một cái nhân vật chính hào?!

Vũ Lâm cảm giác một chuyến này nói là phí cũng phí công, mà có thu hoạch cũng có thể nói là có thu hoạch. Hệ Thống nói tới Bí Tích còn khiến hắn tưởng là một loại thần cấp công pháp gì đó đủ để hắn một hơi trở thành Võ Lâm Cao Thủ... ai dè.

Coi như là bị hố đi, tân tân khổ khổ mò tới Ứng Lạc Quốc cách xa vạn dặm đường chỉ để kiểm lấy một bản bí tịch không có chút dùng.

Chỉ hi vọng cao cấp rút thương ra cái gì đó ngon lành một chút... dù sao đó nhưng lại là rút thương cao cấp 100% trúng a...

"Chúc mừng Kí Chủ rút đồ thành công, rút trúng Trương Cầu Đản một gã..."

"... "

Nà nì!?

Vũ Lâm sốc đến mức tiếng Nhật đều phun ra.

Này là cái gì quý súc đồ vật!?

Chỉ thấy trước mắt hắn xuất hiện một người lực lưỡng, khỏe mạnh, làn da rám nắng, tóc hoa râm chừng 40 tuổi, trên thân thể có nhiều vết sẹo. Hai bàn tay hắn gân guốc, tràn đầy những vết chai, rõ ràng là cầm nắm cái cuốc rất lâu mới có được.. mà cmn cũng thật là trên vai gã có được cái cuốc.

Nhìn qua tuyệt đối không có tu vi. Chớ hiểu nhầm, tu vi thứ này biểu hiện ở rất nhiều mặt, uy áp tỏa ra có thể thu hồi, nhưng sinh mệnh lực, thọ mệnh lực, tinh thần lực, ánh mắt, cử chỉ hành động cùng với tố chất thân thể tuyệt đối có thể không toàn bộ hủy đi, dù là lịch luyện hồng trần tu sĩ cũng thế.

Cho nên hắn có thể khẳng định người này là cái phạm nhân không thể phạm nhân.

"..."

Vũ Lâm híp mắt nghỉ hoặc nhìn trước mắt Trương Cầu Đản, là hắn hút cần hơi nhiều sinh sôi đi ra ảo giác hay đây vẫn là thật sự.

Thế là Vũ Lâm giơ tay lên, tự và cho mình một cái.. cmn, cảm giác tốt đau đón, nguyên lai là thật sự.

CMN, là thật sự!!

Thật sự là sống gấp quý.

Vũ Lâm lắc đầu, hắn sẽ không mất thêm mấy tiếng cùng Hệ Thống đấu võ mồm, trực tiếp vứt lại anh nông dân Trương Cầu Đản cho một cái thôn xóm nào đó, vứt lại mười mấy hai mươi lạng vàng rồi kệ xác.

Bốn ba mươi ngày cuối cùng cũng có thể về được nhà, còn tốt là hắn sở hữu một loại Hư không thú bảo thuật cho phép trực tiếp mở ra một cánh cổng không gian tới một vị trí cách đó mười dặm về một hướng, liên tục phát động chẳng mấy chốc đã về tới Vũ Phủ.

"Thiếu gia."

Gia Linh vừa nhìn thấy hắn trở về, lập tức kinh ngạc kêu lên một tiếng, Vũ Lâm cười nhìn qua nàng xoa đầu hỏi:

"Nước còn nóng không?! Đun nước cho ta đi."

Một tháng nay chưa tắm qua, tuy rằng hắn có một loại bảo thuật tẩy uế thân thể, bất quá tắm nha, tự nhiên là ưa thích rồi. Đặc biệt bên đây không nói nhà nhà, nhưng ít ra 3 nhà thì cũng có một nhà trong nhà tắm có 1 cái bể xông hơi, vô cùng thư thái.

"Thiếu gia, nước vẫn còn nóng, ta mới đun nước cho quân gia, nếu thiếu gia muốn, ta có thể nói với quân gia một tiếng."

Vũ Lâm nghe Gia Linh nói, gật đầu:

"Tốt a."

Vũ Lâm đi vào trong nhà tắm, nhà tắm rộng 20x20 mét, hồ bơi chiếm phân nửa, bất quá công nghệ tương đối nát, vẫn cần trực tiếp đun nước, chỉ là thay vì đun nước rồi đổ vào bể tắm thì trực tiếp đun sôi cái bể nước thôi.

Tính, cũng không khác mấy bơi trong cái nồi.

Vũ Lâm kì cọ một chút sạch sẽ, đi vào bể tắm, nước đủ cho hắn ngồi cũng ngập đến ngực, nhẹ nhàng thưởng thức loại này nhà tắm, thư giãn khó có được. Kể đó hắn nghe được một tiếng mở cửa, thấy Gia Linh cười hi hi bên ngoài bước vào, lần lượt cởi bỏ từng kiện tư trang ném sang một bên.

Nàng xách theo một chai dầu gội, hướng hắn nói:

"Thiếu gia, ta gội đầu cho ngài."

Kế đó, nàng đi tới trước mặt hắn, giơ chân ra bắt đầu gọi đầu, bên dưới đã ẩm ướt một mảnh. Vũ Lâm nhìn Gia Linh đang cười hớn hở, hấn tặc lưỡi, thật coi như có thể cho hắn một dạng kiểu "đồ ăn trước mặt mà không được ăn"?!

Nàng quá ngây thơ rồi.

Hắn hai tay giơ lên, chộp lấy hông của nàng, hướng về cửa mình nàng bắt đầu liếm, lập tức d*m thủy tuôn ra. Gia Linh đột nhiên ấn đầu hắn, rên rỉ:

"Thiếu gia... người... nơi đó bẩn."

"Nhưng người không sướng a..."

Vũ Lâm trong mắt nổi ý dâm tà, cười nhìn nàng đang run rẩy...

"Có thiếu gia, nô tì sướng lắm... ư"

Nàng cong người, rên to hơn. Tiếng rên của nàng như cổ vũ hắn càng hăng hái hơn nữa.

Hắn lại cúi xuống, mút lấy hạt đậu nhỏ phía ngoài. Toàn thân Gia Linh giật bắn, run rẩy. Âm vật bị bú mút, lỗ l-n bị lưỡi ngoáy vào thật sâu, cọ xát khắp vách thịt non mềm, hai bầu vú bị bóp mạnh, đầu v* bên trái bị vờn vờ, đầu v* bên phải bị ngát nhẹ. Cảm giác sung sướng khiến nàng muốn phát điên.

"Thiếu gia...nô tì muốn ra.. nô tì sướng qua.. á á á.. "

Vũ Lâm không để ý, một bên giầy vò hông nàng, một bên lưỡi liên tục khoáy động, kế đó hắn nhẹ nhàng lấy đầu lưỡi rờ xung quanh, đột nhiên Vũ Lâm cảm giác được một đoàn d*m thủy tuôn ra, không nghĩ tới chỉ nhẹ nhàng liếm l-n nàng chưa đầy vài phút mà nàng đã ra rồi.

"Thiếu gia..."

Gia Linh vẫn gượng đứng, nước dâm chảy ra ướt sũng hạ bộ nàng, Vũ Lâm tặc lưỡi, kéo nhẹ nàng xuống, nhẹ nhàng dùng tiểu đệ đệ ma sát ngoài cửa mình nàng, đồng thời cũng giầy vò ngực cùng phần hông nàng.

Gia Linh nhắm mắt, mặc dù Vũ Lâm còn chưa cho vào nhưng hông nàng đã hơi cử động, đoạn nàng mở mắt ra, nhìn hắn bằng ánh mắt u oán tình tứ cầu xin:

"Thiếu gia... ngài mau mau cho vào nô tì đi."

Vũ Lâm ma sát nhẹ làn môi nàng, cười:

"Nói như thế nào mới kích tỉnh đây?!"

"Thiếu gia...người cường bạo nô tì đi... đ-t nô tì đi."

Gia Linh áp mình vào người hắn, đột nhiên cảm giác bản thân bị nhấc lên đề lên trên mặt sàn đá, Vũ Lâm đã đem hai chân nàng tách ra, ấn vào bên trong, lập tức d*m thủy ứa ra ngoài, cửa mình nàng thít chặt, khiến cho hắn cảm giác khít vô cùng...

Vũ Lâm mạnh mẽ liên tục nhấp nhẹ nhàng, Gia Linh liên tục uốn ẹo hông cùng hai chân, nàng liên tục rên rỉ trong cơn khoái cảm bị hắn cường bạo, hai bầu vú nàng bị Vũ Lâm tay đề lên, ấn cho không ra hình thù, bên dưới háng nàng đã ướt nhẹp d*m thủy.

"Thiếu gia, người... ư... nô tì sướng qua..."

Gia Linh nhìn hắn, thờ dốt không nên hỏi. Vũ Lâm liên tục nhấp mạnh, hắn trực tiếp bẻ hông nàng lên, dương v*t hắn cắm sâu vào trong cửa mình của Gia Linh..

"A... A... chết nô tì rồi thiếu gia... ha... sướng quá... dương v*t... A... nô tì ra... Chịu không nổi... ha... muốn bị đ- cà đời... A a... Không được... chơi chết nô tì đi... ha... sướng quá... Chơi đến nô tì mang thai đi thiếu gia"

Gia Linh rên rỉ, hai chân nàng kẹp chặt hông Vũ Lâm, Vũ Lâm thúc bắt đầu nhanh lên, càng lúc càng nhanh, cuối cùng hắn phun ra một đồng tinh dịch vào bên trong âm đ*o Gia Linh, để cho nàng càng kẹp chặt hông hắn.

"Thế nào, muốn nữa không?!"

Vũ Lâm cười quét một chút tinh dịch vào miệng Gia Linh, không đợi nàng trả lời, lại bắt đầu tràng rong đuối thứ hai, lần này hắn có chút chuyển tư thế, Gia Linh ngồi lên đùi hắn, nàng mím môi nhịn không rên la, trong khi đó Vũ Lâm hông liên tục lên xuống, nhấp lên nhấp vào cửa mình nàng, đồng thời hai tay liên tục khuấy động Gia Linh cặp vú hồng.

Gia Linh nhịn không nổi, rên rỉ mãnh liệt hơn, d*m thủy tuôn trào bên dưới lúc nàng "ra", thậm chí bắt đầu không tự chủ được tè ra ngoài. Mà Vũ Lâm càng nhấp càng mạnh, hắn cười khò nhìn nước tiểu tuôn ra bên dưới, chọt rút tiểu đệ đệ ra, đút vào miệng nàng, liên tục nhấp vào miệng nàng..

Gia Linh cảm giác bên trong miệng một đoàn ấm nóng đồ vật tuôn trào, tham lam nuốt xuống, còn không ngừng liếm như thể đó là mỹ vị nhân gian...

Vũ Lâm cùng Gia Linh chơi trong nhà tắm gần một giờ đồng hồ, chợt hắn nhìn thấy cửa phòng tắm mở ra. Lục Thiên Minh như cũ một thân nam trang bước vào, nhũn mày nhìn qua Vũ Lâm đang ngồi cho Gia Linh bú c-c, hắn hỏi:

"Uy, ta không có ở đây hai người vui vẻ nhỉ?!"

Vũ Lâm cười cười đứng lên, tiểu đệ đệ dựng thẳng đứng oai hùng chìa về phía Lục Thiên Minh, hỏi:

"Sao?! Ghen à!?"

"Đương nhiên là không. Đứng rồi, ta chuẩn bị về lại Bỏ Thiên Các, muốn hay không về cùng ta!? Mang cả nàng theo luôn?!"

Lục Thiên Minh nhũn mày nhìn hắn, thuận tiện một tay vuron ra, nắm lấy đầu tiểu đệ đệ của hắn, bắt đầu sóc. Vũ Lâm nhìn nàng lắc đầu:

"Để xem đã, có thể một tháng nữa mới về được. Bao giờ người đi!?"

"Ngày kia, ta về chuẩn bị đột phá Kim Đan. "

Lục Thiên Minh nói, kể đó nàng thờ dài nhìn về phía Vũ Lâm:

"Đừng có coi đồ ta ra nữa..."

Vũ Lâm nhún vai, một tay hắn đang vén váy nàng lên, một tay khác phang ngực áo nàng ra để lộ âm đ*o cùng cặp vú. Vũ Lâm lè lưỡi, giờ lên một cặp áo ngực cùng cái quần lót:

"Ây, lờ tay."

"... "

Lục Thiên Minh méo miệng nhìn Vũ Lâm, đột nhiên nàng áp sát hắn, miệng môi mỏng ắn lê miệng hắn, tay nhanh chóng giải khai quần áo, kiện áo bào quần lên mình rơi xuống đất, thân thể lồ lộ ra, bên dưới đã ẩm ướt từ khi tiến vào. Vũ Lâm cũng hôn nàng nồng nhiệt, tay nhấc chân nàng lên, ắn nhục côn vào cửa mình nàng, một tràng đ*m thủy tràn ra, cả hai bắt đầu cuồng nhiệt.

Ây, chính xác hơn là cả ba.

Hai giờ sau, Vũ Lâm mặc lại quần áo, đang nằm sảng khoái bên dưới hắn là Gia Linh cùng Lục Thiên Minh, trên thân cả hai dính đầy t*ng trùng do hắn phun lên, Gia Linh đang nằm trên mặt đất, thờ hỏn hên, còn Lục Thiên Minh ngồi trên mặt đất, không ngừng liếm mút tiểu đệ đệ của hắn.

"Được rồi, đi nào.Lau miệng đi."

Vũ Lâm rút nhục côn ra khỏi miệng nàng, Lục Thiên Minh trừng mắt nhìn hắn, bắt quá nàng vẫn đoạt lại từ tay hắn hai kiện nội y, kể đó tắm rửa dội qua thoáng cái mớ t*ng trùng trên người trước khi mặc lại đồ và biến mất qua cửa sổ.

"Thật lạnh lùng."

Vũ Lâm thờ dài trước khi đi ra ngoài, trước khi đi không quên bế Gia Linh lên, phủ lên người nàng một tấm áo. Thấy lão quần gia đang đứng đợi bên ngoài, Vũ Lâm nhìn hắn có chút tò mò. Lão quần gia cúi mình đưa cho hắn một bức thư, xong rồi đi luôn.

Đối với loại tính cách kiêu lời như vàng này của lão, hắn cũng bó tay.

Vũ Lâm đặt Gia Linh lên giường, mở bức thư, nhìn qua. Thì ra là tiền thân mẹ gửi cho hắn một bức thư, kêu hắn về thăm nhà, thuận tiện dẫn đám tiểu bối trong nhà đi "chơi" tại một cái bí cảnh của một vị Luyện Hư kỳ nào đó, cái này tự nhiên là không có vấn đề.

Bắt quá cùng lúc hắn đọc xong phong thư, hắn cũng nghe thấy hệ thống thông báo một cái mới.. cái Đình Công Mạnh mới cốt truyện.

CMN, còn có thiên lý hay không?! Lại là một cái mới nội dung cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Vũ Tiêu Linh!?

Viêm Thành, một trong 4 thế lực lớn tại Viêm Thành, Vũ thị gia tộc một cái tiểu phân gia..

Vũ Tiêu Linh ngồi trên ghế, hai mắt sáng như đuốc nhìn xem một đám tiểu bối gia tộc đang tập luyện võ học. Toàn thân nàng tỏa ra một khí thế Hóa Linh hậu kỳ, tại Viêm Thành nơi này cũng có thể miễn cưỡng được xem như là cao thủ, tuy nhiên tại những nơi khác nhìn chung mà nói, còn kém xa lắm.

Tại trong đại cảnh giới nhưng được chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong, đại viên mãn. Trên lý thuyết đỉnh phong đã có thể tấn thăng đại cảnh giới, nhưng hầu hết thiên tài ưa thích đợi đến lúc đại viên mãn mới đột phá, Vũ Tiêu Linh cũng là như vậy.

"Tiểu Điều, ngươi nói xem ta có nên đi Cổ Mộ Phủ lần này!?"

Nàng hỏi, đôi lông mày xinh đẹp khẽ nhíu nhíu, đột nhiên từ trên vai nàng toát ra một cái bóng trắng, bóng trắng này cư nhiên là một con chồn nhỏ, toàn thân nó tỏa ra một khí thế tựa hồ Hóa Linh sơ kỳ.

Yêu Linh, sinh linh cường giả đã luyện thành Nguyên Thần, tại chết đi về sau Nguyên Thần thông qua đặc thù bí pháp tiếp tục tồn tại tại cái thế giới này thông qua đặc thù "vật chứa", vật chứa có thể là người hoặc đồ vật, có thể kí sinh hoặc trực tiếp đoạt xá.

Con Yêu Linh tên Tiểu Điều rít:

"Sao lại không?! Đừng nói trong Cổ Mộ Phủ có tồn tại lấy Cực Sát Âm Long Tiên để chữa khỏi cho chứng phát hàn khí của ngươi, thậm chí trong đó có thể còn có chứa Hư Hư Thần Tâm, tinh hoa một đời của cường giả Luyện Hư Cảnh, không chỉ đơn giản là đối với tu vi cùng tiềm lực mạnh mẽ tăng tiến, còn là đối với võ học cảm ngộ cùng mật mớ hư vô tu luyện chi đạo."

"Người bình thường mà có được Hư Thần Tâm, chỉ cần thiên phú không quá thấp sẽ có tiềm lực để đột phá tới Nguyên Anh Cảnh, còn đối với kẻ thiên phú hơn người, nếu có được loại tinh hoa này thì việc tiến vào Hóa Thần hoặc Luyện Hư Kỳ không phải là chuyện không thể."

"Đối với ngươi, nó chính là kỳ vật."

"Hắc, thuận tiện xem có hay không thu thập tới chút Yêu Hồn..."

Hiển nhiên đây mới là ý tưởng của Tiểu Điều, Vũ Tiêu Linh cười nhẹ một tiếng, chợt nhớ tới vị tỷ tỷ tại Vạn Kim Hội có nói qua, dường như Vũ gia đệ nhất thiên tài sẽ tới đây, Vũ Lâm đại thiếu gia.

Đối với người này, nàng có một mối hận sâu sắc: tại mấy năm trước, người này một quyền phế đi cha nàng, cảnh tượng này bị nàng một mực nhớ kĩ không quên.

3 ngày sau, Dương Quan Kinh thành bên ngoài.

"A a..."

Ủ rũ, sắc mặt tái nhợt, chỉ xem bề ngoài thậm chí căn bản nhìn không ra hấn nhưng thật ra là Kim Đan tu sĩ, loại cảnh giới này dù là các tông phái cũng không phải dạng vừa thân phận, ngược lại giống như một gia đạo sa sút nghèo túng thiếu niên.

"Làm sao bây giờ, vốn là còn 10 năm có thể sống, về sau còn có 5 năm, bây giờ thật sự là khôn sống mong chết tại sao chỉ vắn vắn còn có 3 năm, hệ thống đây là muốn đưa ta vào chỗ chết a..."

"Nếu không dứt khoát tìm cái cây treo lên là được rồi, thời gian này xem như không có cách nào qua."

Dương Quan Kinh Thành tọa lạc tại bắc bộ, vị trí chỗ Nam Nguyên châu trực thuộc Trung Châu, chính là quốc thổ bên trong cách Bắc Nhung vương đình gần nhất một cái châu, mà Bắc Nhung vương đình, thì là Dương Quan Thánh Triều cường địch, tại ngàn năm trước đất nước này đã mấy lần xuất quân chinh phục Bắc Nhung Vương Đình.

Nhưng hiển nhiên bây giờ bọn hắn không có lúc đó cường đại tình huống.

Bây giờ Bắc Nhung vương đình từ 8 cái bộ tộc tạo thành, hạ hạ vài trăm cái bộ tộc nhỏ, quốc lực đang đứng ở thời đỉnh cao.

Bởi vậy Đế Đô liên an trí ở bắc bộ, còn rất có vài phần Thiên Tử thủ biên cương, Quân Vương từ xã tắc vị đạo.

"Dừng lại! Người nào?"

Ngoài cửa thành, 1 vị người mặc thiết giáp binh sĩ đột nhiên lên tiếng, ngăn cản đang thất hồn lạc phách muốn vào thành Vũ Lâm.

"Ân?"

Vũ Lâm sững sờ, bị thủ vệ binh sĩ như vậy vừa hô, mới từ 3 ngày tới nay ngơ ngác ngác bên trong đánh thức.

"... Đáng chết."

Vũ Lâm sắc mặt khó coi, hung hăng vỗ vỗ mặt, chỉ cảm thấy có chút mất mặt.

Hệ thống cũng là âm hiểm, ở hán vừa vận hoàn thành mấy cái nhiệm vụ chính tuyến, còn là đặc thù tạm thời giải quyết 2 cái nhân vật chính thời điểm đột nhiên công bố tin tức mới, còn ban bố 1 cái nhiệm vụ mới, tất cả đều là đem hán hướng tử lộ bên trên bức cái chủng loại kia, loại này hết con bĩ cực đến hồi thái lai đảo ngược để Vũ Lâm một chút cũng không có chuẩn bị, trực tiếp lâm vào tâm ma.

Cái này cũng là vì cái gì hán hiện tại chật vật như vậy nguyên nhân.

“Chút chuyện nhỏ này liền đem ta đánh sụp? Như vậy sao được...”

“Uy! Thành thật một chút! Ngươi rốt cuộc là ai! Từ đâu tới! Mau nói!”

Giữ cửa binh sĩ không khách khí chút nào nói ra, thân làm Thượng Kinh thành thành vệ, tính tình của bọn hán có thể so sánh địa phương khác lớn hơn, dù sao nơi này là Đế Đô, dù cho nói là Dương Quang Thánh Triều phồn hoa nhất địa phương cũng không đủ.

“Ta sao.”

Vũ Lâm suy nghĩ một lần, ở trong Giới Tử Đại lục soát chỉ chốc lát, cuối cùng lấy ra 1 mai lệnh bài ném cho hộ vệ.

“Ân? Đây là...!!!”

Thủ thành hộ vệ chân mềm nhũn, kém chút không trực tiếp quỵ xuống, lệnh bài này hán làm sao sẽ không nhận ra, đây chính là Đế Đô lục đại gia tộc một trong, Vũ gia dòng chính lệnh bài thân phận!

Thân làm Đế Đô hộ vệ, bọn họ không e ngại từ bên ngoài đến thế lực, bởi vì nơi này là long đến cũng phải cuộn lại, là hổ đến cũng phải nằm lấy, nhưng nếu như là nhà mình thế lực, vậy coi như hoàn toàn khác nhau, cũng tỷ như Vũ gia, đều không cần thực bắt hán thế nào, trực tiếp cho cấp trên của hán nói một câu, bản thân vị trí này nhưng là không có được.

Thế là trước đó đề ra nghi vấn Vũ Lâm hộ vệ trực tiếp quỵ một chân trên đất, thấp giọng nói ra:

“Là thuộc hạ có mắt như mù, công tử thứ tội!”

“Không sao, ngươi rất tần trách, đi xuống đi.”

Vũ Lâm lắc đầu, hán đương nhiên biết rõ hộ vệ ý nghĩ, bắt quá hán cũng không đi so đo, trực tiếp nhanh chân đi vào Kinh thành.

“Vũ gia a...”

Hán 3 ngày này cũng không phải cái gì cũng không làm, mặc dù vào tâm ma để cho hán lộ ra vô cùng chật vật, nhưng là để cả thể xác và tinh thần hán đầu nhập vào hệ thống trên người, đối với cái kia thấy quý hệ thống nhiệm vụ, hán kỳ thật đã có điểm đầu mỗi.

“Dù sao hệ thống chỉ yêu cầu ta nhục mạ cái kia Vũ Tiêu Linh một trận, lại không có nói nhất định muốn ta lấy thân phận chân thật đi mắng, dứt khoát ta cải trang một cái, sau đó đi hung hăng mắng nàng một trận, dạng này không được sao?”

Đến lúc đó vừa có thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng có thể không kéo đến nhân vật chính cừu hận.

Há không phải tốt thay?

Không sai, Hệ Thống lần này yêu cầu nhiệm vụ chính là:

"Mời Kí Chủ đi tới Viêm thành, tại bên trong Cổ Mộ Phủ hung hăng nhục mạ Vũ Tiêu Linh, để cho nàng thấy được cùng Kí Chủ trong đó chênh lệch cực lớn, sinh ra chính nàng tâm ma, chặt đứt con đường tu luyện của nhân vật chính."

Phản thưởng: Không có.

Thất bại: Gạt bỏ."

Không sai, chính là thành công thì không có cái rắc gì, nhưng mà thất bại thì là muốn meo meo meo rồi.

“Tích, hệ thống nhắc nhở: Chú ý không tệ, ngươi quả đúng là cái cơ linh tiểu quỷ.”

“Tích, nhiệm vụ bổ sung: Mời kí chủ lấy thân phận chân thật hoàn thành nhiệm vụ, nếu không xem như nhiệm vụ thất bại.”

Vũ Lâm: “...”

Meo

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Cổ Mộ Phủ

Vũ Lâm thở dài một phen, hần nhìn qua Kinh Thành, kì thật đối với nơi này cũng không có cái gì lưu luyến, đến đây cũng chỉ là để thăm hỏi một chút mà thôi. Dù sao trong thư tiền thân mẫu thân cũng có nói hần nên về thăm nhà.

Len lén tiến về Vũ gia, thăm hỏi tiền thân mẫu thân một chút, biết được nhóm người Vũ gia mấy cái kia gia hỏa đã đi được vài ngày, chính xác hơn đã đi từ lúc hần nhận được bức thư kia liền đã rời đi, Vũ Lâm đi Thiên Nhai Trại, bắt lấy một con Ô Điều, trực tiếp tiến về Cổ Mộ Phủ.

Đường từ đây đến đó, nói xa không xa, nói gần không gần, cũng có 9-10 ngày phi hành. Tính ra mà nói đám người kia có thể so Vũ Lâm tới còn sớm hơn 1-2 ngày, chủ yếu do phi hành thì hần sẽ phải né qua một vài khu vực cấm bay cho nên có khi còn chậm hơn cả đi bộ.

Thiên Viêm Sơn Mạch... trước Cổ Mộ Phủ

Cái khu đất này có rất đông đội ngũ trú ngụ, ở trong Thiên Viêm Sơn Mạch nguy hiểm trùng trùng, thường xuyên có yêu thú thực lực cường hãn lao tới, nếu như đơn độc bố trí lều trại, cho dù là cường giả Trúc Cơ kỳ cũng không có lá gan như vậy. Cho nên, tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhau dựng lều trại ở một chỗ, nếu như có yêu thú cường đại công kích thì có thể liên thủ đối phó.

Tuy nói họ đều là những đối thủ tranh đoạt, nhưng trước khi bão bối xuất hiện thì không cần phải trở mặt làm gì.

Vũ Tiêu Linh cùng đoàn người Vũ gia xuất hiện, đi cùng nhau. hiển nhiên là cũng khiến không ít người chú ý, nhưng mà khi họ nhìn thấy phù hiệu trên ngực của đám người, trong mắt họ hiện lên sự kiêng dè, dòng họ Vũ là một con quái vật lớn, những thế lực bình thường không dám trêu tới.

Đương nhiên, hiện tại tình huống tại Cổ Mộ Phủ là 6 cái thế lực đều phái tiểu bối tới, tranh đoạt cơ duyên bên trong Cổ Mộ Phủ, lấy nơi này làm tràng thí luyện. Tuy nhiên cũng không rõ là khâu nào truyền tin phạm sai lầm, hay vẫn là tin tức không giữ kín được, rất nhiều thế lực tán tu cũng tới nơi này hòng kiếm một chén canh.

Cái này cũng không tốt lắm chặn lại, dù sao Cổ Mộ Phủ nằm trên Thiên Viêm Sơn Mạch, không thuộc bất luận thế lực nào trong lục đại gia tộc cả, không tốt độc chiếm.

Tuy đêm hôm nay không ai nói chuyện với ai, nhưng do toàn bộ những đội ngũ tụ tập ở đây cho nên cũng mang lại cho mọi người cảm giác an toàn giữa thâm sơn rừng rậm, tuy rằng nửa đêm có không ít tiếng thú rống nhưng không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau, lều trại đã bắt đầu nhộn nhịp, tâm tình của ai cũng kích động, hiển nhiên bọn họ cũng biết, hôm nay sẽ có người phá vỡ phong ấn. Tuy vô duyên với bão bối trong Cổ Mộ Phủ, nhưng có thể được một số đồ vật khác cũng không tính là vô dụng.

Đột nhiên lúc này, một đạo ánh sáng đen nhánh giống như sao băng xẹt ngang bầu trời, ngư không mà tới, lập tức Vũ gia khu doanh trại sôi trào...

"Vũ Lâm ca tới!"

Vũ Tiêu Linh mở mắt, nhìn về phương xa chăm chú, hắc mang phá không dẫn động kỳ lực của thiên địa, thanh thế này đúng là khiến cho người ta sợ hãi vô cùng.

...

Mà Vũ Lâm lúc này:

"..."

Con mẹ nó, nhiều người như vậy!?

Vũ Lâm thiếu chút muốn chửi đồng một tiếng, đầu người nhưng nhức, như vậy thì làm sao để xác định xem ai mới là Vũ Tiêu Linh?! Ai là nhân vật chính?! Trong cái đám gia hỏa này, hần ít nhất cũng có 3-4 cái cùng tên Vũ Tiêu Linh đi chứ?!

"Vút!"

Trong vô số ánh mắt hiếu kỳ, Vũ Lâm dùng một loại tốc độ cực kỳ nhanh chóng và mãnh liệt phá không mà đến, khi hắc mang tới gần mọi người mới kinh ngạc phát hiện, cái bóng đó kia lại chính là một con ưng khổng lồ vô cùng thần tốc.

Con ưng khổng lồ có tốc độ cực nhanh, chỉ cần hai cánh vỗ vỗ là tiếng sấm ì ùng vang lên.

Khi tốc độ của con ưng khổng lồ chậm lại, ánh mắt của mọi người dừng lại trên lưng của con ưng, ở nơi đó có một người mặc áo xanh chấp tay đứng thẳng, mái tóc nhẹ đưa theo gió, có vẻ hào hiệp vô cùng, khí chất như vậy thôi cũng khiến cho người khác khâm phục.

Người đứng trên con ung khổng lồ hơi cúi đầu, bình thân như nước đảo mắt nhìn qua đám người phía dưới, sau đó liền thu hồi ánh mắt, giống như ở bên dưới chẳng có gì khiến hắn phải chú ý.

"..."

Vũ Lâm lúc này nghi hoặc, nên làm thế nào tìm nhân vật chính!? Hết lớn: Xin chào ai là Vũ Tiêu Linh giờ tay... CMN cách này căn bản là đồ ngu mới đi làm

Nhìn người này, Vũ Tiêu Linh không thừa nhận không được, Vũ Lâm này đúng là một tuấn nam hiếm có, chỉ độc tính khí chất thôi, hắn cũng là một biểu tượng rồi. Mà Tiêu điều cũng kinh ngạc..

"Con ung này là Ô Điều, nói khó nghe thì là con quạ to. Con mẹ nó, cái con ung này thế mà là do Phù Văn của hắn khắc họa thành, phù văn sinh hóa, chẳng giác gì ung thực, còn có khí chất của ung, nếu đoán không sai, trình độ phù văn của người này hẳn phải là hòa thuần thanh rồi."

"Ngân này tuổi đã có Lô Hòa Thuần Thanh trình độ phù văn bảo thuật tạo nghệ, hơn nữa hẳn đã là tu vi Kim Đan tu vi. Chắc, Tiêu Linh, đối thủ của người thực vô cùng trâu bò."

Kim Đan!

Nghe thấy Tiêu điều nói thế, hai mắt Vũ Tiêu Linh giật giật, nàng biết rõ thực lực như vậy đại diện cho cái gì, cho dù ở trong vương triều Dương Quang, cường giả Kim Đan cũng xếp vị trí hạng nhất nhì!

Không có cách, Hóa Thần cảnh lão tổ bế quan không ra, Nguyên Anh cảnh chính là chiến lực đỉnh phong, có thể vài cái bàn tay đếm hết, Kim Đan kì mới là lực lượng nòng cốt, về phần Trúc Cơ Hóa Linh!? Pháo hôi mà thôi.

Vũ Tiêu Linh chăm chú nhìn môi, ánh mắt bừng bừng ngạo cuồng nhìn vào thân ảnh mặc áo xanh, sau đó chậm rãi nhìn xuống, từ khi nàng hiểu chuyện, nàng đã nói với cha nàng rằng, tôn nghiêm của cha bị mất, có một ngày sẽ đòi lại!

Vũ Lâm hiển nhiên không biết Vũ Tiêu Linh đang tại dưới kia có ý tưởng gì, nếu biết hẳn sẽ bị dọa sợ tới nhảy cẫng lên... CMN cái cổ thân thể này đến cùng là có gây ra bao nhiêu họa qua?! Tại sao lại để hắn tới gánh!?

Dù sao, hắn cũng đang nhìn qua cái này trận pháp bao quanh Cổ Mộ Phù. Trận Pháp này nói chung không tệ lắm, hắn một mình cũng phá được, đương nhiên lời hắn mà nói, để cho thêm mấy người nữa phá xong rồi đi vào cho tiện.

Dù sao, hiện tại hắn cảm giác được không lâu sẽ có người tới.

Kim quang phá không, linh Lực trong thiên địa bập bênh, kim quang đang bay từ phía chân trời kia hóa ra lại là một thanh trường thương màu vàng dài chừng 10 trượng, trên trường thương có một bóng người mặc áo màu vàng, một cỗ ngao khí cũng theo đó tỏa ra, giống như là một thanh tủy thể cuồng thương hành tẩu trong thiên địa!

Mọi người nhìn bóng người đạp trên cây thương lớn màu vàng, trên mặt không ít người đều hiện lên sự hâm mộ, đòi mình nếu mà được uy phong như thế này thì đúng là không uổng phí công phu khổ tu.

Vương Viêm, Trúc Cơ đại viên mãn, tuy nhiên bằng thanh thương lớn màu vàng Linh Khí cao cấp dưới chân, hẳn có đầy đủ lực chiến Kim Đan sơ kỳ.

Vũ Tiêu Linh nhìn hâm mộ, nàng cả đời cũng chưa sờ qua một kiện Linh Khí nào.

"Lần này đại ca ta đang bế quan tới giai đoạn quan trọng, nếu không thì bảo bối trong Cổ Mộ Phù lần này sẽ về tay dòng họ Vương chúng ta tất cả."

Vương Viêm cười lớn tiếng, kiêu căng. Vũ Lâm chỉ nhẹ nhàng cười nhạt... đại ca người có là Nguyên Anh ta cũng đề đầu ra đập.

Vũ Lâm chỉ nhìn lướt qua, kể đó tầm mắt hắn hướng về phía xa xa...

Những người bên dưới vội vàng nhìn sang, chỉ thấy đây chính là một con Phong Loan dài hơn 10 trượng, hai cánh đang vỗ, thân hình nó đứng trên bầu trời, một cỗ khí tức rất mạnh thì trên cơ thể Phong Loan khuếch tán ra xung quanh.

Trên lưng Phong Loan có một nam tử áo xanh lam đang đứng, khuôn mặt của nam tử này tuấn tú với mức yêu dị, nếu bàn về khoản hình dáng thì người này còn hơn Vũ Lâm một chút, hắn cầm trong tay một cái quạt lông màu xanh đậm, chậm rãi phe phẩy, khí chất quý tộc ưu nhã cũng hiện ra.

Một người trong đoàn giới thiệu cho Vũ Tiêu Linh:

"Đây là thiên tài của dòng họ Tàn, Tàn Thế, cũng là Trúc Cơ đại viên mãn, Phong Loan kia cũng có tương đương thực lực."

"Tàn Thế, cái tên gia hỏa nam không ra nam, nữ không ra nữ người cũng tới góp vui sao, hắc, lại còn đem theo cả Phong Loan Điều của dòng họ Tàn nữa, đúng là chuẩn bị chu đáo đấy."

Vương Viêm liếc mắt nhìn Tàn Thế một cái, cười hắc hắc nói.

"Người chẳng phải cũng mang Đại La Kim Thương của dòng họ Vương tới đây sao."

Tần Thế phe phẩy cây quạt lông màu xanh đậm trong tay, mỉm cười nói.

"Không biết Lục Công Tử có tới không nhỉ?!"

Lục Công Tử ở đây lời nói tự nhiên là Lục Thiên Minh. Vũ Lâm nhảm tính, có lẽ nàng hiện tại đã đột phá Kim Đan rồi.

Vương Viêm bĩu môi, ánh mắt chuyển sang nhìn phong ấn trên đỉnh núi, nói:

"Nếu người đã đến đông đủ, vậy thì ra tay phá phong ấn đi?"

"Ha ha, cũng được."

Tần Thế gật đầu, Vũ Lâm cũng nhẹ gật đầu, nói thật, hắn hoàn toàn có thể một mình phá tan nơi này phong ấn, bất quá... cũng không có tốt chơi. Dù sao đây là thủ đoạn do Luyện Hư cảnh bố trí, muốn phá hắn cũng phải mất chục giây đồng hồ.

"Nói nhảm ít thôi, ra tay!"

Vương Viêm là người ra tay đầu tiên, chỉ thấy chân của hắn đạp một cái vào cây thương màu vàng, thân thương kịch liệt rung động, kim sắc quang mang ở mũi thương nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành một đạo thương mang màu vàng dài hơn 10 trượng, bay ra ngoài!

"Ầm!"

Thương mang bắn ra khiến cho xung quanh phát ra những tiếng nổ ù ù, khí thế kinh người.

"Ào ào!"

Thấy Vương Viêm ra tay, Tần Thế đứng ở trên Phong Loan Điều cũng mỉm cười, nhẹ nhàng phát cái quạt lông, hóa thành một làn sóng màu xanh xoay tròn, trong làn sóng đó tràn ngập linh lực.

"Vù!"

Tần Thế vung quạt lông lên, làn sóng màu xanh đó gào thét lao ra, giống như phủ kín bầu trời.

"Ong ong!"

Vũ Lâm hai tay chấp sau lưng, không thấy hắn hành động gì nhưng trên đầu hắn lại xuất hiện một cái dòng xoáy rất lớn, kiếm ý tuôn ra dữ dội, chỉ chớp mắt đã hóa thành một thanh kiếm lớn màu đỏ rực, sau đó hồng mang lóe lên, xé rách trời cao, giống như một cánh đồng cỏ bén lửa, khuếch tán khắp bầu trời.

Khi thế công này tới gần, bầu trời có cảm giác như vụn vụn, ngay sau đó, một vòng sáng năng lượng chậm rãi hiện ra, trên vòng sáng đó những phù văn kỳ lạ. Linh Lực vô cùng cuồng bạo điên cuồng khuếch tán, phù văn trên vòng sáng đã biến mất.

"Phong ấn mở, đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Vũ Lâm một đường tiến tới, nói thật, đồ đạc hắn đều không để ở trong mắt. Có cũng chỉ là đi ven đường tùy tiện ngắm quang cảnh, tuy nhiên quang cảnh cùng với hắn tại Tiên Vực thời điểm đi dạo quanh những cái kia Thái Cổ thời đại di tích hoặc Lăng Mộ Đế Giả cùng thượng cổ di tích thì nói thật... chẳng đáng đem đi so sánh.

Nhắc mới nhớ, Phàm Vực cũng có một cái thượng cổ di tích, có muốn hay không rành rồi chạy tới đó soát chút đồ vật!?

Nên biết, thượng cổ di tích phàm vực cùng tiên vực khác biệt cũng không quá nhiều, không phải bởi vì thượng cổ di tích ở Phàm Vực mà khinh thị, thậm chí một số cực mạnh bảo thuật hắn moi ra chính là từ Thượng Cổ Di Tích Phàm Vực mà kiếm tới.

Vũ Lâm dạo quanh toàn bộ Cổ Mộ Phủ một vòng, phảng phất không có bất cứ một kiện đồ vật nào hợp hắn pháp nhãn, đương nhiên trên đường hắn cũng có thể thuận thế cứu vớt một số cái gặp khó khăn Vũ gia tộc nhân, hoặc bị lâm vào hiểm địa người bình thường, nhưng nhìn chung mà nói...

Vũ Lâm lắc đầu, nhìn qua phía trước một mảnh biển lửa đỏ bùng, lửa thiêu nuốt trời. Đừng nói Kim Đan, ở nơi này Nguyên Anh nếu cường bạo thâm nhập khả năng sẽ bị thiêu chết. Nhìn sang bên trái, đám người Vương Viêm vừa vận cũng đang bị bao vây, xem ra bọn hắn lựa chọn sai đường.

Từ đường này có 3 cái rẽ nhánh, nhưng nếu lựa chọn cái nào đi nữa cũng sẽ là đường sai, chỉ có thể đi thẳng mới tới được trung tâm Cổ Mộ Phủ.

Hắn nhẹ nhàng lướt qua biển lửa, biển lửa này dựa theo cảnh giới tạo ra lửa thực lực tương xứng, nhưng nhìn chung hắn không có cảm nhận chút hơi nóng nào, một phần vì hắn chọn đúng đường, thứ nữa... thể chất hắn đủ tiếp nhận lửa này.

Vũ Lâm nhìn qua cánh cửa đồng xanh, mở đi ra chui vào.

Khi Vũ Lâm tiến vào bên trong, màu đỏ chậm rãi tiêu tán, bên trong là một tòa thạch điện yên tĩnh xuất hiện ở trong tầm mắt.

Trong thạch điện không bày biện một cách xa hoa, trái lại nó có vẻ vô cùng đơn giản, vắng vẻ, ánh mắt hắn đảo qua một vòng sau đó dừng lại ở giữa khu vực trung tâm, ở nơi đó có một cái quan tài đá không có nắp, trên quan tài có một chùm sáng sinh cơ bừng bừng.

Vũ Lâm hít mắt tập trung nhìn vào chùm sáng, sau đó hắn mơ hồ nhận ra trong chùm sáng có một trái tim xanh biếc do năng lượng ngưng tụ thành, nó đang đập nhẹ nhàng, khi nó rung lên một cái, Linh Lực trong đại điện lại rung động một lần.

Luyện Thần Tâm

Vũ Lâm nhẹ nhàng cười, Luyện Thần Tâm trong mắt người khác là đồ vật trân quý, nhưng đối với hắn nó cũng là thứ có cũng được không có không sao, năng lượng cung cấp cho hắn khoảng chừng 100 viên linh thạch trái phải.

Đương nhiên, Luyện Thần Tâm chân chính ý nghĩa là dẫn đạo, nhưng Vũ Lâm cần quái gì dẫn đạo?! Hơn nữa, viên Luyện Thần Tâm này tựa hồ hơi có chút khác thường, tùy tiện hấp thu có thể dẫn tới vài dị dạng..

Ở Phàm Vực thế nào không biết, ở Tiên Vực nếu tùy tiện hấp thu mấy cái dạng Luyện Thần Tâm này, thậm chí có thể "kế thừa" khí vận của người truyền lại, thậm chí ẩn ẩn có thể kế thừa nhân quả, mà nhìn chung khí vận mấy cái gia hỏa này nhìn chung cũng không thể nào tốt, hắn tương đối lười hấp thu.

Vũ Lâm xách cái quan tài ra một bên, nhìn kĩ xác định không có cái gì tuần táng cùng về sau mạnh mẽ vứt ra một bên, kế đó hắn nhìn thấy bên trong là một cái thông đạo ngầm, bèn lập tức chui vào.

Mục tiêu của hắn là vũ khí sinh thời của vị Luyện Hư này. Trên đường đi hắn thấy rất nhiều đồ vật, có Linh khí, có đạo binh, nhưng Luyện Hư kì sử dụng là Thần Bảo, cái này liên ở một đẳng cấp hoàn toàn khác biệt với hai cái trên.

Mặc dù Thần Bảo cần có Luyện Hư tu vi mới kích phát, nhưng bản thân Thần Bảo cũng có lượng năng lượng khổng lồ tích trữ bên trong, chỉ cần hắn sử dụng Phù Văn cấp bậc của Luyện Hư cùng chút thủ đoạn, tự nhiên có thể kích hoạt.

Không bao lâu về sau khi Vũ Lâm xông vào trong đường hầm ẩn, một đạo thân ảnh xuất hiện, chính là Vũ Tiêu Linh. Nàng cũng nhìn thấy chỗ biển lửa kia, có điều được Tiểu Điều trợ giúp mới có thể vượt qua nó, cũng không xem như là chân thực lực.

"Tiểu Điều, nơi này phát sinh qua cái gì?!"

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc hỏi, đương nhiên hỏi xong nàng cũng biết đây là câu hỏi tương đối ngu ngốc, bèn nhìn quanh. Nơi này giống như dẫn phát một hồi đại chiến, bị lực tung lên, kì lạ nhất là quan tài đã nát bấy, còn Luyện Thần Tâm thì tùy tiện nằm lẫn lóc một bên.

Là cái nào bại gia tử không thèm lấy Luyện Thần Tâm

Tiểu Điều lập tức xuất hiện trên đầu vai nàng. Nó nhìn quanh, nói:

"Tiêu Linh, mau chóng hấp thu Luyện Thần Tâm. Luyện Thần Tâm không thể bị thu vào Giới Tử Đại, nếu đem ra ngoài ắt sẽ dẫn xuất người ngoài dòm ngó. Nếu có gì không tốt, dùng thạch phù trấn áp. Ta kích hoạt nơi này trận pháp, ẩn dấu đối với người ngoài cho."

Thạch Phù căn bản là một vật vô cùng kì lạ, nàng quật khởi căn bản cũng nhờ có nó. Mà Vũ Tiêu Linh đối với Thạch Phù cũng tương đối tin tưởng, nàng nhẹ nhàng vươn bàn tay nhỏ nhắn chạm vào Luyện Thần Tâm, ngồi xếp bằng tại một góc bắt đầu hấp thu.

Luyện Thần Tâm tỏa ra một làn sương trắng, hơn nữa bề ngoài của nó đang có dấu hiệu hòa tan.

"Xèo xèo!"

Mà Tiểu Điều cũng giơ lên móng vuốt, lập tức ầm ầm cả tòa cổ mộ chấn động, một đạo bạch quang lan ra xung quanh, đem nơi này đóng kín. Nếu ở bên ngoài có thể thấy cánh cửa đồng kia đã biến mất, bị ẩn giấu đi rồi.

Thanh quang hội tụ càng nhiều, tốc độ hòa tan của Luyện Thần Tâm càng nhanh, chỉ trong khoảng mấy phút đồng hồ đã hoàn toàn biến thành một khối dịch thể màu xanh biếc.

Dịch thể chậm rãi lưu động ở giữa không trung, một cỗ ba động khủng bố cũng theo nó tuôn ra, đồng thời uy áp cực mạnh phủ xuống phòng đá.

Vũ Tiêu Linh hơi do dự, cuối cùng cũng hút khối dịch thể vào miệng, lập tức toàn thân nàng tựa hồ tràn đầy năng lượng, thế nhưng vô cùng nhanh chóng, một luồng hàn khí tràn ngập thân thể nàng.

"A!"

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc thốt lên, nhanh chóng kích hoạt Thạch Phù, nhưng đối với lực lượng băng hàn này, Thạch Phù hoàn toàn không phản ứng. Tiểu Điều cũng nhận ra dị dạng, nó lao tới kiểm tra thân thể của Vũ Tiêu Linh, kinh ngạc thốt lên:

"CMN, cái này gia hỏa thể mà lấy Âm Dương đột phá Luyện Hư, không có âm dương dung hòa, căn bản không thể luyện hóa được cái này Luyện Thần Tâm."

Tiểu Điều kinh ngạc, đồng thời chính nó cũng ra tay thử huy động Thạch Phù trong cơ thể Vũ Tiêu Linh, tuy nhiên phát hiện Thạch Phù hoàn toàn không phản ứng với loại năng lượng này. Nó nhìn qua Vũ Tiêu Linh, đã mười phút từ khi nàng hấp thu Luyện Thần Tâm, căn bản là rồi tính rồi mù.

Một khi thất bại, bạo tạc toàn thân là kết cục duy nhất.

Mà cùng lúc này, Vũ Lâm huyết sáo đi lên, hần moi ra được một cái Bò Đoàn rất to, có tác dụng ngưng kết linh khí, đề thăng gấp rưỡi tốc độ tu luyện, tương đối đáng tiền. Về áp thêm vài cái phù văn có thể tăng cấp nó lên tới gấp đôi.

Hắn đi xuyên thấu qua trận pháp do Tiểu Điều chủ trì, chợt cảm giác cái gì đó, nhìn qua bên liền thấy được một thiếu nữ đang vận vẹo khổ sở, một bóng trắng phiêu phù trước người nàng, nhìn thấy nó Vũ Lâm thiếu chút hét toáng lên "MA" rồi chạy đi như một bé gái. Bất quá hắn vẫn ở lại nhìn một chút...

Người này dường như ở một trạng thái cực kỳ khó khăn, âm lực toàn thân bộc phát, cần có dương lực tới bồi bổ. Bất quá nhìn bộ dáng thiếu nữ này căn bản là 3 vòng như một, Vũ Lâm cũng không có hứng ăn, vẫn là nha hoàn nhà mình tốt a, cái này thiếu nữ căn bản là 10 tuổi bộ dáng... Hắn cũng không có quý súc như vậy.

Hơn nữa, hôm nay tâm trạng tương đối tốt, không muốn làm cái gì cưỡng đoạt thiếu nữ nhà lành sự tình, liền coi như là kết tới cái thiện duyên, Vũ Lâm giờ tay ra, một đoàn dịch thể đỏ rực bị hắn búng ra, dung nhập vào thân thiếu nữ.

Mà cùng lúc này, thiếu nữ cảm giác tới ánh mắt bất nhả của Vũ Lâm, trực tiếp mở miệng ra mắng:

"Chết biến thái, bỏ tâm mắt cầu tặc của người sang một bên, đồ vô sỉ."

"... "

Vũ Lâm im lặng, CMN ta có hảo ý giúp người, người không đa tạ thì thôi, lại còn mắng ta?!

Cùng lúc này, Tiểu Điều quay đầu nhìn về phía hắn, giờ tay lên, lập tức Vũ Lâm cảm giác được vô số mắt trận nhìn về phía mình, thiếu chút bực dọc chửi rủa đi lên, gia hỏa này thể mà chiếm lĩnh được quyền điều khiển mắt trận pháp?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Xung đột nhỏ

Vũ Lâm trong nháy mắt bị kinh hoàng tới, CMN cái này động phủ là Luyện Hư kỳ cường giả tạo ra, điều khiển được phải hay không bản ra được công kích của Luyện Hư cảnh?!

Bất quá hắn vẫn là quá coi trọng, nơi này chỉ có phòng ngự trận pháp mà thôi, một đồng chừng mười mấy cái bức tường sáng xanh xuất hiện trước mặt Vũ Lâm, rõ ràng từng cái đều không có công kích cấp bậc Nguyên Anh trung kỳ thì đừng có hòng mà qua được.

Cùng lúc này, đạo quang mạng đỏ rực mà Vũ Lâm bắn vào cơ thể thiếu nữ cũng đã phát huy tác dụng, âm hàn chi khí trong cơ thể nàng trong nháy mắt triệt để hòa tan, tu vi thậm chí càng tiến thêm một bước.

Vũ Tiêu Linh nhìn về phía Vũ Lâm, ánh mắt có chút hỗn loạn cảm xúc, một mặt nàng hận hắn vì hắn phế cha nàng, mặt khác hắn vừa mới tiện tay cứu nàng một mạng. Nghiêm chỉnh mà nói, vừa này nàng đang quá khản bách, không không chế được mở miệng ra là mắng chửi người, giờ nghĩ lại có chút có lỗi.

Chợt lúc này ầm ầm một tiếng... Vũ Lâm nhìn lên trên, vô số màn sáng ngăn cách hai người rạn vỡ, nổ tung ra, phát ra từng tiếng nổ vang trời. Hiện tại căn bản là có mắt mù cũng có thể thấy được trận pháp này đã triệt để phế, mười mấy cái màn sáng cũng dần dần biến mất, hóa thành mưa ánh sáng mà tan đi.

Vũ Lâm nhìn quanh, cảm giác được có vô số người hướng về đây, tính, vẫn là tạm bỏ qua cho cái này tiểu hài tử, dù sao nhìn qua cũng chỉ có 10 tuổi bộ

đáng. Hiện tại tốt nhất chính là đi tìm cái kia gọi là...

Vũ Lâm nhìn lại tư liệu nhiệm vụ, ồ, không sai, gọi là Vũ Tiêu Linh nữ hài. Xem ra trước tiên phải đi dò sát tại bên Vũ gia đám người rồi.

Ánh mắt hắn nhìn qua nữ hài trước mặt, gia hỏa này tay mang theo một thanh Cổ Kích, nhìn thì có vẻ như là tàn phá Sơ Phẩm Linh Khí, nhưng kỳ thật lại là Trung Phẩm Linh Khí, nếu luyện chế thêm chút nữa thì thành Cao Cấp Linh Khí...

Lại thêm con Yêu Linh kia, khả năng không chế trận pháp kinh khủng của nó, tuyệt đối không phải người bình thường nên có được. Nói cách khác... đây sẽ không phải là nhân vật chính chứ?!

Xảo như vậy?!

"Vũ Lâm, người đây là..."

Một âm thanh chột vang lên, Vương Viêm mang theo cây hoàng kim trường thương đi vào, hắn lạnh lùng nhìn qua Vũ Lâm, kế đó lại nhìn qua Vũ Tiêu Linh, lại nhìn qua xung quanh, hỏi:

"Người hấp thu được tới Hư Thần Tâm rồi?"

Vương Viêm hỏi câu này để Vũ Tiêu Linh tìm đập thành thịch, nếu để cho Vương Viêm biết được bản thân mình hấp thu tới Hư Thần Tâm, hắn có hay không trực tiếp giết bản thân đem đi luyện đan!?

"Không sai."

Chỉ nghe Vũ Lâm nhân nhật nói, giọng điệu hững hờ tựa như nói một cái thiên đại chân thực sự tình một dạng, để cho Vũ Tiêu Linh kinh ngạc nhìn hắn. Bất quá để cho Vương Viêm không phát giác ra dị dạng, năng nhanh chóng cúi mặt xuống.

Kỳ thật, Vũ Lâm căn bản cũng không có nhiều ý định. Ý tưởng của hắn là nếu tiểu nữ hài kia là nhân vật chính, coi như soát cái thiện duyên, còn nếu như không phải thì cũng coi như soát cái thiện duyên, lại nói coi như hắn thật hấp thu Hư Thần Tâm gia hỏa trước mặt cũng không làm gì được hắn.

"Xui xẻo, toàn là do cái trận chết tiệt kia hại mình."

Nghe vậy, Vương Viêm bất đắc dĩ, nhưng sau đó lại cười to nói:

"Nhưng mà thôi kệ, người có được nó cũng là do bản lĩnh, không có nó chúng ta tiến vào Luyện Hư cảnh chỉ là vấn đề thời gian thôi. Haiz, nếu Hư Thần Tâm đã có chủ, ta xin đi trước."

Cùng lúc này, vài đạo ánh quang cũng đi tới. Vũ Lâm nhận ra một vài người, là người Vũ gia mà hắn ứng cứu gần đây, vài người thì lại là Vương Viêm mang đi ra ngoài tiểu đệ, mấy người này vừa nhìn thấy tiểu nữ hài, miệng cười âm hiểm, thấp giọng thì thảo nhỏ to với Vương Viêm.

Cùng lúc này, lòng của Vũ Tiêu Linh lạnh xuống, nàng nhìn thấy cảnh này, lập tức hướng phía ngoài chạy. Nhưng mà, ngay khi nàng định rời khỏi nơi này, một thanh âm đột nhiên ở phía sau vang lên, người nói chính là Vương Viêm.

"Chờ đã"

"Tới rồi..."

Nghe thấy giọng nói này, nàng thở ra một hơi, tóm lại là vẫn không trốn thoát khỏi phiền phức này.

Thanh âm của Vương Viêm vang lên ở trong thạch điện, Vũ Tiêu Linh đang đi cũng dừng lại, hắn xoay người, nhìn đám người phía trước, sau đó liếc mắt nhìn về phía đám người Vương Bàn đang cười âm hiểm, cau mày nói:

"Có gì chỉ giáo?"

"Người đoạt Linh Bảo của dòng họ Vương chúng ta, chẳng lẽ còn muốn đi như vậy sao?"

Vương Viêm thân nhiên nói.

Nghe thấy Vương Viêm nói như thế, ánh mắt Vũ Tiêu Linh trầm xuống, nhện không được cười lạnh nói:

"Các hạ đúng là quá mức buồn cười, vật trong mộ phủ, vốn là vật vô chủ, từ khi nào biến thành vật của dòng họ Vương các người rồi? Nếu nói như vậy, chẳng nhẽ toàn bộ bảo bối do những người khác lấy được trong này, toàn bộ phải giao cho các người, đúng không?"

"Hừ, tiểu tử, đừng mơ ngụy biện, Linh Bảo vốn ta đoạt được trước, nhưng bị người xuất thủ lên cướp đi!"

Vương Bàn hừ lạnh nói.

Nhìn thấy người này không biết xấu hổ tới mức độ này, Vũ Tiêu Linh giận dữ bật cười, bản lĩnh đôi trắng thay đen của người này đúng là không nhỏ.

Trong phòng lúc này đã có biến hóa, cũng có người hiểu, cái dòng họ Vương này và Vũ Tiêu Linh chênh lệch quá lớn, họ cũng không quan tâm tới nguyên nhân của chuyện này là gì. Bởi vì ai cũng biết tới sự ngang ngạnh và liều lĩnh của dòng họ Vương.

Hôm nay Vũ Tiêu Linh chỉ có một thân một mình, với tâm tính của Vương Bàn thì chắc chắn hẳn sẽ không dừng tay.

"Vương Bàn, người nói vậy, Linh Bảo là do Vũ Tiêu Linh đoạt được đầu tiên, ai nói hẳn lên cướp của người? Chúng ta đều có thể làm chứng, lời nói của người chẳng thật chút nào cả!"

Đúng lúc mọi người đã chuẩn bị tâm lý xem kịch vui, thì có một tiếng quát vang lên, người đang nói chính là Vũ Khả. Nhìn thấy Vũ Khả mở miệng, sắc mặt Vương Bàn khê biến, Vương Viêm cũng khê nhú chân mày, hẳn không ngờ người của dòng họ Vũ lại bước ra ngăn cản.

"Vũ Lâm đại ca, Vũ Tiêu Linh dù sao cũng là người của Vũ gia chúng ta, huynh mau giúp nàng đi."

Lâm Khả mà vội vàng nói, Vương Viêm hành sự xưa nay ương ngạnh, hiện giờ ở đây chỉ có Vũ Lâm mới có thể đứng ra ngăn cản được. Đương nhiên, nàng biết những người trong dòng họ xem người của chi là chẳng ra gì, thậm chí có rất nhiều người không thừa nhận chi là.

Mà Vũ Lâm lúc này sắc mặt lúc trắng lúc xanh, CMN Vũ Tiêu Linh! Lão tử biết ngay mà, nếu vừa nãy đối với nàng dám mảy may lộ ra một tia phi lễ, lập tức duy nhất chờ đợi hẳn kết cục chính là hồn phi phách tán, mặc dù không biết tại sao hồn phi phách tán nhưng cứ biết thế là được.

Có thể là bị Nhân Vật Chính Quang Hoàn cho bạo tạc linh hồn.

Ha ha, hết Trần Viêm, tới Thạch Thủy, lại thêm một cái Vũ Tiêu Linh đều là ẩn hình trong nhân gian nhân vật chính... tin tưởng không có sai, tại chưa biết nhân vật chính là ai thời điểm, tuyệt đối nên đối xử với tất cả mọi người khả nghi như là đối xử với nhân vật chính.

Lập tức Vũ Lâm tâm ý đã quyết, đừng nói quan hệ hai nhà Vương Vũ, chính là Vương gia có là Tiên nhân đi nữa cũng phải đứng về phía Vũ Tiêu Linh một phen. Lập tức, hắn cười nhạt nhìn về phía Vương Bàn nói:

"Việc này liền không cần nói nữa."

Vũ Lâm hồ hững nói:

"Đồ vật vô chủ, ai đoạt được thì là của người đó. Hiện tại Vũ Tiêu Lâm đã hạ tinh thần lạc ấn xuống thanh Cổ Kích kia, tự nhiên đó cũng là của nàng."

Ngay lập tức, Vương Viêm cùng với Vương Bàn ánh mắt lạnh xuống, còn ánh mắt của Vũ Tiêu Linh nhìn Vũ Lâm thì chột biến tràn đầy cảm kích kèm kinh ngạc...

"Vũ Lâm, người thực sự xác thực muốn bảo hộ cái này chỉ là tộc nhân chứ?!"

Vương Viêm nhìn Vũ Lâm, gằn giọng hỏi. Hẳn có ý nhấn mạnh mấy chữ chỉ là tộc nhân, ý tứ liền đã mười phần rõ ràng: chỉ vì một cái chi là tộc nhân, làm hỏng quan hệ hai nhà Vũ - Vương, đáng sao!?

"Đương nhiên a!"

Vũ Lâm nhún vai, có cái gì không tốt nói?! Hơn nữa, ta còn đang cứu các người đây này, không cảm ơn thì thôi, mặt nặng mày nhẹ cái CMM! Tin hay không ta một quyền nổ nát mặt người?!

Dùng mộng nghĩ cũng biết, hiện tại nếu là hắn ép buộc nàng giao ra thanh Cổ Kích kia, chính là thuận thế đẩy thuyền, nàng trong cơn phần nộ, đột phá cảnh giới, kẻ đó trực tiếp từ Hóa Linh kỳ đột phá Trúc Cơ đại viên mãn, về chất nhảy vọt thậm chí có thể so với Tiên nhân, té ra một thanh Thần Bình đem toàn thể mọi người ở đây chém chết.

Đơn giản cốt truyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Vũ Lâm trở mặt lập tức khiến cho Vương Viêm mấy cái gia hỏa tái mặt, tuy nhiên hiển nhiên bọn hắn cũng không có vì một kiện Linh khí trung phẩm mà lập tức trở mặt với Vũ gia, ngược lại bọn hắn chỉ nhẹ nhàng nhìn qua hắn cùng với Vũ Tiêu Linh, buông xuống mấy chữ Tốt, kẻ đó liền đi mất.

Vũ Khả thở phào một cái, trên đường đi nàng đối với Vũ Tiêu Linh cũng vô cùng ấn tượng, người này mặc dù là tộc nhân chi là, tuy nhiên thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ, có thể nói là trong trăm năm qua hiếm có người đạt tới, thêm ra vài năm nữa mặc dù có lẽ không như Vũ Lâm thiên tài, nhưng có lẽ

cũng không kém quá nhiều.

"Như vậy, đa tạ, ta xin trước cáo lui."

Vũ Tiêu Linh ánh mắt nhìn hấn càng thêm dị dạng, nàng nghe được thanh danh người này, nói xấu cũng không xấu, nhưng tuyệt đối không phải là tốt tới không biên giới, cho nên cử động của hấn hôm nay để nàng cực độ nghi ngờ.

Sự có khác thường, tất có yêu.

"Guom đã."

Vũ Lâm lúc này đang tựa vào tường, nhìn Vũ Tiêu Linh lạnh lùng nói.

Vũ Lâm tâm trạng lúc này tương đối xoắn xuýt... Thông qua một chút tiểu thủ đoạn từ Hệ Thống cùng bản thân kìm ức tìm ra được, hấn phát hiện nguyên lai tiền thân cùng với Vũ Tiêu Linh người này quan hệ đã bắt đầu, căn bản là thiên ti vạn lữ quan hệ, thậm chí bản thân trên trình độ nào đó đã trở thành nàng đá đặt chân

Ở Thạch Thủy cùng Trần Viêm nội dung cốt truyện bên trong, mình và hai nàng còn chưa từng gặp mặt, bản thân chỉ cần trốn tránh hấn, tin tưởng là có thể ở mức độ rất lớn tránh cho bị cuốn vào. Nhưng là ở Vũ Tiêu Linh nội dung cốt truyện bên trong, đã tránh không khỏi.

Thậm chí bản thân đã không thể trốn.

“Trốn là không có ích lợi gì, chỉ có thể đối mặt.”

Vừa vặn, hệ thống nhiệm vụ cũng yêu cầu hấn chọn vị kia nhân vật chính, đây cũng là một cơ hội rồi ah.

Lần này, hấn không tiếp tục ý đồ tránh né hệ thống nhiệm vụ, mà là dự định hoàn toàn làm theo.

“Ta liền không tin, ta liền thực sự sẽ trở thành một đá đặt chân!”

Suy nghĩ kỹ một chút, ta cũng là có hệ thống bên người Thiên Mệnh nhân vật chính có được hay không! Ai có thể so với ai khác kém!

Vũ Lâm nảy sinh ác độc nói, Kim Đan cảnh khí thể khủng bố chảy xuôi mà ra, giữa mi tâm Yêu Thần Thần Quang tại thời khắc này ngưng tụ tới cực hạn, phảng phất đột phá một loại nào đó tâm linh gông xiềng đồng dạng, ngay cả vẫn không có động tĩnh tu vi đều có chút biến hóa, ần ần có nâng cao một bước khí tức hiển lộ.

Vũ Tiêu Linh nhìn thấy toàn thân Vũ Lâm bắt đầu tuôn trào một loại khí thể cao cao tại thượng, tim đập thình thịch, rốt cuộc nhanh vượt muốn lộ ra rồi sao?! Tuy nhiên nàng trước nay chưa từng đối với Thạch Phù hiển lộ, nhưng vạn nhất đối phương có thủ đoạn đặc thù nhìn thấy Thạch Phù thì sao!?

Thạch Phù nghịch thiên, Tiểu Yêu cũng từng nói qua. Vạn nhất vị này thiếu gia phát hiện bản thân Thạch Phù, vậy chỉ có thể tiếp tục chạy trốn, thậm chí bỏ nhà mà đi.

"Mặc dù ta đã từng giúp ngươi.. "

Vũ Lâm nhìn Vũ Tiêu Linh, ánh mắt kì quái, nhẹ nhàng giơ tay lên:

"Nhưng là quốc có quốc pháp, gia có gia quy, không có quy củ không thành tiêu chuẩn, ngươi hung hăng nhục mạ ta vừa nảy sự tình chung quy là sự thật, liên quan tới điểm ấy, ngươi nhất định phải tiếp nhận trừng phạt."

"Thịch."

Vũ Tiêu Linh nhìn vào Vũ Lâm, tâm tình chìm xuống đáy cốc, vừa nảy nàng vô ý mở miệng nhục nhã hấn, giờ hấn vin vào đó nói nàng?!

“Nếu như ta không muốn chứ?”

“...”

"Chuyện này không phải do ngươi."

Vũ Lâm nói, đồng thời hấn cũng muốn thử qua một loại việc hấn muốn làm, nhưng không có dám làm..

Một luồng uy áp nghịch thiên truyền tới, dường như lực lượng kinh khủng từ người hấn trực tiếp tạo ra một cái khí tràng nghịch thiên, trấn áp vạn vật, áp lực mười phần kinh khủng theo đó bắn thẳng tới Vũ Tiêu Linh trên thân, kèm theo đó một luồng nhiệt quang khủng bố tỏa ra, chân chính Cửu Dương Thể phát động, nhiệt lượng thiêu đốt cả sàn nhà dưới chân..

“Có lẽ ngươi đối mặt ta không thể cúi đầu, sự kiêu ngạo của ngươi cùng tự tôn không cho phép bản thân cúi đầu, nhưng ta có thể nói cho ngươi, đây là sai lầm, bất kể là ai, đều có không thể không cúi đầu thời điểm, huống chi ngươi bây giờ, thật sự là quá yếu, căn bản cũng không có cùng ta nói chuyện ngang hàng tư cách.”

Vũ Lâm phun ra tiêu chuẩn nhân vật phản diện lời kịch, lạnh lùng nhìn nàng, Vũ Tiêu Linh biến sắc, áp lực nàng thừa nhận khiến nàng phun ra một ngụm máu lớn, kêu gào bên trong Thạch Phù Tiểu Yêu. Lập tức Tiểu Yêu cắn răng, dự định kích phát Thạch Phù..

Dựa theo nó dự đoán, dù có kích phát toàn lực, cũng chỉ có duy nhất 1 thành cơ hội chiến thắng.

Cùng lúc này Vũ Lâm nhú mày, hắn cảm giác một cỗ lực lượng cường đại từ nơi xa xấp xỉ hướng về đây, đồng thời một cỗ cảm giác khó tả xuất hiện, hắn thờ dài, cũng không biết là đúng hay sai, vậy tay, lập tức Vũ Tiêu Linh bắn bay ra ngoài phòng.

Hệ Thống vang lên nhiệm vụ hoàn thành, hiển nhiên vừa rồi cũng tính là hung hăng nhục nhã một loại.

“Người đi đi.”

Vũ Lâm nhún vai:

“Hi vọng người về sau nhớ kỹ cái này giáo huấn, chân chính kiêu ngạo cùng tự tôn, là cần đủ thực lực đến chống đỡ. Sau này muốn tìm về mặt mũi này, tìm ta đi.”

Vũ Khả kinh ngạc nhìn qua Vũ Lâm, Vũ Lâm kế đẩy đội cho Vũ Tiêu Linh đi khuất, nhìn thấy nàng quay ngược lại nhìn hắn, thờ dài lắc đầu một tiếng, chẳng biết nghĩ cái gì, trên tay xuất hiện một thanh kiếm đỏ rực, trên thân kiếm trải rộng phù văn..

"Tính toán, đem thanh kiếm này đi theo âm hãm bảo hộ gia hòa kia đi. Vương Viêm tên kia khẳng định sẽ không buông tha, nhớ kỹ, có thể không cần giết tận lực không cần giết."

Vũ Lâm xoa trán đưa cho Vũ Khả thanh kiếm, kế đó hắn lắc đầu, hướng về bên ngoài, lựa một con đường khác giết đi ra.

"Chuyện này ngày sau nhất định phải trả lại trăm lần."

Vũ Tiêu Linh tâm tình mười phần bất định, nghiêng răng nghiêng lợi nói. Cái này căn bản là hung hăng nhục nhã nàng, mặc dù hắn từng đối với nàng ra tay tương trợ hai lần, bất quá.. tạm tính nàng thiếu hắn một lần đi.

Chỉ là làm sao vẫn cảm giác bức bối trong thâm tâm đây?!

"Rốt cuộc hắn muốn nhắm vào người làm gì?!"

Tiểu Yêu xuất hiện trên vai nàng, híp mắt hỏi. Vũ Tiêu Linh lắc đầu hoàn toàn mù mờ, nếu nói Vũ Lâm muốn hạ sát thủ, có cần thiết phải tha cho nàng không!? Nếu nói Vũ Lâm muốn soát tới hảo cảm của nàng, có cần thiết đối với nàng ra tay không!?

"Tuy nhiên có thể khẳng định gia hòa kia vô cùng mạnh mẽ."

Tiểu Yêu rít lên, híp mắt.

"Kim Đan lực lượng như vậy, dù là tộc quần của ta cũng vô cùng hiếm có, có lẽ chính là trong trăm chọn một, chỉ bằng vào uy áp hắn có thể đè nén qua được Kim Đan, Vương Viêm so với gia hòa kia căn bản không phải cùng cấp độ, thậm chí kể cả có thanh Hoàng Kim Cự Thương kia cũng là trong nháy mắt bị giết chết. Người muốn trả lại tràng ngày hôm nay, không đơn giản."

"Còn trả lại cái gì nữa..."

Vũ Tiêu Linh cười khở, tràng vừa rồi đối với nàng nhìn qua hung hăng nhục mạ, kì thật tương đương không đau không ngứa, chỉ là để cho nàng có chút cảm giận thôi.

Quan trọng hơn, câu nói cuối cùng của hắn có ý gì?! Muốn tìm về mặt mũi này tìm hắn, không lẽ hắn nhìn ra được nàng thật sự có thể đuổi theo hắn?!

Hừ.

Vũ Tiêu Linh hừ lạnh, nội tâm vô cùng xoắn xuýt, hành động của Vũ Lâm thực là không theo lẽ thường ra bài, người ta thông thường là cây gậy rồi mới tới cà rốt, hắn ngược lại tốt, cà rốt rồi tới cây gậy.

Nàng nhanh chóng tiến ra ngoài Cổ Mộ Phủ, dưới chân nàng xuất hiện một con Bạch Hổ, Tiểu Viêm vừa rồi nàng cho nó đi ra ngoài, cũng may không có cho nó tiến vào khu vực lăng mộ chứa Luyện Thân Tâm.

Nhìn thấy Tiểu Viêm, tâm trạng nàng tốt lên không ít. Nàng ngồi lên lưng hổ, đi ra ngoài Thiên Viêm Sơn Mạch mắt chừng nửa ngày, đột nhiên nàng nghe thấy một âm thanh mười phần lạnh lùng, tựa như băng sơn:

"Đứng lại."

chỉ thấy trên đỉnh núi có một bóng người màu vàng ngồi xếp bằng, ánh mặt trời chiếu xuống, tạo thành một cái bóng chói mắt.

Ở bên cạnh hắn, có một kim thương dựng đứng, một cổ ngạo khí kinh người phóng lên cao, bỗng bành tạn trời.

"Vương Viêm!"

"Vũ Lâm tự phụ, không để ý người. Nhưng ta không muốn lưu lại mầm tai họa, chuyện hôm nay, người đã ghi hận dòng họ Vương chúng ta, cho nên mạng của người, ta phải lấy!"

Trên đỉnh núi, bóng người mặc áo vàng chậm rãi cúi đầu, dùng ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm vào Lâm Động ở phía dưới, thanh âm của hắn thân nhiên, nhưng sát khí bao trùm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Vũ Khả vs Vương Viêm

"Đem Linh Bảo giao ra đây, ta cho người chết toàn thân!"

Trên đỉnh núi, Vương Viêm chậm rãi đứng lên, một cổ khí thức vô cùng mạnh mẽ theo đó lan tỏa ra xung quanh, giống như là thủy triều lên xuống, gào thét lao tới chỗ Vũ Tiêu Linh. Vũ Tiêu Linh cười lạnh, nàng rút ra Thanh Vân Cổ Kích, dự định hung hăng ra một trận đại chiến, dù sao, tại lúc trước xấu nhất tình huống làm ra phán đoán, đối với Vũ Lâm nàng cũng chỉ có 1 thành trọng thương đối phương, nhưng Vương Viêm cách xa hắn một đại cảnh giới... này liền không giống.

Đột nhiên không khí trước mặt nàng biến ảo, Vũ Khả hiện đi ra, hiển nhiên từ rất sớm đã đi theo nàng.

"Vũ Khả tỷ!"

Vũ Tiêu Linh kêu lên. Vương Viêm cũng nhíu mày, nguyên bản dự định hắn là đi theo Vũ Tiêu Linh để giết rồi đoạt lấy thanh Cổ Kích kia, chỉ là một chỉ là thành viên, giết cũng là một con kiến hôi. Nhưng nội tộc thành viên thì không giống.

"Vũ Khả, người tránh ra. Chuyện lần này là chuyện của dòng họ Vương cùng gia hỏa kia."

Wương Viêm lạnh lùng nói. Vũ Khả cười nhạt lắc đầu, giơ lên một thanh kiếm lưu ly lấp lánh, trên thân nó tỏa ra ánh phù văn sắc sỡ:

"Vũ Lâm đại ca bảo ta đi theo bảo hộ tiểu nha đầu này, người đối với nàng không cần thiết động tay chân."

"Vũ Lâm..."

Ánh mắt Vũ Tiêu Linh hiện lên một đoàn dị sắc, gia hỏa này thế mà phái người âm thầm đi theo bảo hộ nàng, rốt cuộc hắn mục đích là cái gì.

Chỉ là nàng cũng không có thời giờ quan tâm, Vương Viêm lúc này cười ha hả, hắn đã hoàn toàn không quan tâm tới quan hệ giữa hai nhà Vũ - Vương, dù sao bản tính của hắn vốn là hung ác, lại nói, Vũ Lâm cũng trở mặt đầu tiên.

Wương Viêm cười nhạt, trường thương màu vàng trong tay đứng im trên không, hắn vung tay một cái, linh Lực màu vàng cường hãn tuôn ra, trực tiếp tạo thành một cự quyền bằng linh Lực khổng lồ, to hơn 10 trọng, nó xé rách không khí, lao ầm ầm tới chỗ Vũ Khả.

Cự quyền đâm dưới, giống núi cao đập xuống, tiếng nổ đi đùng vang lên liên tục, lá khô trên mặt đất bị biến thành bột phấn chỉ trong nháy mắt!

Vũ Khả chỉ là Trúc Cơ trung kỳ, nào có thể đối đầu lại Vương Viêm?!

Dưới bình thường tình huống, tuyệt nhiên không. Nên biết tại thanh hoàng kim trường thương kia trợ lực, bình thường Kim Đan Vương Viêm cũng có thể chống lại một hai.

Nàng giơ lên thanh kiếm, đột nhiên thanh kiếm rít lên một tràng, một luồng thông thiên kiếm ý bắn ra, trực tiếp cản trở Vương Viêm một kích, hơn nữa thông thiên kiếm ý bắn về phía Vương Viêm, để hắn bị chấn phun ra một ngụm máu.

Kiếm ý sau khi tán đi vẫn để lại một luồng mệnh môn cự lực trong không khí. Vương Viêm lúc này sa sầm mặt, bởi vì hắn cảm nhận một cổ ý chí mệnh môn trong cơ thể đang nhanh chóng đối với toàn bộ khả năng linh lực cường khổng của hắn ảnh hưởng, thậm chí ần ần xuất hiện một loại bại cảm giác.

Lập tức hắn vỗ vỗ thanh hoàng kim trường thương, từ nó phun ra một luồng thương ý hùng hậu mạnh mẽ cùng luồng kiếm ý kia trong cơ thể va chạm, trung hòa lẫn nhau.

Vũ Tiêu Linh kinh ngạc nhìn qua thanh kiếm, thấy nó đã ảm đạm đi không ít. Tiểu Yêu trong óc nàng lạnh lùng nói:

"Kiếm ý rất mạnh, hẳn là còn có thể tung ra được hơn mười đòn đánh nữa mới hết năng lượng."

"Hay hay hay...lũ khốn. Nhìn ta có hay không lật cường bạo các ngươi."

Vương Viêm gầm lớn, kể đó hất lao về phía Vũ Khả. Vũ Tiêu Linh giật mình, lập tức tinh thần lực tuôn trào, kết thành Phù Văn dày đặc.

Thông thường tu sĩ có hai kiểu công kích, Phù Văn loại hình là cần tinh thần lực cùng linh lực cả hai tới chèo chống, mà võ kỹ chỉ cần linh lực. Bình thường võ giả ưa thích loại sau, Vũ Lâm trọng tu loại trước. Còn Vũ Tiêu Linh chủ tu cả hai bên.

"Vạn Hóa Viêm"

Vũ Tiêu Linh quát lớn, phù trận xoay tròn, hóa thành ba ngọn lửa, đây là cực hạn biến hóa mà hiện giờ nàng có thể thi triển!

Ba ngọn lửa nhanh như tia chớp xẹt qua giữa không trung lao tới chỗ Vương Viêm.

"Ánh sáng đom đóm!"

Nhìn thấy ba ngọn ngọn lửa lao tới, ánh mắt Vương Viêm trở nên lạnh lùng, bàn tay đưa ra, linh lực óng ánh nhanh chóng hình thành trong lòng bàn tay.

"Kim Đài Trần Ma Chưởng!"

Kim quang chói mắt lan tỏa khắp bầu trời, sau đó ngưng tụ thành một cái kim đài (bệ vàng) chừng 10 trượng, rồi ầm một tiếng, không khí nổ tung, đè xuống ba ngọn lửa.

"Ầm!"

Trên bầu trời, kim quang óng ánh chợt hóa thành vạn đạo kim quang lan xa, tiếng nổ ì ùng như sấm liên tiếp truyền ra.

Tuy nhiên cùng lúc, thanh kiếm mà Vũ Khả cầm rung lên bần bật, kể đó từ nó tuôn ra vô số âm thanh trực tiếp khắc chữ bên trong thính không, kết thành một cái vòng tròn lớn, từ bên trong vòng tròn gầm rú đi ra một đầu Hắc Mãng hoàn toàn ngưng thực, Hắc Mãng gầm lên, hướng về phía Vương Viêm cắn đi qua.

"CMN."

Trong óc Tiêu Linh, Tiểu yêu gầm lên:

"Đây không còn là lô hóa thuần thanh Phù Văn, mà là Đăng Phong Tạo Cực, thậm chí từ phù văn trong đoạn ngắn thời gian sáng tạo ra sinh mệnh, cái này căn bản là thủ đoạn của Nguyên Anh đại năng, làm sao một tên Kim Đan có thể làm được."

Vương Viêm bị một kích bất ngờ hoàn toàn không để ý, con Hắc Mãng một đuôi quét tới, đem hất quét bay ra xa, ầm ầm va chạm vào một ngọn núi, hộc ra một búng máu lớn, liền là ngọn núi cũng bị hủy đi. Liền là Kim Đài Trần Ma Chưởng cũng bị con Hắc Mãng này chấn thành bột vụn.

Bất quá còn là thật tạ ơn Kim Đài Chấn Ma Chưởng thay hất đỡ hộ loại này công kích, bằng không hẳn có thể không đơn giản là trọng thương như vậy.

"Hừ."

Đột nhiên một âm thanh vang lên, một cái hắc y nhân xuất hiện, giơ tay lên liền hiện ra một thanh Cổ Thương đem Hắc Mãng chém xuyên qua. Hắc Mãng gầm lớn hướng về phía hắc y nhân lao tới, nhưng lại bị hất mạnh mẽ quét bay đi ra ngoài, hóa thành vô số phù văn tán loạn.

Hắc Tề Mãng, tới cường dụng độc. Mặc dù không phải trực tiếp từ tay Vũ Lâm niệm đi ra mà là thông qua vật trung gian nên lực chiến giảm một bậc, nhưng thứ này cũng có thực lực Kim Đan sơ kỳ, chỉ là đối đầu với đối phương là Kim Đan Trung kỳ...

Thực không dám khen.

Vũ Khả tái mặt nhìn hắc y nhân, hắc y nhân này chính là Kim Đan trung kỳ tu vi, so với Vũ Lâm còn mạnh hơn một số.

Tuy nhiên Hắc Y Nhân lúc này đừng nhìn qua cao cao tại thượng, nếu Vũ Lâm ở đây cái này tính là gì?! Phù Văn của hắn dễ dàng bị man lực phá giải thế sao?! Nằm mơ.

Vô số phù văn đột nhiên rung lên, từng mảnh vỡ phù văn hóa thành một đạo phù văn nhỏ hơn, lại hóa thành đạo đạo hắc khí, đan xen mãnh liệt không khác gì một tấm lưới, hơn nữa tấm lưới này còn mang theo một cỗ hơi thở tanh tươi mùi vị, vị hắc y nhân này chạm vào liền cảm giác da tê rần, rất rõ ràng có độc.

Tấm lưới này bao xung quanh bọn hắn, đem tầm nhìn của hắc y nhân cùng với Vương Viêm triệt để bao phủ, thậm chí liền là âm thanh thần thức cũng bị ngăn cách, cùng ngoại giới là hai phiên độc lập thiên địa. Ở bên trong này, Vương Viêm cùng với hắc y nhân đều cảm giác được bản thân liên tục bị độc tố xâm nhập.

"Điều trùng tiểu kỹ."

Hắc y nhân lạnh lùng nói, một cỗ cường đại ba động tràn ra, trấn bay tám lưới, vô số phù văn triệt để bị cỗ lực lượng này chấn vỡ tung ra, lúc này mới triệt để bị hủy diệt, tuy nhiên khói đen vẫn còn đó, triệt để ngăn cản tầm nhìn của bọn họ.

Hắc Y Nhân lạnh giọng gầm gừ một tiếng, nhìn quanh đã không thấy bóng dáng của hai nữ kia đâu, phát ra một tiếng gầm không cam lòng. Đoạn hấn nhìn qua Vương Viêm, vết thương do bị Hắc mãng đập đuôi đã nát bấy, gãy mười cái xương sườn, phổi cũng bị đập bẹp, hơn nữa còn bị độc tố xâm nhập.

Không quá vài tiếng hấn sẽ độc phát thân vong. Cũng may Hắc Mãng này là Phù Văn tạo thành, uy lực không nghiêng về độc mà nghiêng về lực lượng, bằng không thực sự mà nói hấn có chết 100 lần cũng không đủ.

Tạm thời không thể tìm được hai nữ kia, trước tiên đưa Vương Viêm thiếu gia đi chữa trị là chính đạo.

Mà ở cách đó mấy dặm, Vũ Khả cùng Vũ Tiêu Linh đang cười một đầu chim cất bay vút về phía xa, càng bay càng xa. Đầu chim cất này không phải do Vũ Lâm kiếm tạo thành mà là do Vũ Khả tạo thành, nàng tái nhợt mặt nhìn ra sau, không thấy ai đuổi theo mới thở phào.

"Gia hỏa kia thực sự mạnh mẽ."

Vũ Tiêu Linh tay nắm chặt, nếu không có Vũ Khả giữa đường xuất hiện, dù nàng có thể đánh bại Vương Viêm, nhưng vẫn là thua tại Hắc Y Nhân kia trong tay. Đây tuyệt đối là kết cục nàng không mong muốn.

Vũ Khả gật đầu không nói gì. Nàng hạ cánh con chim cất xuống bìa rừng, nhìn Vũ Tiêu Linh nói:

"Lần này ta được Vũ Lâm ca ca giao cho thanh kiếm này đi bảo vệ muội, mặc dù ca ca nói không cần ra mặt thì không cần ra mặt, bất quá hiển nhiên lần này phải ra mặt rồi."

Nói rồi nàng cười nhìn Vũ Tiêu Linh, đưa cho nàng thanh kiếm.

"Cho muội này, kiếm này còn một lần phát huy công kích, vẫn có thể sử dụng. Vũ Lâm ca ca hẳn cũng có ý đưa muội thanh kiếm này, dù sao ta thấy muội vẫn cần nó."

"Vũ Lâm.."

Vũ Tiêu Linh mặt méo xệch, Tiểu Yêu đột nhiên nói:

"Mau nhận lấy nó, kiếm này còn có thể một lần phát huy ra Kim Đan cấp bậc công kích, bản thân kiếm này cũng là Linh Bảo cấp thấp, từ chối quá không có lời. Hơn nữa, người có thể từ bên trong Phù văn khắc lên kiếm mình ngộ ra một đồng lớn đồ vật, dù sao cũng là Phù Văn Đăng Phong Tạo Cực cấp bậc."

Vũ Tiêu Linh hít một hơi sâu, tiếp nhận lấy thanh kiếm, lên tiếng tạ ơn. Vũ Khả cười nhìn nàng, cười con chim cất một hơi bay mất. Mà Vũ Tiêu Linh nhìn về phía nàng càng bay càng xa về phía chân trời, dẫn đo hỏi:

"Tiểu Yêu, người nói Vũ Lâm này ý đồ là gì?!"

"Quán ý đồ của hắn là gì.."

Tiểu Yêu xuất hiện trên vai nàng, cầm thanh kiếm vuốt ve:

"Đưa đồ tốt là nhận. Bằng hữu tới từ phương xa, xa đâu cũng giết, giết quên cả trời đất, riêng là loại mang theo đồ tốt nhưng là phải thật tốt đối đãi."

"... "

Vũ Tiêu Linh bật cười, quay ngược hướng bước đi vào rừng. tiến về phía Viêm Thành. Đối với Vương Viêm bên kia tạm thời đã không cần lo lắng, Vũ Khả cũng có nói qua, nàng sẽ tận lực thu hút sự chú ý của dòng họ Vương, hẳn nàng sẽ không bị quá nhiều chú ý tới.

"Bốn tháng nữa là tộc hội, ta có thể đánh bại Vũ Lâm lúc đó không!?"

Vũ Tiêu Linh hỏi, Tiểu Yêu khựng lại, lắc đầu nghiêm nghị nói ra:

"Vũ Lâm tên kia Kim Đan, nhưng ta tin tưởng thực lực của hắn dù là Nguyên Anh cũng có thể giết chết. Bốn tháng quá xa vời, chỉ ít cũng phải mấy năm người mới có thể đuổi kịp hấn hiện tại, mà lúc đó hấn đã đi xa được bao nhiêu.. ai mà biết."

"Cho nên, mau chóng kiếm được Thôn Phệ Tổ Phù đi, thiếu nữ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Quay về Bồ Thiên Các 18+

Vũ Lâm đang ngồi trong phòng ăn, hắn cũng không biết Vũ Khả đem thanh kiếm của mình cho Vũ Tiêu Linh, dù sao thanh kiếm đó là một cái kiếm mà hắn tùy tiện chặt cành cây khắc đi ra. Mặc dù đối với luyện chế vũ khí hắn không có am hiểu, tuy nhiên tùy tiện luyện chế một hai kiện Linh khí vẫn là không có việc gì.

Hắn năm xưa cũng nhiều lần đi xem mấy gia hỏa luyện chế vũ khí, không ăn thịt heo nhưng cũng thấy qua đường heo chạy, tự nhiên đối với cái này cũng nắm rõ một hai.

Trên bàn được hắn tùy tiện vớt lên trên một thanh hắc kiếm cực phẩm Đạo Binh, vũ khí chuyên dành cho Kim Đan kỳ tu vi, đây là hắc từ bên trong Cỗ Mộ Phủ lấy được. Mặc dù Thiên Ngoại Tà Thần Kiếm vô cùng mạnh mẽ, nhưng nó là vật quá quý hiếm, để lộ ra sẽ dẫn động sát tâm, không thể tùy ý lấy ra.

Mà thanh Cực Phẩm Đạo Binh này tên gọi Thanh Liên Kiếm, là một thanh Đạo Binh dù là trong Cực Phẩm Đạo Binh cũng có thể tính là hiếm có, hơi chút bổ sung một chút nguyên vật liệu hoàn toàn có thể để cho nó thăng cấp thành Tiên Thiên Thần Binh.

Đương nhiên, Tiên Thiên Thần Binh là Nguyên Anh kỳ tu vi trở lên mới sử dụng được. Mặc dù hắn không tìm thấy bất cứ kiện Tiên Thiên Thần Binh nào trong Cỗ Mộ Phủ, nhưng ít nhất thu nhập này cũng không tệ.

"Chủ nhân, uống trà."

Bên cạnh hắn, Tử Nguyệt nhẹ nhàng cho hắn rót trà. Vũ Lâm lần này bồn tẩu tương đối xa xôi, lại thêm sắp tới hắn có việc phải trở lại tông môn cho nên lần này đem theo Tử Nguyệt luôn. Mặc dù nàng chỉ là Nguyên Anh tu vi, nhưng hắn có Long Châu Tháp, cũng không cần lo lắng bị bại lộ thân phận Ma Tộc.

Vũ Lâm nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, bàn tay đưa ra véo lên núm vú của Tử Nguyệt. Tử Nguyệt nhẹ rên một tiếng, nàng lập tức cười mỉm, đôi cánh giang ra để lộ thân thể nóng bỏng, nhẹ nhàng rên rỉ với hắn:

"Chủ Nhân, hung hăng cường bạo nô tì đi. Nô tì bên dưới đã thật lâu thiếu thốn người."

Vũ Lâm cười mỉm, trực tiếp đè nàng ra bắt đầu thân chinh chiến trận. Tử Nguyệt rên rỉ liên tục trong khi bị tiểu đệ đệ của hắn hung hăng thúc mạnh vào, Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt đại chiến 300 hiệp, Tử Nguyệt hai chân khoanh lấy hông hắn, nàng nhìn về phía hắn bằng ánh mắt tràn ngập thèm muốn.

"Chủ Nhân,...ngài mau mau đ-t chết nô tì đi...nô tì sung sướng quá...á á á"

"Chủ nhân... Nô tì không chịu nổi... nô tì ra.. "

"Dâm nữ này, ta chuẩn bị xuất đây."

Vũ Lâm mạnh mẽ phun vào trong nàng, Tử Nguyệt rên rỉ càng dữ dội hơn, cảm giác được vẫn còn chưa có thỏa mãn, trực tiếp hung hăng dịch chuyển hông để cho tiểu đệ đệ của hắn liên tục cọ sát thành âm đ*o nàng, lại lần nữa cứng lên.

Hắn kéo tiếp tục rong ruổi trên người nàng, hai vú đào hồng của nàng mỗi nhịp nhấp của Vũ Lâm đều nảy lên nảy xuống, khiến cho nàng càng trông dâm dục hơn, cuối cùng Vũ Lâm sau 4 hiệp liền đem Tử Nguyệt đ-t đến đi đứng không nổi, nàng nằm lên trên đất, hai cánh buông thõng, từ cửa âm đ*o của nàng rỉ ra một dòng tinh dịch xen lẫn d*m thủy.

"Chủ nhân, người thật là mạnh mẽ, nô tì sướng quá không chịu nổi."

Tử Nguyệt nhìn hắn bằng ánh mắt mê đắm, nàng cảm giác bản thân giống người lâu ngày nhịn đói đột nhiên được cho ăn, hơn nữa rất căng bụng. Chỉ thấy Vũ Lâm kéo đó chìa cây nhục côn cương hùng vào mặt nàng, hắn cười tà nói:

"Ê, người làm ta sướng như này, cũng nên chịu chút trách nhiệm chứ!?"

Tử Nguyệt nhìn hắn, lè lưỡi liếm vòng quanh nhục côn của hắn, gai mềm trên lưỡi khiến hắn run lên, kẻ đó nàng lưỡi liên tục liếm xung quanh, chạm qua đầu tiểu đệ đệ của hắn, Vũ Lâm cười khổ nhìn nàng liên tục liếm suốt 5 phút, hắn ăn tiểu đệ đệ vào sâu trong miệng nàng.

Sau đó...Tử Nguyệt không cử động, nàng nằm sấp há miệng ra, chỉ có lưỡi là cử động. Vũ Lâm cũng lập tức chuyển tư thế, liên tục nhấp vào miệng nàng, Tử Nguyệt liên tục bị hắn ấn đầu vào trong háng, hạ bộ liên tục va đập vào mặt nàng, một cỗ không tên sung sướng cảm giác truyền ra, d*m thủy lại ngập tràn từ háng nàng.

Vũ Lâm rên lên, phun tinh dịch vào miệng nàng, cuối cùng hắn ngồi ăn nốt đồ ăn còn lại, để cho bên dưới Tử Nguyệt liếm nốt đồng tinh dịch còn lại.

Tử Nguyệt cảm giác bản thân cũng thỏa mãn bèn ngồi dậy, bắt đầu lau đi tinh dịch dính trên mặt, cùng lúc này, Vũ Lâm đang nhìn về bên trong Địa Cầu

Lăng Kính, cả tháng nay hẳn cuối cùng cũng di chuyển được cái lăng kính này về nhà mình.

Hắn rút ra từ bên trong đó ra hai cái dương v*t giả, loại rung được cùng với mấy cái máy rung cùng với một quả bóng đút miệng. Từ Nguyệt há hốc miệng kinh ngạc khi nhìn mấy thứ đồ này: nàng chưa bao giờ thấy mấy thứ đồ này, nhưng bằng kinh nghiệm của nàng nhìn qua là biết công dụng.

Chỉ thấy Vũ Lâm đề nghị nàng ra, hẳn cười dâm tà đem hai cái dương v*t giả chế độ rung chuyển lên tới mức gần max, cắm sâu vào trong âm đ*o cùng lỗ đít Từ Nguyệt. Từ Nguyệt hồng run rẩy phun ra một đồng lớn d*m thủy, nàng chưa bao giờ bị cắm vào hai lỗ như vậy, hơn nữa nó lại liên tục rung lên, để cho nàng rên rỉ dâm dăng.

Sau đấy hắn đem mấy cái máy rung đút vào trong hai lỗ của nàng, lại dán vài cái máy rung vào núm vú của nàng.

Xong việc, Vũ Lâm xoa tay nhìn sang thành phẩm lần đầu tiên hắn đem đồ đặc lõi được từ trong Địa Cầu Lăng Kính ra làm gì đó có ích. Chỉ thấy Từ Nguyệt lúc này hai chân dặng ra, lỗ hậu cùng âm đ*o nàng bị đút vào hai cái dương v*t giả không ngừng rung lên, d*m thủy không ngừng chảy.

Từ Nguyệt ai oán nhìn hắn, đột nhiên nàng bị Vũ Lâm đề xuống, đem nhục căn cắm vào miệng, liên tục nhấp mạnh mẽ, không có cách, Từ Nguyệt nhìn qua quá mức dâm dục, hẳn phải cấp tốc giải khai hỏa dục.

Giải khai hỏa dục xong, hắn đem một cái bóng đút miệng nhét vào miệng nào, đem một sợi dây vòng quanh má, lại đem một cái vòng cổ đeo lên cho nàng, đoạn hắn cười cầm lấy sợi dây xích, kéo nàng lên:

"Thôi được rồi, đi tính tiền nào."

Từ Nguyệt nhìn cảnh nàng bị hắn không ngừng đem cơ thể ra làm đồ chơi, lại nhìn hắn cầm sợi dây dắt cổ, đột nhiên d*m thủy tuôn ra không kiềm chế nổi, mà Vũ Lâm lúc này cũng toát mồ hôi hột... dù sao mấy cái dương v*t giả kia cũng là đồ điện, có hay không bị nàng d*m thủy tưới hồng?!

Bổ Thiên Các, một trong 7 đại thánh địa tu luyện của Hoang Đại Lục. Nơi này được xưng là Tịnh Thổ, truyền thừa từ tận viễn cổ thời đại, sừng sững hàng vạn năm mà không ngã xuống. Đệ tử học tập ở trong Bổ Thiên Các chỉ có khoảng chừng trên mấy vạn người, một lần tuyển đệ tử thu nhận cũng bất quá có tầm một trăm người.

Đừng nhìn mấy vạn người nhiều, mấy tông môn khác động một tí là mấy triệu gia hỏa cùng xuất hiện... mấy vạn người đã rất ít, nhưng lại tinh.

Càng là thế lực cấp cao, đệ tử càng ít, chất lượng lại càng cao. Vũ Lâm cũng là trong một lần ngẫu nhiên bị một cái trưởng lão của Bổ Thiên Các đi ngang qua chọn trúng nhờ vào Cửu Dương Thể của mình, từ đó tu tập một cái gọi là Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương Công, bất quá về sau bị hắn đổi sang Linh Thần Dung Lô Quyết.

Có điều Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương công linh lực tính chất thì không đổi được, vẫn là loại kia cực cao chí dương linh lực.

Bổ Thiên Các không có có ngoại môn nội môn, nói là thế lực tông môn càng giống như cái trường học hơn, thay vì phân chia lớp theo năm học thì theo cảnh giới vậy. Hiện tại hắn vẫn chưa khai báo bản thân tăng tiến lên Kim Đan cho nên hắn vẫn là ở Trúc Cơ doanh.

Đương nhiên, bằng vào bản thân tu luyện Đại Nhật Khai Đế Thuần Dương Công, Trúc Cơ kỳ có thể đánh ngang tay tiền thân cũng không có mấy người.

Vũ Lâm lúc này đang ở bên ngoài Bổ Thiên Các, hơi gần mũi. Hắn phải thu hồi Từ Nguyệt vào trong Long Châu Tháp, thứ nhất do Bổ Thiên Các quan hệ cùng Ma Tộc không quá hòa thuận, thứ nữa... Từ Nguyệt do bị hắn giờ trò chiếm tiện nghi nên đi đứng liên tục rên rỉ, hắn không tự chủ được đã đề nàng ra mấy lần, nếu cứ thế thì có ngày hắn sẽ tinh tấn nhân vong mất.

Trong hồ nước có tám tòa hòn đảo, mỗi tòa đảo có một tòa thành chữ nhật hình sắp xếp, có thể nhìn thấy hòn đảo ở giữa có không ít tàu thuyền chạy, thậm chí theo tới gần, còn có thể nhìn thấy trên hòn đảo khắp nơi tràn ngập cô ý kiến trúc cùng vô số thân ảnh. Phía trên bầu trời, tiền hạc bay lượn. Phía dưới hồ, thần ngư tùy ý vẫy đuôi.

Đây là chân chính tiên cảnh.

Tám tòa đảo phân biệt cho các cảnh giới có thể cư ngụ: Hóa Linh, Trúc Cơ, Nguyên Anh, Hóa Thần, Luyện Hư, Hợp Thể, Đại Thừa và 1 tòa làm nơi tổ chức đại hội, tiếp đón khách khứa v.v. Đại Thừa đảo là Tông Chủ Phong, Hợp Thể đảo là Trưởng Lão nơi cư trú... Dưới Hóa Thần là dành cho các đệ tử.

Vũ Lâm vị trí ở hiện tại là Trúc Cơ đảo, Thủ Tọa Phong. Có nghĩa hắn là người đứng đầu của Trúc Cơ đám, thậm chí trước khi Vũ Lâm xuyên qua cũng có địa vị nhất định ở Kim Đan đảo.

Đương nhiên trước đây hắn không thăng tiến lên Kim Đan, chủ yếu vì thủ tịch Trúc Cơ đảo thực quá có tiền rồi, một năm tài nguyên gấp hai mươi lần thông thường Trúc Cơ, thậm chí còn gấp đôi so với bình thường Kim Đan.

Đối với loại chuyện hắn giữ rịt thủ tịch vị trí này, Bổ Thiên Các rất ủng hộ, dù sao tu luyện chính là lăn cầu tuyết, ở Trúc Cơ nặn được quả cầu càng to, lăn tới Kim Đan thì đem so với Kim Đan thông thường cũng to hơn rất nhiều. Nếu tiền thân không bị cái đạo Nguyên Hồn ám toán thì có lẽ còn có thể giữ thêm vài năm.

Đương nhiên, Vũ Lâm hiện tại đã là Kim Đan, tự nhiên cũng nên chuyển tới Kim Đan đảo, bất quá mấy ngày trước Vũ Lâm nhờ Lục Thiên Minh đem theo Gia Linh chuyển đi tới Kim Đan đảo. Thân là đệ tử cũng có thể mang theo nha hoàn tiến vào, mà Gia Linh chính là nha hoàn của hắn, vậy là danh

thuận ngôn chính tiến vào.

Vũ Lâm đối với tranh đoạt Kim Đan đảo thủ tịch vị trí không có đủ chỉ là một tia hứng thú, nếu có hẳn còn hứng thú với Nguyên Anh đảo thủ tịch vị trí, dù sao lượng tài nguyên của Kim Đan đảo thủ tịch vị trí gấp hai mấy lần bình thường Kim Đan, nhưng có lẽ chỉ đủ hần tiêu xài nửa tháng.

Đương nhiên, hẳn cũng có hứng thú với Nguyên Anh đảo thứ thủ tịch tên kia, nàng là một đầu Côn thuần huyết hóa hình. Tục có nói: Bắc Minh có cá, kỳ danh là Côn, tự nhiên như ý nghĩa: biển Bắc có một con cá tên là Côn.

Đồng cảnh giới võ giả bên trong, Yêu tộc nhưng thật ra là muốn so nhân tộc tới mạnh. Dù sao hai người tiên thiên tư chất thì bất đồng, nhân loại dù nói thế nào, nếu là không tu luyện kia liền là phổ thông sinh mệnh, nhưng Yêu tộc cho dù không tu luyện, cái kia cường kiện thể phách lại vẫn tồn tại như cũ đấy, loại này tiên thiên chênh lệch lại tu luyện về sau, đồng dạng lan tràn đến hai tộc cường giả trên thực lực

Ở nhân tộc bên trong, muốn trở thành đồng cảnh giới người mạnh nhất, không hề nghi ngờ cần công pháp, võ kỹ, ý cảnh, còn có đủ loại thủ đoạn đặc thù, nhưng là ở Yêu Tộc bên trong, đầu thai mới là trọng yếu nhất chỉ tiêu, người muốn là đầu nhập đến Thần Thủ trong bụng, cái kia vừa xuất thể chính là cùng cảnh giới người mạnh nhất.

Ti như cái kia Côn, hóa thành nguyên hình chính là rộng đến phải tính bằng héc-ta, dài rộng phải tính bằng ngàn dặm. Thân thể như vậy ẩn chứa cỡ nào cự lượng khí huyết? Lại có thể có được cỡ nào không lồ khí tràng? Mà muốn điều khiển dạng này thân thể, lại cần cường đại đường nào nguyên thần? Tam vị nhất thể kết cấu tạo thành toàn phương vị cường đại cùng đáng sợ.

Đầu Côn này đã vững vàng tại Nguyên Anh thủ tịch vị trí hơn 3000 năm, không phải không ai đánh lại mà là... không tìm nổi người, nàng đang ngủ tại Biển Bắc, muốn tìm đánh phải tìm được nàng, mà kích cỡ không lồ như vậy... kể cả có nhìn thấy e rằng cũng cho đó là một hòn đảo cực lớn, thậm chí một cái lục địa nhỏ.

Đương nhiên, nàng Nguyên Anh thứ thủ tịch là 3000 năm trước ghi lại, giờ không biết được đến mức nào. Chỉ biết lần cuối cùng có người tìm thấy nàng, trên lưng nàng đã có một quốc gia được xây dựng, mà phát hiện ra được cũng là do nàng đang độ kiếp.

Lần đó Thiên Kiếp ì ảm 3 ngày 3 đêm, Thiên Kiếp trải rộng dài 30 dặm, rộng 30 dặm... phóng xuống 10 lần Thiên Kiếp Vân Lô... phá vỡ cái vây lưng của nàng xong chán nản rồi đi.

Thể hình quá khổng lồ, Thiên Kiếp cũng không lòi ra nổi đủ năng lượng để phang chết nàng, bèn...tùy người chơi đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Kim Đan Đảo, một đảo này 1 vạn người, một người một khoảnh đất rộng rãi vô cùng, so ra với Trúc Cơ đảo còn phải đi làm cái kí túc xá đã đủ cho thấy đãi ngộ như thế nào. Hơn nữa Kim Đan đảo so ra cùng với Trúc Cơ Đảo rộng hơn đâu chỉ một lần!?

Hắn nhìn lướt qua căn nhà, cảm giác cũng không tệ lắm. Nguyên vốn Kim Đan đệ tử có thể có nha hoàn, hoặc là đệ tử tạp dịch tự nguyện đi ở, hoặc là thể gia cung cấp, có thể làm việc hầu hạ, thì thoảng nếu dám ý nổi lên giải khuây đỡ buồn, tuy nhiên ở đây đều bị Gia Linh cùng Lục Thiên Minh cho vứt đi hết sạch.

Toàn bộ đất đai này là đất đai sắc phong, chừng nào bọn hắn còn là Kim Đan Đệ Tử căn bản là không thể có ai được tiến vào, ngoại trừ Trương Lão. Bên trong đất đai sắc phong có được viên, hồ nước, hồ bơi, các khu vực này là tư nhân khu vực, Trương lão muốn tiến vào cũng cần có quyền hạn nhất định, tỉ như có giấy cho phép gì đó.

Mà Kim Đan Đệ Tử cũng là có được quyền lợi tư nhân rồi, có thể thiết lập các loại phòng luyện đan, luyện khí, trận pháp, đương nhiên là cần tới tiền để kiến thiết, hoặc muốn thì cũng có thể tự xây của bản thân.

Vũ Lâm thời điểm trả chỉ cho căn nhà này tự nhiên cũng chỉ trả toàn bộ đều là cao cấp nhất, được viên vẫn là trận pháp, luyện đan cùng luyện khí thì tạm thời chưa cần, tuy nhiên hẳn cũng tuyển lựa một khu có linh mạch tốt nhất, cùng với phòng bể quan cũng có đẳng cấp tốt nhất.

Dù sao: ta có tiền a.

Hắn thu dọn đồ đạc trong phòng mình xong, Lục Thiên Minh đưa tới một cái chùm chìa khóa, này là toàn bộ phòng chìa khóa, bao gồm cả phòng của nàng lẫn Gia Linh, về phần làm gì.. hắc hắc.

Đương nhiên là khi nào rồi rảnh chạy sang bạch bạch vài cái cho vui rồi.

Vũ Lâm gom góp đồ đạc xong, đi ra ngoài vườn lúc này đã thấy Lục Thiên Minh đang ở bên trong hồ bơi. Vừa nhìn thấy nàng, hắn lập tức cảm giác hạ thân cứng lên, mặc dù nàng thông thường là trang nam, bất quá lúc tại hồ bơi nàng hay là vẫn dùng bộ đồ bơi hai mảnh, tuy nhiên lần này Vũ Lâm chủ

động đề nghị nàng dùng đồ bơi cho nam.

Cho nên lúc này nàng đang cởi trần, mặc một cái quần cộc cho nam, khuôn ngực nhỏ nhún căng phồng lên, núm vú căng cứng, khuôn mặt nàng đỏ bừng nhìn Vũ Lâm đang đứng ngắm từng đường nét trên thân thể nàng. Nàng lăm bằm:

"Cũng không phải chưa từng thấy hết rồi, sao không mau lên luôn đi. Thế này thực xấu hổ."

Vũ Lâm cười cười, đẩy nàng xuống dưới sàn bê bơi, xoa bụng nàng nói:

"Thế này vui thích hơn nhiều. Kín kín hờ hờ nó mới kích thích. Trông dâm dục hơn nhiều đấy."

Lục Thiên Minh đỏ bừng mặt, trừng mắt nhìn hấn, hơi thở nàng nóng rực, nhìn chăm chăm vào hạ bộ của Vũ Lâm thèm muốn. Nàng tu luyện là Dâm Ngã Chứng Tình Quyết, mỗi lần n*ng lên sẽ có một loại lực lượng tích tụ, hiện tại lượng này tích tụ đã tương đối lớn.

Cho nên nàng không phản đối bàn tay hấn lần vào trong quần cộc nàng đang mặc, bắt đầu tại hạ bộ nàng sờ loạn. lại nói cái này là quần cộc của Vũ Lâm thay ra, còn chưa giặt, mùi hấn vẫn còn vương trên đó.

Nghĩ tới đó, lại thêm bàn tay Vũ Lâm đang xoa xoa âm đ*o nàng, d*m thủy tuôn ra...

Vũ Lâm đột nhiên đưa một ngón tay vào trong miệng nàng, đem nó khuấy đảo bên trong miệng Lục Thiên Minh, nàng cảm nhận được rõ ràng một vị khác biệt.. cái này là vị d*m thủy của nàng a?!

Kể đấy, nàng đang liếm ngón tay Vũ Lâm, đột nhiên một thứ khác to hơn hấn, thọc vào sâu bên trong miệng nàng, sau đó nàng cảm giác một mùi vị hoàn toàn khác biệt ở trong miệng, còn có cái gì đó liên tục đập vào mặt nàng.. không cần nghĩ cũng biết Vũ Lâm lại cho hấn cây nhục côn vào miệng nàng rồi.

Một bên nàng thầm nghĩ hỗn đản này quả nhiên không biết cái gì gọi là thương hoa tiếc ngọc, mặt nàng đẹp đẽ ngần nào... một bên khác, nàng phát hiện ra Vũ Lâm đã vạch quần mình ra, bắt đầu liếm láp bên dưới nàng.

Như này còn tạm được.. vừa nghĩ thế, lưới nàng nhanh chóng theo con sung sướng truyền ra từ bên dưới bắt đầu quần lên cây căn trụ của Vũ Lâm, vừa liếm vừa mút, đồng thời cảm giác hạ bộ hấn liên tục đập vào mặt bản thân, lập tức một cỗ hỏa khí bốc lên, lưới nàng di chuyển nhanh hơn.

Vũ Lâm đang rất nhẹ nhàng, đột nhiên cảm giác hạ bộ một mảnh khoan khoái, hấn run rẩy nhìn về phía Lục Thiên Minh, hông nhịp mạnh hơn, cuối cùng chỉ vài phút sau hấn nhịp hông nhấp mạnh hơn, đột nhiên Lục Thiên Minh đẩy hông hấn ra, để cho từ nhục căn của hấn phun ra một dòng tinh dịch đầy mặt nàng.

Vũ Lâm đợi vài giây mới phun xong, chỉ thấy Lục Thiên Minh hừ lạnh nhìn hấn, nhãn thần vô cùng căm tức, nhưng lại nhìn thấy một đoàn tinh dịch trên mặt nàng kết hợp nhãn thần bức bối khiến cho Vũ Lâm mặt có chút quái dị.

"Đưa con gái kia là ai?!"

Vũ Lâm:

"... "

"Ta nghĩ thấy mùi của ai đó trên dương v*t của ngươi, chắc chắn không phải của Gia Linh, nói, là ai?!"

Vũ Lâm nghe thấy câu này, sợ run lên... CMN, còn có loại này thao tác!? Người bình thường thì thông qua mùi cơ thể, mùi dầu gội sữa tắm các loại tới phân biệt mùi vị, Lục Thiên Minh trực tiếp thông qua mùi còn lưu lại trên c-c để phán đoán hấn đi ra ngoài đối với người khác phi lễ... CMN còn có hay không thiên lý?!

Hấn không chút do dự đem Lục Thiên Minh đẩy ra mặt đất, mạnh mẽ nhét cây nhục côn vào miệng dưới của nàng, ý đồ đem cái này đến bịt miệng nàng. Mà kết quả cũng khả quan, Lục Thiên Minh bị hấn không ngừng nhấp, loại lực lượng dâm ý trong người nàng dẫn đạo vào người hấn, khiến cho cả hai đều sung sướng gấp mấy lần, d*m thủy trong Lục Thiên Minh toát ra, nàng không ngừng rên rỉ mãnh liệt...

Vũ Lâm cười, miệng cắn vào núm vú Lục Thiên Minh, sữa từ bên trong hơi rỉ ra. Mặc dù chưa mang thai, nhưng do tu luyện công pháp nên vẫn có sữa:

"Anh đ-t nát l-n em chưa?"

"Nát hết rồi... ư.. ư.. ư... sướng thế... đ-t nát l-n em đi... ư.. ư.. ư..."

"Gọi tên anh!"

"Vũ Lâm ơi!đ-t mạnh vào... anh đ-t cho em sướng đi... ah.. ah.. ah.. nó to sướng lắm... em sắp ra rồi đây này... em sướng quá... ngày nào cũng chỉ muốn anh đ-t!"

Vũ Lâm mạnh mẽ phang hơn 20 phút, cuối cùng hấn bắn mạnh vào bên trong nàng, để Lục Thiên Minh hông run rẩy, nàng mê mải nhìn hấn, hai vai chống xuống đất, hai tay tách hông ra để lộ âm đ*o bị hấn đ- đồ ừng, vẫn còn d*m thủy chảy ra từng dòng:

"Anh đ- sướng quá... nữa đi anh!"

Vũ Lâm cười, hấn nửa quỳ dậy, bắt đầu làm nàng thêm một đợt nữa, để cho nàng mê mang rên rỉ không ngừng, d* m thủy chảy ra ướt sũng cả sàn bể bơi, cuối cùng hấn phun vào trong nàng, để nàng hoàn toàn thỏa mãn.

Vũ Lâm nhìn Lục Thiên Minh đang bú c-c hấn, liếm hết đồng t*ng trùng còn sót lại, chợt thấy ở bên cạnh một thân ảnh... Gia Linh đang đỏ bừng mặt, nàng mặc một bộ đạo bào trắng nhưng đã phanh ra để lộ thân thể lồ lộ bên trong, một tay nàng bóp vú tiết ra ít sữa, tay kia liên tục không ngừng khuấy động hạ thân.

Nhìn thấy Vũ Lâm nhìn nàng, mắt nàng hơi sưng nước, nàng hỏi:

"Thiếu gia có người khác... thiếu gia không cần nô tì nữa rồi đúng không?!"

Vũ Lâm thờ dài, kể đó hấn đem Gia Linh vật ra đất, bắt đầu bịt miệng nàng. Lục Thiên Minh tay lau qua đồng tình dịch bị Vũ Lâm phóng lên mặt cùng đồng tràn ra, vừa cho vào miệng vừa nói:

"Các người ở đây chơi nhau đi, ta đi làm cơm đây."

"Ừ, phiền nhé."

Vũ Lâm cười nói, nhìn xuống bên dưới, hấn đang ngồi lên trên mặt Gia Linh, dương v*t ấn vào bên trong miệng nàng, bịt miệng theo chuẩn nghĩa đen, hông liên tục nhấp, đồng thời hấn cũng nổi lên một chút ác thú vị, đem tóc của Gia Linh nghịch tung lên, đồng thời không ngừng ấn vào trong miệng nàng...

Sau đó, ngoài sân lại tiếp tục vang lên những tiếng rên rỉ dâm dục thêm chừng nửa giờ nữa...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: U Âm Sâm Lâm

Thời gian ba tháng nhanh chóng trôi qua, một tháng này phát sinh rất nhiều chuyện, đệ nhất, Bồ Thiên Các thời gian tuyển học viên muốn tới. Bồ Thiên Các có rất nhiều phương thức tuyển tân sinh đệ tử, tí như thứ nhất là trường lão tự tay xách tới, thứ hai là Bách Triều Chi Chiến, các quốc gia hoặc gia tộc cho thí sinh vào một cái chiến trường để thi đấu cái này diễn ra hằng năm, thứ ba là 10 năm 1 lần Bồ Thiên Các tuyển chọn học viên.

Đây cũng là dịp hiếm hoi thiên tài doanh mở ra, thiên tài doanh là một khu vực như tên gọi, dành cho các thiên tài tại các cảnh giới Trúc Cơ trở lên tiến vào, tọa lạc tại Hóa Thần Đảo, chuyên được các Chấp sự hoặc trường lão đích thân dạy dỗ.

Vũ Lâm tiền thân là Trúc Cơ thủ tọa phong vốn là có tiền đề vào Thiên Tài Doanh, chỉ là hấn một mực trì hoãn việc này, muốn tại tuyển học viên thời gian đoạt giải nhất mới một đường tiến vào, đương nhiên tại Vũ Lâm xuyên qua trực tiếp đột phá Kim Đan, hơn nữa... nghiêm chỉnh mà nói, hấn cũng lười vào Thiên Tài Doanh.

Thứ hai, Vũ Lâm thăng tiến lên làm Kim Đan thủ tọa phong, này là một cái sự cố ngoài ý muốn, hấn đang ngủ sảng sướng do đêm hôm qua thức khuya xem TV (Phạm Vực không có TV, nhưng là hấn thông qua Địa Cầu Lăng Kính dịch chuyển nó tới một cái rạp chiếu phim để xem, dù sao nếu hấn lười TV, iPad từ Địa Cầu Lăng Kính ra cũng không có được Internet) đột nhiên Kim Đan thủ tọa đến trước cửa om sòm khiêu chiến.

Gia hỏa này nguyên lai trước kia tại Trúc Cơ đại viên mãn bị tiền thân chỉ là Trúc Cơ trung kỳ đánh thành đầu heo, trực tiến đập quay trở lại thành đệ tử chân truyền.

Mà đệ tử chân truyền tài nguyên tu luyện chỉ là gấp 4 lần đệ tử bình thường, hấn trực tiếp tấn thăng thành Kim Đan, kể đó không hiểu đoạt được kì ngộ gì một đường chạy lên làm Kim Đan thủ tọa.

Vũ Lâm đang vui vẻ ngủ ngon ngọt đột nhiên bị đánh thức, còn chẳng biết đối phương là ai, dù sao gia hỏa này tiền thân kí ức cũng cùng cái người qua đường không khác biệt, hấn trực tiếp vận dụng Côn Bằng Bảo Thuật, một đề khiến cho đối phương gãy mười mấy cái xương sườn.

Sau đó hấn dẫn đệ tử u mê thăng tiến thành Kim Đan thủ tọa phong, lúc được người đến nhà chúc tụng còn "???" loại này biểu cảm.

Đệ tam sự kiện là đối với Vũ Lâm một người, một tháng này hấn tu vi tăng lên Kim Đan trung kỳ, đừng nhìn chỉ là trung Kỳ tăng lên từ sơ kỳ, nhưng tăng lượng như này chính là hấn chạy ra xung quanh liên sát hàng đồng hung thú, hơn nữa sử dụng không chỉ mấy vạn linh thạch mới bồi dưỡng đi lên.

Cửu Dương Thể mặc dù bị hấn bạo 9 khóa mặt trời, nhưng bọn nó đều được dung hợp vào thân thể hấn, còn có Kim Thân nữa, lượng linh lực cần thiết để tăng lên từ Sơ Kỳ lên Trung kỳ là một con số khổng lồ, gấp mấy chục lần tu sĩ thiên tài khác, nếu là Kim Đan thông thường đều đủ tăng lên tới Đỉnh phong.

Không có cách, hấn muốn đập ra căn cơ kinh khủng, từng cái từng cái đập ra đều là hổ tiền cả.

"Xem ra sắp tới muốn đi làm một chút nhiệm vụ."

Vũ Lâm suy nghĩ, hiện tại hấn có chút thiếu tiền, mặc dù chạy loanh quanh đồ sắt hung thú xong hấn đem máu thịt bảo huyết toàn bộ hấp thu, Thú Đan thì đem đi đổi lấy linh thạch, nhưng vẫn như cũ không đủ dùng.

Yêu Thần Pháp Tướng đã nhanh muốn thuế biến, hấn còn phải cực khổ chạy đi tìm kiếm tài liệu thuế biến pháp tướng nữa, cả hai căn bản chính là hai cái hổ tiền, nhưng nếu trong Kim Đan kỳ có thể thuế biến được Pháp Tướng thì chính là thiên đại bổ, làm ít công to, thậm chí nếu thuế biến lên Thiên Pháp Tướng có thể tạm thời cầu dẫn thiên địa lực lượng.

Vũ Lâm ngồi dậy, chợt cánh tay hấn bị Gia Linh kéo lại, hơi "mất thăng bằng" hấn hạ tay chạm vào vú nàng. Gia Linh đối với cái này chỉ nguyền hấn một cái, nhìn hấn hỏi:

"Thiếu gia, người lại đi đâu à!?"

"Ta đi một khoảng thời gian sẽ về, cần bé quan một chút."

Vũ Lâm cười cười hôn nhẹ nàng, bên cạnh hấn Lục Thiên Minh quay sang:

"Người đi rồi lại mang gái về đúng không?!"

Vũ Lâm đen sì mặt quá nửa, gia hỏa này vẫn còn nhớ tới chuyện tháng trước. Lập tức hấn hất chân lên, bên dưới tự nhiên là trần tròng trực, cây nhục còn dựng đứng, kể đây hấn lật người, trong tiếng thét của Lục Thiên Minh nhét cả cây nhục còn vào miệng nàng, rồi Lục Thiên Minh vừa trừng mắt nhìn Vũ Lâm, vừa bú c-c cho hấn.

Thành công bịt miệng Lục Thiên Minh, Vũ Lâm hông nhịp mạnh, vừa nhìn Gia Linh nói:

"Ta đi lần này có thể khoảng 1 tháng mới về ở nhà, ở nhà tu luyện cho tốt đấy."

Nàng hiện tại đã chuẩn bị đột phá Hóa Linh sơ kỳ, tiến vào Hóa Linh Trung Kỳ. Tốc độ này chỉ có thể nói là thiên tài, nhưng chủ yếu vẫn là do nàng cùng Vũ Lâm song tu...

"Còn có nhớ dưỡng da, khu, người ta nói tinh dịch làm mặt nạ đắp mặt tốt, không có nghĩa là không có càng tốt hơn sản phẩm."

"Còn có nhớ..."

Vũ Lâm nhắc tới mười mấy cái nhớ, không nghe nổi Lục Thiên Minh nhồm dậy, quệt khoe miệng một tia tinh dịch, lạnh lùng nói:

"Thế còn ta thì sao?!"

"..."

Vũ Lâm cười, lặp lại mấy lời vừa rồi, bất quá lần này hấn vừa đề nàng ra nhấp vừa nói, Lục Thiên Minh hiển nhiên nghe không lọt một chữ, kể đó hấn quay sang Gia Linh đề ra... cứ thế nửa buổi sáng, Vũ Lâm cuối cùng cũng đi ra khỏi nhà. Trên đường đi hấn đột nhiên bắt gặp gia hỏa... gì gì đó, nói thật hấn đã sớm quên, Vũ Ngộ Bấp gì đó đang đi qua, trùng hấn bằng ánh mắt oán hận, trên thân Nguyên Anh khí tức vờn quanh.

"..."

Gia hỏa này Trúc cơ bị hấn đem đánh thành đầu heo bèn chạy lên Kim Đan, Kim Đan cũng đồng dạng bị đánh xong chạy lên Nguyên Anh, cứ tưởng thế là hay, không biết lấy lui làm tiến đạo lý sao!? Kim Đan hấn hấn là còn có rất lớn không gian phát triển, hà có phải chạy lên Nguyên Anh.

Rất nhanh quãng cái này ra sau óc, Vũ Lâm lon ton chạy vào bên trong U Âm Sâm Lâm.

Hoang Đại Lục khu vực có người chủ yếu phân thành một khu vực rộng khoảng 2/5 Hoang Đại Lục, gọi là Trung Nguyên. Đây là nơi dân chúng sinh sôi nhiều nhất, Tế Linh phát triển thịnh vượng nhất. Càng ra xa Trung Nguyên dân cư càng ít. Mà khoảng khu vực này được bảo hộ bởi 7 đại Thánh Địa Võ Đạo, Bồ Thiên Các là một trong 7 cái.

Tính ra mà nói, chính xác hơn thì Trung Nguyên giống như một cái hình thập giác có 10 điểm, 7 trong số đó là 7 đại Thánh Địa Võ Đạo, 3 cái khác là 3 cái Siêu Cấp Vương Triều có được chiến lực cùng cùng các Thánh Địa Võ Đạo tương đương.

Chính là thần tử trấn biên cương, hoàng đô thủ xả tắc đạo lý này. Biên cương có vấn đề gì, mấy siêu cấp thế lực này ăn no hành đầu tiên.

Lần lượt phân biệt ra các khu: Nam Man, Dị Thú bày, Hoang Địa hiểm trở, tuy nhiên lại là một cái tàng bảo khố, rất nhiều khu vực có thôn làng tiểu quốc sinh sống, Thạch Thôn cũng ở Nam Man một khu này.

Bắc Khâu, Yêu Tộc nhiều, tính ra cũng là một cái thịnh thế Yêu triều, tuy nhiên hiển nhiên tâm tư hai tộc không phải tộc ta ắt có dị tâm, thường xuyên

xuất hiện tiểu quy mô chiến tranh, hơn nữa Bắc Khâu cũng đối với Trung Nguyên tài nguyên thêm thường không thôi, thuộc về cái chủng loại nửa địch nửa ta, có thể tùy thời tại sau lưng cho một dao.

Đông Hải, Hải yêu thành bầy sinh sống, theo lý mà nói nên là một cái bình yên, rất ít xuất hiện đại quy mô chiến tranh, nhưng một khi có thì chính là máu chảy thành sông thây chất thành đống.

Tây Độc, là thiên đàng của Yêu Nhân, thân là nhân loại nhưng lại giao thoa hoặc hiển tế máu huyết linh hồn, đọa lạc thành yêu quái, nửa người nửa quỷ, có thể thuần phục một số chủng yêu ma, kì thực là cái mối nguy hiểm lớn nhất.

Đối với 4 đạo này, hiển nhiên Tây Độc bị các đại thánh địa dồn nhiều tài nguyên vào nhất, Bắc Khâu thứ hai, Đông Hải thứ 3, ngược lại Nam Man thì ít nhất.

Mà Bồ Thiên Các trấn thủ địa phương chính là Tây Độc khu vực. Dương Quang Thần Triều đi tới Bồ Thiên Các chính là... CMN nửa cái đại lục, còn tốt 7 đại Thánh Địa liên hiệp chế tạo ra công truyền tông môn có thể truyền tông cách vạn dặm, bằng không đi lại cũng đã là cái vấn đề.

Đương nhiên căn bản Tây Độc cũng là nguy hiểm nhất. Vũ Lâm thử tra một ít tư liệu, tra xong kinh ngạc: 18 thành Tây Độc Đạo chủ thành chủ Nguyên Anh tu vi, hằng năm tối thiểu chết mất 15 cái. Liền là Võ Đạo Thánh Địa mấy chỗ kia cũng coi nơi này như sung quân tù phạm địa phương.

Mấy lão gia hòa quan to chức lớn ưa thích nhất là vỗ bả vai những cái bọn họ không thích người, mỉm cười nói:

“Tiểu tử, ta thấy ngươi thiên phú dị bẩm, cốt cách kinh kỳ, xem xét chính là cái bảo vệ Trung Nguyên tài liệu tốt, vừa vặn ta đây có Tây Độc đội cảm tử công việc béo bở, tỉ lệ sống rất cao mười người chết chín, liền giao cho ngươi!”

Sau đó đem đối phương đá đến Tây Độc đạo gặm khoai tây sống qua ngày, thậm chí do Yêu khí ở đó thịnh, nghe nói khoai tây gần đây cũng bắt đầu có vị giống khoai lang, căn bản là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

U Âm Sâm Lâm tính là nửa bước tiến vào Tây Độc Đạo, xem như một khu vực cách ly tựa như Thú Viên, chuyên để mấy gia hòa tại Võ Đạo Thánh Địa ăn không ngồi rồi vào trong kiểm soát thu thập đồ vật, ngẫu nhiên cũng có quân đội đem tân binh vào huấn luyện, nhưng như cũ tỉ lệ tử vong cao tới 3 thành nhiều.

U Âm Sâm Lâm cách Bồ Thiên Các gần ngàn dặm, bằng vào tốc độ của Vũ Lâm cộng thêm Phi Long Thiên Dực phù văn, hẳn hoàn toàn có thể đến đó trong nửa giờ đồng hồ. Tốc độ này đã là rất nhanh, nên biết nương theo tu vi tăng trưởng, thân thể thể trọng cũng tăng lên, nhưng do không chế cùng áp bách trọng lực nên nếu đi lên cái cân thì cũng không khác lắm.

Chỉ là nếu thực sự phi hành bằng tự thân, hoặc là ngồi phi kiếm thì là vấn đề, trọng lực đối với kinh khủng cương khí áp súc cũng sẽ tạo ra lực áp bách khủng bố, hoàn toàn vô pháp đề cho người bay lên. Chỉ có đối với những tồn tại Hóa Thân cảnh đột phá gong cùm xiềng xích mới có thể, bằng không chỉ có dựa vào phù văn, linh khí cấp cao, Linh Ứng Thiên Diệp các loại.

Phi Long Thiên Dực phù văn là bình thường phi long một đạo bản mệnh phù văn, để cho nó lướt qua không gian, không nhìn ma sát, phi tốc tối đa thậm chí có thể trong thời gian ngắn lặn vào trong Hư Vô, tiến hành tự thân truyền tông không gian.

Mà Vũ Lâm tiến vào U Âm Sâm Lâm việc đầu tiên chính là tế ra Tử Nguyệt, lệnh cho nàng đi đào khoai tây, sau đó một nửa nướng nửa luộc, cả hai ăn tấm tắc khen: CMN, gặp quỷ, thật sự là vị khoai lang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Khắc kim cho ta khoái hoạt

Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt tiến vào bên trong U Âm Sâm Lâm. Mặc dù nơi này tỉ lệ tử vong cao tới khoảng 3 thành, tuy nhiên đó cũng là đối với Hóa Linh kì Trúc Cơ kì tân binh tới nói. Về phần Kim Đan tu vi đã có thể cùng tướng lĩnh thủ vệ so sánh, cơ bản đã có thể xông pha.

Không là gì a.

Mà Nguyên Anh tu vi không sai lệch lắm đủ làm cái Phủ Thành Chủ, nếu là tiến vào sâu trong Tây Độc Đạo khả năng sẽ gặp bất trắc, tuy nhiên U Âm Sâm Lâm lại cũng tương đối dư dả, không điên điên cuồng cuồng lao vào Cẩm Khu thì đủ nhảy nhót tung bưng..

Cho nên Vũ Lâm liền đi vào Cẩm Khu rồi.

Cẩm Khu bên trong, nghiêm chỉnh mà nói cũng không tính là rừng, bên trong này cây cối toàn bộ héo mòn, cao chỉ khoảng mười mét, so với bên ngoài động một tí là cao trăm mét quả thực là hai cảnh vật khác biệt.

Ngẫu nhiên có thể thấy mấy cái cây đen sì, nhưng rễ cây mọc ra xúc tu, có thể chuyển động, có thể chạy, hơn nữa mê vụ mang theo nồng đậm yêu khí

khiến cho người vô pháp xác định phương hướng, càng dễ cho người e ngại lâu lâu sẽ có mấy cái con ma trôi bay ra.

Ma trôi này không phải là lửa xanh biếc, mà là lửa trắng bao phủ quanh một khuôn da người, rên thảm không ngừng.

Đây không sai biệt lắm chính là cảnh quan ở sâu bên trong Tây Độc phiên bản đơn giản hóa, cho nên đám Yêu Nhân mới toàn bộ chạy tới Tây Độc chơi, còn chơi ra rất có hình dạng, dù sao mà nói.. toàn bộ Tây Độc Đạo linh khí nhưng đều bị chuyển hóa thành một loại ma lực đối với vô luận là Yêu thú cùng Nhân tộc đều có hại, chỉ có duy Yêu Nhân cùng Ma Tộc còn có thể hấp thu.

Nếu Yêu Nhân không bị giới hạn khẩu phần lương thực là thịt người thì quả thực là cái thiên đại tai họa.

Yêu Nhân là nhân loại trải qua tự hiến tế bản thân, hoặc thông qua các tà ma nghi thức dọa lạc thành, khẩu phần tự nhiên sẽ biến thành thịt người, mà bọn họ sau khi dọa lạc thành Yêu Nhân mỗi ngày phải ăn uống mười phần ít ỏi, một ngụm thịt đủ chống cự cả tuần, bắt về một người đủ ăn cả năm.

Bằng không có lẽ thực sự chưa đợi Trung Nguyên quân đội đánh, đã trước bị Tây Độc Đạo giam chết đói.

Mà Tây Độc Đạo binh lính bị giết rồi ăn thịt là cái tốt nhất tình huống, một ít gia hỏa tu vi cao còn sẽ bị kéo về nuôi sống, lãng phí từng phần nhưng vẫn giữ một tia sinh mệnh, dùng thịt cho các Yêu Nhân cảnh giới cao nuôi sống, sống không bằng chết.

Mà Vũ Lâm loại này da dày thịt béo, ít mỡ sần chắc đồ vật nhưng lại là đồ nhắm ưa thích của đám cao tăng, mặc dù lương thực tu vi thấp hơn 2 đại cảnh giới không có tác dụng gì đối với Yêu Nhân, nhưng chung quy mà nói cũng là một loại đồ ăn vật.

Vũ Lâm rút kiếm từ xác của một con Quỷ Đuôi Tà ra. Con Quỷ này toàn thân giống người, ngoại trừ nó cao hơn gấp nhiều lần người, chân tay dài thông lòng, khuôn mặt không có ngũ quan, chỉ có một mảnh máu thịt đầm đìa cùng một cái miệng đầy răng nhọn thì cơ bản cũng trông tương đối giống người.

Quỷ Đuôi Tà là yêu quái đặc thù, chỉ ít cũng là Nguyên Anh cấp yêu ma, mà con Quỷ Đuôi Tà này càng là Nguyên Anh hậu kỳ tồn tại, trong cùng chủng cũng là thực lực mạnh, để cho Vũ Lâm cùng Tử Nguyệt hai người vừa đánh vừa lui hơn nửa tiếng mới chậm rãi mài chết nó.

Yêu Ma Quỷ Quái trí tuệ cơ bản gần như bằng không, chỉ có thể dựa vào bản năng làm việc. Mà khi nói bản năng thì hầu hết chính là đuổi theo cùng phá hủy hết thảy sinh mệnh còn sống, chỉ có một vài cái dị loại, bọn chúng căn bản sẽ không hiểu được chiến đấu, truy đuổi, lãnh thổ, gian mưu tính kế các loại đồ vật này.

Cấp cao yêu ma cũng sẽ không. Cho nên nói cùng với là sinh mệnh một loại, chúng càng giống như một loại hiện tượng tự nhiên sinh ra một loại tồn tại mang theo ý nghĩa hủy diệt.

Mà Vũ Lâm lúc này tầm mắt lại chậm rãi nhìn về trong lồng ngực nó 7 khóa trái tim, Quỷ Đuôi Tà tên như ý nghĩa, nó có thể đuổi đi các loại nguyên rủa tà ma ngoại đạo. Đương nhiên Vũ Lâm thân là Cửu Dương Thể, bị hấn dung hợp 9 mặt trời làm một đối với nguyên rủa hoàn toàn có cực lớn lực áp chế, nhưng chỉ sợ vạn nhất không sợ nhất vạn a.

Hơn nữa, thứ này là đồ tốt, bán đi ít nhất được vài ngàn một vạn linh thạch một trái tim, dù sao một khóa cũng tương đương một mạng a, có thể cứu sống Nguyên Anh hậu kỳ, có thể không đắt sao?!

7 khóa, nếu đem đầu giá có thể lên tới mấy vạn linh thạch giá trị tổng.

Mà cùng lúc Vũ Lâm hưng phấn, đột nhiên trong đầu hấn, một đạo tương đương đắc ý thanh âm vang lên:

"Tích tích... phát hiện cao cấp nạp tiền vật liệu, có muốn hay không nạp tiền!?"

"..."

Vũ Lâm giật nảy mình:

"Mẹ kiếp, tại sao lại là nguoi cái đồ chơi này!?"

Không sai, chính là cái này hồ cha hồ địa hệ thống!!!

"Tích tích, không cần phải vui sướng quá độ, Hệ Thống là duy nhất lo nghĩ cho kí chủ chi tồn tại."

"... Uy uy, nguoi có thể hay không đừng cho mình thêm các thiết lập không tồn tại?!"

"Lại nói, nạp tiền là đồ chơi gì?!"

"Tích tích.... Nạp tiền là Kí Chủ sử dụng tài sản của bản thân nạp vào bên trong Hệ Thống, có thể nhận được các lần rút thưởng tùy theo giá trị nạp vào, tuy nhiên lần nạp lần đầu mở gói quà có chút khác biệt, Kí Chủ nạp tiền càng nhiều, miễn phí rút trúng đồ vật sẽ càng cao, thậm chí có thể rút trúng thần cấp công pháp, tuyệt thế thần binh các loại."

Vũ Lâm nhướn mày, gia hỏa này sẽ không phải là nguoi lừa ta gạt hấn đây chứ?!

"Sao lại có thể, ta nhưng là nguoi lớn nhất mong muốn nguoi lớn mạnh, chỉ có thể nguoi mới trở thành tồn tại vạn nguoi kính bách vạn nguoi ngưỡng mộ,

hào hảo trở thành đá đặt chân cho nhân vật chính."

Hệ Thống vô cùng ủy khuất kêu lên, Vũ Lâm lập tức sa sầm mặt. CMN gia hòa này ban đầu đã lấy, hơn nữa gần đây càng lúc càng lầy...

Bất quá, hẳn xác thực có chút tâm cơ ý động.

Tuyệt thế thần binh a. Nên nhớ hẳn lúc trước đạt được rồng rã 3 kiện Chí Tôn khí, CMN hiện tại vẫn còn thơm tho ngon ngọt đây, mấy thứ này dùng thật sự là quá tốt rồi.

Năm đó tại Tiên Vực không phải hẳn không có dùng qua Tuyệt Thế Thần Binh, đương nhiên không phải loại Thần Binh dưới phạm vực đặt tên tùy ý mà chân chính chương không pháp tắc chỉ đạo cùng vũ trụ ý chí chấp hành Thần Binh..

Bất quá nhưng mà Vũ Lâm cũng không phải cái loại ăn mày quá khứ, hẳn rất nhanh chấp nhận hiện tại nha...

Vũ Lâm lập tức lạnh lùng hỏi:

"Nạp tiền như thế nào!?"

"Rất đơn giản, ngoại trừ đồ vật kí chủ rút đi ra từ hệ Thống, bất kỳ cái gì nạp vào đều được, tuyệt thế bí tịch ngọc giản, công pháp, vũ khí, bảo thuật trấn phái. Tuy nhiên nếu nạp cùng một loại đồ vật 2 lần sẽ bị giảm giá trị chỉ còn 50% nguyên gốc."

"Người nói có thể nạp ngọc giản..."

Vũ Lâm ý động:

"Nói cách khác nếu ta tự khắc đi ra công pháp, bảo thuật ngọc giản cũng có thể."

"Đúng a."

Vũ Lâm lập tức ha ha cười lớn, cái này CMN nhất thích hợp hẳn. Hẳn là ai?! Kiếp trước Tai Ương chi Long, cả ngày không lo hảo hảo tu luyện, chỉ lo chạy loanh quanh thượng cổ cùng thái cổ đi tích tìm kiếm cổ xưa văn minh bảo thuật, phù văn trận pháp.

Hơn nữa, liền ưa thích dùng những loại kiến thức này đổi lấy bảo thuật trấn tộc của các tộc quần thuần huyết khác.

Tri thức, hẳn liền không thiếu, đặc biệt đối với công pháp, bảo thuật các thế loại.

Một thân mang theo ít nhất mấy trăm loại Tiên Vực sinh linh thần huyết bảo thuật, thượng cổ Phù Văn Bảo Thuật cũng có rồng rã hơn trăm loại, mặc dù Chung Cực cấp Bảo Thuật chỉ có 3-4 loại nhưng cũng là vô cùng kinh người tri thức.

Nên biết, Chung Cực Cấp Bảo Thuật là thủ đoạn dù Đế Tôn Chân Tiên thi triển cũng là địch giết 1000, tự tổn 800, là Tuyệt Thế Minh Tiên cấp bậc cường giả sớm đã tuyệt tích trong thiên địa bảo thuật. Mà đồng bảo thuật đó là bị hẳn mạnh mẽ từ trong mấy cái di tích Vô Thượng Minh Tiên suy diễn đi ra, còn mấy trăm lần kém chút chết suy diễn chết...

Dù là Đế Tôn Chân Tiên cũng chỉ tự sáng tạo ra một loại Bán Chung Cực cấp Bảo Thuật, nhưng hẳn một cái Chí Tôn Tiên Hoàng lại có 3-4 cái, này là cái gì ý nghĩa.

Cả thầy hẳn biết cùng nắm giữ được gần 600 loại phù văn bảo thuật, chỉ tính cao cấp, cực phẩm cùng tuyệt thế bảo thuật, một lượng tri thức kinh người, dù là Chân Tiên cấp cũng thêm nhỏ rãi hẳn, bất quá Chí Tôn Tiên Hoàng lúc đó lực chiến hẳn đủ chiến Đế Tôn Chân Tiên, năm đó cũng phải ít nhất 3 cái Chân Tiên vây hãm mới khiến hẳn bỏ ra đại giới đào vong được.

Vũ Lâm mỉm cười đem theo đắc ý dùng hơn 50 ngọc giản được hẳn khắc lên trung phẩm cho tới cao phẩm Bảo Thuật của các loại thuần huyết sinh linh, mỗi cái tương đối khác nhau, tuy nhiên chỉ riêng Kim Ô Bái Nhật cùng Tề Lang Dạ Nguyệt cũng có được hơn mười loại Bảo thuật.

"Hào lớn."

Hệ Thống sáng khoái nói... nạp tiền xong cái gì cũng vui.

"Này, lần này ta nạp vào nhưng là đồ vật đủ bán đi ra mấy trăm vạn thậm chí ngàn vạn linh thạch đấy nhé. Không có 5-600 lần rút thưởng đừng trách ta trở mặt."

"Tích tích... Kí Chủ vẫn là về đi ngủ đi, bởi vì ngủ rồi trong mơ cái gì cũng có. Kí Chủ nạp vào bên trong đồ vật, truy đòi ra được 12 lần rút thưởng liên tiếp 10 cái cao cấp, cùng với Kí Chủ nạp vào 1 lần nạp lần đầu, ban thưởng một kiện Chí Tôn Công Pháp cấp..... "

12 lần 10 liên rút, không sai lệch lắm cũng chính là 120 lần...

"Chí Tôn công pháp?!"

Vũ Lâm nghe thế sáng mắt lên, nên biết bây giờ Thiên Địa Dung Lô thần thông đã bị hẳn hoàn mỹ quán thấu, hiện tại dù cho có thay đổi công pháp đi tu

luyện cũng chỉ khiến cho tốc độ hần tiêu hóa đồ vật suy giảm khoảng 20%, cũng không quá ảnh hưởng.

Bắt quá do không có cái khác đem so Thiên Địa Dung Lô càng cường đại hơn công pháp, cũng không có cái khác thích hợp hơn nên hần một mực không buông bỏ được, nhưng mà đây là đại danh đỉnh đỉnh Hệ Thống a, Chí Tôn Công Pháp có thể kém đi nơi nào!? xem ra hiện tại là một cơ hội tốt, Hệ Thống cái này quả thật là nhất suy nghĩ chăm lo cho bản thân...

"Chúc mừng Kí Chủ: Tuyệt thế thần công Quỳnh Hoa Bảo Điện một bộ."

Vũ Lâm:

-

Kèm theo Hệ Thống nhắc nhở, trên tay hần xuất hiện một cuốn sách tương đối mỏng, mang theo mấy chữ nét thanh thoát như thánh nữ viết nên: Quỳnh Hoa Bảo Điện. Hần mở qua trang đầu tiên, quả nhiên đập vào mắt là một hàng chữ: Lão luyện quý hoa bảo điện, võ lâm xưng hùng, dẫn đạo tự cung.

Nguyên lai là một quyển khác Tịch Tà Kiếm Phổ.

"Ngoài ra còn ưu tặng: Chí Tôn Thần Châm, chuyên môn dành cho chủ tu Quỳnh Hoa Bảo Điện người, lấy ra từ Đông Phương Bất Bại năm đó Thần Châm. Điều kiện trang bị: Tu luyện Quỳnh Hoa Bảo Điện người."

Ồ!

"Cái mẹ ngươi."

Đi ra! Đáng chết hệ thống ngươi đi ra cho ta! Ta nhất định phải làm thịt ngươi!

"Con mẹ ngươi, mau, đem ta 12 lần mười rút cao cấp liên tiếp dẫn tới. Ta cũng không tin tay ta thật đen."

Vũ Lâm hừ hừ lạnh, kể đó nhìn chung quanh, CMN không có vòi nước, đành đem nước lọc mang theo ra rửa tay, lấy xà phòng kì cọ qua tay, lại rửa tay, lại lấy xà phòng kì thêm lần nữa, cuối cùng đến thêm một cái Thượng Cổ Thanh Tẩy phù..

Mặc dù không biết Thượng Cổ Thanh Tẩy Phù cùng Thanh Tẩy Phù hiện đại có gì khác nhau, bắt quá dạng này thiết lập còn thiếu sao: Càng cổ lão càng trâu bò á. Ví dụ sinh động nhất là củ gừng, gừng càng già càng cay a..

"Tích tích.. Chúc mừng Kí Chủ rút trúng..."

Năm phút sau, Vũ Lâm cau mày nhìn qua danh sách trúng thưởng đồ vật, gặp quý, ngoại trừ hai cái Thánh Dược cùng một cái Trấn Hồn Đỉnh, một loại pháp khí cắm vào người sắp chết có thể cho họ bảo trì một tia sinh cơ trong 1 ngày, căn bản không có cái nào ra hồn.

Gặp quý, đây là rút thưởng cao cấp. Tại sao!? Tại sao a!? Hệ Thống, ngươi ra đây cho ta!!! Đây là chuyện gì? 34 cái 1 đồng tệ rút trúng kết quả là sao?

"Tích tích... có thể là tay kí chủ tương đối đen."

(͡° ͜ʖ ͡°) ͜͜ (͡° ͜ʖ ͡°) ͜͜

Lật bàn a.

Con mẹ ngươi, Hệ Thống, ngươi đi ra cho ta, có giới đi ra cho ta, chúng ta solo 1 v 1...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Mạng ta xong rồi

2 tháng sau... Bên trong U Âm Sâm Lâm.

Từ Vong Sơn Mạch lúc này đã không còn là từ khí sâm nghiêm, ngược lại tràn ngập một tia sinh khí, chủ yếu có lẽ do Vũ Lâm cùng Từ Nguyệt chém giết quá nhiều yêu ma, bản thân hần cũng hấp thu quá nhiều yêu khí.

Vũ Lâm hai mắt tràn ngập yêu vụ, Từ Nguyệt nửa tháng trước đã đi về Bồ Thiên Các, Lục Thiên Minh các nàng cần chút hỗ trợ đi ra dã ngoại lịch luyện, cho nên hần đành đem bố trí phù bảo đề tự vệ, đằng sau lưng Vũ Lâm một thân ảnh rít gào mà ra, hình dáng giống một tôn khổng lồ Yêu Giáp, toàn thân áo giáp chặt chẽ nứt phát ra ánh sáng, một số vết phun ra một số lớn gai nhọn.

Yêu Thần Pháp Thân nhanh muốn tiến hành một lần đại thuế biến.

Cùng lúc này Vũ Lâm từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vô số kiện Nguyên Anh kì tài liệu hung thú, trái tim yêu ma, thậm chí Thánh Dược các loại cũng không thiếu. Thậm chí còn có lẫn vào vài loại thánh thủy, dù là Hóa Thần kỳ cũng muốn đoạt vớ đầu.

"Bạo!!!"

Vũ Lâm không chút do dự bấm niệm pháp quyết, đằng sau Yêu Thần Pháp Tượng ầm ầm nổ tung hóa thành vô số đoàn huyết vụ, khí tức hấn sập đổ một mảng lớn, nhưng nhanh chóng dưới chỗ hấn đang bé quan một đạo phù văn bảo thuật phun trào, hiện lên hình dáng Kim Ô Bái Nhật, kể đó từ phù văn phun ra một đám lửa.

Lung Linh Hỏa, thánh phẩm bảo hòa, không lâu trước hấn rút thương ra một đoàn hỏa này, nhưng chỉ dùng được một lần.

Giống như bị luyện một dạng, đoàn hỗn độn Pháp tướng sau lưng hấn sục sôi, tựa như sụp đổ trong tái sinh, tái sinh trong sụp đổ, lấy hỏa làm lò, pháp tướng làm dược, luyện ra một khóa tựa như đan dược Pháp Tướng.

Ầm ầm...

Vũ Lâm nhìn lên trên bầu trời, mỉm cười, Lung Linh Hỏa chỉ là bước đệm, hấn chân chính muốn dùng chính là... Thiên Kiếp làm đan hỏa dùng để luyện chế khóa đan dược pháp tướng này.

9 đạo Thiên Kiếp ầm ầm giáng lâm, trong nháy mắt tầng Thiên Kiếp đầu tiên bỏ xuống, Vũ Lâm lập tức ném vào bên trong một đồng lớn thiên tài địa bảo, kể đó cứ liên tục, đồng thời hấn liên tục vận dụng vô số phù văn bảo thuật ném vào bên trong, cuối cùng, hấn xuất ra Thôn Thiên Tháp, trấn áp bên trên, mà bản thể Vũ Lâm trấn áp bên dưới.

Thôn Thiên Tháp rủ xuống từng tia nhỏ yếu mang theo Tiên khí tức, nếu có độ kiếp kì đi qua đây tuyệt đối sẽ há hốc mồm kinh ngạc.

Trong 9 đoàn Thiên Kiếp tôi luyện, Pháp Tướng hỗn độn khí hủy diệt từng món thiên tài địa bảo, biến chúng thành từng đoàn tử lưu hồng sắc chi khí, phù văn bị nó hút vào trong, vô phân vô giải, mà để cho Vũ Lâm ngạc nhiên chính là bên trong hỗn độn khí này cũng sinh ra một đoàn điện quang mang theo âm ảnh của Lôi Kiếp.

Cuối cùng 9 đoàn Thiên Kiếp tán, một đạo ánh sáng lóe lên, chiếu thẳng vào hỗn độn khí, ngay khi đoàn ánh sáng chiếu vào, đang dường như sắp sụp đổ Hỗn độn khí sầm nghiêm tụ lại, ầm vang chấn động, Vũ Lâm nhanh chóng động thủ, vô cùng vô tận hải dương tinh thần lực tràn ra, lấy tinh thần lực làm khung xương, lấy hỗn độn khí làm hình thể, hình thành một khóa hình tháp đồ vật, chính giữa mọc ra một con mắt, bên trên tháp khắc lấy vô số phù văn.

Con mắt này nhìn qua bằng kim quang, tựa như khắc lên một dạng, bất quá bên trong nhưng là ẩn chứa một đoàn Lôi Đình Thú Bảo Thuật, bảo thuật còn mang theo một tia Thiên Lôi khí thể.

Lôi Đình Thú là một sinh linh đã sớm tuyệt tích, nó không phải bất luận sinh vật nào trong ngũ hành mà là một Kì Nguyên Sinh sinh linh để lại hậu thế, chủng không thiên địa vạn loài, liền là thân thể nó cũng tạo từ lôi điện.

Vũ Lâm gât gù, hiện tại Pháp Tướng này của hấn đã là Thiên Cấp Pháp Tướng, bên trong Pháp Tướng do một đạo Thần Đạo Thiên Quang cuối cùng của Thiên Kiếp còn mang theo một tia nhỏ yếu thiên địa đạo văn, kích hoạt đạo này thiên địa chi lực có thể trong thời gian ngắn ngủi vận dụng thiên địa chi lực.

Đương nhiên nếu thực dùng thì đạo thiên địa đạo văn này sẽ biến mất vô cùng nhanh, hấn vẫn là càng ưa thích dùng nó để xác định Không Gian Cột Mốc, chủ yếu để lần sau có thể trực tiếp tiến hành không gian truyền tống đơn giản thức.

Hư Không Thú bảo thuật có nhiều loại, có dịch chuyển khoảng cách gần, có dịch chuyển đến các cột mốc xác định, có chui vào ám không gian....

Vũ Lâm xoa xoa người, thu hồi lại Hình Tháp Pháp Tướng, đột nhiên hấn cảm giác được phương xa có người tới, bèn ngừng đầu về hướng đó. Nhìn thấy người tới là Thạch Thủy về sau, hấn vẫy tay cười cười, trong tâm lại là lộp độp một tiếng...

Gia Hòa này hấn là đi vào U Âm Sâm Lâm lịch luyện, gan vẫn là rất lớn, bất quá... Hấn phải hay không sắp bạo thể mà chết, Cửu Tầng Kim Liên thì lại để cho nàng ăn, Hình Tháp Pháp Tướng biến thành bản thân nàng cơ duyên á!?

Mà Thạch Thủy nhìn thấy Vũ Lâm, lập tức sa sầm mặt, run rẩy:

"Biến...biến...biến..."

"Biến?"

Vũ Lâm xoa cằm, chợt cảm giác được một trận mát mẻ, khiến cho hấn vốn dĩ tưởng rằng Thiên Khai Ân Huệ loại này có thể có làm mát tác dụng, tuy nhiên lúc hấn vô ý thức cúi đầu nhìn thấy tiểu đệ đệ oai hùng đón gió, lại lâm vào trong trầm tư...

"Biến thái a a a a a a a a a a a a!!!!!"

Vũ Lâm:

-

Mẹ trúng!!!

Hắn lập tức hóa thành một đạo hào quang, vung lên tay một cái, một cái cấm chế giống như là cái lồng bàn úp vào Thạch Thủy, đem nàng kiên cố mà giam giữ lại. Đại thủ roi xuống, 1 cỗ khí huyết chỉ lực phun ra, trong nháy mắt liền phong cấm nàng toàn bộ nội lực, thuận tiện liền miệng của nàng cùng thân thể cùng một chỗ phong bế, để cho nàng không cách nào kêu thành tiếng, càng là ngay cả động cũng không động được.

Sau đó hắn thở phào một tiếng, nhìn xem không có ai xung quanh bèn lấy ra một kiện nội môn đạo bào mặc vào.

"!!!!!!!"

"Hô....."

Gặp quỷ, thiếu chút nữa biến thành giữa ban ngày ở trong rừng chạy trần truồng chết biến thái.

CMN tốt xấu mặt.

"Ách, Thạch Thủy.... Ta không có ý tứ gì khác, vừa rồi thật là ngoài ý muốn, ta hiện tại liền cởi ra ngoại phong cấm, ngoại ngân vạn lần đừng kêu to a....."

"....."

Nhìn thấy Thạch Thủy gật đầu một cái, giống như tỉnh táo lại, Vũ Lâm cũng gật đầu một cái:

"Tạ ngoại lý giải, yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không động thủ động cước với ngươi!"

Sau đó, ngón tay hắn khẽ động, cởi ra phong ấn...

"CỨU MẠNG AAA!!! CÓ CÁI BIẾN THÁI!!!!!"

Trong phút chốc, trước kia còn ngồi phịch ở trên mặt đất mảnh mai Thạch Thủy trong nháy mắt liền trực tiếp nhảy dựng lên, nội lực trong cơ thể tại thời khắc này không giữ lại chút nào, trực tiếp tung bay lên trời, cương khí huyết khí run rẩy đằng không, chấn động tự thành nhất thể, sau đó nàng không chút do dự, cả người trực tiếp xông ra ngoài, liều mạng kêu to.

Thanh âm Hóa Linh trung kỳ hùng hậu vang lên, truyền khắp cả U Âm Sâm Lâm...

Vũ Lâm:

-

Vừa nói xong giữa người với người cơ bản nhất tín nhiệm đây.

Hắn đau tâm, chỉ cảm thấy xã hội này là như vậy vô tình, lòng người là như vậy rét lạnh. Về phần kế tiếp...

Tùy tiện đi.

Không phải là chút ít cái gì chuyện kiểu như Vũ Lâm gia hỏa này chạy rong trong rừng, gặp người người ghét, bị phát hiện về sau uy hiếp sự mệnh các loại hình a?! Hắn cũng không quan tâm, chút chuyện nhỏ này không đe dọa được ta...

Vũ Lâm nhìn trời, cổ nén nước mắt không tuôn rơi... chợt nhìn thấy nương theo tiếng hét của Thạch Thủy, vô số đạo hào quang mang bắt đầu hướng về bên này lao tới... CMN cái này vô cùng lúng túng, Vũ Lâm hai chân phun ra phù văn bảo thuật, Thái Du Độc Mã Hành phát động, hóa thành 7 sắc cầu vòng lao đi...

Mà Vũ Lâm lúc này thì cũng đang toát mồ hôi hột.. hắn lần này một đi là đi hơn 40 cây số, xoa xoa mồ hôi trên đầu, cái này tiểu nữ oa là xem như triệt để đắc tội rồi. Vậy là 10 năm về sau hắn bị nàng mài xuống đất mà sát đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

Cũng may là trước khi bị mấy gia hỏa kia tới hắn đã lần mất, bằng không quả thực là trộm gà không được còn mất nắm gạo, mặc dù trên cơ bản cũng không phải là vật lý tính hủy diệt, nhưng cũng là một loại xã hội tính diệt vong.

Vũ Lâm toát mồ hôi hột, thử phỉ phò một dạng chấn kinh rồi..

"Người kia, xin hỏi một chút..."

"Àn?"

Vũ Lâm sửng sò, vô ý thức nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới, bởi vì thanh âm này nghe vào không hiểu ra sao có chút quen tai...

Thanh âm chủ nhân nhìn qua dị thường nhỏ nhắn xinh xắn, ghim đơn đuôi ngựa, thân cao mới đến Vũ Lâm eo vị trí, nhưng trên lưng mang theo một cái balô như thể khổng lồ, hoàn toàn không phù hợp nhau.

"Xin hỏi một chút, người biết Bồ Thiên Các làm như thế nào đi... A!"

"Tê!"

Vũ Lâm cùng người nói chuyện gần như đồng thời kêu lên sợ hãi.

Chỉ nói là thân ảnh kiều tiểu là ngạc nhiên pha chút kinh hi lên tiếng, mà Vũ Lâm lại là ngược lại hít một ngụm khí lạnh, kèm một câu CMN cái thế giới này rốt cuộc cũng chỉ nhỏ như vậy một câu chửi thề!

"Đại ca ca!"

"Trần Viêm?!"

Không sai, trước mắt vị này nhìn qua thân cao bất quá một mét năm nhỏ nhắn xinh xắn bóng người, rõ ràng là mấy tháng trước đó liền đã nhận biết, hệ thống nhận định số 2 nhân vật chính, Trần Viêm!

Vũ Lâm:

-

Mạng ta xong rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Ta còn sống!!!

Trần Viêm, giờ này khắc này cứ như vậy sống sò sò đứng trước mặt của hắn, hơn nữa khí tức trên thân viễn siêu trước kia đã là Luyện Thể hậu kỳ, để cho người ta trở mất góc mắt.

Vẫn là vài tháng trước mới chỉ là cái Luyện Khí sơ trọng gà yếu.

"Người, người, người... Ta, cái này..."

Vũ Lâm lắp bắp nói ra, nói hồi lâu đều không nói ra một câu, ngược lại để Trần Viêm bật cười, lộ ra rất là tự đắc: "Ta liền biết tới nơi này nhất định có thể tìm tới đại ca ca người, quả nhiên bị ta phát hiện! Xem ra đại ca ca, hai chúng ta rất hữu duyên ấy~ "

"Ngô, ân... Hô... Ha ha... Người, người làm sao tìm tới nơi này?"

Vũ Lâm nuốt một ngụm nước bọt, cuối cùng bình tĩnh lại, lập tức không kịp chờ đợi nói ra.

Gặp quý, bản thân trước khi đi hắn không có bại lộ thân phận mới đúng a, vì sao lại bị Trần Viêm tìm tới?! Hắn tuyệt đối không có để lộ bất kỳ cái gì công pháp liên đới tới tông môn... quý sử ả. Hắn thế mà đem kiện phục sức đồng phục của Bồ Thiên Các cho quên mất.

Nguyên bản phục sức Bồ Thiên Các không nhiều, nếu không muốn mặc đồng phục cũng có thể đeo đai lưng đặc thù, hơn nữa còn có một số loại tác dụng nên Vũ Lâm ưa thích mặc vào, bất quá hiện tại...

CMN, lại là đề lộ thông tin a.

"Hắc hắc hắc, đây là bí mật á."

Trần Viêm khá ái thề lưỡi, chu miệng nhỏ nói ra: "So với cái này, đại ca ca ngươi làm sao ở trong này a? Ta còn muốn đi Bồ Thiên Các tìm ngươi, cho ngươi niềm vui bất ngờ đây."

Còn kinh hi đây, ta kém chút không cho ngươi hù ra bệnh tim chết!

Vũ Lâm lòng vẫn còn sợ hãi vỗ ngực một cái, hắc trái tim nhỏ nhưng không chịu nổi loại này liên tục kích thích, nếu là lại đến mấy lần mà nói, hắc không phải phạm bệnh tim không thể.

"Tích! Hệ thống nhắc nhở: Nhiệm vụ chính tuyến tuyên bố!"

"Nhiệm vụ tên: Giết người đoạt bảo "

"Nhiệm vụ giới thiệu: Kí chủ ngoài ý muốn tao ngộ số 1 nhân vật chính Trần Viêm, tương lai sẽ đem ngươi giết chết nhân vật đáng sợ, tuyệt đối không nên bị nàng khả ái bề ngoài cho mê hoặc! Bốn hệ thống vì kí chủ suy nghĩ, đặc biệt tuyên bố nhiệm vụ chính tuyến, mời kí chủ tại chỗ giải quyết Trần Viêm cái này ẩn tàng nguy cơ, một lần vất vả suốt đời nhàn nhai!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: Cung cấp cấp Chí Tôn rút thưởng 1 lần, 100% tất trúng Tuyệt Thế Thần Công, Chí Tôn thần binh, tiên đan thần dược."

"Nhiệm vụ thất bại trừng phạt: Không."

Hệ thống thanh âm ở Vũ Lâm bên tai bỗng nhiên vang lên, mang theo to lớn hồi âm, kém chút lại đem hắc giết nãy mình.

Nhưng là hệ thống ban bố nội dung lại làm cho Vũ Lâm ngẩn người.

Giải quyết Trần Viêm cái này ẩn tàng nguy cơ?

Vũ Lâm vô ý thức nhìn về phía đối phương, cái sau thì là ngẩng đầu nhìn mình, trên mặt mang nụ cười xán lạn.

Vũ Lâm lần thứ hai lâm vào trong suy tư, hệ thống ý tứ rất đơn giản, chính là để cho hắc trực tiếp tại chỗ tiêu diệt Trần Viêm, dạng này tương lai liền sẽ không bị giết chết, hơn nữa nhìn đi lên nàng đối với mình giống như cũng không có gì phòng bị, cũng đúng, dù sao mình cùng nàng quan hệ còn không có trở nên kém, tương lai sinh tử quyết đấu cũng còn rất sớm.

Ân?

Vũ Lâm nhú mày, hắc luôn cảm giác mình có phải hay không bỏ sót cái gì.

"Tích, hệ thống nhắc nhở: Mời kí chủ mau chóng hoàn thành nhiệm vụ, nhiệm vụ thời hạn làm nửa canh giờ, quá hạn tức thất bại."

Trong óc linh quang lóe lên, Vũ Lâm cảm thấy mình ần ần bắt được cái gì.

Nói đến, nhiệm vụ lần này hoàn thành ban thưởng cũng quá phong phú a, cấp Chí Tôn rút thưởng, 100% rút trúng Tuyệt Thế Thân Công, Chí Tôn thần binh, còn có tiên đan thần dược, theo lý thuyết ban thưởng cùng độ khó hẳn là có quan hệ trực tiếp mới đúng a, bây giờ Trần Viêm còn rất yếu, bằng thực lực của mình giết lên . . .

"A!"

Cho nên, có cái to vãi lều hó!!!

Giết nhân vật chính? Đó không phải là rõ ràng cho nhân vật chính ngoại bộ kích thích, để cho nàng nhanh chóng mạnh lên, đồng thời kéo cao cừu hận giá trị sự tình sao!

Cái này thấy quý hệ thống thật là âm hiểm a!

Cho nên, hẳn là sẽ không làm.

Tiền tài động nhân tâm, chim chết vì miếng, người chết vì tiền a.

"Đại ca ca? Thế nào đại ca ca?"

Vũ Lâm lấy lại tinh thần, nhìn về phía bên cạnh Trần Viêm, cái sau thì là khá là lo âu nhìn xem hắn.

". . . . Có phải hay không ta cho đại ca ca thêm phiền toái? Thật xin lỗi Ta chỉ là rất muốn gặp mặt đại ca ca"

"A."

Nói đến, mình bây giờ cùng Trần Viêm quan hệ

Không phải phi thường tốt chứ? !

Vì sao bản thân muốn hao tổn tâm cơ bắt lấy 1 cái cùng mình quan hệ cực kỳ tốt nhân vật chính a?

Vũ Lâm ngờ ngác nhìn Trần Viêm, trong đầu 1 tia kia linh quang cấp tốc vận chuyển, đem hắn toàn bộ tư duy đều cho mang sống, cái này đến cái khác suy nghĩ không ngừng xông ra.

Nói đến, mình và Trần Viêm quan hệ tốt như vậy, chỉ cần hảo hảo bồi dưỡng, đem đoạn này quan hệ duy trì lời nói, mấy năm về sau sinh tử của mình

nguy cơ chẳng phải giải quyết dễ dàng sao?

So với giết chết nhân vật chính, cùng nhân vật chính bồi dưỡng quan hệ tốt, không phải là một vốn bốn lời, nhất lao vĩnh dật biện pháp tốt sao!

Đến lúc đó tự có cái nhân vật chính hảo hữu, còn không phải thiên hạ mặc ta đi!?

Mụ mụ! Cha ngươi ngoại tôn thực là một thiên tài!

"Đại ca ca? Đại ca ca?"

Trần Viêm nhìn xem ngây ngốc ngốc nhìn mình Vũ Lâm, mềm mại khuôn mặt nhỏ không khỏi có chút đỏ, nàng còn là lần đầu tiên bị khác phái nhìn như vậy, hơn nữa nhìn mình người vẫn là trước đó cổ vũ bản thân, tại chính mình còn không có quật khởi thời điểm không xem thường bản thân, thậm chí còn cứu mình cùng ba ba đại ca ca

"Ta đây không phải phát sao!"

"Đại ca ca?"

". . . Ách, không, không có gì, vừa rồi có chút thất thần."

Vũ Lâm trên mặt lộ ra nụ cười ấm áp . . .

Một bên khác, ngay tại Vũ Lâm ngây ngốc thời điểm, tiểu Trần Viêm lại là lo được lo mất, thỉnh thoảng nhìn lên vài lần bên cạnh "Đại ca ca", khuôn mặt nhỏ càng là đỏ bừng hết sức, bởi vì vừa rồi nàng lấy dũng khí dặt đại ca ca tay, đại ca ca lại không cự tuyệt

"Ấy hắc hắc"

"Ngươi cái này tiểu nữ hài, thực sự là đang phát tình a, năm đó ta cũng không giống như ngươi"

Trần Viêm thể nội, 1 đạo trong trẻo lạnh lùng giọng nữ tựa hồ rất vô ngữ nói ra, lộ ra phi thường bất mãn.

"Chỗ nào! Chỗ nào có! Ta chỉ là, chỉ là muốn cùng đại ca ca dặt cái tay mà thôi"

"Dặt cái tay? Ta xem ngươi sớm muộn dặt đến hán trên giường, hai người song mã yên phi, dặt thêm cái hài tử. . . ."

"Im im im im miệng! Được Linh ngươi lại như vậy ta sẽ không khách khí với ngươi!"

"Hừ, ngươi liền tiếp tục tại đại ca của ngươi ca trước mặt đóng vai đáng yêu a, đừng quên chính sự."

"Ta biết ta biết . . ."

"Trần Viêm!"

Đúng lúc này, Vũ Lâm quay người nhìn về phía Trần Viêm nói, dọa đến Trần Viêm trước tiên rút tay về, ngẩng đầu nhìn đến cái kia ánh mắt nóng bỏng về sau càng là sắc mặt đỏ bừng, vội vàng hai tay ôm ngực, cả lăm nói:

"Đại, đại ca ca? ! Ta, ta còn nhỏ, như, như vậy là không được"

"Trần Viêm, ngươi có muốn hay không gia nhập Bồ Thiên Cái gì?"

"Coi như muốn, vậy cũng phải chờ ta trưởng thành Ấy?"

Vũ Lâm cùng Trần Viêm mặt đối mặt, nhìn xem song phương cái kia biểu tình quái dị thần sắc, đều là sững sờ.

"? ? ?"

Bầu không khí lập tức trở nên rất xấu hổ.

". A! Vậy, cái gì đó? ! Đại ca ca ngươi vừa rồi nói cái gì? !"

"Ân? Á, ta nói ngươi có muốn hay không gia nhập Bồ Thiên Các Đứng rồi, ngươi vừa rồi là có ý gì . . ."

"~~~~ cái gì á. . . . Ách!"

Trần Viêm che miệng, một đôi tròn tròn mắt to lấp lóe lấy giọt nước mắt, tựa hồ là cần phải đầu lười.

Vũ Lâm vẻ mặt không giải thích được nhìn xem hốt hoảng Trần Viêm, cũng chỉ đành gật đầu một cái: "Á, không có việc gì liên tốt, đứng rồi, thế nào? Ngươi muốn gia nhập Bồ Thiên Các sao?"

Vũ Lâm ý nghĩ cũng rất đơn giản, chỉ cần đem Trần Viêm kéo vào Bồ Thiên Các , gần quan hường lộc, khẳng định có thể nhẹ nhõm đem tình hữu nghị bồi dưỡng, 5 năm về sau ôm cái to đại bắp đùi, tuyệt không sợ chết, 10 năm sau Thạch Thủy giết tới hẳn liền có thể dựa vào cái này căn thô to đại đùi mà miễn đi cái chết.

"Tốt!"

Trần Viêm cơ hồ không có chút gì do dự liền lớn tiếng gật đầu nói, cái kia khí phách dọa đến Vũ Lâm không tự chủ được lùi lại một bước.

Quả nhiên không hổ là nhân vật chính, đối với thực lực khát khao đến kinh khủng.

"Ách, vậy, vậy ngươi bây giờ cùng ta về núi? Mặc dù chỉ có thể từ ngoại môn bắt đầu...."

"Áy? Hiện tại?"

Tiểu Trần Viêm nguyên bản hưng phấn thần sắc kích động cứng đờ, lập tức liền bị Vũ Lâm bắt được:

"Làm sao? Hiện tại không được A, ngươi hẳn là có chuyện a."

Vũ Lâm con ngươi đảo một vòng, lập tức liền biết.

Đây chính là nhân vật chính a, nói đến có chuyện, khẳng định chính là loại chuyện đó a

"Án." Trần Viêm ngưng ngưng gật đầu một cái: "Nhưng thật ra là . . ."

"Không! Không cần!"

Vũ Lâm liền vội vàng lắc đầu: "Ngươi không cần cùng ta nói, chỉ cần muốn nói cho ta biết, địa phương ngươi phải đi, khoảng cách Bồ Thiên thành gần sao?"

"Ách, không phải rất xa, nhưng lại tương đối lâu"

"Vậy là được rồi."

Vũ Lâm nhún vai, tùy ý nói ra: "Ta ở Bồ Thiên Các chờ ngươi là được, ngươi đem bản thân sự tình làm xong rồi đến tìm ta là được."

"Áy?"

"Được cứ như vậy đi." Vũ Lâm không nói lời gì nói ra.

Mặc dù Vũ Lâm không để cho Trần Viêm nói hết lời, nhưng là hắn đã đoán được Trần Viêm muốn đi làm cái gì.

Còn cần hỏi sao, nhân vật chính nếu là có sự tình, vậy khẳng định là đi tìm cơ duyên nha!

Xem chừng tám chín phần mười là di tích a, truyền thừa a, đồ vật loạn thất bát tao a, dù sao cùng mình không có quan hệ gì, đây chính là nhân vật chính coi trọng truyền thừa, bản thân nhất định là không giành được, coi như có thể đoạt, vì cùng Trần Viêm tạo mối quan hệ cũng không thể đi đoạt, huống chi mình cũng không thiếu truyền thừa

"Ngươi nhìn trúng tiểu tử này, thật không tệ a."

Trần Viêm trong đầu, trước đó đạo kia trong treo lạnh lùng giọng nữ lần thứ hai vang lên, mang theo một chút kinh ngạc.

"Vốn dĩ ngươi dự định nói cho hắn có quan hệ đi tích sự tình lúc ta liền muốn ngăn cản ngươi, không nghĩ tới bị hắn giành trước, hắn hẳn là cũng đoán được ngươi muốn đi kiểm đi tích, chỉ là vì tránh hiềm nghi chủ động từ bỏ Thật không tệ."

Lợi ích, là thiên hạ này chủ đề vĩnh hằng, đối mặt đại lợi ích mà không động tâm người, không hề nghi ngờ là thừa thốt.

"Đương nhiên, cũng có thể là hắn chứng mất cơ duyên của ngươi, cố ý kéo cao ngươi độ thiện cảm mà thôi."

"Hắc hắc hắc."

Trần Viêm cũng không cùng thanh lãnh giọng nữ tranh luận, chỉ là đắc ý cười cười.

". Đứng rồi Linh, ngươi có yêu đương quá sao?"

"Ngô! Hối, hối vấn đề này làm gì? !"

"Nhìn phản ứng này, hẳn là không có rồi?" Trần Viêm cười híp mắt nói ra.

"Bớt nói nhảm! Ta thế nhưng là cao quý Dược Tông thiên kim công chúa, không phải ta không có yêu đương quá, mà là không có người xứng cùng ta yêu đương!"

"Cái kia vẫn là không có có yêu đương quá rồi?"

"Ngô!"

Trần Viêm hắc hắc cười không ngừng, Dược Linh cái này biệt khuất bộ dáng để cho nàng cảm thấy mười phần mới mẻ, trên thực tế kể từ cùng Dược Linh kết bạn đến nay, nàng vẫn luôn là một bộ cao ngạo bộ dáng, phảng phất trên trời dưới đất duy ngã độc tôn đồng dạng, nhưng lại hết lần này tới lần khác kiến thức rộng rãi, hơn nữa kinh nghiệm võ đạo cực kỳ phong phú, mình có thể trong thời gian ngắn như vậy quật khởi, đạt tới nay, có 7 thành công lao đều ở trên người nàng.

Mặc dù lúc trước bản thân thiên phú tấn phế, nguyên nhân cũng chính là nàng.

"Hắc hắc hắc . . . Tiểu Yêu, ngươi nói đại ca ca có phải hay không thích ta a?"

Trần Viêm bụng bít lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, đặc biệt thẹn thùng nói ra: "Dù sao chúng ta chỉ là tạm thời phân biệt một trận, đại ca ca hẳn liền đối ta ân cần hỏi han, đề ta không muốn ước thúc, đây không phải là đang lấy lòng ta sao? Mụ mụ trước kia nói qua, nam nhân nịnh nọt nữ nhân, bình thường đều là thích nàng đây!"

"Ta xem cái tiểu tử thú kia chính là lòng mang ý đồ xấu, nam nhân không một cái thứ tốt, ngươi cũng đừng nghĩ quá đẹp, hừ!"

Dược Linh hơi có chút ghen ghét nói, mấy tháng này ở chung xuống tới, nàng và Trần Viêm chung đụng được phi thường tốt, 2 người cũng có loại kia khuê mật cảm giác, kết quả trong mắt mình cái kia vốn dĩ thiên phú tuyệt hảo, tính cách kiên nghị, đối mặt thiên đại khó khăn cũng vĩnh viễn không nhận thua thiên chi kiêu nữ, chỉ chớp mắt thể mà biến thành cái mới biết yêu tiểu nha đầu

Thật là khiến người ta khó chịu! A a a, rất khó chịu!

"Đừng nói nhỏ, người mấy tháng này còn không tệ, trước khi Bồ Thiên Các khai mở ngoại môn đệ tử chiêu bài, nhanh đi kiếm cái kia phù đồ a a. Người nhanh đi đem ở trong đó đồ tốt nắm bắt tới tay, cũng có thể vì tương lai của người đặt vững cơ sở. . ."

Dược Linh găm gù nói ra.

"Đứng, đứng! Phải tốc chiến tốc thắng, đại ca ca còn ở trong Bồ Thiên Các chờ ta đây . . ."

"Hừm. ! Đi mau rồi! Người cái này thấy sắc vong nghĩa xú nha đầu! Lấy tới cái kia đồ vật rồi muốn nói gì thì nói. Nên biết người hiện tại chính là Luyện Thể kỳ, tại bên trong cảnh giới này kết hợp cái kia Thần Ân Phù Đồ chính là thiên đại diệu dụng, từ nay thể tu làm ít công to, mà chỉ có thể chất cường đại hơn mới có thể lấy tới Thái Dương Cực Chi Hóa, đề thăng người công pháp phẩm chất . ."

Mà Vũ Lâm lúc này nhanh chóng phi như bay về hướng Tây . . . CMN, quả là thiên cũng yêu ta, một ngày đụng 2 nhân vật chính mà vẫn có thể một mực sống tới.

Nên biết hần là nhân vật phản diện loại hình a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Quỷ Đỉnh Sơn

Quỷ Đỉnh Sơn..

Quỷ Đỉnh Sơn cái tên này đối với Bồ Thiên Các loại này võ đạo thánh địa mà nói tự nhiên là không đáng giá nhắc tới, nhưng là ở 1 chút tiểu thế lực bên trong lại có rất lớn danh khí.

Bởi vì toàn bộ xung quanh có danh tiếng giặc cướp, cơ hồ toàn bộ đều tập kết ở Quỷ Đỉnh Sơn một khối này, bởi vì 1 phiến này vùng núi bốn phương thông suốt, không chỉ có là trọng yếu thương lộ khu vực, cũng liên tiếp tỉnh ngoài chư đạo, là cái không lớn không nhỏ giao thông yếu đạo, bởi vậy có rất nhiều giặc cướp ở chỗ này dựng trại đóng quân, thu tiền mãi lộ.

Đương nhiên, muốn trở thành Quỷ Đỉnh Sơn giặc cướp cũng không phải đơn giản như vậy, tối thiểu nhất cũng phải có cái Trúc Cơ thực lực mới được, mà Quỷ Đỉnh Sơn mười hai vị đương gia, càng là người người đều có Kim Đan tu vi, cầm đầu 2 vị trại phó thậm chí còn là Kim Đan đại viên mãn giả, mà trại chủ nhưng là Nguyên Anh lão quái.

Đừng nhìn phần thực lực này không tốt lắm, nhưng đó là cùng Bồ Thiên Các so, đặt ở địa phương khác, loại cấp bậc này thế lực mặc dù không gọi được nhất lưu, nhưng cũng là nhị lưu bên trong đứng đầu. Tối thiểu xưng bá một phương vẫn là dư sức có thừa, điều kiện tiên quyết là chó chọc lên cái gì đại phiền toái.

Bất quá đáng tiếc là, bây giờ Quỷ Đỉnh Sơn đã chọc đại phiền toái.

Mà cái này phiền phức, dĩ nhiên chính là Vũ Ngộ Ân, nguyên thủ tịch Kim Đan đảo, về sau bị Vũ Lâm bức phải chạy tới Nguyên Anh tu vi.

"Sự tình đều làm xong sao?"

Quý Đình Sơn trong sơn trại, Vũ Ngô Ân ngồi ngay ngắn ở Trung Nghĩa đường thủ tọa, nhàn nhạt hỏi. Mà Quý Đình Sơn mười hai vị đương gia thì là cười theo đứng ở một bên, nhìn qua cung kính hết sức.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao lấy thực lực của bọn hắn, 12 đánh một đều không phải là Vũ Ngô Ân đối thủ, thân phận đối phương lại cao đến dọa người, bất kể là thân phận bối cảnh vẫn là ngành thực lực cũng không sánh bằng, vì để tránh cho bị người ta huyết tẩy, bọn họ cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nhận tống làm cháu.

"Bẩm Vũ công tử, đều đã làm xong, mảnh di tích kia đã đào móc được không sai biệt lắm..."

"Rất tốt, chờ làm xong về sau gọi ta, lần này các ngươi làm tốt lắm, chờ bản tọa từ trong di tích đi ra về sau, sẽ để cho Vũ thành 1 bên kia hợp nhất các ngươi, từ nay về sau các ngươi liền có thể trở thành Vũ thành lệ thuộc trực tiếp thế lực, về sau ở nơi nào cũng có thể xông pha."

"Là, đa tạ công tử! Công tử xin yên tâm"

"Ân, đi xuống đi."

Đội đến mười hai vị đương gia rồi đi về sau, mới lén lén lút lút lại tụ tập ở trong sơn trại một chỗ mật thất dưới đất bên trong, từng cái trên mặt đều mang khuôn nhục cùng thần sắc bị phẫn.

Bọn họ lần này thế nhưng là sắp bị Vũ Ngô Ân cho giận điên lên.

"Làm tốt lắm, làm tốt lắm lại còn chỉ là đi cho làm cái cấp dưới thế lực, còn cái gì về sau liền có thể ở Trung Nguyên đi ngang... Không cần gia nhập cái gì Bồ Thiên Các, cái gì Vũ Tộc chúng ta Quý Đình Sơn không như thường có thể đi! Trên đường cái nào dám không cho chúng ta mặt mũi?! Cái kia Vũ Ngô Ân quả thực khinh người quá đáng!"

Dù sao, Nguyên Anh thì thôi, nhưng Hóa Thần cũng không phải tùy tiện nơi nào cũng móc ra được. Đại đương gia trong Nguyên Anh cũng là có cấp số tồn tại.

"Thật coi chúng ta đều là đồ đàn sao! Di tích đồ vật bên trong mới là trân quý nhất!"

"Hỗn trướng! Sớm biết cái này Vũ Ngô Ân như thế keo kiệt, ta còn không bằng để cho người ta vụng trộm báo tin, đem di tích này tin tức giao cho Bồ Thiên Các, ta nghe nói cái kia Vũ Ngô Ân cũng không phải Bồ Thiên Các chân truyền đệ tử, xem chừng chính là muốn dựa vào cái này di tích trở thành chân truyền a."

"Không có cách nào, tình thế người khác mạnh a....."

Cầm đầu 3 vị đương gia bên trong, Tam đương gia bắt đầu dĩ thử dài, nói: "Bồ Thiên Các đó là cái gì thế lực, liền xem như nội môn, cũng xa xa không phải chúng ta chọc nổi."

"Thậm chí ta còn đang lo lắng, vạn nhất hắn thực cầm đi trong di tích bảo bối, đến lúc đó có thể hay không đem chúng ta tất cả đều giết, giết người diệt khẩu.....!"

Nghe lời này một cái, Đại đương gia cùng Nhị đương gia cũng là sắc mặt tái xanh, Vũ Ngô Ân nhân phẩm bọn họ những ngày này cũng coi là lý giải thấu triệt, tuyệt đối là có thể làm ra loại này tá ma giết lừa, qua sông rút cầu sự tình đến! Quả thực so với bọn hắn những cường đạo này còn muốn cường đạo, quá âm hiểm.

"Đã như vậy..."

Nhị đương gia sắc mặt hiện ra 1 tia vẻ tàn nhẫn: "Vậy chúng ta cũng không thể như vậy ngồi chờ chết, đại ca, hắn bắt nhân chúng ta liền bắt nghĩa, di tích này chúng ta lấy không được, cũng không thể để hắn độc thôn!"

"Ngươi điên?!" Đại đương gia thần sắc đại biến: "Nếu là chúng ta có ý để lộ tin tức, Vũ Ngô Ân nhất định cái thứ nhất bắt chúng ta xuất khí! Hắn nhưng là thực sự sẽ giết người! Đây không phải là đang tìm đường chết sao!"

"Ngươi cũng không dùng đầu, không nhất định phải để lộ di tích tin tức."

Nhị đương gia lắc đầu, cười như không cười nói ra:

"Kỳ thật cũng rất đơn giản, chỉ cần chúng ta trong bóng tối phái người ở ngoài núi 1 chút thành thị bên trong trắng trợn thu mua Quý Đình Sơn đặc sản dược liệu, sau đó vật giá lên vùn vụt, sẽ ở phụ cận tiêu cực tuyên bố mấy cái đơn giản dược liệu thu thập nhiệm vụ, chẳng phải sẽ có số lớn võ giả sẽ đến chúng ta Quý Đình Sơn sao....."

"A a?" Đại đương gia ánh mắt sáng lên.

"Đám người lực lượng nhưng không phải chúng ta có thể ngăn cản, mặt ngoài chúng ta có thể tận chức tận trách, thế nhưng bao nhiêu võ giả, ta liền không tin sẽ không có người phát hiện mảnh di tích kia, phải biết cái kia một khối cũng chỉ là ở vào Quý Đình Sơn mạch trung du khu vực mà thôi, đến lúc đó tin tức nhưng chính là tự nhiên để lộ, cùng chúng ta không có quan hệ gì!"

"Hon nữa đến lúc đó, cái kia Vũ Ngô Ân ở trong Bồ Thiên Các đối đầu, cũng nhất định sẽ tới a?"

"....."

Đại đương gia thần sắc âm tình bất định, cuối cùng cắn răng, nhẹ nhàng gạt đầu.

"Liên theo người nói xử lý!"

Lúc này mới bắt quá 3 ngày, thì có số lớn võ giả bắt đầu tràn vào Quỷ Đình Sơn, mà Quỷ Đình Sơn mười hai vị đương gia mặt ngoài cũng là tận chức tận trách, ngăn cản võ giả tiến về di tích vị trí, kết quả bọn hắn càng là ngăn cản, càng là có người hiếu kỳ, hơn nữa mười hai vị đương gia bản thân lén lút lút cũng ở âm thầm đồ thêm dầu vào lửa.

Rốt cục, ở ngày thứ 8, có quan hệ di tích tin tức liền mặc danh kì diệu tiết lộ ra ngoài, không ai biết tại sao.

"Hỗn trưởng! Đây là có chuyện gì?!"

Trung Nghĩa đường bên trong, chiếm được tin tức Vũ Ngô Ân vỗ bàn gầm thét, nặng nề gõ sam chế tạo cái bàn ở hán 1 chưởng phía dưới trong nháy mắt liền hóa thành bột mịn, 1 đạo như có như không Ma Thần hư ảnh càng là ở sau lưng hắn hiện lên, trong lúc nhất thời toàn bộ Trung Nghĩa đường trọng lực phẳng phát đều tăng lên mấy lần, toàn bộ mặt đất đều sụp xuống.

"Đại nhân! Đại nhân cái này không trách chúng ta a! Chúng ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, chúng ta những ngày qua hành động ngài cũng nhìn ở trong lòng, tuyệt đối cùng chúng ta không quan hệ a!"

"Hừ!"

Vũ Ngô Ân lạnh lùng nhìn chăm chú vào kinh hoàng không dứt mười hai vị đương gia, nói thật hắn vừa rồi thật sự có giết người dục vọng, bắt quá nghĩ đến di tích thăm dò còn cần những người này làm bia đỡ đạn, hắn mới nhẫn nại xuống tới, hơn nữa hiện tại tin tức để lộ, phiền phức của mình cũng phải đến.

"... Hỗn trưởng, nếu để cho mấy gia hỏa kia đến..."

Dù sao, hắn nhưng là vận dụng nội tình nhân mạch chính mình mới đến đây, nếu như đến là cái khác đệ tử liền tốt. Vạn nhất đến là cùng dạng thể gia đệ tử, thậm chí một số cùng tộc đây?!

Không được! Không thể kéo dài nữa!

Vũ Ngô Ân trên mặt vẻ lạnh lùng lóe lên: "Lập tức truyền lệnh xuống, chuẩn bị tụ tập nhân mã, hiện tại liền cho ta đem di chỉ cho đục mò!"

Thấy Vũ Ngô Ân như thế quyết đoán, mười hai vị đương gia từng cái biến sắc, bắt quá cũng không dám phản kháng, đành phải gạt đầu nói phải, kết quả còn không chờ bọn hắn hành động, 1 vị giặc cướp liền vội vàng hấp tấp mà vọt vào Trung Nghĩa đường, lớn tiếng nói: "Không tốt đương gia, có một đám người hướng về chúng ta bên này đến đây!"

"cái gì?!"

Vũ Ngô Ân trên mặt nộ khí lóe lên, sau lưng khí thế nhất thời tăng vọt, không hề cương khí trống rỗng xuất hiện, trực tiếp đặt ở tới báo tin giặc cướp trên người, đem cả người hắn đều cho đánh thành thịt nát!

"Người?!" Mấy vị đương gia sắc mặt biến đổi lớn, kinh hãi nhìn xem phẳng phát muốn cắn người khác Vũ Ngô Ân.

Còn không chờ bọn hắn nói chuyện, mấy đạo cơ hồ cùng Vũ Ngô Ân một dạng cường thể khí tức liền từ ngoài sơn trại bay lên, một cái nháy mắt liền đã tới Trung Nghĩa đường bên ngoài.

"Ha ha, ta nói chúng ta Ngô Ân làm sao rồi đi, nguyên lai là chạy tới nơi này a."

"Án huynh người làm được không từ tể a, mọi người đồng môn một trận, lẽ ra có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng mới là, di tích này người sao có thể nghĩ đến độc chiếm đây?"

"Trái tim băng giá, thật sự là làm lòng người rét lạnh a!"

.....

Liên tiếp mười mấy đạo thân ảnh cao lớn trực tiếp nghênh ngang đi vào Trung Nghĩa đường, trên người khí tức khác nhau, nhưng lại đều không ngoại lệ, tất cả đều là Kim Đan đỉnh phong cảnh giới hoặc Nguyên Anh cường giả, hơn nữa ở cảnh giới này cũng là tuyệt đối cường giả!

"Các người..."

Vũ Ngô Ân giận dữ gầm lên, toàn bộ đám này có 4 người là Vũ Tộc, còn lại mặc dù không phải Vũ Tộc nhưng nhìn chung đều là người của các gia tộc

mạnh trương đương, rất khó đem giết người diệt khẩu.

Hầu hết là Kim Đan đại viên mãn, tuy nhiên lại có 3 cái Nguyên Anh sơ kỳ tu vi gia hòa lẫn lẫn...

Quan trọng là hắn không nắm chắc giết được toàn bộ mười mấy người này.

Vũ Ngô Ân nhìn xem đám người, biểu lộ ngược lại dần dần bình thản xuống, không có trước đó cần người khác hung ác.

"Sur huynh đệ, các người đây là ý gì?"

"Bớt nói nhảm." Một người nói thẳng: "Ý tứ gì? Cái này còn cần chúng ta nói sao, di tích này liền người vị này đều động tâm như vậy, chúng ta nói cái gì cũng muốn xem thử xem mới là."

"Đồ tốt muốn mọi người chia sẻ nha."

"Không sai!"

Vũ Ngô Ân sắc mặt cứng đờ, cảm giác bản thân dường như không tốt lắm. Dù sao, hắn cũng không nắm chắc đem đám này toàn bộ giết chết..

".... Cũng được, mấy người các người, cùng ta vào di tích!"

".... Đúng."

Quý Đình Sơn Đại đương gia biệt khuất nói ra, hắn phát hiện mình có chút tính sai, bọn họ là hồ Vũ Ngô Ân 1 cái, nhưng có vẻ giống như lại tới 3 cái đại gia một dạng.

"Đúng rồi." Một người đột nhiên dừng lại, nói: "Đề bên ngoài những tán tu kia cũng tiến vào a, còn có một số Ngũ Hành Tông đệ tử, để bọn hắn toàn bộ tiến đến, di tích loại vật này, chúng ta bốn người cũng thăm dò không hết."

Dù sao dưới tay hắn cũng là có rất nhiều tiểu đệ, hiện tại lão đại muốn ăn thịt, cũng không thể ngay cả nước cũng không cho tiểu đệ uống đi, nếu không lòng người tán, đội ngũ coi như không tốt mang, cho nên hắn tự nhiên muốn ở cho phép phạm vi bên trong cho nhà mình tiểu đệ tranh thủ điểm lợi ích.

Mà mấy vị khác chân truyền tự nhiên cũng là ý tứ này, nhao nhao gật đầu đồng ý.

Duy chỉ có Vũ Ngô Ân sắc mặt tái xanh, hắn nhưng không có cái gì mang tiểu đệ ý tứ, từ đầu tới đuôi hắn đều nghĩ đến ăn một mình, thậm chí còn nghĩ tới lấy được truyền thừa về sau, liền đem Quý Đình Sơn bọn đạo phi toàn bộ diệt khẩu, không chỉ có thể che giấu tin tức, còn có thể dùng những cái này trộm cướp mệnh đến đoạt một đợt danh vọng giá trị....

Đáng tiếc, hiện tại hắn bản tính toàn bộ ngâm nước nóng.

"..... Nhẫn, chờ ta chiếm được truyền thừa, lại để cho đám người này trả giá đắt.....!"

Sau đó, số lớn võ giả liền bắt đầu tụ tập lên, tầng ngoài cùng dĩ nhiên chính là rất nhiều Tán Tu Võ Giả, mà ở giữa nhất tầng thì là Bồ Thiên Các Nội Ngoại Môn Đệ Tử, cầm đầu dĩ nhiên chính là đám người cùng bọn hắn tiểu đệ, chỉ là Vũ Ngô Ân lại là chỉ có một người, nhìn qua có chút cao ngạo.

Mà ở Bồ Thiên Các trong hàng đệ tử, Thạch Thủy cùng Thạch Thanh Phong chẳng biết đã đến từ bao giờ cũng là rất là tò mò đánh giá đã đào ra hơn phân nửa di tích.

Nửa tháng trước khảo hạch nhập môn diễn ra, hai người đã từ sớm là Bồ Thiên Các đệ tử... sau đó hóng chuyện được nơi này đào được tuyệt thế di tích, chân không dừng bước tiến về đây.

Cùng lúc đó, Trần Viêm cũng là công cái kia không phù hợp thân hình cự đại ba lô, đi tới di tích tầng ngoài cùng, Tán Tu Võ Giả cái kia một vòng. Thân thể nàng phun trào từng đợt từng đợt hỏa diễm, khí thế như có như không.. tựa như nóng bỏng thái dương một dạng.

"???"

Đây là cái gì a? Không phải nói là còn chưa hiện thế di tích sao? Làm sao đây người a???

"Ách, chuyện ra sao a."

Nàng trong thể nội đan điện phiêu phù Dược Linh cũng là trở mắt ngoác mồm, gương mặt không thể tưởng tượng nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tuyệt học...

Ở Vũ Ngõ Ân cùng 3 vị Nguyên Anh đệ tử đốc xúc phía dưới, Quỷ Đình Sơn bên trong di tích rất nhanh liền bị đào móc đi ra, toàn bộ di tích là từ vài tòa thanh đồng kiến trúc tổ hợp lại với nhau, trông giống như một Thần Điện vậy.

Thanh đồng kiến trúc nhìn qua có chút tàn phá, nhưng lại phong bế rất hoàn mỹ, cũng chính vì như thế nó mới có thể ở dưới đất được như vậy hoàn hảo, mà ở kiến trúc trên vách tường, viết nguyên một đám to lớn Thần văn, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống lấp lóe lấy ánh sáng vàng kim lộng lẫy, nhào tới trước mặt 1 cổ lăm cho người toàn thân thư thái khí tức.

"Thần Tông truyền thừa - Thánh Điện Gia Huy."

Vũ Ngõ Ân cảm giác một hơi cái này thư thái khí tức, tốt lên không ít. Cái này Thần Tông là một tông môn cực kỳ cổ xưa, Thái Cổ thời đại thế nhưng mà là toàn bộ đại lục tông giáo đứng đầu, về sau không hiểu thấu sa sút.

Nếu Vũ Lâm ở đây sẽ nhận ra: Đây chính là một loại thượng cổ di tích, bất quá hẳn cũng sẽ không để ý. Dù sao theo phân loại của hắn, thượng cổ nền văn minh di tích là một loại hoàn toàn khác, cái này bất quá là một tôn giáo thờ phụng nền văn minh thượng cổ thần linh thôi.

Không sai, đây chính là Vũ Lâm ham muốn tìm tòi thượng cổ nền văn minh một trong: trong rất nhiều địa điểm tại Phàm Vực, đều xuất hiện một Thần Tông tôn thờ một vị thần linh, khác nhau địa điểm, thời gian, cùng tín ngưỡng, cùng giáo phái.. rất khó không liên tưởng, mà vấn đề này để cho hắn thiên đại tò mò.

Hơn nữa, cùng bị hủy diệt triệt triệt để, không còn một cái nào lưu lại tại vô luận là nhân gian, tiên vực, càng đừng nói đến đã sụp đổ Thần Vực trong truyền thuyết.

"Có ý tứ."

"Trách không được Vũ Ngõ Ân sẽ đặc biệt chạy đến, Thần Tông truyền thừa đồ tốt cũng không ít."

Đám người không giống Vũ Ngõ Ân, đối Thánh Điện Gia Huy cùng Thần Tông các loại cũng không lí giải sâu, dù sao cũng đã bị hủy diệt, chỉ có thông qua một số sách vở mơ hồ nhận dạng, cho nên trong thời gian ngắn cũng không nhận ra di tích khuôn mặt này, bất quá cái này cũng không trở ngại bọn họ tiến hành thăm dò.

Một người mỉm cười, hướng về phía Vũ Ngõ Ân khoát tay, nói: "Mời đi, Vũ đại nhân?"

Hắn dù sao đối di tích này chưa quen thuộc, có trời mới biết trong này sẽ có hay không có cái gì cơ quan, cho nên tự nhiên là không thể nào là cái thứ nhất đi vào, mà Vũ Ngõ Ân chính là một dò đường nhân tuyến tốt nhất.

"Hừ!"

Vũ Ngõ Ân lạnh rên một tiếng, đối với loại này tiểu thông minh hắn là tương đối khinh thường, chẳng qua hiện nay địa thế còn mạnh hơn người, cho nên hắn vẫn là không có cự tuyệt.

"Chờ bản tọa lấy được Thần Ân Giáng Khải truyền thừa, lại cùng các ngươi tính sổ sách!"

Vũ Ngõ Ân một bên ở trong lòng nghĩ như vậy đến, một bên trực tiếp thả người nhảy lên, đưa tay 1 quyền liền đánh vỡ di tích đại môn, lấy tốc độ nhanh nhất vọt vào.

Hắn và mấy người khác khác biệt, đối Thánh Điện Gia Huy nghiên cứu phi thường thấu triệt, trước đó cũng điều tra qua rất nhiều tư liệu, biết rõ loại này di tích trên căn bản là không có cái gì cơ quan, nhiều nhất chính là 1 chút bày ở ngoài sáng trận pháp.

Thánh Điện Gia Huy vô cùng khác biệt, chỉ cần là Thần con dân, ai muốn vào liền vào, muốn ra thì ra, cùng tựa như chốn không người một dạng.

Thậm chí tuyệt học trấn phái bọn hắn cũng là do bọn hắn tin tưởng "thần linh" ban xuống, ai muốn cũng có thể học, tự nhiên sẽ không làm ra cái trò gì hồ người tâm đạo.

Thấy Vũ Ngõ Ân như vậy quyết đoán, đám người cũng là sững sờ, bất quá chợt cũng thả người vọt vào, mà nhìn thấy mấy vị đại lão đều đi vào về sau, Bồ Thiên Các đệ tử còn có rất nhiều Ngoại Môn đệ tử cũng đều liên tiếp vọt vào trong di tích, trong đó tự nhiên cũng bao quát Trần Viêm cùng Thạch Thủy, Thạch Thanh Phong.

"Xứ nha đầu, chờ đi theo đám người kia, theo ta đi, ta dẫn ngươi đi chuẩn bị xong!"

Dược Linh ở Trần Viêm thể nội lớn tiếng nói, mặc dù Thánh Điện Gia Huy di tích bị không giải thích được phát phát hiện điểm này có chút ra ngoài dự liệu của hai người, nhưng nàng đối di tích này tựa hồ lý giải rất sâu, cho nên 2 người cũng không có bối rối, vẫn là làm từng bước theo sát đám người vọt vào di tích.

"Đám người kia hẳn còn chưa biết, chỗ này di tích là ngày xưa Thánh Điện Gia Huy một chỗ phân viện, hơn nữa còn là một chỗ cực kỳ trọng yếu phân viện, cho nên trong này kỳ thật chôn dấu Thánh Điện Gia Huy Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ."

"Không giống công pháp, nhưng là một loại rất kỳ lạ đặc hiệu đồ đằng, nhìn qua sẽ biết."

Dược Linh vừa nói, một bên chỉ dẫn Trần Viêm, xuyên qua từng đạo từng đạo chỗ rẽ, vòng qua nhìn như to lớn di tích kiến trúc, ngược lại đi tới một chỗ rõ ràng đã hoang phế trong phế tích.

"Thánh Điện Gia Huy ý tứ chính là 1 cái duyên, cho nên cái này Thần Ân Giáng Khải cũng coi là năm đó đám người đặc biệt thả ở chỗ này, bất quá đặt ở di tích này trung tâm kỳ thật cũng không phải là Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, mà là một quyền khác Thánh Điện Gia Huy tuyệt học, đây cũng là đám cả ngày tụng thánh kinh gia hòa đùa bỡn."

Dương Trùng cẩn thận từng li từng tí đi vào trong phế tích, vòng qua lấp kín sau tường cao, thấy được một chỗ Thần Điện cổ xưa.

"đây là...."

Cửa điện mở rộng, bên trong không có thứ gì, chỉ có thể nhìn thấy 1 tòa thạch thần, giống như nam như nữ, bị mây mù che phủ, hào quang thần thánh che lại thật dày bụi bặm, cứ như vậy tọa lạc tại trung miếu chính vị bên trên, làm cho Trần Viêm không chỉ có sinh ra 1 cỗ kỳ diệu ảo giác:

Thần, đang nhìn ta!

"Xú nha đầu?"

"..... Ách! Sao, thế nào Dược Linh?"

"Không có gì, ta xem người đột nhiên sững sờ..... Tốt rồi đừng ngốc đứng, tranh thủ thời gian đi vào, đây cũng là người sau này cơ duyên, nếu là bỏ lỡ cũng không có chỗ hối hận đi. Người mấy hôm trước vừa thôn phệ một đầu Hóa Viêm báo hỏa diễm, công pháp ta đưa người tuy đồng dạng dùng dị hỏa, bất quá thủ hòa cũng không quá kén chọn, nhưng độ tương thích khẳng định kém. Trở về lĩnh ngộ Phù Đồ, thuận tiện mãi luôn trong cơ thể đạo thủ hòa kia..."

"Cơ duyên?"

"Không sai, cũng chớ xem thường tòa Thần Điện cổ này, truyền văn năm đó pho tượng thần bằng đá kia cái bệ phía dưới, liền cất giấu Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, cũng là vị kia thủ tọa lưu lại một phần cơ duyên.... chỉ ít tộc tàng viết bên trong là như vậy"

Trần Viêm hơi nghi hoặc một chút nháy nháy mắt: "Dược Linh, người biết được cũng rất rõ a."

"Ngô.... Cái này sao."

Dược Linh thanh âm lập tức trở nên lúng túng: "... Người cũng biết, ta là Dược tộc, cái này nhưng thật ra là năm đó ta ở tộc tàng bên trong nhìn thấy...."

"Tộc tàng?"

"Ân, bởi vì căn cứ tộc tàng ghi chép, tại thượng cổ thời đại rất nhiều năm sau, chỗ này Thánh Điện Gia Huy phân viện, hẳn là, đại khái, có lẽ.... Chính là ta nhất tộc năm đó tiến vào tìm tòi, Thiên Vệ Giáp Tướng bản chính năm đó cũng là chúng ta phát hiện lấy đi, về phần Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ mấy thứ này do năm đó chủ tộc bị đột kích, vội vàng vô cùng trở về, không kịp lấy....."

"Ách."

Dương Trùng lập tức bó tay rồi, chợt lắc đầu bất đắc dĩ, cũng sẽ không xoắn xuýt cái này, trực tiếp nhanh chân hướng về miếu cổ chạy tới.

Mà đối thành một bên, Thạch Thủy thì là ở thăm dò di tích thời điểm, không giải thích được bị cuốn vào một chỗ trận pháp bên trong, trong nháy mắt liền xuất hiện ở một chỗ mật thất bên trong.

"hoi này là..."

Thạch Thủy ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy căn mật thất này bên trong, đứng vững vàng 1 tôn to lớn kim thân Thần tượng, khoảng chừng 6 trượng, tản ra 1 cỗ bất động kim thân ý chí, bất hủ bất phôi, phảng phất muốn chứa tể quá khứ tương lai, mặc cho người đời sông lấp biển, ta tự nhặt hoa cười một tiếng vô đạo ý cảnh.

Cũng để cho Thạch Thủy trong lòng sinh ra ngộ ra: Đây là cơ duyên của nàng, cũng là nàng thăng được duyên phận.

Một bên khác, Thạch Thanh Phong đang ở trong một cái hồ, tái ngộét mặt nhìn đồng chông bên cạnh đã có vài người chết, nàng muốn đi, nhưng đột nhiên dừng sững lại, trước mặt nàng xuất hiện một căn thạch điện, phía trên sàn nhà khắc tạc cảnh tượng, phía trên mái nhà khắc Thần tạo nên thiên thời địa lợi lúc, chính giữa, là một pho tượng thần.

Pho tượng thần này, để cho một vật trong đan điền này đột nhiên sôi lên, Thạch Thanh Phong sững sờ nhìn qua đan điền, vô số đồ đằng trắng sáng giăng kín thần quang đột nhiên lan rộng ra, hướng về Thần tượng khải giáp xung quanh mà đến, lòi ra một cái ngọc thạch, trong nháy mắt nhập vào thân thể nàng.

Cùng lúc đó, Vũ Ngô Ẩn một đường quá quan trọng, hại người khác, lúc này mới trước ba người khác một bước đi tới di tích chỗ sâu nhất, mà ở nơi đó, là trung bày 1 tòa kim sắc khô lâu, chính chấp tay trước ngực ngồi ngay ngắn trên bờ đoàn, trước người là trung bày một quyển bị phủ bụi sách.

"Chính là nó!"

Vũ Ngô Ẩn nhanh chân hướng về phía trước, trực tiếp cầm lên sách, cấp tốc xem một lần về sau, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười hài lòng. Mặc dù không phải đồ vật hấn muốn, nhưng loại này tuyệt học cũng có thể xứng là Thiên Cấp Tuyệt học, về phần đến cùng là mấy phẩm Thiên Cấp Tuyệt Học vẫn là cần phải xem xét.

Quả không hổ là từng thống trị toàn bộ Đại Lục hàng triệu năm Thần Tông, tùy tiện một cái đi ra cũng là Thiên Cấp Tuyệt học.

Ta quả nhiên là Thiên Mệnh Chi Tử a!!!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lần đầu đụng độ Vũ Tộc

Cùng lúc này, bầu trời tối sầm lại. Trên bầu trời mây đen quay cuồng, mang theo 1 cỗ cực kỳ khủng bố nhiệt lượng khuếch tán ra, phảng phất liệt nhật đốt cháy đồng dạng, cách xa vô số dặm liền có thể cảm giác được cái kia ba động khủng bố, sau đó mây đen nổ tung, mây giông chớp giật, cuồng phong vạn vũ..

Một đám cường giả đến, bọn họ đều là Kim Đan cùng Trúc Cơ tu vi, còn có Nguyên Anh đỉnh phong tu vi trưởng lão giả dẫn đội. Một người trong đó cung kính hướng về vị kia Nguyên Anh đỉnh phong nói:

"Trưởng lão, đã đến!"

"Tin tức không sai đi?! Cái kia Thạch nha đầu nhưng là ở nơi này?!"

Vị này Nguyên Anh đỉnh phong trưởng lão cười dài, nàng chiếm được một phần tin tức, cái kia Thạch nha đầu, năm xưa bị đào đi Chí Tôn cốt cái đứa bé gái kia thế mà lại là gần đây âm âm nổi sóng, còn gọi cái gì Hạo Nhiên nha đầu.

Từng nghe qua một truyền thuyết: Chí Tôn cốt người nếu mất đi, nếu gượng lại dậy được sẽ càng khủng bố viễn siêu bình thường.

Chỉ riêng việc này đã không thể để cho nàng quật khởi, càng đừng nói còn có một tầng càng sâu hơn quan hệ bên trong.

"Hừ, lần này liền bắt nàng về Vũ Tộc.. khắc, nhận tổ quy tông đi."

Vị này Nguyên Anh đỉnh phong trưởng lão cũng là cái ngoan độc nhân vật, đáng lý ra Hóa Thần tu vi tại Vũ Tộc mới nên chiếm được trưởng lão danh hiệu, tuy nhiên nàng năm đó bị một đời cường giả ám toán, Thần Anh chết hơn nửa mới sút xuống.

Hiện tại, bắt lại được cái này Thạch Thủy, có lẽ là có thể nhận được một phần đan dược, lần nữa thăng lên Hóa Thần đi.

Mà nếu bị bắt được, Thạch Thủy quá nửa không có gì tốt, có lẽ trực tiếp giữa đường vĩnh viễn biến mất khỏi nhân gian.

Vị này lão bà cười lạnh một tiếng, chợt nhìn về phía dưới chân di tích, phân phó nói:

"Phái người xuống dưới, đem toàn bộ di tích khổng chế lại a, ta tự mình đi bên trong bắt cái kia Thạch nha đầu, cũng không thể để cho nàng chạy đi ra bên ngoài."

Có lẽ nàng thuận tiện cũng muốn đem Thần Điện di tích lục soát một phen. Bất kể là Thượng Cổ bảo cụ vẫn là từ thời xa xưa bí tịch nhưng đều là đồ tốt, đã thế không có đạo lý không thu rồi.

Bỏ phí của trời nhưng là sẽ bị sét đánh đấy

Ầm.. ầm... bầu trời tối sầm lại, mây đen giáng xuống, từng đợt mưa lớn bắt đầu rơi xuống..

Lập tức những cái này Kim Đan cùng Trúc Cơ, còn có Nguyên Anh tu vi nhanh chóng kết thành chiến trận, một luồng kinh khủng chiến ý hóa thành một cơn lốc xoáy âm âm hiện lên.

Vũ Tộc xưa nay nổi danh chiến đấu tốt nhất trong mưa lớn, tại trong trời mưa lực chiến bọn hắn tăng lên đầu chỉ một lần, mà đã từng Hóa Thần trưởng lão hiển nhiên cũng có được thần thông hô mưa gọi gió.

Hóa Thân có thể hô phong hoán vũ, đây cũng là lý do họ được xưng trưởng lão.

"Các ngươi là ai?!"

"A!"

Một đám người phản ứng, Vũ Tộc cường giả nhanh chóng đồ sát, bất luận tu vi vẫn là phối hợp lẫn nhau tăng lên đều chiếm ở thượng phong, có thể phát huy ra sức chiến đấu tăng lên rất nhiều so với năm bề bầy mảng tán tu, đừng nói còn có 2 cái Nguyên Anh trấn tràng rồi.

"Làm càn!"

Tùng âm thanh vang lên, 1 tiếng giống như lôi minh nổ vang âm thanh truyền đến, đem rất nhiều giáp sĩ toàn bộ chấn động bay ra ngoài, từng cái miệng phun máu tươi, thần sắc trắng bệch, rõ ràng là một cái Bán Bộ Nguyên Anh kỳ Thái Cổ Dị Chủng đệ tử trong Bồ Thiên Các xuất thủ!

"Trưởng lão!"

Một âm thanh khác vang lên, đánh nghẹn lại âm thanh con Thái Cổ Dị Chủng này, lập tức 5 cái bóng trắng lao ra, 5 cái Vũ Tộc đệ tử lao ra cùng đám cường giả Vũ Tộc bên ngoài hội hợp, trong nháy mắt cả hai hợp thành một đoàn.

"Báo cáo trưởng lão, bên trong có Thái Cổ thời đại di tích, ta hoài nghi là đã có người đắc thủ."

Vị này trưởng lão nhìn qua Vũ Ngô Ân, mặt đen lại, năng chắc chắn cái này Vũ Ngô Ân có được một loại truyền thừa gì đó, nhưng hậu trường của hắn cùng năng cơ bản không sai lệch lắm, hiện tại tuổi còn trẻ mà đã là Nguyên Anh cường giả.

Nếu là trong mấy cái nhị phẩm tông môn, nhưng đã có thể xưng Nguyên Anh lão quái. Vô lượng tiền đồ, không tốt động.

"Tốt, toàn bộ người còn lại giết hết cho ta."

Vũ Tộc trưởng lão này cười cười, tục ngữ có câu: giết nhầm còn hơn bỏ sót. Hơn nữa, nơi này cách Bồ Thiên Các xa xôi, Bồ Thiên Các cường giả tuyệt đối không có thể trong thời gian ngắn chạy tới. Về phần tương lai sẽ phát sinh chuyện gì.

Ha ha, Bồ Thiên Các đã nhanh muốn ồ không mang nổi mình ồ, còn nói cái gì đánh Vũ Tộc.

Trong nháy mắt, tán tu đám cùng Ngoại Môn Nội Môn đệ tử của Bồ Thiên Các nhập lại thành một đoàn cùng với đám cường giả Vũ Tộc chém giết, về độ phối hợp tự nhiên là 2 bên không thể so sánh, một bên năm bề bầy mảng, chiến đấu rời rạc, thậm chí có xu thế áp chế lẫn nhau, 1 cộng 1 nhỏ hơn 2, bên kia thì hoàn toàn ngược lại, chiến đấu phối hợp vẫn là chiến ý trận pháp đều tựa như một mảng, 1 cộng 1 lớn hơn 2 nhiều lần.

Về thực lực.. Vũ Tộc tại trong trời mưa có thể 1 đánh 3 4 cái, hiện tại càng là cường đại.

Phù văn thần thông các loại âm âm nổ tung, võ kỹ bay đầy trời. Chốc chốc có thể thấy đệ tử nội môn Bồ Thiên Các ngã xuống, còn có vài con Thái Cổ dị thú cường đại cũng đổ máu, gào thét vang trời, sau đó bị các Vũ Tộc chiến sĩ đánh gục. Mà tán tu càng là thảm, trực tiếp bị đánh cho tan đàn xẻ nghé, nổ tung như mưa máu giữa trời.

Đột nhiên lúc này, bên trong di tích tựa hồ nổi âm âm lên sóng dậy, vô số người hét toáng lên từ bên trong, tựa hồ bên trong cũng có chiến đấu...

"Nhanh! Nhanh cản bọn họ lại!"

"Không nên để cho các nàng chạy! Đây chính là đại cơ duyên!"

vô số âm thanh phát ra, cắt đứt 2 đám giảng co, nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới, mà ở nơi đó, một nhóm lớn Tán Tu Vô Giả đang đuổi giết 3 vị nữ tử, 2 cái trước người mặc Bồ Thiên Các chuẩn đệ tử đồng phục, cái sau mặc bình thường phục sức.

"A"

"Ha, là ngươi cái này tiểu thí hài, cuối cùng là tìm tới ngươi!"

Hai âm thanh vang lên, Vũ Ngô Ân cùng Nguyên Anh đỉnh phong trưởng lão cùng lúc ra quyền, hóa thành 2 bàn tay to hướng về 3 nữ tử xô xuống. Cái trước là phát hiện một loại khí tức cùng mình quyền sách cộng minh, cái sau là nhìn thấy mình mục tiêu.

Cả 3 cùng thấp giọng mắng, tình huống của nàng hồngбет, được cơ duyên, bị một đám phát hiện ra, ép chạy trốn, bí mật bại lộ. Kết quả ba người chạy một lúc liền tụ cùng nhau, bị phát hiện bởi 2 gia hỏa kia.

Trần Viêm toàn thân đột nhiên một loại kì quái khí tức phun ra, đem cái kia đại thủ đánh bạo tạc, về phía Thạch Thủy, nàng phù văn xung quanh lóe động, hóa thành một chuỗi không lồ thần thánh quang minh kiếm, đem bàn tay hướng về phía nàng chém lệch về một bên, đồng thời Thạch Thanh Phong cũng phun ra một luồng thần thánh chi ý, đem dư chấn chặn ngang.

Ba người nhìn nhau, không nghĩ tới đối phương cũng sẽ như thế cường đại, tự nhiên cảm giác một loại "cùng chung địch nhân chính là bằng hữu", mà đối là hai cái Vũ người kia tự nhiên là sắc mặt khó coi. Đoạn, cả hai cùng lúc hóa thành hai đạo cầu vòng lao tới...

"..... Ngươi có biện pháp đào tẩu sao?"

"Ngươi đây?"

Trần Viêm cùng Thạch Thủy lẫn Thạch Thanh Phong cũng là liếc nhau, đều ở trong mắt đối phương thấy được cái kia vẻ tàn nhẫn, sau đó riêng phần mình sững sờ, vậy mà cũng là sinh ra mấy phần cảm giác thân thiết.

"Tốt! Lần sau hữu duyên gặp lại!"

"Ta sẽ nhớ kỹ ngươi!"

"Ủy, gặp quý! Ta thế mà thấy cái gì?"

Đột nhiên, một âm thanh vang lên, còn có 1 cỗ cực kỳ nồng nặc nhiệt lực chấn động, phảng phất 1 tôn hỏa lò, lại giống như 1 khóa liệt dương đang thiêu đốt hùng hực, tản mát ra đủ để phản thiên cửu hải khí thế khủng bố để cho Thạch Thanh Phong cùng Trần Viêm trái tim nhảy một cái, Thạch Thủy lộ ra âm thanh chán ghét.

Vũ Lâm nhú mày khó có thể tin được... CMN thế mà hai cái này gia hỏa Trần Viêm cùng Thạch Thủy lại hỗn đến cùng một chỗ?! Cái này có còn hay không thiên lý á!? Vạn nhất hai cái này về sau liên hợp đem ta cho quật ngã làm sao?!

Thần a, vừa mới nghe Hệ Thống tuyên bố nhiều thêm một cái nhiệm vụ đòi hán đi thu thập cái gì truyền thừa bí tích, chạy tới đây đã thấy hai gia hỏa này quần lên cùng một chỗ, còn hay không thiên lý á!!!

Hoặc là nói, nhân vật chính cùng nhân vật chính tựa như nam châm, có khả năng hút lẫn nhau hiệu quả, sau đó có thể dính thành một đoàn đi tìm nhân vật phản diện soát soát!!?

Meo meo meo!?

"Đại ca!"

"Sư huynh?!"

Thạch Thanh Phong cùng Trần Viêm kinh ngạc kêu lên, mà sau đó hai người cùng kinh ngạc nhìn nhau.

Vũ Lâm lúc này đang suy nghĩ, về sau cái này Thạch Thủy ở sau lưng nói xấu hán, có phải hay không đem Thạch Thanh Phong cùng Trần Viêm hỗn tới cùng một chỗ, đem hán treo lên cọc thiêu?!

"Tiểu tử, từ đâu đến về đâu, mau mau lăn, để cho ta đem cái kia tiểu nữ hài về tộc nhận tở quy tông!"

Nguyên Anh trưởng lão kia nhìn thấy Vũ Lâm ngăn lại chính mình, híp mắt, trong mắt phun ra nồng đậm sát cơ. Mặc dù nhìn qua Vũ Lâm chỉ là Kim Đan kỳ tu vi, nhưng tựa hồ hán vô cùng quái dị, một đoàn khí tức áp trời quanh thân để nàng cảm giác một loại đến từ giác quan thứ sáu nguy cơ nồng đậm.

Rất có thể là cái Nguyên Anh lão quái khác giả trang.

"Trưởng lão, ngươi này gọi Vũ Lâm, hán là thủ tịch Kim Đan đảo!!!"

Vũ Ngô Án nhìn qua vị trưởng lão này, mặc dù bản thân hán đối với Vũ Lâm có một loại kì dị cảm giác, nhưng không thể không nói, hán vẫn là bị "Kim Đan" cụm từ khiến cho đối với Vũ Lâm đánh giá giảm sâu một tầng.

Cả hai nhưng là Nguyên Anh đấy.

"Nhận tở quy tông!?"

Mà cùng lúc, Vũ Lâm nghe được vị kia Nguyên Anh đỉnh phong tu vi lão bà nói, nhìn qua hướng lão bà này chỉ chỉ, thấy được nàng chỉ về hướng là Thạch Thủy. Lập tức một đoạn nội dung cốt truyện công thức do chính hán nào bỏ hiện lên: Thạch Thủy + Nhận Tở Quy Tông = đem về trong tộc, nhận hết khi dễ, cuối cùng nhất phi trùng thiên, thống nhất Vũ Tộc, đem toàn bộ Vũ Tộc kéo tới Bồ Thiên Các đem hán treo lên đánh.

Nói đùa, hán với nàng cừ hận còn thiếu sao?! Hán nhìn quang nàng, nàng nhìn quang hán (kì thật hán vẫn rất lợi hại không hiểu tại sao cái này không phải là nàng thiếu hán),... tốt. Cái này hán là đủ đi?!

Cho nên, tại cảm giác thấy Thạch Thủy mặt ghét bỏ về sau, Vũ Lâm không chút do dự hừ lạnh một tiếng:

"Muốn đem cái tiểu nha đầu này về tộc, còn phải hỏi ý kiến ta."

Lập tức, Kim Đan trung kỳ khí tức mãnh liệt giống như một đầu thần long, kết hợp cuồng bạo linh khí lang yên uy thế, đem hai cái Nguyên Anh khí tràng toàn bộ cho chấn áp, thậm chí mơ hồ còn có xu hướng đem bọn hán áp chế lại.

Chương 45: Đại chiến 1

Vị Nguyên Anh trưởng lão hít mắt nhìn Vũ Lâm, ánh mắt nàng bùng bùng lên một con bão tố, trên bầu trời mưa giống cuộn cuộn không ngớt bắt đầu có xu thế biến thành bão tố. Cùng lúc bão tố nổi lên, Vũ Tộc Nhân xung quanh khí tức cũng mãnh liệt phập phùng mà tăng lên.

Vũ Lâm cười nhạt, hai mắt hần phun trào hấp nạp ra một đạo kim quang óng ánh, kể đó mi tâm hần hiện ra hư ảnh giống như một con mắt thứ ba nằm dọc, con mắt vàng óng kim quang trợn lên bầu trời, lập tức bầu trời trong nháy mắt tràn ngập đạo đạo huyết lệ chi khí, sấm chớp rạch phá bầu trời, một tia sét phóng xuyên qua tầng mây, đánh một đỉnh núi cách đó không xa thành phần vụn.

Nước mưa dần dần biến thành axit đặc nóng cùng những mũi tên bằng băng cứng rắn và rắn chắc, sấm sét liên tục giáng xuống. Bên dưới mặt đất bắt đầu run rẩy, vang lên những tiếng gầm rú tựa như tiếng gào thét từ thời viễn cổ, dung nham bắt đầu tại một số địa điểm phun trào đi ra, hơi nóng hầm hập bốc lên, cảnh tượng không khác gì chân chính tận thế giáng lâm.

Tai Ương Mặc Khải, Tai Ương chi Long đặc thù bảo thuật, phù văn này hần nghiên cứu hết sức triệt để, đã đạt tới mức đẳng phong tạo cực, không cần lấy Tai Ương Chi Long huyết mạch làm vật dẫn tới dẫn dắt nữa mà vẫn có thể thôi động.

"Cái gì đồ vật!?"

Vị Nguyên Anh trưởng lão này hoàn toàn kinh ngạc, điều khiển thiên địa, sử dụng thiên địa năng lượng là Hóa Thần cảnh đại năng mới có thể sử dụng thủ đoạn, tại sao một cái nhỏ yếu Kim Đan tu sĩ đã có thể dùng loại thủ đoạn này rồi?!

Ánh mắt nàng liếc nhìn qua Vũ Lâm, ngưng đọng lại ở con mắt ở trên trán hần, con mắt tựa hoàng kim, lấp lánh lung linh khiến trái tim nàng không thể không đập mạnh:

Chỉ có thể là... bảo vật tuyệt thế, thậm chí có thể là hiếm thấy Thần binh mang theo một tia thiên địa ba động, nếu là Hóa Thần cảnh dùng có thể để cho Hóa Thần cảnh phát huy gấp đôi chiến lực.

Bằng không, làm sao Kim Đan kỳ có thể thôi dẫn thiên địa hiện tượng, đồng thời biến đổi tính chất của chúng!? Chỉ có Hóa Thần mới có thể làm được, hoặc Nguyên Anh kỳ thiên phú cực kỳ kinh khủng.

Nếu nàng có được loại bảo vật này, có lẽ có thể không cần thông qua gia tộc cũng có thể quay trở lại Hóa Thần kỳ đi. Dù sao, ở trong tay cảnh giới thấp tu sĩ loại bảo vật này chỉ có thể làm mấy trò dọa người tới.

"Bảo vật a, ngươi vẫn là quý cho ta tốt!"

Nàng mỉm cười tham lam, giơ lên một cánh tay hóa thành một bàn tay dày đặc hơi nước chộp về phía Vũ Lâm, nhưng ngay sau đó nàng rên nhẹ một tiếng, bàn tay nhăn nhoe lui lại, bốc khói.

NGAO RỒNG...

Mà xung quanh Vũ Lâm lúc này đã có một bộ chiến giáp được mặc lên, hoàng kim chiến long giáp phủ kín thân thể, đầu rồng bao phủ đầu hần tựa như một cái mũ giáp, 6 cái long đực vươn lên thành 6 tấm chiến kỳ, một luồng chiến ý nồng đậm bao phủ toàn bộ chiến trường, hơn nữa ầm ầm có chút long uy.

Mà vừa nãy đẩy lui công kích của vị trưởng lão kia nhưng là một tấm khiên hình giọt nước, phía trên mơ hồ trạm trổ Long Đầu, tấm khiên này ầm ầm phun ra một luồng hư ảnh hình thần long bãi vĩ, thần long bãi vĩ tỏa ra một luồng nhiệt lượng khổng lồ tựa thái dương, chặn đứng lại công kích của vị trưởng lão kia.

Vũ Lâm hít mắt cảm thụ.. một luồng khí tức nồng nặc mùi tiền ập đến. Không sai, hần lại một lần nữa cảm thụ cảm giác đắm chìm trong sức mạnh của kim tiền.

"Ha ha ha...bảo vật tuyệt thế a a a!!! Hừ, đứa nhỏ, đưa ta kiện bảo bối trên người, ta tha ngươi một mạng."

Nguyên Anh kì trưởng lão kia liếm liếm môi thèm thường mặc dù đối với việc Vũ Lâm làm sao tuổi trẻ mà đã sở hữu được hai món bảo vật như vậy cũng vô cùng nghi hoặc, nhưng tuyệt sẽ không vì chút ít nghi hoặc này mà chùn tay.

Trong khi đó Vũ Ngô Ân cũng tham lam nhìn qua bộ long hình chiến bào kia, dù sao, phàm là vật liên quan Long đều vô cùng bá đạo.

"Bà già, chết tới nơi rồi còn tham tài."

Vũ Lâm cười nhạt, 6 cái long đực hóa thành chiến kỳ sau lưng hắn đột nhiên giang ra hai bên, trở lại hình dáng long đực, toát ra thiên địa duy ngã khí thế, kể đó toàn bộ thân hình của hắn nhiều lên một loại ba động vô cùng thần bí. Vũ Lâm bước một bước về phía trước, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Vũ Ngô Ân đánh tới.

"... "

Vũ Ngô Ân hoàn toàn ngạc nhiên, ở đây có rồng rã hai cái Nguyên Anh tu vi, vậy mà Vũ Lâm vẫn dám lao lên, là có thực lực dựa vào hay là không muốn sống?

Bình thường không phải nên bỏ chạy sao!?

Bất quá, không ra tay thì thôi, ra tay là toàn lực, hắn giơ tay lên, linh lực ngập tràn cả cánh tay, cánh tay hóa thành một cánh tay quý, dài tới mười mấy mét, chộp về phía Vũ Lâm. Tuy nhiên để cho hắn cả kinh chính là đạo tàn ảnh do Vũ Lâm để lại càng lúc càng mờ nhạt, lách qua khỏi cánh tay quý đang lao tới, kể đó đầy đầu hắn chỉ còn là một cái bá khí vô song kiếm ánh.

XOÉT!!!

Vũ Lâm vùng kiếm, Thiên Ngoại Ma Thần kiếm vùng lên, cỗ ma khí tức ào ạt tuôn trào hóa thành một đạo dị tượng thần ma kiếm, một kiếm này chém ra khiến cho Vũ Ngô Ân phải run rẩy, cấp tốc lùi lại, bất quá hắn vẫn là bị một kiếm này sinh sinh chém đứt một cánh tay, máu mủn phun trào, từng giọt máu long lánh như pha lê từ cánh tay chảy ra, đục thủng mặt đất.

Càng để cho hắn kinh sợ là bên trong kiếm này uẩn giấu vô tận cuồng loạn khí thế, để cho hắn không thể khôi phục, hơn nữa còn ảnh hưởng kinh động đến thần anh bên trong thức hải.

"Người... người là cái gì vậy?! Người không thể mạnh như vậy được!!!"

Vũ Ngô Ân kinh hoàng thốt lên. Bầu trời kinh hoàng về kinh hoàng, động tác hắn không chút dư thừa, hai mắt hắn phun ra đạo đạo lăng lệ ngũ thái thần quang đao ý, trên tay trái của hắn xuất hiện một thanh hắc sắc trường đao, hắn vùng đao lên, lập tức mệnh mông đao ý bỏ về phía Vũ Lâm.

"Người giết người!!"

Vũ Lâm giơ tay phải lên, tay phải của hắn phù văn hội tụ, đột nhiên bầu trời sấm sét điên cuồng nã xuống xung quanh hắn, kể đó sấm chớp giống như nhận lấy đạo đạo dẫn dắt, bỏ về phía Vũ Ngô Ân, khí thế như thiên băng địa liệt.

Sấm chớp tựa hồ trong nháy mắt hóa thành một đầu long, rồng lớn một tiếng.

"Người mới là người phải chết!!!"

Vũ Ngô Ân điên cuồng hét lớn, đao ý càng động càng mạnh mẽ, cuối cùng trực tiếp hóa thành ngàn vạn lưỡi đao chém về phía Vũ Lâm, mắt thấy ngập trời đao uy sắp sửa cùng lôi đình cánh tay va chạm, tưởng như dưới ngập trời đao ý kia lôi đình cánh tay sẽ phải bị đánh tan...nhưng thể mà bị vô tình hủy diệt một phương lại là ngập trời đao ý.

Lôi đình cánh tay ầm vang chấn động, chỉ là dư ba liền để cho những cái kia đao ý hóa thành trường đao run lay bầy, lúc chân thật va chạm từng đạo từng đạo hắc sắc đao ý nhao nhao sắp đổ.. mà lúc này, lôi đình cự thủ lại là phun ra đạo đạo thần quang, phảng phất Húc Nhật lên không, Hạo Nguyệt lâm trần, lộ ra nhật nguyệt biến hóa, thiên đạo luân chuyển ý cảnh, đem những cái này đao ý biến thành tro bụi.

Lôi đình ma thủ cảnh đi càng mạnh, bốn phía thiên địa không ngừng phun ra đạo đạo lôi đình đến hướng về cánh tay kia. Mà sấm sét nhanh cỡ nào?! Vũ Ngô Ân chỉ trong nháy mắt còn chưa kịp phun ra một bùng máu khi đao ý trận bị hủy bỏ đã trước tiên bị lôi đình cự thủ này một chộp lấy, kể đó bóp mạnh, hộc ra một bùng huyết, đương trường ngã đi tại chỗ.

Vũ Lâm khinh bỉ cười nhạt..

Thiên hạ chúng sinh, vô luận võ giả vẫn là phạm nhân, phần lớn đứng núi này trông núi nọ, vì việc vất vả ràng buộc, dễ dàng bị dục vọng dụ hoặc, suy nghĩ tán loạn, võ giả càng là như vậy, nhìn như rộng rãi bá đạo võ học, trên thực tế lại là lực lượng phân tán, nhìn như không có chút nào sơ hở chiêu thức, trên thực tế lại là sơ hở trăm chỗ.

Mà Vũ Lâm thì lại khác, bất luận cái gì đánh ra đều là tinh khí hợp nhất, toàn tâm toàn ý, cương khí của toàn thân, huyết khí, nguyên thần, lực lượng toàn bộ tất cả đều hội tụ một thể, dù có là thật đơn giản 1 chương, cũng là lực lượng kết tinh, không thể ngăn cản, tựa như một thanh kiếm gỗ, dù là cùn nhất, yếu ớt nhất, đâm xuyên qua một phiến giấy mỏng, há có lý lẽ không bị rách?

"Con chuột vô danh, đi chết đi!!!"

Vị Nguyên Anh trưởng lão hét lớn, lửa giận vô song, tay trái nâng vung chuông, chuông hóa thành đạo đạo phù văn tựa như thủy triều giáng lâm hiện ra. Vũ Lâm nhìn qua, hít một hơi, vùng tay lên lập tức cánh tay sấm sét ầm ầm nổ tung, Vũ Ngô Ân tựa như con chó chết bị văng ra ngoài.

"Thật không tệ."

Vũ Lâm thâm thì, đòn đánh này không giống Vũ Ngô Ân yếu gà như vậy, chỉ có vẻ ngoài mà không có thực lực, một chiêu này của vị trưởng lão này có

thể sánh ngang Nguyên Anh đại viên mãn một kích, vô cùng không tầm thường.

Hiển nhiên nàng đã nhìn ra hấn bất thường nói, ra tay chính là toàn lực, không còn chút nào tham tài, chỉ một lòng muốn giết hấn.

Đừng nhìn là một cái thủy triều, nhưng chân chính phát động lại là một kích tựa như rắn săn mồi, hàng triệu tấn linh thủy gia trì phù văn cùng lúc bỏ xuống, dù là Hóa Thần cũng sẽ bị trấn lui về sau.

Vũ Lâm giờ hai tay lên trời, lập tức bầu trời nổi gió lớn, Pháp Tướng của hấn ầm ầm giáng lâm tại nhân gian, tựa như trong hư không đã tuyệt tích từ lâu thân mình Thần Địa giáng lâm, một cái tháp hình dáng lơ lửng, trên không phiêu phù lấy vô số đạo đạo phù văn thượng cổ, tỏa ra đến từ thời đại thần thánh còn đạo bước tại nhân gian khí thế.

Con mắt kim quang ầm ầm mở ra, chấn áp toàn trường, thiên địa đồng biến thành băng giá, thậm chí mây trên trời cùng thủy dưới đất trong thời gian ngắn ngưng tụ mà không dám vận chuyển.

Toàn thân thể Vũ Lâm lúc này đột ngột vô số đồ đằng hiện lên, ánh mắt hấn toát ra một đạo kiếm quang, vô số đồ đằng đột ngột phát sáng, chí dương chi lực lượng từ trong cơ thể hấn bị hấp dẫn dần tới vào bên trong những cái đồ đằng này, thân thể hấn lúc này đã không còn giống như người nữa, mà đã trở thành một vầng thái dương.

Không phải so sánh, mà là mặt chữ mô tả, nóng rực, cương dương chính trực, một quả cầu năng lượng khổng lồ chiếu sáng thình không, tựa hồ chân chính thái dương, mơ mơ hồ hồ xuất hiện hình bóng khổng lồ quạ ba chân.

"KIM Ô HỨC NHẬT!!!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chiến Nguyên Anh 2

Thái Cổ thời kỳ, trời đất hỗn mang, có cảnh dâu mọc xuyên bầu trời, xung cây Phù Tang, lại có mười con quạ ba chân màu vàng, xưng Kim Ô, mỗi ngày một con bay đi làm thành một vầng mặt trời, cứ thế luân phiên.. mà nay Vũ Lâm thôi động Kim Ô Hức Nhật, chính là tái hiện lại 3 chân Kim Ô năm đó đang không, lấy làm thái dương, soi tỏa bầu trời.

"SÁT CHO TA!!!"

Vũ Lâm hét lớn, đồ đằng bao phủ hấn đột nhiên bùng lên sức sống, tản mát ra khổng lồ chí dương chi lực, khiến cho vị Nguyên Anh trưởng lão kia la hét lui về phía sau.. không có cách, thái dương chi lực cùng tuổi trẻ rực cháy thọ nguyên hòa diễm khiến cho thọ nguyên vốn bị phong bế đã không còn nhiều trong cơ thể nàng lại lần nữa rực rộ.

"Thượng Huyền Vũ!!"

Vũ tộc trưởng lão hét lớn, thủy triều xoay dòng hóa thành một con cự quy bằng nước khổng lồ, một đầu Huyền Vũ đằng không mà ra, đập lên trên thủy triều, thân thể nó ầm vang chấn động, từng tiếng trái tim đập thậm chí át cả âm thanh nơi chiến trường.

Vị trưởng lão nghiêng răng gầm lớn một tiếng, Huyền Vũ rống lớn đập nước mà lên, dẫn theo đại quân thủy triều lao tới, 9 con đại xà lửa từ thủy xuất hiện trên mai rùa, thủy cự quy, hòa diễm xà, hai sinh vật hoàn toàn trái ngược trong một thể vô cùng kì khôi.

Vũ Lâm ánh mắt phun ra đạo đạo lăng lệ khí tức, vô số hỏa diễm nóng rực tựa thái dương phù văn lao lên, giống như dây leo bắt đầu bò lên trên thân thể Hoàng Kim Tháp Pháp Tướng, hấn pháp tướng đột ngột phát sáng, nóng rực tựa thái dương, cùng trạng thái Vũ Lâm lúc trước, có điều mạnh mẽ hơn nhiều.

Mà cùng lúc, ngập trời phù văn hóa diễm từ tay Vũ Lâm phun trào tuôn ra, bao phủ lấy bầu trời, ngập tràn đại địa, tựa như bầu trời cũng hóa thành hỏa diễm, thể rồi hỏa diễm hóa thành một con lốc lao vào trong thân thể Hoàng Kim Tháp Pháp Tướng.

Mà ở một bên, mắt thấy thủy triều dẫn đội huyền vũ cự quy đã phải va chạm cùng với Hoàng Kim Tháp Pháp Tướng, phía trên Hoàng Kim Tháp một đạo phù văn ầm ầm vận chuyển, hướng thẳng về phía Huyền Vũ, một luồng ngập trời biển lửa từ kim quang ánh sáng tràn ra, lơ lửng trong biển lửa đó là một đạo hoàng kim sắc phù văn, nhìn qua giống như một cái lông đuôi phượng lớn.

Lông thần đồ rực, vừa xuất ra, khí thôn thiên hạ, lấy tốc độ cực nhanh lao xuyên qua người Huyền Vũ, kể đó nổ tung lên, một luồng lực lượng kinh khủng tựa bom hạt nhân lan tỏa, Huyền Vũ tan rã thành từng đạo đạo thủy hệ phù văn, thủy triều cũng tại trong luồng lực lượng này hóa thành tro bụi.

Mà vị Nguyên Anh trưởng lão cũng bị loại lực lượng này đẩy bay ra xa 3 dặm, nửa bên người cháy đen thui, hộc ra một búng máu đen, run rẩy nhìn thân ảnh đang tọa trong biển lửa, thân ảnh này long khí vờn quanh, che chở cho hấn khỏi dư lực từ vụ nổ.

Hơn nữa, che chở cho hắn không chỉ có chiến long thần giáp, còn có cả Huyền Vũ bản thân nữa. Dù sao lông chim vừa này xuyên thấu qua Huyền Vũ, tiến về trước mặt nàng thời điểm mới tạc, Huyền Vũ trái lại trở thành hắn khiến chấn.

"Ha ha ha ha ha Lão bà, công kích của ngươi không có tác dụng."

Vũ Lâm cười lớn, khí huyết lang yên đằng vân mà lên trong nháy mắt sụt giảm đi 3 thành, tuy nhiên linh lực trong cơ thể lại trở về thời kì sung mãn.

Thăng Linh Đài, thông qua đặc thù trận văn, chuyển hóa khí huyết thành linh lực.

"Làm sao ngươi có thể mạnh đến thế!?"

Vị trưởng lão Vũ tộc lau một tia máu trên miệng, hỏi. Trận giao phong vừa rồi, Vũ Lâm hiển nhiên chiếm thượng phong triệt để, có điều dù gì đó cũng là một kích toàn lực của Nguyên Anh đỉnh phong, làm sao có thể..

Nàng chưa từng nghe qua ai có thể lấy Kim Đan trung kỳ tu vi địch lại Nguyên Anh đỉnh phong, càng đừng nói bản thân nàng nhưng là Hóa Thần cảnh bị hạ xuống, mặc dù cảnh giới vẫn còn đó, nhưng so bình thường Nguyên Anh phải mạnh hơn 3 phần.

"Ồn ào!"

Vũ Lâm lạnh lùng nói.. có gì khó hiểu?! Thể chất hắn viễn siêu Kim Đan, thậm chí trên trình độ nào đó đã viễn siêu cả Nguyên Anh, Nguyên Thần tới từ mấy kiếp, có thể so được với Tiên Nhân hồn, linh lực bản chất đã là cấp cao nhất thuần hoàng kim linh lực thông qua Thôn Thiên Tháp cải tạo có thể có được một tia tiên khí, nào phải Nguyên Anh có thể sánh ngang.

Nhục thân, nguyên thần, khí huyết, linh lực nàng đều xa xa không bằng, thậm chí Phù Văn vận dụng cũng kém xa tít tắp, hắn dùng là Kim Ô Húc Nhật phù văn, trực tiếp xuất ra từ Tiên Vực thuần huyết Kim Ô, mà nàng dùng nhưng là Cửu Lâu Huyền Vũ, dị thú bán chủng.

Không thắng, hắn thật đều thẹn với mình.

Nếu có thể kể đến hắn ít hơn nàng cái gì, có lẽ không phải tại chất vấn đề, mà là lượng vấn đề.

Đột nhiên, đằng sau hắn một ngọn lửa màu đen bốc lên, Vũ Lâm nhú mày, lửa đen bốc lên thiêu rụi làn da hắn, kể đó.. một điểm vết thương thật sự cũng không lưu lại, tựa như thoáng chốc nắng một dạng, chỉ thoáng vận động huyết khí đi qua liền có thể để cho lành lại. Mà cùng lúc này, Vũ Ngô Ấn đang nằm dưới đất như con chó chết đột nhiên bật dậy, nhìn vào Vũ Lâm dữ tợn cười:

"Ngu ngốc, trúng phải Ma Hóa của ta, ngươi hẳn phải chết vì hỏa độc!!!"

"... "

Vũ Lâm hít mắt.. Hỏa độc!? A, bảo sao hắn cảm thấy đột nhiên toàn thân ảm áp, cứ tưởng là do bản thân chiến đấu hăng quá, ai dè là hỏa độc?!

Mất thấy Vũ Lâm hoàn toàn không hề hấn gì, vị Nguyên Anh trưởng lão mình bạch khó có thể dựa vào Vũ Ngô Ấn, trực tiếp toàn thân đột ngột rung chuyển, thân thể bắt đầu mọc ra lông vũ, đồng thời làn da hóa thành cứng cáp tựa vỏ cây, phía dưới lớp lông vũ còn có một tầng thật mỏng lân phiến, nhưng lại sáng bóng tựa kim loại.

Mà mặt bà bà cũng hóa thành nửa mặt chim cú, răng hóa sắc nhọn, lỗ mũi hóa thành mỏ chim, hai bàn tay hai bàn chân hóa thành chim trảo.

Sau lưng bà bà hiện ra một luồng hư ảnh mờ nhạt của một con Thác Phi, dị thú thái cổ, đầu tựa cú mèo, mặt tựa người, tràn đầy hung ác, hai mắt vân máu, thân thể khổng lồ, chân là tay người, lông mang điện quang, hai cánh phù bóng rậm trên mặt đất.

Nhân đây cũng có thể thấy được khác biệt giữa pháp tướng Thác Phi cùng Hoàng Kim Tháp Pháp Tướng, Thác Phi tựa hư ảnh, mờ mờ ảo ảo như ảo cảnh trong sương khói, tựa hải thị thận lâu, mà Hoàng Kim Tháp hoàn toàn như thực tựa vật thật, không thể phân biệt, thậm chí có bản thân trọng lượng cùng khí thế.

"A A a, lão bà không nghĩ ngươi dĩ nhiên là một Dị Yêu Tu!"

Dị Yêu Tu là một loại hình đặc biệt trong Nhân tộc. Bọn hắn vì ham muốn sức mạnh dị thú, mà đem máu huyết nhục thịt của dị thú hòa trộn vào thân thể, từ đó làm thời đạt tới sức mạnh mà con người hầu như rất khó đạt tới. Đặc điểm của những người này là thông thường giống hệt như người thường, nhưng tại kích hoạt huyết mạch lúc liền sẽ thu hoạch tới lực lượng cường đại tựa như yêu thú.

Đương nhiên cái giá cũng không lồ vô cùng, sức mạnh dị thú không phải như thế tốt dùng, trả ra cái giá tự nhiên là thọ mệnh chi lực mới có thể để cho bản thân hoàn toàn yêu hóa đây.

"Ây da, ta tựa hồ còn nhớ ra vài thứ.."

Mà Vũ Lâm lúc này đồng thời vỗ vỗ người, vô số màu vàng kim sáng chói phù văn từ trên người hắn sôi trào đi ra, đạo đạo phù văn thông thiên cái địa bao phủ toàn thân hắn, kể đó một tiếng long uy phát ra, phù văn, huyết khí, linh lực, uy áp toàn bộ hóa thành một bộ khôi giáp hoàng kim khổng lồ, hư hư ảo ảo, lấy Hoàng Kim Tháp làm trung tâm hóa thành một cổ tựa như cái kia hắn cũ một cổ Yêu Thần Pháp Tướng không lồ hư ảo.

Tựa như thần kim đúc thành khổng lồ thân thể hình người, mặc lên một bộ hoàng kim giáp trụ, phía trên đầu giáp trụ mọc ra một trường bông hoa thật lớn, tựa hồ có 3 con mắt âm u đang nhìn lấy chúng gian - nhất chỉ Ma Thần đến từ Thượng Cổ.

Không phải cái kia cũ Yêu Thần Pháp Tướng, mà là nó tàn niệm lưu lại...

"Yêu Thần Chiến Hồn!"

Vũ Lâm hét lớn một tiếng, hoàng kim khôi giáp trên các kẻ hở phun ra đạo đạo kim quang khí thế, uy áp tận trời, thậm chí mơ mơ hồ hồ có một tia long uy, nhìn qua trang bị của Yêu Thần Chiến Hồn.. toàn bộ đều là bản sao trang bị của Vũ Lâm, Chỉ Tôn cấp khiên trụ mũ giáp cùng kiếm.

Thác Phi hư ảo cùng Yêu Thần Chiến Hồn nửa ngưng thực cùng lúc ầm ầm lao vào nhau, từ bên phía Thác Phi sấm sét dâng lên ngập trời giống như biển khổng lồ, còn Yêu Thần Chiến Hồn chỉ riêng chiến ý cùng linh khí lang yên phủ kín đại địa đã đủ đem cô áp bức kinh khủng của Thác Phi trung hòa.

Vũ Ngô Ấn đằng xa mặt đáng ngóe nhìn về trận chiến.. hẳn biết trận chiến đến cỡ này đã không còn chỗ cho hắn nữa.

Cùng là Nguyên Anh tại sao chênh lệch như thế đại..khoan đã, Vũ Lâm tựa hồ là Kim Đan a!?

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Bầu trời sôi trào tựa như đại tận thế giáng lâm, một bên là kinh khủng huyết khí ngập trời giống như thủy triều đỏ tràn ra, bạo loạn linh lực thiên địa điên cuồng bừa bãi tàn phá, thi thoảng còn vô tình đánh đi ra một cái nhỏ bé không gian loạn lưu, còn một bên kia là ầm ầm biển sấm chớp vang vọng, sấm chớp che kín trời gần như làm sáng trắng tựa ban ngày.

Giữa vùng biển này, Vũ Lâm cùng vị kia Nguyên Anh trưởng lão đang đại chiến!!! Vị Nguyên Anh lúc này khuôn mặt đã thể hiện sự điên cuồng giận dữ.. về phần Vũ Lâm cũng đang tại điên cuồng trạng thái:

"Ha ha ha ta liền biết ta chính là tuyệt thế thiên tài, thiên địa chi tử, tuyệt thế thiên kiều chi là một cái Nguyên Anh đỉnh phong còn thật sự tin tưởng có thể đánh thắng được ta?! Ta còn chưa có đến chết đây!!!"

Vị Nguyên Anh trưởng lão thiếu chút thổ ra ngưng huyết.. nàng cũng đâu phải bình thường Nguyên Anh đỉnh phong, nàng là Hóa Thần sơ kỳ bị ám toán về lại Nguyên Anh đỉnh phong, mặc dù điều động thiên địa đại linh lực là không thể, nhưng các loại thủ đoạn khác của Hóa Thần cũng có thể tạm thời thi triển ra không nói chơi.

Vậy mà..

Hoàng kim khôi giáp ầm ầm khí thế vang vọng, từng kiếm từng kiếm vung lên ngập trời huyết khí, nhắc lên vạn trọng khí huyết trùng thiên cùng cang là mang theo một cỗ uy áp kinh khủng cự hình đại kiếm, nàng tung ra một gậy, đối phương cũng tuyệt đối không khách khí trả lại một kiếm.

Song phương đối đầu trăm chiêu về sau, Vũ Lâm càng là chiếm thượng phong.

Nhưng cái này là hoàn toàn không thể không nói lý, nàng thực sự bị hắn áp đảo hoàn toàn, không chỉ đơn giản là chiếm thượng phong như vậy. Nàng cùng Vũ Lâm mặt nào đó chính là cùng đi theo bạo lực cận chiến con đường, nhưng nàng dù là Hóa Thần cảnh, bất quá tuổi cao sức yếu, loại này tràng cảnh có thể giảm đi lực lượng cận chiến ít nhất hai thành.

Mà Vũ Lâm?! Tạm không nói Kim Thân vô tận khả năng thể tu, trên mình hắn đầu nhập bao nhiêu thiên tài địa bảo?!.. CMN như vậy có thể thấy cương khí huyết chất lượng của hắn cao đến mức nào, chỉ riêng phát đi ra cực dương cương khí có cỡ nào uy lực, có thể cùng nàng bình khởi bình tọa, thậm chí bổ sung Kim Thân khí chất cùng Cửu Dương Thể có thể trực tiếp vượt qua nàng.

Mà càng đừng nói, thân thể càng tốt, sinh mệnh lực cũng hưởng sai theo uy năng thân thể, hiện tại tuổi thọ Vũ Lâm có khi là mười mấy hai mươi lần Kim Đan bình thường cấp bậc, thọ mệnh chảy xuôi trong thân thể hẳn khiến cho hắn nhìn qua tựa như một vầng mặt trời thọ mệnh không ngừng tỏa ra kinh khủng uy thế, loại này uy thế đối với người trẻ tuổi là rất tốt tiếp xúc, nhưng đối với thọ mệnh lực đã suy vong như nàng tự nhiên là chí cường độc.

Càng đừng nói hai người là địch nhân, uy áp cao hơn bình thường quá nhiều!

Càng là cận chiến, thọ nguyên không còn nhiều lắm bị áp súc trong nàng không ngừng trào dâng như hưởng ứng uy lực tuổi trẻ kia, lại thêm ngập trời cương khí chi lực, giờ tay nhắc chân cũng đã cảm thấy phiền toái, lực chiến không chỉ giảm đi 3 thành có dư.

Nếu như nàng mặc kệ thọ mệnh lực trong người không ngừng suy động, thọ nguyên chẳng mấy chốc sôi trào mãnh liệt mà sinh ra cận kiệt, cuối cùng lăn quay ra chết già lúc đang đánh nhau cũng không phải không thể.

Mà phương thức chiến đấu của Vũ Lâm sau khi biết vụ này là gì?! Rất đơn giản a! Đứng! Mặc kệ người có dạng gì thần thông, đều không giết nổi ta, vậy người trang bức cái rầm. Ta chỉ cần hướng phía trước nghiền ép là xong việc, nào cũng không cần xài. Mà thân là bảo hộ xung quanh bởi Yêu Thần Chiến Hồn, Hoàng Kim Tháp cùng Chí Tôn giáp trụ Vũ Lâm tuyệt đối không có khả năng bị đánh thương.

Thậm chí Hóa Thần nhất trọng điều động 1 thành thiên địa chi lực cũng chỉ có thể phá hủy hần yêu thần chiến hồn mà thôi. Nếu muốn phá rơi toàn bộ cần chỉ ít bầy thành thiên địa chi lực trở lên.

Mà mỗi lần đứng, khí huyết thọ mệnh của nàng lại nhao nhao lên, mỗi lần mất không chế liền tiêu hao đi một phần trăm nhiều, đừng coi cái này như ít ỏi, nhưng chục lần đứng về sau cộng lại nàng cũng phải mất tới tầm gần mười năm tuổi thọ rồi.

Vũ Lâm khả năng không quan tâm mấy cái này 10 năm, nhưng nàng có thể còn lại mấy cái mười năm!?

Cái này để cho nàng càng đánh càng kiệt kiệt quả.

"Là người bức ta.."

Nàng thở dài một tiếng, hai tay giơ lên, Mộc Đằng cây trượng trực tiếp hóa thành 1 cái bóng mờ dung nhập trong cơ thể của nàng, nguyên bản làn da lúc này trực tiếp biến sắc, phảng phất khô héo vỏ cây già một dạng, nhưng lại ẩn ẩn để lộ ra 1 cỗ bất hủ bất phôi ý cảnh đến, che lại nàng toàn thân.

Mộc Đằng dung nhập thể nội, khóa lại bản thân sinh cơ hoàn toàn, nàng cũng bạo phát ra lực lượng, hai tay vung quyền, mỗi quyền đều là kim sắc chi ý, đúng là thi triển ra một bộ tinh diệu tuyệt luân chương pháp cũng ngành cứng đối cứng Vũ Lâm.

Mà Vũ Lâm lúc này cười lạnh, rút kiếm lại, cũng thi triển ra một bộ tuyệt đối không chút nào kém cạnh quyền pháp, thậm chí dường như còn nửa bước cao mình hơn đối đầu với nàng. Không có cách, hần đã rất rất lâu không có như vậy cao hứng đánh qua một trận.

Từ lúc trọng sinh đến nay đối đầu trước nay phần lớn chính là một chương vỡ chết, hoặc là vài chương vỡ chết, hoặc là té ra cái nào đó vượt qua cấp độ thiên đại ý cảnh cùng sát ý đánh chết, có thể gặp được người đánh được cùng hần mười mấy hai mươi phút... CMN tuyệt đối không dễ dàng.

Mà một khi hần cao hứng.. "Lão bà bà không nghĩ còn cái thủ đoạn diệu này a?! Cái này vương bát đần chiêu thức rất hữu dụng, nhưng mà nói thật toàn thân đều không khác gì cái cây khô a. Nhìn nhìn ta một chút, thương long khô giáp, hoàng kim chiến hồn, cái này lân giáp, cái này long dực chiến kỳ, cái này một cỗ cao cao tại thượng linh khí lang yên nhiều đẹp trai a! CMN tại sao ta lại đẹp trai như vậy!?"

Liền ưa thích trào phúng người!

Nàng khước mắt co lại, mặt không đổi sắc, nàng đều sống đã nhiều năm như vậy, nơi nào sẽ dễ dàng như vậy liền bị chọc giận, coi như mặt ngoài bị chọc giận, nội tâm của vẫn là rất bình tĩnh, rất lạnh tĩnh.

"A đúng a."

Vũ Lâm vừa nói, quyền vẫn là không chút nào ngưng lại, ánh lửa ma sát tựa hồ thiên ngoại vẫn thạch cùng nhau..

"Lão bà bà sinh cơ cơ thể không ổn, tựa hồ sắp chết a."

"... "

"Thuận tiện nhắc lên tí, năm nay ta vừa tròn 17 tuổi, cũng chính là tráng niên rực cháy thời đại, còn có thể sống cái mấy cái ngàn năm đây. Lão bà bà thực lực quả nhiên không tệ a, là cái đối thủ rất tốt, chờ hai ba ngàn năm sau ta cũng già, nhất định sẽ tại ngôi xe lăn hoài niệm người đã chết đi, nếu tốt đẹp tâm tình thời điểm có thể đi lên thấp cây nhang "

"... "

Nguyên Anh Trường Lão khước mắt có chút co lại, không có việc gì, ta không tức giận, tâm như chỉ thủy, lúc này liền muốn tỉnh táo chiến đấu, chậm rãi tìm kiếm sơ hở của đối phương, lại tìm cơ hội..

"A a a giống như đã quên, ta là đang nói ta là Kim Đan giả thuyết a, kì thật ta càng có thể tăng lên Nguyên Anh, thậm chí Hóa Thần đại năng đấy. Bình thường Hóa Thần đại năng có thể sống 1000 năm trái phải, ta dạng này thân thể thọ mệnh có lẽ có thể sống vạn năm có dư đi!? Xét đến đó, ta già thời điểm tựa hồ cực độ xa xôi."

"!!!"

Không tức giận, ta dù gì trước kia cũng là Hóa Thần đại năng, điểm đó hàm dưỡng, tí xíu trò đùa nho nhỏ có thể làm ta tức giận!/?

Ngu Xuân!!!

"Lại nói, ba hôm trước trong thành uống rượu say thời điểm ta tựa hồ không cẩn thận nuốt một khóa Thiên Thọ Bồ Đan, đoán chừng có thể sống thêm ngàn năm, như vậy xem xét, thời gian ta hoài niệm người khả năng lại muốn đẩy ra sau nữa nữa nữa... "

"Tốt!!!"

Nguyên Anh trường lão hai mắt đỏ ngầu nhìn Vũ Lâm, buột miệng ra một chữ!

Câu nói sau cùng, giống như là đê chết lạc đà cuối cùng 1 căn rom rã, trong nháy mắt liền phá nòng tâm như chỉ thủy tâm cảnh, chỉ thấy hai mắt đỏ như máu mà nhìn chăm chăm vào hắn, liên tục cười lạnh phun ra vô số chữ tốt.

"Ta cũng không tin, Vũ tộc ta xưng bá mấy ngàn năm, còn không làm gì nổi người tiểu bối!!!"

Kể đó, trên đầu nàng lần khuất một sợi tơ nhỏ xíu, nhỏ đến so với sợi tóc còn nhỏ hơn, nhưng lại có huyền quang tỏa ra, trắng xâu thương khung, phá mở tầng mây, chui vào tinh không, tán mát ra ngập trời lực hấp dẫn chi lực.

"Đại đạo sợi tơ?!"

Vũ Lâm rút cuộc lộ ra thần sắc kinh ngạc, Hóa Thần đại đạo sợi tơ là dấu hiệu cho đã bắt đầu có thể câu thông thiên địa chi lực, nói chính xác, chỉ có đại đạo sợi tơ mới có thể câu thông thiên địa chi lực.

Tuy nhiên đại đạo sợi tơ thông thường dày đặc vô cùng, tựa như một con thác nước lớn, nàng thì lại nhỏ xíu. Hắn là đạt được cái nào đó Hóa Thần ban cho một đạo mẫu tử sợi tơ đi.

Vũ Lâm cũng không biết nàng từng là Hóa Thần, mặc dù điều động thiên địa chi lực tạo ra áp lực vô cùng không lồ, nhưng lúc này Vũ Lâm đã để cho nàng phát rò. Hơn nữa, bản ý của nàng chính là nếu hắn có được Thiên Niên đại bổ đan loại này siêu cấp thọ đan, hắn là có thể thông qua được tràng nghiền ép ra còn sót lại nhỏ nhoi được lực, chỉ ít bổ sung mấy chục trăm năm thọ mệnh.

Chỉ thấy vô cùng cuồng bạo thiên địa chi lực tuôn trào, một vùng không gian chuyển đổi thành lĩnh vực, giờ tay nhắc chân cùng hít thở đều khó khăn, Vũ Lâm khí tràng đè ép đến vô cùng tận hạ phong, chiêu số cùng nhau đi lên cũng yếu đi không ít.

"Đi chết đi!"

Vũ tộc trường lão hai mắt tràn ngập sát cơ, giờ tay đi lên một chương, hóa thành một chương thông thiên triệt địa. Hiện tại trạng thái của nàng cực độ hồng huyết, cuồng bạo thiên địa chi lực quán thấu thân thể, khiến cho thân thể nàng trên trình độ nào đó đã bắt đầu nứt vỡ, cho nên muốn mau mau kết thúc trận chiến.

Nói cho chính xác, một chương này có đến mạnh gấp mười mấy lần một chương thông thường.

Vũ Lâm lập tức mặt nghiêm túc, khí tức cao xa, đáng làm cửu thiên trình độ, thậm chí ần ần còn đang không ngừng hút lấy thiên địa chi lực tán loạn xung quanh.

Phù văn phun trào vòng quanh thân thể hắn, Vũ Lâm thân thể lúc trước sáng chói vô song, tựa như thông thiên cái địa, lúc này mờ nhạt đi không ít, thậm chí khí huyết lang yên vô biên vô tận cũng dần dần biến mất, mà nương theo những thứ này biến mất, Kim Tự Tháp Ngược hình Pháp Tướng chỉ biết càng lúc càng trở nên mạnh mẽ, thậm chí thần quang cũng bắt đầu sáng chói, ngược lại thôn phệ lấy Yêu Thần Chiến Hồn.

Vũ Lâm giờ tay lên, một ngón tay chỉ ra thành kiếm, Yêu Thần Chiến Hồn cũng một dạng chỉ tay lên trời thành kiếm, kiếm ý, cương khí, nguyên thần chỉ ý, một cỗ một lòng một kiếm chỉ ý tràn ngập thiên địa, phảng phất đối mặt không phải là một cái khôi giáp mà là một vị Kiếm Tiên.

Không, không phải tiên, loại này thiên địa uy áp cùng để cho người cao cao kính ngưỡng uy thế đã vượt ra khỏi tiên, chỉ có thể coi như là thần.

"Bản Thần thuật: Thời Không Tam Kiếm Trảm!!!"

Vũ Lâm tay chém xuống ba lần, Yêu Thần Chiến Hồn tay cũng chém xuống ba lần, ngón tay thành kiếm tựa hư không, vững vàng ba nhát chém tựa như trực tiếp từ Cổ Ma thượng cổ đi ra, không cảm kiếm ngược lại chỉ tay thành kiếm lẳng không chém ba lần, hơn nữa càng đáng sợ: Trực tiếp vượt qua không tiếp xúc chương ần kia, thậm chí tựa như không nhìn phòng ngự, chém vào vị trường lão kia "bản thân".

Thậm chí... không thể né, bởi vì nó mang theo một cỗ "Tất trúng" ý cảnh!!! Không nhìn phòng ngự, không nhìn né tránh, chém ra là trúng ý chí!!!

Lần thứ nhất chém trúng, Vũ Tộc trường lão thân thể huyền quang bị chấn bạo, phun ra một ngụm máu loãng kèm theo nội tạng mảnh vụn, dưới nhất chém này nàng bị thiên địa chi lực phản phệ, bàn tay to khổng lồ phệ thiên phệ địa cũng tan tành thành mây khói, uy năng trả thiên trả địa.

Lần thứ hai chém trúng, khí tức nàng suy yếu đến cực độ, thậm chí thiếu chút không thể khống chế bản thân cơ thể rơi xuống.

Lần thứ ba chém trúng, nàng la hét thảm, thất khiếu chảy máu, bắn bay ra khỏi bầu trời, thể nội bên trong cây trượng bắn ra ngoài vỡ tan thành mảnh vụn, thân thể bên trong sinh mệnh lực bị thúc ép đã lâu nay trải qua đại chiến tuôn trào, thậm chí có loại điên rồ thúc phát, bóc ra khỏi thân thể chi thể.

"Ha ha ha, một chiêu Tuyệt Thế Thần Công đều không có, cái này chính là cái gì? Cũng dám cùng ta đối kháng!?"

Vũ Lâm cuồng ngạo đến cực điểm cười lớn.

"Cảnh giới là cảnh giới, chiến đấu lực là chiến đấu lực, đừng nói hai nhập vào làm một."

"Không thể nào! Thế mà thất bại?!"

Vũ Ngô Ân kinh hoàng nhìn thấy trường lão học máu rơi xuống đất, bản thân hắn hóa thành một đạo cầu vồng bay đi mất, bất quá tốc độ tự nhiên cùng người trước không thể sánh vai.

Về phần Nguyên Anh trường lão kia tự nhiên cũng tương đối ngoan độc, nàng cắn răng, một cỗ khí tức thông thiên mà ra, thông qua hiển tế bản thân tinh huyết, tiến hành lần nữa ngưng tụ ra đại đạo sợi tơ. Lần này sử dụng, trực tiếp khiến cho toàn thân thể của nàng run rẩy, tuôn ra vô số vết rạn, kể đó nàng thân ảnh mờ nhạt, vậy mà hóa thành một tia cầu vồng bay mất.

Hắn là một loại nào đó cấp thấp không gian bí lục.

Vũ Lâm nhìn qua chỗ vị Nguyên Anh trường lão vừa sử dụng không gian bí lục chạy mất, chỉ nhẹ hừ lạnh một tiếng, một trào vỗ ra, lập tức có thể bằng mắt thường nhìn thấy không gian run rẩy, hóa thành một cái tiểu lồng giam thủy tinh pha lê kích cỡ vừa vặn một người, nhìn qua trong suốt óng ánh tựa pha lê.

Kể đó pha lê vỡ choang một tiếng, ngàn vạn mảnh vụn óng ánh đầy sắc mặt trời rơi là tả, hiện ra bên trong là vị Nguyên Anh trường lão đang học máu, run rẩy nhìn về phía Vũ Lâm, nàng hét lớn:

"Đạo nghịch không gian bí thuật, làm sao có thể!???"

Vũ Lâm cũng tương đối lười nhiều lời, không phải hắn thôi, năm đó hắn được tồn tại có thể nói là hiện thân của không gian ảo nghĩa trong thiên địa giảng dạy về không gian pháp tắc, có thể nói là trong Tiên Vực hàng ngũ về độ lô hòa thuần thanh cũng xếp tới 5 hạng đầu. Cái gì đạo nghịch không gian bí thuật là cái trò hề.

Thực ra mà nói, ngay từ khi bị Tam Kiếm chém trúng, nàng đã tiếp cận tử vong bờ vực. Cuồng bạo cương khí lực lượng tán nhập thân thể đã tiếp cận nứt vỡ, nếu nàng chạy đi được, trong điều kiện không được cứu chữa tuyệt sống không quá nửa tháng.

"Đi chết đi!!!"

Vẫn đang tỏa thông thiên cái địa chi lực Yêu Thần Chiến Hồn trực tiếp tại trên ngực nàng một vỗ, cuồng bạo linh lực tỏa ra, trực tiếp chấn chỗ va chạm thành thịt nát, mà chỗ khác cũng là chia năm sẻ bảy.

Về phần Vũ Ngô Ân!?

"Chạy!?"

Vũ Lâm mỉm cười.. chạy đi đâu!? Hắn nhìn qua Vũ Ngô Ân, 6 cái long đực phía sau phát lên, một âm thanh vang ra khi hắn đột phá siêu thanh tốc độ, đạo đạo tàn ảnh lóe lên, Thiên Ngoại Tà Thần kiếm kiếm ý rung trời chấn thẳng vào nguyên thần, còn kiếm thì đâm xuyên qua trái tim hắn, kể đó Kiếm quang lóe lên, đầu thân hai nửa.

Hai cái Nguyên Anh dẫn đội Vũ Tộc cứ thế mà chết đi, về phần mấy cái khác cảnh giới yếu hơn, nói thật, Vũ Lâm lười biếng quản, những người này không chết tại chúng tán tu vô giả trong tay cũng đã chết tại chiến trường dư ba phía trên rồi.

Vũ Lâm xoa xoa tay, trên bầu trời cùng dưới mặt đất vẫn từ đầu không ngừng nghi ì ảm mây đen cùng động đất rớt cuộc dừng lại, hắn hạ xuống cách nửa dặm bên ngoài Thần Tông di tích, cảm khái một chút nhìn qua bãi chiến trường.

"Đại ca, ngươi thật mạnh."

Chỉ thấy Trần Viêm lúc này hai mắt tỏa ánh sáng nhìn về phía hắn, Vũ Lâm cười cười gật đầu:

"Đương nhiên a, ta thế nhưng là thế hệ này mạnh nhất cường... già!"

Vũ Lâm nói xong nửa câu đầu, kinh ngạc nhìn đột nhiên xuất hiện phía sau mình từ lúc nào Trần Viêm đã xuất hiện, cắn răng phun ra một chữ cuối cùng. CMN, quả nhiên không hổ là nhân vật chính! Có thể âm thầm xuất hiện sau lưng mình!!!

Về phần nàng quanh thân cũng đồng dạng bản thân cương khí cực dương thậm chí ần ần sánh vai Cửu Dương Thể vẫn là bị hắn không nhìn, khẳng định là soát tới cái nào đó dị hóa rồi đúng không?!

Thiên Đạo!!! Ngươi cảm giác ngươi còn có hay không lương tâm!!!

"Ây ây, kể đó tùy tiện các ngươi đi chơi thôi. Đúng rồi, lúc trước đã quên, ngươi bây giờ là Luyện Thể đại viên mãn, mặc dù có ta lệnh bài ở, nhưng vẫn là đột phá Hóa Linh kỳ mới đi nhập môn nha."

Vũ Lâm để lại một câu nói, đang tính giờ chân bỏ chạy.. thật là sống gấp phải quý, Thạch Thủy nơi đây, Trần Viêm cũng nơi đây, bản thân hắn "nhân vật chính sợ hãi chứng" đang không ngừng báo động cho hắn chạy khỏi nơi đây nhanh nhất có thể.

Đột nhiên lúc này một đạo thất thái hư ảnh vượt qua Trần Viêm, bầu vào tay áo hắn, hiện ra là Thạch Thanh Phong đang mỉm cười nhìn hắn, đồng dạng Luyện Thể lục trọng tu vi hiển hiện. Chỉ thấy nàng mỉm cười nhìn hắn, hàn quang tương đối rợn người...

"Sư huynh, nàng là ai!?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Trao đổi ngọc giản

Vũ Lâm gãi gãi đầu, cảm giác mình thực là không có chút nào ý tứ khi không giới thiệu các nàng cho nhau, hắn đang dự tính giới thiệu thì chợt, Trần Viêm nháy phốc lên, bắt lấy một tay hắn cười cười:

"Ta là Trần Viêm, một cái vô cùng khả ái đáng yêu tiểu sư muội của đại ca nha! Chúng ta quan hệ là phi thường thân mật đấy."

"Phi, phi thường??!"

Thạch Thanh Phong rút lui hai bước, lộ ra một bộ tương đối bị đả kích biểu lộ, chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ nói là bởi vì phát hiện nhân vật chính bị ta lôi kéo được, cho nên cảm thấy rất thất vọng sao...

Cái gì quý súc đồ vật?!

"Ta không có thua!!"

Chỉ thấy Thạch Thanh Phong nhìn chăm chăm Trần Viêm, mang theo ánh mắt không cam lòng. Nàng đột nhiên cắn răng, lấy ra một khối ngọc giản, nghênh sinh sinh nhét vào ngực của Vũ Lâm:

"Sư huynh, đây là ta ở trong di tích lấy được, coi như tạ ơn lần trước ngươi cho ta một kiện Linh Khí."

Vũ Lâm:

- ...

Tựa như là lần trước chuyến đi Man Hoang hắn vớt đại cho nàng một kiện nhuyễn giáp phục Linh Khí trung cấp đáng vẽ.

"Lại nói, sư huynh còn có cho người nào khác Linh Khí sao?!"

"Uy, không có..."

Vũ Lâm vô ý thức trả lời, dù sao thanh kiếm mà hắn đưa cho Vũ Khả, về sau Vũ Khả lại đưa cho Vũ Tiêu Linh hắn cũng không biết đấy! Lập tức, Thạch Thanh Phong cười lạnh nhìn lấy Trần Viêm.

Cùng lúc này Vũ Lâm cũng thu được Hệ Thống thông báo:

"Tích, phát hiện tứ đại thần công một trong, nếu như kí chủ nhận lấy, nhiệm vụ là tuyên bố hoàn thành, cũng thu hoạch được 1 lần cao cấp rút thưởng cơ hội."

"..."

Gặp quý, cái này Thần Điện có 4 cái đại thần công, nếu 2 người kia nhân vật chính nhận lấy 2 đại thần công truyền thừa, một cái này lại do Thạch Thanh Phong vớ được, phải hay không nàng cũng là nhân vật chính một trong.

Vũ Lâm nhú mày, xoắn xuýt nghĩ... kể cả coi như không phải, nàng chắc chắn cũng sẽ cùng chia sẻ cho Thạch Thủy.

Nếu thế, bản thân lấy đi cái này đại thần công phải hay không là hưởng nhân vật chính soát truyền thừa cơ duyên, cái này nhưng là tử tội. Dù cho Thạch Thủy có không tính toán, bản thân nhưng là vẫn rất e ngại trong cõi tối tẩm một loại "ý chí" nào đó đấy...

Trong nháy mắt, hắn cảm giác toàn thân lúc đen lúc đỏ, cái này truyền thừa ngọc giản trong tay trở nên mười phần bóng tay.

"Ta cũng có..."

Cùng lúc, Trần Viêm không biết vì sao lập tức kích động, tiếp lấy sờ tay vào ngực, thế mà cũng lấy ra một khối ngọc giản mạnh bạo nhét vào hắn trong ngực. Vũ Lâm nhận lấy cái này, cảm giác toàn thân tiếp tục tươi mát mát lạnh...

"Của ta cơ duyên so nàng mạnh nhiều, lấy của ta a. Coi như là ta trả ơn lần trước huynh cứu mạng. không đúng, là lần này. Lần trước chúng ta tính toán

sau."

Sau đó hai cô nương không hiểu thấu cùng nhìn về phía Thạch Thủy.. dù sao ở đây còn mỗi nàng chưa lên tiếng..

"Ách."

Thạch Thủy đang im lặng soát sự không tồn tại, nghiêng răng nghiêng lợi, kế đấy ném một viên ngọc giản vào đầu hấn, lạnh lùng hừ lạnh nói:

"Chết biến thái, ta không thích nợ người nhân tình, lấy cái này coi như là lần này người cứu ta thanh toán nợ."

Vũ Lâm:

- ...

Không muốn có thể không cần đưa, ta đang loạn xì ngầu lên đây được không?!

Cùng lúc này, Thạch Thanh Phong nhìn sư tỷ bằng ánh mắt không thể tin nổi, cuối cùng nàng cắn răng nhìn về phía Vũ Lâm, hỏi:

"Sư huynh, người muốn cái nào!"

"Đại ca, ta tốt hơn."

Vũ Lâm há to miệng, vẻ mặt không biết làm sao mà nhìn xem một trái một phải, dùng cực kỳ tương tự cô chấp ánh mắt nhìn mình Trần Viêm cùng Thạch Thanh Phong.

Thạch Thủy phá rồi:

"Uy uy, người không chọn được cứ đưa ta hết đi."

"Tích, hệ thống nhắc nhở: Thạch Thủy nói không sai, tiểu hài tử mới sẽ làm lựa chọn, đại nhân sẽ chỉ tất cả ta đều muốn!"

Im mồm, đừng cho lão tử thêm loạn.

Vũ Lâm suy nghĩ, cuối cùng hấn nói ra:

"Ta không lấy được, đây đều là cơ duyên của các người. Nếu không các người phục chế lại cho ta một phần ngọc giản, thế nào?! Đồng giá trao đổi. Thạch Thủy, cũng có người một phần đấy."

Cái gì cũng không bỏ ra liền lấy đi nhân vật chính cơ duyên là tuyệt đối không được, đối với nhân vật phản diện mà nói đây tuyệt đối là đi tìm chết con đường, cho nên chỉ có thể dùng trao đổi phương thức, hơn nữa mình cũng không phải trực tiếp lấy đi cơ duyên, mà là phục chế một phần, dạng này hấn là miễn cưỡng cũng có thể a.....

Vũ Lâm hai tay xuất thủ ra hai cái đồ vật, lần lượt là một cuốn sách, một cái khiên cùng một chiếc nhẫn:

"Nơi này có 3 kiện đồ vật, Bảo Lệ Khiên, chống cự lại Kim Đan đỉnh phong công kích 3 lần, hoặc Kim Đan bình thường công kích 30 phút. Linh La Giới chỉ, bên trong có thể tồn trữ kiếm ý, ta trước kia đeo qua nhưng chưa dùng cho nên vẫn còn lưu lại công kích kiếm ý của ta, có thể sát chết Kim Đan sơ kỳ, còn lại ba bốn lần dùng gì đó. Cái còn lại là Pháp chỉ thần minh, tồn trữ thần minh một lần "ăn", có thể thôn phệ địch nhân cảnh giới Kim Đan hậu kỳ là tối đa, nếu là yêu ma chủng thì là Kim Đan đỉnh phong."

3 kiện này là hấn rút ra được toàn bộ trong quay thưởng, chủ yếu vẫn là rút ra từ 10 lần liên rút...

Không sai, toàn bộ là một đám lớn vô dụng đồ vật.

"Liền cái này."

Trong nháy mắt, cả Trần Viêm cùng Thạch Thanh Phong bàn tay đều chạm vào Linh La Giới Chỉ bên trên. Vũ Lâm nháy nháy mắt, không hổ là hai thiên tài, đều trong nháy mắt nhận ra Linh La giới chỉ trên cơ bản đẳng cấp cao hơn nhiều so với hai đồ vật còn lại.

Đừng nhìn tác dụng của nó tương đối kém, nếu nạp đầy có thể thể làm được Kim Đan đại viên mãn kiếm ý, vẫn là 2-3 lần liên tục, hơn nữa bên trong phương viên nhưng là có thể chứa chấp vật sống, chỉ cần tu vi không cao quá Hóa Linh kỳ là được.

Hai nàng liếc nhau, đều là riêng phần mình lộ ra mấy phần tuyệt không nhường nhịn, tình thế bắt buộc ánh mắt.

"Đây là ta! Người đi dùng thanh phá khiên kia!"

"Dựa vào cái gì! Ta cảm thấy chiếc nhẫn này có duyên với ta, vẫn là cho ta tốt rồi!"

"Nghĩ cùng đừng nghĩ! Đây chính là đại ca ca cho ta!"

"Nói vậy! Đây là.... Ta sư huynh cho ta!"

2 người tranh đoạt đến một nửa, lại là gần như đồng thời quay đầu, nhìn về phía hắc trảm miệng một lời nói: "Sư huynh (đại ca ca), người muốn đem chiếc nhẫn này cho ai!"

Vũ Lâm đau đầu, cuối cùng hắc đem ra một cái khác đồ vật, hình dây chuyền, óng ánh trong suốt, giống như hồ phách chế tạo, mỗi một đốt dây chuyền có 1 viên ngọc châu:

"Đây là Thượng Thiên Thần Châu, có thể gọi ra thú hồn một Trúc Cơ kỳ hồn thú, tối đa đỉnh phong cấp bậc chiến lực. Có 3 hay bốn loại gì đó để dùng, nhưng chỉ đủ năng lượng gọi ra một lần một con, cooldown sáu tiếng mỗi lần gọi, cơ bản tương đối kém một chút, nhưng thắng ở thời gian lâu dài, có thể thông qua hấp thu năng lượng ánh trăng bổ sung năng lượng."

"Vậy ta chọn cái này."

Trần Viêm đi lên trước một bước, Thạch Thanh Phong khẽ hô một tiếng, bắt quá nhìn trong tay Linh La Giới chỉ, cũng vô cùng hài lòng.

Không biết vì sao, luôn có một loại từ Tu La Trừng bên trong sống sót cảm giác... Bắt quá các nàng tại sao phải xoắn xuýt tại vòng cổ cùng giới chỉ hai loại loại hình thần binh a?

Hắc là nữ tính tiên thiên ưa thích đẹp mắt đồ vật.

"Đại ca.. ta đeo nhẫn này có đẹp không?!"

"Ừm, rất thuận mắt."

"Hừm, sư huynh, ta đeo vòng cổ này như thế nào?!"

"Rất xinh đẹp."

"Ta với nàng ai so ai xinh đẹp?!" x2.

"Mỗi người một nét đẹp riêng?!"

"..."

"Cả hai cùng đẹp?!"

"... "

Không biết vì sao, có một loại đã chết bên trong Tu La Trừng cảm giác...

Vũ Lâm nhẹ nhàng thở ra, lại nhìn bên cạnh Thạch Thủy đang méo xẹo miệng nhìn xem trừng này chiến tranh, thấy hắc nhìn tới nghe rằng ra:

"Người nói một câu ta xinh đẹp, ta cần người!!"

"Không, ta là muốn hỏi người muốn lấy cái gì!?"

Vũ Lâm giờ ra hai kiện đồ vật còn lại, Thạch Thủy trừng mắt nhìn hắc, giờ tay giật lấy Pháp Chi Thần Minh, hừ lạnh, thâm tâm bức bối:

"Không lẽ là người thấy ta không xinh đẹp!"

"..."

Vũ Lâm thiếu chút hộc máu, giờ lên một ngón tay cái:

"Ân, rất xinh đẹp... ối, người lại thật cần ta?! Người là tuổi chó à!?"

Nhận lấy 3 nàng giao dịch tới ngọc giản phục chế về sau, Vũ Lâm nhận được Hệ Thống thông báo:

"Tích, hết thấy đồ vật tới tay, nhiệm vụ vượt mức hoàn thành, nhận được 3 lần chắc chắn trúng Cao Cấp Rút Thường 100%."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Vô sỉ cầu tặc

Vũ Lâm tiến 3 nữ đi về sau, cảm giác một trận hải lòng..

Thoát khỏi nhân vật chính rồi, một khi nhân vật chính vừa mới khuất tầm mắt, nhưng là hấn ngay lập tức trở nên tràn ngập một loại thư thái cảm giác.. có lẽ là sợ hãi nhân vật chính chứng đi.

Nếu đây là game, hấn Vũ Lâm sẽ là cái loại khi đi gần nhân vật chính đầu đột nhiên dài ra hai hàng debuff, lần lượt là tăng tỉ lệ đột tử, đau tim mà chết, bạo thể mà chết.. vân vân các loại. Nói thật gần đây hấn không dám tại trong Bồ Thiên Các tu luyện khi biết có một đồng các nhân vật chính loại hình ở trong tông môn mình.

CMN, đang hào hào tu luyện một nửa đột nhiên OÀNH một phát nổ tung bạo thể mà chết, ba món đồ cam bay theo ba hướng lần lượt rơi vào Trần Viêm, Thạch Thủy cùng Thạch Thanh Phong trước mặt.. hấn cmn tìm ai than!?

Lại nói Vũ Lâm mấy ngày này tính là tương đối thích ý...

Đội ở trong nhà uống chút rượu, ăn thức nhắm, sau đó lại nghe một chút bát quái, trái ôm Lục Thiên Minh, phải ấp Gia Linh, ôm dạng này nhàn nhã hảo tâm tình, hấn mở ra trong đầu hệ thống, định tới thực hiện một lần hệ thống nhiệm vụ ban thường.

"3 lần cao cấp rút thưởng, muốn bắt đầu chăng!?"

"Bắt đầu đi!"

Trong đầu, hệ thống bàn quay lớn bắt đầu chuyển động, tản mát ra 1 cỗ kỳ diệu chấn động, phảng phất có vô tận kỳ ức ở luân chuyển đồng dạng, cuối cùng dừng lại ở một cái khu vực.

"Tích tích...chúc mừng Kí Chủ rút trúng 1 đồng xu, 2 đồng xu, 3 đồng xu. Cảm ơn chiếu cố sinh ý cửa hàng."

Vũ Lâm:

- ...

"Ê, ta nhớ được hình như cao cấp rút thưởng là có 10% khả năng rút trúng đồ tốt, đồ thông thường cũng có sáu bảy tám phần trăm nhĩ?!"

"Tích tích... Kí Chủ nhớ chuẩn không cần chỉnh!"

"Tê.. Thế tại sao ta lại ra được mấy cái này đồng xu đồ vật!!!"

"Tích tích... có thể là do tay Kí Chủ tương đối đen..."

"Ta con mẹ nguoi... Hệ Thống, đi ra đây cho lão tử, lão tử có cùng nguoi đại chiến 300 hiệp không đành."

Đi ra! Đáng chết hệ thống nguoi đi ra cho ta! Ta nhất định phải làm thịt nguoi!

Vũ Lâm cùng với Hệ Thống chửi bới khoảng chừng nửa tiếng có hơn, kế đấy hấn mệt mỏi ngồi xuống đất. Cùng với Hệ Thống đầu võ mồm cắn bản là cái chuyện phí thời gian và công sức, gần đây nó càng lúc càng lầy, ban đầu cũng đã lầy, nhưng gần đây càng lầy.

"tích tích... xét thấy Kí Chủ biểu hiện ưu việt, Hệ THống miễn phí một lần rút thưởng: Chúc mừng rút trúng tạp vật loại, tăng cấp tu luyện Thần Ân Giảng Khai Phù Đồ, Thiên Linh Chi Kiếm, Thần Thánh Minh Giáp, Thần Thánh Minh Dực. Không cần khách khí cảm tạ Hệ Thống a."

"Thật!?"

Vũ Lâm nhú mày, trên đầu hấn toát ra 4 cái mũi tên hướng lên, tự thành một hàng buff... sờ sờ thử một cái, xác thực CMN thể mà còn sờ giống vật thật, mát mát lạnh lạnh, cảm giác nửa giống pha lê...

"Cái đồ chơi này không có cái gì tác dụng phụ a?"

"....."

Hệ thống không hồi phục, hấn sắc mặt lập tức cứng đờ: "Uy? Cho một lời chắc chắn, chuyện gì."

"Hệ thống nhắc nhở: Thần Ân Giảng Khai Phù Đồ cùng Thiên Linh Chi Kiếm nhưng cần cực cao nhục thể cường độ phụ trợ, Thiên Thánh Minh Giáp cùng Thần Thánh Minh Dực chủ tu nhục thể cường độ, nhưng thiếu khuyết lực lượng, cả 4 phối hợp, không thể nghỉ ngơi là trời ban cơ hội tốt, phối hợp kí chủ quyền ý, đủ để cho thực lực của ngài nâng cao một bước...."

"Nhưng là, nói cho ta có phải hay không có nhưng là?!"

"... Nhưng là, Thần Tông chú ý không sắc dục, cho nên trừ Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ thì 1 khi tu luyện nhất định phải bảo trì đồng tử thân, nếu không công phá người vong."

Vũ Lâm ha ha cười lớn, nháo nửa ngày, nguyên lai là 3 cuốn Quỳnh Hoa Bảo Điện.

Gượm.

Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, tốc độ câu thông thiên địa, khôi phục năng lực, khả năng tìm hiểu đại đạo... đều tăng lên, rất phù hợp với thể tu lần Không Thiên Nhiên thiên phú của chính hắn. Cái này là Trần Viêm giầy vò đi ra tới.

Thiên Linh Chi Kiếm, Thần thánh quang huy tự thành kiếm.

Thần Thánh Minh Giáp, thần anh chứng giáp.

Còn có Thần Thánh Minh Dực hắn kiếm được từ Vũ Ngô Ân nữa, nhìn qua Vũ Lâm đoán chừng là một set đồ.

Thật đúng là đừng nói, nếu như mình đồng ý vung đao tự thiên, đồng thời tu luyện Thần Thánh Minh Giáp, Thần Thánh Minh Dực, Thiên Linh Chi Kiếm, Quỳnh Hoa Bảo Điện, Tịch Tà Kiếm Phổ chỉ bằng 5 cái này tuyệt học liền có thể thu hoạch được lực lượng siêu cường, bất phôi nhục thân, cùng tốc độ khủng khiếp, kiếm pháp vô song lại phối hợp thêm bản thân cường đại nội công, Vô lâm Chí Tôn ở trong tầm tay..... ĐKM!!!!

Tà Môn tà môn!

Hơn nữa loại này nhưng phạm là vùng Đạo tự Thiên nhân vật, dù là thời gian ngắn có thể quát tháo phong vân, nhưng cuối cùng đều trốn không thoát nhân vật phản diện chung cực vận mệnh. Đồng Phụng Bất Bại đủ ngu bức a? Vô lâm Chí Tôn đủ phân lượng a? Không phải là bị nhân vật chính dùng mấy năm công phu liền vượt qua, sau đó giết chết?

Ta mới sẽ không mắc lừa đây!

"Tích, hệ thống nhiệm vụ tuyên bố!"

Vũ Lâm:

- ...

"Nhiệm vụ tên: Xưng bá con đường!"

"Nhiệm vụ giới thiệu: Cơ hội trời cho, không lấy là ngược lại còn bị hại, mời kí chủ lập tức bắt đầu tu luyện các đại huyền công, vì chính mình ngày sau xưng bá thiên hạ đặt vững cơ sở vững chắc!"

"Nhiệm vụ ban thưởng: 1 lần cao cấp rút thưởng cơ hội."

"Thất bại trừng phạt: Gạt bỏ!"

Vũ Lâm trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem hệ thống ban bố nhiệm vụ, một câu mụ mị phê muốn nói lại nói không nên lời.

Lại còn có thể như vậy thao tác?! Cái này căn bản là đang đùa lưu manh a!

"Hệ thống nhắc nhở: Đây là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện, vẫn là kí chủ người tự làm tự chịu."

Tích tích.. bổ sung ban thưởng: Tứ Đại Thần Công toàn bộ tiến hóa thành chân chính Thần cấp Thần Công."

"?????"

Cái này ý gì a? Cái gì gọi là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện? Chẳng lẽ ta về sau sẽ trở thành một con chung cực ngựa giống, mở ra một cái to lớn hậu cung sao? Ta là loại kia vô liêm sỉ người sao?!

Được rồi, nhìn vào Gia Linh, Tử Nguyệt, Lục Thiên Minh thực có thể, nhưng...

Theo lý thuyết, bản thân thân làm đại phản phái, hệ thống chẳng lẽ không phải cổ vũ bản thân đi làm cái ngựa giống, khắp nơi tai họa phụ nữ đảng hoàng sao, vì sao ngược lại muốn ước thúc bản thân đây?

Dù sao, sau này mình đối thủ chân chính hẳn là những cái kia nhân vật chính, cho nên hệ thống mục tiêu hẳn là để cho mình đi cùng nhân vật chính sống mái với nhau, kết thù, sau đó đi đến nhân vật phản diện con đường mới đúng, bất quá cho tới bây giờ nhìn thấy nhân vật chính đều là nữ..... Chẳng lẽ hệ thống còn đang lo lắng bản thân sẽ của được nhân vật chính?

Nghĩ gì thế, thực sự là buồn lo vô cớ ha ha ha.

"Theo đuổi nhân vật chính? Ta làm sao dám làm loại chuyện này nha, hơn nữa độ thiện cảm cũng không đủ nha."

Thạch Thủy không nói, cừu hận giả trị đều nhanh trèo lên đỉnh, Trần Viêm ngược lại là có chút độ thiện cảm, nhưng nàng quá nhỏ a, nơi nào sẽ có nói yêu thương ý nghĩ. Vũ Tiêu Linh hẳn vẫn còn đang e ngại không biết lần trước hung hăng nhục mạ nàng có bị ghi hận không đây.

"Hệ thống chung quy là hệ thống, vẫn là quá khô khan a."

Vũ Lâm cười cười, đột nhiên hẳn nhớ lại vài thứ gì đó, lạnh lùng cười:

"Lại nói, lần này ngươi muốn hù ta, nhưng là hù không nổi!!!"

Hệ Thống:"..."

"Nói, tu hành giữ đồng tử thân, nhưng là chỉ đối với khi tu luyện, sau khi tu thành danh chính ngôn thuận mặc sức cày bừa đúng không???"

Vũ Lâm cười ha ha.. CMN, ta cái này mấy ngàn năm sống trên Tiên Vực, cái gì đều chưa nghe qua?!

"Hừ!"

Hệ Thống phát ra một tiếng lạnh rên biểu lộ, cùng một tiếng hừ lạnh không cam lòng.

"Tích tích.. Phát hiện thấy IQ Kí Chủ tăng cao, tránh né bản Hệ Thống một cửa ải.. Hệ Thống phát động đặc thù cấp ban thưởng: Thiên Địa Thần Chúng một trong!"

Vũ Lâm:

- ...

Hắn giơ lên trên tay không hiểu thấu vừa mới xuất hiện bên trong trữ vật giới chỉ một cái Thần Chúng, nhìn tựa một viên đá hoa cương ba mươi tám mặt, mặt trên phân làm âm dương thái cực đồ, nhìn vô cùng bá khí tựa như, thậm chí Vũ Lâm cũng không nhìn thấu nổi viên Thần Chúng này.

Phải biết Thần Chúng là gì?! Là cấp cực cao cường giả thông qua tích tụ tinh hoa một đời, tự đem bản thân đạo chủng trồng xuống thành một cái đời sau, được xưng là Thần Chúng. Thần Chúng không chỉ có dinh dưỡng cực cao, linh lực ngưng tụ kinh khủng mà còn có tác dụng trợ giúp đạo hạnh phát triển.

Hệ Thống thế mà mở mắt ra để cho hắn một cái Thiên Địa Thần Chúng?! Là thật!?

Mà cùng lúc này.. Tây Độc Đạo!!!

Phiêu Miểu Thánh Thành nằm trong sương mù quanh năm suốt tháng, lưng tựa núi non, mặt tựa đồng bằng, nằm ở vị trí dễ thủ khó công, hoàn toàn có thể dựa vào nơi hiểm yếu chống lại. Cũng đồng thời do bên trong núi này vô tận sương mù độc nên được tưng Phiêu Miểu Thánh Thành.

Đương nhiên, đằng sau lưng các tu sĩ diệu xưng: Hợp Hoan Thành. Tên như ý nghĩa, nơi này là Hợp Hoan Tông địa bàn, thường xuyên xuất hiện tại chốn thiên nhiên hoang dã hưởng thụ dâm tục hành vi, cũng thi thoảng thấy được bị hút khô thi thể vứt chông chờ đòi núi..

Mà lúc này, sâu bên trong Hợp Hoan Thành.

Một thân ảnh nữ giới mặc một bộ bó sát quần áo đang ngồi xếp bằng, nàng nhìn về một phía bức tranh, tranh tựa họa thủy sơn đồ, nhưng về ẩn ẩn tại núi chính là một người nam tử, ẩn ẩn tại thủy chính là một cái nữ nhân, cả hai đang làm ra giao hợp hành vi, thế mà hoàn toàn một chút dâm tưng, chỉ thấy vô tận tự nhiên tựa hồ như là hành động hợp theo thiên địa đại đạo.

Mà cùng lúc này, một cỗ dâm ý vô biên phun trào ra từ nữ nhân kia, thế mà trong thoáng chốc bình định lại, biến thành một cỗ sơn thủy ý cảnh cùng trên bức họa kia đồng nhất như đúc, thật là kỳ dị. Trong thoáng chốc, nữ nhân kia từ một cái dong chi tục phản toát ra đầy dâm đảng chi ý nữ nhân bỗng chốc hóa thành tựa hồ đến từ thiên địa thánh nữ.

Nương theo cỗ ý cảnh này phun trào đi ra, bức tranh dần hóa thành mực nước, hòa tan vào thiên địa, dần để lộ ra mật thất đằng sau.

"Ha ha ha... bản tọa rốt cuộc phá vỡ Hợp Hoan Cổ Đế truyền thừa, ta Lạc Tư Tinh từ nay chính là nhất phi trùng thiên, cái gì Đại Thừa Độ Kiếp!? Pháo hôi mà thôi. Ta chính là hướng về Tiên cảnh đến. HA HA HA!!!"

Hợp Hoan Cổ Đế truyền thừa: Âm Dương Hợp Hoan Cổ Đào, Thiên Địa Thần Chúng một trong ngày xưa Hợp Hoan Cổ Đế gieo trồng đi ra Vô Thượng Thần Chúng

"Ta đến, vô thượng truyền thừa.. ngô đây!?"

Lạc Tư Tinh瑟瑟, xoa xoa mắt tựa như không thể tin được nhìn về trống rỗng hoàng kim mật thất.. cmn, truyền thừa đâu!? Ta Âm Dương Hợp Hoan Cổ Đào đâu!? Thiên Địa Thần Chúng đâu!?

Là cái nào sinh con không có lỗ đít cầu tặc tại trong tối phá hỏng chuyện tốt của ta!?

"A A A A A Vô sỉ cầu tặc, ta muốn tìm ra ngươi! Ta nhất định tìm ra ngươi! Ta cùng ngươi thề bất đối lưỡng lập!!!"

"Hất xì."

Từ Vong Sơn Mạch trên đường đi, Vũ Lâm đột nhiên hất xì một cái, nhìn quanh tự hỏi.. không lẽ ta đến tận đây các fan nữ cuồng vẫn còn nhớ thương ta ư?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Trúng Chiêu!!!

Vũ Lâm đi tới Từ Vong Sơn Mạch phụ cận, đào ra một cái mật thất. Mật thất tại Bồ Thiên Các rất được, tuy nhiên do có thể hấp dẫn một số ánh mắt không tốt, còn có nơi này nhìn qua cũng là một khối phong thủy bảo địa, linh khí dày đặc du tẩu, bề quan tại đây thích hợp hơn so với Bồ Thiên Các một chút.

Ngoài ra còn một nguyên nhân trọng yếu khác: Bồ Thiên Các có tới 2 cái rười rượi nhân vật chính trấn thủ, loại này thiên địa chỉ từ vẫn là né xa xa chút thì hơn, bằng không hẳn đang tu luyện sung sướng đột nhiên toàn thân kinh mạch bạo tạc một phen... CMN, tốt đau tim a.

Sau khi chui vào bên trong bề quan mật thất, hẳn trước tiên lướt qua Thần Ân Giáng Khai Phù Đồ, Phù Đồ thứ này hẳn vô cùng quen thuộc cho nên tiếp xúc với Thần Tông truyền thừa mặc dù mật ngoài có vẻ lạ lẫm thế nhưng kì thật hai cái cùng một nguyên lý, không mất quá lâu liền có thể thông thạo không nói, nhưng về ra 10 phần chắc 9 vẫn là có thể,

Trên tay Vũ Lâm lúc này hiển lộ ra vô số phù văn, sau mười phút đã hóa thành một bộ phù đồ dọc theo lưng, hai vai vuron ra hình cánh, ngực vuron ra hình xương sườn, kéo dài xuống tới hai chân. Còn có trên đầu hẳn lấp lóe đồ đằng hình con mắt nữa, thỉnh linh hóa thành một tấm đồ đằng hình thiên thần trải rộng toàn thân. Mà cùng lúc này, tại giữa hai vai hẳn phun ra một đạo ý chí chữ Càn!!!

Càn! Chính là Thiên ý chí!

Thần Ân Giáng Khai Phù đồ vẽ xong, dựa theo kết cấu phù đồ, mỗi một loại tuyệt học trong 3 loại kia tăng lên sẽ nhận được 50% tăng phúc Phù Đồ, 3 cái chính là tăng lên 150%, gần như gấp 3 lần. Mà nguyên bản ý chí của Thần Ân Giáng Khai Phù Đồ chính là thông qua phù đồ tạo thành một cái cầu dẫn tiếp thu thiên địa chi năng, hình thành một loại khí trắng bao phủ xung quanh là thiên địa chi lực luồng dẫn.

"Nên là lúc này!!!"

Chỉ thấy Vũ Lâm hai tay kết ấn, vô tận thần quang ở đỉnh đầu của hắn hóa thành 1 tôn thần linh trừng mắt, vô cùng vô tận thần thánh quang mang giống như Thái Sơn đồng dạng ép ở trên người hắn, ở cổ này dồi dào áp lực đốc xúc phía dưới, Vũ Lâm toàn thân đều đang không ngừng vỡ vụn, giống như là hư hại đồ sứ đồng dạng.

Nhưng tổn hại về sau, thần quang lại sẽ đem hắn chữa trị, cứ như vậy vòng đi vòng lại, tổn hại về sau chữa trị, chữa trị sau đó mới tổn hại, phảng phất đức kiêu đồng dạng, không hợp cách trở về lỗ đức lại, bề gãy liền hòa tan lại đến, thẳng đến chế tạo ra 1 chuỗi khoáng thể thần binh, hoàn mỹ vô khuyết mới thôi.

Cơ bắp vỡ vụn, xương cốt phá thành mảnh nhỏ, nội tạng chảy máu, không cách nào thuận lợi vận hành.

Nhưng cũng chính vì như thế.

Xương cốt ở đức lại về sau, vì thích ứng không lồ áp lực, độ cứng gia tăng mãnh liệt, cứng rắn như sắt. Nội tạng vì để cho huyết dịch tuần hoàn toàn thân, tăng cường mạch đập, toàn thân sợi cơ bắp vì ở dưới áp lực mạnh có thể thông thuận hành động, cũng biến thành tráng kiện lên, từng cây giống như Cầu Long, ngay cả võ giả cơ bản nhất huyết dịch, cũng dần dần áp súc, lúc đầu bắt quá là máu loãng, dần dần trở nên đậm đặc như huyết tương, cuối cùng huyết dịch thành cát.

Cũng không phải là chân chính thành cát, mà là đề ý chỉ mỗi một giọt máu khí thể cương khí huyết khí đều kinh khủng nặng tựa sắt thép thiết sa! Thiết sa đồng dạng huyết dịch, hạt hạt như thép, mỗi một giọt máu bên trong đều ẩn chứa năng lượng to lớn, khu động lấy Vũ Lâm bức này thân thể, đem sinh mệnh lực của hắn tăng lên tới 1 cái điểm tới hạn, theo thân thể không ngừng rèn luyện, hắn biến hóa trong cơ thể cũng liền càng lớn, ả ả lấp lánh kim quang ý thể.

Cùng lúc, lặc lự trên đỉnh đầu hắn Thôn Thiên Tháp không ngừng hấp thu vô số thiên tài bảo được, còn có hơn chục cộng Thánh Dược thành linh thủy, nhưng hắn hấp thu toàn bộ... Thậm chí!! Liền là vừa mới nhận được khối kia bí ẩn Thiên Địa Thần Chủng cũng bị hấp thu không còn.

"Ngưng!"

Vũ Lâm bỗng nhiên mở mắt, 1 tiếng quát nhẹ, ngay sau đó đỉnh đầu thần tượng cũng là chấp tay trước ngực, sau đó bỗng nhiên trầm xuống, trực tiếp

chui vào trong cơ thể của hắn! Kim sắc Phạn văn nguyên một đám in sâu vào trong da của hắn, từng đạo từng đạo cương khí kèm theo ở hắn từng cái khí quan phía trên, đem hắn vốn dĩ liền đã bị rèn luyện đến hoàn mỹ vô khuyết thân thể tăng thêm một bước, màu vàng da thịt lúc này lại ảm ảm nhiều hơn mấy phần hào quang màu vàng óng!

Trầm trọng huyết dịch ở càng mạnh nội tạng khu động phía dưới chảy khắp quanh thân 366 huyết vị, giống như dòng lũ đồng dạng quét sạch tứ chi bách hài của hắn, mang theo huyết khí cùng cương khí, giống như từng đầu Giao Long, ở Vũ Lâm quyền ý chống đỡ dưới hợp thành một mạch, như hồng thủy như vỡ đê hướng về đỉnh đầu huyết Bách Hội xông ra.

ẦMMMM

Giống như sét đánh, toàn bộ bề quan mật thất nháy mắt trầm xuống, tựa như có một cái cự nhân đang ngồi lấy nghỉ ngơi, cơ hồ gần như làm vỡ nát toàn bộ đại địa xung quanh, giống như động đất một dạng, để không ít xung quanh hung thú nhao nhao kinh sợ, run rẩy quỳ xuống bái phục, tự hỏi thần thú phương nào chạy đến nơi đây tu luyện.

Không sai, khí thể huyết khí Vũ Lâm phun ra đủ để cho người ngoài nhìn nhầm thành một đầu tuyệt thế thuần huyết thái cổ thần thú, thậm chí so với tuyệt thế hung thú còn muốn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Mà cùng lúc này, trên đầu hắn phun ra một luồng khí trụ, trùng điệp sáng tỏ, lật ngược toàn bộ đỉnh núi, đánh tan trên bầu trời đám mây, quanh thân hắn ào ào ra một luồng khí tức khủng bố vô song, tóc không gió mà bay, tựa như toàn thân hắn tỏa ra một trọng trường riêng sánh ngang với trọng lực mặt đất.

Đằng sau lưng hắn ảm ảm vang nổ tung một khí tức càng viễn siêu khủng bố, một đôi cánh không lồ giương lên cao, giống chim giống doi, thần thánh khí tức như thần linh một dạng.

Quanh người hắn đồ văn phát sáng, ảm ảm chấn động, vô số thiên địa linh khí từ không khí lẫn linh mạch đều nhao nhao tán về đây, đem xung quanh biến thành nồng nặc vô cùng tận linh vụ, cuối cùng Vũ Lâm hấp một cái đem toàn bộ linh vụ xung quanh hấp vào, lập tức quanh người hắn xuất hiện một bộ chiến giáp toàn thân, sáng chói tựa thần linh.

Ngay sau đó, bộ giáp ảm ảm nổ vang, nhưng nổ mà không tán, ngược lại toàn bộ cùng bị luồng hấp lực khủng bố quanh người hắn đem hút vào sâu trong thể nội Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, lập tức Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ trở nên càng thêm tinh thuần sáng bóng.

Vũ Lâm nhìn qua cơ thể, một cái Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ lơ lửng sau lưng, trên Phù Đồ hiện đồ dạng hình người cùng hai cánh cùng giáp cùng kiếm, đem khí tức hắn gián đoạn, lập tức xung quanh hết thấy trở nên bình tĩnh lại, không còn rung chấn mãnh liệt nữa.

Vũ Lâm nhú mày nhìn quanh, lần này bộc phát tựa hồ rất kinh khủng, khả năng sẽ hấp dẫn tới một số ánh nhìn, dù sao lần này hắn bộc phát là quá mạnh mẽ, không biết cái kia huyền trận hắn sắp xếp đủ qua mắt được mấy tồn tại đỉnh cao không!!!

Nhưng bù lại rất tốt, toàn bộ Thần Thánh Minh Giáp, đã dung hợp vào Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, từ nay hắn sẽ không cần tới kích hoạt những thứ đó, chỉ cần kích hoạt Thần Ân Giáng Khải Phù Đồ, thiên địa xung quanh sẽ tự động tạo ra cho hắn Thần Thánh Minh Giáp, không cần tự thân kích hoạt.

Hơn nữa, do hắn đánh tan Thần Thánh Minh Giáp lại dung nhập vào thân thể, cường độ thân thể của đề thăng mạnh lớn, còn mang theo một cỗ Thần Thánh Quang Minh khí tức.

Thần Thánh Minh Giáp tăng cường nhục thân chi lực bất kể là nội tạng vẫn là ngoại thân, Thiên Linh Chi Kiếm lấy năng lượng thân thể phun trào mãnh liệt thành kiếm, hắn đem dung hợp vào Thất Liên Kiếm, chỉ cần triệu hoán Thất Liên Kiếm liền có thể tương đương đem Thiên Linh chi Kiếm giáng lâm.

Đương nhiên nếu Thất Liên Kiếm nát Thiên Linh chi Kiếm sẽ trở lại bản thể thành vô hình tâm linh kiếm, cần một cái khác vật dẫn giáng lâm tại phạm gian.

Thần Thánh Minh Dực hắn dung hợp vào Yêu Thần chi Dực sau lưng, cũng đem nó có được lực sát thương quang minh mãnh liệt.

Bốn loại tuyệt học này bồi bổ lẫn nhau, thân thể, phòng ngự, tốc độ, công kích, lại thêm nội lực kinh người của hắn, kể cả có không sử dụng bảo thuật chỉ bảo liền coi như Vô Lâm Chí Tôn cũng chỉ thế này.

Cho nên, hiện tại Vũ Lâm tự hỏi một vấn đề...

Hắn thật vất vả mới có mấy quyển tuyệt học khoáng thế chui vào đây để bề cái quan tâm 1000 năm mới chui ra, vậy mà chỉ chưa đầy vài tháng đã công thành doanh toại, có hệ thống làm cơ sở, mấy cái kia tuyệt học vẫn là có thể tu lên rất nhanh, không bao lâu sẽ không có việc làm, làm không tốt phải xuất quan, xuất quan xong tiếp đón chính là cùng cái kia hồ cha hệ thống giao lưu, giao lưu xong nhưng mà sẽ nhận nhiệm vụ, nhiệm vụ xong kể đó là đi soát tính mạng nhân vật chính, để cho nhân vật chính thoát ra, kể đó chạy ngược lại giết chết chính mình, rơi ra 3 kiện đồ cam..

Đây lại là cái gì đó!?

Cho nên, cái kia phá Hệ Thống muốn hắn tăng lên tốc độ tu luyện mấy cái này vô công đến cùng là để cho hắn không đi bề quan, cùng nhân vật chính kết thù đúng không?!

Quá thâm hiểm!!!

Như vậy, hẳn liền suy nghĩ nơi nào không có nhân vật chính tới nói!

"Ừc."

Vũ Lâm đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt, hẳn cảm giác thân thể không tốt lắm, nói là không tốt... Là vì hiện tại hẳn cảm giác một cỗ cương dương khí tức không ngừng xông lên thân thể, tựa như muốn đột phá hẳn một dạng.

Vũ Lâm híp mắt, nhanh chóng nhớ lại quá trình đột phá, chợt giật mình: CMN, cái kia Thiên Địa Thần Chung căn bản.. ừ thì nó cũng là Thiên Địa Thần Chung một trong, nhưng là nó dường như là Thần Chung của một cường giả lưu lại Âm Dương Hư Hợp Đạo, Âm Dương Hư Hợp Đạo nhất ưa thích chú trọng thái âm bổ dương bổ dương, thái dương bổ âm.

Nếu như là thông thường lúc, Vũ Lâm có thể dễ dàng khống chế lại cỗ này Âm Dương Hư Hợp Đạo. NHƯNG LÀ!!! Vũ Lâm thân thể không phải bình thường thân thể, mà là Cửu Dương Thể, 9 vàng mặt trời dù đã bị phế nhưng vẫn tỏa ra không thể kháng cự cực dương chí lực, càng đừng nói bản thân hẳn tu luyện cơ sở công pháp chính là tu thành cực dương cương khí!

Nếu là thông thường thuộc tính linh lực, Vũ Lâm có thể khống chế điều tiết, cùng lắm có thể bị phản phệ một chút! Nhưng nếu là cực dương chí lực, phản phệ nhưng chính là toàn thân bốc lên vô tận dục vọng hòa diễm mà chết, làm không tốt có thể biến thành một cái cuồng dâm ma đầu, không bao giờ thỏa mãn khát vọng, bao nhiêu cũng không đủ.

Àm âm!!!

Hai đôi cánh sau lưng Vũ Lâm âm âm chấn động, một cỗ thần thánh lôi đình chớp giật xuất hiện, phá hủy những còn còn sót lại của đỉnh núi, kẻ đó hẳn hóa thành một cái không lồ mang theo mãnh liệt lôi đình chỉ hải ý động, thẳng về Bồ Thiên Các mà lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Vũ Tử Mạch 18+

Vũ Lâm đau đầu, hẳn một đường đi tới đây, cái này phiền rùng rậm cách rất xa Bồ Thiên Các, mà cái này cỗ cương dương khí tức để cho hẳn cảm giác được không quá nửa giờ nữa mà không được giải tỏa tuyệt đối sẽ bạo thể mà chết.

CMN, Tỉnh Dục cái con khi!

Híp mắt nhìn qua những cái kia tán tu tu sĩ cũng phạm nhân, Vũ Lâm hơi lắc đầu. Thứ nhất, đó không phải phong cách tác phong làm việc của hẳn, đệ nhị, quá yếu rồi. Nếu thực sự lựa chọn những cái kia tán tu tu sĩ, hẳn hoàn toàn có thể "chơi" họ đến chết, theo nghĩa đen.

Vũ Lâm âm một tiếng, đại địa rạn nứt, núi non run rẩy, hẳn một vết lõm đập sâu vào địa sơn, đem núi đập đổ thành bột mịn, âm âm bay về Bồ Thiên Các, bất quá nửa đường đột nhiên hẳn lại bị chặn lại.

Tà áo tím trên người bay lượn phát phơ trong gió, cơ thể đầy gọi cảm, lông mi cong vút, cặp mắt long lanh thâm thúy, nàng giống như người từ trong tranh bước ra, cực kỳ xinh đẹp lại có một loại linh tính hiếm thấy.

"Người là cái đứa trẻ đánh bại Tô Minh trưởng lão."

Nàng - Vũ Tử Mạch nói, khí tức Nguyên Anh đại viên mãn bùng lên, hơn nữa ả ả còn có một đoàn Thiên Địa Dẫn Hỏa, có thể thấy đã tu thành Thần Anh cảnh từ lâu, cách Hóa Thần cảnh tuyệt không có xa:

"Tựa hồ cũng không có gì đặc biệt."

Vũ Lâm lúc này hoàn toàn là dựa vào định lực mới miễn cưỡng bảo trụ, đôi thần dục âm âm khuấy động trên không trung, hẳn vung quyền lên đánh tới, đột nhiên cô gái phía trước giờ tay lên một chuỗi văn tự màu xanh xuất hiện, dấu ấn trong khoảng không sau lưng nàng rất cổ kính, giống như là quyền sách cổ uốn lượn được mở ra.

Đây chính là ký tự Thông Linh, tỏa ra màn hào quang lơ lờ, cảm giác như mỗi một chữ đều là hình lập phương. Mà hình như nó có sinh mạng, thả ra một luồng sức mạnh khó có thể diễn tả được.

Àm Âm Âm..

Nhục Thân chí lực của Vũ Lâm không chỉ có hoàn mỹ mà còn vô cùng kinh khủng, hẳn dựa vào mạnh mẽ Nhục thân chí lực, đem nàng toàn bộ phù văn húc bay, thậm chí còn va chạm vào thân thể nàng.

Nhưng mà, quyền sách cổ nhiều màu này như đang gánh chịu những lực lượng của năm tháng, nó gần như bất hủ. Hết thấy những Phù Văn sau khi bị tiêu

diệt không ngờ lại tái sinh ngay tại chỗ, tiếp tục trấn áp xuống.

Bốn phương tám hướng, Phù Văn không dứt giống như là những câu thần chú của Thần linh đang chậm rãi phủ xuống, một quyển sách cổ nổi lơ lửng trên bầu trời như niềm phong cả bầu trời lại.

Một loạt chấn động khủng bố xuất hiện, tuy rằng nhẹ nhàng, không mấy dữ dội thế nhưng lại giống như biển lớn chậm chậm nhấp nhô, lúc nào cũng có thể bùng nổ ra con tức giận ngập trời, đánh tan đám mây đen kia.

"Rống!!!!"

Vũ Lâm gầm lớn một tiếng Sư Tử Hồng, lập tức ngập trời âm ba vang lên, cây cối thạch đầu gần đó bị chấn thành mảnh vụn, kể cả hắc giới tay lên, phía sau hắc xuất hiện Thanh Liên Kiếm, thanh kiếm này được hắc đem luyện cùng Tam Muội Chân Hóa, có thể sánh ngang vô thượng bảo cụ.

Thanh Liên Kiếm cùng lúc rung động, kiếm ý ngập trời đem toàn bộ bầu trời đều chém ra vô tận khoảng không, liền là mây cũng đã giống như cái lưới, bị chém ra từng đạo không đồng nhất ở vuông đùng nói là những cái phù văn kia.

Mà cùng lúc này, Vũ Lâm lạnh lùng hắc giới tay lên, Thôn Thiên chi Tháp gầm rú phun ra một luồng phù văn, đem toàn bộ trăm mét xung quanh trấn áp, một luồng thông thiên chi lực tỏa ra đến từng cành cây cọng cỏ, hết thảy vạn vật đều trong nháy mắt ủa tàn, tựa như sinh sinh bị hút đến diệt vong.

Lĩnh Vực, chỉ Tiên cấp sinh linh mới có thể có được lĩnh vực. Bên trong Lĩnh Vực, người là chúa tể, theo nghĩa đen.

Hơn nữa, lại còn là Tiên Bảo mang tới Lĩnh Vực. Nên biết Tiên bảo dù là cấp thấp nhất Tiên bảo cũng không phải là phạm vực cường giả có thể sánh ngang. Phạm cùng Tiên nhưng là một lần ranh không rõ về chất, không phải là lượng có thể vượt qua đây.

Huống hồ đây chính là chân chính Tiên Bảo xuất thế!? Mặc dù nó đã bị Phạm Vực pháp tắc áp chế lại còn Nguyên Anh kỳ sử dụng Đạo Khí, nhưng một tia Tiên ý chí bên trong vẫn đủ để chấn áp bất kỳ cái nào Phạm Vực tu sĩ. Loại chiến áp này dù là Vũ Lâm tại đại chiến với vị Nguyên Anh trưởng lão kia cũng không có triển khai ra.

Nói chính xác, hắc còn có vô số thủ đoạn tại thời điểm kia không có triển khai, nhưng Thôn Thiên Tháp chân diện mục nhưng lại là một trong các át chủ bài lớn nhất của hắc.

Từ trong va chạm trước đó, Vũ Lâm mơ hồ cảm ứng được năng so với vị Nguyên Anh trưởng lão kia nhiều mạnh hơn nhiều lắm, nhưng như vậy thì có hề gì!? Hừ hắc!!! Đem so với Tiên, Phạm nhân cùng Độ Kiếp cũng không có nhiều khác biệt, kiến hôi mà thôi.

Vũ Từ Mạch kinh hoàng thét lớn, cuốn sách cổ xưa trên đầu nàng gầm rú phun trào ra vô số phù văn câu thông thiên địa, ầm ầm có thể thấy được dị tượng tuôn rơi, mưa gào chớp giật. Nhưng Vũ Lâm ánh mắt lạnh lùng chỉ về phía nàng, viết ra một chữ:

TRẦN.

Lập tức, chữ này bay lên, áp lực kinh người đè vào không chỉ Vũ Từ Mạch mà còn có cả Sách Cổ kia, kể đó Vũ Lâm nhanh chóng lao tới, từ trên bầu trời Thôn Thiên Tháp nhanh chóng phủ bóng mờ xuống phong bế đan điền của nàng, mà Vũ Lâm đồng thời cũng ngưng tụ ra một cái phong bế tính phù văn, trấn vào đan điền nàng.

Vũ Từ Mạch lúc này tựa hồ một cái rương bị bốn tầng khóa khóa chặt, tầng tầng lớp lớp.

Lập tức cuốn sách cổ như thể mất đi động lực, rơi xuống, hào quang tuôn trào giữ cho nó không chạm mặt đất.

Vũ Lâm hai mắt ngập tràn lửa dục, hắc nhìn qua thiếu nữ áo tím liếm liếm môi, quần áo toàn thân hắc ầm ầm chấn động nổ tung, hạ thân trần đầy gân guốc dài tới 20 cm không nhịn được nhấc cao lên...

"Không, người muốn làm gì!?"

Đoạn hắc đi tới, đem Vũ Từ Mạch đè xuống đất, một tay xé tan quần áo của nàng, thiếu nữ áo tím hét lên, đoạn Thôn Thiên tháp sáng lên rực rỡ, phun ra vô số phù văn, đem nàng phong ấn sát lên trên mặt đất.

Vũ Lâm một hơi cởi sạch quần áo, thân thể gần như hoàn mỹ trong nháy mắt khiến cô gái hơi sững sờ, nhanh chóng lại giãy dụa nữa. Nhưng Vũ Lâm đã hoàn toàn ở trong lửa dục, hắc nhìn qua nàng mỉm cười một cách tà ác, cây côn trụ to lớn của hắc lại lớn thêm một vòng. Vũ Lâm cười tà, mạnh mẽ mở miệng nàng ra, đôi môi cuốn lấy đầu khấc, ấn vào bên trong.

"UMMMM"

Vũ Từ Mạch kinh hoàng hét lớn, bị cây dương v*т trần ngập mùi khai cùng mùi hôi của Vũ Lâm ấn vào sâu trong vòm họng khiến nàng không tự chủ phản xạ nuốt vào, rồi phun ra, nhưng mà càng làm vậy, Vũ Lâm tựa hồ càng khoái chí, hông hắc bắt đầu liên tục chuyển động, đâm ra rút vào...

Tựa hồ coi mặt nàng là nơi để phát tiết dục vọng.

"Ấy.. người thật tuyệt!"

Vũ Lâm quá kích thích, khoái cảm cao trào kèm theo dục vọng. Hai tay hắn nắm chặt tóc Vũ Tử Mạch giằng vò, hồng hân liên tục đập dả vào miệng của Vũ Tử Mạch, tựa như muốn đâm cho nàng toi tả.

Vũ Tử Mạch cảm giác muốn chết. côn th*t to lớn làm nàng choáng váng, lại thêm cơ thể bị uy áp khủng bố của Thôn Thiên Tháp trấn giữ, chỉ có thể ngoan ngoãn phục vụ hắn. Trong cơn kinh hoàng nàng cái lười liên tục loạn chuyển, kéo dọc thân côn th*t, trợ hứng cho hắn.

Vũ Lâm đập như máy khâu vào miệng Vũ Tử Mạch, trong miệng rên rỉ sung sướng. Chẳng biết qua bao lâu, cái miệng nhỏ nhắn của Vũ Tử Mạch mứt mạnh, một luồng chân khí tích tụ trong nhục côn, trực chờ bắn ra, càng lúc càng tựa như nóng rực mỗi nhịp nhát của Vũ Lâm.

Bạch bạch bạch

"A a ta ra!!!"

Hắn bắn sâu vào miệng nàng, làm cho từ cuồng hống, miệng của nàng đều tràn ngập tinh dịch của hắn.

"Ây, miệng ngươi không tẻ a, không biết miệng dưới này như thế nào!!!"

Vũ Lâm sau khi xuất tinh một lần, cảm giác cũng khá hơn một phần nhỏ. Hắn cúi mình nhìn xuống hạ bộ của Vũ Tử Mạch, một vùng lông mao đen nhánh được cắt tỉa gọn gàng phía trên. Hai mép thịt căng mọng hồng hào ướt át, nhuyễn nhuyễn chuyển động, có thể mơ hồ thấy cái khe đen tối tiêu hồn kia ẩn hiện. d*m thủy trong suốt rỉ ra qua khe hở, hẳn là do bị hắn kích thích.

"Không dừng mà!!"

Vũ Lâm đè Vũ Tử Mạch xuống, banh hai chân nàng ra, bắt đầu đóng thật lực vào, cảm giác được khiến cho được lực tình được càng thêm mạnh mẽ, Vũ Lâm tay tóm lấy đôi nhũ hoa điên cuồng bóp mạnh. Bên dưới côn th*t nong hết cỡ âm đ*o của Vũ Tử Mạch ra, chui vào bên trong.

"Ư ư ư ư ư Không. "

Cảm giác bị xé rách bên dưới khiến Vũ Tử Mạch khóc nức lên..

Vũ Lâm liên tục nhấp mạnh, bộ ngực của cô gái liên tục nảy lên nảy xuống, đồng thời bị hai tay hắn mạnh mẽ xoa bóp. Vũ Lâm liên tục càng nhấp càng mạnh bạo, hai đùi của cô gái bị hắn liên tục bạch bạch bạch đã sung đỏ lên, cuối cùng hắn cảm giác toàn thân nóng hổi, cô gái thét lên một tiếng:

"... dừng ra bên trong!"

Bạch bạch bạch bạch... cùng lúc nàng run rẩy khóc lóc, vô số âm thanh dâm dục phát ra khi hạ thân hai người không ngừng va chạm

Vũ Lâm hai tay ghì chặt tay nàng, càng lúc càng nhấp mạnh hơn, côn th*t lên xuống dồn dập, mà âm đ*o Vũ Tử Mạch cũng thuận theo, các mép thịt điên cuồng bó lấy côn th*t của hắn, nơi hạ thân cũng bị kích thích cực độ, đã mất đi không chế từ lâu.

Cuối cùng một luồng tinh dịch nóng hổi phun vào bên trong âm đ*o nàng, khiến cho Vũ Tử Mạch vừa rên rỉ vừa khóc. Phun trào ra rồi, Vũ Lâm cũng tỉnh lại, nhìn thấy đang nằm phía dưới hạ thân mình Vũ Tử Mạch một thân lửa lò đang kinh khủng nhìn hắn.

Hạ thân nàng không ngừng co giật, d*m thủy cùng t*ng trùng quá nhiều, không thể ngăn cản, thấm dẫm cả mặt đất, dâm mỵ vô cùng.

"Ngươi... ngươi có thể tha cho ta không!? Ta sai rồi.. tha cho ta."

Vũ Tử Mạch khóc nức lên, thất thân triệt để, chỉ có thể cầu xin tha thứ. Mà Vũ Lâm nghiêng đầu, thả tay ra. Tựa như được đại xá, Vũ Tử Mạch xoay người bò dậy, định bỏ chạy. Nhưng Vũ Lâm sao có thể bỏ qua, hắn ngay lúc nàng bò dậy lập tức mạnh mẽ hung hăng kéo nàng trở lại, ním cười tà ác, nhắc hồng nàng lên banh hai chân ra, côn th*t mạnh mẽ tiến vào trong.

"Mông rất đẹp đấy."

"Tên khốn ngươi muốn làm cái?!"

Vũ Tử Mạch kinh ngạc run rẩy.. lúc này, côn th*t tựa hồ còn đâm vào sâu hơn nữa.

"A"

"Ngươi dám hét! Ngươi cho ta hét, ta không ngại có người nhìn thấy."

Vũ Lâm cười bực bội, dù đã xuất tinh nhưng thân thể hắn vẫn bị Tinh Dược đem hiệu ứng phát tình kích thích lên cao nhất, không làm vài lần là không xong. Nói rồi hắn nhắc hồng nàng lên, ấn sâu cây nhục côn vào bên trong cửa mình nàng, lại tiếp tục nhấp mạnh mẽ, nhưng lần này đã nhẹ nhàng hơn nhiều.

Vũ Tử Mạch đỏ gục xuống mặt đất, tựa hồ kiệt sức, chỉ còn phần hồng liên tục cử động do bị Vũ Lâm mạnh mẽ ấn.

Vũ Tử Mạch vừa khóc vừa rên rỉ, Vũ Lâm hai tay không ngừng nắn bóp Vũ Tử Mạch cái mông, lại liên tục nhấp, từng tiếng bạch bạch bạch vang lên,

đột nhiên hấn cảm giác theo hấn từng cái vỗ, âm đ*o bên trong của Vũ Tử Mạch liên tục co thắt vào, từng đoàn d*m thủy túa ra, khiến cho hấn nhấp ra vào dễ dàng hơn không ít.

"Người cũng thật dâm dăng, mới bị làm một lần nước đã sướng đến mức tiết nhiều như vậy rồi!!! Trời sinh dâm phụ a."

Vũ Lâm cười hi hi, Vũ Tử Mạch gằm gừ vừa rên rì:

"Ta... không có... sướng!"

Vũ Lâm cười cười, rút cây nhục căn ra, đem Vũ Tử Mạch lật ngược lại, cặp vú bông bênh nảy lên, đoạn hấn đem hai chân Vũ Tử Mạch nhấc lên đặt sát ngực hấn, đùi nàng áp vào cặp ngực cường tráng của Vũ Lâm, hấn gắt gù nhìn qua thân thể nàng trước khi lại đút vào:

"Không tệ. Ta bình thường không thích thiếu nữ béo, nhưng người là ngoại lệ đấy."

"Không không.. "

Vũ Tử Mạch rên rì, hai tay che mặt đỏ bừng, Vũ Lâm tiếp tục nhấp mạnh, bộ ngực nàng theo Vũ Lâm nhấp càng lúc càng nảy lên nảy xuống, mồ hôi nàng tiết ra cùng mưa rơi khiến cho cơ thể nàng hoàn toàn trơn bóng, nhìn càng thêm đầy đặn. Vũ Lâm mỗi lần nhấp lại khiến cho Vũ Tử Mạch rên lên một tiếng, tư thế bọn hấn đang làm càng làm cho cây căn trụ của Vũ Lâm đâm vào sâu hơn bên trong nàng.

Mà Vũ Lâm sau mười mấy phút liên tục nhấp, gằm lớn, hạ thân phun ra vô số màu trắng dịch thể, lấp đầy âm đ*o nàng.

"Ư Ư Ư Ư Ư A A A"

Vũ Tử Mạch cũng ưỡn người ra, trong khi cặp đào bông căng cứng bị hấn liên tục xoa bóp không ngừng nhấp nhô, chọt nàng vuron người, hét lớn một tiếng, thờ hồng hộc, khuôn mặt đỏ bừng bừng.

Vũ Lâm chọt cảm giác bên dưới mình bị dính nước, nhìn lại thì ra là Vũ Tử Mạch đã d*m thủy ồ ạt chảy ra ngoài, chảy cả vào trên đùi hấn. Vũ Lâm cười cười, nhấc hông Vũ Tử Mạch lên, bắt đầu tiếp tục nhấp, hơn nữa càng lúc nhịp nhấp càng mạnh hơn:

"Còn nói là không dâm, nước sướng tiết ra càng lúc càng nhiều. Hừ, miệng thì nói không muốn, nhưng thân thể vẫn là rất thành thật."

"Không được..ư ư... người sẽ làm ta có thai mất."

"Hừ, người nên lo lắng cho cái gì khác ngoài có thai đi."

Vũ Lâm cười tà, đứng dậy giơ lên cây nhục côn nhấp nhúa trong d*m thủy cùng tinh dịch, ra lệnh:

"Mút nó đi."

Cũng không thèm đợi Vũ Tử Mạch làm gì, Vũ Lâm nhanh chóng nắm lấy đầu nàng mà ra vô liên tục, côn th*t hơi xù xuống do xuất tinh lại có dấu hiệu cương cứng trở lại.

Vũ Tử Mạch hoảng sợ thật sự, nếu không làm tên này thỏa mãn, nàng có khả năng gục luôn tại đây mất. Giương đôi mắt đầy sương mù lên nhìn Vũ Lâm, hi vọng hấn buông tha cho mình. Nhưng hành động này của nàng càng làm cho hấn nổi lên thú tính. côn th*t càng điên cuồng tăng tốc hơn.

"Ư Ư Ư Ư Ư ỢC ỢC"

Vũ Tử Mạch chảy ra hai hàng nước mắt, nàng thề lần sau sẽ khiến tên này phải biết điều. Nàng đành phải góp lấy chút sức còn lại mà cố gắng phục vụ hấn. Cái lưỡi của nàng liên tục lướt trên thân côn th*t, đôi môi cũng bao bọc lấy toàn thân côn th*t mà thỏa mãn hấn.

Chẳng biết qua bao lâu, Vũ Tử Mạch đã sắp ngất xỉu vì ngạt thở, côn th*t trong miệng nàng bỗng giật giật vài cái. Vũ Lâm tăng tốc ra vào miệng nàng, rồi hấn thọc sâu côn th*t vào tận cuống họng nàng, ồ ạt phóng tinh vào tận sâu trong đó.

Vũ Lâm sau khi ra lần thứ ba hay thứ tư gì đó, liếc nhìn Vũ Tử Mạch, thân thể nàng không ngừng co giật, tràn ngập trong tinh dịch, đôi mắt tràn ngập sương mù, âm đ*o hai mép sưng đỏ, ướt đẫm tinh dịch cùng d*m thủy.

"Người... thả ta đi được chưa?!"

Vũ Tử Mạch run rẩy khóc lóc.. nàng cũng từng nghe qua chuyện nam nữ, nhưng giới hạn tại một số thường thức, nam nhân thông thường không phải là mười phút tả hữu là ra sao?! Tên này trực tiếp mỗi lần nửa tiếng, hơn nữa liên tục cương lên, đến nay đã ba bốn lần rồi.

1 phút dài tựa như một năm vậy.

"Thả!? Không có chuyện dễ dàng như vậy đâu!!!"

Vũ Lâm cười, kéo tay hấn rút ra một kiện được tề, nhò vào bên trong âm đ*o nàng, lập tức bên trong cửa mình nàng một luồng ngứa ngáy dâng lên, một cổ dục vọng thêm muốn không ngừng phun trào...

Mà bên dưới nàng cũng phun ra từng luồng d*m thủy như điên. Vũ Lâm cười lạnh, không ngừng lấy tay day day vú nàng, nhưng không thèm nhấp vào trong.

"A A a cho ta, ta muốn nó..."

Chỉ thấy kể đó, Vũ Từ Mạch há hốc miệng, hốc mắt ẩm ướt nhìn về tiểu đệ đệ của hắn thèm muốn, tay phải xoa nắn lấy bộ ngực nhỏ của mình, tay trái đưa xuống dưới háng, hai ngón tay vạch ra vùng bí ẩn khe sưng nóng, bên trong tràn ra đầy d*m thủy nhầy nhụa, không ngừng cầu xin.

"A, cô muốn cái gì cơ?!"

Vũ Lâm ánh mắt phát lên chút buồn cười, Vũ Từ Mạch nhìn hắn, há hốc miệng hồn hồn:

"đương v*t của người, ta muốn nó,..."

"muốn làm gì cơ?!"

"Ta muốn người.. đ-t ta.. cắm nó vào l-n ta.."

Vũ Từ Mạch nghiêng răng nói, bên dưới nàng d*m thủy phun lên ào ạt, Vũ Lâm cười, đã thẳng tiểu đệ đệ vào khe suối kia, Vũ Từ Mạch bị hắn đâm liên hoàn, không ngừng rên rỉ sung sướng, nàng không ngừng kêu lên:

"Mạnh, mạnh nữa, ta muốn nữa a a a a đ-t chết ta đi, đ-t banh l-n ta đi.. "

"Ha ha, hôm nay cho người thỏa mãn luôn."

Đoạn, hắn cắm sâu hơn vào bên trong, Vũ Từ Mạch từng tiếng rên rỉ nối liền nhau, âm đ*o nàng mỗi khi bị hắn nắn bóp sờ mó cặp vú liền co rút lại, khiến mỗi lần Vũ Lâm nhấp ra nhấp vào đều mang theo cảm giác khít chưa từng có.

Vũ Lâm tại trên thân Vũ Từ Mạch giầy vò thêm gần nửa tiếng, lúc này đây hắn đã đổi hai cái tư thế, Vũ Từ Mạch bị Vũ Lâm nhấc lên, nửa đứng nửa thân trên thì rũ xuống, đè vào thân cây trên mặt đất thành tư thế la hán đẩy xe bò, đằng sau nàng Vũ Lâm liên tục ấn vào sâu bên trong nàng. Vũ Từ Mạch từ vừa khóc vừa rên rỉ bây giờ đã chỉ còn lại rên rỉ trong cơn cực khoái không ngừng nghỉ, mỗi lần Vũ Lâm bàn tay hoặc là bóp mông nàng, hoặc là thọc vào lỗ đít nàng Vũ Lâm đều sẽ cảm giác được âm đ*o nàng co rút mãnh liệt.

Vũ Lâm cảm thấy toàn thân nóng chảy, kể đây hắn nắm lấy tóc nàng kéo giật về phía sau, liên tục điên cuồng nhấp, mà bị Vũ Lâm nắm tóc kéo ra sau Vũ Từ Mạch đột nhiên âm đ*o nàng mãnh liệt co rút, để cho hắn phun vào trong âm đ*o nàng một dòng tinh dịch nóng hổi, thậm chí trào cả ra ngoài, rơi trên mặt đất cùng với một đồng d*m thủy do chính nàng tiết ra.

"A A A A A sướng quá"

Vài giờ sau..

"Người... học xong... chưa... thả ta đi được không?!"

Vũ Từ Mạch mệt mỏi nhìn Vũ Lâm, người sau đã đứng lên, nàng ngồi tựa vào một gốc cây gần đó, hai chân dãn ra, tinh dịch phun trào từ bên trong âm đ*o Vũ Từ Mạch, hắn là sau vài giờ được lực từ lọ được từ kia đã tan hết. Vũ Lâm cảm giác bên trong một đoàn cương hỏa vẫn âm ỉ, hắn lắc đầu đi tới trước mặt Vũ Từ Mạch, cây cần trụ cứng rắn thô bông chìa thẳng vào mặt nàng.

"Người muốn làm gì?!"

Vũ Từ Mạch tái mặt, nhưng cùng lúc nàng mở miệng, cây cần trụ đã đâm sâu vào miệng nàng, vào tận trong cuống họng..

"Oc... oc... chóp chép. Chóp chép. Oc... umm"

Vũ Lâm tay đặt lên trên đầu nàng ấn càng lúc càng mãnh liệt hơn trước. Kể đó hông hắn cũng bắt đầu di chuyển, mỗi lần hắn nhấp ra nhấp vào, đương v*t của hắn mãnh liệt rút ra rồi lại đâm vào bên trong miệng của Vũ Từ Mạch, lút đến cận cán, đâm sâu vào trong cuống họng.

Vũ Từ Mạch càng bị hắn đ-t vào mồm càng rên rỉ mãnh liệt, miệng nàng bắt đầu bú cho hắn mạnh hơn, cái lưỡi ấm nóng của nàng càng lúc càng chuyển động mãnh liệt hơn, vòng quanh cây cần trụ như thể chỉ bằng nó là nàng muốn đẩy hắn ra khỏi miệng nàng.

Tốc độ hắn nhấp càng lúc càng nhanh, mạnh bạo. Mỗi lần hắn rút ra nàng chỉ có chưa đầy một nhịp để hít thở, còn th*t ra vào không ngừng nghỉ khiến nàng choáng váng, khuôn mặt đỏ bừng. Vũ Lâm lúc này hoàn toàn coi miệng nàng như bên dưới âm đ*o, rất tự nhiên mà đẩy tới đẩy lui.

Vũ Lâm tại trên đầu miệng môi nhỏ xú của Vũ Từ Mạch nhấp liên tục mười mấy phút, cuối cùng hắn gầm lên, một dòng t*ng trùng nóng hổi phun ra, để cho Vũ Từ Mạch thiếu sắc, nàng ho khù khụ, phun ra một đồng lớn tinh dịch, tinh dịch phun đi ra hạ cánh trên cặp đào bông cùng đùi nàng, nhưng tựa hồ chỗ đó đã có rất nhiều.

Vũ Từ Mạch thở hồng hộc, nhìn hắn bằng ánh mắt ai oán.

"Người còn muốn chơi ta đến bao giờ nữa.. "

"ha ha!?."

Vũ Lâm mỉm cười.. ta thả người đi mới là chân chính gặp quý! Người nhưng là muốn giết ta đó, hiện chỉ là báo ứng thôi.

"Để ta cho người nhìn trò mới đi. Đảm bảo người không sướng đến ngất xỉu không lấy tiền."

Mà cùng lúc này, sau lưng hắn ầm ầm rung chuyển.. một cỗ hoành không thần thánh quang minh ý chí hiện thể, để cho Vũ Từ Mạch trong nháy mắt chấn động. Nhưng chưa hết, kể đó Vũ Lâm bứt ra một sợi tóc, cương khí huyết khí nhập thể phun đi ra ngoài, quần quanh sợi tóc, trong nháy mắt ngưng thực thành một tôn phân thân.

Tôn phân thân này cùng Vũ Lâm ngưng thực giống như đúc, hơn nữa cây côn th*t kia đồng dạng..căng cứng lên, nóng hổi vô cùng, thậm chí đem so với Vũ Lâm còn dọa người hơn một chút do có một loại chưa được thỏa mãn xu thế.

Vũ Từ Mạch nhanh chóng hiểu ra, la lớn:

"Không.."

Một cái đã gãy vỡ nàng đủ thê thảm, lại thêm một cái..

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Song Long Nhập Động 18+

Trong rừng sâu..

Bạch bạch bạch

Liên tục có những tiếng bạch bạch bạch vang lên. Ở trong một khoảng rừng thưa, đang có ba người không ngừng va đập vào nhau, phát ra những tiếng kêu mê người. Cả ba người thân thể đều hoàn toàn lơ lửng, quần áo bị chấn nát thành vãi vụn rơi vãi khắp nơi.

Vũ Từ Mạch nước mắt lưng tròng, nàng thở hồng hộc há miệng ra, phục vụ cho phân thân của Vũ Lâm, mà bên dưới nàng nhưng là không ngừng nhịp lấy từng nhịp Vũ Lâm. Phân thân kích thích tương đương bản tôn, hơn nữa mang theo dâm tính nồng đậm, không có chút nào yếu thế liên tục ấn đầu Vũ Từ Mạch nhịp nhàng từng nhịp vào bên trong miệng nàng.

Ố Ố Ố Ố từng tiếng rên rỉ tràn đầy dâm dăng vang lên.

"Ư hu ộc ọ ọ hhhhhh"

Vũ Từ Mạch hai mắt đầy sương mù, không thể không hé mở cặp môi ra phục vụ Vũ Lâm, nàng vô lực phản kháng, thân thể mềm ra, rũ xuống vô lực, đã thay vì mạnh mẽ đẩy hắn ra, ngược lại theo một cách nào đó đã bắt đầu hưởng thụ lấy bị Vũ Lâm hung hăng tàn nhẫn tra tấn.

Mỗi cú thúc vào tận huyệt của phân thân đều khiến cổ họng nàng giãn ra, đồng thời một cỗ nhộn nhạo trong dạ dày khiến nàng run bần bật, bầu vú liên tục bị hai bên trên dưới ấn lấy đã sớm nảy lên nảy xuống không ngừng nghỉ.

Phân thân tóm lấy mái tóc nàng gãy vỡ, khi nhấp vào hắn kéo đầu nàng ra, sau đấy lại đập vào, nhịp nhàng mà dứt khoát vô cùng nhịp mạnh mẽ vào miệng nàng.

Mà Vũ Lâm đang nằm ngửa, hưởng thụ khoái cảm vô biên.. do công pháp vấn đề cho nên cảm xúc của phân thân sẽ truyền thẳng đến hắn, tương đương hắn cảm thụ gấp hai lần khoái cảm. Hắn nằm ngửa, côn th*t dựng thẳng trong âm đ*o của Vũ Từ Mạch, bị các nếp thịt liên tục co rút "xoa bóp", d*m thủy từ âm đ*o nàng nhẹ nhàng chảy ra.

Hai tay hắn nắm lấy đùi của Vũ Từ Mạch, liên tục nâng lên hạ xuống, cột thịt cũng liên tục mạnh mẽ đi vào bên trong, từng nếp thịt trong âm đ*o không ngừng ép chặt vào côn th*t, khiến hắn cảm giác một loại thít chặt vào. Hai mép thịt căng mọng mút lấy thân côn th*t không chịu rời, tăng tăng cơ nhục cũng thít chặt lấy dương v*t hắn.

Mỗi lần bị hai bên thâm nhập, nàng đều nức lên một tiếng, hông nương theo nhịp nhấc run lên nhẹ nhẹ, đôi môi há lớn tiếp nhận cây dương v*t to lớn, chỉ mong sao có thể nhanh chóng thỏa mãn tên này để được buông tha.

Mà hai cây nhục căn nhịp nhàng phối hợp, một trên một dưới đóng mạnh vào cơ thể nàng, Vũ Từ Mạch mơ mơ hồ hồ tiếp nhận, rên nhẹ nhàng từng

tiếng khe khẽ qua miệng không ngừng bị Vũ lâm thọc vào bên trong. Đặc biệt là bên dưới háng không ngừng bị mạnh mẽ nhét vào dương v*t thô to khiến cho nàng rên rĩ không ngừng. Mỗi lần nhấp tựa hồ một lần con khoái cảm áp đến khiến hồng cũng cặp mông và vú không ngừng run rẩy, d*m thủy ngập tràn.

Cây côn th*t phía trên hoàn toàn bịt kín miệng, phía dưới thì liên tục ra vào, không ngừng khiến nàng run rẩy, cứ liên tục đâm ra rút vào rồi lại đâm ra, mỗi lần nó đâm vào khiến cho Vũ Từ Mạch lại một lần lên tiền.

Trong rừng thưa lúc này chỉ còn những tiếng do các bộ phận sinh dục đâm vào nhau tạo thành.

"A A A A A"

Vũ Từ Mạch không biết lần thứ mấy nàng bị mạnh mẽ nhét vào con cực khoái, hồng cũng miệng không ngừng chủ động nhấp với Vũ Lâm, mơ hồ còn nhanh hơn cả hân tự nhấp. Nhận thấy thế, cả hai Vũ Lâm ngưng lại, Vũ Từ Mạch hoàn toàn không để ý đầu liên tục nhấp mạnh, dưới hồng cũng liên tục mạnh mẽ nhấp, càng co giật càng mạnh, cuối cùng nàng hồng run rẩy, d*m thủy tuôn trào mãnh liệt, kể đó nàng lần nữa xuội đơ ra.

Vũ Lâm cảm thấy thế, nhanh chóng tiếp tục truy hoan, trong khi Vũ Từ Mạch tinh thần trống rỗng trong con cực sướng, đầu óc chỉ còn lại việc bị hai người bạo hành, Vũ Lâm cùng phân thân không ngừng nghỉ nhấp vào...

Chẳng biết bao lâu, Vũ Từ Mạch nhận thấy miệng bắt đầu thả lỏng ra, không còn phải ngâm cây côn th*t nữa. Vũ Lâm phân thân rút ra khỏi miệng nàng, nàng thừa cơ thờ dốc, tinh dịch tuôn trào phun ra khỏi miệng nàng như suối đỏ, chảy xuống lên người nàng, nhưng nàng biết cái này chỉ là phần nhỏ: Phần lớn đã bị nàng nuốt vào bụng.

Nàng nhìn Vũ Lâm, ánh mắt quật cường, gần như là đe dọa mà nói:

"Vũ Lâm, ngươi dám đối xử với ta như vậy, không e ngại Vũ Tộc sao!? Bỏ Thiên Các đã ốc không treo nổi mình ốc, ngươi còn đối xử như vậy với ta, không sợ Vũ Tộc đem người gia tộc đuổi cùng giết tận ư?!"

Vũ Lâm nghe thế sững sờ, hân cười đậm tà nhìn Vũ Từ Mạch, liếm môi nói:

"Không e ngại đâu, bất quá loại cảm giác vừa mới đạt cực khoái lại bị đe dọa này quả thực là lần đầu tiên. Cho nên.. ta rất có hứng thú, tiếp tục đe dọa a."

Vũ Lâm kể đó ngửa mặt cuồng tiếu, lật Vũ Từ Mạch ra đất, nàng oa oa hét lớn bị lật nằm ngửa ra, hạ thân bị banh ra, bên trong âm đ*o d*m thủy cùng tinh dịch bị thay đổi tư thế cho nên phun ra đầy đất. Mà Vũ Lâm cũng hí mắt, liếm môi, hân đè Vũ Từ Mạch xuống đất, đè lên trên phân thân, tư thế tựa cái bánh kẹp vậy, hai Vũ Lâm hai bên trên dưới, Vũ Từ Mạch bị kẹp chính giữa, mà lúc này Vũ Lâm ánh mắt lộ ra dâm quang, nói:

"Nàng đã "được" ta phá trinh hai huyệt, nhưng còn một chỗ nữa vẫn còn nhẹ nhàng quá a. Có nên hay không.. "

Vũ Từ Mạch nghe thế, tái ngoét mặt, nàng tính hét lớn một tiếng, bất quá Vũ Lâm ngón tay mang theo tinh dịch đã đâm sâu vào lỗ đít nàng, chỉ mất chưa đầy nửa phút đã chạm vào một chỗ.. lập tức Vũ Từ Mạch đỏ bừng mặt, lớn tiếng rên rĩ, d*m thủy âm đ*o phun ra ướt cả hạ bộ Vũ Lâm

Chạm vào điểm G!!!!

"Ha ha, miệng thì nói không muốn nhưng thân thể hết sức thành thật đây."

Vũ Lâm ngửa mặt cười, mà phân thân bên dưới cũng mang theo ý cười, cả hai cùng nhập động Vũ Lâm dương v*t ấn sâu vào âm đ*o nàng, mà dương v*t của phân thân cũng mạnh mẽ nhét vào trong lỗ đít của Vũ Từ Mạch.

Vũ Từ Mạch đã nửa ngất đi vì cực khoái lại tỉnh dậy, nàng kinh khủng cảm nhận không chỉ âm đ*o, mà phía sau còn có một cây dương v*t thứ hai không ngừng tại bên trong nàng quết tới lui, nhấp nhấp quý dị cảm giác dễ dàng run sợ.

Vũ Lâm hôm nay là muốn chơi chết nàng!?

Khuôn mặt của Vũ Từ Mạch đại ra, miệng há hốc để trào ra tinh dịch cùng nước dãi, hai mắt trợn ngược không ngừng thờ dốc. Nàng gần như đánh mất lý trí, chỉ còn lại duy nhất một việc chính là..

Thật sướng.

Thân thể của nàng nếu hiện ra đủ cho bất kì ai run rẩy, nay liên tục chủ động nhấp vào hai cây côn nhục, cọ sát, miệng rên rĩ không thôi.

Nơi hạ thân nàng, hai cây côn th*t không ngừng đóng sâu vào cơ thể nàng, một cây âm đ*o, một cây cắm vào trong lỗ đít, Vũ Từ Mạch bị hai tân kẹp ở giữa, thân thể mỏng manh không ngừng co giật. Nàng không ngừng rên rĩ.

"A a a thật sướng. Mau chơi ta a.. dừng lại.. ư dừng dừng lại."

Vũ Từ Mạch đã mơ hồ rên rĩ trong vô thức, hai cây côn th*t liên tục không ngừng nghỉ phục vụ nàng, cả hai đều được mút chặt, ra ra vào vào, d*m thủy ướt đầm. Đương nhiên cục hoa nơi là không có d*m thủy, nhưng mà Vũ Lâm phân thân chính chiến tại miệng nàng lâu như vậy, tinh dịch cùng nước dãi nhưng là có đủ.

Hai cái dương v*t chuyển động càng nhanh, đến cuối như cái máy khâu, đóng phâm phật vào Vũ Tử Mạch, mỗi cú đều đâm lút cán, khiến cho d*m thủy bên trong không ngừng phun đi ra. Mà Vũ Tử Mạch bị kẹp chặt trong hai cây côn th*t, hạ thân bị liên tục giầy vò đến sướng muốn phát điên khiến nàng cảm giác cơ thể tựa muốn nổ tung.

Mà Vũ Lâm cũng không tệ.. hai cây côn th*t ra ra vào vào, có thể giữa một tầng cực mỏng ngăn cách cảm nhận bên kia nhưng là một cây hung khí khác, càng khiến hấn hưng tình hơn gấp bội.

Cuối cùng không biết qua bao lâu, Vũ Tử Mạch ngất đi trong cơn khoái cảm, để mặt thân thể mình bị chà đạp, kể đó nàng lại là bị hai cây dương v*t ấn mạnh mẽ vào mình mà tỉnh lại, rên rỉ vô lực, d*m thủy tuôn trào, chỉ kịp hưởng thụ mười mấy phút trước khi lại ngất đi.

Cứ mỗi lần tỉnh lại, nàng lại bị hai cây nhục căn vùi dập đến sướng mê mẩn, lại ngất xỉu, chỉ mơ mơ hồ hồ cảm giác đã thật lâu hạ thân hai lỗ không bị vùi dập, mê mẩn tỉnh lại, chỉ thấy mình lúc này đang quỳ trên mặt đất, xung quanh là một đồng lớn vãi vụn bị t*ng trùng d*m thủy mờ mờ hơi bao phủ. Nàng đang há miệng, liếm mút hai cái dương v*t trước mặt, buộc phải liếm mút sạch sẽ.

Trong mơ mơ hồ hồ, Vũ Tử Mạch cứ như vậy nhu thuận làm theo, chỉ thấy nàng càng liếm mút, bên dưới hạ thể càng là nóng rực, không ngừng âm đ*o và lỗ đít co giật, đẩy ra bên trong đã ngập tràn t*ng trùng cùng d*m thủy, tựa như muốn mời gọi Vũ Lâm tiến thêm vào trong.

Cuối cùng nàng chỉ cảm giác được mình sau cùng vô lực ngã xuống, bên trong miệng lưu lại tinh dịch nhưng là vẫn nuốt xuống, kể đó nàng tựa hồ thấy được mình cố gắng co mình lại, nâng mông lên, tách hai bờ mông ra tựa hồ mời gọi...

Mà sau đó nàng nhưng là được nhắc lên, hai cây căn trụ cùng cắm vào hai lỗ, bắt đầu một tràng mới rong ruổi, khiến cho nàng lại một lần nữa lên tiên cảnh, ánh mắt mê đắm, hoàn toàn quên mất mọi thứ, tí như tại sao bản thân ở đây, hay tên gì, nàng chỉ biết một thứ..

"Cho ta nữa đi..."

Vũ Tử Mạch le lưỡi, thở hồng hộc, vành má ửng đỏ, hạ thân không ngừng tại hai cây căn trụ lên tới lên lui, tựa hồ muốn nhét vào mà không được, tràn ngập thèm khát khoái lạc.

"Đ-t ta mạnh nữa đi, ta muốn mang thai con của ngươi, trở thành nô lệ của ngươi, chơi ta đến chết đi Vũ Lâm!!!"

Mà Vũ Lâm cũng cười thâm tà, bên dưới hạ thân, hai cái dương v*t không biết đã cương cứng từ lúc nào, lại một lần nữa tách ra 2 môi, từ từ cho vào bên trong liên tục không ngừng nhấp, lại một hồi truy lạc mới...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Dị biến, hung binh kinh thế

Vũ Tử Mạch tỉnh lại hoàn toàn lúc đã là giữa trưa, nàng kinh ngạc nhìn qua một bên, thấy một bên Vũ Lâm đang ngủ say mê. Mà hai tay của nàng nhóp nhủnh kinh khủng, toàn thân đồng dạng dính đầy d*m thủy, tinh dịch lẫn nước bọt.

"... Ta..."

Vũ Tử Mạch run rẩy bầy nhớ tới bản thân mình 2 ngày liên tục bị hai thân thể cường tráng kia chà đạp, vừa sung sướng vừa thống khổ, chỉ biết dâng hiến đón nhận cơn sung sướng đó bản thân.. từng tràng kí ức ủa về, tí như lúc bản thân sung sướng há hốc miệng tiếp nhận hai cây dương v*t ấn vào sâu trong miệng mình.

Tí như đêm đó bản thân bị Vũ Lâm hai cái liên tục lộng oanh, cục hoa cùng âm đ*o không ngừng bị nong rộng, hoặc tí như sáng hôm sau, nàng bị đem lên đỉnh núi, Vũ Lâm hai cái không ngừng tại bên dưới oanh mở hai cửa khẩu của nàng, mà ở hai bên nhưng là hai cái Vũ Lâm khác để cho nàng vuốt ve căn trụ, miệng thì lại bị hai tên khác không ngừng ấn sâu vào...

Tí như chiều đó, nhưng là nàng bị Vũ Lâm cười lạnh trối chết lại, trong khi đó hấn không ngừng dùng dương v*t giả, máy rung, liên tục ấn vào cơ thể nàng, bốn bàn tay liên tục xoa nắn đầu nhũ của mình, nhưng một mực không để nàng thỏa mãn, chỉ khiến cho nàng cảm giác muốn khóc đều có, cầu xin hấn làm nhục mình, lời lẽ phóng đảng vô cùng.

Hoặc tí như tối hôm đấy, tại một vùng ven hồ, nàng bị Vũ Lâm sinh sinh gần như trước mặt một đám Vũ Tộc tiểu bối đem nàng ba lỗ đều lộng oanh, miệng nàng bị hai cái căn trụ thô to nhét vào, hai bên dưới cũng không ngừng bị chà đạp, hai tay còn có hai cái côn th*t khác chờ đợi phục vụ. Nếu không phải có trận pháp huyền ảnh che chở, hấn nàng muốn chui xuống đất tâm đều có.

Dù sao, bị năm tên cùng bao vây đ- nàng tới trời đất mơ hồ, chỉ có thể rên rỉ mà phục vụ.

Hoặc sáng sớm, nàng không ngừng cho Vũ Lâm bú c-c, đằng sau không ngừng bị hai tên ấn mạnh vào, khiến cho nàng điên loạn, chủ động phóng túng,

để cho hai tên càng thúc càng vui..

Hoặc nàng vẫn còn nhớ rõ, bản thân nhưng là tại bị Vũ Lâm dùng hai tôn phân thân tới cùng hấn chà đạp mình mới sung sướng mà ngất đi.

Vũ Từ Mạch nhìn qua Vũ Lâm, lúc này hấn đã tỉnh dậy, hai mắt phun ra đạo đạo hư động ba lần, tựa hồ mới đột phá một loại mới tâm cảnh. Nàng ánh mắt hướng về con cá chà bạc phía dưới hấn, đồ bùng mặt, lui ra xa, một cỗ xúc động nhanh chóng ôm lấy hấn, mạnh mẽ đút con cá kia vào trong âm đ*o, trong lỗ đít, bú liếm nó khiến cho nàng run rẩy.

Tuy nàng di chuyển nhanh, nhưng mà bên dưới nàng còn nhanh hơn: Đã phun ra hàng đống d*m thủy, chỉ chờ được Vũ Lâm con cá thúc vào, hung hăng đâm ra rút vào. Không nói suông, trong đầu nàng đã sẵn sàng, còn hiện ra cảnh tượng như vậy, thậm chí hai chân nàng đã không tự chủ giang ra..

Mà Vũ Lâm lúc này nhìn lên bầu trời, nhều mây.. cảm giác bản thân gần đây tựa hồ quá mức không hạn độ rồi.

Ròng rã gần hai ngày thời gian.

"Người làm ơn thả ta đi đi."

Vũ Từ Mạch run run nói, nàng mặc dù đối với con cá chà bạc của Vũ Lâm vô cùng thêm khát ngóng trông, nhưng vẫn nói như vậy, mặc dù vô cùng hữu khí vô lực. Vũ Lâm nhìn qua Vũ Từ Mạch, nàng đang yếu đuối nhìn hấn, hai chân giang ra để lộ cửa mình.. mặc dù nó bị che khuất bởi một đống t*ng trùng cùng d*m thủy.

Chính xác hơn, hai ngày vừa qua khiến nàng mặt chữ mô tả là toàn thân đầy tinh dịch.

"Không có cửa."

Vũ Lâm khẳng định chắc như đinh đóng cột, một tay hấn ấn vào môi nàng, giờ dương v*t đang đưa trước mặt nàng, để ý nàng hơi thở bắt đầu dồn dập, Vũ Lâm lạnh nhạt nói:

"Người tự tâm hiểu được, từ giờ phút rơi vào tay của ta, người đã là người của ta."

Vũ Từ Mạch nhìn vào cái dương v*t đang đưa trước mặt nàng, tâm trùng xuống.. hiển nhiên nàng hiểu, Vũ Lâm tuyệt sẽ không thả nàng đi ra, đặc biệt sau khi hấn đã đ- nàng triển miên như vậy: Loại này như nàng vu vật, hiển nhiên giữ lại làm nữ nô hợp hơn vậy.

Mà kẻ cả không, thì nàng cũng không có khả năng rời đi: Nàng thân là Nguyên Anh đại viên mãn, thực lực có thể bắt kẻ Hóa Thân cảnh, lại là trong 5 chiêu bị bại, thực lực Vũ Lâm mạnh có thể nghĩ.

Kẻ khác người, tất có thiên đại bí mật.

Vô Luận là hướng nào, Vũ Lâm đều khó có thể cho nàng rời đi.

Vũ Lâm suy nghĩ kỹ, đem nàng một cái Thanh Tủy Phù tẩy sạch tinh dịch phía trên, thuận tiện đánh hai cái bay mùi phù, sau đấy đem nàng trang điểm ảo hóa một chút, quần áo tới một bộ so với quần áo trước của nàng còn muốn xinh đẹp.

Nhìn qua tuyệt khó có thể nhìn ra đây là Vũ Từ Mạch.

Vũ Từ Mạch nhìn qua bản thân mình trong gương, kinh ngạc nhìn Vũ Lâm đang vén váy nàng ra, chỉnh chỉnh một chút..người này mặc dù biến thái, tuy nhiên thiên kiều tuyệt luân, lại cực kỳ am hiểu dịch dung.

Dùng cực ít son phấn loại hình, nhưng là khiến cho nàng cùng nàng lúc trước khác biệt, hơn nữa.. đem so với trước còn đẹp hơn một phần.

Đương nhiên vào cái miệng tiện của Vũ Lâm liền thành đó là công lao của tinh dịch của hấn, gọi là đắp mặt nạ tinh dịch.

Vũ Lâm kế đấy cho Vũ Từ Mạch hạ Dẫn Nô Ấn, hiển nhiên là Vũ Từ Mạch cam tâm tình nguyện, bất quá tại trong ánh nhìn của Vũ Lâm, nét cam tâm tình nguyện của Vũ Từ Mạch càng nhiều hơn là không thể phản kháng, một phần là đối với hấn sinh ra chút ham mê đặc thù.

Dẫn Nô Ấn hiển nhiên là một loại đặc thù ấn, có thể khiến cho tình cảm của nàng hướng mạnh về phía hấn. Nàng biết được hấn giết một vị Vũ Tộc trưởng lão, hấn hiếp dâm nàng cùng hấn cho nàng hạ Nô ấn, nhưng là nàng vẫn sẽ không nhịn được đem hấn coi làm chủ nhân, dâng hiến hết thảy cho hấn.

Đây là tác dụng khi Dẫn Nô Ấn được hạ cho đối tượng cam tâm tình nguyện, về phần ti như Từ Nguyệt là bị hấn lén hạ ấn lúc bất tỉnh, cho nên Dẫn Nô Ấn tác dụng sẽ là từ từ qua thời gian, nhưng không sai lệch lắm vẫn là cùng một tác dụng.

"Đi nào, chúng ta trở về Bồ Thiên Các."

Vũ Lâm nói, giọng bá khí hiên ngang, Vũ Từ Mạch nhìn qua, hơi co người lại, nàng cười khổ nhìn qua Vũ Lâm, nói:

"Chủ Nhân, có thể để cho ta mặc kiện quần lót, ta cảm giác ta sắp nhanh không khống chế nổi tiết ra.. "

"... "

Vũ Lâm cười cười đáp trả một hai câu, thuận tiện vắt óc nghĩ kế sao cho Vũ Tử Mạch ăn mặc càng thêm nóng bỏng - dù sao nàng cũng là sống chết không chịu khuất. Đương nhiên hắn có thể lệnh cho Vũ Tử Mạch làm bất cứ chuyện gì - dù là trần truồng dạo phố, bắt quá lời mà nói tự nhiên có thể sử dụng miệng lưỡi thuyết phục đem so với cương ngành trấn áp muốn có một loại cảm giác thành tựu hơn nhiều.

Mà lúc này, đột nhiên Vũ Lâm toàn thân toát ra một loại chói sáng quang mang, tựa như thần thánh một trong, để cho hắn kể đó hắn biến mất đương trường.

Vũ Tử Mạch đứng nguyên tại chỗ im lặng trân trân nhìn qua chỗ Vũ Lâm vừa mới đứng:

-

Cái kia chém ngàn đao gia hỏa đâu?!

Huyền Thiên Quốc, một quốc gia trực thuộc dưới quyền của Bồ Thiên Các, quốc gia này nói lớn cũng không lớn, nói nhỏ không nhỏ, bên dưới nó có 2 cái đại môn phái lần lượt là Huyền Linh tông cùng Thiên Cung Môn, cả hai đều có Nguyên Anh cảnh lão tổ trấn giữ, mà cùng với Hoàng Thất nhưng là có 5 cái Nguyên Anh lão tổ trấn áp tông môn.

Đem so với Dương Quang Thần Triều kém hơn 1 đoạn.

Tại một mảnh phế tích.. mảnh phế tích này nằm bên trên mặt đất, nhưng nhìn qua tựa hồ như vừa mới từ bên dưới lòng đất sâu trời lên trên, bị vô tận tựa như kim long dây đẳng bao phủ, hề có người tiến nhập kim long đẳng sẽ lập tức đẳng không mà lên, xé tan người đó.

Mà đám Kim Long Đẳng này nhưng đều bị xé tan tác, xung quanh chúng nó chất hàng đồng cây máu, người người thăm trạng không nở nhìn, máu tươi chảy đầy đại địa, uẩn uẩn vẫn còn vang vọng lại tiếng rống không cam chịu, xa xa vẫn còn những người binh sĩ đang tại tử chiến.

Mà những binh sĩ này liền vô cùng kì dị, bọn hắn toàn thân đầy máu tươi, tay chân gãy đoạn, thậm chí một số người liền là nội tạng lòi ra, khuôn mặt trắng nhợt, bất quá tại đang không ngừng thiêu đốt bản thân sinh cơ, thành một đám hỏa ma chiếu sáng chiến trường, cùng đối phương đại chiến.

Mặc dù binh sĩ phần lớn là Hóa Linh cùng Trúc Cơ, nhưng là cũng đủ thành một trận chiến kinh khủng. Dù sao hai bên không thiếu Kim Đan tu sĩ gia nhập liên tục đấy.

Chẳng mấy chốc, bãi chiến trường này binh sĩ tham gia chiến đấu nhưng gần như toàn bộ đều đã tử vong, hàng vạn người cứ thế quỷ dị mà chết đi, thậm chí không có một người đầu hàng, không một người chạy trốn. Thậm chí còn xảy ra quỷ hiện tượng đồng minh thăm sát, huynh đệ tương tàn.

Mà giữa chiến trường chỉ còn sót lại một kẻ, là nữ giới, phần bụng phình to ra tựa hồ mang thai, toàn thân tràn ngập hung bạo lãng lệ ác liệt ý chí, hai mắt nàng ngập tràn chiến hỏa, sát ý thông thiên đẳng không mà ra, nhưng mà ngưng tụ thành thực chất, hóa thành một thanh hung thần ác sát chi đao, chỉ là sát ý huyết lực ý cảnh đủ người nhìn vào kinh sợ.

Nàng toàn thân quần áo rách nát không chịu nổi, NHƯNG LÀ!!! trên đầu của nàng đội lấy một cái kết thành từ vô số đỏ như máu móng tay mơ mơ hồ hồ vòng nguyệt quế, trên người lại càng có một cổ thuần túy kinh khủng tinh huyết khí thể thành một bộ áo khoác ngoài, đem nàng toàn thân bao phủ tại bên trong.

Đồng dạng nơi sinh ra khác thường, tất có yêu. Nữ quái này cũng vô cùng kì dị, nàng nhãn thần không phải là nên có tại sau khi bị vô tận sát ý quán thân trở nên vô cùng điên loạn, cũng không phải tựa người bình thường thanh tĩnh đầu óc rõ ràng, mà là một loại mơ mơ hồ hồ, không rõ thần trí.

Nói cho rõ ràng: Nàng triệt để biến thành kẻ ngu.

Mà nhưng còn có một điểm đáng sợ khác nữa: chiến trường lúc này liền không còn có một vong hồn còn sót lại.

Tại thế giới này, nhân hữu có ba hồn bảy phách, người chết đi, đại đạo huy động, hồn về địa phủ, luân hồi chuyển kiếp, mà phách giữ lại, hồn còn phách tại tự nhiên là chính mình, mà hồn mất phách còn nhưng lại đã không còn là chính mình.

Phách này nguyên bản lưu trữ tại thân thể, sẽ tự hành tiêu tán trong thiên địa, hoặc vì yêu ma làm đồ ăn. Nhưng là có một số đặc thù trường hợp tại sau khi thân thể tử vong, có thể là do quá sức lưu luyến tự thân cuộc sống, hoặc còn chưa có nhận ra bản thân đã tử vong, hoặc là oán khí nồng đậm không tán, hồn lưu lại nhân gian kết hợp phách, có thể diễn hóa thành quỷ, gây họa nhân gian.

Cho nên tại trong bãi tha ma, tử đường, bãi chôn đầu hoặc các khu chiến trường thường sẽ có độc hành lai vãng Phật đạo tu sĩ, hoặc phù lục đại sư đến vì chúng sinh phổ độ, nếu gặp được oán hồn độc lai độc vãng có thể một phen tiên đưa về địa phủ, coi như kiếm đến một thân công đức gia thân.

Nhưng là.. bãi chiến trường này không còn sót lại một linh hồn nào.

Cho nên, chỉ có hai khả năng có thể xảy ra, khả năng thứ nhất, tất cả các linh hồn toàn bộ giác ngộ bản thân nhân sinh cái chết, không còn chút nào lưu luyến trần thế, tập thể thăng hoa đất nhau về địa phủ đầu thai rồi.

Khả năng này cơ hồ bằng không.

Mà khả năng thứ hai là: Có một cái tà tu, lợi dụng mấy chục vạn người này, muốn luyện chế thành một kiện vô cùng đáng sợ hung binh, sinh sinh đem một tràng mấy chục vạn người này biến thành một tràng đầu CỎ.

Mà kẻ sống sót cuối cùng, rất hiển nhiên chính là hiện Hung Binh kia.

Đình đang đình đang.

Vô số tiếng chuông đồng vang lên, cổ tà binh đứng giữa chiến trường âm âm hét lớn, máu tươi rực lửa, vô luận là Kim Long Đằng vẫn là chục vạn thi thể binh sĩ rít lên từng tiếng, hóa thành bụi bặm, mà đồng thời vô tận phách năng lượng cùng sinh cơ đang dần hóa thành tử khí tràn ngập thiên địa đồng thời cùng lúc lao về phía nữ thầy kia.

Nữ thầy này cũng đang dần dần hóa thành tro bụi, hồn phách có dấu hiệu âm âm sụp đổ, nhưng quý dị chính là phần bụng nàng sinh cơ cùng tử khí càng lúc càng thịnh vượng, kể đó một tiếng hét lớn vang trời vang lên, phá vỡ bụng nàng chui ra là một đứa trẻ toàn thân xanh lờm, mọc ra lông vũ trên người.

Nó rít lớn, lập tức nơi tiếng hét vang tới đất đai xung quanh khô cạn nứt nẻ, liền là tường đá phế tích cũng nhện không được, hóa thành tro bụi.

Bạt vì thi, Hạng trong hạn hán, tự trẻ con hóa thành, nếu trẻ con cùng bụng mẹ tại trong bào thai ngưng đã có tim thai về sau mà chết đi cùng mẹ, chính là song mạng người, nhưng một khi hóa thành thi sẽ hóa thành Hạng Bạt. Nơi có Hạng Bạt, có hạn hán mất mùa thiên tai triền miên, người người than khóc, vì lẽ đó, Hạng Bạt cũng bị liệt vì thiên đại tai thì một trong, xếp hàng gần ngang với Phi Di Xà.

Chứng kiến cảnh tượng này, vô số đang ẩn dấu xung quanh chiến trường nơi tu sĩ âm âm xuất hiện, hết thấy đều là một cách ăn mặc: Áo toi tóa ra hắc khí, đầu nội nón lá phun ra huyết sát ý chí.

"HUNG BINH ĐẠI THÀNH, MÔN CHỦ VẠN TUỆ!!!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Huyết Sát Môn

"HUNG BINH LUYỆN THÀNH, MÔN CHỦ VẠN TUỆ!!!!"

Mấy chục cái mặc áo toi, đội nón lá, toàn thân quanh quẩn hắc khí tà tu cùng kính cúi chào thân ảnh ở chính giữa. Mà thân ảnh chính giữa mang theo một bộ huyết khí khôi giáp, trên đầu mang theo tạo thành từ huyết dù.

Huyết Sát Môn, một trong bảy đại Tà Ma Phái. Mặc dù là một trong bảy đại Ma Môn, nhưng mà Huyết Sát Môn thực lực cũng chỉ có thể xếp hàng ngũ đệ nhị lưu bên trong hơi chút cường đại, mà môn chủ càng là chỉ có Nguyên Anh đại viên mãn thực lực.

Đương nhiên, nghe có vẻ yếu, kì thật tại không sử dụng thiên phú thiên địa chi lực đến Nguyên Anh ma tu cũng mạnh mẽ vô cùng, một thân ma lực độc vật ma khí đều có thể trong nháy mắt lấy mạng người, mà Huyết Sát Môn môn chủ nhưng là trong ma tu cũng mạnh mẽ vô song, cùng Hóa Thần kỳ có thể so sức.

Vẫn là câu nói kia: Nhìn chiến lực không nên nhìn cảnh giới.

Bảy Đại Ma Môn lấy Hồn Điện vi chủ, kì thực trong số 7 cái đại ma môn này cũng chỉ có duy Hồn Điện có thể lấy thực lực bản thân chống cự lại mấy cái Võ Đạo Thánh Địa, về phần 6 cái tông môn còn lại toàn bộ dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, hơn nữa còn phải liên hợp thực lực, tạo thành một cái Lục Thánh Giáo, chính là 6 cái Ma Môn liên thủ.

Về phần Hồn Điện, nhưng là nó chính là một trong thế lực đối chọi gay gắt nhất cùng với Cổ Quốc Cổ Tộc, nhưng là không hơi đâu đi quản đám Lục Thánh Giáo cũng như 9 đại võ đạo thánh địa khác.

Người Ma Môn ưa thích tự coi bản thân là người Thánh giáo, theo đuổi chính là tiêu dao tự tại, cũng không có nghĩa là vô dục vô cầu, mà là tham lam vô độ không có điểm dừng, làm việc không cầu ước thúc, hết thấy nghe theo bản thân tâm tính, muốn làm là làm, muốn không làm là không làm, chỉ nhìn chính mình, bất tuân theo vô luận một đầu nào quy củ.

Kì thật Ma Môn khởi thủy chỉ là một cái nho nhỏ Tiêu Dao Phái, đạo của bọn hắn chính là tiêu phiêu tiêu dao tự tại, hết thấy nhìn bản tâm mà làm việc, chỉ cầu không thẹn với mình, bất quá bọn hắn đánh giá thấp trình độ mặt dày của đám tu luyện giả, dựa theo cách tu luyện như trên không ra trăm năm lớp ma môn người đầu tiên ra đời.

Trước Tiêu Dao phái cũng không phải không có ma tu ăn thịt uống máu, nhưng hầu hết là điên cuồng ma vật, chỉ có tại sau Tiêu Dao Phái Ma tu mới tự thành nó đạo thống.

Triết nghĩa "tiêu dao" nghe có vẻ hay, nhưng lúc làm ra thì nát bét, vô số người tắm trong máu tươi, vô số tòa thành thôn trấn bị đồ sát không còn một

móng. Người thi bị bắt giết luyện đan, lại cũng có uống máu ăn thịt đồng chủng đồng tộc, lại cũng có phản tộc tộc nhân, phản phái tà ma làm ra cái gì thì thầy giết cha sự tình chính là như cơm bữa.

Cho nên tại sau lưng, bị tu sĩ khinh bỉ gọi là Ma giáo, đương nhiên trước mặt vẫn như cũ gọi là vậy.

Còn tốt Liên Minh Thập Đại Võ Đạo Thánh Địa về sau đã rất ít xuất hiện đồ thành tể máu, mấy ngàn năm qua chỉ có trên trăm lần.

Đừng nhìn trăm lần rất nhiều, Trung Nguyên nghe nhỏ hẹp nhưng thực tế cùng Trái Đất to hơn nhiều, một quốc gia mấy trăm vạn dặm, nhân khẩu hàng tỉ tới hàng trăm tỉ cũng không hiếm lạ.

So với bình thường tu sĩ đi theo bình thường chỉ lộ, ma tu có vô số ưu điểm. Giết người lấy máu bọn hắn so với tu sĩ "độc" hơn bình thường, thông qua oán hận luyện thành độc vụ, mà ăn thịt người hoặc là luyện thành nhân đan càng là không chỉ sở hữu cường đại linh lực, hơn nữa thân thể uy mãnh như hung thú.

Mà bọn hắn càng là không sợ hãi tâm ma, bản tính tiêu dao tự cho mình là đúng, lại thêm ưa thích tự lác lư lừa dối người cũng lừa dối bản thân cho nên phần lớn ma tu tại thường sẽ không có cái gọi là "làm việc trái với bản tâm sinh ra tâm ma", cho nên thường sẽ bắt thụ tâm ma ảnh hưởng.

Duy chỉ có tại đối mặt thiên kiếp thời điểm bọn hắn phần lớn sẽ bị đánh cho hồn phi phách tán. Dù sao ma tu nhưng là phần lớn luyện chế mà thành ma tính đồ chơi, lời kiếp nhưng là nhất khắc chế ma tính đồ chơi đấy, vô luận là ma thể vẫn là ma khí cùng ma binh đều khó khắc chế nổi.

Đặc biệt là độ kiếp lên Hóa Thần kỳ, nhưng đó là một đạo thiên sinh đạo khảm, ngàn cái ma tu có lẽ chỉ có 1 sống ra nổi.

Đương nhiên cũng có một vài cái nhỏ ngoại lệ, tỉ như lấy một bộ thiên ngoại hóa thân luyện thành hung binh, có thể thay bản thân chống đỡ lời kiếp.

Huyết Sát Môn thất Tông Chủ cười lớn tiếng khặc khặc hai cái, hắc hắc cười lớn:

"Ha ha ha ha ha. Bản tọa luyện chế thành công Hạng Bạt, chỉ cần tiêu hao thêm 50 năm thời gian nuôi nó lớn lên, tự nhiên sẽ thành một kiện chân chính Hung Binh, kể đó lại đoạt xá nó, ta liền có mười thành nắm chắc đột phá."

Hắn hiện tại là Nguyên Anh đại viên mãn, tuổi thọ cũng đã gần tận chỉ còn lại trên hai trăm năm thời gian. Nếu không thể đột phá lên trên một cảnh giới lên đến Hóa Thần kỳ, nhưng là hắn sẽ muốn tại cái này cảnh giới chết già đấy.

Chết già xong nhưng là không có những cái kia chính đạo tu sĩ tốt kết quả, duy nhất kết quả là hắn thịt bị người róc ra lấy ra luyện đan, xương bị đem đi luyện cốt, tóc chắc có thể tính là luyện khí vật liệu, máu nhưng là có thể luyện thi. Liền là quan tài chắc cũng không có, nói thật chết đi cao giai ma tu về sau nhưng nếu có thể lưu lại chút ít hài cốt chôn cất liền có thể tạ ơn trời đất.

Hung thú một thân là bảo, những ma tu này bình thường ưa thích ăn thịt xác người làm sao không phải?! Dù sao đạo của bọn hắn là "tùy theo bản tâm", bản tâm bọn hắn đối với ăn xác người không có ý kiến, cứ gì không đi làm?!

Dù sao, hơi có điểm lệch.

Nguyên Anh cùng Hóa Thần đừng nhìn chỉ là sai lệch một đại cảnh giới, nhưng Hóa Thần kỳ chính là một đạo khảm ranh giới, Hóa Thần hóa thần, dưới Hóa Thần là phàm, trên Hóa Thần là thần, phàm phục tùng thiên địa chi uy, mà thần chương khống thiên địa ý chí, như thế nào có thể nói gộp làm một?!

Cho dù huyết sát môn chủ có thể tại Nguyên Anh đại viên mãn giết chết ăn thịt uống máu Hóa Thần sơ giai cũng do cái kia Hóa Thần sơ giai yếu kém cùng tên kia mạnh mẽ thôi.

Vì thế, có vô số người tại Hóa Thần khảm ranh này vĩnh cửu dừng lại, không dám tiến lên một bước, mà cũng có vô số kẻ tiến lên một đạo khảm, chỉ còn để lại một đồng tro bụi cho hậu thế.

Càng đừng nói thân là ma tu, đối mặt thiên địa lời kiếp nhưng là sẽ bị giảm ít nhất năm thành chiến lực. Bất quá hắn đã tính toán hoàn hảo, con Hạng Bạt này nhưng là một kiện khủng bố hung binh, sinh sinh đem mấy vạn người ý chí cương khí nhục thân dinh dưỡng linh lực luyện chế nó, thực lực của nó Hóa Thần kỳ cũng khó có thể đả động một chút mây may.

"Tốt lắm, mau đi thôi."

Huyết Sát môn thất Tông Chủ gật đầu, lấy ra một kiện phục thi tác trói chặt con Hạng Bạt lại, kể đó lại nhốt nó vào bên trong Trần Thủy Quan, cả hai đều là ma khí được luyện chế đặc biệt để phong bế thực lực của cường đại cương thi chưa được luyện hóa làm thi nô.

Đồ vật mong muốn đã đạt được, mà hiện tại nhưng là không rời đi, còn đợi đến Trung Nguyên quân đội đi tới đem bọn hắn đánh rụng sao?! Trung Nguyên tại thập đại võ đạo thánh địa nhưng là vô cùng thống nhất, chỉ ít mấy ngàn năm nay cũng chỉ xuất hiện qua trên trăm trường hợp đồ thành tá ma

"Tốt!!"

Mấy chục người áo đen gật đầu kêu phải, đột nhiên vị kia thất Tông Chủ cười khà khà nhìn về phía sâu trong lòng đất, gầm gừ:

"Có kẻ phục tâng tại đây."

Kể đó, tay thi hóa cốt chường, một chường vỡ ra thiên địa, bỏ ra đầy trời ma thi hung khí, tựa như cửu trọng thiên ngập tràn ma khí một kích thẳng tới chỗ một vùng núi, cửu trọng thiên một kích tựa như vô số kinh thiên cái địa quý dữ cùng lao tới, cuốn bay toàn bộ nửa ngọn núi, để lộ ra bên trong là một cái hang đá.

"Hừ, tưởng gì, nguyên lai là mấy con chuột nhắt."

Huyết Sát môn môn chủ cười gần nhìn về phía hang đá, giờ tay lên lại là một chường khác đánh ra, ầm ầm kinh người linh lực tích tụ đánh ra, cửu trọng thiên ma khí nhanh chóng hiện ra vô số ảo ảnh, có chó ba đầu rồng lớn, có tà linh cười cười bước đi, từng bước cô cây úa tàn, lại có ngựa đứng bằng hai chân rồng giận ăn người..

"Cửu U Chường."

Cửu trọng ma khí ầm ầm chấn động, không gian nứt ra để lộ bên trong hang đá trước đó vừa mới trống không chợt nhiều ra bảy người, những người này toàn bộ đều mặc trên mình đồng phục của Bồ Thiên Các.

Trong đó còn có cả Gia Minh lẫn Lục Thiên Minh.

Phành phạch..

Một tiếng rít vang lên, kể đó một ngọn gió mang theo nồng đậm hắc khí đánh về phía Huyết Sát Môn môn chủ, ngọn gió này hoàn không phát ra một tiếng động, đem so sánh nó với Cửu trọng ma khí vừa nãy căn bản là một trời một vực, nhưng thế mà! Ngay khi hai đòn đánh va chạm, lập tức Cửu trọng ma khí ầm ầm vỡ vụn.

Hắc Phong tựa như rắn độc, chỉ một chạm liền để cho Cửu U Chường tan vỡ, kể đó hóa thành một âm ảnh tia sáng, bắn về phía Huyết Sát Môn Môn chủ.

Tưởng như Huyết Sát Môn Môn chủ đã không thể né được, nhưng mà ngay sau đó hắn ta cười nhạt, thân thể hơi lách nhẹ một cái đã né được hắc phong bắn ra, kể đấy hắn liên tục di chuyển về phía sau mấy chục mét, tựa hồ đối với hắc phong có chỗ kiêng kỵ.

Hắc phong một chiêu không trúng đích ngay sau đó quay trở lại, về lại tay của một cô gái đang phiêu phù trên không, hai đôi cánh dơi nhẹ nhàng vung vẩy, mỗi lần vung lại phun ra vô số hắc khí bao phủ lấy toàn thân.

Huyết Sát môn môn chủ nhìn lướt qua cô gái kia, mặc dù toàn thân nàng bị hắc khí bao phủ tuyệt không thể nhìn thấy gì, nhưng hắn vẫn nhận ra được thân phận của nàng:

"Ma tộc!"

Giọng nói của hắn mang theo vô cùng tận phần khích cùng với tham lam chi ý, đặc biệt khi phát hiện ra nàng chỉ vốn vẹn là Nguyên Anh trung kỳ tu vi.

Từ Nguyệt nhẹ nhàng vung vẩy trên tay hắc phong đã hóa thành một cây hắc sắc trường thương, nhìn về phía Huyết Sát Môn môn chủ, bữu bữu môi nói:

"Chỉ thế thôi à!?"

Nàng có chút sinh khí, ma tu ma tu, tên như ý nghĩa chính là cường giả nhân tộc tu hành dựa trên ma đạo phương pháp, nhưng cho dù là như vậy há có thể sánh được với chân chính ma tộc?!

Mặc dù nàng là Mị Ma nhất tộc, tố chất thân thể cùng độc tố đối với nhân tộc trong ma khí tu thành ra đúng là không cao, tuy nhiên cũng phải nhìn là so sánh với ai. Đây nhưng là đem so sánh với những đệ nhất ma tộc, tỉ như Viêm Di Ma, Thiên Lôi Ma các loại, đem so với nhân loại..

Mà đem so sánh với nhân loại liền chiếm ưu thế hơn nhiều lắm, đặc biệt đem so sánh với ma tu, đem so với bọn hắn ma tộc nhưng là sử dụng ma khí tổ tông, nhưng là không thể so sánh.

"Hừ!"

Huyết Sát Môn Môn chủ cười gần, lời lẽ đường đường chính chính nhìn về phía Từ Nguyệt:

"Nghịch súc tà ma từ đâu cũng dám tiến vào Trung Nguyên làm loạn, môn hạ nghe lệnh, trừ yêu diệt ma, bảo hộ Trung Nguyên."

Vừa nói hắn vừa oa oa la thâm trong lòng.. CMN, một tiếng "nghịch súc tà ma" hô lên mười phần khí thế, tuyệt đối có hình tượng cao nhân thâm tàng bất lộ, lúc trước hờ hững ra nhưng là toàn bị hô "nghịch súc tà ma", lúc đang bắt hại thiếu nữ nhà lành nhưng cũng thôi đi, nửa tháng trước đang đi đường mắc tè vạch quần ra đại cũng xuất hiện hai cái gia hỏa chui từ bụi cây ra hô lớn "nghịch súc tà ma" nhưng thiếu chút khiến hắn giặt mình nước tiểu chảy ngược mà chết.

Mà các trưởng lão Huyết Sát môn nhưng là cũng cười khổ một tiếng, ầm ầm linh lực chấn động kết thành tựa như mạng nhện hắc khí, bao phủ lấy toàn bộ vùng núi. Từ Nguyệt nhú mày, toàn thân nàng một loại mị hoặc chi lực trong nháy mắt dâng trào. Cây hắc sắc trường thương trong tay vận chuyển hóa thành một vòng xoáy hắc khí, hướng về một điểm tại trên mạng nhện mà tới.

"Không tốt."

Huyết Sát môn các trưởng lão sa sầm mặt:

"Tiểu oa nhi này muốn đánh về điểm yếu kém bên trong trận."

"Đừng hòng."

Huyết Sát Môn chủ giờ lên một thanh lợi giản, lợi giản nhìn tựa khúc xương bị mài sắc, nhưng khúc xương này lại tựa hồ âm ảnh mang theo một cỗ khí tức giống như giò trong xương, chém xuống một nhát không thấy uy lực gì, chỉ là hắc sắc trường thương mang theo hắc phong lại cách không bị chém đoạn.

"Ám Ảnh Ma thủ đoạn!? Làm sao ngươi lại có Ám Ảnh Ma đặc thù thủ đoạn?! Không có có con Ám Ảnh Ma nào để lại tại đây truyền thừa!?"

Từ Nguyệt kinh ngạc, loại cách không chém này là thủ đoạn của Ám Ảnh Ma, một loại không gian hệ tà ma.

Bất quá có thể khẳng định truyền thừa này là của cấp thấp Ám Ảnh Ma, cấp cao nhưng là có thể cách không xuyên qua vô luận phòng thủ trực tiếp chém một đòn vào bên trong nội tạng đối phương, có thể xưng là một chiêu giết địch cũng không quá.

"Hừ. Liền nhìn!"

Từ Nguyệt hét lớn, hắc khí tán loạn đột nhiên ngưng tụ lại hóa thành một bàn tay thần ma, thẳng hướng mạng nhện phóng đi, bàn tay phóng đại, ầm ầm đập vào bên trên mạng nhện, kết quả là mạng nhện run rẩy sắp đổ.

Xét cho cùng, các trưởng lão cũng chỉ có ba cái Nguyên Anh, còn lại chủ yếu là Kim Đan kì tu vi.

"Xong chuyện tại đây như thế nào!?"

Từ Nguyệt phiêu phù trên trời, đôi cánh doi ầm ầm chấn động tỏa ra hắc sắc tử khí bao phủ thiên địa như đe dọa, nàng nhìn xuống Huyết Sát Môn Môn Chủ nói.

Dù sao, nàng đối với ma tu không có một loại phản cảm nào, nếu có cũng chỉ là do bọn hắn đối với nàng công kích trước.

Huyết Sát Môn Môn Chủ hí mắt nhìn Từ Nguyệt, nếu chỉ có một mình nàng hắn cũng sẽ không để ý lắm, nhưng mà đằng sau nàng chính là mấy vị đệ tử Bồ Thiên Các. Một khi để các nàng bỏ chạy truyền tin tức về Bồ Thiên Các, Huyết Sát Môn tại Huyền Thiên Quốc dẫn ra tai họa đồ ba tông nhưng là tuyệt đối rung chuyển Trung Nguyên, sẽ dẫn tới người người vây đánh.

Mặc dù hiện tại cũng không sai lệch lắm là chuột qua đường, nhưng trình độ tuyệt còn không có để cho các Võ Đạo Thánh Địa để vào mắt, bất quá loại đồ tông chuyện này một khi tiết lộ..

Không quá 5 ngày, Huyết Sát Môn sẽ theo nhân gian đột nhiên biến mất.

"Không thể!"

Huyết Sát Môn môn chủ chém đinh chặt sắt nói, đoạn trên tay hắn xuất hiện một cái ngọc giản, lập tức, con Bạt Hạng đằng sau hắn đang ngần ngừ nhìn trời đột nhiên rít lạnh, tỏa ra thông thiên hoang mạc ý cảnh, một mảnh hư cảnh cát vàng phiêu phù thiên địa, gió nóng ập tới, hướng về phía Từ Nguyệt mà đánh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Thánh hạn linh

Han Bạt gào rú, lấy hoang mạc ý cảnh đánh về phía Từ Nguyệt lập tức khiến cho nàng trở tay không kịp, bị đánh lui ra sau mấy chục mét. Cùng lúc này, các Huyết Sát Môn trưởng lão cũng rít gào hóa thành vô số đạo cầu vòng đen kịt, hướng về Từ Nguyệt đánh tới.

Ầm ầm ầm ầm ầm..

Vô số chiêu thức thẳng hướng về Từ Nguyệt, hắc khí cuộn trào xung quanh nàng thậm chí bắt đầu có xu thế lấy đi ma khí từ ma tu để đảo khách thành chủ. Tại trong hắc khí linh vực, cái khác ma tu ma tính linh lực nhận lấy kinh khủng áp chế, giờ tay nhắc chân cũng là một loại khó khăn, tựa như ở trong nước bùn một dạng.

Cũng đừng nhìn Từ Nguyệt lúc trước bị Vũ Lâm năm sáu chiêu đánh bại, kì thực khi đó nàng bị Thôn Thiên Tháp phản phệ, tu vi đại giảm, hơn nữa Vũ Lâm cái này biến thái thực không thể theo lẽ thông thường ra bài.

Mà hiện tại!? Tại Vũ Lâm truyền cho vài loại phương pháp tu luyện bậc cao, hơn nữa linh lực bên trong mang theo một đạo ảnh hưởng của Tiên khí thể, đem so với bình thường ma khí còn muốn tinh thuần hơn, mạnh mẽ hơn nhiều, nếu là 1 đối 1, nàng tuy rằng không thể đánh giết Huyết Sát Môn môn chủ, nhưng tự bảo vệ tuyệt không vấn đề.

Đương nhiên đây cũng không phải võ đài một đấu 1, hiện tại chính là một đám đánh một, rất hiển nhiên song quyền nan địch tứ thủ, Từ Nguyệt bị thất thế hiển nhiên cũng chỉ là chuyện tất nhiên.

"Hỗn Động Thiên Ma Chi!!"

Từ Nguyệt một tay giơ lên một khối ngọc giản bóp nát, hết lớn, hắc khí trào dâng run rẩy hóa thành một đầu đến từ viễn cổ ma thần lấy diễn hóa âm dương khí thể mang theo chấn động nhân tâm ý chí trong nháy mắt hình thành một cỗ khí tràng kinh thiên động địa.

Từ Nguyệt lạnh lùng giơ ra 1 ngón tay, hét lớn:

"SÁT!!!"

Đồng thời, một cánh tay khác của nàng vươn ra sau, lấy từ bên trong trữ vật giới chỉ ra một khối ngọc giản khác, khối ngọc giản này khác biệt cùng các khối khác, chế tác vô cùng công phu, phù văn đồ họa nhìn qua là biết do tông sư khắc ra, tựa như một đầu viễn cổ hung thú muốn gào rống mà bay đi.

Ngay khoảnh khắc khối ngọc giản này ầm ầm vỡ vụn, một loại không gian ba động nhẹ nhàng tiêu tán trong thiên địa.

Ầm ầm.

Cùng lúc, Hỗn Động Thiên Ma Chi trong nháy mắt phát ra vô số tiếng rít chói tai mà vận chuyển, mang theo vô tận tuyệt vọng ý cảnh mà đang không hiện ra, nếu có cường giả nhìn lên bầu trời sẽ phát hiện phảng phất trên bầu trời nhưng là ngưng tụ một tôn Cổ Ma nhìn xuống chúng sinh, Từ Nguyệt đưa tay ra một chỉ, Cổ Ma đồng dạng đưa tay ra một chỉ.

OANH OANH OANH MINH!!!

Hào quang ngập trời, dưới cổ ma một chỉ, vô số chiêu thức cũng nhận lấy áp chế, bầu trời run rẩy, uy áp trấn áp toàn bộ dưới Nguyên Anh trung kỳ tu vi, mà ngay kể đó, cự chỉ này ầm ầm rơi xuống, đem ánh sáng dập tắt, mười dặm xung quanh trong nháy mắt tối om.

Lúc ánh sáng quay trở lại, mặt đất đã đột ngột hiện ra một cái dấu vân tay sâu mười mấy mét, rộng hàng dặm, dưới Nguyên Anh trung kỳ tu vi nhưng là ngay lập tức hóa thành một vùng máu mà chết, mà đường đường Nguyên Anh kỳ đại viên mãn Huyết Sát Môn môn chủ nhưng là phun ra một búng máu, bay về sau một dặm.

Về phần Hạng Bạt nó chỉ nằm ở bên dưới cự chỉ, cơ mình thành một khối, đối với công kích vừa nãy nhưng là hoàn toàn bất tử. Ngay sau khi cảm giác được cự chỉ uy trấn qua đi, nó lại lần nữa đứng dậy, há miệng đầy răng nanh sắc nhọn rống lên từng tràng, hóa thành một đạo bạch ảnh khí thể mãnh liệt tựa như ma thần hướng về... Huyết Sát Môn Môn Chủ cắn xuống.

Từ Nguyệt:

- ...

"A A A A KHOONGGGG!!! TẠI SAO CÓ THỂ!?"

Huyết Sát Môn môn chủ đã bị cự chỉ vừa nãy đánh thành trọng thương, mặc dù loại trọng thương này căn bản không đáng kể, dựa vào tu vi của hắn có thể cường chế hoành lại kể đó khôi phục trong nửa giây, nhưng là vẫn sẽ tạo ra một khoảnh khắc nửa giây để cho Hạng Bạt tấn công.

ROẠP ROẠP ROẠP!!!

Hạng Bạt tấn công phương thức rất đơn giản, lấy hoang mạc ý chí cùng hư ảnh cát vàng mạnh mẽ trấn áp Huyết Sát môn môn chủ, kể đó há to cặp răng sắc nhọn hướng về ngực của Huyết Sát Môn Môn Chủ cắn tới.

Nguyên bản thân thể bình thường đem so với Hóa Thần kỳ còn muốn cứng rắn hơn một số Huyết Sát Môn Môn Chủ cứ thế sinh sinh bị Hạng Bạt hàm răng ngoạm đi một ngụm, một ngụm này trực tiếp để cho ngực hắn hồng ra một cái lỗ máu, kể đó Hạng Bạt bàn tay vươn ra chộp lấy trái tim của Huyết Sát Môn môn chủ, xé rách ra khỏi lồng ngực, cho vào miệng, một ngụm nuốt xuống.

Ma tu thông thường chính là lấy máu luyện thể, đem so với người bình thường còn muốn nhiều dinh dưỡng hơn gấp mấy lần, tự nhiên với Hạng Bạt nhưng là chất đại bổ.

Bổ Thiên Các đệ tử nhân cơ hội này chạy trốn, mà Gia Minh cùng Lục Thiên Minh lúc này cũng đồng thời đứng đằng xa lo lắng nhìn về một bên này. Mà cũng cùng lúc này... không gian nứt vỡ, xuất hiện ra trong một làn sáng rơi ầm xuống chấn ra một cái lỗ hổng sâu mấy mét nhưng là Vũ Lâm.

Vũ Lâm lúc này nhú mào, kinh ngạc nhìn quanh quẩn, nhìn lên trên thấy được Từ Nguyệt đang bỏ nhào về hướng hắn:

"Chủ nhân..."

"Có chuyện gì?!"

Vũ Lâm kinh ngạc nhìn nàng, chợt nhớ tại lúc trước khi nàng hộ tống Gia Minh cùng Lục Thiên Minh đi tu hành hẳn có cho nàng một đồng lớn ngọc phù cùng với một ngọc giản đặc biệt, có thể trực tiếp đem hồn truyền tống tới.

Nhìn quanh, quả nhiên nhìn thấy Gia Minh cùng Lục Thiên Minh, Vũ Lâm truyền âm cho hai nàng chốc nữa đi ra, đoạn nhìn về phía trấn động, lập tức thấy được một chi cương thi đang tại ăn sống một cái xác, cân nhắc qua khí thế nhưng là một cái ma tu.

Cương thi này nhìn qua tựa hồ là một đứa trẻ, làn da tím đỏ mọc đầy u nhọt hoắt tựa sừng cùng với một lớp lông vũ, đầu nhưng là dường như đã trải qua biến hóa, xương sọ góc cạnh mọc dài ra ngoài, còn mọc ra một hàng 4 cái sừng trên đỉnh đầu, nhìn qua tựa như quỷ.

Hơn nữa, có thể thấy theo cương thi đang ăn thịt uống máu ma tu, nhưng mà khí thế nó không chỉ liên tục tăng lên, thậm chí còn có một đôi cánh đang tại mọc ra sau vai cương thi, cánh tựa cánh chim, chỉ có xương, nhưng lại mọc ra lông vũ.

"Bà mẹ nó trứng."

Vũ Lâm nhảy bật lên, kinh sợ:

"Thánh Hạng Linh!? Hạng Bạt thăng cấp bản!?"

Hạng Bạt là cương thi chuyên chế tạo hạn hán, Thánh Hạng Linh nhưng là cùng loại với Hạng Bạt, chỉ là một loại tử vong bên trong biến dị, điều kiện cần thiết chính là người mẹ mang thai, thai nhi bên trong đứa bé chết đi biến thành thai lưu, sau đó được một loại kì quái tử khí nuôi dưỡng trưởng thành hóa thành Hạng Bạt chỉ là bào thai vẫn phát triển.

Kể đó, nếu mẫu thân chết đi thì Hạng Bạt lúc này cũng sẽ tử vong theo, tương đương tử vong lần hai. Lúc này tại đặc thù trường hợp xảy ra lần hai thì biến cả mẹ cùng con, nhưng Hạng Bạt sẽ tiến hóa thành Thánh Hạng Linh, Thánh Hạng Linh khi mới ra đời cần máu tươi cường giả nuôi sống, bằng không sẽ lần nữa thoái hóa thành Hạng Bạt.

Đặc thù của Thánh Hạng Linh là lông không phải lông mao cương thi mà là lông vũ.

Hơn nữa, Hạng Bạt là tồn tại sinh ra hạn hán, mà Thánh Hạng Linh nhưng là hạn hán chi linh, cùng với Tế Linh các loại nhưng là một loại hình đồ vật, để hóa thành Thánh Hạng Linh cần một điều kiện tiên quyết: Tại thời gian không dài bên trong nhưng sẽ có đại hạn xuất hiện.

Có thể nói, do đủ loại điều kiện khó khăn trộn lẫn cho nên để ra đời Thánh Hạng Linh nhưng là mười phần hiểm có, dù là Hung Thi một trong nhưng nó cũng có thể tính là hung thi đứng đầu.

Ầm ầm.

Nền đất run rẩy khi Vũ Lâm lao về phía Thánh Hạng Linh, hẳn bản ý rất đơn giản: Tuyệt đối không thể để cho Thánh Hạng Linh ăn hết kiện thi thể kia. Một khi nó ăn hết thi thể, tiến giai thành Thánh Hạng Linh sẽ là chuyện tất nhiên.

Mà Thánh Hạng Linh lúc này cũng ngừng ăn, nhìn về phía Vũ Lâm, lại nhìn về phía cái xác Huyết Sát Môn môn chủ, kể đó không chút do dự vứt cái xác sang một bên, há ra miệng máu lao về phía Vũ Lâm, cặp cánh chưa thành hình đằng sau giương lên, một mảnh ngập trời cát vàng hư ảnh lao tới.

Cát vàng tựa lúc trước, nhưng là! Bên trong cát vàng ngập xương sọ người trâu bò lợn cùng vô số phế tích bị cát trắng bao phủ, ngập trời gió nóng phả ra mùi đậm xung quanh tựa như muốn đem xung quanh hóa thành một bãi sa mạc khổng lồ, đây đã là vượt ra khỏi Hạng Bạt khả năng.

Có thể mắt thường thấy đất đai bắt đầu khô nứt nẻ, phong hóa thành cát trắng.

Hạng Bạt chỉ có thể tạo hạn hán, nhưng là Thánh Hạng Linh có thể chế tạo sa mạc.

Mà Vũ Lâm cũng không nề nà, sau lưng thôn thiên cái địa phù văn cổ xưa vận chuyển, ý chí mang theo tận thế hình chiếu, hồng thủy lũ lụt đỏ rực ngập phủ sa, mưa lớn kéo dài hàng năm trời cùng với ngập trời tuyết trắng xen lẫn đại băng hà kỉ nguyên ầm ầm giáng lâm cùng đại sa mạc ý chí va chạm.

Ầm ầm. vô số tiếng oanh minh truyền tới, hai cái dị tượng thiên địa va chạm, chấn động đến hàng dặm xung quanh đây.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56

Ầm ầm.

Hai loại vô cùng trái ngược ý chí va chạm, cùng là đại thiên tai nhưng ý chí hoàn toàn trái ngược nhau, một bên là mang theo đại hồng thủy cùng đại băng hà tàn phá nhân gian, một bên là ngập trời cát vàng ý chí muốn đem toàn thể gian này hung hăng hóa thành một bãi hoang mạc, thiên tai đại nạn, nhưng mặt nào đó chính là kì phùng địch thủ.

Có hồng thủy không nên có hoang mạc, mà tại hoang mạc không nên sinh ra hồng thủy.

Kì thật, Vũ Lâm biết nếu là bản thân sử dụng đại sâm lâm ý chí nhưng là hiệu quả càng lớn, bất quá hẳn chỉ rành đối với tận thể cảnh tượng thôi động, sâm lâm chi ý nhưng là không có quá nhiều hiểu biết.

OANH MINH một tiếng, hai người va chạm, mười dặm xung quanh đất đai liên tục bị ảnh hưởng bởi hai loại thiên tai ý chí, nhưng tựa hồ càng có xu hướng nghiêng về hồng thủy một bên, mà tại trung tâm hai loại thiên tai, Vũ Lâm giờ tay ra!

Phù văn ầm ầm vận chuyển, thần thánh quang minh khai giáp, kiếm cùng cánh lấy tựa như vì muôn dân trăm họ mà khai linh hóa thành thần quang, bao phủ bầu trời. Thánh Hạng Linh tên mặc dù mang một chữ Thánh, nhưng lại là Thánh bên trong Thi, đối với quang minh khí tức vô cùng miễn cảm.

RỒNG RỒNG RỒNG..

Thánh Hạng Linh nhìn lên bầu trời rồng ba cái, ngập trời sát ý tạo thành một cái hắc cầu đem nó bao phủ, lại hướng về Vũ Lâm mà đi. Cùng lúc này, Vũ Lâm cười lạnh, đầu hẳn không gian ầm ầm chấn động, một cái cổ tháp phá vỡ hư không mà ra, hướng về Thánh Hạng Linh đập một cái, đem nó chấn bay ra ngoài khỏi thiết sát chí ý.

Chính là Thôn Thiên Tháp.

Nguyên bản Thôn Thiên tháp tới từ Tiên giới, một cổ tiên chi ý bên trong đầy đủ trấn áp vô luận cái gì ở phạm vực, nhưng Thánh Hạng Linh bên trong hai chữ Thánh cùng Linh không phải để trưng, nó chính là đại hạn thiên địa hình thành chi linh, Tiên chi ý đối với nó cũng không có loại kia đối với Vũ Từ Mạch trấn áp hiệu quả.

Chỉ có thể khi làm chùy đập.

Vũ Lâm ngay sau đó lao tới, ngập trời cương khí ầm ầm chấn động, tựa như hóa thành một vầng thái dương đối với Thánh Hạng Linh lao tới, hàng ngàn vạn cân sức nặng nhưng là đối với Thánh Hạng Linh cũng là một loại sức ép kinh hoàng.

"Địa Linh!"

Vũ Lâm lạnh lùng nói, nếu có cường giả tại bên trong thể nội hẳn nhìn thấy qua sẽ bàng hoàng chấn động: Mang theo cổ xưa khí tức phù văn ầm ầm vận chuyển trong cơ thể hẳn, chấn động nội tạng bên trong thậm chí ảnh hưởng kinh mạch, sinh sinh suy diễn ra Địa Linh thể chất cùng loại thể chất.

Địa Linh thể, thể chất con cưng của đất mẹ, một khi tiếp xúc mặt đất có thể nhận được lực lượng vô cùng vô tận, thậm chí tốc độ tu luyện cùng hấp thu linh khí cũng đề thăng trăm lần, hơn nữa có thể tăng mạnh bản thân thể chất, khiến thân thể nặng nề vô cùng, một đập có thể đập chết Thần Ma Tiên Yêu.

Nhưng kỳ thật là một loại ảnh hưởng trọng lực, khiến chỉ bản thân Địa Linh Thể người tăng mạnh trọng lực lên ngàn lần vạn lần.

Mặc dù Vũ Lâm thông qua Thượng Cổ Linh Thể Diễn Sinh Phù chỉ có thể tái hiện phần nào uy lực của Địa Linh Thể, nhưng là vẫn có thể diễn sinh ra một phần.

ẦM!!! Một tiếng vang chấn động mười dặm xung quanh, mặt đất sinh sinh lồm xồm hàng chục mét, bên dưới bị Vũ Lâm liên tục đập mạnh, mỗi đập còn mang theo một loại khác nhau vô kỷ cùng quyền cước chí ý, lấy lực lượng trấn áp làm chủ sinh sinh đè nén Thánh Hạng Linh xuống dưới.

Thế nhưng, không hổ là Thánh Hạng Linh, đối với những loại này công kích nhanh chóng hồi phục.

"Chết đi."

Vũ Lâm không chút nào lưu tình giờ tay lên, phù văn cổ xưa vận chuyển, vô tận ma khí bị các ma tu cùng Từ Nguyệt rải rác quanh chiến trường hóa thành một con lốc đen tự thân hình thành một cái nhân hình phù văn.

"Chiến Song Đế!!!"

Vũ Lâm lạnh lùng ca lớn, phù văn tựa người, năm tay hai chân, ầm ầm vận chuyển, thiên địa kịch liệt biến sắc, trời đất vẫn vũ, một cổ ngập trời thương hải tang điền dào dạt mà ra... một luồng sương mù đột nhiên xuất hiện, ba dặm xung quanh trắng bóng không nhìn thấy nổi dù là đầu ngón tay vừa mới nâng lên.

Thiên địa chi lực không ngừng vận chuyển, thế mà diễn sinh thành một cái Thần Linh hư ảnh, thần linh mất thước mây ngài, đầu mang vương miện sắt nung đỏ rực, hai mắt hóa thành chiến ý sinh sinh đem bầu trời đều bao phủ trong mây mù, năm tay thần linh cầm năm loại binh khí khác nhau, một cổ chiến tranh cổ ý chấn động cửu thiên, thậm chí bầu trời mây đen tựa hồ không chấp nhận thần linh tại phạm gian đi lại, bắt đầu hội tụ mây đen giáng xuống đại tai chi kiếp, hủy diệt vị này Tà Thần hóa thân.

XI VUU!!! Năm xưa thiên hạ rung chuyển, Xi Vuru thống lãnh ngàn vạn Cửu Lê bộ lạc tiến quân, đánh bại Viêm Đế, cuối cùng Viêm Đế bại trận mà bỏ chạy, phải về cầu viện Hoàng Đế, cuối cùng Hoàng Đế cùng Viêm Đế hai vị Đế liên thủ, nhưng vẫn là chín lần chiến thì chín lần không thắng, ba năm không hạ được thành, phải cầu viện vô thượng Thần binh cùng đốc hết Nhị Đế chi lực mới đem Xi Vuru đã bại, chặt đầu.

NHƯNG LÀ!! Truyền thuyết Xi Vuru mạnh mẽ khủng bố, sớm đã khắc sâu trong thiên địa. Nay Vũ Lâm thấy thân người, câu thông thiên địa, lần nữa tái diễn lại khoảnh khắc này trong thiên địa, Xi Vuru một người năm binh khí, tay làm ra sương mù dày đặc lấy sức một người chiến song đế.

Vũ Lâm lạnh lùng nhìn trên trời mây đen, biết được Xi Vuru hư ảnh chỉ có thể tại bên trong Phạm Vực tồn tại chính xác 5 giây, vượt quá dù chỉ là nửa giây cũng sẽ dẫn động Hủy Diệt Sát Kiếp, lập tức Xi Vuru đằng sau hân âm âm rung chuyển, năm món binh khí hết thấy chấn động, cùng lúc giáng xuống Thánh Hận Linh trên người, đất trời run rẩy theo tiếng hét của Thánh Hận Linh, thân thể nó âm âm nổ tung, bay ra xa tung bay năm dặm, đầu thân chân ba phần tách thành từng khối.

Thánh Hận Linh dù có chữ Thánh, dù là đại hạn chi linh, nhưng cùng thần linh dù cho có là tà thần so sánh nhưng vẫn là phạm tục chi vật, há có thể chịu đựng ngũ trọng kích của thần linh!? Nó thân thể bị tách ra thành năm khối phun ra máu đen hôi thối, máu đen chạm vào cây cối cây cối liền mục nát, chạm vào đất cát mặt đất liền hóa đen, chạm vào nước nước liền bốc lên một luồng tanh tưởi, nhưng là cũng bị kinh người thần minh ý chí chấn động, cuối cùng ngã gục xuống.

Vũ Lâm nhìn qua Thánh Hận Linh thi thể, đảm bảo nó đã không thể thi biến lần 3, cuối cùng thu hồi nó về. Thánh Hận Linh nhưng là đồ cực tốt, toàn thân có thể xưng là bảo, xương cốt luyện khí, máu thi thành mực phù, thậm chí nếu bán cho Phật gia chùa miếu có thể ít nhất đổi lấy một kiện Nguyên Anh Đạo Khí.

Bất quá, hân nhưng không có ý định đem bán, ngược lại đem bán mới là lỗ vốn, hân có sẵn dự định cho con Thánh Hận Linh này.

Âm âm.

Vũ Lâm nhú mày nhìn trên bầu trời kiếp vẫn đang tiêu tán, lác đác, chỗ này nhưng không phải là địa phương tốt để ở lâu. Lôi kiếp dễ dàng dẫn tới một số nhân sự gia hỏa chạy tới, dù sao bọn hân hân sẽ ảo tưởng là các loại bảo vật xuất thế.

Chợt hân dừng lại, hơi sững sờ, tại bên trên khối thi thể của Huyết Sát Môn môn chủ lục lợi một chút, kế đó bàn tay xọc vào trong hư không, ngoáy một hồi lôi ra một kiện trữ vật giới chi.

"Còn có loại này giấu đồ thủ đoạn!?"

Vũ Lâm nghi hoặc tự hỏi, chỉ là cũng không có quan tâm lắm, Thánh Dực giương cao âm âm vỗ cánh bay đi mất, Vũ Lâm mang theo Tử Nguyệt cùng với Gia Minh và Lục Thiên Minh bay đi mất.

Nửa ngày sau khi Vũ Lâm rời đi, bầu trời đột nhiên tối sầm lại, mây đỏ tươi như máu vẫn vũ khắp trời, một vầng trăng máu tựa như ảo cảnh hiện lên, mưa máu rơi xuống hóa thành hồ máu, hồ máu dần dần run rẩy ngưng đọng thành một vùng nước cùng với nhân hình không sai biệt lắm.

Dần dà, nước máu hóa thành cơ bắp, cũng bắt đầu ngưng tụ ra xương cốt, nội tạng đỏ như máu nhưng nhúc nhích di chuyển, sau nửa ngày một cái toàn thân đầy là máu tươi người từ trong hồ đi ra, cư nhiên chính là Huyết Sát Môn môn chủ.

Ma tu hành tẩu trong thiên hạ có thể xưng tụng một tiếng cường giả thường có vài loại, hoặc là gan to bằng trời, hoặc là trời sinh liền có một cỗ xu cát tị hung tiềm chất, hoặc là có trường sinh thủ đoạn, bằng không không kịp lên Nguyên Anh nhưng đã bị người treo lên cọc giết chết.

Mà Huyết Sát Môn môn chủ chính là loại thứ 3, Phục Linh Hồ, một loại tái sinh thủ đoạn, gửi gắm một phần linh hồn vào một loại võ kỹ ngọc giản, võ kỹ sau nửa ngày khi hân "chết" sẽ tự động kích hoạt.

"Thật là đáng sợ."

Huyết Sát Môn môn chủ liếm môi, mặc dù đối với Thánh Hận Linh khao khát có thừa, nhưng hiển nhiên biết mình dù là thời kì toàn thịnh cũng không phải là đối thủ của nó, càng đừng nói người đem nó đập chết.

Bất quá cũng không rõ làm sao Không Thi ngọc không có tác dụng.

Kì thật, Thánh Hận Linh cũng đã vượt ra ngoài phạm trù của cương thi, nó là một tinh linh lấy cương thi hình dáng tồn tại trong thiên địa, là điềm tai biến tượng trưng cho đại hạn, tinh linh thiên địa há có thể để cho người lấy nó vì nô?!

Huyết Sát Môn môn chủ suy nghĩ một chút, lác đác, huyết hồ bên trong ngưng tụ thành một tấm áo, khoác lên trên mình bay đi mất.

Chỉ đáng tiếc trừ vật giới chi bên trong đồ vật đều đã bị lục soát hết mất, cũng tốt không có quá nhiều đồ đạc. Khác với các tu sĩ khác, huyết sát môn môn chủ có một loại đặc thù thủ đoạn để trừ bảo, phòng tránh bị "giết" về sau phục sinh mất hết trần bảo.

Nhưng là năm phút sau, phảng phất thê thảm tiếng gào truyền ra:

"A A A A Trân bảo của lão phu. Ngươi cái tên kia trời đánh không có chỗ chôn gia hỏa..."

Một bên khác, đang tại phi hành Vũ Lâm đột nhiên nghe được Hệ Thống đột nhiên phát ra thông báo.

"Tích tích.. xin chào Kí Chủ."

"... "

CMN, tại sao lại là người cái đồ chơi này.

Vũ Lâm giật mình thiếu chút từ trên trời rơi xuống.

"Tích tích, hệ thống người được Kí Chủ có mùi tiền, muốn hay không tiến hành nạp Hệ Thống tệ."

"Không hứng.. "

Vũ Lâm đang tính lắc đầu, chợt nhiều mây hỏi:

"Hệ Thống tệ là đồ vật gì?!"

"Tích tích.. đơn vị tiền tệ đặc thù của Hệ Thống, có thể thông qua đó mua các vòng quay may mắn lớn nhỏ, thậm chí trong tương lai khi Thương Gia Cửa Hàng khai mở có thể mua về đủ các loại thiên tài địa bảo. Tích tích..Kí Chủ có hay không cảm thấy Hệ Thống tệ tên nghe rất soái!?"

"Rất có áp chế tinh thần đáng về đâu."

Vũ Lâm gõ gõ đầu hồi đáp, mà lúc này Hệ Thống:

-

"TÍCH TÍCH, CẢNH BÁO: PHÁT HIỆN DỊ BIẾN THỜI GIAN TRỰC!!!"

Vũ Lâm đang bay chợt rối loạn, rớt từ trên trời rớt xuống, phang ra một cái hố to:

".... "

"Tích tích, cảnh báo, thời gian trực bên trên xuất hiện không cách nào đo lường biến cố, tiến hành chỉnh lý tân nội dung cốt truyện, đồng thời ban bố tuyển hạng nhiệm vụ."

"Tích tích, nội dung cốt truyện đầu tiên: Ninh Lệ, tu chân thiên tài một trong nhận được trưởng lão Linh Hư nhất mạch làm đệ tử. Mà Vũ Lâm thân là thủ tịch đệ tử phải đến tiếp đón, không những không có đến tiếp đón mà còn đối với nàng thể chất sinh ra to lớn tham lam, cuối cùng giữa đường đem nàng ý đồ chém giết, nhưng là! Ngu xuẩn mất khôn, không chỉ không có chém giết được, còn để cho nàng chạy trốn, từ đó đoạt tới vô tận cơ duyên, nhất phi trùng thiên từ đó phân sát trong ngắn ngủi một năm."

"Ban bố đệ nhất hạng nhiệm vụ: Tiến về Ninh gia, tiếp đón thành công Ninh Lệ từ Ninh gia về Bồ Thiên Các, đồng thời mạnh mẽ ra tay, hung hăng ngăn lại năng khả năng đối với Kí Chủ tạo ra nguy hiểm tính."

Phần thưởng: Linh Cổ Đan.

Trừng phạt: Tử vong."

Vũ Lâm vừa nghe xong, chợt phun ra một bụng máu, CMN, lại là nhân vật chính xuất hiện, lại là một năm. Nhảm tính một chút, ban đầu hắn có thể sống sót 10 năm, sau đó là 5 năm, kế đấy là 3 năm, bây giờ nhưng càng là chỉ có 1 năm?!

Này tương đương với hắn ban đầu mặc dù cũng không nói là Boss Cuối, bất quá cũng có thể coi như là Trung cấp Đại Boss, sau đó biến thành Tiểu Boss, về sau thành ven đường có thể thường thấy tiểu quái bây bên trong đại quái, hiện tại càng là trở thành ven đường tiểu quái, người người vây đánh lại rơi ra một hai kiện đồ trắng.

Tại sao!? Năm ngoài hắn vẫn là Trung Cấp Đại BOSS, bị giết thì cũng có thể rơi ra 3 kiện đồ chanh lam đây!? Ngắn ngủi một năm liền thành ven đường tiểu quái, đánh giết xong rơi ra 100 đồng bạc cùng 1 món đồ trắng là sao?!

Đương nhiên, Vũ Lâm còn chưa biết kinh khủng chân chính chưa có giáng lâm...

"Tích tích.. CẢNH BÁO, THỜI GIAN TRỰC HỒN LOẠN SINH RA, SẴN SINH RA KHÔNG CÁCH NÀO ĐO LƯỜNG BIẾN CỐ, ĐÃ ĐẢN SINH RA MỘT VỊ CÙNG KÍ CHỦ KHÔNG CHẾT KHÔNG THÔI SỞ ĐO CỪU HẠN GIÁ TRỊ VÔ TẬN NHÂN VẬT CHÍNH, HÁO HÁO VIẾT DI CHÚC ĐI. ĐỪNG LO, NGƯỜI Ở NHÀ VỢ CON TA CHĂM."

"Tích tích, ban bố hạng tuyển nhiệm vụ thứ hai: TÌM HIỂU VỊ NÀY NHÂN VẬT CHÍNH BÍ ẨN TỒN TẠI."

Phần thưởng: 1.000.000 Hệ Thống tệ.

Trừng Phạt: Không."

"Ta đi con mẹ người."

Vũ Lâm sắc ra một ngum máu, hướng về Hệ Thống chửi rủa:

"Người hiện tại tốt, trực CMN tiếp tạo ra cho ta một cái giá trị cừu hận vô tận nhân vật chính a! Cái này còn không tốt tương đương trực tiếp đem ta y án tử hình!? Lại CMN chính là một lúc hai cái nhân vật chính!!!"

"Tích tích, không cần lo, Kí Chủ đã có thể lựa chọn một trong hai loại nhiệm vụ: Đề nhất cốt truyện nhiệm vụ cùng đề nhị cốt truyện nhiệm vụ, tùy ý chọn một trong hai."

"Thật!?"

"Đương nhiên a. Ta đã bao giờ lừa Kí Chủ qua."

"Vậy tốt, ta tuyên.. "

Không kịp đợi hắn nói nốt..

"TÍCH TÍCH, BIẾN CỐ XẢY ĐẾN, DANH HIỆU: "HÀI TỬ MỚI SẼ LỰA CHỌN, ĐẠI NHÂN SẼ CHỈ TẮT CẢ TA ĐỀU MUỐN" KÍCH HOẠT. KÍ CHỦ LỰA CHỌN TẮT CẢ ĐỀU MUỐN, CẢ HAI DẠNG NHIỆM VỤ THÀNH CÔNG XÁC NHẬN QUA, XIN CHẤM THÀNH CHIA BUỒN CÙNG KÍ CHỦ.... TÍCH, KÍ CHỦ VẪN LÀ NHANH VIẾT DI CHÚC ĐI..."

"Ta đi con mẹ người Hệ Thống..."

(Hệ Thống lúc này hừ hừ: Áp chế? Ta cho người áp chế.)

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Thái Hoa Tiên Nhân 18+

Trưởng lão đảo bên trên, tại Linh Hư cung lâu các, một vị nào đó tiền bối đột nhiên mở to cặp mắt tựa hồ hoảng kim, hơi nhũu mày từ trạng thái mơ hồ tỉnh táo lại, nhũu nhũu mày, bấm ngón tay liên tục xem kết quả là cái nào khúc nhân quả cùng mình liên quan tới.

Vị này chính là Thái Hoa Tiên Nhân Long Tiên Tư, tu vi Hợp Thể kì, tiền thân Vũ Lâm năm đó bá làm nghĩa phụ.

Qua rất lâu, Thái Hoa Tiên Nhân ngừng đầu nhìn một hướng khác, phảng phất không xác định, liên tục lần nữa suy tính, bèn thở dài. Tâm tình không có quá lớn chấp chòn, trực tiếp cầm lấy một thanh phi kiếm đưa tin, ném ra ngoài cửa sổ.

Cùng lúc này, thủ tịch Kim Đan đảo Vũ Lâm đang liên tục không ngừng cười trên người chúng nữ, cười cười, trái phải hai bên ôm lấy Gia Minh cùng Tử Nguyệt, bên dưới không ngừng nắc lầy Vũ Tử Mạch, mà đang áp lên hai vai để cho hắn không ngừng bú hạ bộ là Lục Thiên Minh.

Vũ Tử Mạch bị hắn nắc đến nay đã liên tục 3 lần, hơn nữa mỗi lần đều cực kỳ mạnh bạo, nàng nằm áp sát lên trên giường, không ngừng rên rỉ một cách dâm dăng, hai chân vươn ra sau lưng hắn kẹp chặt lấy, không ngừng tự bản thân nhấp. Nàng quay đầu nhìn về phía hắn, rên rỉ:

"Chủ nhân.. em ra.. A A A A A"

Mà Vũ Lâm cũng cùng lúc này không ngừng nhấp mạnh hơn, mỗi lần nhấp bên trong âm đ*o từng thớ thịt sẽ không ngừng mút lấy dương v*t hắn, nước dâm không ngừng tiết ra để cho hắn rút ra cho vào càng dễ dàng hơn. Mà nương theo hắn nhấp vào, Vũ Tử Mạch âm đ*o bên trong d*m thủy tiết ra càng hăng say, tựa như suối đổ.

Vũ Tử Mạch nằm im trên giường, liên tục bị Vũ Lâm nhấp mạnh vào trong, mà Tử Nguyệt thấy thế, bèn cười nhẹ, trong ánh mắt u oán Vũ Tử Mạch đầy nàng ra, há miệng ra đối với Vũ Lâm, nói:

"Chủ nhân, dùng miệng của nó đi."

"Tử Nguyệt nhà ta thật dâm dăng đấy."

Vũ Lâm cười vỗ mông nàng, cặp mông sóng sánh khi Vũ Lâm vỗ mông, Tử Nguyệt nhẹ rên một tiếng, ra một chút, lưỡi là ra liếm qua dương v*t Vũ Lâm:

"Toàn nhờ chủ nhân dạy dỗ cẩn thận."

Vũ Lâm cười, hơi có chút khó khăn chế, lưỡi Từ Nguyệt cấu tạo cùng nhân loại hơi đặc thù đầy gai mềm khiến mỗi lần nàng rút hẳn đều rất khó để ra lâu. Hắn bèn nhanh chóng ấn ngập dương v*t vào bên trong miệng Từ Nguyệt, để cho nàng phát ra những tiếng ưm ưm âm thầm.

Vũ Lâm không ngừng ấn mạnh, Từ Nguyệt âu yếm nhìn hắn, bên trong miệng lưỡi không ngừng di chuyển quanh căn trụ, mỗi lần Vũ Lâm rút ra nàng lại nhân cơ hội dò lưỡi quanh đầu khấc một lần, vô số gai mềm chạm vào kích thích Vũ Lâm càng nhấp càng mạnh, đập bạch bạch bạch vào miệng nàng.

Sau 5 phút, Vũ Lâm rút dương v*t ra mạnh mẽ rên một tiếng, một dòng tinh dịch nóng hổi bắn vào trên mặt nàng, dù nàng đã lè lưỡi ra hứng nhưng vẫn dính lên trên từ trán tới cằm. Gia Minh liếm môi, nhìn qua Từ Nguyệt nói:

"Nguyệt tỷ, cho ta nếm một chút được không?!"

Nói rồi không kịp để cho Từ Nguyệt nói gì, Gia Minh đè Từ Nguyệt ra, mê đắm liếm chút tinh dịch sót lại trên mặt Từ Nguyệt, đồng thời dùng đũa cặp mộng trước mặt Vũ Lâm, hai tay banh mộng ra. Vũ Lâm cười dâm tà, đè cả hai xuống, Gia Minh cùng Từ Nguyệt đè lên nhau, hai cặp vú ép lẫn nhau tạo ra một cảnh mê người, lại thêm đang nằm sấp trên giường Vũ Từ Mạch nữa, tựa như để cho Vũ Lâm chọn lựa.

Vũ Lâm nhanh chóng chộp lấy hông của Gia Minh, ấn nhẹ vào bên trong cửa mình nàng, Gia Minh đang liếm tinh dịch trên mặt Từ Nguyệt rên khe khẽ khi dương v*t tiến vào sâu trong âm đ*o nàng. âm đ*o nàng như muốn nuốt lấy dương v*t hắn, Gia Minh chủ động nhấp vào, mà Vũ Lâm cũng liên tục nhấp.

Hai bàn tay Vũ Lâm nặn cặp mộng của Lục Thiên Minh vẫn đang đứng im, nàng miệng bị buộc một quả bóng có lỗ, Lục Thiên Minh con mắt nhìn Vũ Lâm u oán trong khi bên dưới d*m thủy không ngừng chảy ra, bất quá Vũ Lâm làm bộ không quan tâm.

Hồng Vũ Lâm không ngừng nhấp, mà Gia Minh cũng rên lên ư ư:

"A... Ừm... Chậm... Chậm lại... A... A... Đừng mà... Nó thì không chịu được... Ừ..."

"A A A thiếu gia, nó thì sướng quá.. a a thiếu gia, tại sao ngài lại cứng hơn bình thường vậy, của ngài chạm đến tử cung nó thì rồi a a a "

"Cảm giác tuyệt quá.. thiếu gia.. đừng ngừng lại.. "

Vũ Lâm càng nhấp càng mạnh, cuối cùng Gia Minh không gượng dậy nữa, nằm trên mình Từ Nguyệt rên oai oái, cùng lúc này, Từ Nguyệt hí mắt dâm tà, há miệng ngậm lấy núm vú của Gia Minh, một tay sờ xuống tại bên ngoài cửa mình Gia Minh xoa khe khẽ..

"A A A A thiếu gia, bắn vào trong em đi, bên trong em đang tan chảy."

Gia Minh la lên, d*m thủy phun ra như thác, mà Vũ Lâm cũng nắc mạnh hơn, từng cú nhấp cơ hồ gần chạm đến tử cung, dương v*t như ác long không ngừng hung hãn tới đi, để cho Gia Minh run rẩy rên rí, âm đ*o thắt chặt lại tựa hồ muốn nuốt dương v*t hắn lại.

"Thiếu gia, nó thì sướng quá, khuấy tung bên trong nó thì, thật nóng. Tuyệt quá."

Mà Vũ Lâm cũng cảm giác được bên dưới đột nhiên thắt chặt, do bất ngờ nên hắn làm càng nhanh hơn, dâm tà cười lớn:

"Gia Minh à, người thật chặt. Thực là đang vắt khô ta a."

Nói rồi, bên dưới càng ấn mạnh hơn, cuối cùng Vũ Lâm phun ra một tràng sữa trắng vào bên trong Gia Minh, thậm chí trào cả ra ngoài. Làm tình xong, Gia Minh nằm vật xuống, ánh mắt vẫn còn chưa thỏa mãn nhìn Vũ Lâm, bất quá nàng cũng hiểu muốn được đi- thêm lần nữa sẽ rất nhanh.. Dù sao tối qua mới đến một lần.

Mà Lục Thiên Minh cũng nhìn không nổi, nàng sà lên người Vũ Lâm, trực tiếp đẩy ngã hắn, nàng cắn nát cái quả bóng mà Vũ Lâm nhét vào, nhìn hắn u oán, nùi thon đang rộng để cho côn th*t tiến vào. Tóc nàng xoắn tung, mắt bùng lên dục hóa nhìn Vũ Lâm, miệng không ngừng liếm láp bộ ngực săn chắc của hắn, nói:

"Vũ Lâm...choi ta đi. Ta muốn người lắm, người tên bại hoại... ta muốn được đi-."

"Được."

Vũ Lâm cười dâm tà, nhắc bóng nàng lên, đặt lên trên đùi, bắt đầu một tràng mới khoái hoạt.

....

Ba giờ sau..

Cộp cộp cộp..

Vũ Lâm lúc này đang ngủ cùng với chúng nữ, chợt nghe từ bên ngoài tới một tràng gõ cửa, bèn mặc đồ đi ra ngoài mở cửa.

Bên ngoài là một thanh phi kiếm trong như ngọc thạch, mô tả nghe ngẫu nhiên nhưng kì thật đây là nhựa không màu, dùng để làm phi kiếm truyền thư số

lượng lớn, đỡ tốn nguyên liệu. Hắn giờ tay chop lấy phi kiếm, kiểm tra một chút bèn nhận được một tin tức:

"Vũ Lâm, lập tức đến trong cung ta."

Vũ Lâm xoa cằm, đây xem ra là lần đầu tiên đến Thái Hoa cung kể từ khi xuyên qua đến giới này đi? Bèn soạn soạn chút đồ thổ đặc sản mang tới.

Thái Hoa cung.

Thái Hoa Tiên Nhân một tay thọc vào trong áo, áo phanh ra để lộ bộ ngực cường tráng vô số vết đao đâm, tay gãi gãi xong đưa lên mũi ngửi, một tay khác vơ lấy một vốc kẹo ngọt vút vào miệng, gật đầu khen:

"Không tệ."

Vũ Lâm đang nhai một thanh sô cô la:

- ...

Hợp Thể cũng có Hợp Thể this that, nhưng mà cái này chỉ có thể là Hợp Thể there, coi như cũng có thể mở rộng chút tầm mắt. Không tệ.

"Tiểu tử thú. Ngươi tu hành không tệ."

Thái Hoa Tiên Nhân gãi nách móc ra một cục gì gì đó to như ngón tay, vút ra một bên, cầm trong tay bút lông viết chữ, tư thế rất ưu nhã chữ thể mà rất CMN đẹp.

Viết xong cầm lên thổi khô, sau đó chăm chú gấp gọn lại, nghiêm túc nói:

"Ngươi thay ta xuống núi, đây là địa chỉ, đi cái kia Đan châu Thanh Định quận. thay ta tìm cái năm cũ có nhân, hắn có một đứa con, năm nay hắn là bảy tuổi, nam hài, tên là Ninh Lệ, trong tay có năm đó ta lưu lại tín vật, đây là mẹ hắn năm nay gửi tới hắn một chòm tóc."

"Nhất định phải đem hắn đây an toàn về đây, lúc trước ta nợ mẹ hắn một phần ân tình, mang theo núi làm cái phở thông đệ tử bảo vệ hắn cả đời vô ưu."

Vũ Lâm lưu lại chòm tóc, cho vào trữ vật giới, gật đầu:

"Ồn... "

Chưa kịp đợi Vũ Lâm nói xong, đột nhiên ầm một cái, cửa Thái Hoa cung bị mở ra, một vị ngoại môn trưởng lão hót ha hót hải chạy vào, nói:

"Chường giáo trở về!!!"

"Ây?!"

Thái Hoa Tiên Nhân tiếp tục nhai nốt đồng kẹo, nói:

"Chường giáo!? Ý ngươi chường giáo là nói.. CMN? Mộ lão thất phu kia trở về?! Đến đâu rồi?"

"Đã đến ngoại môn Phi Ứng Nhai!"

"Mẹ!"

Thái Hoa Tiên Nhân gật mình, ánh mắt lóe lên, tu vi thông thiên ầm ầm vận chuyển, đem toàn bộ trong đại sảnh đồ đặc cuốn lấy, còn có lóe mắt hào quang hiện ra, tựa như tiên nữ nhảy múa, tựa như ba mắt thần tiên ầm ầm bày binh bố trận, đại sảnh trong thoáng chốc bày ra một kiện tiên cung khí chất.

Vũ Lâm:

- ...

Nhìn lại trong tay sô cô la không biết bao giờ biến mất, hốt hoảng la lên:

"Ta kẹo đâu?"

ẦM ẦM..

Cùng lúc, vô tận lời hải đi tới, kéo theo một cái mặt mũi quắc thước lão già. Lão già này chính là Mộ Vân, đương nhiệm chường giáo Bồ Thiên Các, một thân Đại Thừa Kỳ tu vi khủng bố vận chuyển, có thể thấy biến lời hải kia vền vẹn chỉ là hư ảnh do hắn tồn tại nơi đó mà thành.

Híp mắt, nhìn quanh Thái Hoa cung, chỉ thấy Thái Hoa Tiên Nhân nghiêm túc đứng đặc ngồi đó, Vũ Lâm cười khổ ngồi trên một cái bồ đoàn đối diện, trên mặt đất viết "Hăng hải cổ gắng" bốn chữ lớn, vách tường chung quanh bên trên cũng khắc lấy "Không đột phá không ra khỏi cửa!"

"Hôm nay thề phải mở ra đại đạo!"

"Tuyệt đối không thể cô phụ tông môn đối với mình kỳ vọng!"

Phảng phất một cái khổ tu tu sĩ đồng dạng, chứng kiến tất cả Vũ Lâm cũng là mù mắt chó một khối.

Mà Mộ Vân càng là mù mắt chó: CMN, cái này còn là Long lão thất phu? Long lão thất phu bị người đoạt xá vẫn là bị ai đó xuyên việt tới rồi?

"Ha ha!"

Không đợi Mộ Vân tỉnh táo lại đây, vốn đang hai mắt nhắm nghiền Thái Hoa Tiên Nhân đột nhiên mở hai mắt ra, khí tức toàn thân ầm vang bộc phát, mặc dù vẫn như cũ bảo trì hình người, nhưng ở trong mắt Vũ lâm lại phảng phất hóa thành một đầu Thần Long, tùy ý trương dương, vọt thẳng vào vận mệnh tinh không.

Trong nháy mắt, vô cùng nổi bật Thái Hoa Tiên Nhân đột nhiên phảng phất hòa vào vũ trụ, ngộ nhập thiên địa chi đạo, hết lần này tới lần khác vô cùng nổi bật, nhưng lại thập phần không có cảm giác tồn tại.

Hư ảnh Thương Long vận vẹo thân thể, thân rồng, long thủ, long trảo, toàn bộ hóa thành 1 đoàn sáng chói ánh sáng chói mắt, cuối cùng ngưng tụ quy nhất, hóa thành 1 đạo Huyền Quang ở Thái Hoa Tiên Nhân đỉnh đầu lấp lánh, mà hần khí tức tại thời khắc này cũng bắt đầu tăng lên điên cuồng.

Một nửa Đại Thừa Kỳ!!!

"Ta rốt cuộc đột phá, Không uổng công lão phu một mực bề quan đến bây giờ, ân? người trở về "

Mộ Vân co rụt mí mắt, hỏi:

"Người đột phá a?! Không tệ."

"Tự nhiên, ha ha ha"

Thái Hoa Tiên Nhân cười lớn, lòng niệm không phải người so lão phu hơn 70 tuổi, ta đã sớm đề người ra đánh. Hừ, đừng nhìn lão phu một mực xưng lão phu, nhưng kì thật tuổi thật mới gần trăm. người tu luyện thời gian gấp đôi ta, còn có hứng kêu gào?!

"Ta một mực năm năm nay bề quan, tự nhiên là đã có tiền đề đột phá, bất quá là cố gắng bỏ sức lực thôi. Hừ, dù sao ta cũng là Bồ Thiên Các chiến lực thứ hai, người đi quỹ hỗn nơi nào đó, Bồ Thiên Các do ta tọa trấn, không mạnh sao được?"

Trên thực tế, hần bề quan hai năm trước đã có cơ sở đột phá, bị cưỡng ép không đột phá, không phải là đối phó loại này cầu huyết tình huống sao?

Lại nói, dù Bồ Thiên Các không người tọa trấn, Tế Linh vẫn còn a.

Mộ Vân lão tổ gật gật đầu: "Không nghĩ tới người như thế quan tâm Bồ Thiên Các, ta lòng rất an ủi a."

"Đâu có đâu có..."

"Không không không, Thái Thượng trưởng lão thực sự là chúng ta nẫu mực, ta hần là hướng người học tập a "

"Ha ha ha ha."

Long Thiên Tử cười to nói, đồng thời trong lòng cũng nhẹ nhàng thở ra, xem ra rốt cuộc lác lư đi qua.

"A đúng rồi."

Vừa mới còn tán dương xong Mộ Vân lại nói xoay chuyển: "Thái Thượng trưởng lão người lão gia ghé dựa đây?"

"A á."

Vừa mới thở phào nhẹ nhõm Thái Hoa Tiên Nhân sáng lạng nói ra: "Bị ta vừa nãy giấu đi."

"Dạng này a."

"Chính là như vậy a."

"Ha ha ha ha a..."

"Ha ha ha ha a..."

Vũ Lâm:

- ...

Bầu không khí bỗng chốc lộ ra hết sức khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Ninh Lệ

Đan châu Thanh Định quận.

Đan châu trực thuộc Đan Tông một trong mười đại thánh địa võ đạo, cũng coi như gần Bồ Thiên Các.

Quận thành rất lớn, tuy là không so được Bồ Thiên Thành nhưng ở cái này Đan châu cũng coi là đại thành, nội thành nhân khẩu rất nhiều, đại khái chia làm xóm nghèo cùng khu nhà giàu, khu nhà giàu đường phố rộng rãi lầu son đại viện tường cao thâm trạch, tiểu phú tiểu quý trạch viện trước sau ba vào, đại phú đại quý người khác nhà tiết thứ lầu bi vườn hoa lầu các đầy đủ mọi thứ.

Cái nào đó gia đình giàu có.

Trong phủ nơi hẻo lánh một gian nhà tiểu viện treo đầy giấy lá cờ vải trắng, trong phòng sắp đặt thành linh đường, hương nến chậu than tiền giấy đầy đất.

Nhắc tới cũng kỳ, có tiền như vậy gia đình giàu có lại dùng một hơi mỏng da quan tài, trước sau viết có Phúc Thọ hai chữ, dựa theo quy củ đưa tang trước mới có thể bên dưới quan tài đâm cho nên nắp quan tài có chút nghiêng trưng bày, quan tài trước có cái tiểu nữ hài quý gối chậu than bên cạnh hoá vàng mã.

Bàn thờ bên trên đèn chong lung la lung lay.

Toàn bộ linh đường chỉ có một cái đốt giấy để tang tiểu nữ hài không có người nào nữa, cái kia tiểu nữ hài cũng không khóc nào chỉ là lặng im hưởng trong chậu than tăng thêm hoá vàng mã, vô cùng bản khuôn mặt nhỏ tại ánh lửa chiếu rọi lúc sáng lúc tối...

Cự ly linh đường tiểu viện không xa trong đại sảnh ngồi đầy người.

Cầm đầu năm cái lão nhân, kế tiếp là mười cái trung niên nhân cùng hai cái cùng trong linh đường nữ hài tuổi không sai biệt lắm nữ hài.

"Lão tam, người nói thế nhưng là thật?"

Thủ vị lão đầu nhìn về phía một người trung niên nam tử, trong sảnh ánh mắt toàn bộ nhìn chăm chăm trung niên nhân kia.

"Chính xác trăm phần trăm, tiện nhân kia khi còn sống biết Bồ Thiên Các Tiên Nhân, nghe nói có thể là Thanh Hư Thái Hoa Tiên Nhân, hai người từng hẹn xong tương lai để tiện nhân kia hài tử bên trên tu hành, hơn nữa còn cho cái tín vật."

Mọi người tại đây cảm xúc kích động trông mà thêm không dứt, đây chính là trong truyền thuyết Bồ Thiên Các, gia tộc chỉ cần có một người vào Bồ Thiên Các sau này gia tộc lên như điều gặp gió ở trong tầm tay, truyền thuyết Bồ Thiên Các chiêu thu đệ tử cực kỳ khắc nghiệt, dù cho thiên tư hơn người cũng không nhất định có thể đi vào môn, thế nhân vì bên trên không biết bỏ ra bao nhiêu gian khổ, nghĩ không ra trong gia tộc lại có thể có người có thể sử dụng tín vật trăm phần trăm vào cái kia Bồ Thiên Các.

Thật là làm người ta ghen tị!!!

Trong miệng mọi người tiện nhân chính là linh đường trong quan tài nằm nữ tử, cái kia đốt giấy để tang tiểu nữ hài mẹ.

"Tín vật ở đâu?"

Ngồi ở chủ vị lão đầu hỏi tất cả mọi người muốn biết nhất vấn đề.

"Nếu như ta không có đoán sai, cái kia tín vật ngay tại tiện chúng kia trên người."

Nhất thời, trong sảnh ánh mắt mọi người lóe lên hiển nhiên không phải cái gì tốt chủ ý, một cái chết cha mẹ cô nhi, giấu trong lòng có thể một bước lên trời chí bảo, như là ba tuổi trẻ em ôm hoàng kim đi lại phổ xá sầm uất, cùng một gia tộc thì sao, gia tộc này nhân tình lạnh lùng quan hệ sớm đã đậm bạc.

"Tiểu tiện chúng kia có tư cách gì đi Bồ Thiên Các?"

"Chính là chính là, mặc kệ ai đi đều không tới phiên hắn đi."

"Hắn là trong tộc thế hệ sau, có nghĩa vụ vì gia tộc tiền đồ đáng hiển."

"Đứng! Giao ra tín vật!"

Trong đại sảnh ồn ào, đều không ngoại lệ muốn cái kia không còn cha lại chết mẹ cô nhi giao ra Bỏ Thiên Các tín vật, cất tâm tư gì mọi người lòng dạ biết rõ.

Trong đại sảnh, già trẻ lớn bé vì lợi ích lòng đầy căm phẫn.

"Cái kia... Tín vật chỉ có một cái, cho ai đây?"

Một câu phảng phất lảng không ngã xuống một chậu nước lạnh, loại trừ tầm hai ba người còn lại đều mặt lộ vẻ tiếc sặc, hiển nhiên biết thực lực của mình không có khả năng nhận được cái kia tín vật, chỉ có gia tộc thực quyền người hải tử mới có thể lên núi, nghĩ đến giờ mới hiểu được vì cái gì gia tộc nhớ lại lại làm cho hai cái mười tuổi tả hữu tuổi bé gái cũng tại, tình cảm đã sớm chuẩn bị kỹ càng phân phối chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu.

"Chúng ta Ninh gia mười, mười một tuổi bé gái có ba cái, loại trừ tiện chủng kia bên ngoài cũng chỉ có lão đại tiểu nhi tử cùng lão tam tam con gái, ai cầm tín vật lên được liền nhìn chính các người bản lĩnh, người tới, đi bảo khổ cầm kiểm tra ngọc phù, nhìn một chút hai cái tiểu tử ai có cơ duyên."

Lời nói phong khinh vân đạm, phảng phất cái kia cô nhi trong tay đồ vật không có quan hệ gì với hắn muốn làm sao an bài liền an bài thế nào.

Tại phong kiến thời kì gia tộc đại biểu tất cả, tộc lão thậm chí có quyền quyết định sinh tử, thật ra thì trong tộc mười, mười một tuổi nữ hài còn có mấy cái, nhưng ai bảo bọn họ là vợ bé không phải dòng chính đâu.

Kiểm tra ngọc phù tại Tu Tiên giới có rất nhiều, bất luận đại tiểu tông môn đều sẽ dự bị lưu dụng, chỗ dùng lớn nhất chính là kiểm tra người linh căn có thích hợp hay không tu luyện, phạm là có chút bản lĩnh biết Tu Tiên giới gia tộc đều sẽ tiêu hao môn tiền không lồ mua được một khối, tuy nói có thể người tu hành ít càng thêm ít bản thân không nhất định có, chỉ khi nào đời sau có thể tu luyện, có chút chuẩn bị vẫn tương đối tốt.

Hai đứa bé cha cùng gia gia tâm tình không yên, riêng phần mình tính toán thứ gì không có người biết...

Rất nhanh, mang tới ngọc phù đối hai cái tiểu nữ hài tiến hành kiểm tra.

Kết quả cũng không phải khiến người rất hài lòng, bên trong một cái nữ hài không có bất kỳ cái gì phản ứng nói cách khác hắn căn bản cũng không phải là tu tiên liệu, một cái khác ngược lại là có phản ứng, chẳng qua một chút kia phản ứng tựa như là bão tố bên trong ngọn nến, không diệt được cũng mạnh không nổi.

"Cái này..."

Mấy cái lão đầu hơi lúng túng một chút, thật vất vả nhận được tu hành cơ hội lại không mằm mống tốt, trong gia tộc hạt giống tốt hoặc là tuổi quá lớn hoặc là chính là tuổi quá nhỏ không cách nào giả mạo, trong lúc nhất thời ngược lại là bắt đầu oán Ninh tiện nhân kia vì cái gì không phải muốn tiện chủng kia, cho gia tộc chẳng phải là càng tốt hơn.

Không có người nghĩ tới thật ra thì tín vật cho là cái kia bọn họ trong miệng tiện nữ nhân, cùng gia tộc kia không có bất cứ quan hệ nào.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể đem cơ hội cho cái kia hơi có chút căn cốt hải tử, bất luận tu vi cao thấp chỉ cần có thể cho gia tộc mang đến lợi ích liền tốt.

Sau đó chính là lợi ích phân chia vấn đề, tỷ như cái kia được tuyển chọn hải tử phụ thân hắn là tăng thêm sản nghiệp đạt được bao nhiêu chỗ tốt, trong ngày thường quan hệ không quá hòa thuận đồng tộc cũng biến thành cúi đầu khom lưng a dua nịnh hót, đều thừa dịp hiện tại mau mau tăng tiến quan hệ, đương nhiên, cha đứa bé cũng phải hứa hẹn tương lai mang cho gia tộc bao nhiêu bao nhiêu lợi ích, một đám người trong đại sảnh hòa hòa khí khí một bộ gia tộc thịnh vượng bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ninh Lệ -tiếp-

Lại một lát sau, năm cái lão đầu dẫn mấy cái nam tử trung niên cùng cái kia được tuyển chọn hải tử hướng linh đường phương hướng đi đến.

Vẫn là cái kia đơn giản linh đường.

Quý xuống đất hoá vàng mã tiểu nữ hài quay đầu nhìn về phía ngoài cửa, khi thấy rõ người tới sau trong mắt lóe ra mối thù...

Vào phòng, một đám người nhìn cũng không nhìn cái kia mỏng da quan tài.

"Ranh con! Không nhìn thấy tộc lão cùng trưởng bối có ở đây không? Còn không mau mau hành lễ!" Cái nào đó trung niên nam nhân rống to.

Tiểu nữ hài cũng không ngẩng đầu lên vẫn như cũ hướng trong chậu than lấp lánh vàng mã.

"Ngươi..."

Trung niên nam nhân còn muốn tiếp tục quát tháo, cầm đầu trụ đầu rồng lửa gạt lão giả giờ tay lên ra hiệu không cần nhiều lời.

Áp ủ một chốc, lão đầu mở miệng.

"Ninh Lệ, ngươi là ta Ninh gia thế hệ sau muốn thường xuyên nhớ tới gia tộc, đương nhiên, gia tộc cũng sẽ chăm sóc tộc nhân, người chết không thể phục sinh, ngày mai ta bỏ tiền kéo ra ngoài an táng đi."

Gọi Ninh Lệ tiểu nữ hài ngẩng đầu, ánh mắt bên trong tràn ngập khát vọng...

"Ta muốn mẹ cùng cha chôn chung cùng một chỗ!"

"Cái kia tiện nữ nhân có tư cách gì vào ta Ninh gia mộ tổ? Để nàng tại đây bày linh đường đã đủ nể tình, nếu như không phải cái kia tiện nữ nhân cha ngươi như thế nào lại chết sớm!"

Tiểu nữ hài Ninh Lệ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn lấy nam nhân kia, trong ánh mắt hung ác làm người ta cảm thấy hoảng sợ.

"Cha ta chết sớm, các ngươi kết hội bắt nạt mẹ ta! Là các ngươi hại chết mẹ ta!"

"Ngươi cái ranh con ta đánh..."

Lão đầu đuổi ra gây ngăn lại muốn tiến lên đánh người hán tử cũng mạnh mẽ trừng mắt liếc hắt một cái, chính sự còn không có làm cùng một đứa bé so đo cái gì, nếu như không phải nhiều người lão đầu rất có thể sẽ ngang trượng đánh đập nhi tử cái kia ngu xuẩn sọ não.

"Ninh Lệ, Đại gia gia có thể đồng ý để ngươi mẹ vào mộ tổ cùng cha ngươi chôn chung, chẳng qua ngươi muốn xuất ra tới một vật."

Ninh Lệ sững sờ, sau đó kích động gạt đầu hưng phấn không thôi.

"Chỉ cần có thể để cho ta cha mẹ chôn chung muốn cái gì cũng được! Coi như muốn mạng của ta cũng không quan hệ!"

"Tốt! Chúng ta không muốn mạng của ngươi, mẹ ngươi trước khi đi có phải hay không cho ngươi một kiện đồ vật? Chỉ cần ngươi bằng lòng lấy ra vật kia ta có thể đại biểu gia tộc đồng ý mẹ ngươi vào chúng ta Ninh gia tộc phủ, làm sao?"

"Ta..."

Ninh Lệ rất rầu rĩ, mẹ qua đời trước xác thực cho mình một kiện đồ vật còn nói muốn hảo hảo đảm bảo tương lai có người tới cửa tới tìm, thế nhưng là mẹ một mực không bị tông tộc thừa nhận chịu rất nhiều khí vẫn chưa thể cùng cha chôn chung, nếu như có thể sử dụng vật kia đổi lấy mẹ vào tộc cùng cha chôn chung, cho là được.

Hiếu thuận Ninh Lệ rất nhanh quyết định.

"Mẹ ta chỉ cho ta cái này."

Ninh Lệ từ trong ngực lấy ra dây chuyền khuyên tai ngọc, lão đầu kia vội vàng tiến lên đem khuyên tai ngọc kéo xuống đặt ở trong tay quan sát.

Chỉ thấy khuyên tai ngọc hai tác lớn nhỏ, ở giữa có cái Âm Dương ngư xoay chậm chậm.

"Là cái này! Nhất định là cái này!"

"Trời phù hộ ta Ninh gia, ha ha ha ~ "

Tộc lão một đám người đi, chẳng qua trước khi đi cái kia trên danh nghĩa là bản thân biểu thị tiểu mập mập chạy đến Ninh Lệ bên tai nói một câu nói.

"Tiện chúng chính là tiện chúng, chờ lấy a, ngày mai liền đem mẹ ngươi ném đi bãi tha ma ngươi cũng phải lăn ra gia tộc, mà ta muốn đi trên núi tu tiên, ha ha ha ~ "

Ninh Lệ rõ ràng mình bị lừa.

"Đem đồ vật trả lại cho ta! Các ngươi những này lừa đảo!"

Vị kia Đại gia gia cũng không quay đầu lại, tiểu mập mập cha một bàn tay vung qua, linh khí tán loạn ồn ào rầu rĩ, Ninh Lệ đầu chấn động lăn trên mặt đất tằm vài vòng mới dừng lại, tro mắt nhìn lấy những người kia mang đi mẹ lưu cho mình cuối cùng tương niệm...

Mười mười tuổi hài tử, bị người dùng lực một bàn tay đánh ra trọng thương, nằm tại quan tài trước dùng sức kêu khóc gào thét cũng ngăn không được những người kia đem quan tài khiêng đi, lọt vào trong tầm mắt đều là cười lạnh giễu cợt, không có người tiến lên cho dù là chào hỏi một câu.

Hồi tưởng bản thân đem mẹ lưu cho mình di vật giao cho người khác lại cái gì cũng không có được, hối hận không dứt.

Nguyên bản Ninh gia ý định dứt khoát đem Ninh Lệ giết diệt khẩu hơn nữa để tiểu mập mập đổi tên gọi Ninh Lệ, có lẽ là gia tộc những người khác nhìn đứa bé kia quá đáng thương lại nói hẳn cũng là người nhà họ Ninh không tốt lắm đuổi tận giết tuyệt, dứt khoát đem tiểu viện kia niêm phong lại mỗi ngày đi đến ném mấy cái bánh bao nuôi sống, so sánh Ninh Lệ thể thâm tiểu mập mập liền thoải mái hơn, mỗi ngày ăn ngon uống sướng liền đợi đến bên trên Hoa sơn vào Bồ Thiên Các tu tiên.

Trong tiểu viện, Ninh Lệ tại tận đủ loại phương pháp cũng ra không được, bất luận là phá cửa vẫn là mắng to đều không có người phản ứng, dần dần an tĩnh lại, không nhúc nhích nhìn đầu đội thiên không, hướng về chim chóc tự do tự tại muốn đi đâu thì đi đó...

Mỗi ngày, bên ngoài có người ném mấy cái bánh bao đi vào, có đôi khi vẫn là thiêu.

Nước không đủ uống liền tiếp nước mưa, thậm chí ở trong viện tới gần vườn hoa ao nước cái kia một bên đào hố dẫn nước, tuổi còn nhỏ Ninh Lệ cố gắng tuân theo mẹ di ngôn sống sót, sống đến lớn lên.

Dần dần Ninh Lệ bị người quên lãng, chỉ có Ninh gia những lão bộc kia không đành lòng mỗi ngày ném mấy cái bánh bao vụng trộm nói mấy câu.

Rất nhiều người biết Ninh gia có người có thể không cần kiểm tra trực tiếp vào Bồ Thiên Các sự tình, đương nhiên, danh sách này chỉ định nhân tuyển không giành được, rất nhiều người tới Ninh phủ tới cửa kết giao, đối cái kia gọi Ninh Lệ tiểu mập mập không chút nào keo kiệt tán dương, danh tiếng nhất thời có một không hai tiểu mập mập trong gia tộc thậm chí quận thành bên trong làm xằng làm bậy chọc không ít tai họa.

Quen thuộc Ninh gia người âm thầm nghi ngờ lúc nào Ninh gia đại tộc lão cháu trai đổi tên...

Công việc bề bộn nhiều việc.

Cùng lúc này, ngoại vi Đan Châu quận Vũ Lâm ánh mắt nhận nhặt nhìn qua một chỉ Thanh Xà, Thanh Xà dài 6 mét 2, vậy tựa trời xanh, bên trên âm u tăm tối sáng bóng tựa trời râm, bên dưới nhàn nhạt một sắc trắng, hơn nữa liên tục thay đổi màu sắc, vô cùng bắt mắt có chút hứng thú, lại có chút nghi hoặc...

"Tốt a, ngươi có muốn hay không thành bản tọa tọa ký."

Tiểu Thanh Xà nghe Vũ Lâm nói, hí mắt, nhìn qua bên dưới chân Vũ Lâm, lại nhìn bản thân một hồi, búng vào nó thân thể dài không trên 6 mét có thể gọi là tọa ký?!

Không có bị đè lòi ruột đã rất vui, vui phát khóc chừng loại kia.

Bất quá, tiểu thanh xà vẫn cúi đầu, gật đầu một cái. Không có biện pháp, hỗn đản trước mặt thực lực mạnh, mặc dù cũng không phải là khắp nơi nháo trừ yêu diệt ma trên thực tế là đang đi thu thập vật liệu luyện khí đại anh hùng, bất quá nếu lắc đầu mười phần chắc chắn bị ném vào cái nào đó lò làm thành ví da rắn đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Thanh Xà

Vài ngày trước.

Vũ Lâm đang cười trên một cái tên lửa đạn đạo xuyên lục địa phi hành tiến về Đan Châu.

Không sai, hẳn cười không phải phi kiếm, tiên hạc cùng tiên ưng, mà chính là tên lửa đạn đạo xuyên lục địa. Lâu ngày không có chỗ dùng cái kia Địa Cầu Lăng Kính suốt ngày chỉ dùng để lấy tới trà sữa cùng cà phê sô cô la kẹo ngọt các loại cuối cùng cũng có nó chân chính diệu dụng.

Trực tiếp mò đi tới nước Mỹ kho chứa tên lửa hạt nhân, cẩn cẩn thận thận lấy về một trái, hơn nữa còn phải mua sữa một chút để đảm bảo nó có thể kích nổ, nước Mỹ mấy lão tặc bên trên tên lửa hạt nhân trang trí một loại đặc biệt vô hiệu hóa kíp nổ, bằng không lúc lấy va chạm cái gì chỉ riêng trái tên lửa hạt nhân xuyên lục địa này đầy đủ Vũ Lâm ăn nửa ngày khói lửa.

Không biết và cũng không quan tâm những người Mỹ sau khi thấy một quả tên lửa hạt nhân của họ bị một cái lỗ đen kéo vào trong là loại cảm xúc nào, Vũ Lâm mười phần khoái ý vút vào bên trên tên lửa vô số ổn định tính trận pháp, sau đó thoải mái điềm nhiên đem nó ra coi như là phi hành pháp bảo.

Cho nên tại sao hấn muốn cười tên lừa!? Khá đơn giản, sau khi đem tứ nữ trở về Bồ Thiên Các, Vũ Lâm nghe các nàng nói chuyện về một gia hỏa gọi Huyết Sát Môn Môn chủ gì gì đó, gia hỏa này lúc đó ý đồ đem cầm lại các nàng, bắt quả về sau bị hấn cùng Thánh Hận Linh trận chiến xen vào.

Ây, ta nữ nhân cũng dám động a?!

Theo hiểu biết của Vũ Lâm, Ma tu loại này đối với bảo mệnh vấn đề có thật sâu chấp niệm, chủ yếu là do cuộc sống ngày ngày chuột chạy qua đường bị săn giết thành ra bị dọa sợ. Ma tu cao cấp không phải có một khóa trời cao gan lớn cùng bản sự bằng trời, thì cũng là có một cổ xu cát tị hung. Bằng không chính là sở hữu một loại bí ẩn trường sinh thủ đoạn.

Cho nên, khả năng cao là gia hỏa gọi Huyết Sát Môn môn chủ này chưa có tạch. Vũ Lâm bèn tiến về Huyết Sát môn diệt môn thôi, nếu gia hỏa này không có ở đó thì coi như may mắn một mạng. Dù sao ma tu kiếp sống cơ bản giống như chuột chạy qua đường, một khi đã muốn ăn nấp có trời mới tìm nổi.

Bắt quả nhiệm vụ đầu tiên, trước tiên tiến về Đan Châu Thanh Định Quận đã.

Về phần Ninh Lệ, Vũ Lâm cũng vô cùng run sợ. Ninh Lệ Ninh Lệ, chính là bên trong nhiệm vụ chính tuyến cốt truyện lần thay đổi thứ 4.

Theo như Hệ Thống thông báo cốt truyện, Vũ Lâm sẽ tại lần này thực hiện một loại "giết người đoạt thể chất" hành vi, mà đối tượng tự nhiên chính là Ninh Lệ kia, sau đó hấn sẽ để cho Ninh Lệ thoát thân, từ đó nàng triệt để thoát thai hoán cốt, trong ngắn ngủi một năm kỉ ngộ tu vi âm âm thăng tiến, cuối cùng đem hấn đầu treo lên tường làm chiến lợi phẩm.

Hồ cha đúng không? Đúng rồi. Nghe thì không có tâm bệnh nhưng đây không phải hồ cha sao?

Đừng nói còn thêm một cái không biết bất luận một cái nào thông tin thần bí nhân vật chính sở hữu vô hạn tận oán niệm cùng hấn nữa.

Vị bí ẩn tồn tại này mới thật là làm cho hấn não nhân đau: ý tưởng đầu tiên hấn nghĩ tới chính là trùng sinh. Không sai, chính là trùng sinh. Nhưng dựa theo nguyên bản, kiếp trước hấn cũng không phải Vũ Lâm, kiếp trước hấn là Tai Ương chi Long, Thiên Tai Long Đế chi tử a. Ngươi có hạn ngươi chạy lên Tiên Vực tìm đầu kia Long đi, tìm ta làm cái meo meo meo gì rồi?

Mộng bức bên trong Vũ Lâm tiến vào Thanh Diễm Châu..

Cùng lúc này tại Thanh Diễm Châu, Thanh Ngư Thôn.

Dòng suối róc rách, đồng ruộng, nhà tranh, ngay ngắn bên ngoài đào nguyên chỗ.

Hàng rào cửa sân mở ra, đi ra một vị sợi tóc có chút tán loạn khuôn mặt hiền hòa tóc bạc bà lão, giờ lên chứa đầy quần áo chậu gỗ đi bên dòng suối, một đầu vừa mới dứt sửa màu vàng chó vườn chạy trước chạy sau vui chơi.

Đột nhiên, chó vàng nhỏ hướng bên dòng suối la hét.

Gâu gâu gâu ~!

Bà lão cũng không để ý, thẳng đến nàng đi tới bờ sông thấy được trong vùng nước cạn cái kia to lớn thân ảnh..

Leng keng một tiếng chậu gỗ rơi xuống đất, kinh ngạc tốt đỉnh bà lão khi nhìn rõ thân ảnh kia toàn diện sau phù phù một tiếng quỳ xuống đất dập đầu, trong miệng còn tu tu thì thầm.

"Ai nha không được ah, làm sao lại đột nhiên rớt rỗng đây?"

Chưa bao giờ thấy qua việc đời bà lão chắc hẳn phải vậy đem thanh xà coi như trên trời rớt rỗng, dù sao nàng gặp qua lớn nhất rắn nhiều lắm là chiều dài cánh tay, ngay tại bà lão nói xong câu đó lúc vẫn như cũ hôn mê thanh xà đột nhiên cảm giác được có một tia kỳ quái khí thể thêm trên người mình, nguyên bản hư nhược linh hồn phẳng phát rớt vào năng lượng dần dần khôi phục, nó không biết là đây là trong truyền thuyết, phong chính.

Phong chính, đối yêu tinh tới nói tha thiết ước mơ, là đối yêu tinh cho phép cùng tạo hóa.

Nói đến cụ thể chút chính là nhân đạo hưng thịnh sau người biến thành thiên địa chi linh, mà yêu thú muốn tu luyện chính thống nhân loại pháp môn bèn đạt được nhân loại phong chính, phong yêu không phong chính, phong chính thì không phải yêu.

Tốt nhất là nhân loại tu sĩ đối yêu tinh phong chính cầu phúc, thông qua nhân miệng xác nhận tình quái tương lai có thể đi đến mức độ, nói tóm lại nhân loại tu vi càng cao càng tốt, tu vi càng cao phong chính hiệu dụng cũng liên càng lớn, truyền thuyết nếu có đại năng phong chính chín lần là tốt nhất, tu luyện chính đạo tình quái đều mong đợi như vậy, đương nhiên, loại trừ những cái kia tà đạo yêu tinh không tính.

Người bình thường phong chính cũng có nhất định hiệu dụng, đối sau này đắc đạo có sự giúp đỡ to lớn, điều kiện tiên quyết là không thể tùy tiện tạo sát nghiệt.

Lấy một thí dụ, người thỉnh thoảng tại nơi nào đó có duyên phận gặp phải một đầu tu luyện rắn, như vậy người không thể há miệng nói nó là rắn mà muốn nói nó là rồng.

Nhân đạo đại thịnh, người là vạn vật chi linh, thông qua người miệng nói ra lời nói có nhất định linh tính, nếu nói nó là rắn như vậy cơ hồ tương đương tại tuyên án nó sẽ không hóa giao thành rồng, kết quả sự nghiêm trọng khó có thể tưởng tượng, vô cùng có khả năng gây nên xà tinh kia trả thù, nếu như nói nó là rồng như vậy rắn có rất lớn cơ hội đắc đạo, như vậy người đối với nó có ân liền sẽ không tổn thương người, nếu không nhân quả báo ứng nghiệp lực gia thân.

Đương nhiên, có thể chúc phúc tốt nhất, không phong chính cũng không có gì, chẳng qua là tăng thêm giảm bớt tỷ lệ mà thôi.

Bà lão không có ý định một câu cho thanh xà phong chính, đối thanh xà có ân.

Chó vàng nhỏ tại bên bờ gấu gấu kêu, bà lão kéo lên ống quần xuống nước cố gắng đem thanh xà kéo ra nước.

Trên núi khe suối lạnh ngắt, thời gian dài trong nước ngâm dần đến thanh xà nhiệt độ cơ thể hạ thấp sức sống không đủ, bà lão đưa nó kéo ra mặt nước phơi nắng trong lúc vô tình tăng lên khôi phục tốc độ.

Thấy rồng vẫn như cũ bất tỉnh, hiền lành bà lão còn từ trong nhà lật ra lư hương tại thanh xà trước mặt đốt lên đốt hương, cái gì cũng không hiểu bà lão cảm thấy đã cho lão tổ tông dâng hương có chỗ tốt như vậy cho rồng dâng hương cũng giống vậy, thậm chí tìm đến một khối cò đẽm đặt ở đầu rồng xuống.

Thanh xà vẫn như cũ hôn mê.

Thanh Xà là đến từ Bách Đoạn Sơn Mạch một cái tiểu yêu, cùng với một chỉ sói xám tinh chiến đấu, về sau rơi Thanh Ngư suối thượng lưu, bị trôi xuống đây.

Thanh xà thương thể dần dần chuyển biến tốt đẹp, vết thương mọc ra mầm thịt cùng trắng mịn mới lần phiên, uống hết sói huyết tinh hoa sinh ra cực lớn bổ dưỡng, chỉ ít tương đương với một gốc tốt nhất thuốc bổ.

Vài ngày sau, thanh xà thức tỉnh.

Khi thanh xà nâng lên đầu rắn trong tích tắc đã nhìn thấy trước mặt lư hương cùng quỳ xuống đất dập đầu bà lão, còn có một đầu gấu gấu kêu tiểu nãi cầu.

Lần đầu tiên thấy được bà lão trong cõi u minh liền có loại cảm giác kỳ quái, hình như bản thân hẳn là nên báo đáp nàng.

Gật ba lần đầu rắn, ngộ ý cảm ơn.

Bà lão thấy được rồng gật đầu rất vui, rõ ràng là rồng đang cùng mình chào hỏi, nhất thời lại là một hồi cầu nguyện, cầu nguyện lương thực bội thu cầu nguyện sớm đã qua đời bạn già có thể ném cái tốt thai.

Thanh xà im lặng...

Yêu cùng người ở giữa khác đường người lạ, thanh xà bơi vào sơn lâm nhưng cũng không đi xa, hoảng hốt cảm thấy lão nhân kia đối với mình có ân, có ân phải trả, một cái lão bà lão một mình cuộc sống có tất cả không tiện, có thể tại thích hợp thời điểm cung cấp trợ giúp, có ân phải sớm điểm báo, trái đất cổ đại thần thoại thanh xà truyện rất đáng sợ, có thể hô phong hoán vũ nhắc lên thao thiên cự lãng đường đường đại yêu vì đền ơn vậy mà lấy thân báo đáp, thật đáng sợ có hay không, năm đó người ta cứu người một mạng bây giờ lại cứu hẳn một mạng chẳng phải hết rồi, làm gì làm cho sống không bằng chết.

Ngay sau đó, thanh xà ngay tại bà lão nhà cách đó không xa rừng cây ở tạm.

Thương thể khôi phục, nuốt chừng làm loạn mấy cái sói xám tinh huyết để tu luyện tiến thêm một bước, còn khắp nơi săn giết tinh quái ăn thịt uống máu thôi được rồi, việc này không thích hợp thanh xà, nó càng ưa thích tại đỉnh núi nuốt mây nhả khói.

Không nghĩ tới, cái này chờ đợi cũng chỉ lâu vài ngày.

Có đôi khi sự tình chính là trùng hợp như vậy, rời xa thành thị thế ngoại đào nguyên nghênh đón kiếp nạn, thiên hạ đại thế hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp, cuộn trào mãnh liệt chiến hỏa đốt tới biên giới vắng vẻ sơn thôn, quan phủ bắt lính, địa chủ nhân cơ hội chiếm đoạt đất đai đề cao thuế phú, còn có cái kia cái gọi là anh hùng nhân dịp cầm vũ khí nổi dậy, nghèo khó trong thôn đã không có tráng lao động.

Mấy lần bắt lính bắt đi tất cả mười tám tuổi trở lên thanh niên trai tráng, còn lại một đám cụ già cùng nữ nhân.

Không còn thanh niên trai tráng sơn thôn, tự nhiên thành những cái kia giặc cỏ mục tiêu.

Ngày nào đó.

Thanh xà bò lên trên phía sau thôn sườn núi mới dùng hồng ngoại cảm ứng thấy được trong thôn đốt lên đại hỏa khói đặc cuộn cuộn, nhiều ra rất nhiều nhân loại trong thôn đi dạo loạn lay động, nhà đang thiêu đốt...

Vừa nhìn liền biết chuyện gì xảy ra, bị giặc cướp.

Thỏ phi cường nhân loại này cổ xưa ngành nghề tại thời kỳ cổ đại thường phồn vinh, có thể nói bất luận người nào đều có thể vào cổ, nhất là loạn thế càng là như cá gặp nước tự do tự tại, vận khí tốt còn có thể bị quan phủ chiêu an lặc mình biến hoá vì địa phương đại quan, đương nhiên, đều muốn xem vận khí.

Suy nghĩ một chút, vận vẹo thân thể tách ra bụi cỏ đi hướng bà lão nhà.

Kẻ trộm trong thôn tàn phá bữa bãi, bởi vì bà lão nhà tương đối vắng vẻ cho nên kẻ trộm chưa đi đến, thỏ bọn họ điều võ giương oai đi tới bà lão trước cửa nhà, nhìn thấy đứng thẳng người lên to lớn thanh xà, còn chưa kịp thét lên chạy trốn, bóng trắng hiện lên, miệng rắn ngậm lấy nào đó xui xẻo đất thổ mạnh mẽ quăng bay đi!

"Yêu quái ah..."

Đuôi rắn mảnh liệt vút, quất bay hai cái kẻ trộm, thật cao nâng lên đầu rắn bỗng nhiên hạ xuống ngậm lấy nào đó kẻ trộm đầu, tha lên một hồi mảnh liệt vút, há mồm thả ra, chết đi đất thổ thì thể đặt dẹo rơi xuống đất.

Thân rắn dựng lên cũng cái miệng đưa ra cảnh cáo tiếng!

Hí~!

Còn thừa thỏ chạy trời chết, thật sự là dài tám mét cự xà quá mức đáng sợ.

Sau lưng bà lão đột nhiên quỳ xuống.

Thanh xà quay đầu sững sờ nhìn lấy lão bà lão, đầu rắn không hiểu nàng vì cái gì lại quỳ xuống, nếu như không phải là không có tay đã sớm đem nàng đỡ dậy, cũng không thể dùng bản thân miệng rộng đỡ người, như thế làm không cần thận trực tiếp đem người dọa chết.

"Thần Long ở trên... Cầu xin ngài cứu lấy chúng ta thôn đi..."

"Chúng ta nhanh sống không nổi nữa ô ô..."

Tóc trắng xoá lão nhân quỳ trên mặt đất khóc rờn rờn, thật khó có thể tưởng tượng, thanh xà không hiểu vì sao thế gian như vậy dân chúng lầm than, trong thôn không thanh niên trai tráng, trong nòi không hạt gạo, vì sao?

Thoáng suy tư sau lưng lay đầu rắn.

Não rắn đau, không muốn nghĩ nhiều.

Nhiều như vậy tội phạm từng cái tay cầm đao thương cung tên, thật xông tới làm không cần thận bị người giết tăng thêm khẩu phần lương thực, bảo vệ tốt ân nhân liền tốt, anh hùng không phải dễ làm như thế, lại nói bản thân thể nhưng là một con rắn, không ăn thịt người là tốt lắm rồi cái kia còn có thể đi làm chúa cứu thế, ngay sau đó, thanh xà cuộn tại bà lão cửa nhà xa xa nhìn trong thôn khói đen cuộn cuộn.

Đột nhiên, thanh xà xoay người sử dụng ra ăn trứng chim khí lực như bị điện trôn hướng núi lớn.

Ngay tại vừa mới, đầu nào rắn xác nhận thế giới này chính là cái có yêu quái có tu sĩ tu tiên thế giới, nhiệt cảm ứng rõ ràng cảm nhận được trên không có người đang bay, không sai, chính là đang bay, sau đó mặt đất đại biểu những cái kia thỏ phi sinh mệnh nhiệt độ cơ thể hồng ngoại đặc thù liền tập nập hạ thấp nhiệt độ, nhiệt độ cơ thể hạ thấp không phải là phát sốt nhẹ, đó là bởi vì tử vong mà dần dần lạnh ngắt ah!

Có thể bay trên trời đều là thần tiên, thần tiên từ trước tới nay ưa thích hàng yêu trừ ma, mỡ rắn không thể không liều mạng chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Tựa như Nhân Hoàng Phong Chính

Vũ Lâm cười tên lừa đạn đạo, bên trên nhẹ nhõm nướng thịt, nhẹ hát mấy khúc dân ca, nhìn về Thanh Ngư sông lớn. Thanh Ngư sông lớn cũng không tệ, chỉ là một nhánh của Hoàng hà những đã ngưng tụ thuộc về nó Long mạch ý chí. Nước sông mang theo phù sa của Hoàng hà dựng dục ra không biết bao nhiêu nền văn minh cổ xưa, dưỡng dục sinh linh vô số, trong cõi vận mệnh thế mà hóa thành một đầu khổng lồ thần long âm âm vận chuyển.

Đem so với trên lục địa mấy con long mạch nhỏ yếu còn muốn mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

Huyết Sát tông thân là ma đạo tông môn, bản lĩnh bằng trời muốn ăn giấu đi bản thân tông môn, nhưng là Vũ Lâm có một biện pháp tìm tới:

Thân là trong lòng nhân loại thánh địa, tông môn cùng hoàng đô có một loại giống nhau: đều mang theo tự thân chính nó long mạch, xây trên long mạch,

hướng thụ long mạch ý chí vận mệnh bên trên tăng phúc.

Ti như Cổ Quốc, một trong 10 đại võ đạo thánh địa được xây dựng trên thân của Trung Nguyên Tổ Long vậy.

Mà thân là nhị lưu cấp tông môn, bản thân Huyết Sát Tông dù cho không có xây nên thuộc về nó long mạch thì cũng sẽ có long mạch tự chạy tới nương nhờ, đây là không tránh khỏi kết quả.

Đương nhiên muốn dựa vào cái này tìm kiếm Huyết Sát Tông vị trí là không thể, nhưng là Vũ Lâm biết mỗi cái Ma tu tông môn sẽ không có ngưng tụ về nó long mạch, mà sẽ ngưng tụ hoặc đồng hóa một đầu phản long đi ra. Phản long nhìn qua cùng long mạch như đúc, nhưng là tràn ngập nghịch thiên ý chí cùng với bất phục Long Hoàng một cỗ ngạo khí.

Phản Long là nhất dễ dàng nhìn thấy, bất quá vẫn cần có trình độ nhất định mới phân biệt ra được.

Mà Vũ Lâm lúc này chính là đang tìm kiếm phản long mạch. Dù cho không có moi ra Huyết Sát Tông vị trí, cũng có thể moi ra cái khác mà tu môn phải vị trí.

Đi ngang qua Huyền Thiên Quốc lúc, ý động nhìn trời, ba cái tai tinh giáng lâm, đỏ như máu khí huyết ứng với Huyền Thiên kinh thành, tặc lưỡi. Năng to, dự là sắp tới có đại hạn, đại hạn tới nhân dân bị ai làm thân, nạn dân thảm khốc, nhân cơ hội loạn thế bên trong anh hùng đứng dậy đồng sơn tái khởi chiếm binh đoạt vương quyền, một hồi tuồng lại lần nữa dậy lên.., bất quá này thì có quan hệ gì với hắn.

Vũ Lâm ăn thịt nướng, tùy ý nhai nhai hát mấy khúc ca dao.. dù sao Huyết Sát Tông tuyệt đối không có mọc chân chạy đi được, việc gì phải vội. Trên đường đi mua dăm cái bánh nướng, bánh nướng hình vuông, gói trên trong mấy chục lớp lá, nướng bên trong than, thả mấy hạt muối, thời đại này muối tương đối ít, nhân là nhân đậu, chấm lá trà phẩm vị.

Không tệ.

Đột nhiên sinh ra linh cơ, nhìn xuống dưới thôn trấn. Thấy có vô số lão nhân đang chạy loạn, thôn trấn bốc khói, lửa đỏ tung bùng, còn có mấy chục cái tặc phi đang hoành hành ngang ngược, lắc đầu, đây không phải sinh ra linh cơ nơi, giờ tay tiện tay hai chưởng đánh chết đám tặc phi, lại nhìn thấy một đầu rắn đang bỏ chạy.

Bấm ngón tay, gạt đầu, không tệ, bên dưới chân tên lửa đạn đạo hướng về phía con rắn mà bay.

Mặt đất đạo kia bóng trắng không ngừng vượt qua núi vượt qua dòng suối, dọc theo đầu kia đem bản thân mang ra núi lớn dòng nước một mực hướng thượng du bỏ chạy, động vật gặp phải nguy hiểm ý nghĩ đầu tiên chính là chui về bản thân hang động, thanh xà cũng nghĩ như vậy, thực sự không được liền chui đến đầm sâu đáy nước trốn lên mười ngày nửa tháng.

Thực không nghĩ ra là trên trời có người đang bay, rất hứng thú nhìn chằm chằm bản thân biểu diễn chạy trốn, một mực chạy về ổ.

Thở hồng hộc chạy về sơn cốc thanh xà thở phào nhẹ nhõm, không ngừng trốn chết thể lực tiêu hao quá lớn không nói ra được mỗi một, thuần thực leo lên tại bạch quả cổ thụ bên trên.

Mồ rắn hạ quyết tâm coi như ngoài núi khắp nơi hoàng kim cũng không đi, người nào yêu người đó đi đi, bản thân là nhất quyết không đi.

Giữa không trung, Vũ Lâm buồn cười nhìn qua thanh xà, ngắm nhìn bốn phía, nơi này không phải là cái gì động thiên phúc địa, có chút tốt đẹp, bốn phía núi non trùng điệp tụ thành một cái thô ráp cấp thấp Tụ Linh Đồ, thuộc về chủng loại tu sĩ ghét bỏ tính quái bỏ qua, khai linh trí tiêu yêu tu luyện đầy đủ loại này.

Cái cây kia ngược lại là trận nhãn, con rắn này có chút cơ duyên.

Vũ Lâm nháo một cái liền hạ xuống, dọa cho thanh xà choáng váng, nhất thời đầu rắn không biết phản ứng thế nào, bỏ chạy, đầu hàng vẫn là chơi dưới đĩa đèn thì tối, cong người hai răng rắn lộ ra hí nhẹ một tiếng.

"Vừa mới ngưng khí tiểu xà linh trí không tệ."

Nghe vậy, vừa mới cong người lên bày ra công kích tư thái thanh xà lập tức từ bỏ chống cự, theo cây khô trượt đến mặt đất cuộn thành một cuộn, đầu cùng thân thể khấn quý xuống đất mặt cầu xin tha thứ, nếu không còn có thể làm sao xử lý?

Trời mới biết người này có phải hay không thần tiên cao cao tại thượng đại anh hùng trừ yêu diệt ma trên thực tế là đang thu thập vật liệu luyện dược, vừa vặn còn thiếu một trương mặt rắn.

Mặt rắn có thể làm thuốc, tính lạnh, mùi vị đắng, hơi ngọt, có thể khu gió khử ứ, mát mẻ mắt sáng, giải độc các loại công hiệu, có thể điều trị bổ dưỡng thần kinh cùng nội tiết cùng hệ thống miễn dịch, còn có thể trị hoãn già yếu.

Đúng sai không rõ, bất quá loài rắn yêu thú số lượng sở dĩ thừa thớt chính là bởi vì y học thu thập những cái kia ghi chép, bình thường loài rắn được dụng công hiệu cứ như vậy mạnh, yêu xà chẳng phải là càng tốt?

Không biết đầu nào đó rắn suy nghĩ, Vũ Lâm nhìn qua thanh xà.

Thanh xà rất bình thường lại có chút khác biệt, chỉ so với đã thủ lợi hại chút tình quái đồng dạng linh trí đều không cao, hết lần này tới lần khác đầu này xà linh trí cơ cao, vừa mới thấy được bản thân kinh ngạc cùng chạy trốn vẫn là giả ngu, sau đó tại bản thân một câu về sau lập tức xuống đến mặt đất bỏ nhiệm, có ý tứ.

Vỗ tay:

"Tốt a, ngươi có muốn hay không thành bản tọa tọa kỵ."

Thật ra hắn cũng chỉ là tò mò, nhưng 2 có nguyên nhân khiến hắn thay đổi chủ ý: cái thứ nhất, bấm ngón tay thấy đầu xà này không hiểu thấu có thiên địa cộng minh, hơn nữa ẩn ẩn trong số mệnh có một đầu phúc khí hóa rồng.

Xà loại hóa rồng không phải là trên huyết mạch, cái gì huyết mạch kích phát đều là lừa người, chân chính hóa rồng là thăng hoa về mặt linh hồn, vật lý tính phẩm thai thân rắn cái gì đều là thứ yếu.

Mà nguyên nhân thứ hai, rất đơn giản: chính là mỡ xà cái kia một thân tinh tế trơn xinh đẹp vậy rắn, suy nghĩ nữ nhân vẫn là ưa thích xinh đẹp sự vật, tựa như thấy được một cái xinh đẹp tay xuyên đường nhiên muốn mua lại, một khi có một đầu xà này tỉ lệ tán gái thành công tuyệt nhiên ra 50%.

Thanh xà nhìn cái kia đôi mắt nhìn chăm chăm mình vậy rắn, gât đầu. Nếu như không đồng ý, tuy là xác nhận nam nhân kia không phải kẻ xấu tâm địa thiện lương nhưng mà ngộ nhờ nhãn tâm muốn làm da rắn ví tiền làm sao xử lý?

Vũ Lâm cười hắc hắc, đoạn đột nhiên thần sắc hắn nghiêm trang, thanh xà bị dọa sợ nằm rạp ra đất. Kế đó nòng đậm tang thương ý chí bốc lên từ người Vũ Lâm, hắn giương cao một cây bút, bút không phải phẩm bút, toàn thân bút tựa hồ khắc họa từ hoàng kim, còn có long phượng oanh minh tiếng ngâm phía trên.

Kế đó, Vũ Lâm hướng về đầu thanh xà, viết một chữ "LONG"

ẦM ẦM...

Thiên địa linh lực đột nhiên hướng về thanh xà ập tới, khủng bố long mạch khí thế vờn quanh thanh xà, tựa hồ tại bên trong cõi tối tắm tẩy lễ cho đầu nào đó rắn, kế đó long xà toàn thân co giật, độ dài lập tức kéo dài ra 10 mét có hơn.

Không còn lột da, rắn muốn dài ra cùng tiến hóa phải tiến hành lột da, mà Thanh Xà là trực tiếp dài ra, tựa hồ đã biến thành một loại nào đó khác sinh vật không còn là rắn nữa.

Vũ Lâm thở ra một ngụm trọc khí, nhìn xung quanh không thấy ai bèn thở phào một tiếng, lần này thông qua dẫn động thiên địa đại đạo dẫn tới Trung Nguyên Tổ Long cộng minh, tiến hành vì Thanh Xà phong chính khả năng sẽ dẫn tới một số ít đại năng đề ý, vẫn là sớm chạy tốt.

Vừa nãy hắn thực hiện chính là phong chính, cũng không cùng với phẩm nhân phong chính một dạng mà thông qua Trung Nguyên Tổ Long tẩy lễ Thanh Xà, hơn nữa Vũ Lâm thân là người không chế (tạm thời) Trung Nguyên Tổ Long càng là có một cổ nhân chỉ trung Đế Tồn Tiên Hoàng ý vị, cũng nghĩa là Nhân Hoàng.

Mà Nhân Hoàng phong chính ý vị là như thế nào!? Tương đương giới này thiên địa thông qua hắn phong chính cho đầu này rắn.

Chính là trong truyền thuyết tốt nhất phong chính, còn vượt lên trên cả đại năng tu sĩ chín lần phong chính. Tương lai nếu không có loại nào biến cố, thanh xà tiến vào hóa long con đường cơ bản đã nước chảy thành sông.

Vũ Lâm kế đó nhắc lên Thanh Xà, đặt lên vai suy nghĩ một chút, nhún vai:

"Gọi người tiểu Thanh tốt. Giờ thì..ca sát, Huyết Sát Môn, ta tới."

Cổ Quốc, mười đại võ đạo thánh địa một trong..

Cổ Hoàng ngồi trên vương hoàng bảo tọa, đang nhìn vào tháng này triều đình tình hình tài chính, đột nhiên lông chân dựng đứng lên, suy nghĩ.. không lẽ là ta bị muỗi cắn?! Gần nhất trong cung mấy thị nữ không dọn dẹp bề cá thường xuyên sinh ra loăng quăng bọ gậy?! Thiên địa lương tâm, ta đều đã nhanh phi thăng, còn sẽ bị muỗi cắn... Gừm

Ta đều đã nhanh phi thăng, còn sẽ bị muỗi cắn?! Phi phi phi, muỗi Đại Thừa kỳ sao?

Nếu không phải muỗi cắn, tuyệt đối là cái gì đó cùng ta có liên quan đồ vật..

Một giây sau..

"Ngọa tào, Trung Nguyên Tổ Long"

Cổ Hoàng vươn tay, ầm ầm linh khí mang một một cổ long mạch khí mệnh Chop lấy Trung Nguyên Long Kiếm, Trung Nguyên Long Kiếm là đặc thù nhất trên đời một thanh kiếm, lấy khí vận Cổ tộc làm cán kiếm, Trung Nguyên Tổ Long làm lưỡi kiếm, rèn đúc nên một thanh Nhân Hoàng Kiếm, cũng chính là Thiên Địa Thiên Tử Kiếm

Lúc này, Nhân Hoàng Kiếm lóe sáng trong một sát na, toàn bộ Trung Nguyên cao cấp tu sĩ trong nháy mắt cảm ứng được có cái gì đang tại dò tìm xung quanh.

Mà cũng trong sát na này, Cổ Hoàng thông qua Trung Nguyên Long Kiếm lần theo.. Đến Thanh Ngư Hà.

"Hừ, tặc tử phương nào gan lớn bằng trời?!"

Cổ Hoàng hừ lạnh, vô pháp tiếp tục thôi diễn, tựa hồ bị thiên địa che đậy, giờ tay, ném ra một cái long hình hoàng kim ẩn, thông thiên âm hưởng vang lên toàn bộ triều đình:

"Cổ Huân Nhi, nghe trẫm tuyên chỉ, dẫn theo 100 Thanh Long Quân, tiến về Thanh Ngư Hà cho lão tử.. khụ, cho trẫm tìm kiếm gan lớn bằng trời tặc tử dám động tay vào Trung Nguyên Tỏ Long."

Cũng không phải Thánh Chi, không cần các loại dài dòng lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Tiểu Thanh Hóa Hình

Vũ Lâm trên đường đi, cho Thanh Xà một viên Hóa Hình Đan.

Yêu thú muốn đạt được hóa hình thành nhân loại bắt buộc phải đạt tới một cảnh giới nhất định, về phần cảnh giới nào.. nhìn xem huyết mạch a. Huyết mạch càng thấp kém, cảnh giới cần thiết càng ít ỏi, tí như Vũ Lâm còn là rồng năm đó biết một con Thôn Thiên Cầu không có dùng Hóa Hình đan không sai lệch lắm cũng nhanh muốn Tiên cảnh mới có thể hóa hình.

Biến hóa không phải sử dụng ảo thuật mà là thật cái biến thân thể hình thái, vật lý tính loại hình, ảo thuật loại đồ vật này chỉ là lợi dụng năng lượng chế tạo khí tràng, làm chút thủ đoạn sẽ bị phá đi.

Tỷ như có tiếng chuyện ma mặt nạ, nói chính là một cái xấu xí tinh quái lợi dụng mặt nạ biến thành mỹ nữ quyến rũ thụ sinh, còn có quỷ vật huyền hóa mỹ nữ dụ dỗ thụ sinh, bao quát không có độ kiếp tinh quái thì triển ảo thuật lừa gạt thụ sinh, tuy là không hiểu vì sao đều ưa thích thụ sinh chẳng qua dùng chính là ảo thuật chi định không sai, giới điểm máu chó đen lập tức hiện nguyên hình.

Biến hóa cũng là một loại biến hóa chi thuật, rất phiền phức, không sợ máu chó đen thuộc về thực sự biến hình.

Vũ Lâm từng nghe qua rất nhiều thuyết tại sao yêu thú lại biến hình thành nhân loại tại một cảnh giới nhất định.. không có gì thống nhất, bất quá có một thuyết hần tin tưởng nhất chính là tại cái nào đó vô cùng xa xưa thời kỳ, một cái nhân loại đại lão xuất hiện khiến cho toàn bộ vũ trụ hết thảy sinh vật đều nhận lấy một cái trong số mệnh ảnh hưởng.

Ảnh hưởng chính là càng thêm hướng về "người" phát triển. Tinh linh nhất tộc hình dáng cùng người gần như, Ác ma cũng không sai lệch lắm, cùng lắm thì ba chân ba mắt, những chủng loài không có nhân hình như yêu thú, ma thú, thành tinh đồ vật các loại thì có loại Hóa Hình thủ đoạn.

Vũ Lâm đợi bên ngoài một cái hang đá nào đó..

Đầu nào đó rần..

Dựa theo huyết mạch cùng linh hồn bản năng vận chuyển yêu linh sửa đổi xương cốt cùng da thịt, tất cả dựa vào bản năng không cần can thiệp, tựa như là thú vật đi săn chém giết đồng dạng theo bản năng bản năng hành động, lần đầu tiên biến hóa rất chậm, phảng phất cả người xương cốt đều bị vỡ nát gây dựng lại, thanh xà cảm giác cần mấy ngày để hoàn thành, nghe nói hoàn thành lần đầu biến hóa sau này liền có thể nhẹ nhõm nhanh chóng chuyển đổi hình thái.

Không có cái loại vừa đột phá cảnh giới lập tức biến thành nhân hình, còn bonus quần áo cùng vũ khí. Cái này căn bản cmn là lừa người.

Thạch nhũ bên trên một loại nào đó vật chất toả ra hào quang nhỏ yếu chiếu sáng hang động, đi qua lối kiếp lọt xác sau dài đến mười hai mét Tiểu Thanh thân thể rút ngắn cũng chậm rãi xuất hiện nhân loại thân thể đặc thù, thể trạng biến rộng xuất hiện bà vai cùng phần eo cùng bờ mông hình dáng, toàn thân vậy rần dần dần hòa tan trở nên nhẵn bóng, đuôi rần bắt đầu dần dần phân nhánh biến thành hai chân, sườn bộ cũng nhiều ra hai cái chi nhánh hóa thành cánh tay...

Biến hóa chưa kết thúc, hiện nay bất quá là cái có nhân loại hình dáng ngoại hình đại xà.

Từ từ, vậy rần biến thành nhỏ chán làn da, nằm rạp trên mặt đất Tiểu Thanh giãy dụa lấy dùng chưa hoàn toàn hai chân quỳ trên mặt đất, hai mắt nhắm nghiền tiếp tục cố gắng.

Bộ mặt chỉ có nhắm chặt hai mắt cùng miệng rắn, làn da lưu chuyển về vang mạc cho bản năng nghĩ hóa ngu quan...

Đầu nhanh chóng mọc ra tóc đen càng ngày càng dài buông xuống đến thắt lưng...

Cánh tay cùng hai chân sinh trưởng ra bàn tay bàn chân mọc ra năm ngón tay, cứng rắn lần phiên hóa thành móng tay...

Tư thế quỳ cúi người Tiểu Thanh hai tay chống giấy dựa giấy dựa đứng người lên, đầu muốn ngửa mặt lên trời gào thét lại không phát ra được tiếng, ngũ quan đã thành hình...

Tại thân thể chỉ tiết biến hóa sau khi hoàn thành, hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở ra, vẫn như cũ là loài rắn đồng tử dọc, sau đó nhắm mắt lại lần nữa chớp mắt ngay ngắn biến thành nhân loại đồng tử.

Hai chân đứng thẳng mười phần mất tự nhiên, như cũ theo thói quen muốn nằm trên đất bò sát, nhẹ nhàng đứng lên, hai chân dần dần đứng vững.

Thật ra thì đối với biến thành dạng gì năng mang theo không sao cả thái độ, loại thái độ này rất bình thường, dù sao làm ăn lông ở lỗ đi săn chém giết bò sát động vật máu lạnh còn có cái gì có thể quan tâm, tâm tính đó là đặc biệt bình tĩnh, coi như biến thành không người không rắn quái vật cũng không sao cả, cùng lắm thì cả một đời ở thành xà hình.

Biến hóa đại công cáo thành, về sau chuyển đổi hình dáng liền dễ dàng.

Vũ Lâm đợi ở bên ngoài nhanh ngáp ngắn ngáp dài, cửa hang mở ra, thân hình không cao, đại khái chừng mười tuổi đột nhiên đi ra.. ừm không sai, nữ hài, ba búi tóc đen mềm mại sỏa vai, thân thể thon nhỏ duyên dáng yêu kiều, dương liễu eo nhỏ uyển chuyển nắm chặt, tay như nhu đề, da trắng nõn nà, vàng trần mây ngải, miệng anh đào nhỏ một chút xiu, mắt phượng hợp với hơi vênh mũi không nói ra được thanh thuần, cười duyên dáng, đôi mắt đẹp phấn hồng, dung nhan không giống nhân gian, tính xảo khuôn mặt như trong truyền thuyết thần tiên nữ.

Chỉ là..

Cặp ngực trần hơi vênh lên, rất nhỏ, cùng không có không có gì khác biệt, bên dưới hoàn không có lông...

"Phụt.. "

Vũ Lâm thiếu chút phun ra một ngụm trà sữa trên châu..

"CMN, quần áo của ngươi đâu?"

Tiểu Thanh nhẹ nghiêng đầu, không lý giải được "quần áo" là cái gì. Chỉ thấy Vũ Lâm điên cuồng phát phát tay, một bộ áo dài hoa mai màu trắng lập tức bao phủ lấy người nàng.

Vũ Lâm tràn ngập một loại hữu kinh vô hiểm len lén nhìn xung quanh, thoá thoá đầy đầu đều là mồ hôi lạnh. Nếu vừa nãy một màn có ai đó nhìn thấy, bằng vào thân thể 10 tuổi của nha đầu này hẳn tuyệt đối trở thành bị người người đặt ở trên đồng lửa liên tục sử dụng cái mồm vầy công, còn có gỗ bàn phím thần chương chữ quý súc vân vân các loại..

Mặc dù không phải vật lý tính bên trên hủy diệt, lại là xã hội tính bên trong tử vong. Ân, quá quý súc.

Mà Tiểu Thanh nhìn hắn, tay hơi kéo kéo quần áo, tựa hồ không ưa thích trên người có đồ đạc tại.

"Hí ~~~"

"... "

"Hí ~ ~ ~ "

Tiểu Thanh há miệng, vừa mới muốn nói chuyện vì sao lại ra khỏi miệng vẫn là hí lên?

"Tê tê... Hí? Tê tê..."

Tiểu Thanh mau dùng tay bắt cổ họng đầu lay động tới lay động đi, nhưng cuối cùng ra miệng vẫn như cũ là rắn hí, vô luận như thế nào biến hóa khẩu hình đều vô dụng, phảng phất vẫn như cũ là một con rắn.

Kinh nghiệm phong phú Vũ Lâm đã biết nguyên nhân, gờ tay lên ngăn lại phát cuồng Tiểu Thanh.

"Động vật trong miệng có hoành cốt, chỉ có luyện hóa hoành cốt mới có thể miệng nói tiếng người, đối với sau khi biến hóa yêu thú tới nói luyện hóa trong miệng hoành cốt cũng không khó, nhiều lắm là mấy ngày liền có thể luyện hóa."

Tiểu Thanh nghe thế, gật đầu, bắt đầu yên phận trở lại, gật gật đầu, không có bất kỳ cái gì biểu lộ.

Không phải là không muốn làm ra biểu lộ mà là căn bản làm không được, muốn làm biểu lộ nhất định phải không chế bộ mặt cơ bắp, nhưng loài rắn sinh vật căn bản không có biểu lộ thể hiện cũng không có không chế bộ mặt bắp thịt quen thuộc, dù cho biến thành hình người cũng không biết làm sao không

chế.

Nếu như một cái chưa hề hiểu qua nhân loại yêu quái sau khi biến hóa lập tức biết nói chuyện lại có thể làm ra bất luận nhân loại nào biểu lộ, cái kia đơn thuần nói nhảm, dù cho biết rõ nhân loại yêu cũng cần thích ứng học tập mới có thể khống chế cơ bắp, biến hóa liền sẽ nói sẽ cười tương đương tán dóc.

Hai ngày sau.

Thanh Khê Sơn Mạch.

"Nơi này a."

Vũ Lâm nhìn lướt qua sơn mạch, ánh mắt sắc bén, đằng sau ngòi bám vào eo hấn Tiểu Thanh.

Tại trong mắt Vũ Lâm, cái này Thanh Khê Sơn Mạch bên trong đang có một cỗ khổng lồ ma khí tại, chủ yếu nằm trong đất. Một đầu kim long âm âm vận chuyển, hơi có chút mờ hồ nhìn ra là một cái long mạch.

Nhưng long mạch đầu lại bị chặn, thân thể nhưng vẫn hoạt động vậy mà lại có rất nhiều vết đen xám hư thối, là một con thi long, tuyệt đối là điềm hung trong thiên địa.

Đối với bình thường người, xây nhà nơi đây tuyệt đối là muốn xây lều lều sập, xây nhà nhà đổ, dựng cột cột nát, xây mộ mộ thối, mà có thể xây môn dựng phái tại nơi này có lẽ cũng chỉ có lấy xương cốt làm lâu đài, lấy thi long ý chí lập phái ma môn đệ tử.

"Hừ hừ.. ta tới."

Vũ Lâm ánh mắt tràn ngập cuồng tiếu ôm Tiểu Thanh nhảy lên một thanh phi kiếm, tên lửa đạn đạo vừa ở dưới chân run rẩy, rồi bắn thẳng về phía sơn mạch bên dưới, ầm ầm chớp nhoáng bên trên tên lửa còn có khắc họa vô số đạo đạo phù văn, hướng về phía bên dưới sơn mạch mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Tông Môn Bảo Khố - Hoang Thiên Cốt

Huyết Sát Tông lúc này đã là một mảnh phế tích, lửa đỏ bao trùm.

Vũ Lâm lạnh lùng đi ngang qua vô số xác chết cháy đen thui, trên vai Tiểu Thanh đã sớm chui vào trong ống tay áo. Không phải do nàng sợ hãi, mà là mùi thối xác chết thui quá mức kích thích khứu giác, chịu không nổi.

Sớm không để ý những cái kia cháy đen thui trừ vật giới chỉ, những trừ vật giới chỉ này quá nửa bị phế mất, bên trong không gian đồ vật đã sớm bay ra ngoài kẻ đó bị kinh khủng nhiệt độ đốt rụi. Cũng không luyện tiếu lắm, loại tình huống may mắn giết người đoạt đến vô thượng thần bảo chỉ là trăm ngàn năm có một, thuộc về nhân vật chính mệnh mà không phải hấn.

Hơn nữa, nếu thật là vô thượng thần bảo có cái rầm bị bom nguyên tử nổ tung, không phản chấn ngược lại còn là may.

Đương nhiên tông môn bảo khố cũng không có như mấy cái trừ vật giới chỉ tệ hại. Hầu hết tông môn bảo khố được cất giấu đặc biệt bên trong đặc thù xây dựng trận pháp, đặc điểm rõ nét nhất chính là sở hữu vô số trận pháp bao vây ngăn cản, chỉ cần tìm được địa điểm có một đồng đại trận tại tuyệt đối không phải môn chủ phong cũng là bảo khố.

Không có cái loại môn chủ tùy thời mang theo cả đồng bảo vật tùy thân mang đi, vạn nhất gặp phải đại anh hùng trừ yêu diệt ma làm sao bây giờ?

Chẳng mấy chốc Vũ Lâm đem Tông Môn Bảo Khố moi đi ra. Không sai, là moi đi ra mà không phải là tìm được. Huyết Sát Môn Bảo Khố chính là một cái ruộng khổng lồ vô cùng nặng to ngang cái công ten nơ, bên trong tự có thuộc về nó dị không gian. Loại này không gian trừ vật thủ đoạn tương đối cao minh, còn có đặc biệt một cỗ áp chế không gian thủ đoạn, chỉ cần là ở trong tông môn bảo khố không thể vận dụng vô luận trừ vật giới chỉ cùng xé rách không gian thuần di thủ đoạn.

Cái gì siêu cấp kẻ trộm đi vào tông môn bảo khố lấy một đồng lớn đồ đặc cho vào trừ vật giới chỉ tiêu sái rồi đi đơn thuần nói nhảm, thật như vậy hấn là tông môn bảo khố muốn hai ngày bị người ta tới chuyển một lần.

Không tính cấp thấp không xây nổi bảo hộ không gian trận pháp tông môn.

Vũ Lâm cũng là thông qua đặc thù thủ đoạn hao phí nửa ngày đem mười mấy cái trận pháp ngăn cách không gian bỏ đi, không thể không nói mấy ngàn năm ma tu tông môn thủ đoạn hảo, không chỉ lo lắng ngoại tập mà còn nội tập, mười mấy cái trong ứng ngoại hợp liền thành một thể, lão phí công.

Bất quá cũng nhanh muốn luyện hóa xong.

"Thiên giai hạ phẩm là túc hoa... Huyết sát quý liền... Mặc Dương Thiên tham..."

Một kiện kiện linh dược, thiên tài địa bảo đều là báu vật, mỗi một dạng bất được ngoại giới đều có thể gây nên náo động, này đều là báu vật a! Không thể không nói, thân là hàng ngàn năm thừa kế đại tông môn, Huyết Sát Tông cũng là vô cùng có vốn liếng.

Mặc dù trong mắt Bồ Thiên Các những này không là gì, nhưng hiện tại Vũ Lâm cũng mới chỉ là trung thượng tầng thứ a. Những thứ này đầy đủ hẳn luyện ra một đồng thuốc bổ.

"Hơi tiếc là năm đó không có học luyện đan thuật."

Vũ Lâm thở dài, lắc đầu. Nói nhảm, nhân sinh như kịch, muốn luyện đan luyện khí trận pháp phong thủy các loại toàn tài vẫn là đợi mọc ra mười mấy cái đầu rồi nói sau.

Tuy nhiên không có luyện đan cũng xem qua người luyện đan, năm đó trong hậu cung Vũ Lâm cũng không thiếu luyện đan sư, còn có kết thân một gia hỏa thiên tài luyện đan sư nữa, cũng học chút da lông.

Cùng lắm thì trở về xem xét chút điểm tài liệu.

"Đây là Xích Họa Thiên Tâm giáp, xác thực là Địa cấp Đạo khí, bất quá có tổn thương."

Vũ Lâm nhìn lướt qua, kẻ đó vọt sang một bên. Không có trứng dùng, bằng vào thể chất của hắn còn mạnh hơn Xích Họa Thiên Tâm Giáp, đeo lên cần bản là trang trí, càng đừng nói có tổn thương. Nhưng mà Địa Cấp Đạo Khí cũng có thể bán một cái giá không lỗ.

"Thiên Linh Cái.. mẹ trứng, loại đồ chơi này còn có thể luyện sai? Cổ Linh Giáp, coi như không sai, nhưng mà đồng dạng không có trứng dùng."

Vũ Lâm kiểm kê bên trong càng lúc càng nhủu mảy.

Đồ đặc cũng không nhiều, rất nhiều cái Vũ Lâm cũng không có để trong mắt. Vũ Lâm đem so với cái gì loạn thất bát tao pháp bảo càng hơn ưa thích đan dược cùng linh thạch, những thứ đó trực tiếp để cho linh lực đã nhanh hóa thành thể lỏng bên trong hắn càng thêm hùng hậu.

Bất quá còn tốt, có thể thông qua chợ đen một bên bán ra đồng này mặt hàng, hết thầy quy đổi sang linh thạch mà nói có thể tính toán bằng chục vạn cái thượng phẩm linh thạch.

Cái nào đó họ Vũ tại sau khi luyện hóa thành công Huyết Sát Tông bảo khố tông môn lấy lên phi kiếm, tiêu sái rồi đi, liên tục lấy bên trong bảo khố tông môn khi làm đường đậu ăn.

Cái gì Duyên Thọ Đan, Cổ Linh Đan, Thanh Hòa Đan các loại đều vào miệng. Kim Thân thân thể không lo luyện hóa không nổi được lực cũng như khiến căn cơ bất ổn, Kim Thân chính là căn cơ, hoàn toàn chính là cương dương khí tức quét đi ngang qua điên cuồng luyện hóa. Nói cách khác chính là cái hổ tiền, hổ không lấp nổi.

Nói không ngoa, hiện tại thể chất của hắn đã sánh ngang Hóa Thần cảnh hậu kỳ, Hóa Thần đại viên mãn cũng muốn hao một đồng lực mới đem hắn đánh giết.

Lại ném cho Tiểu Thanh một viên Khai Linh Đan, mau chóng luyện hóa hoành cốt. Vũ Lâm nghe hiểu tiếng xà, nhưng xà ngữ nói chung không thích hợp lý giải phức tạp từ ngữ, chủ yếu là thông qua các từ đơn đến đoán ý nghĩa của câu.

Nghiêm túc mà nói, đầu năm nay không có một môn ngoại ngữ liền không có mặt mũi ra khỏi cửa.

Thu hồi lại xác chết của Li Lực về sau tiêu sái rồi đi.

"Tích tích tích tích..ta người thấy mùi kim tiền. Kí Chủ có muốn hay không nạp tiền?"

Hệ Thống một câu nói kém chút để cho Vũ Lâm đang phi hành trực tiếp dọa rơi xuống đất. Gầm gừ trong đầu lạnh nhạt nói ra:

"Người cái này oan đại đầu quỷ, kiếm cái khác người mà ám. CMN, lần trước lão tử nạp một đồng lớn cuối cùng ra một đồng rác."

"Tích tích.. Kí Chủ tay đen đừng có đổ oan cho bản Hệ Thống."

"HA?"

"Tích tích.. Kí Chủ thật không muốn cân nhắc? Chỉ cần nạp vào thi thể Li Lực kia, vô luận là thượng phẩm thần binh vẫn là thượng cổ thần bảo Kí Chủ đều kiếm lời. Đổi lấy một cái thi thể không có vô luận trứng dùng đối với Kí Chủ lấy một cơ hội trao đổi tới một thanh thượng phẩm thần binh không phải thật tốt lắm thay?"

"Hả?"

Vũ Lâm nhưng mảy:

"Không phải nạp tiền chỉ được một lần duy nhất mới có quà nạp lần đầu thôi sao?"

"Tích.. tích.. kí chủ không sai. Tuy nhiên nương theo tu vi Kí Chủ đột phá, Hệ Thống cập nhật bổn điểm tính năng mới: Nạp lần đầu mỗi ngày."

Vũ Lâm:

- ...

Thần a? Không chỉ đơn giản là nạp lần đầu, nghe một chút hào khí lai thiên: Nạp Lần Đầu Mỗi Ngày. Trọng yếu nhất là MỖI NGÀY cái này danh tự, hơn nữa mỗi ngày nạp lần đầu càng nhiều đồ càng tốt. Rất cmn có thổ hào phong phạm

Nếu đây là cái khác Hệ Thống, tí như Mạnh Nhất Thăng Cấp Hệ Thấp, Vô hạn tiến hóa lưu hệ Thống cái gì, hán đều không do dự nạp một đồng đồ vào. Bất quá nha, thân là nhân vật phản diện cùng với cái này diện Hệ Thống..

Nói đơn giản chính là đang phí tiền một dạng.

"Tích tích... thân là nhân vật phản diện vốn là đá mài dao cho nhân vật chính, Kí Chủ cần có loại giác ngộ mệnh ta do ta không do trời, tìm kiếm kỳ ngộ bên trong hiểm nguy, cho dù chỉ có một thành cơ hội đoạt được bảo vật cũng phải sử ra bú sữa khí lực lên làm."

"... "

Vũ Lâm về mặt quái lạ.. cmn? Tìm kiếm kỳ ngộ bên trong hiểm nguy? Người không biết bản tọa năm nào còn là rồng thời điểm gặp được nguy hiểm cái đầu tiên là chạy nhanh không ai bằng à?

Bất quá hán vẫn là suy tư một chút, quả thực xác Li Lực đối với hán cũng không có trùng trùng. Ăn không ăn được, dù sao cũng là ma vật cái xác, hơi thối không chịu nổi. Tề Linh tông môn thì nói thật cũng không mấy người muốn động, đặc biệt là cái ma tu tông môn, chủ yếu e ngại bên trên số mệnh sẽ không hiểu thấu đè ép.

Cùng lắm có thể luyện đan luyện dược cái gì đó.. nhưng mà hán đâu có biết luyện dược?

Cho nên bèn gặt đầu:

"Tốt, vậy lấy hàng đi."

Lập tức, tòa ra mệnh mông sát vụ Li Lực thi thể hư không tiêu thất.

"Tích tích.. Chúc mừng Kí Chủ, nạp tiền thành công, Kí Chủ lần này nạp vào hàng hóa mệnh giá 500.000 Hệ Thống tệ cùng với một lần liên rút mười, ngoài ra do là nạp lần đầu trong hôm nay, Kí Chủ nhận thêm Chung Cực Thần Binh: Hoang Thiên Cốt."

Vũ Lâm im lặng, nhìn lên trên cổ tay chợt xuất hiện một cái vòng đeo tay, vòng đeo tay tựa như dùng mạch máu mà thành, đỏ tươi, bên trong có máu tươi lưu chảy. Bên trên mọc lấy bốn cái răng nanh thú, nhìn qua tựa như xuất từ thời hồng hoang ý chí.

"... "

Vũ Lâm nhìn qua cái vòng đeo tay, nghi hoặc.. cmn, là thật? Không lẽ hệ thống thật đòi tính?

Tại Linh giới, một cõi nằm tại trong cõi hỗn độn, đan xen giữa Phàm Vực cùng Tiên Vực, trú ngụ tại nơi thời không loạn lưu...

Ầm ầm oanh minh.

Từng tiếng lôi đình oanh minh truyền ra, tiếng lôi đình xuất phát từ bên trong một cỗ thi thể thượng cổ dị thú. Kế đó hư không chấn động, Linh giới hư không vốn không bền chắc bị một cỗ oanh minh này trực tiếp nổ vụn, cỗ thi thể thượng cổ dị thú phá vỡ hư không, dường như muốn bị xé thành vô số mảnh nhỏ, nhưng thế mà không hề hấn gì.

Chỉ có thể cảm thán cỗ thi thể dị thú này quá mức bền chắc.

Thi thể dị thú đầu người, thân rắn mọc ra chân rết, nhìn không rõ là loài sinh vật nào. Cũng có thể là yêu ma bên trong một thành viên, nhưng bất kể như thế nào, sinh linh này sinh thời lúc tuyệt đối đủ sức làm bá chủ một cõi, hiện tại thể mà bỏ xác tại nơi này.

Mà bên trên thi thể dị thú này, có một cái khổng lồ lỗ hổng ở phần ngực bảy tấc, bên trong chỗ vốn là trái tim bị đào đi ra, rỗng tuếch, thậm chí không lưu lại một sợi máu. Mà lúc này, đứng ở trên thi thể dị thú là một cái Tà Ma. Tà Ma hình người, lôi đình đỏ tươi trong thân thể run rẩy chấn động, sừng trâu mọc dài phát ra ánh sáng tà dị, tóc đen thành từ sấm sét, nhìn qua để người run sợ.

"Ngô Quân, mau giao ra đây đồ vật, nể mặt Lôi Đình Thiên Ma nhất tộc ta có thể tha cho ngươi một gốc."

Lôi Đình Thiên Ma Ngô Quân ngẩng đầu, diện cuồng cười lớn:

"CMN, các ngươi truy đuổi lão tử một năm nay, còn chưa chán."

Một năm nay kiếp sống chó chết qua đường để Ngô Quân hết sức đau xanh rau muống. Nguyên vốn đoạt được ba kiện Chí Tôn Thần Khí Long Thần Giáp, Long chi Khiên cùng Thiên Ngoại Tà Ma Kiếm, thế mà cmn cả ba kiện đồ vật cùng lúc biến mất!? CMN đây rồi cuộc là cỡ nào hổ cha?

Mấy gia hỏa này đã thế một mực tin tưởng hần tư tàng bên trong... tư tàng cm các ngươi. Tín nhiệm cơ bản nhất người với người đâu? Dù cho hần không phải là người.

Hừ hừ, đã thế! Cho các ngươi biết tay. Lão tử một năm nay bị truy đuổi cũng không phải không có kì ngộ.

"Khử khử khử!!!"

Ngô Quân điên cuồng cười tiếu, trên tay hần huyết sát vụ chi khí âm âm quay tròn, mơ hồ hiện hình ra một trái tim đang dần bị huyết sát chi khí ăn mòn, nằm ở chính giữa huyết vụ là một sợi vòng tay có gắn theo 4 cái móng vuốt sắc nhọn, từng móng vuốt tỏa ra một cỗ tang thương khí tức.

"Hoang Thiên Cốt!!! Không thể nào, ngươi có thể tìm được trong truyền thuyết Hoang Thiên Cốt?!"

Tinh Linh tộc một vị truy sát giả điên cuồng hỏi, đồng thời ánh mắt tràn ngập lửa nóng, nhưng ngay kể đó là một cỗ hoảng sợ kinh khủng.

"Thì ra đó là lý do ngươi tìm tới Ma Sơn thì thế."

Một số người bên trong mười mấy cái truy đuổi gia hỏa hiện lên vẻ kinh hoàng trước tên của loại thần khí đã từng hoành hành viễn cổ, một số thì mặt mê man. Hoang Thiên Cốt? Cái gì đồ chơi?

"Hoang Thiên Cốt là tự hoại thần khí."

Một vị lão giả mặc một thân đạo bào ôm cây trượng hoa đào nói:

"Người sử dụng nó có thể thông qua tự hiến tế bản thân máu thịt cho ma thần, tức là tự công kích bản thân, từ đó để cho kẻ địch nhận một lượng sát thương gấp nhiều lần. Nhưng mỗi lần sử dụng đồng dạng hao phí kinh người huyết khí, không phải thể tu cực mạnh không thể sử dụng."

"Không sai!"

Ngô Quân cười tiếu, kì thật hần chính là đang câu giờ, Hoang Thiên Cốt hấp thu khối trái tim kia còn cần thời gian, dù sao Ma Sơn thì thế đã chết đi thật lâu:

"Ma Sơn trái tim là Địa Tiên cảnh ma tu, hơn nữa càng là yêu thú tu ma có thành tựu, có đầy đủ điều kiện để kích hoạt lên Hoang Thiên Cốt, chỉ ít đối với các ngươi sử dụng là đầy đủ.. không sai.. chính là NGAY LÚC NÀY!!!"

Huyết vụ khổng lồ tràn ngập Hoang Thiên Cốt, vô số cường giả một số cắn răng, bỏ chạy, Hoang Thiên Cốt quá mức quý dị. Một số khác vùng vũ khí, thẳng về hướng Ngô Quân. Nhưng Ngô Quân là cường giả cảnh giới nào?

Phản ứng của hần nhanh không tả nổi, Hoang Thiên Cốt giờ lên, ngập trời huyết vụ hiện ra một tôn ma thần đang nhìn xuống thế gian, huyết vụ tựa tế đàn, mà Ngô Quân, chính là bên trên Tế Đàn vật tế.

Ma thần há có thể để vật tế của mình bị cướp đi?

Vô số cường giả đang tấn công Ngô Quân chợt cảm giác không gian vỡ tan, bản thân bọn hần bị trục xuất ra cách chỗ cũ ít nhất hai mươi dặm, nhưng như cũ trong cõi u minh cảm giác một cỗ liên hệ cùng Ngô Quân.

"Không tốt. Ngô Quân có Cửu Chuyển Hồi Sinh Đan, hần muốn giết hết tất cả chúng ta."

Một cái ngư yêu rồng lớn, trên vai vác theo cự phủ run rẩy.. đan dược có thể hồi sinh cường giả cảnh giới bọn hần quý báu như thế nào ai nấy tự hiểu. Đừng nói trọng sinh, liền là dưỡng thương cũng đủ một đồng bảo vật mới quy đổi được rồi.

Mà lúc này!!

"Cho lão tử chết đi."

Ngô Quân sắc mặt hung ác gầm lớn, Hoang Thiên Cốt gào thét chấn động tựa hồ bị khí thế của Ngô Quân cho kích thích, huyết vụ càng là điên cuồng xoay chuyển, thậm chí bên tai vang lên từng hồi gào rú kinh khủng tựa như đến từ Địa Ngục, chính là trong truyền thuyết ma âm rót tai.

"Ma Thần, nhận lấy vật hiến.. "

Ngô Quân hét lớn, tay trái ngưng tụ ra bàn sơn hải đảo một chương, quyết tử chi tâm đã có! Nhưng là lúc này..

Bụp.

Huyết vụ! Không có! Ma âm một dạng biến mất! Mà Ma Thần cũng không thấy bóng dáng!

Ngô Quân cảm giác quái lạ ngẩng đầu, nhìn lên chỗ từng là Hoang Thiên Cốt, chỉ thấy một mảnh trống trơn không gian, há hốc mồm hồi lâu không nói ra tiếng, đợi đến khi hân hoàn hồn lại, mới nhìn thấy bản thân đang dần dần bị vô số các tộc cường giả bao vây bốn phương tám hướng, từng người đều võ trang đầy mình, binh khí đã rút sẵn ra..

Ngô Quân thậm chí khóc tâm đều nhanh có.. cmn, Hoang Thiên Cốt của ta đâu?! Không có dạng này hờ cha a.

"Cái kia.. chúng ta có thể hay không hòa bình nói chuyện? Song phương hợp tác phát triển mối quan hệ lấy hòa bình, hợp tác, hữu nghị làm chủ đạo?"

Chỉ thấy vô số các tộc cường giả nhìn nhau, nụ cười trên môi họ dần dần trở nên thiếu đạo đức.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Đụng độ Cổ Huân Nhi

Vũ Lâm lúc này đang phi hành tiến về Đan Châu Linh Khê Quận.

Không có cách, chỉ có từ Linh Khê Quận mới có truyền tông trận pháp trực tiếp tới Thanh Định Quận. Trung Nguyên cái gì cũng không có, bắt quá có cái đặc sản chính là nhìn núi làm ngựa chết, còn tốt thường xuyên thấy được truyền tông trận pháp, nhưng không phải chỗ nào cũng có.

Buổi trưa, Linh Khê Quận nơi, Vũ Lâm đang ngồi bên một mâm cơm, bên cạnh lần lượt là Tiểu Thanh đã hóa hình. Nguyên bản còn có Vũ Từ Mạch, tuy nhiên Vũ Lâm để cho nàng ở bên trong Thôn Thiên Tháp tu luyện đột phá Hóa Thần kỳ cho nên không ra.

Nguyên bản muốn ngay lúc này đi tới truyền tông trận tới Thanh Định Quận, bắt quá buổi trưa truyền tông trận tạm nghỉ. Cái này bình thường, loại này truyền tông trận cứ làm việc 10 tiếng lại có 2 tiếng đồng hồ nghỉ ngơi, bằng không quá nhiệt mà sinh hỏa.

Chỗ ngồi của bọn hắn là ở trong một buồng riêng, cũng tương đối kín kẽ. Vũ Lâm nhìn quanh, hơi nhíu mày, tòa tửu lâu nhìn bên ngoài tốt, bên trong này chương ý mù mịt tuyệt đối không phải nơi làm ăn cái gì tốt đẹp.

"Tiểu Thanh, tới, nhìn ta dạy cho ngươi cái bài học. Đi ra ngoài có vài việc cần phải chú ý. Trước tiên đi ra tửu lâu ăn cơm, tuyệt đối không cần sử dụng tửu lâu bên trong thìa cùng đũa và giấy ăn. Tỉ như thìa này bên trên bôi là Thi Hồn Phấn, có thể để cho người mê man như say rượu."

Tiểu Thanh vừa nghe thấy, lập tức kinh sợ ném đi đôi đũa trên tay, há miệng phun nước bọt lau rửa tay.

"Kể đó, đi ăn muốn trước đọc trước khi ăn. Tỉ như món lòng lợn này vẫn là bị tẩm thuốc mê, đủ mê chết một con heo nửa ngày."

Chỉ chỉ vào cái đĩa lòng lợn, cười nói. Cái này rất khó dùng khứu giác cùng vị giác phát hiện vấn đề, dù sao cũng là không màu không mùi không vị. Tuy nhiên có nhiều cách, tỉ như tu luyện đồng thuật.

"Khi nào rảnh ta dạy ngươi một môn đồng thuật thần công, có thể phân biệt những cái này. Kể đó chính là muốn xử lý người gây sự."

Tiểu điểm cùng chương quỹ ở bên ngoài vụng trộm nói thầm hai câu, cười dâm tà, há miệng ra hắc hắc dâm đảng, lom khom chạy về phía khoang của Vũ Lâm đang ăn. Mở cửa ra, tiểu điểm bị một cái đĩa cho đâm qua xuyên trán, dính tại trên tường không thể cứu nổi, chương quỹ tiến vào sau nhưng lại không kịp phản ứng, đồng dạng bị cái thứ hai đĩa đâm xuyên qua thái dương, chết không kịp ngáp.

"Liền đây, chính là giải quyết một số cái tìm đường chết người."

Tiểu Thanh nhìn qua gât gât đầu, đến từ Yêu Huyền Vực nàng cũng không có để ý lắm chết một hai cái người. Đột nhiên cửa lại mở ra lần nữa, một cái nhìn qua cũng rõ là nhị thể tổ nào đó tiến vào, tu vi khoảng chừng Luyện Thể đại viên mãn, cũng là cái cao thủ tại nơi này.

Đồng dạng bị hắn một đĩa xuyên qua trán.

"Thi thoảng sẽ gặp một vài tình tiết máu chó, thường thường như là đánh tiểu lớn ra mặt, không cần quan tâm, nhớ kỹ thể này là được: gặp yếu đi lên chém hai ba đao, gặp mạnh chạy so ai đều nhanh. Đi mệ nó chó má nhân nghĩa cùng cường giả chi tâm."

Tiểu Thanh nhìn qua cái kia nằm trên mặt đất nhị thể tổ le lói, cả hai bắt đầu ăn uống tựa chốn không người. Sau đó tầm vài phút, một cái khí thể chừng Trúc Cơ kỳ tỏa ra, khóa chặt hai người. Một cái lão già điên rồ hai mắt đỏ rực, sát lục chi khí từ cơ thể tỏa ra, hướng về Vũ Lâm hỏi:

"Tỉ tiện tiểu bối, ngươi dám giết... "

Phập...

"Thì thoáng gặp mấy người bản sự không có, mở miệng ra là ti tiện nghiệt chủng các loại, chém giết luôn."

Vài phút sau, một cái còn cường đại hơn cả vừa nãy lão giả khí tức từ bên ngoài khóa chặt lấy Vũ Lâm, ầm ầm. cửa phòng nổ tung, mảnh gỗ vụn bắn văng tung tóe, một tràng từ lực từ Vũ Lâm thể nội phun ra, ngăn chặn gỗ vụn. Một cái Trúc Cơ đại viên mãn lão giả đi vào, giọng nói tràn ngập phần nộ:

"Đạo hữu, hà cố gì muốn giết người của ta?!"

Vũ Lâm tiện tay bắn văng ra cái đũa thứ 4, nói:

"Lâu lâu gặp vài thứ tà ma ngoại đạo, giết là được."

Tiểu Thanh gật đầu.

Thoáng chốc, đã có mấy cái xác trên sàn.

Vũ Lâm thờ dãi, vì đâu mà thể đạo này có nhiều người chuyên môn tìm đường chết như vậy? Đột nhiên nghe thấy trên cầu thang có một đạo bước chân, tương đối nhẹ nhàng, bước chân thẳng tiến vào bên trong phòng Vũ Lâm, là một cái nữ tử, mặc trên thân một bộ giáp hắc sắc, ngoại trừ ra thì vẫn là váy đen, bên trên thêu thùa long hành cửu thiên đồ án.

"..."

Cảm nhận thoáng một phát, vô luận là công pháp, mùi hương cùng hình dáng đều không có cùng chung với đám này tiểu tặc tử tìm đường chết. Nguyên lai là qua đường gặp sự bất bình, hơn nữa cũng không tệ, Nguyên Anh cảnh giới.

Nguyên Anh cảnh nữ cường giả đi lên, nhú mày nhìn qua sáu bảy cái xác chết đang nằm rạp trên nền đất, cảnh tượng đầm máu kinh khủng, một bên khác có một cái người cùng một cô bé đang ăn cơm, cảnh tượng tràn ngập kinh dị.

"Đạo hữu, hà cố gì muốn liệt sát vô tội dân chúng?! Thập Đại Thánh Địa ban bố quy định chung, tu sĩ không muốn tùy tiện liệt sát người vô tội, nhục không hết thày lấy ma tu thân phận xử lý."

Hai bên nằng đi ra hai cái binh lính mặc giáp, một cái đồng dạng là Nguyên Anh tu vi đại viên mãn, khí tràng tương đối dọa người. Bất quá Vũ Lâm một dạng không quan tâm, nhẹ nhàng lấy tới đĩa lòng lợn không muốn động vào, giờ ra hỏi:

"Tiểu cô nương muốn hay không ăn chút đồ vật?!"

Lập tức hai đạo như có như không sát khí tràn qua người hắn, hai vị hộ vệ bên cạnh nữ tu ánh mắt nhìn hắn tràn ngập một loại huyết khí, tựa như muốn tuyên hắn án tử. Mà Nguyên Anh nữ tu kia cũng nhú mày, khuôn mặt thanh tú nhú lại, nhưng cũng nhanh chóng nhận ra có gì đó khác biệt:

"Bên trong đồ ăn nhưng tẩm thuốc mê?!"

Dựa vào khả năng của nàng, tuyệt đối khả dĩ phân biệt thuốc mê là tại lúc nấu nướng thêm vào, tuyệt đối không màu không mùi không vị.

Lại nhú mày lần nữa, nhìn qua cô bé kia, lại nhìn qua căn phòng tràn ngập một loại chướng khí mật mù, gật đầu tỏ vẻ đã hiểu. Rất rõ ràng nàng cũng là cái thông tuệ người, cũng không có hương Vũ Lâm làm khó dễ, ngược lại cúi đầu tạ lỗi rồi quay người rời đi.

Rời đi lúc, đột nhiên nàng sinh ra cái gì đó linh cảm, chợt có một loại linh cảm người này như có như không sở hữu cùng bản thân tràn ngập một loại long hành cửu thiên ý chí, tựa như là long mạch hệ thể một dạng.

Kinh ngạc, quay đầu nhìn lại, phát hiện cái gì cũng không thấy, loại kia linh cảm cũng trong nháy mắt biến mất. Mà Vũ Lâm cũng là nhưng mày, nhìn về phía Nguyên Anh nữ tu, hỏi:

"Tiểu cô nương có vấn đề?!"

"Gặp mặt chính là duyên, tại hạ Cổ Huân Nhi, muốn hỏi tiền bối tính danh?!"

Cổ Huân Nhi cung kính cúi mình, bên trong ra chút lạnh nhạt, tựa hồ như không có vấn đề gì với "Tiểu cô nương" tiếng gọi này. Mà Vũ Lâm cũng nhún vai với danh phận tiền bối, ánh mắt phun ra nồng đậm tang thương chỉ ý:

"Ta họ Vũ."

"Tiền bối nếu có ngày rảnh, có thể tiến về Cổ Hoàng Thành một chuyến, Huân Nhi tất sẽ ra đón."

Cổ Huân Nhi gật đầu, cúi chào một cái, rời đi, trong lòng âm thầm ghi hắn vào bên trong danh sách khả nghi. Mà hai cái hộ vệ mặc giáp sáng ngời bên cạnh nàng cũng quay đi, một tên trong đó trước khi rời đi quay đầu nhìn hắn một cái thật sâu, rồi mới đi mất.

"Đám này Hoàng Gia nhà quả thực gặt gao đầu, không phải chỉ mượn Trung Nguyên Tổ Long dùng một chút sao?!"

Vũ Lâm nhướn mày bĩu môi tự nhủ. Hoàng Gia người xưa nay nhất lấy làm ưa thích là há miệng ngậm miệng một đồng văn học lời nói, lời nói bên trong càng là mang theo vô tận ẩn ý, trên thực tế từng cái đều ranh ma như quỷ, trời mới biết đầu bọn hắn rốt cuộc là thế nào lớn lên, không một cái là bình thường.

Nói thật, Vũ Lâm không muốn cùng Hoàng gia gây sự tình, dù tốt dù xấu, nói chung là không muốn có liên quan. Hoàng gia ở đây cũng không phải là Hoàng gia Thánh Quang Thần Triều, mà là uy chấn Trung Nguyên Cổ Quốc. Đám này là nhất phiến, một bên cường giả san sát, một bên càng là am hiểu phong thủy long mạch thuật.

Cổ Quốc càng thịnh vượng, cường giả càng san sát, đây chính là liên đới lấy dính líu tới phong thủy bí mạch hoàng tộc, số mệnh quốc gia gắn liền với tu vi của người cầm quyền cùng quan lại bên trong, hơn nữa mấy cái hoàng tử công chúa gì đó càng là có được đủ loại trời ơi đất hỡi liên quan tới long mạch bí kỹ.

Tóm lại hắn không ngại chọc, nhưng có thể không chọc thì đừng chọc.

Vừa nãy hắn liếc nhìn trên đầu nàng một đầu hư ảo rồng khí thế liền biết nàng là người Hoàng tộc, hơn nữa trọng điểm bồi dưỡng loại này, dù sao khí thế trên người nàng không thể không nhìn, tuyệt đối thuộc về hạc giữa bầy gà loại hình.

Người như vậy, tuyệt đối có Hóa Thần kỳ đại năng tùy thời bảo hộ, hơn nữa đầy đầu đều là mưu kế, chỉ hận không thể đánh nhau đến hồng đầu óc, tất cả đều thành chó chùng loại kia hồng đầu óc.

"Đám này là nhất phiến toái a."

Vũ Lâm thở dài, tự rót cho mình một ngụm rượu. Rượu là rượu hùng hoàng, Tiểu Thanh không thể uống, rắn ghét hùng hoàng...

Trên đường cái, Cổ Huân Nhi cùng với hai vị mặc giáp vệ binh đi lại, trong khi đó ở bên ngoài trấn, có gần trăm binh lính đang sắp hàng, chờ Truyền Tống Trận khai mở. Dù sao loại thời gian nghỉ này cũng là có lý do chính đáng cũng không thể tùy tiện ra lệnh cho người miễn cưỡng khai mở truyền Tống trận, nếu như Trận Pháp Truyền Tống hồng là nhẹ, đang truyền Tống đột nhiên đứt đoạn mới là chuyện vui.

Đây không phải là cao cấp truyền Tống trận như Cổ Quốc, mà là cấp thấp truyền Tống trận.

"Tiểu thư, người kia có vẻ như là một vị phong thủy đại sư, có muốn hay không bắt hắn trên danh nghĩa nghi phạm?"

Một vị hộ vệ hướng về Cổ Huân Nhi cung kính cúi mình hỏi, mà một bên Cổ Huân Nhi hồ hững nói:

"Vô duyên vô cớ bắt người, phải hay không có chút quá phận?!"

"Phong thủy đại sư từng đám đều là lấy trộm thuộc về chúng ta Trung Nguyên long mạch làm mục tiêu, từng cái bắt đi không phải tốt lắm thay?!"

Vị hộ vệ cười khinh miệt tận cùng nói ra tựa như thiên kinh địa nghĩa một dạng. Cổ Huân Nhi thở dài nhìn bên người hộ vệ, lắc đầu:

"Linh Tuyền thống lĩnh, xin ghi nhớ, Thiên Hạ Long Mạch thuộc về thiên hạ chúng sanh, không thể độc chiếm, độc chiếm chính là tạo nghiệt, gây nghiệt thiên hạ chúng sanh số mệnh chúng ta cũng không gánh nổi. Chúng ta chỉ có chủ quyền đối với Trung Nguyên Tổ Long thôi, lần này điều tra cũng chỉ là vì có người lên sử dụng Trung Nguyên Tổ Long mà thôi."

Cổ Quốc có một loại người, chỉ hận không thể tuyên bố toàn bộ Trung Nguyên long mạch là thuộc về bọn hắn, không chỉ đơn giản là Trung Nguyên Tổ Long. Hiển nhiên Linh Tuyền thống lĩnh thuộc về cái loại này. Cũng không biết bọn hắn có hay không nghe qua đạo lý "Phúc như thân thuyền còn lộc là thứ chất lên thuyền", thuyền là Cổ Quốc, Cổ Quốc có thể hay không gánh chịu toàn bộ Trung Nguyên Long Mạch?!

Hầm hồ ý tưởng. Liền là năm đó Tiên Tổ Cổ Hoàng cũng không có loại kia ngông cuồng suy nghĩ.

"Tiểu thư dạy phải."

Bất quá, ánh mắt hắn có chút không phục.

Gật đầu, không để ý trong mắt Linh Tuyền thống lĩnh kia không phục, Cổ Huân Nhi ra lệnh:

"Đợi đến khi Truyền Tống trận khai mở trước tiên tiến vào. Lần này điều tra không được ra sơ suất đáng nói. Phụ thân lần này nhưng bị qua mặt, dường như rất tức giận."

Thanh tú đôi mi nhẹ chớp, không biết thủ phạm kì thật vừa từ mí mắt nàng đảo qua.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Sống lại

"Ây ây ây... đau nhức..."

Ninh Lệ mở hai mắt, rên rĩ, nàng nhìn lên trên trần nhà, chột nhú nhú mảy, cảm giác bản thân mờ mắt tư thể có chút không đúng, bèn nhắm mắt lại, lại mờ mắt ra lần nữa.

Không sai, vẫn là cái kia đột nát trần nhà, treo đầy giấy lá cờ vải trắng, trong phòng sắp đặt thành linh đường, hương nến chầu than tiền giấy đầy đất.

Ninh Lệ thoa thoa cằm, nhưng nương theo tay nàng di chuyển, một cổ kinh thiên đau nhức truyền ra để cho tay nàng hơi run rẩy, buông tha cho cái kia thói quen hành vi.

Chỉ là... vì sao nàng ban đầu chính là đang luyện chế một lô Minh Tiên cấp Đan dược, về sau đan lô tạc, lại ở đây đây? Dựa theo tính toán những phút cuối của nàng, bạo tạc chi uy của lô Minh Tiên đan dược kia mặc dù không có đủ mạnh để hủy hoại thân thể nàng, nhưng là..

Dư sức hủy diệt triệt để linh hồn a.

Ninh Lệ nhìn quanh, lập tức run rẩy, căn phòng này nhìn qua cực kỳ quen thuộc, một cổ kí ức tràn ngập đầu óc.. đây chính là căn phòng mà hồi bé nàng hay ở, về sau vài năm, Ninh gia nghênh đón bản thân nó đại kiếp nạn, Ninh gia diệt, bản thân nàng trôi chết đào vong, cũng đã không bao giờ nữa nhìn thấy lại căn phòng này.

Không nghĩ tới sẽ lần nữa nhìn thấy.

"Là nằm mơ, vẫn là..."

Ninh Lệ hô hấp muốn biến dồn dập, chột nàng cảm thụ bản thân một thoáng tu vi, bắt đầu vận chuyển theo một lối riêng, kể đó nàng mở mắt ra, đã ngồi dậy trở lại, kinh ngạc phát hiện:

"Vẫn như cũ a."

Vô luận là thân thể cùng ngoại cảnh đều vô cùng giống trong kí ức bản thân năm đó. Xem ra là thực sự trọng sinh về lại thời còn trẻ.

Thủ pháp vận chuyển linh lực vừa rồi là một loại thủ pháp phi thường cao minh, để cho nàng có thể không nhìn bất luận một cái nào huyền tượng, nhìn đến chân thật cảnh tượng bên trong. Đây là năng kiếp trước một con rồng nào đó truyền thụ cho nàng, đòi lấy một khóa học luyện đan...

Bất quá gia hỏa kia luyện đan thiên phú nát không chỗ nói.

Nàng lẳng lặng nhớ lại một chút thông tin, do nàng là quay trở lại thân thể cũ đồng thời cũng tiếp nhận lại bản thân kí ức, cho nên kí ức cũng vẫn y như mới, nàng cũng biết được rằng mẫu thân mình rất nhiều năm trước từng cứu sống một vị Vô Đạo Thánh Địa đệ tử, mà vị vô đạo thánh địa đệ tử này ngày nay đã là trong truyền thuyết Hóa Thần đại năng.

Chỉ ít thì đó là rất nhiều năm trước sự tình.

Hiện tại, vị đại năng này sau khi nghe thấy tin mẫu thân nàng qua đời, bèn đưa ra một phần danh ngạch để cho nàng tiến vào Vô Đạo Thánh Địa này học tập, tựa theo một cái nào đó kí ước giữa hai người.

Tuy nhiên vấn đề tới:

Ninh gia thế mà cmn trực tiếp ra tay muốn cướp đoạt duy nhất một phần danh ngạch, hơn nữa thế mà còn đem quan tài mẫu thân nàng ném ra ngoài bãi tha ma. Nàng không thể nhịn được nữa xuất thủ, nhưng gia hỏa kia là Trúc Cơ cảnh cường giả, một ngón tay liền có thể trấn áp nàng, nàng như thế nào là hấn đối thủ? Chỉ là một chỉ, nàng liền bị trọng thương, nhốt vào trong phòng của mình, hiển nhiên là không muốn để cho nàng ở đây Bỏ Thiên Các người ta trước mặt quấy rối, cũng là đồng thời không quá tiện tay sát hại, dù sao cũng là máu mủ đồng tộc, không thể quá máu lạnh, bằng không nàng chẳng ai quan tâm, nhân tâm nguội lạnh nhưng là chuyện lớn.

Tại nguyên bản trong kí ức nàng, nguyên vốn quỹ tích hẳn là nàng bị cái nào đó Ninh gia đại lão đánh trọng thương, lại ở bên trong linh đường cũng không nhớ làm sao bất tỉnh, có thể là đói, có thể là nội thương, cũng có thể là quan tài mẫu thân bị ném ra bãi tha ma khi giận xông tâm lúc bất tỉnh. Kể đó lúc tỉnh dậy liền đã biết được đã qua ngày tiếp đón nàng từ lâu, Ninh Mộ Vân đã bị đón đi, còn bản thân nàng sau khi sinh sinh bị đối tình lại bị giáng xuống làm hạ nhân tương đương, trải qua cùng với hạ nhân sinh hoạt.

Bất quá quỹ tích đã thay đổi, nàng đã trọng sinh lại vào chính mình trong khoảng thời gian này.

Hừ lạnh một tiếng, cực kỳ vô sỉ câu vật này không thể nhẫn nhịn. Chỉ riêng một đoạn thù hận đem mẫu thân thi thể ném ngoài bãi tha ma này cũng để cho trong lòng nàng tuyên án đám này Ninh gia câu vật án tử hình, về phần danh ngạch kia..

Nói chung, có cũng được không có cũng không sao, nhưng chung quy có thì tốt hơn. Dù sao nếu là nàng tiến vào chắc chắn có thể đạt được lượng kinh người tài nguyên, để tiến lại vào Tiên Vực gần đi một khoảng lớn thời gian, khoảng vài chục năm.

Dù không có nàng cũng có nắm chắc tiến vào trong truyền thuyết Tiên cảnh, nhưng sẽ cần một đoạn thời gian rất dài, nếu có Võ Đạo Thánh Địa Từ thân phận sẽ ngắn đi càng nhiều thời gian.

Nàng gương đứng dậy, linh lực hơi chút vận chuyển, một loại thần thánh quang mang toát ra, để cho thương thế trên người nàng trong lúc nhất thời chuyển biến tốt đẹp, mà toàn thân nàng liền gầy đi nửa vòng.

Thăng Linh Đài, là một loại hiến tế chi thuật, đem cơ thể thịt tiêu hoa, gia tốc mạnh mẽ khả năng khôi phục.

Nàng thờ phào, mặc dù tiến về thời kì cũ, thân thể như cũ là Luyện khí ba trọng, tuy nhiên kì thật các phù văn bảo thuật cùng pháp tắc linh ngộ căn bản vẫn là một dạng. Tuy rằng Phàm Vực kì thật pháp tắc không quá đầy đủ, hơn nữa do cảnh giới nên thực thi pháp tắc gặp trục trặc, nhưng cũng đầy đủ.

"Hừm, thân thể này không tệ."

Ninh Lệ nhìn lướt qua, lúc này tầm mắt nàng tự nhiên khác biệt bản thân mười mấy tuổi mình lúc trước, lúc trước do đào vong nên nàng bị một hồi phá vỡ căn cơ, phải chữa trị lại về sau nên cũng không rõ bản thân linh căn đầu tiên là như thế nào, nhưng hiện tại nhìn ra, thế mà...

Thực cmn cực kỳ thích hợp bản thân lúc trước nhìn qua một bộ thần cấp công pháp.

Bất quá tựa hồ có một chút hao tổn, không thể không chữa trị.

Được rồi, nói sau, nàng vừa nhìn qua cửa sổ, Ninh gia lúc này đang tại đón tiếp vị đại nhân vật Võ Đạo Thánh Địa kia, thế trận tiếp đón còn là vô cùng trang trọng, nàng cũng nhìn thoáng qua vị "đại nhân vật" kia, cũng vừa vận đề cho nàng phát hiện ra một cái tương đối tình xảo chuyện tình.

Hiện tại, nàng cảm giác đi ra nói chuyện với vị kia nhân vật tiếp đón là vừa vặn, nếu như thật để cho Ninh Mộ Vân kia được tiếp đến thì thật là khóc không ra nước mắt... dựa theo những gì nàng nhớ, người ta nhưng là thật được tiếp đi đấy.

Cũng không thể trách người kia, Ninh Mộ Vân kia nhưng là chẳng biết suy nghĩ thế nào, thế mà đổi tên thành Ninh Lệ nhằm đảm bảo không ra sơ suất gì, tín vật có, địa chỉ trùng, tên họ cũng trùng, đón người căn bản là thiên kinh địa nghĩa, dù sao người kia nhưng mà chưa bao giờ cùng nàng gặp mặt, trông như thế nào cũng không biết đấy.

Đổi thành nàng khẳng định nàng cũng sẽ đón người đi mà không cần suy nghĩ.

Ninh Lệ đi ra cửa, giật mạnh liền cảm giác được cửa đã bị khóa chặt, cửa đóng then cài, ánh mắt nàng lóe lên một chút, ngón tay hơi động, tinh thần lực ba động khủng bố tràn ra, tạo ra một cái Hòa Diễm Phù Văn cấp cao, trực tiếp đem then cửa đốt tan chảy.

Hòa Diễm Phù Văn cấp bậc này thấp loại phù văn, nàng không cần mấy sức cũng có thể dễ dàng niệm đi ra.

Mà làm xong mọi việc, Ninh Lệ hoàn toàn không cảm giác chút nào, bình thần bước đi xuống nhà, trên môi đọng theo một nụ cười nhạt nhòa...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Người quen?!

Ninh Lệ nhẹ nhàng đi xuống, Ninh gia toàn bộ thế lực đều đã tập trung tại Võ Đạo Thánh Địa vị kia đệ tử trên thân, tự nhiên là không có khả năng cũng không cần thiết đối với nàng cất cử người canh gác. Lại nói, cái cửa kia bị mấy cái xích sắt khóa lại, nếu không tới Luyện Thể kì đại viên mãn đừng mong đi qua.

Kể cả Luyện Thể kì đại viên mãn cũng sẽ phá cửa lúc gây nên tiếng động, Hóa Linh kì gia nhân khả năng sẽ nghe thấy, từ đó đi ra ngăn cản.

Ninh gia thân là sở hữu mấy cái Trúc Cơ kỳ lão tổ "siêu cấp cường giả", tuyệt đối không thiếu Hóa Linh kỳ gia nhân cùng tộc nhân đấy.

Ninh Lệ đi qua phòng khách, còn chưa đi qua liền nghe thấy bên ngoài vang lên Ninh Thiên Lăng âm thanh:

"Vũ thiếu gia, thỉnh mời tiến vào."

Ninh Lệ nhìn lướt qua người kia, nàng gật gù, không tệ, người này thân thể tu luyện rất được, tuy nhiên khẳng định là công pháp bên trên sinh ra cái nào đó sai lầm, Cửu Dương chi thể, thân thể sinh sôi ra chín cái mặt trời, tuy nhiên vì vấn đề nào đó các mặt trời bị hủy diệt, từ đó dẫn tới đan điền sinh ra một cái lỗ hổng, cho nên mới có loại này cương khí lan tràn ra ngoài.

Sửa chữa loại này thể chất cùng công pháp bên trên xung đột đối với một số người có thể là thiên đại nan đề, nhưng đối với nàng đây nhưng là một cái chuyện thuận tay mà làm thôi.

Phòng khách, không có thời gian nói nhảm, Vũ Lâm đi thẳng vào vấn đề.

"Ta là tới tìm người, xin hỏi các người nơi này có hay không một cái gọi Triệu Ngọc nữ tử."

Trong phòng khách bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Đương nhiên có, chẳng qua nữ tử kia đã chết hơn nửa bị tùy tiện đưa đến bãi tha ma chôn kỹ, tộc lão mấy người thăm nghĩ quả nhiên là đến tìm cái kia tiện nữ nhân, có thể kết bạn Bồ Thiên Các người cũng không đơn giản, còn tốt đã chết, nếu không những cái kia chỗ tốt làm sao cũng sẽ không rơi vào Ninh gia trên đầu.

Gặp người nhà họ Ninh yên tĩnh, Vũ Lâm hơi nao nao, chẳng lẽ quá mức vội vàng dẫn đến tìm nhầm người khác?

Vậy thì xấu hổ.

"Khụ khụ..."

Đại tộc lão ho khan một tiếng ra hiệu mọi người không nên nói lung tung.

"Ai... Triệu Ngọc đúng là ta Ninh gia nàng dâu, đáng tiếc ah, ngay tại một tháng trước nhiễm bệnh qua đời chỉ còn dư một đứa bé."

"Qua đời?"

Vũ Lâm không nghĩ tới nữ tử kia thế mà không tại dương gian đã hồn về âm phủ, may mắn nhiệm vụ lần này là mang đứa bé kia về Bồ Thiên Các, chỉ cần đem hài tử mang về coi như hoàn thành nhiệm vụ. Cái gì vân vân các loại kệ xác nó.

"Thực không dám giấu giếm, ta vâng mệnh sư tôn đến đây mang Triệu Ngọc con gái Ninh Lệ vào ta Bồ Thiên Các, không biết các vị có đồng ý hay không."

Đón đoàn khách khí khách khí mà thôi, bất luận bọn họ có đồng ý hay không Vũ Lâm đều muốn đem đứa bé kia mang đi, không cho mang đi ta cướp người, hỏi như vậy cũng là cân nhắc đến người nhà tình thân khó mà dứt bỏ, cũng là một loại khách sáo, lại là một loại đối nhân xử thế.

Trong sảnh, nghe lén nói chuyện "Ninh Lệ" bừa bãi, cái kia con bé gầy gò ốm yếu có gì tốt.

"Đương nhiên đồng ý, thiên đại cơ duyên đó là Ninh Lệ phúc khí, chúng ta cao hứng còn không kịp, không biết ngài tôn xưng, về sau ta Ninh gia cũng biết ân nhân là ai."

"Thanh Hư Cung, Kim Đan thủ tịch chân truyền Vũ Lâm. Các người chuẩn bị xong chưa?"

Vũ Lâm nghĩ thầm coi như ổn, rút ra một cái túi, thò ra một hơi chủ yếu trang bức, làm bộ tỉnh tâm bộ dáng... kì thật hiện tại hắn đang rất gấp. Bây giờ mỗi lần nghĩ tới sắp sửa chuẩn bị gặp mặt nhân vật chính liền là run cầm cập, tim đập chân run đây. Cái này nhân vật chính nhưng là tương lai một võ chết bản thân tồn tại a.

Cũng không biết nhân vật chính này là loại người như thế nào?

"Chuẩn bị xong, chuẩn bị xong!" Ninh Lăng Thần liền vội vàng nói, tuy rằng tuổi của hắn đủ để làm Vũ Lâm gia gia, nhưng song phương cảnh giới... khác biệt cực lớn, một cái Trúc Cơ sơ kỳ nát bét, dùng đan dược chất đi lên, còn cái kia Kim Đan khí thể lan tràn, thậm chí còn có chút so với Nguyên Anh thành chủ mạnh hơn nhiều lắm.

Cảnh giới song phương khác biệt a. Võ không tính tuổi, người mạnh là vua.

Điều này cũng làm cho hắn càng thêm khẩn cấp muốn đưa cháu của mình tiến vào Bồ Thiên Các, không ra vài năm có thể về mặt cảnh giới vượt lên trước giúp hắn đem vị trí gia chủ đoạt tới.

Vẫy tay ra hiệu mình chất nữ tới.

"Bái kiến người sư huynh đi."

Hắn hướng về mình vị chất nữ nói, lập tức một cô gái xinh xắn tuyệt trần đi qua, cúi mình, khí tức Luyện Thể đại viên mãn lan tràn:

"Ninh Lệ gặp qua Vũ sư huynh."

Nàng nhìn qua vị sư huynh này, tim đập thành thịch, đôi phương khí thế quá trần trụi, ánh mắt tràn ngập dã tâm, nàng tin tưởng hơi bỏ phí chút sức có thể lấy được lòng mỹ nam tử. Đối phương nhưng là trong truyền thuyết Hợp Thể kì đại năng chân truyền đệ tử a.

Vũ Lâm:

- ...

Nhưong mày.

"Nhà các người có hai cái Ninh Lệ?"

Không sai, Vũ Lâm trong nháy mắt nhận ra khí tức cùng mùi vị người này tỏa ra tuyệt đối cùng với nguyên bản Ninh Lệ mái tóc kia khác biệt. Tín vật là cái rắm, trời mới biết tín vật phải hay không bị trộm, chỉ có khí tức là rất khó thay đổi.

Có thay đổi cũng là cần một thời gian rất dài, các loại khác thủ đoạn trong thời gian ngắn cũng tuyệt không phải một đứa bé thi triển được, trừ khi trong thời gian ngắn vỗ bô cứt tu vi, lại lần nữa trùng tu một loại khác công pháp.

Cái này hỏi một chút, đại tộc lão toàn thân căng thẳng người chung quanh trong nháy mắt yên tĩnh, liền tiểu mập mập cũng không biết làm sao nhìn về phía Vũ Lâm, trong phòng khách tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, có người suy đoán nhất định là người này thân thông quảng đại biết cái gì, cũng có người cảm thấy nhất định nói là nói bậy.

Vũ Lâm nhìn nhìn đại tộc lão cùng những người khác, bàn tay thông qua cái bàn gián tiếp tiếp xúc cảm ứng được lão đầu kia nhịp tim kịch liệt tăng tốc.

Nhịp tim mau hơn chút nữa nói không chừng có thể dẫn đến cơ tim nhồi máu cái loại này.

Ánh mắt nhẹ khẽ bên người cái kia bé gái, Kim Đan khí thế âm âm run rẩy..

"Tiểu nữ oa, tên người là gì?"

"Ta...tên ta là Mộ Vân"

Bé con không chịu nổi Kim Đan uy thế, theo bản năng nói ra sự thực.

Vũ Lâm mặt lập tức sa sầm xuống, Mộ Vân?! Cái nào rẽ hành từ đâu chạy tới, cũng dám nhúng ta một tay?! CMN, bản thân ta một năm về sau có sống tiếp hay không vẫn là phải nhìn vào vị này Ninh Lệ nhân vật chính tâm tình đây này...

"Ta tin tưởng ngài có chút nhầm lẫn."

Vũ Lâm nén lại nộ khí, thở ra một hơi khói thuốc, nhúu mày cười lạnh, sát ý ngập tràn:

"Ta không phải đến đây để thu một vị đệ tử bất kỳ, ta đến đây để thay mặt lão gia hỏa kia thu đồ đệ, Ninh Lệ chính là Ninh Lệ, căn bản không đổi được, trùng tên trùng họ cũng không được."

Ninh Lăng Thần lòng dạ hơi trầm xuống, sự tình đã đến mức này căn bản là không thể dấu diếm được việc trá người. Bất quá hấn chung quy là nhanh nhạy, nhanh chóng nói:

"Kỳ thật, chúng ta cùng Lệ nhi đã sớm thảo luận qua, nàng đang muốn tưởng niệm mình vị này đã mất tích phụ thân, không có muốn đi Võ Đạo Thánh Địa cho nên nàng muốn nhượng danh ngạch này cho cháu gái ta."

"A, vậy sao không nói sớm!!!"

Vũ Lâm hí mắt, ánh mắt hấn lóe ra đạo đạo quang mang, hiện tại dùng cái mộng đoán cũng đoán ra vị này nhân vật chính tồn tại hấn đã bị ám toán gì đó không có khả năng chạy đi ra soát danh ngạch a.

Hấn đã sớm cảm ứng một đạo tim đập ở sau tường, hấn là vị kia nhân vật chính muốn ra sân đi.

"Kỳ thật, ta còn có một trương giấy xác nhận nàng muốn chuyển danh ngạch cho chúng ta đây. Có cả ký tên cùng đóng dấu máu làm chứng."

Vũ Lâm:

"... "

Ninh Lệ:

- ...

Lão gia hỏa này nguyên lai chuẩn bị thật là dày công khổ sức a.

Thờ dài, cũng nên ra sân rồi.

"Đội đã!!!"

Ninh Lệ nhẹ nhàng bước ra ngoài, lớn tiếng nói để cho tộc lão bên trong đại sảnh giật mình xoay người lại.

Ninh Lăng Thần mấy người sắc mặt của đều là hơi có chút biến hóa, mặc cho bọn hấn làm sao coi thường Ninh gia cái phế vật này, Nhưng bọn hấn bây

giờ dù sao cũng là kẻ trộm nha, làm kẻ trộm đương nhiên sẽ chút chột dạ.

"Lệ muội, ngươi không phải là bị thương sao, nhanh lên một chút trở về nhà đi tĩnh dưỡng." Mộ Vân phản ứng cực nhanh, một bước xa liền lên đến Ninh Lệ bên người, thân thủ bắt tới, nàng muốn trước tiên chế trụ Ninh Lệ, không để cho đối phương có cơ hội mở miệng.

Chỉ thấy Ninh Lệ nhẹ nhàng giơ tay, một đạo tiếng hét lan ra, Mộ Vân đã bị nàng đánh bay, ngực áo bị đánh thành vụn phấn, lộ ra một tầng áo lót bên trong. Vũ Lâm nhìn thấy bèn hơi chút gãi mũi... CMN, hung hãn như vậy nhân vật chính có thực sự thích hợp ta ôm đùi?

Mặc dù cảnh này cũng tương đối có ý vui.

Cho đến lúc này, Ninh Lăng Thần bọn người mới phản ứng lại, ai cũng vừa giận vừa sợ, giận là Ninh Lệ rõ ràng đã thương Mộ Vân, kinh sợ đến mức còn lại là người này không phải là phế vật sao, làm sao có thể làm được điểm ấy?

Mà mấy người thị nữ càng ngậy ra như phồng, đây vẫn là các nàng bình thường biết Ninh tiểu thư sao, một quyền liền đem cái kia thiên tài Mộ Vân vỗ cho thổ huyết!

"Tiểu súc sinh, ngươi thật to gan, thật là lòng dạ độc ác!" Ninh Lăng Thần lập tức rống to, "Mộ Vân bất quá là quan tâm ngươi, muốn đưa ngươi trở về phòng, ngươi dĩ nhiên hạ thủ độc ác như vậy, ngươi đây tang tâm bệnh cuồng cầu vật!"

Quả nhiên Lão Hồ Ly, trực tiếp trả đũa.

Ninh Mộ Vân cũng chậm qua thở ra một hơi do hai mắt nhìn Ninh Lệ, tràn đầy sát khí, nàng nhưng là Ninh gia thiên tài, cư nhiên bị một phế vật thương tổn tới, điều này làm cho tự ái của nàng làm sao tiếp thu?

Bất quá một chương vừa rồi vẫn để cho nàng run rẩy. Lấy tay che ngực lại, cái thời kì này nhưng là con gái để lộ áo qua đùi là muốn ngâm lòng heo ném xuống sông đấy.

Còn tốt hẳn là chưa có mấy người nhìn thấy, người nhìn thấy cũng sẽ biết điều ngậm miệng lại.

Mà Ninh Lệ cũng nhanh tiến về trước mặt Vũ Lâm, nhìn qua hắn, nói:

"Ngươi mắc bệnh!"

"... "

Nói thật, đây không phải nhân vật chính hắn liền đã một cước đá ra, ngươi mới có bệnh, cả nhà ngươi đều có bệnh.

Ngay lập tức Ninh Lăng Thần kinh sợ không dám xuất thủ, dù sao Ninh Lệ nói ra đại nghịch bất đạo loại lời này, liền cùng người chết không sai biệt! Như vậy quân cái rắm hắn có hay không làm gì, căn bản Mộ Vân được thu nhận vào bên trong Bồ Thiên Các đã là đạo lý nước chảy thành sông.

"Lớn mật!" Ninh Lăng Thần hợp thời hét lớn, "Còn không mau mau quỳ xuống, hướng Vũ Thiếu gia chịu nhận lỗi!"

Kế đấy, bàn tay hắn hóa thành một đạo không lồ cương khí, ý đồ đem Ninh Lệ một vỗ chán cho thổ huyết bất tỉnh.

Vũ Lâm vẫy tay ngăn dài, chỉ nhìn một cái, bàn tay cương khí kia liền ầm ầm sụp đổ:

"Ây, bình tĩnh, để cho nàng nói tiếp đã."

Chỉ thấy Ninh Lệ lúc này tràn ngập đắc ý mỉm cười, nhìn qua Ninh Lăng Thần ánh mắt có chút hòa hoãn, sát ý bên trong hòa hoãn loại này. Kế đó, nàng giơ lên một ngón tay, đi đi lại lại nói:

"Ngươi thời gian gần đây có đúng hay không thường xuyên trong giấc ngủ tỉnh lại, hơn nữa trong người một cổ hỏa khí nóng bỏng không tiêu tan?!"

"Ây, ngươi biết nguyên nhân!?"

Vũ Lâm hứng thú càng sâu, hỏi:

"Hắn là không phải do ăn đồ cay nóng a."

"... "

Ninh Lệ khựng lại nhìn gia hỏa này, méo miệng, nhưng là nàng vẫn lạnh lùng nói tiếp:

"Bởi vì ngươi là tiếp cận Chí Tôn Cửu Dương Thể. Hắn là ngươi tu luyện công pháp sinh ra vấn đề, từ đó Cửu Dương Thể chín vàng mặt trời bên trong thể nội đan điền sụp đổ, toái vụn thoái hóa đi mất. Nương theo đó, đan điền ngươi bị thủng một lỗ, chân khí bị toát ra ngoài, nếu để quá vài năm đan điền sẽ sụp đổ mà chết."

Kì thật đan điền sụp đổ cùng lắm là sinh ra tu vi thoái hóa, "chết" bất quá là nói phóng đại ra mà thôi.

"Ta có thể trị."

Mà Ninh Lệ nói câu đó, ánh mắt nàng lóe lên vài điểm tinh thần tựa như Bắc Đẩu, nhìn chòng chọc vào đan điền Vũ Lâm, hơi chút kinh ngạc, đan điền người này nhưng là Cửu Trọng Kim Liên, là đệ tam loại Kim Đan dù là ở Tiên Vực.

Gia hỏa này cũng là một cái thiên tài a.

"Muốn trị tốt loại thương thế này cần một loại đan dược, mà ta có thể luyện chế ra nó - Cửu Trùng Thái Thượng Đan - thậm chí có thể đề thể chất của người thăng tiến thành Thuần Dương Thể! Điều kiện chỉ có 1, trong trăm năm, người làm hộ vệ của ta, kí kết Thiên Đạo chi Thể, sau trăm năm có thể rời đi."

Ninh Lệ mỉm cười nhạt nói, nàng bằng vào cái kia một đôi mắt là nhìn ra được, gia hỏa này cũng không phải loại người sẽ đối với nàng nảy sinh tâm tư ác độc, bằng không quá thực... nói ra hay không cũng tương đối khó.

Dù sao, không quan hệ, Thiên Đạo Chi Thể nhưng là không thể trái nghịch.

Trăm năm về sau nàng cam đoan có thể rời đi mảnh này Phàm Vực, cũng không cần đối với Vũ Lâm quá mức e ngại bội ước rồi.

Vũ Lâm lúc này có chút ngoài ý muốn, hần hơi nhũ mảy, chân di chuyển liên tục, mà một bên Ninh Lăng Thần đã bị Ninh Lệ trang bức trần cho không biết nên hoảng sợ hay phá ra cười. Chợt lúc này Vũ Lâm lạnh lùng nhìn nàng, con mắt lóe ra vô cùng tận sát ý:

"Loại bảo thuật người đang sử dụng là Bắc Đẩu Thiên Quang Minh, nhìn qua là đồng chí phù văn, kì thực là âm luật phù văn, thông qua lắng tai nghe vạn vật xung quanh cảm nhận nó chỉ vạn vật bản chất, được khai quật tại hỗn độn không gian giữa Linh Chu Tiên Vực cùng Vô, là Thượng Cổ Bích Đồng Tinh cấp 8 tiên tông bảo thuật trấn tông."

"... "

Ninh Lệ chợt lạnh cả người... cái này đồng thuật xác thực tên là Bắc Đẩu Thiên Quang Minh, xác thực là thông qua lắng tai nghe vạn vật chuyển động, yêu cầu cực cao đối với pháp tắc cảm ngộ, cảnh giới không có quá nhiều yêu cầu, trong cơ thể có linh khí là được.

Mà nơi nàng "tìm ra" nó, nhưng là ở trong tàn phủ của con rồng năm đó...

"Vũ Lâm?!"

Đương nhiên, trên đời này Vũ Lâm không có mười vạn cũng có tám vạn, bất quá hiển nhiên cả hai đều hiểu ý của một câu kia..

CMN, gia hỏa này năm đó bị ba bốn cái Tiên Đế vây công, không phải đã sớm thần hồn sụp đổ liền là luân hồi cũng không thể sao, thế nào lại ở đây?

Vỗ đầu một cái, nàng cũng bị xuyên về quá khứ, như thế nào không thể xuất hiện cái người thứ hai đồng dạng bị xuyên về? Chỉ là tên này như thế nào không xuyên vào con long tộc mà lại ở cái chốn chim không thêm ị này?

Bất quá trang bức nửa ngày, đối phương nguyên lai là cái đồng dạng bản thân trùng sinh đại lão, chẳng phải xấu hổ lắm thay!?

Chợt nhớ ra gia hỏa này tính chất lãnh địa rất mạnh, cười cười nhìn về phía Vũ Lâm kẻ đang nở nụ cười dần dần thiếu đi đạo đức, gãi tai:

"Hay là chúng ta thỏa thuận lại một chút, 50 năm?"

"50 năm con mẹ ngươi!"

Vũ Lâm ngay lập tức một cước đá ra, thẳng về phía Ninh Lệ...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67

Giảng đạo lý tới nói...

Vũ Lâm đối với tồn tại mang định nghĩa Nhân Vật Chính là mười phần sợ hãi, đó là kẻ giết không chết, dù có chết thì vẫn có thể phục sinh, mà dù không phục sinh được thì vẫn có thể tại năm nào tháng nào vô tình trùng sinh lại vào cái nào đó gia hỏa trên thân, từ đó nghịch tặc.

Mà kẻ cả có không trùng sinh lại vào gia hỏa nào đó thì cũng có thể quay ngược thời gian, phân sát chính mình trong quá khứ... tí như Ninh Lệ là cái vô

cùng chân thực ví dụ... CMN này còn có hay không thiên lý tồn tại!?

Vũ Lâm mỗi ngày điều đầu tiên làm trước khi đi ngủ chính là đánh răng rửa mặt, kể đó nhìn vào gương, tự hỏi chính mình: "Hôm nay ngươi có làm gì khiến nhân vật chính tức giận không?" "Hôm nay ngươi có cố gắng tu luyện không?" "Thời hạn tử vong còn bao lâu?" "Tại sao ngươi không cố gắng"... toàn bộ các dạng này mệnh đề.

Cho nên, hẳn đối với nhân vật chính có một loại sợ hãi, đây là thuộc về bản năng sợ hãi.

Đương nhiên, loại này mệnh đề không áp đặt tại Ninh Lệ trên thân: người quen a.

Hơn nữa, cũng vô cùng quen thuộc, có thể phân thành loại hình cả hai đủ tin cậy để giao lưng cho đối phương.

Vũ Lâm ha hả cười một cước đạp bay nạng, đương nhiên một cước này hẳn dùng lực rất ít ỏi, căn bản cùng bị một cái gối đập vào mặt cũng không quá khác biệt, mà đối với cái tràng cảnh này mặc dù không hiểu ra sao, nhưng Ninh Lăng Thần mấy người đã bắt đầu cười ha hả!!

Vũ Lâm:

- ...

Ta cùng với Ninh Lệ đang hào hào chơi đùa, các ngươi cười lớn làm gì?! Không hiểu a.

Không phải sao, còn có so với đây càng thêm chuyện tình buồn cười sao? Chính là một người phé vật, lại muốn thu Vô Đạo Thánh Địa thiên tài làm người hộ vệ, còn nói muốn truyền thụ Vô Thượng Thần Công cùng chữa thương? Đây thực sự là thôi xé trời.

Ngủ xuẩn không tự lượng, quả thực chọc người cười!

Vũ Lâm chợt lạnh lùng nhìn qua Ninh Lăng Thần, ánh mắt phun ra nuốt vào hào quang kim quang như vàng cùng kim cương, lạnh lùng hỏi:

"Cười cái gì?! Ta còn chưa tính sổ các ngươi chuyện tự tiện đổi danh ngạch đâu."

Một câu nói này của Vũ Lâm khiến cho cả đám người Ninh Lăng Thần ngay lập tức im bất miệng, hẳn run rẩy nhìn qua Vũ Lâm, đừng nói tu vi, chỉ là khí thế từ đôi mắt của hắn đủ khiến Ninh Lăng Thần cảm giác toàn thân trên da sụp đổ.

Ninh Lệ lúc này cũng đứng lên, nàng nhìn Vũ Lâm trực tiếp mở miệng hỏi:

"Ngươi có đan dược hoặc bảo thuật chữa thương linh căn không?! Ta cần một cái."

Vũ Lâm nhú mày nhìn nàng, ánh mắt phun ra nuốt vào từng đạo từng đạo tia sáng màu xám. Ninh Lệ run lên, nàng biết bảo thuật này, Chân Quang Nhân, con mắt chiếu rọi ra chân thực hình dáng của vạn vật trước mắt nó, cùng với Bắc Đẩu Thiên Quang Minh là dị khúc đồng âm chi hiệu quả.

Về một vài mặt, Chân Quang Nhân còn tốt hơn cả Bắc Đẩu Thiên Quang Minh, dù sao Chân Quang Nhân là Tuyệt thế cấp đồng bảo thuật, tác dụng xa không chỉ có chiếu rọi ra hình dáng thực, còn Bắc Đẩu Thiên Quang Minh chỉ là nửa Cực Phẩm Bảo Thuật.

"Cực Phẩm Ngũ Hành Tỏa Hạng Liên!? Ngươi bị mấy cái lão đầu kia đã thương?"

Vũ Lâm kinh ngạc nhìn về phía đan điền nàng, Ngũ Hành Linh Căn hết sức xứng đôi, tỉ lệ cân bằng đạt tới trạng thái hoàn hảo, tạo thành một bông Ngũ Hành Liên trong đan điền, đương nhiên loại này Ngũ Hành Linh Căn trừ khi có được công pháp đối ứng, chính là tu hành vô cùng chậm rãi.

Thậm chí nếu nhân phẩm kém một chút còn có thể phản chi mà đi ngược. Dù sao nó nhưng là yêu cầu năm loại linh khí khác nhau cùng tiến cùng lùi, tốc độ tu luyện bình thường tự nhiên so với người khác chậm hơn ít nhất năm lần.

Bảo sao giờ mới có Luyện Khí ba trọng.

Ngũ Hành Tỏa Hạng Liên là linh căn cực phẩm, đem so với Vũ Lâm cũng không chênh lệch. Đương nhiên hầu hết các loại thể chất đặc thù tỉ như Cửu Dương Thể tiên thiên chính là Cực Phẩm Linh Căn hoặc ít nhất cũng là Thượng Phẩm Linh Căn.

Mà Vũ Lâm lúc này nhìn thấy Ngũ Hành Tỏa Hạng Liên đã hơi có dấu hiệu nứt vỡ, dường như là bị ai đó đánh một chưởng khiến linh căn kinh mạch xuất hiện dấu hiệu xiên xẹo, hẳn nhìn qua mấy gia hỏa, ánh mắt càng thêm lạnh nhạt, tay xuất ra một khóa bí giản ngọc thạch ném cho Ninh Lệ.

Ninh Lệ kiểm tra một chút bí giản - Sinh Mệnh trì đủ phù văn, không sai. Mà Vũ Lâm lúc này nhàm chán giờ một ngón tay, một đạo tiếng rống phun ra từ đầu ngón tay hắn, Ninh Lăng Thần bị đạo tiếng rống này chấn bay đi mười mấy mét, nằm trên mặt đất.

Nhìn qua Ninh Lệ, hỏi:

"Muốn chết hay phé?"

Căn bản không có cái khác lựa chọn.

"Giết đi!"

Ninh Lệ lắc đầu nói, nguyên bản tâm tình không tốt muốn tự tay hành hạ đám người này tới chết đi sống lại, nhưng là tại nhìn thấy Vũ Lâm lúc tâm tình tốt đẹp hơn nhiều, cảm giác mấy tên cầu vật này cũng không có như vậy ngứa mắt.

Cho bọn hần cái thống khoái.

Dù sao, một cái Trúc Cơ mà thôi, giết là giết, cũng không sinh ra nỗi cái gì bóng ma tâm lý.

Vũ Lâm nhìn qua mấy cái Đại Tộc Lão đang kinh sợ đứng góc tường, mở miệng:

"Chết đi!"

Lập tức, linh khí kinh khủng cắt đứt bọn hần tĩnh mạch cùng tâm mạch, mấy cái đại tộc lão hết thảy ầm ầm ngã xuống, khí tuyệt bỏ mình. Mà Ninh Lăng Thần tu vi cao nhất, đi ra được ba bước chân, tựa hồ không dám tin mình chỉ chết bởi đối phương một câu nói.

Đây là cỡ nào chênh lệch?

Phun ra vài cái búng máu, tắt thở.

Ninh Lệ bữu môi, nàng lắc đầu đi ra ngoài Ninh phủ trong sự kính sợ của đám đệ tử xung quanh, chợt cảm giác một luồng áp lực khổng lồ áp vào bản thân, hơi nhìn lên trên, lập tức méo miệng...

Một con thuyền khổng lồ đang "neo" ở trên bầu trời, vô số phù văn lấp lánh xung quanh thân thuyền, hai bên con thuyền mọc ra 8 cái cánh chim, liên tục phiêu phù trong không khí, Ninh Lệ bằng vào nhãn lực của mình nhanh chóng nhìn ra đây tuyệt đối không phải xuất thân phạm vực linh chu, hẳn là Vũ Lâm tự ma đối qua.

Vũ Lâm đưa tay thuận thế bế lấy Ninh Lệ trong khi nàng kinh hô, bế theo kiểu bế công chúa nhảy lên trên thuyền, bên thuyền thuyền thể mà cư nhiên sạch sẽ vô cùng, sàn gỗ láng bóng, bất quá Ninh Lệ để ý... CMN còn vài chỗ có thể ngửi ra mùi máu tươi, hơn nữa thiết kế thuyền này tựa như là thuyền hải tặc.

Gia hỏa này hẳn là cướp ở đâu về, sau đó lại ma sửa thêm một chút.

"Áy, thật mềm nha."

Vũ Lâm cười xòa bóp mông Ninh Lệ một phát, Ninh Lệ chợt một cái Bạo Hóa Cầu Bảo Thuật hướng về mặt hần mà đập, nhưng Vũ Lâm là ai?! Da dày thịt béo căn bản không sợ, chân chính da mặt dày, vô luận là nghĩa bóng cùng nghĩa đen đều vậy.

Vũ Lâm vẫy tay, chợt con thuyền bắt đầu di chuyển, cột buồm di động, từng cái bánh lái không ngừng xoay tròn, con thuyền thật giống như một con chân chính thuyền buồm một dạng tiến về phía bầu trời mà bay lên.

Chỉ là nhìn thấy cái này, Ninh Lệ bữu môi... người này đối một cái thân phận vẫn ưa thích ra vẻ, nàng nhìn qua liền biết chân chính phi hành không phải con thuyền mà là 8 đôi cánh không ngừng di động hai bên con thuyền.

Thuyền chỉ là thuyền hải tặc rất bình thường, nhưng mấy đôi cánh phía trên lại không bình thường.

Ninh Lệ cũng không nhiều lời, nàng trực tiếp ngồi ở trên thuyền, bóp nát tấm bí giản kia, lập tức một luồng quang mang thần thánh rải lên trên người nàng, nếu có người ở xa nhìn sẽ thấy được vô số ánh sáng mặt trời đều hướng về nàng mà hội tụ, thấm vào làn da của nàng một dạng.

Mà bên trong Ninh Lệ, sinh cơ bắt đầu thổi bùng lên, quét qua toàn thân, mỗi lần sinh cơ di động qua các linh cơ nàng đều sẽ cảm nhận tới một loại nóng bỏng rực rỡ bao phủ trong cơ thể, một cỗ xúc cảm ngứa ngáy truyền ra, bất quá nàng biết đây là linh căn toàn thân tự chữa trị, tối đa nửa ngày liền tốt.

Trong thời gian này, cái gì đều không cần làm. Sinh Mệnh trì đủ là một loại tương đối nghịch thiên bảo thuật, có thể chữa khỏi bất luận cái nào vết thương cho các tu sĩ dưới cảnh giới của nó, Vũ Lâm có mười mấy cái này, nguyên bản hần dự định nếu Hệ Thống nạp tiền chế độ cho ra cái gì đó ngon ngọt thì sẽ nạp vào, lần đầu tiên còn tạm được, bất quá mấy lần sau....

Hiển nhiên là ợ ra rắm á. Lần sau lại cũng không tin tưởng hệ thống.

Mà hiện tại Sinh Mệnh trì đủ đã bắt đầu hoạt động, Ninh Lệ căn bản chẳng cần làm gì chỉ cần ngồi đợi. Vũ Lâm ngồi trên thành thuyền, đeo một cái kính râm với một cái tàu thuốc lá, nhìn nàng hỏi:

"Sao không vào trong khoang thuyền đi, ngồi ngoài này làm gì!? Căn ta giới thiệu một chút nội thất bên trong không?!"

"Để người đem ta ngủ à?!"

Ninh Lệ trợn trắng mắt, nàng thừa biết tính cách hổ cha của gia hỏa này, nếu nàng thực dám cùng hần đi vào, hẳn tuyệt đối nắm chắc đem nàng nhảy lên giường. CMN năm đó gia hỏa này có hơn vạn người hậu cung không phải là không có đạo lý.

"Cũng có lý."

Vũ Lâm gạt gùi công nhận để cho Ninh Lệ méo miệng, nhưng sau đó nàng nhanh chóng hô hấp thở nạt phun ra một ngụm đồ rục không khí, bao phủ lấy người nàng rồi mờ nhạt dần đi, kèm theo đó là một tiếng hừ lạnh.

"Không phải chứ?!"

Vũ Lâm rên rỉ lắc đầu, mà Ninh Lệ thừa biết là gia hỏa này làm trò gì: hần nhìn trộm thân thể nàng. Đừng có nhìn hai người cách nhau một bộ quần áo, nhưng kì thực đối với chân chính thâm tặc cường giả (như cái gã trước mặt) thì một bộ quần áo đơn sơ cùng không có căn bản không khác nhau.

"Vũ Lâm ngươi an ổn yên phận cho ta chút, bằng không ngươi mơ tưởng ta luyện cho ngươi Cửu Trùng Thái Thượng Đan. Hừ, sắc phổi lão hồn đản."

Ninh Lệ tự tin mỉm cười, bằng vào Cửu Trùng Thái Thượng Đan nàng cam đoan để cho Vũ Lâm tâm động, đan dược này không chỉ có khiến cho Cửu Dương Thể trở lại hoàn mỹ, đan điền khôi phục, thậm chí có tỉ lệ biến thành tinh thuần nhất Thuần Dương chi thể.

Nên biết, Phàm Vực chữa trị linh căn có tồn tại đồ vật, nhưng chữa trị thể chất bị oanh hổng liền vô cùng hiếm có, thậm chí có thể đem so với Thánh Dược tồn tại muốn ít ỏi hơn nhiều lắm.

"Áy, ta nói qua ta muốn chữa trị bản thân Cửu Dương thể khi nào?!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bí cảnh di tích 18+

Đại Hoang Sa Mạc...

Một bầy Vũ Hạ Kền Kền rít gào như điên, phía bên dưới là một đội tiêu đang hộ vệ một đồng hàng, đột nhiên một âm thanh ầm ầm lao giữa bầu trời, xé bầu trời làm hai nửa khiến cho bất luận là Vũ hạ Kền Kền vẫn là đội tiêu bên dưới hoảng hồn ngẩng đầu nhìn trời, kinh hoàng nhận ra bầu trời những đám mây đang từ từ dạt ra hai bên để lộ một đường thẳng tắp.

Lúc này đây, bay với tốc độ gấp mấy chục lần tốc độ âm thanh trên bầu trời là một cái tòa tháp mười hai tầng vàng chói, các phù văn long lánh trên thân tháp toàn bộ tỏa ra ánh sáng chói chang, tạo ra một lực đẩy kinh khủng khiến tháp này càng bay càng nhanh.

Mà ở bên trong tháp, Vũ Lâm khoanh chân nằm trên đùi mỹ nhân - Vũ Tử Mạch. Nàng hiện đang bị hần đem mặc lên vài bộ đồ hở hang nhất có thể - dựa theo hần ác thú vị: Áo để lộ hoàn toàn bộ ngực cùng lưng, hạ bộ ngoại trừ thất lưng và một đôi bốt thì không có gì cả.

Nói đơn giản: Ăn mặc tốt kích thích.

"Chủ nhân, ăn bánh."

Vũ Lâm lúc này há miệng ra, để cho Vũ Tử Mạch đút vào một cái bánh bích quy, kể đó nàng hạ người xuống cho hần bú sữa - mặc dù chưa mang thai, nhưng do Vũ Lâm để nàng chỉnh sửa trùng tu công pháp nên cũng tương đối có sữa.

Khác không nói, loại kia công pháp nhưng là tuyệt đối cực phẩm công pháp, tuyệt đối thích hợp nàng thể chất. Tu luyện xong chưa đến nửa tháng đã đột phá Hóa Thần kỳ, bình thường chính là muốn năm sáu năm đấy.

Tháng trước Vũ Lâm cho nàng một số kinh nghiệm đột phá Hóa Thần cảnh, cho nên hiện tại nàng đã xua đầu bằng nay, chính là Hóa Thần tu vi. Về khoản này thì cũng không quá ngạc nhiên, nàng đã tích tụ đầy đủ năng lượng đột phá, thiếu chỉ là linh ngộ cảnh giới khác biệt mà thôi.

Hóa Thần tu vi là muốn cảm ngộ thiên địa chi lực, từ đó hóa thành một sợi văn du pháp tắc, có thể tạm thời câu thông thiên địa chi lực, trong phạm vi không lồ tăng thực lực bản thân lên.

Thế mà đối với bản thân bị hạ Dẫn Nô ấn nhưng là không có bị giải khai. Hơn nữa tác động càng lúc càng mạnh, lúc này nàng một khắc đều không muốn rời khỏi Vũ Lâm cạnh bên, chỉ muốn thời khắc bị hần giày vò trên người, hận không thể mỗi lúc bị hần chơi.

Cho nên cái nhìn Vũ Tử Mạch đối với Vũ Lâm trong nháy mắt đổi mới, đương nhiên hần trong mắt nàng vẫn là cái cận bã nam nhân ưa thích cùng một đồng nữ nhân hung hăng làm chuyện đòi bại.

Trên người nam cận bã này đã hơn tháng, nàng nhìn thấy rất nhiều như kì tích sự việc phát sinh, cũng biết thân gia hần hơn người, đặc biệt nhất là mười ngày nay nàng nhận được chỗ tốt chính là cảnh giới Hóa Thần ổn định phi thường vững chắc, hơn nữa còn có chỉ điểm vận dụng thiên địa chi lực.

Thông thường Hóa Thần kỳ sẽ có thể vận dụng thiên địa chi lực, nhưng như thế nào vận dụng sao cho hiệu quả nhất chính là cần thông qua giáo dục...

Cái này đề nàng cũng không rõ bị bắt đem đi làm nô lệ tình dục cho hần là tốt hay xấu, người khác tuyệt sẽ không chỉ điểm cho nàng tăng tu vi, nhưng chỉ ít sẽ không đề nàng ra hung hăng đ-t...

"Chủ nhân, chúng ta đang đi đâu vậy!?"

Vũ Tử Mạch dứt thêm cho Vũ Lâm một miếng bánh, hơi rên rĩ, bên dưới bị Vũ Lâm móc đã bắt đầu ra nước, hỏi. Vũ Lâm nhìn lên trước, nói:

"Một cái bí cảnh thượng cổ."

Nửa ngày trước Vũ Lâm nhận được tiền thân mẫu thân gửi tới một cái tin nhắn, muốn nhờ hần đi hỗ trợ Vũ tộc các hậu bối tiến vào một cái di tích nào đó. Vũ Lâm cũng không có chối từ, nghe nói cái kia di tích nhưng là mấy ngàn năm nay khai thác vẫn chưa cạn kiệt đồ đặc đặc, vô cùng thần bí.

Về phần bí cảnh thượng cổ đơn giản là thổi phồng. Thượng cổ di tích như thế nào dễ dàng bị phát hiện? Đơn thuần là cái nào đó trăm ngàn năm trước môn phái mà thôi.

Nghĩ đến đó, một tay vòng ra, bóp lấy hông Vũ Tử Mạch, để cho nàng rên ư ừ.

Hiện tại, Ninh Lệ đang ở một tầng khác, cũng không cần quá mức cố kỵ. Dù sao Vũ Tử Mạch đối với việc bị người khác nhìn quang có một chút e ngại, đặc biệt khi người đó không phải Vũ Lâm nữ nhân hoặc Vũ Lâm.

Cùng Tử Nguyệt khác biệt, dù cho Tử Nguyệt có bị người khác nhìn quang cũng không vấn đề gì, Mị Ma nhất tộc mà. Nhưng nàng vốn da mặt mỏng, không thể làm quen với loại chuyện này. Với Vũ Lâm thì không sao, dù sao hần một tháng nay cũng không phải chỉ mấy chục lần chơi nàng.

Vũ Lâm liếm môi, Vũ Tử Mạch ăn mặc tốt kích thích, để cho hần không nhịn nổi, dương v*t bên dưới ngồng lên qua vàng áo đạo bào, nguyên lai bên dưới không mặc quần. Ninh Lệ nhìn qua hiểu ý, chân vòng qua người hần, Vũ Lâm đang làm ngồi trên đùi nàng cho nên không di chuyển được, bèn uốn cong người nhẹ nhàng mở miệng nhỏ xinh ra, mút lấy hạ thân bên dưới dương v*t.

Vũ Lâm nằm gồi trên đùi nàng, nhẹ nhàng thưởng thức miệng của Vũ Tử Mạch, nhắm mắt lại, tay bên dưới không ngừng ấn đầu nàng lên xuống. Lưỡi Vũ Tử Mạch liên tục khuấy động tựa như muốn vắt kiệt hần ra, lại để cho hần khoái cảm dễ thăng.

Đột nhiên Vũ Tử Mạch đang không ngừng lên xuống đầu bỗng nhiên rút ra, kể đó nàng mỉm cười le lưỡi, liếm nhẹ quanh đầu dương v*t hần, Vũ Lâm hơi thở hơi chút dồn dập, mở mắt ra nhìn Vũ Tử Mạch, loại kỹ thuật này tương đối mới lạ với hần.

Kể đó, Vũ Tử Mạch cười, một tay nắm dương v*t hần, bắt đầu liên tục sóc, lưỡi lại nhẹ nhàng rà quanh dương v*t hần, dọc tới hai hõn bị, bắt đầu liếm bên trên, kể đó lại nhả ra, hạ miệng ngậm lại dương v*t của hần, bắt đầu tiếp tục liếm.

Vũ Lâm thờ có chút dốc, nhìn qua Vũ Tử Mạch, nàng bên dưới đã nước nôi lênh láng, hông hần bắt đầu chuyển động nhịp nhàng phối hợp miệng của Vũ Tử Mạch. Mà nàng cũng là vô cùng hợp tác, lưỡi rà khắp đầu dương v*t, cuối cùng nàng liếm càng lúc càng nhanh, đầu di chuyển cũng nhanh không kém.

Vũ Lâm cảm giác miệng nàng càng lúc càng mát chặt hơn lấy hần, lưỡi nàng liên tục quét qua đầu dương v*t kích thích hần, hông nhịp cũng nhanh hơn, ấn một cái thật mạnh, dương v*t hần nóng rực run rẩy, một dòng tinh nóng hồi phun trào vào bên trong miệng Vũ Tử Mạch.

Vũ Tử Mạch tại sau khi Vũ Lâm phun trào vẫn tiếp tục giữ nguyên tư thế thêm mấy giây nữa, kể đó nàng ngẩng đầu nuốt trọn toàn bộ, đưa tay lên miệng liếm một chút. Vũ Lâm lúc này hơi thả lỏng, ngẩng đầu lên một chút, Vũ Tử Mạch hiểu ý, bèn đứng dậy, mà Vũ Lâm cũng là chuyển ra một cái gối, gối đầu lên, nhìn Vũ Tử Mạch.

Vũ Tử Mạch mỉm cười, nàng nhìn qua Vũ Lâm bên dưới, cảm giác cũng có một lần nhìn thấy hần bị đè bên dưới, cảm giác có chút thư thái, vươn tay ra đằng sau giải khai lấy kiện xấu hổ áo mặc kia.

Áo nhìn tựa áo bình thường, ngoại trừ bị khoét đi hai vú cùng lưng ra. Nói thật tại cái niên đại phụ nữ hở quá đầu gối ra là bị ném vào lồng heo ngâm nước tuyệt đối là sát thân lợi khí. Còn tốt đây là mặc bên trong nhà.

Giữ nguyên lại kiện đai lưng, đồ vật kia mang theo chút đồ đặc, Vũ Lâm nói lúc nhấp thời điểm mang theo âm thanh mang lại một loại kì quái cảm giác, có chút điểm đôi mới mới tốt.

Vũ Tử Mạch uốn người ra sau, cặp vú to căng cứng ngẩng lên, hai tay nàng vòng ra sau gáy, hai chân ngồi xổm tư thế không ngừng để cho cửa mình nàng cùng dương v*t Vũ Lâm ma sát, để cho dương v*t hần càng lúc càng căng cứng, hơi có chút rung rung.

Vũ Tử Mạch tại bên người gia hỏa này hơn tháng cũng đủ hiểu, gia hỏa này nhìn qua hung, kì thật tương đối dễ nói chuyện. Nàng từng thấy qua Tử Nguyệt kích thích cho hần cương lên về sau tiêu sái rồi đi, để lại cho nàng bị/được hần nắc liền hai giờ đồng hồ, cho nên kì thật kích thích Vũ Lâm một chút Vũ Tử Mạch cũng không e ngại.

Vũ Tử Mạch ma sát cửa mình mình cùng với dương v*t hần, Vũ Lâm không vấn đề ngược lại bản thân nàng bắt đầu nóng dần lên, d*m thủy chảy ra ào ạt tựa hồ mong muốn chào đón hần, mà nàng cũng nhanh không chịu nổi, mấy phút sau ập một cái, ngồi lên trên người Vũ Lâm, đè lên trên dương v*t

hắn.

Không sai, là đè mà không phải là cho vào, nàng của mình áp lên trên dương v*t hắn, cũng không có ấn vào bên trong mà chỉ là lần nữa nhẹ nhàng mà sát.

Hông hơi di chuyển dọc theo dương v*t hắn, hơi nhẹ rên rỉ.

Vũ Lâm một bên méo miệng...

Nửa phút sau, mặt đỏ bừng bừng thở hồng hộc Vũ Từ Mạch lại nhấc người lên, lần này trực tiếp tay cầm theo dương v*t của hắn ấn vào bên trong cửa mình nàng, dương v*t nhẹ nhàng ban mở cửa mình nàng ấn sâu vào bên trong, khoái cảm trào dâng khiến cho Vũ Từ Mạch rên nhẹ một cách dâm dăng.

Âm hộ của nàng quả nhiên co giãn kinh người, quy đầu mới nhét vào được một nửa đã bị bao chặt lấy, tiến cũng khó mà lui thì càng khó hơn.

Đột nhiên, Vũ Lâm ánh mắt toát lên vẻ ác thú vị, kể đó hông đập mạnh lên trên, dương v*t của hắn đã căng cứng từ lâu thúc sâu vào bên trong âm đ*o Vũ Từ Mạch, Vũ Từ Mạch bị hắn một thúc hai tay chống xuống lòng ngực hắn, thở hồng hộc.

Kể đó Vũ Lâm vùng hông nhẹ nhàng hạ xuống trực không cử động, mà đã bắt đầu cảm thấy khoái cảm Vũ Từ Mạch hông nhịp lên xuống càng lúc càng hăng. Mỗi lần hông nàng di chuyển lên trên âm đ*o nàng mút theo dương v*t hắn đi lên, xuống cũng là như vậy.

Bên trong của Vũ Từ Mạch tựa như cái máy hút, không ngừng ấn mạnh vào quanh dương v*t hắn, mỗi lần di chuyển đều để cho hắn đạt tới cực khoái, hơn nữa một luồng như có như không linh khí để cho mỗi lần ra ra vào vào hai người đều được lợi về tu vi vô cùng.

Vũ Từ Mạch càng nhấp càng hăng, rên rỉ trong cơn cực khoái, d*m thủy đã tràn ra ướt sũng hạ bộ Vũ Lâm, mỗi lần tiếng bạch bạch vang lên nàng liền rên rỉ một lần, cặp vú liên tục nảy lên nảy xuống, vô cùng kích thích. Mà Vũ Lâm cũng nhanh không chịu được, hai tay hướng về cặp vú của nàng mà bóp mạnh lấy.

"CHỦ NHÂN.. Â Â Â"

Vũ Từ Mạch đang nắc nạy đột nhiên cặp vú bị người bóp la lớn, một chút sữa nhẹ phun đi ra, Vũ Lâm hai ngón cái ấn vào hai núm vú, Vũ Từ Mạch bị kích thích nhấp càng lúc càng mạnh, mà núm vú cũng càng lúc càng căng cứng.

Vũ Lâm nhanh chóng cảm nhận được Vũ Từ Mạch hông liên tục run rẩy, cuối cùng ào ạt một phen nước nổi lênh láng, tựa hồ khoái cảm của nàng đã tới cực hạn. Bất quá Vũ Lâm còn chưa thỏa mãn, cho nên hắn bật dậy, tà dâm nở nụ cười đè Vũ Từ Mạch ra đất, mạnh mẽ nhấp.

Từng tiếng bạch bạch mê người vang lên, Vũ Từ Mạch bị Vũ Lâm đè ra đất, cảm thấy một loại khoái cảm lạ lùng truyền tới, nằm im không động dậy mở háng ra cho hắn liên tục nhét vào, cặp vú to tròn mỗi lần bị thúc đều sẽ nảy lên một lần, nhìn qua cực kỳ sướng mắt.

"Chủ nhân.. người làm sướng quá, nô tì sướng quá... a a. a "

Vũ Lâm một bên cong người, miệng há ra ngậm lấy bầu ngực nàng. Vũ Lâm dùng miệng mút lấy kiêu nộn núm vú đã cương cứng như hạt đậu làm cho Vũ Từ Mạch rên rỉ không thôi, dâm dăng lăng mị rên rỉ hô loạn, toàn thân rung động d*m thủy không ngừng chảy ra, khuôn mặt xinh đẹp càng tràn đầy xuân tình. Hắn cảm giác bên trong nàng ướt sũng, hai bên thành âm đ*o mảnh liệt khép vào đồng thời co giật, mà bên dưới Vũ Lâm lúc này cũng đã căng cứng lại, chuẩn bị lần nữa phun trào.

BA BA BA BA BA

"Chủ nhân.. a a tuyệt quá ummmm"

Vũ Lâm nhấp càng lúc càng mạnh, hạ bộ hắn cùng Vũ Từ Mạch hạ bộ va chạm phát ra từng tiếng ba ba mê người, sau vài phút Vũ Lâm khựng lại, bên dưới ồ ạt ra một luồng tinh dịch vào bên trong âm đ*o, phun đầy từ cung nàng.

Vũ Từ Mạch cảm giác bên trong người tràn ngập chất dịch của Vũ Lâm, mê người nhìn hắn. Vũ Lâm nhẹ nhàng rút dương v*t hắn đi ra, đứng lên, con cu lơ lửng trước mặt Vũ Từ Mạch vừa mới ngồi lên, Vũ Từ Mạch hiểu ý, hai tay cầm lấy đang xi xuống hắn dương v*t, miệng môi bé nhỏ há ra, bắt đầu cho Vũ Lâm làm sạch.

Lưỡi nàng rà qua đầu dương v*t hắn, liếm đi còn sót lại d*m thủy của nàng cùng với tinh dịch Vũ Lâm vẫn đang tiết ra, mê người đầu lưỡi rà soát xung quanh khiến cho tiểu đệ đệ của hắn lần nữa oai hùng ngồng dậy. Mà Vũ Từ Mạch cũng nổi hứng, nàng đứng lên, tinh dịch hơi nhiều ra đùi, tựa như quá nhiều.

"Chủ nhân, tiếp tục chơi nô tì đi. Chơi nô tì đến mang thai đi ạ."

Vũ Từ Mạch đứng lên, kể đó nàng quay người quỳ xuống, hai chân vẫn giữ thẳng làm tư thế chó, Vũ Lâm cười vỗ mông Vũ Từ Mạch:

"Người quả đúng là dâm nữ, lần nào chơi người ta cũng không ra hai lần không chịu nổi."

"Vậy chủ nhân chơi dâm nữ này đi, chủ nhân a.. "

Một tiếng chủ nhân nhõng nhẽo để Vũ Lâm liếm môi, chộp lấy hông nàng, dương v*т đâm thẳng vào trong âm đ*o để cho Vũ Tử Mạch khựng xuống, rên rỉ tràn ngập sung sướng, bắt đầu một tràng khoái nhạc mới.

Bên ngoài tháp, Ninh Lệ nghe bên trong tháp tràn ngập những tiếng rên rỉ mê người, hai vành má ửng đỏ, hừ lạnh một tiếng nhìn về phía xa xa, Đại Hoang Cổ Bi tràn ngập một loại khí thế cổ xưa ẩn hiện trong mây mù.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69

Đại Hoang Cổ Bi, nơi tồn tại lâu đời nhất của quận Đại Hoang, đối với di tích do Tổng môn từ thời Viễn cổ truyền lại, rất nhiều người đều xem đây là sự tồn tại trong thần thoại. Người thường không thể nào tưởng tượng được ở thời đại đó, cái tông phái này rốt cuộc là cường đại đến mức nào.

Đại Hoang Cổ Bi này không biết đã tồn tại bao nhiêu năm, nhưng phong ấn trên đó cho đến ngày nay lại vẫn không có một ai có thể phá giải nổi. Dưới cái phong ấn vô cùng cường đại đó, cho dù là cao thủ Hóa Thần Cảnh dường như đều bó tay không có cách nào. Mà đây cũng chính là nguyên nhân cuối cùng tại sao mà Đại Hoang Cổ Bi lại có thể đứng vững trên Đại Hoang Cổ Nguyên này. Bởi vì, vốn không có bất kỳ người nào có thể lay chuyển nổi cái phong ấn đó.

Mà bởi vì sự tồn tại của Đại Hoang Cổ Bi, Đại Hoang Cổ Nguyên không hề nghi ngờ gì chính là khu vực có tiếng tăm hiển hách nhất trong quận Đại Hoang. Mỗi lần thời điểm mà phong ấn của nó yếu đi, nơi đây đều sẽ tụ tập các cao thủ và thế lực đến từ bốn phương tám hướng tiến đến.

Đây là một trận quần hùng tranh đấu thực sự!

Đối với nhân khí của Đại Hoang Cổ Nguyên, Vũ Lâm mấy người vừa đặt chân đến vùng đất này, nhìn xuống những bóng đen tấp nập giống như những con kiến trên bình nguyên đó, lúc này mới cảm nhận một cách rõ ràng rằng Đại Hoang Cổ Bi rốt cuộc có sức mê hoặc đáng sợ như thế nào.

Chốc lát lại có thân ảnh lướt qua, những người này cười trên những tọa kỵ cường hãn hoặc là mang theo những Linh bảo khí thế cực mạnh, mang theo từng đạo hồng mang, lướt qua bầu trời. Khiến cho bầu trời trong xanh đột nhiên được phân cách thành từng khối lập thể nho nhỏ đẹp đẽ.

Mà ngay lúc vô số người đang chờ đợi, phía sau biển người lại một lần nữa truyền đến những thanh âm xé gió. Một vầng quang mang rộng lớn từ phía chân trời nhanh chóng lướt tới, gây nên những thanh âm ồn ào xôn xao.

- Là người của Lục đại Tông tộc!

Chẳng biết là ai ở phía dưới thốt lên một câu, nếu Vũ Lâm đến đây lúc này một câu này có thể để cho Vũ Lâm thiếu chút học ra một ngụm máu. Đương nhiên không phải hấn bị làm sao, mà là ngay lúc này một đạo suy nghĩ lướt qua óc hấn: Lục Đại Tông Tộc tụ họp chỉ có thể là để đi soát cơ duyên, mà cơ duyên nếu so sánh như một bãi cứt trâu, vậy thì tuyệt đối không thể thiếu...

Nhân Vật Chính.

Xét toàn bộ các nhân vật chính hiện đã xuất hiện, chỉ có duy nhất một người cùng toàn bộ lịch đại Lục Đại Tông Tộc có liên quan: Vũ Tiêu Linh, biểu muội họ hàng xa của hấn, còn có chính hấn đã hung hăng nhục mạ nàng cách đây cỡ ba bốn tháng gì đó.

Gia hòa này lúc trước gặp mặt mới chỉ là Hóa Linh, hiện tại có khi đã đột phá Trúc Cơ rồi.

"Tích tích... Kí Chủ quả nhiên thần cơ diệu toán liệu sự như thần, Hệ Thống tâm phục khẩu phục."

"..."

CMN, thật Trúc Cơ!?

"Để thể hiện lòng khâm phục, Hệ Thống đưa ra nhiệm vụ khẩn cấp sau đây:

Đại Hoang Cổ Bi vô cùng cổ xưa bí cảnh, là nơi mười người tiến vào có đến 4 người không thể trở ra. Mà thân là nhân vật phản diện tất phải chết dưới tay Nhân Vật Chính, Kí Chủ cần có giác ngộ Mệnh do ta không do trời, tiến về Đại Hoang Cổ Bi, cướp đoạt nên thuộc về nhân vật chính cơ duyên.

Phản thưởng: Chí Tôn Vòng Quay May Mắn, cam đoan ra Chí Tôn cấp vật phẩm.

Thất bại: Không có trừng phạt.

"

...

Vũ Lâm thiếu chút khóc rống lên, nhưng còn tốt còn tốt, có cái Thất Bại không có trừng phạt kia...còn tốt.

Một bên khác..

Bên ngoài Đại Hoang Cổ Nguyên bỗng chốc truyền đến vô số thanh âm xé gió. Tất cả những ánh mắt ở hiện trường đều nhìn lại theo hướng thanh âm truyền đến.

Chỉ thấy từng đạo hồng quang duy trì khoảng cách với mặt đất gần một trượng bay vút tới, tốc độ nhanh như chớp, cuối cùng trực tiếp xuất hiện ở nơi trong cùng nhất.

Tuy nói phi hành ở trên Đại Hoang Cổ Nguyên cần phải chống đỡ lực ép cực kỳ lớn, có điều nếu như duy trì trạng thái bay thấp gần mặt đất, những người có thực lực không tệ vẫn còn có thể miễn cưỡng làm được. Đương nhiên, nếu như thực sự muốn bay trên cao, có lẽ chỉ có cao thủ Nguyên Anh kỳ tu sĩ mới có thể làm được.

Hồng quang lướt tới, mà đối phương liền dưới sự quan sát của vô số ánh mắt, dừng lại lơ lửng dưới tầng thấp. Ở phía trước nhất của đám người, là một cái quang bản phát ra hồng mang nhàn nhạt: Gia Tộc Vũ thị.

Vũ Tiêu Linh lúc này ở trong đám người, nàng mỉm cười nhẹ nhàng, tựa vào thanh Cổ Kích phía sau, thanh Cổ Kích lúc này cùng thanh Cổ Kích trong Cổ Mộ Phủ đã mười phần thoát thai hoán cốt, tựa như là hai thanh hoàn toàn khác biệt chiến kích vậy.

Mà, lúc này nàng đang tìm trong đám người gia tộc Vũ thị một thân ảnh trong trí nhớ của nàng vô cùng hùng vĩ, nhưng lại chẳng thấy đâu.

"Hắn không tới?!"

Vũ Tiêu Linh có chút ngoài ý muốn tự hỏi...

Mà trong số đó, nàng lại nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, Vũ Khả. Xem ra nàng ta cũng có chút địa vị trong Gia tộc Vũ Thị. Ngay cả đến thánh địa Đại Hoang Cổ Bi như thế này cũng đều có thể đến tìm cơ duyên.

Dưới vô số ánh mắt quan sát của vô số người, cùng với người của Gia tộc Vũ Thị đáp xuống, phía sau lại có thêm những luồng lưu quang lù lút lướt tới. Người dẫn đầu đám lưu quang này, lại là một con Phong Loan khổng lồ, vỗ mạnh đôi cánh mang theo những luồng cuồng phong mà tới, cuối cùng huyền phù trên tầng không khá giữa bầu trời.

Trên con Phong Loan này, Vũ Tiêu Linh lại một lần nữa nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, chính là vị thiên tài của Gia tộc Tần Thị, Tần Thế.

- Người của Gia tộc Vương Thị cũng đã đến rồi!

Nghe thấy trong biển người đột nhiên truyền đến những tiếng thì thầm nhỏ, trong lòng Vũ Tiêu Linh khẽ động.

Mỗi Vũ Tiêu Linh khẽ mím lại, ánh mắt nhìn về nơi xa xa. Ở đó cũng có một thanh âm xé gió truyền tới. Ánh mắt của hắn cũng dần dần trở nên lạnh lùng.

Việc khi trước xảy ra ở Cổ mộ phủ, suy cho cùng kỳ thực vẫn là do những tên của Gia tộc Vương Thị tham lam Linh bảo trong tay hắn gây nên. Lúc đầu là do Vương Bàn ra tay tranh chấp, sau đó lại đến Vương Viêm nửa đường chặn giết, xém chút nữa khiến cho Vũ Tiêu Linh mất mạng. Điều này không hề nghi ngờ gì khiến ấn tượng của hắn đối với Gia tộc Vương Thị trở nên cực kỳ tồi tệ.

Dưới sự quan sát chăm chú của Vũ Tiêu Linh, nơi xa xa, kim quang rực rỡ lóe lên. Mà ngay sau đó tiếng xé gió vang lên. Một thanh kim thương khổng lồ liền lướt qua đường chân trời, bạo lực mà đến. Cùng lúc đó, một luồng khí tức cuồng ngạo bá đạo cũng mạnh mẽ thổi quét qua.

"Vương Viêm!"

Cảm nhận được luồng khí tức quen thuộc, ánh mắt đang sụp xuống của Vũ Tiêu Linh cũng dần dần ngược lên. Trong nhãn đồng lại là những tia hàn mang mạnh mẽ trào dâng.

Giữa không trung, kim thương khổng lồ huyền phù dừng lại. Trên thanh kim thương đó cũng có không ít thân ảnh. Ánh mắt Vũ Tiêu Linh quét qua một lượt, liền dừng lại nơi phía trước nhất. Ở đó, một bóng dáng tóc trắng tung bay, thân mặc kim bào, cả người toát lên khí thế ngạo mạn, vô cùng bắt mắt liền xuất hiện trong tầm nhìn của hắn.

Thời gian một năm không gặp, khí tức của Vương Viêm vẫn cuồng bạo và bá đạo như thế. Hiển nhiên là khí tức của hắn hiện giờ so với trước cũng đã mạnh lên không ít. Theo cảm nhận của Vũ Tiêu Linh, thiết nghĩ tên Vương Viêm cũng đã tiến vào Kim Đan. Chỉ là, cảnh giới này...

Nghĩ đến đây, khóe miệng của Vũ Tiêu Linh cũng khẽ nhếch lên một đường cong lạnh lẽo. Trước nàng cần phải nhờ vào vận may và sự giúp đỡ của Vũ Lâm cùng Vũ Khả mới có thể thoát thân từ trong tay của Vương Viêm. Nhưng hiện giờ, nếu như đơn đả độc đấu, nàng có chín phần nắm chắc rằng sẽ đánh cho hắn giống như một con chó chết!

Nên biết, mặc dù công pháp nàng biết từ Điều được toàn bộ đều là lấy 156 đạo huyết vị làm cơ sở, nhưng trải qua Thạch Phủ không hiểu thấu ma đối,

đã hoàn toàn thoát thai hoá cốt, biến thành một công pháp lấy 362 huyết vị làm cơ sở, nào chỉ nhiều hơn gấp đôi?!

Mỗi một huyết vị khai mở, liền nhiều hơn 1% lực lượng, hơn nữa còn có hiệu quả điệp gia trùng điệp nhau, năng khai mở nhiều hơn người khác gấp 3 lần số huyết vị, tự nhiên thực lực cũng trên diện rộng tăng lên ít nhất gấp 4-5 lần.

Ánh mắt lạnh lùng của Vũ Tiêu Linh lướt qua trên người Vương Viêm, sau đó dừng lại phía sau hắn. Ở đó cũng có một thân ảnh khá quen thuộc khác. Rõ ràng chính là kẻ lúc đầu ở trong Cổ mộ phủ đã đảo lộn trắng đen, tham lam đòi giành lấy Thiên Lan Cổ Kích từ trong tay hắn, từ đó gây nên vô số hậu sự, Vương Bàn.

Nhìn thân ảnh của Vương Bàn, ánh mắt Vũ Tiêu Linh khẽ có chút âm trầm, trong lòng càng có sát ý tuôn trào.

Sát ý trong mắt Vũ Tiêu Linh vốn không che giấu quá nhiều, do đó tên Vương Bàn kia cũng cảm thấy toàn thân phát lạnh. Ánh mắt hắn có chút ngạc nhiên nhìn xuống dưới, cuối cùng tập trung vào thân ảnh của người thiếu nữ đang ngồi xếp bằng trên tảng đá, nhìn về mặt có chút quen thuộc. Gương mặt của hắn cũng chợt trở nên âm lãnh. . .

"Vũ Tiêu Linh, tên phế vật nhà ngươi lại vẫn còn sống?"

Đối với việc Vũ Tiêu Linh cướp mất Linh bảo vốn thuộc về hắn, Vương Bàn hiển nhiên cũng vô cùng oán hận. Hiện tại vừa nhìn thấy đối phương, sự oán giận trong lòng khi ấy chợt bộc phát ra mạnh mẽ. Chợt ánh mắt sắc nhọn, một tiếng quát to liền nổ vang trên bầu trời.

Cái tên này hiện giờ bất luận là ở quận Đại Hoang, hay là đối với người của Lục đại Tông tộc từng đi qua Cổ mộ phủ mà nói đều không coi là quá lạ lẫm. Do đó, khi tiếng quát của Vương Bàn vang lên, từng ánh mắt chợt di chuyển qua, cuối cùng tập trung trên thân người ở phía dưới.

Lập tức từng đạo ánh mắt dõi theo xuống phía dưới, đặc biệt là Vũ Khả, nàng thoáng có chút ngoài ý muốn nhìn qua Vũ Tiêu Linh, dựa theo khí tức của nàng tỏa ra, hiển nhiên số lượng huyết vị Trúc Cơ tu thành không phải ít, thậm chí có thể ngang bằng nàng.

Có điều tiếp theo đó, khi nàng ta hiểu ra cục diện hiện tại, trong ánh mắt không khỏi lướt qua vẻ lo lắng. Nàng ta hiểu rằng đối với Vũ Tiêu Linh, Vương Viêm quả thật là hận thấu xương, hôm nay gặp mặt ắt sẽ hạ độc thủ. Mà với thực lực hiện tại của Vũ Tiêu Linh, hiển nhiên là không thể nào chống đối lại hắn. Nếu hắn giao thủ nhất định sẽ chịu thiệt thòi.

Trông chờ vào người khác giúp đỡ là không thể nào, trong mắt Vũ thị gia tộc, bất kể người nào của phân gia đều cùng kiến cớ không sai biệt lắm, ngoại trừ việc được mang họ Vũ.

Vũ Khả thoáng nhúc nhủ, tên này không biết ẩn mình chút?! Bất quá nếu như Vũ Tiêu Linh còn giữ lại thanh kiếm mà Vũ Khả đưa cho nàng thì còn có thể trấn trảng bọn hắn một chút.

Dưới sự hội tụ của vô số những ánh mắt, thần sắc của Vũ Tiêu Linh vẫn bình tĩnh, từ từ từ phiến đá đứng lên. Sau đó, khi thân hình nàng hoàn toàn đứng thẳng lên, ánh mắt nàng đột nhiên trở nên sắc bén. Bàn chân dẫm mạnh xuống mặt đất, thân hình như một quả đạn pháo bạo lực mà ra. Bàn tay vươn ra, hung hăng chụp lấy tên Vương Bàn. Một luồng tinh thần lực cực kỳ mạnh mẽ hóa thành vô số đường mạnh mẽ phóng ra, nhanh như chớp trời buộc lấy tên Vương Bàn đó.

Tinh thần lực hóa thành vô số sợi dây trời buộc lấy Vương Bàn. Cánh tay Vũ Tiêu Linh vừa phát, đối phương liền trực tiếp bị kéo bay về phía hắn.

"Khốn kiếp!"

Vũ Tiêu Linh đột nhiên ra tay, đã vượt ngoài sự dự đoán của tất cả mọi người. Ai cũng không ngờ rằng, đối mặt với vô số cao thủ của Gia tộc Vương Thị ở nơi đây, hắn lại dám chủ động ra tay.

Do đó, khi Vương Bàn bị trời bay ra xa, những tên cao thủ của Gia tộc Vương Thị lúc này đây mới bừng tỉnh, chợt quát lên những tiếng phẫn nộ.

Tiếng hét phẫn nộ vang lên, liền có vài tên cao thủ của Gia tộc Vương Thị ra tay. Những thể tấn công sắc bén chợt nhắm thẳng về phía Vũ Tiêu Linh oanh xuống.

"Cút!"

Nhưng mà, đối mặt với thể tấn công của bọn chúng, Vũ Tiêu Linh lại chỉ là tâm thần khẽ động một cái, quát lên. Tinh thần lực hùng hồn liền gào thét mà ra, hóa thành một thanh cự chùy tinh thần lực, hung hăng đánh tan thể tấn công đó.

"Vũ Tiêu Linh, ngươi muốn làm gì? Ngươi dám động đến ta, Gia tộc Vương Thị chúng ta nhất định sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!"

Bị Vũ Tiêu Linh một chiêu bóp lấy yết hầu, sắc mặt Vương Bàn cũng đỏ lên, rít gào nói. Mà ngay lúc hắn rít gào, trong lòng hắn cũng trào lên một đợt sóng kinh hãi. Bởi vì hắn phát hiện, dưới lòng bàn tay của Vũ Tiêu Linh bất luận là linh lực trong cơ thể của hắn cuộn trào như thế nào, lại cũng không cách nào thoát khỏi thủ chương của đối phương. Rất hiển nhiên, thực lực hiện giờ của Vũ Tiêu Linh đã vượt xa hắn rất nhiều.

Ba!

Tiếng rít gào của Vương Bàn vừa hạ xuống, một chương phong ấn chứa sức mạnh hùng hồn liền hung hăng không chút lưu tình tát thẳng lên khuôn mặt hắn. Cái miệng đầy răng nhát thời đều vỡ vụn ra. Còn gương mặt của hắn trong thoáng chốc sưng vù lên, giống như một cái bánh bao đầm đìa máu vậy.

"Phốc xuy!"

Máu tươi trộn lẫn với những cái răng bị vỡ vụn phun ra. Vương Bàn trực tiếp bị một tát của Vũ Tiêu Linh đánh cho suýt nữa lâm vào trạng thái hôn mê. Nhưng mà bị đối phương bóp chặt cổ họng, hắn hiện giờ e rằng ngay đến thanh âm rên rỉ cũng không tài nào phát ra được.

Nhìn Vương Bàn bị một tát của Vũ Tiêu Linh đánh cho thành đầu heo, vô số người ở dưới nhất thời đều ngạc nhiên. Ai cũng không ngờ rằng Vũ Tiêu Linh lại hung hãn đến mức này, trước mặt các cao thủ của Gia tộc Vương Thị lại đánh cho người của bọn họ thê thảm đến mức này.

Không khí toàn trường lúc này trong chớp mắt trở nên cứng ngắt, sau đó liền bộc phát ra những tiếng xôn xao nhàn nhạt. Trong đó cũng có không ít tiếng khen ngợi.

Người có thể đến được nơi đây, phần đông đều là có chút thực lực. Tuy nói thể lực của Gia tộc Vương Thị lớn mạnh, nhưng cũng không phải tất cả mọi người đều sợ bọn chúng.

"Tiểu tử, ngươi dám?"

Có điều hành động này của Vũ Tiêu Linh không nghi ngờ gì hoàn toàn kích động đám cao thủ của Gia tộc Vương Thị. Chợt ánh mắt đám người đó trừng lên giận dữ, kẻ nào cũng đều phát ra tiếng rống giận dữ.

"Tên không có giáo dục này, nếu như các ngươi đã không biết giáo huấn, vậy thì ta tiện tay giúp các ngươi vậy."

Sắc mặt Vũ Tiêu Linh điềm nhiên, tiện tay vứt tên Vương Bàn sắp hôn mê trong tay xuống trước mặt. Một tên cao thủ Gia tộc Vương Thị thấy thế, vội vàng lướt xuống đỡ lấy Vương Bàn, nếu không, cái tên xui xẻo này sẽ rớt đến không biết sống chết ra sao.

"Ngươi là cái thá gì chứ? Người của Gia tộc Vương Thị ta từ khi nào đến lượt ngươi có thể giáo huấn a?"

Trên thanh kim thương khổng lồ, một lão giả tóc đỏ nhìn chằm chằm Vũ Tiêu Linh, sắc mặt âm trầm dị thường, nói.

"Nhãi ranh, ngươi sẽ phải trả giá cho hành động lỗ mãng này!"

Ngoài ra, một lão giả tóc bạc, cũng có thực lực Kim Đan, ngữ khí tràn ngập nộ hỏa, nói.

Mà đồng thời khi nói câu này, hai luồng khí tức lớn mạnh cũng dần dần từ cơ thể của hai lão ta khuếch tán ra. Nhìn bộ dáng đó đúng là định ra tay bắt lấy Vũ Tiêu Linh.

Bất quá, trước khi ông ta kịp đứng lên, một người khác đã tuôn ra ngập trời thiên địa linh khí, trấn áp cả một đám xung quanh, chính là Vương Viêm, lúc này hắn nhưng đã là hàng thật giá thật Kim Đan kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Đại Hoang Cổ Bi khai mở

"Thứ phế vật, lần trước ngươi may mắn có cứu trợ, lần này không tốt như vậy đâu."

Giọng nói Vương Viêm lạnh như băng, linh lực màu vàng kim chậm rãi tuôn ra từ trong cơ thể hắn. Linh lực của hắn hiện lên cũng là màu vàng kim, hiển nhiên công pháp hắn tu luyện không hề tầm thường, trong nguồn linh lực đó còn tràn ngập một loại khí tức cuồng bạo.

Nhìn nguồn linh lực màu vàng kim đang cuộn cuộn tuôn ra từ cơ thể của Vương Viêm, Vũ Tiêu Linh cũng cười lạnh một tiếng, bàn tay nắm chặt, Thiên Lân Cổ Kích hiện ra, quét ngang một cái. Khí tức của Trúc Cơ nhất thời bùng nổ mà ra, Đại Nhật Lôi Nguyên màu vàng sậm lượn lờ quanh cơ thể, phát ra từng tiếng sấm chớp trầm thấp.

"Trúc Cơ đỉnh phong, đây là năng lực mà ngươi dựa vào hay sao?"

Wương Viêm cười khẩy lạnh lùng. Đương nhiên, điểm này hắn nhầm, Vũ Tiêu Linh chỉ là Trúc Cơ sơ kỳ, do năng tu luyện Trúc Cơ công pháp lấy 362 huyết vị làm chủ, hiện tại đã tu thành 100 đầu huyết vị cho nên khí thể năng tỏa ra cùng đỉnh phong Trúc Cơ không sai lệch lắm.

Không sai, chính là 362 huyết vị Trúc Cơ. Năng nguyên bản không thể lấy tới loại này công pháp, dù sao ở Phạm Vực có lẽ chỉ có những cái kia cổ lão cùng cực tông môn mới có thể lấy tới loại này đầy đủ huyết vị công pháp.

Nhưng mà trong cơ thể nàng ẩn chứa một khóa thần kỳ thạch phù, thạch phù diễn sinh công pháp, Tiểu Điều đưa tặng nàng một công pháp lấy 151 huyết vị làm chủ, bị nó diễn hóa đi ra đầy đủ huyết vị công pháp rồi.

Thật tò mò thạch phù là thần vật cỡ nào.

Vương Viêm tuy ngạc nhiên chỉ trong dài thằng nàng tiến bộ nhanh như vậy, nhưng mà đồng thời với việc Vũ Tiêu Linh tiến bộ, hắn cũng không hề dừng bước không tiến. Hắn hiện tại đã là cường giả Kim Đan hàng thật giá thật, đủ để coi thường người trước mặt.

Đương nhiên, tốc độ tiến bộ như vậy vẫn khiến hắn e ngại, cho nên phải tiến hành trừ đi mối họa trong tương lai này.

"Hôm nay ta sẽ cho ngươi xem sự cách biệt giữa chúng ta."

Kể đó, hai người lao vào nhau...

Mà cùng lúc này, Vũ Lâm đang lao tới, khí tức từ Đại Hoang Cổ Bi gầm rú hướng về phía hắn tựa như muốn trấn áp, bất quá không cần Hoàng Kim Tháp Pháp Tướng phun ngược lại phù văn để phi hành, Vũ Tử Mạch đã giờ tay ra, một đạo bạch quang nhu hòa hướng về phía đạo đang gầm rú áp lực này xé phẳng đi.

Một bên liên tục phi hành, một bên khác Vũ Lâm ngồi phía trên hai tai chột run rẩy, kể đầu hư ảnh bốn cái tai khác phun ra, liên tục lắng nghe xung quanh.

Lục Nhĩ Hầu bảo thuật: Lục Nhĩ, lắng nghe 500 năm quá khứ, 500 năm hiện tại và 500 năm tương lai. Mặc dù Vũ Lâm không tu hành môn bảo thuật này đến cực hạn nên làm thế nào lắng nghe xuyên qua thời gian, tuy nhiên lắng nghe qua 500 dặm thì hắn làm được có dư.

Vũ Lâm nghe ra được vài thông tin khiến cho hắn kinh hồn bạt vía: CMN, gia hỏa Vũ Tiêu Linh này thể mà thực chạy tới Đại Hoang Cổ Bi, hơn nữa, dựa theo hô hấp, ba động dòng máu, ba động linh lực hắn đoán cam đoan công pháp gia hỏa này tu luyện vượt qua tất cả công pháp phạm vực hiện tại.

Chỉ ít là đầy đủ toàn bộ sinh huyết vị cấp công pháp.

CMN, còn có hay không thiên lý á!!!

"Tích tích... có lên Kí Chủ, hệ thống ủng hộ ngươi. Ban tặng thần cấp vật phẩm một kiện: Tâm Linh Canh Gà, ăn vào có thể chống cự tâm ma sinh ra, vật phẩm dùng một lần."

"... "

(Nơi nào đó một con Lôi Đình Thiên Ma tên Ngô Quân: - CMN, ta thần cấp Tâm Linh Canh gà đâu?)

Cùng lúc này, Vũ Tiêu Linh nhẹ nhàng mỉm cười, trước mặt nàng, kim quang rực rỡ bùng nổ trên không trung. Khắp cả chân trời, trong giây phút mây đều biến thành một biển kim quang. Thậm chí ngay cả ánh mặt trời đang chiếu rọi thời khắc này cũng bị nhuộm thành màu hoàng kim.

Vương Viêm từ trên không trung rơi thẳng xuống, cuối cùng rơi xuống trên bình nguyên, làm cho mặt đất nứt ra một khe rãnh dài trăm mét. Một màn này diễn ra khiến cho người ta cũng phải khiếp sợ.

Khắp cả toàn trường trong lúc này nhất thời tĩnh lặng hẳn đi. Đặc biệt là những gã cao thủ trong Gia tộc Vương Thị. Bọn chúng ai nấy cũng đều sửng sốt nhìn một màn trước mắt. Thực lực của Vương Viêm như thế nào, bọn chúng đều biết vô cùng rõ ràng. Dựa vào Đại La Kim Thương và những tâm pháp vũ kỹ mà hắn đã tu luyện được, sức chiến đấu của hắn trong Kim Đan sơ kỳ có thể nói là người đứng đầu. Nhưng hiện tại trước mắt, kẻ có được thực lực hùng hậu như hắn lại có kết cục thảm như vậy...

Vũ Tiêu Linh chột trái tim nhỏ đập loạn, Điều lúc này đang gào rú trong óc nàng:

"Cẩn thận, nhìn lên bầu trời."

Phía trên bầu trời, một đạo cao ngất chỉ có một dấu chấm nhỏ cỡ đầu ngón tay út của nàng đang phiêu phù trên đỉnh một tòa tháp, thân ảnh thon dài đó mặc thanh sam, tóc dài lay động toát lên vẻ tiêu sái. Hai tay hắn nhàm chán chống đầu, lại cộng thêm ngũ quan anh tuấn, khí chất đó khiến người khác phải trầm trồ thán phục!

Hơn nữa, khí tức mạnh mẽ thẩm thấu ra từ trên người của hắn cũng đều khiến cho người khác hiểu rằng, phong thái đó không phải là ra vẻ cho có!

Vũ Tiêu Linh hai mắt hiện lên vẻ ngoài ý muốn - Vũ Lâm của Vũ thị gia tộc tới.

Nàng nhanh chóng chui vào trong bóng người, Thạch Phù khí tức tỏa ra nồng đậm cách ly chi lực, hiện tại đừng nói là Kim Đan, dù là Nguyên Anh có tới cũng không thể lần tìm ra được khí tức đã nhỏ yếu đến không thể phân biệt của nàng trong mười ngàn người ở đây.

Mà cùng lúc đạo quang mang sáng chói kia giáng lâm, nàng cùng nhìn thấy hai thân ảnh phía sau, một cái là một tiểu cô nương đang ngồi ghé tựa uống nước, một cái khác là một thân ảnh mặc áo tím, từ long bào rủ bên trên bộ áo, phía sau nàng mơ mơ hồ hồ tỏa ra một loại hào quang cao quý vô song.

"Không thể nào!"

Điều kinh ngạc thốt lên:

"Làm sao?! Làm thế nào mà Đại Hoang Cổ Bi có thể hấp dẫn một cái Hóa Thần kỳ cường giả tới chứ!/? Thậm chí kể cả khi ta còn đỉnh phong, Hóa Thần kỳ cũng là một trong các cấp cao hàng ngũ cường giả, thuộc về loại hình chiến lực trung tâm."

"Không thể nào."

Vũ Tiêu Linh ở trong đám người nhìn chăm chú vào hai thân ảnh kia, run rẩy... Hóa Thần Kỳ, tên như ý nghĩa, nửa bước thần linh, có thể câu thông thiên địa năng lượng, từ đó đạt được một sức mạnh to lớn kinh khủng, không thể coi thường.

Hóa Thần kỳ cùng Nguyên Anh kỳ đã là hai lần ranh cực kỳ to lớn. Đương nhiên to lớn nhất chính là có thể sử dụng thiên địa chi lực, năng lượng vĩnh viễn không cạn chỉ là một cái thứ yếu, càng quan trọng hơn là..

Vô luận Kim Đan Nguyên Anh đều có một mức chứa năng lượng cực hạn đối với mỗi người, nhưng Hóa Thần kỳ có thể xa xa sử dụng gấp mười mấy lần lượng năng lượng cực hạn này, tạo ra một sự chênh lệch khổng lồ về chất.

Mà Vũ Lâm vừa mới xuất hiện, lập tức chuyển vị trí tới gần tòa kim đài của gia tộc Vũ thị. Hắn đi tới gần mấy người này, quanh quẩn nhìn quanh... kì quái, gia hỏa Vũ Tiêu Linh này chạy đâu mất tiêu rồi!/? Trong thoáng chốc đã không còn thấy hình bóng a, không lẽ là vì hắn tới đây cho nên không muốn đối mặt.

Nhớ lại bản thân cho gia hỏa này một thanh kiếm phòng thân, Vũ Lâm thở dài.. nhân tâm rét lạnh a, nguyên lai thế gian là như thế vô tình sao?

Kể đó hắn nhìn qua thân ảnh đang chật vật mười phần bỏ chạy.. ày, gia hỏa này là cái gì đó Viêm, về phần là cái gì Viêm, là Viêm hòng vẫn là Viêm phế quản thì hắn không nhớ rõ lắm. Bất quá một vị trưởng lão ở phía sau trông cũng hơi quen quen chợt lao về phía gia hỏa kia, nhẹ giọng hỏi:

"Vương Viêm, ngươi có sao không!/?"

Ày, nguyên lai gia hỏa này là Vương Viêm. Tên thật khó nhớ.

Vương Viêm ánh mắt chợt đánh thép lại, hắn nhìn quanh, chợt gào lên:

"Sao lại có thể? Ta sao lại có thể bại dưới tay của phế vật này được?"

Vũ Lâm quay sang người bên cạnh, nhú mày hỏi:

"Chuyện gì xảy ra!/?"

"Lâm đại ca, đại ca còn nhớ Vũ Tiêu Linh ở Cổ Mộ Phủ không!/?"

Vũ Khả cười tươi rói, nàng cùng Vũ Tiêu Linh quan hệ mười phần tốt, đương nhiên thấy Vũ Tiêu Linh mạnh lên nàng cũng vui mừng:

"Nàng hiện tại đã đủ thực lực đánh bại Vương Viêm rồi, trong khi đó nàng mới chỉ là Trúc Cơ đỉnh phong."

Hiển nhiên, Vũ Khả cũng lẫn lộn cảnh giới của Vũ Tiêu Linh. Mà Vũ Lâm thì hít một hơi sâu khí lạnh, đây là khí băng hàn xuất ra từ nội tâm.. CMN, gia hỏa này thế mà đã Trúc Cơ đỉnh tiêm!/? Đợi thêm vài tháng nữa phải hay không sẽ trực tiếp tấn thăng Kim Đan, kể đó lon ton chạy tới Bồ Thiên Các soát cái đầu hắn về làm vật trang trí, lại rút ra ba kiện đồ chanh leo VIP12 +15?

"Vũ Lâm!!!"

Đột nhiên một giọng nói già nua trầm lạnh vang lên, Vũ Lâm đầy đầu đều là mạng ta xong rồi hừ lạnh nhìn ra phía sau, chỉ thấy một lão giả đứng trên cây trường thương hoàng kim, lão giả tóc hoa râm này đứng sừng sững. Mặt lão lạnh tanh, từ trên người toát ra một tia khí tức mạnh mẽ oai phong.

"Vũ Lâm, Vũ Tiêu Linh cũng có thể xem là người của Gia tộc Vũ Thị các ngươi lại dám công kích Vương Viêm. Hành vi như vậy sẽ làm hỏng mối quan hệ giữa hai nhà chúng ta đó! Chẳng lẽ ngươi vẫn ngồi xem mặc kệ sao?"

Vũ Lâm nhú mày, chợt hắn cười khẩy..CMN, còn tính đẩy chuyện lên đầu lão tử!/? Đoạn, hắn phẩy phẩy tay:

"Hài tử đánh nhau mà thôi, có câu nói, không đánh không là bạn."

Lập tức, lão giả tóc hoa râm đầu đều nhanh bốc khói, hắn lạnh giọng quát nói với Vũ Lâm đang ở trên không trung:

"Vũ Lâm, ngươi thực xác định muốn làm xấu đi quan hệ giữa hai gia tộc ta chỉ vì một cái phân gia tộc nhân!/? Nên biết, nếu như ngươi thực sự làm xấu đi quan hệ giữa hai tộc chúng ta, tộc quy Vũ tộc chắc chắn sẽ không tha cho ngươi!!!"

"... "

Vũ Lâm lập tức nhảy dựng lên, tay trái xuất ra một cái lệnh bài:

"CMN, lão thất phu ngươi cũng dám đe dọa ta, đe dọa Bồ Thiên Các Kim Đan thủ tịch!/? Ngươi đe dọa ta chính là không đem ta để vào mắt, ngươi

không đem ta để vào mắt cũng chính là không đem Kim Đan thủ tịch chân truyền của Bồ Thiên Các để vào mắt, người không đem Kim Đan thủ tịch để vào mắt là không đem Bồ Thiên Các để vào mắt, người không đem Bồ Thiên Các để vào mắt chính là không đem chương giáo Mộ Vân để vào mắt. CMN người cũng dám không đem một cái Đại Thừa kỳ đại năng để vào mắt?! Tin hay không ta lập tức bóp vỡ lệnh bài này, tể sống ra hai cái Hóa Thần kỳ đem người đánh thành đầu heo!?"

Toàn trường:

- ...

Chuyện gì xảy ra?! Tiêu chuẩn đệ đệ hành vi a.

Toàn bộ Vũ thị tộc nhân cùng trưởng lão:....

Gia hỏa này chạy đi Bồ Thiên Các được mấy năm, học gì không học, học được cái gì đây!?"

Vũ Tiêu Linh một mặt ngo ngắc, xưa nay nàng chỉ nghe được từ miệng người đời Vũ Lâm là một gia hỏa mười phần kiêu ngạo hống hách, không bao giờ thèm quan tâm đến người khác...CMN cái này màn sắc mùi hào môn phú nhị đại là trường hợp gì?!

Vương thị gia tộc: -....

Này tốt xấu mặt, muốn làm thế nào đây.

Lão giả tóc hoa râm gãi đầu một lúc, chợt hán linh quang thoáng động, kinh ngạc chỉ về phía Đại Hoang Cổ Bi, những phù văn cổ xưa dày đặc bắt đầu mờ dần đi:

"Phong Ấn sắp sửa biến mất kia, chuẩn bị đi!!!"

Nhận thấy được một màn này, cả Đại Hoang Cổ Nguyên nhất thời xôn xao một trận, vô số ánh mắt trong khoảnh khắc đó đều nóng rực cả lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Thôn Phệ Tổ Phù

Dưới cái nhìn chăm chú của vô số ánh mắt nôn nóng chờ đợi kia, cổ bi khổng lồ đang đứng sừng sững tại sâu trong Đại Hoang Cổ Nguyên, lúc này chợt chậm rãi phát ra một luồng năng lượng ba động cực kỳ cường hãn khiến cho người ta phải cảm thấy chấn động. Mà trong sự ba động mãnh liệt này, những phù văn cổ xưa bên trên cổ bi cũng từ lúc rõ ràng ban đầu, dần dần trở nên mờ nhạt hơn nhiều...

Cả Đại Hoang Cổ Nguyên trong phút chốc trở nên nóng bừng nao loạn. Biển người đông nghìn nghịt nhất thời tuôn ra, liều mạng dồn lên phía trước.

Khi những phù văn cổ xưa trên Đại Hoang Cổ Bi bắt đầu nhạt dần, Vũ Thiên Linh cũng mờ to hai mắt. Nàng thoáng chút kinh dị nhìn cổ bi khổng lồ, trong lòng tràn đầy sự kinh hãi. Sau biết bao nhiêu năm tháng trôi qua, năng lượng ba động của cổ bi vẫn còn đáng sợ đến như vậy. Thật không thể tưởng tượng nổi, tông phái Viễn cổ kia khi ở thời kỳ cường thịnh sẽ khủng bố đến mức nào?

Theo sự tan biến của những đạo phù văn cổ xưa cuối cùng, cổ bi khổng lồ đột nhiên rung lên kịch liệt, một nguồn năng lượng bàng bạc giống như một đám mây chợt từ trong cổ bi thẩm thấu ra ngoài, cuối cùng lượn lờ trên bề mặt cổ bi.

Những luồng năng lượng kia chậm rãi lưu chuyển, hình thành nên một luồng lốc xoáy năng lượng khổng lồ đường kính rộng đến vài trăm trượng.

Lốc xoáy năng lượng không ngừng luân chuyển, nguyên lực của toàn bộ phiên thiên địa xung quanh nhất thời đều hút mạnh vào trong đó. Tại điểm cuối cùng của luồng lốc xoáy ngập tràn một cảm giác lạnh lẽo và hắc ám, đem đến cho người ta một loại cảm giác cực kỳ thần bí.

Vũ Lâm cười tỏ Hoàng Kim Tháp lao về phía trước, đồng thời đi theo sau hắn là các cao thủ trong Vũ gia. Kế đến là nhân mã của các thế lực Ngũ Đại Gia Tộc, các thế lực bản địa của Đại Hoang Cổ Nguyên. Tất cả mọi người cơ hồ đều là phóng ra cùng lúc, ai nấy đều cố gắng vọt vào bên trong luồng lốc xoáy năng lượng đó.

Huru!

Có người dẫn đầu, cục diện tiếp theo không nghi ngờ gì nữa liền rơi vào bạo động. Biển người đông nghìn nghịt đồng loạt phóng ra ngoài. Vô số các thân ảnh giống như một đàn châu chấu, che lấp mặt trời, sau đó điên cuồng phóng về phía luồng lốc xoáy năng lượng.

Bang bang!

Nhưng rất hiển nhiên, muốn tiến vào Đại Hoang Cổ Bi yêu cầu phải có chút thực lực. Vì vậy, sau khi vô số người vọt vào luồng lốc xoáy năng lượng, thời gian không bao lâu sau đó, từng dòng người đó lại một lần nữa bay ngược ra, chặt vật ngã trên mặt đất, giống như bị luồng lốc xoáy năng lượng kia phun ra vậy.

Đại Hoang Cổ Bi lực bài xích này chỉ tác động tới Trúc Cơ trở xuống, đối với phần nhiều người ở đây hào không một chút trở ngại. Ninh Lệ dù chưa đạt tới Trúc Cơ kỳ, nhưng do có Hóa Thần cảnh Vũ Từ Mạch tọa trấn nên nàng vẫn có thể như cũ tiến vào bên trong, lực bài xích đều bị Vũ Từ Mạch triệt tiêu hết.

Bên trong Đại Hoang Cổ Bi.

Một mảnh bình nguyên rộng lớn mà thê lương, yên tĩnh không tiếng động. Một loại khí tức tang thương cổ xưa từ mặt đất dâng lên tràn ngập, khiến cho cả không gian đều ngập tràn hương vị của sự hù quạh.

Xuy xuy!

Về cô tình này kéo dài không biết bao lâu, đột nhiên, không gian trên bầu trời chợt xuất hiện ba động mập mạp. Chợt trong không gian hiện ra vô số khe nứt. Từng thân ảnh mang theo dáng vẻ chặt vật từ trên trời rơi xuống. Mọi người vội vàng thức giục nguyên lực, giảm bớt tốc độ, vững vàng rơi xuống mặt đất.

Ninh Lệ cùng Vũ Lâm, Vũ Từ Mạch xuất hiện, phiêu phù phía trên không trung. Vô số thân ảnh bị rơi xuống tràn ngập kinh hãi nhìn 3 người: nơi này bị một loại uy áp bao phủ, cho dù là Kim Đan kỳ tu sĩ cũng tuyệt đối không thể phi hành.

Hoặc là trên thân 3 người sở hữu chí bảo, hoặc là có kinh khủng đại năng tọa trấn.

Vũ Lâm nhanh chóng điều khiển Hoàng Kim Tháp hóa thành một đạo lưu tinh ầm ầm lao xuống vào sâu bên trong di tích cổ đại, Thực Cốt Âm Phong rít gào mang theo một loại âm độc khí tức cắt da cắt thịt, tuy nhiên toàn bộ đều bị vô số phù văn bao phủ xung quanh 3 người hủy diệt đi mất.

"Hệ Thống nhiệm vụ có cùng ta giảng cứu cần phải đi chiếm đoạt nhân vật chính cơ duyên, cũng không biết là loại hình cơ duyên nào.. Hừ, còn tốt là nhiệm vụ không hoàn thành được cũng không có sự tình gì, bằng không chuyện vui nhưng hóa lớn."

Nhìn quanh, tìm kiếm Vũ Tiêu Linh thân ảnh.. không tìm thấy. Dường như mỗi người là được ngẫu nhiên truyền tống đấy. Không tìm thấy cũng không có gì lạ.

Hai ngày sau.. một nơi nào đó bên trong Đại Hoang Cổ Bi.

Một cánh đồng hoang màu đen rộng mênh mông, tỏa ra một loại khí thế vô cùng cổ xưa.

Tại một nơi mà tầm nhìn của Vũ Tiêu Linh có thể nhìn thấy, có một cây cột đá to lớn màu đen đứng sừng sững ở đó. Tiếp cận đến gần hơn, Vũ Tiêu Linh cũng phát hiện ra, trên đỉnh của cây cột đá kia dường như có một thân ảnh đang ngồi xếp bằng trên đó.

- Cái này...

Ánh mắt Vũ Tiêu Linh dừng lại, nhìn lên thân ảnh đang ngồi xếp bằng trên đỉnh cột đá kia. Đứng ở cách đó không xa, nàng có thể nhìn thấy được, đó là một lão giả đầu bạc mặc bào phục màu đen. Đầu bạc áo bào đen, nhất thời lộ ra một tia khí tức thần bí.

Trên cánh đồng hoang vu, không biết từ khi nào thoảng qua chút gió nhẹ lay động, thổi mái đầu bạc của lão giả thần bí đó tung bay lên. Bất chợt, cặp mắt đang nhắm chặt của lão giả kia chậm rãi mở ra.

Oanh!

Ngay trong lúc lão giả kia mở mắt ra, khắp không gian, trong khoảnh khắc ấy liền trở nên tĩnh lặng. Đôi mắt lão nhân đó không có tròng trắng, bên trong đó chỉ là một loại không gian hắc ám giống như một cái hắc động vậy.

Một cặp hắc động dường như đem tất cả ánh sáng trong trời đất này nuốt chửng vào trong đó vậy. Thậm chí, ngay khi ánh mắt của Vũ Tiêu Linh đang chăm chú nhìn cặp hắc động kia, nàng cũng cảm giác được tinh thần lực trong cơ thể dần dần bay ra. Nàng lập tức vội vàng lui về phía sau, về mặt kinh hãi nhìn lão giả thần bí đó.

"Đã bao nhiêu năm rồi, rốt cuộc cũng có người đến được nơi này..."

Cặp hắc động của lão giả kia giương mắt nhìn chăm chăm Vũ Tiêu Linh, chợt một thanh âm tràn đầy âm vị cổ xưa chậm rãi từ trong cánh đồng hoang vang lên.

"Vân bối Vũ Tiêu Linh, bái kiến tiên bối! Vô tình xâm nhập vào nơi này, nếu như có gì quấy nhiễu tiên bối, xin hãy thông cảm bỏ qua cho!"

Ánh mắt Vũ Tiêu Linh khẽ chớp động, cung kính nói.

"Ngươi đến đây là để tìm Thôn Phệ Tổ Phù chăng?"

Trên khuôn mặt già nua của Hắc Đồng Lão Nhân hiện lên một nụ cười nhàn nhạt, nói:

"Tinh thần lực của ngươi có một loại thôn phệ khí tức hết sức quen thuộc, hẳn chính là của một loại bảo thuật tạo ra từ Thác Án Thôn Phệ Tổ Phù."

"Mạo muội xin hỏi đại danh của tiền bối?"

Vũ Tiêu Linh cung kính hỏi.

"Hắn có thể là chủ nhân trước đây của Thôn Phệ Tổ Phù!"

Tiểu điều đứng bên bả vai Vũ Tiêu Linh, giương hai mắt chăm chú nhìn Hắc Đồng Lão Nhân, chậm rãi nói.

"Hắn vẫn còn sống?"

Nghe thấy vậy, sắc mặt Vũ Tiêu Linh nhất thời biến đổi. Loại lão yêu quái thiên cổ như thế này nếu như còn sống, vậy thì ai còn dám dòm ngó đến Thôn Phệ Tổ Phù nữa chứ?

"Ha ha, lão phu sớm đã ngã xuống hàng vạn năm trước rồi. Những gì ngươi đang nhìn thấy, chẳng qua chỉ là một đạo ký ức tàn tượng còn lưu lại mà thôi. Đây có lẽ là Thiên Yêu Điều đại danh đỉnh đỉnh phải không? Ha ha, là một trong các chủng tộc bá chủ của Yêu Huyền Vực..."

Hắc Đồng Lão Nhân thoáng chút kinh ngạc giương mắt nhìn tiểu điều, mỉm cười nói.

- Hắc hắc...

Tiểu điều cười quái dị một tiếng, cũng không có nói gì. Vũ Tiêu Linh nhận thấy được, tiểu điều này trước nay không sợ trời không sợ đất, thế nhưng dường như đối với Hắc Đồng Lão Nhân ở trước mặt kia cũng cực kỳ kiêng kỵ.

Cũng không biết khi còn sống, ông ta là cảnh giới gì.

Hắc Đồng Lão Nhân nhàn nhạt cười. Ông ta chợt nhìn chăm chú vào Vũ Tiêu Linh, ánh mắt ấy dường như có thể xuyên thủng cả linh hồn và tinh thần của nàng vậy. Dưới ánh mắt ấy, dường như những bí mật sâu kín nhất của Vũ Tiêu Linh, cũng đều bị bại lộ trước mặt nhân vật thần bí này.

"Hử?"

Nhưng mà, khi ánh mắt của Hắc Đồng Lão Nhân sắp sửa nhìn quét qua cánh tay phải của Vũ Tiêu Linh, chợt một đạo quang mang nhàn nhạt, đột nhiên chậm rãi từ trong lòng bàn tay thẩm thấu ra ngoài. Dưới luồng quang mang này, kể cả ánh mắt của Hắc Đồng Lão Nhân cũng đều bị ngăn chặn lại. Lập tức, Hắc Đồng Lão Nhân thần bí ấy đột nhiên thốt lên một tiếng kinh dị.

Bàn tay Vũ Tiêu Linh nắm hờ lại. Loại quang mang này, xem ra chính là từ trong thạch phù thần bí kia phát ra. Chỉ là khiến cho Vũ Tiêu Linh cảm thấy có chút rung động chính là, thạch phù thần bí này rốt cuộc là thứ khủng khiếp đến như thế nào, mà ngay cả lão yêu quái vạn năm như Hắc Đồng Lão Nhân cũng không thể nào nhìn xuyên thủng được nó?

"Ha ha, thật không ngờ trên người ngươi còn có nhiều điều bí ẩn như vậy. Nhưng loại tâm tính này của ngươi, xem như có thể được thông qua. Ngươi có thể đến được nơi này, chứng minh ngươi có duyên với Thôn Phệ Tổ Phù. Loại thiên địa kỳ vật này đích thật đã bị vùi lấp trong bóng tối rất lâu rồi, có lẽ cũng đã đến lúc để cho nó tái xuất trên thế gian."

Trong lời nói của Hắc Đồng Lão Nhân ẩn chứa một chút kinh ngạc, xem ra nguyên nhân hẳn là do thạch phù thần bí kia.

Hắc Đồng Lão Nhân vừa dứt lời, cột đá to lớn màu đen mà ông ta đang ngồi xếp bằng kia, đột nhiên hiện ra từng khe nứt tinh mịn. Ngay sau đó, một tiếng nổ mạnh chợt vang lên, hàng vạn đạo hắc quang nhất thời bắn ra, cuối cùng đan xen vào nhau ở phía chân trời, ngưng tụ thành một đạo phù văn màu đen giống hệt như thật thể, kích thước chỉ vèn vện to bằng bàn tay.

Phù văn màu đen kia vừa xuất hiện, liền chậm rãi rơi xuống chỗ Vũ Tiêu Linh. Thấy vậy, nàng vội vàng vờn hai tay ra, vững vàng mà đón lấy đạo phù văn màu đen đó.

Thôn Phệ Tổ Phù!!!

"Tuy nhiên, có thể được Thôn Phệ Tổ Phù chấp nhận hay không, liền nhìn xem bản lĩnh của chính ngươi. Nhớ lấy, Tổ Phù là kỳ vật thiên địa, vốn có năng lực bảo hộ thiên địa. Đồng thời cùng với việc ngươi nắm được năng lượng của nó trong tay, như vậy ngươi có thể còn phải gánh vác trách nhiệm mà nó mang đến. Về chuyện này, có lẽ sau này ngươi sẽ hiểu rõ..."

Hắc Đồng Lão Nhân phiêu phù về phía chân trời, khi giọng nói chậm rãi của ông ta dứt hẳn, bóng dáng của ông ta cũng dần dần trở nên mờ nhạt.

- Đa tạ tiền bối!

Vũ Tiêu Linh trịnh trọng khom người hành lễ với Hắc Đồng Lão Nhân. Nàng biết, tàn tượng của Hắc Đồng Lão Nhân hẳn đã tồn tại hàng vạn năm tháng. Hôm nay nhiệm vụ của ông ta coi như đã hoàn thành, cuối cùng sẽ phải tiêu tan vào trong trời đất.

Đạo phù văn màu hắc ám trời nổi trong hư không, Vũ Tiêu Linh thở ra một hơi. cuối cùng cũng đạt được thần vật thiên địa này.

Thể tích của đạo phù văn này cũng không lớn, chỉ bằng cái đầu người, hơn nữa đường nét chạm khắc trên phù văn cũng không có quỹ tích cố định mà lúc nào cũng chuyển động, biến đổi liên tục. Chỉ có điều bất kể phù văn biến đổi như thế nào thì đều luân chuyển chậm rãi như một cái hắc động, một cỗ lực lượng như muốn thôn phệ cả thiên địa từ bên trong thâm thấu ra ngoài, khiến cho không gian càng thêm dao động.

Đây là một hắc động, một cái hắc động được ngưng tụ từ thiên địa phù văn mà thành.

Hiện tại, chỉ còn một bước: Luyện Hóa Nó. Đương nhiên quá trình này hung hiểm vô song, hơi chút sơ sẩy là vạn kiếp bất phục, dựa theo Tiêu Điều nói, thu phục Tổ Phù không hẳn dựa vào thực lực, nhưng vẫn cần thiết chuẩn bị tâm lý.

Nếu như có thể được chấp nhận như vậy có thể bình yên đi ra, nếu như không được chấp nhận vậy thì nàng sẽ bị Thôn Phệ Tổ Phù thôn phệ luôn, biến thành một trong những tia năng lượng thần trí tan mất trong thiên địa...

Nàng thả ra Thôn Phệ Tổ Phù trong tay, lập tức Thôn Phệ Tổ Phù hóa thành một đạo quang hoàn màu đen, tựa như một cái hắc động, cùng lúc này, Vũ Tiêu Linh hóa thành đạo đạo hào quang, không hề sợ hãi hướng Thôn Phệ Tổ Phù lao tới.

Mà giống như nhận thấy Vũ Tiêu Linh xông tới, Thôn Phệ Tổ Phù vốn tĩnh lặng không ngờ lại chậm rãi luân chuyển. Mà thể tích của nó cũng nhanh chóng mở rộng ra. Trong chớp mắt, Thôn Phệ Tổ Phù đã trực tiếp biến thành một cái hắc động.

Hắc động này cũng không phải là không lồ, nhưng có một loại khủng bố vô hình, ánh sáng lúc chiếu vào trong đó đều biến mất, trực tiếp bị thôn phệ đi, giống như là một thứ khủng bố có thể thôn phệ hết tất cả thiên địa vậy.

Hắc động vừa xuất hiện, trực tiếp thôn phệ mất tinh thần lực của Vũ Tiêu Linh, mà nương theo đó, nàng cũng ngồi xuống, xếp bằng, thân thể không động dậy hoàn toàn giống như một bức tượng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tạo hóa vô bi

Nửa tháng sau...

Vũ Lâm cùng hai nữ lúc này đang ngồi đợi ở trong 1 cái địa phương vô cùng rộng lớn, phía trước mắt là mười cái bồ đoàn lớn, mỗi một cái đều tự tạo ra một loại quang mang thần bí không thể tả nổi, tựa như là kim quang khí phái huyền quang vạn tượng vậy.

Vũ Lâm không cần nhìn qua cũng biết đây là một kiện Bán Bộ Tuyệt Thế Thần Binh, một loại binh khí thông qua thủ đoạn của Hóa Thần cảnh câu dẫn thiên địa năng lượng tạo thành, bên trong nó ẩn chứa chính bản thân nó Hồn Binh, thậm chí có thể đã sinh ra một tia linh trí.

Linh trí của Hồn Binh cùng linh trí sinh vật vô cùng khác biệt, giống như sự khác biệt giữa một cái trí tuệ nhân tạo đời đầu cùng với nhân loại đại não vậy, không cảm xúc, không tư tưởng, chỉ có mệnh lệnh, có thể tiếp thu thông tin nhưng trừ khi được ra lệnh sẽ không đi phân tích chúng nó.

Vũ Lâm cũng không ham loại này Bán Bộ Tuyệt Thế Thần binh, dù sao nó cũng không có một chút tác dụng chiến đấu nào. Loại này càng nhiều tác dụng chính là lưu trữ võ kỹ công pháp các loại, bỏ đi cái đó thì có lẽ cũng chỉ còn lại có mỗi một thân kim loại vật liệu là tương đối có tác dụng. Bất quá đối với loại đã qua sử dụng kim loại này, đặc biệt là đã sinh ra linh trí Thần Binh Vũ Lâm biết tái sử dụng cũng không có mấy tích sự.

Cùng lắm là luyện ra vài kiện Nguyên Anh Đạo Khí, không thể lần nữa luyện chế mà thành Thần Binh được.

"Người không có ý định xuống lấy một chỗ à?"

Ninh Lệ vừa ăn kem (đương nhiên vẫn là do Vũ Lâm lấy qua Địa Cầu Lăng Kính) vừa nhìn qua mười cái bồ đoàn lúc này đã bị chiếm mất 4 cái do người của Lục Đại Gia Tộc chiếm lĩnh, hỏi Vũ Lâm. Dù sao hẳn nhưng là "Thiên tài Vũ Tộc", tự nhiên cũng có thể chiếm lĩnh một chỗ trống.

"Đẳng cấp quá thấp, không hứng thú."

Vũ Lâm nhàn nhạt nói. Cái bồ đoàn này gọi Tạo Hóa Vô Bi, có thể thông qua cảnh giới thiên phú cùng khả năng moi móc của đệ tử ngồi lên trên nó từ đó lấy ra một loại công pháp võ kỹ thích hợp nhất cho bọn họ.

Vũ Lâm chủ tu bảo thuật, võ kỹ đối với hắn thuộc loại có cũng được không có cũng không sao.

Võ kỹ là nhân loại sáng tạo ra biện pháp lợi dụng tinh khí thần trong cơ thể thành công kích, mà bảo thuật thì là thượng cổ hung thủ thông qua câu dẫn

thiên địa, sản sinh ra thần thông tuyệt thế truyền thừa đời đời. Xét một mặt nào đó võ kỹ càng thích hợp hơn nhân loại tu hành, Bảo Thuật thì khó tìm hiểu nhưng lại mạnh mẽ.

Liên nhìn xem tâm tính, dễ dàng nhưng mạnh vừa, cùng với mạnh mẽ và khó khăn.

Vũ Lâm kiếp trước nữa là Thượng Cổ Tai Ương Chi Long, sinh sống tại Thương Khung Vực - cũng chính là Yêu Tộc chốn nắm giữ Tiên Vực, tự nhiên so sánh với thi giao tình của hắn cùng những con Thái Cổ Di Chương kia muốn nhiều hơn so với nhân tộc, Bảo Thuật đẳng cấp cao cũng muốn nhiều hơn gấp mấy lần.

Loại này trình độ hẳn đã sớm không để vào mắt.

10 cái bồ đoàn ứng với 10 người có thể ngồi lên trên, chỉ có tại 10 người cùng lúc ngồi lên trên, khởi động đám bồ đoàn này về sau mới có thể kích hoạt được Tạo Hóa Vô Bi. Mà Tạo Hóa Vô Bi nhưng là có thể phun ra thậm chí là Địa cấp đỉnh công pháp, thậm chí tại quá khứ bên trong cũng không phải không có tiền lệ phun đi ra Thiên cấp bí tịch.

Nói thật, Thiên Cấp Vô Kỹ với Vũ Lâm tác dụng tham khảo còn không có.

Vũ Lâm rút ra một hơi thuốc dài, hẳn tại nửa tháng trước nghe lên Lục Đại gia tộc mấy cái trưởng lão nói chuyện bên trong Đại Hoang Cổ Bi này tồn tại một cái thượng cổ bảo khố gì đó, tâm tình tương đối tò mò Vũ Lâm nán lại để điều tra. Bằng không từ hai ngày trước Hệ Thống thông báo nhiệm vụ tranh đoạt bảo tàng với Vũ Tiêu Linh thất bại hẳn đã trực tiếp rời đi nơi này.

Chỉ tiếc có lần la dò hỏi các trưởng lão thế nào cũng không được nói ra. Đành đợi bọn hắn trực tiếp khai thông con đường vậy.

Bên dưới Tạo Hóa Vô Bi khu vực...

Vũ Tiêu Linh đi vào nhìn qua Tạo Hóa Vô Bi, nhú đôi lông mày thanh tú nhìn vào bên trong, thật nhiều người.

Bên cạnh nàng là Tiểu Diêu, nửa tháng nay thông qua Thôn Phệ Tổ Phù rèn luyện, tinh thần lực của Vũ Tiêu Linh đã trên diện rộng tăng lên, thậm chí ẩn ẩn có xu thế hóa thành hoàng kim màu sắc, thậm chí mơ hồ đã đạt tới chất lượng của Kim Đan kỳ mới nên có tinh thần lực.

Không sai, nửa tháng vừa qua nàng đã thành công luyện hóa Thôn Phệ Tổ Phù, chính xác hơn là hai ngày trước luyện hóa hoàn tất.

Nàng nhìn qua toàn trường tiêu điểm 10 cái bồ đoàn, biết được đây chính là thiên đại cơ duyên. 10 cái bồ đoàn này đều được chiếm cứ lần lượt bởi Lục Đại gia tộc các cường giả, kể đó là các đại thể lực bản địa của Đại Hoang bao gồm Âm Khô Tông, Đại Ma Môn cùng Võ Minh.

Cứ như thế, mười cái bồ đoàn thì chín cái đã bị chiếm cứ toàn diện, mà cái bồ đoàn cuối cùng chỉ là dành cho các tán tu mà thôi, chỉ có duy nhất một cái, cho nên dù là ai đi lên cũng đã chú định nó sẽ là một tràng gió tanh mưa máu, không chết không thôi tràng diện.

Tuy nhiên cái này đối với Vũ Tiêu Linh mà nói.. có là gì?!

PHỐC...

Vũ Tiêu Linh nhảy lên trên cái bồ đoàn, lạnh lùng trực tiếp đứng ra, tay nắm lấy Thanh Lan Cổ Kích, nghiêm trang lạnh lùng nói:

"Cái vị trí thứ chín này, ta nhất định phải lấy được, nếu có người nào không phục, cứ việc ra tay!"

Đồng thời, ánh mắt của nàng căng thẳng liếc nhìn xung quanh, tìm kiếm một đạo thân ảnh.

Theo lẽ thường các đại thể lực sẽ chỉ chiếm một vị trí, tuy nhiên trong quá khứ xa xôi cũng không phải chưa bao giờ xuất hiện qua tiền lệ một đại thể lực chiếm cứ 2 vị trí trở lên, đó là khi mà một người thuộc về một đại thể lực đủ hùng mạnh đơn độc trấn áp quần hùng, trực tiếp đoạt một cái danh ngạch.

Đây là luật ngầm do các đại thể lực quy định, dù sao, Tạo Hóa Vô Bi là đồ tốt, nếu một đại thể lực nào đó có thể nắm giữ hai vị trí trở lên khả năng đủ để làm mất cân bằng cán cân thế lực.

Nhưng nếu thực lực người đầy đủ để đơn độc không dựa vào thế lực sau lưng đoạt lấy một danh ngạch thì cứ việc, bẻ vào bản lĩnh mà nhìn nhận. Dù sao, thế giới này thực lực mới là hết thảy, lực lượng mới là trên đời này duy nhất vương đạo.

Mà Vũ Lâm lúc này thiếu chút phun ra một ngụm trà sữa..

CMN, Trúc Cơ trung kỳ!? Mấy tháng không gặp, gia hỏa này chạy như điên như đại một mạch từ Hóa Linh trung kỳ lên tới Trúc Cơ Trung kỳ? Hơn nữa nói thật, nếu chỉ vốn vẹn là Trúc Cơ trung kỳ thông thường Vũ Lâm còn không thèm để vào trong mắt, tuy nhiên gia hỏa này nhưng là tu luyện theo đầy đủ 362 huyết vị Trúc Cơ công pháp?!

Tại sao hắn biết? Rất đơn giản, huyết có huyết linh, chỉ có tu luyện đầy đủ 362 huyết vị Trúc Cơ công pháp mới có thể sinh sôi đi ra huyết linh, mà trên người nàng lúc này tỏa ra thôn thiên khí thế 156 huyết vị sinh cơ bùng bùng, hiển nhiên đã hoàn toàn khai mở ra huyết linh tại 156 sinh huyết, bắt đầu tu luyện các tử huyết.

Mặc dù hiện tại nàng còn chưa lần tìm ra cách khai mở tử huyết vị cùng tìm tòi ra ẩn nấp huyết vị.. nhưng tốc độ này.. cmn cũng quá nhanh đi?

Khoan, không phải nói đây là Phàm Vực sao? Đây đủ 362 cái huyết vị công pháp chỉ có thể từ Tiên Vực phía trên tìm được, làm sao hàng này dày vò ra nổi cái Trúc Cơ viên mãn công pháp?

Đang suy nghĩ Vũ Lâm nuốt một ngụm nước bọt, cứ cái đà này không quá 2 năm nữa, nàng tuyệt đối có thể đuổi theo hắn, kể đó hắn liền ô hô a ha tái sinh vào Anime thế giới rồi. Nếu là cái gì đó Doraemon, Knosuba đời còn tương đối khá khẩm, vạn nhất là Boku no Pico...

Ngưng!!!

Vũ Lâm hô hấp dồn dập, ánh mắt tràn đầy kinh thế hãi nhiên khiến cho Ninh Lệ không tự chủ được nhìn về phía hắn, hỏi:

"Có chuyện gì vậy!?"

Kể đó, nàng nhìn qua hướng nhìn của Vũ Lâm, nhanh chóng tập trung vào thiếu nữ trên đài cao đang cùng một cái cụt tay gia hỏa đại chiến, ánh mắt nhàn nhạt vận chuyển một loại kỳ dị ba động, lập tức nàng cũng kinh hãi thốt lên:

"Thần vật thiên địa Thôn Phệ Tổ Phù?"

Nhìn qua thiếu nữ này vô cùng quen mắt, tựa hồ như là đã từng gặp ở đâu rồi. Chợt nàng nhớ lại một đạo thân ảnh trong kí ức: Dao Trì Phù Tổ.

Lập tức, ánh mắt nàng tràn ngập đồng tình: nghe nói, năm đó gia hỏa này nhưng là bị ba bốn cái Đế Tôn Chân Tiên tập thể vây công, trong đó ra đòn quyết định nhưng là cái này Dao Trì Phù Tổ đại nhân, là một người đã toàn bộ thu thập 49 cái Tổ Phù rải rác trong thiên địa, tự chứng đạo thành Phù Tổ, thậm chí vô cùng có khả năng kết thành Tuyệt Thế Minh Tiên cường giả.

Mà Vũ Lâm lúc này:

"... "

Thần vật thiên địa? Thôn Phệ Tổ Phù?

Ánh mắt hắn biến đổi mãnh liệt, biến thành một cặp tràn ngập màu xám đồng tử nhìn qua Vũ Tiêu Linh, lập tức giật mình.. Thật là Thần vật thiên địa, một trong 49 đại Tổ Phù nhất thần bí Thôn Phệ Tổ Phù.

Thiên lý đâu a?

Meo meo meo? Nguyên lai hắn nghe thấy Hệ Thông thông báo tranh đoạt cơ duyên thất bại chính là vì thất bại thu thập tám này Tổ Phù?!

Ninh Lệ vỗ vỗ vai Vũ Lâm, hỏi:

"Muốn hay không giết nàng!?"

"Làm sao có thể!? Ta tránh nàng còn chẳng kịp."

Vũ Lâm thiếu chút nhảy dựng lên.. CMN, Vũ Tiêu Linh nhưng là một trong các nhân vật chính, mà nhân vật chính xưa nay chính là giết không chết, thậm chí có chết cũng chẳng qua là do cốt truyện cần đến mà thôi, hắn căn bản không có khả năng giết nàng.

Vũ Lâm ánh mắt nghiêm nghị nhìn qua Ninh Lệ, nói:

"Giết người là không tốt."

"... "

Ninh Lệ méo miệng nhìn qua mười mấy cái xác chết đằng sau lưng, đây đều là mấy người có mặt như mù muốn gây sự hai nàng, bị Vũ Lâm toàn bộ một chương vỗ chết.. gia hỏa này thế mà CMN còn có dũng khí giảng đạo cho nàng giết người là không tốt?

Gượm.

Gia hỏa này sẽ không phải muốn thu nàng vào hậu cung của hắn đâu?

Bất quá nhìn qua ánh mắt Vũ Lâm nhìn Vũ Tiêu Linh tràn ngập sợ hãi cùng run rẩy, nàng liền biết: Thằng cha này căn bản cũng không có xem Vũ Tiêu Linh là đối tượng yêu đương, thậm chí trong ánh mắt có một loại tránh còn không kịp, liền cảm thấy tốt hơn một chút.

Mà Vũ Tiêu Linh lúc này vừa đánh bại xong một cái nào đó tông môn môn chủ, trực tiếp chém chết hắn, cùng lúc này, sau lưng nàng xuất hiện một đầu khôi lỗi cao cấp, tỏa ra khí thế thiên chi chém về phía một cái Vương thị tộc lão đang lao tới, đánh bay hắn đi mất.

Vũ Tiêu Linh nghi hoặc nhìn ra xung quanh, hoàn toàn không thấy được Vũ Lâm ở đâu, nàng có chút kì quái.. gia hỏa này không phải chết ở đâu rồi a?! Nếu không thì làm sao có thể không một tiếng động đến hiện tại?

Liên là giữ chỗ của Vũ thị gia tộc cũng là Vũ Khả, đem so với những người khác nàng này cũng đã rất khá, nhưng cùng Vũ Lâm tới nói còn có chênh lệch cực kỳ lớn.

"Cũng có thể hán không có ý nhắm tới Tạo Hóa Vô Bi a."

Tiểu Điều trên vai nàng ngáp dài nói.. Tiểu Điều lúc này đã trở nên vô cùng ngưng thực, không còn trông giống một con chuột như lúc trước nữa, thậm chí đã có thể sử dụng một ít phù văn đặc hiệu của bốn tộc.

"Nếu thế hán tới đây làm gì?"

Vũ Tiêu Linh lạnh nhạt hỏi, kể đó lác đầu không quan tâm. Cũng có thể là tiến vào Bồ Thiên Các về sau hán chường mắt mấy cái này võ kỹ thần thông. Quay người tiến vào bên trong đệ thập cái bồ đoàn, lập tức một vòng hào quang kỳ dị chậm rãi từ trên Vô Bi khuếch tán ra ngoài, rồi sau đó vây quanh thạch đài, cũng đem mười thân người trên đó bao phủ lại hết.

Trong hào quang lốc xoáy đó, một sức hút không thể kháng cự được chậm rãi phát tán ra, tinh thần lực của nàng hầu như không thể khống chế, ly thể phiêu phù, cuối cùng biến mất bên trong luồng hào quang lốc xoáy kia.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Thủ Hộ giả

Vũ Lâm lúc này đang ngồi thưởng thức nốt cốc trà sữa, đột nhiên hán nhướng mày nhìn sang mười cái bồ đoàn đã một thời gian không có xuất hiện động tĩnh gì, đột nhiên từng người một ở trên những cái bồ đoàn toàn bộ đều run rẩy, kể đó có được 8-9 đạo hào quang xuất hiện trên đầu của từng người.

Địa cấp 8-9 phẩm

Nên biết Địa cấp võ kỹ dù là trong các Lục Đại gia tộc cũng đủ để lưu trữ bên trong Tàng Kinh Các. Về phần Thiên giai Võ Kỹ hiếm hoi đến mức độ nào? Rất đơn giản, Vũ gia bên trong Tàng Kinh Các cũng chỉ có 2 bộ Thiên giai võ kỹ mà thôi, hơn nữa cả hai đều là tàn thứ phẩm, chỉ có thể dành cho Hóa Thân kỳ hạ giai sử dụng, cho nên có thể thấy cơ bản Thiên giai võ kỹ hiếm hoi như thế nào.

Đương nhiên đây là hiếm tại loại này địa phương. Kì thật nếu chạy tới 10 đại võ đạo thánh địa, cái nào không thấy Thiên giai võ kỹ cùng bảo thuật rơi đầy đất!? Về phần Vũ giai võ kỹ bảo thuật các loại liền khó nói rồi, Bồ Thiên các cũng chỉ có 3 bản.

Vũ Lâm nhìn qua từng người một, đều xuất hiện tám tới chín đạo hào quang, quang mang vạn trượng, cả thấy sáu bộ Địa giai cửu phẩm, ba bộ vũ kỹ Địa giai bát phẩm.

Ông!

Oanh oanh oanh!

Một tiếng vang lớn kinh thiên động địa vang lên. Trên Tạo Hóa Vô Bi đột nhiên bộc phát ra những tia hắc mang đầy trời. Những tia hắc mang này với khí thế bá đạo vô cùng, vọt thẳng lên tầng mây, sau đó khuếch tán ra ở nơi chân trời. Khắp thiên địa đều bị bao phủ bởi một màu đen tối. Mảnh đen tối ấy giống như một cái nhà giam khổng lồ, đem cả thiên địa đều giam cầm lại bên trong đó.

Cùng lúc này, Vũ Tiêu Linh mở mắt, nhìn lên bầu trời tương đối cảm giác tự hào.

Đại Hoang Thiên Nhân chi!

Thiên giai nhất phẩm Võ Kỹ, thậm chí môn võ kỹ này tại viễn cổ môn phái cũng là một cái tương đương cao cấp, có thể một mực tu luyện tới Nguyên Anh đỉnh phong. hơn nữa, nếu có thể lĩnh ngộ ra chiêu cuối cùng, lúc tiến vào Hóa Thân cảnh có thể khiến cho Đại Hoang Thiên Nhân chi đột phá, trở thành một môn Thần Công.

Thần Công, tên như ý nghĩa, chúng được sáng tạo dành riêng cho Hóa Thân cảnh trở lên, chỉ ở cảnh giới này mới phát huy ra tối đa uy năng của nó, các loại võ kỹ bảo thuật khác nếu sử dụng tại cảnh giới này thậm chí uy lực có thể suy giảm so với trước, nhưng Thần Công thì khác, một khi kết hợp với thiên phú dẫn động thiên địa chi lực, có thể trực tiếp mạnh hơn gấp mấy lần so với bình thường.

"Ta cảm giác ta cùng Vũ Lâm kia lại gần thêm một bước."

"Thật sao?!"

Tiểu Điều nhìn lên quang ảnh trên bầu trời thăm thẳm. Vũ Tiêu Linh có thể không nhận ra, nhưng hán sao có thể không nhận ra người tên Vũ Lâm kia hiện đang rung đùi ngồi chơi tại trên một bậc thềm cao gần đỉnh, cách khỏi mặt đất?

Gia hỏa này liền là Thiên cấp vũ kỹ cũng không để vào mắt a.

Lại nói, mấy cái bảo thuật được hấn mạnh mẽ nhét vào trong bảo kiếm mấy tháng trước đưa cho Vũ Tiêu Linh, có cái nào không phải Thiên giai cấp Võ kỹ cùng Cực Phẩm bảo thuật?!

"Các vị, trải qua nhiều lần dò thám của Lục Đại Tông Tộc chúng ta, cuối cùng chúng ta đã phát hiện ra một kho báu mà tông phái Viễn cổ đã để lại trong không gian cổ bí. Việc này Lục Đại Tông Tộc ta không có ý định muốn giấu diếm điều gì, cũng không có ý nghĩ muốn độc chiếm một mình, kho báu thuộc về ai hoàn toàn dựa vào bản lĩnh của mỗi người."

Đột nhiên, một vị trưởng lão đức cao vọng trọng của Vương gia đứng lên, nói. Lập tức xung quanh bắt đầu trở nên ồn ào..

"Cái gì, bọn họ đã phát hiện ra kho báu của tông phái Viễn cổ?"

"Hắc hắc, Lục Đại Tông Tộc này lại không có ý định độc chiếm, lại còn nói ra, bọn họ làm như vậy là có nguyên nhân gì đây?"

"Lục Đại Tông Tộc cũng không phải là kẻ ngốc, tuy rằng bọn họ thế lực lớn mạnh, nhưng nơi đây có không ít cường giả và thế lực, nếu như độc chiếm e rằng sẽ gây nên rắc rối. Đến lúc đó cho dù là Lục Đại Tông Tộc liên thủ e rằng cũng không chiếm được lợi ích gì."

"Lục Đại Tông Tộc ta sở dĩ đem thông tin này chia sẻ với mọi người, chủ yếu là vì kho báu đó có sự tồn tại của một con Thủ Hộ Thú cực kỳ cường đại. Muốn thông qua nó, còn phải dựa vào sức mạnh của mỗi một người chúng ta."

Lão Vương Thống lúc trước bị Vũ Tiêu Linh đã thương cũng ngay lúc này đây lên tiếng.

"Hóa ra Lục Đại Tông Tộc cũng không cách nào một mình ứng phó được với cái gọi là Thủ Hộ Thú đó..."

Nghe thấy lời này, ánh mắt của không ít người chớp động, lúc này mới hiểu rõ tại sao bọn người Lâm Lang Thiên lại đem công khai tin tình báo này. Thì ra, cho dù Lục Đại Tông Tộc bọn họ có liên thủ lại cũng không cách nào thuận lợi có được kho báu.

Nhưng mà vào lúc này, Vũ Tiêu Linh lại kinh ngạc. Nàng tại bên trong Hồn Bì cũng đã nhận được một đạo tin tức từ Hồn Bì, bên trong Đại hoàng Cổ Bì này xác thực có một thất truyền thừa viễn cổ, tuy nhiên bên trong cũng không chỉ có một chỉ Thủ Hộ Thú, mà thậm chí còn có một bộ thầy cô thực lực còn cường đại gấp nhiều lần.

So với nó, Thủ Hộ Thú kia chỉ là rầm chó đánh không kêu, liền con kiến cũng không xứng.

Thấy thế, đám nhân mã của Lục Đại Tông Tộc nhìn nhau, rồi gật gật đầu, sau đó sáu đạo thân ảnh cùng lúc lao ra, huyền phù trên không trung, linh lực nhất thời bùng nổ khắp không gian, cuối cùng hóa thành một luồng tấn công sắc bén, oanh thẳng xuống thạch đài khổng lồ trên quảng trường ngay trước mặt Tạo Hóa Võ Bì kia.

Vũ Lâm nương này, hấn ngồi đây nửa ngày cũng chẳng cảm nhận gì hết, nguyên lai là ở ngay dưới Tạo Hóa Bì a.

Bất quá kì thật cũng thế. Người trong này đâu chỉ vài vạn!? Kể cả nếu hấn có biết thì cũng khó mà đuổi hết sạch mọi người ra khỏi đây được, chi bằng để bọn hấn đi cùng con Thủ Hộ Thú kia gây chuyện, kể đó bản thân chạy đến đem đồ tốt nhất cho vào trong tay.

Rầm rầm!

Đối mặt với một kích tấn công này của Lục Đại Tông Tộc, thạch đài trên quảng trường đó đột nhiên nứt ra một khe lớn. Nhìn thấy những động tác này của bọn họ, những người xung quanh cũng giật mình hiểu ra, thì ra kho báu tông phái Viễn cổ đó chính là ở ngay dưới chân bọn họ.

Cùng với một tiếng nổ mạnh đình tai nhức óc, cả cái quảng trường rộng lớn nhanh chóng bắt đầu đổ sụp xuống. Mà những cường giả ở xung quanh rất nhanh lui về sau giống như đàn châu chấu, dừng lại ở nơi gần chân ngọn núi cùng với trên những gốc đại thụ.

Kể đó, Lục Đại gia tộc cường giả toàn bộ tiến vào bên trong. cùng với đó là một số thực lực mạnh mẽ tán tu và các đại môn phái bản địa của Đại Hoàng

Vũ Tiêu Linh đứng một bên đang suy nghĩ có hay không tiến vào lấy chút lợi tức, đột nhiên cảm giác thiên địa trở nên ảm đạm vô quang, mặt đất không ngừng rung chuyển, một cỗ khí tức mạnh mẽ toát ra khiến cho ngay cả Vũ Tiêu Linh cũng không khỏi rung người một cái, giống như là những linh hồn cổ xưa đã ngủ say mấy vạn năm, vào lúc này đột nhiên thức tỉnh lại vậy!

Sắc mặt Vũ Tiêu Linh trắng bệch nhìn về phía mà cỗ khí tức đó truyền đến, cơ thể khẽ run rẩy. Những tên ngốc đó quả nhiên đã làm kinh động đến bộ hài cốt thần bí kia rồi...

"HỒNGGGGG"

Lập tức, vô số người xông đi ra ngoài, khuôn mặt vô cùng kinh hoàng, tiếng rống vừa nãy khiến cho bọn hấn yếu ớt tâm linh lập tức sụp đổ. Một số thực lực hơi yếu ở trong này trực tiếp bị tràng gào thét này chấn cho thủng màng nhĩ, thất khiếu phun máu tươi.

"LÀ KẺ NÀO DÁM CHẠM VÀO TÔNG MÔN MẬT THẤT!!!!"

Chương 74: Túi Càn khôn

Sắc mặt Vũ Tiêu Linh tái nhợt nhìn ngọn nguồn nơi cổ khí tức đáng sợ đó bùng nổ ra. Ở nơi đó, đúng là nơi Tạo Hóa Vô Bi tồn tại. Hiển nhiên, chủ nhân của cổ khí tức đó có lẽ chính là bộ hài cốt thần bí mà nàng từng cảm thấy được.

Oanh!

Sự đáng sợ của cổ khí tức đó e rằng không cách nào có thể hình dung hết được, một khi bùng nổ ra, thiên địa nhất thời thất sắc. Vũ Tiêu Linh có thể rõ ràng cảm nhận được, dường như nguyên lực cả thiên địa trong không gian cổ bi cũng đều lập tức bùng phát, dùng một tốc độ nhanh đến kinh người, bay về ngọn nguồn nơi cổ khí tức kia bùng nổ.

Bộ dáng như thế này, tựa hồ như là có cái gì đó vô cùng đáng sợ đã bị đánh thức!

Bàn tay Vũ Tiêu Linh không thể tự chủ khẽ run rẩy lên một chút. Đây không phải là đáng sợ hãi, mà là bản năng phản ứng đối với cổ khí tức đáng sợ kia. Bởi vì nàng biết rõ ràng, ở dưới loại khí tức này, vô luận Trúc Cơ Kim Đan gì đó e rằng cũng đều bị hóa thành tro bụi cả!

Mặc dù thực lực hiện tại của nàng đã tăng lên không ít, và lại còn đạt được vũ kỹ Đại Hoang Thiên Nhân Chi kinh người trong Tạo Hóa Vô Bi, nhưng nàng vẫn biết rằng, nếu như chủ nhân cổ khí tức đáng sợ kia muốn giết chết nàng, dường như chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay mà thôi. Đối diện với chủ nhân cổ khí tức kia, tuyệt đối không có chút năng lực phản kháng nào cả!

- Tiểu điều, Tiểu Viêm, đi mau!

Ánh mắt rất nhanh lóe lên, Vũ Tiêu Linh đột nhiên đứng dậy, quát to với một điều một hồ cách đó không xa. Chẳng biết vì sao, trong lòng nàng hiện tại luôn cảm thấy bất an. Bộ hài cốt thần bí đó có lẽ là Thủ Hộ Giả cuối cùng do tông phái Viễn cổ lưu lại để bảo vệ bảo tàng. Bọn họ hiện tại cũng nên xem như là người ngoài đến quấy nhiễu vùng đất yên tĩnh này, nếu như Thủ Hộ Giả kia đã tỉnh lại, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha cho bọn họ.

Tuy rằng cũng có rất nhiều cường giả đã tiến vào này trong Đại Hoang Cổ Bi này, nhưng mà Vũ Tiêu Linh cũng biết rằng, đối diện với bộ hài cốt thần bí kia, đám người đó chẳng qua chỉ là một đám kiến hôi mà thôi. Cho nên bây giờ nhanh chóng rời khỏi không gian cổ bi mới là chính đạo!

Ánh mắt nàng gắt gao nhìn về phía Tạo Hóa Vô Bi nhất thời thay đổi. Bởi vì nàng chợt nhìn thấy một lượng cực lớn nhân mã đang phô thiên cái địa từ nơi đó xông ra.

Nhìn bộ dáng phóng chạy điên cuồng đó, dường như phía sau lưng bọn chúng đang có cái gì đó đáng sợ đuổi giết vậy.

Nhìn thấy một màn này, da đầu Vũ Tiêu Linh nhất thời tê rần một trận. Thủ Hộ Giả kia quả nhiên không định buông tha cho đám người ngoại lai đã xâm nhập vào không gian cổ bi a.

"Đi thôi!"

- Rống!

Trong không gian cổ bi mênh mông, chỉ trong chốc lát đã trở nên cực kỳ hỗn loạn. Tất cả mọi người đều liều mạng bỏ chạy về phía cửa vào. Bộ dáng kinh hoàng như vậy giống như đang bị Tử Thần vác theo liềm đao truy đuổi ở phía sau vậy.

Bởi vì Vũ Tiêu Linh sớm đã rời xa khỏi Tạo Hóa Vô Bi, cho nên hiện tại chạy trốn cũng coi như là chiếm được tiên cơ. Nhưng mà bốn phía xung quanh thường xuyên có những bóng người điên cuồng phóng lướt qua. Bởi vì lúc này là đang chạy trốn, cho nên mọi người cũng quả thực đã trở nên điên cuồng rồi.

"Mấy tên ngu xuẩn này, còn cho rằng bảo tàng tông phái Viễn cổ dễ lấy như vậy sao? Cổ khí tức mà hài cốt thần bí kia phát ra cực kỳ đáng sợ. Theo ta thấy, nếu không đạt tới thực lực cỡ Hóa Thần cảnh tam trọng thiên, ai cũng không thể làm gì được nó!"

Tiểu điều ngồi ở trên vai Vũ Tiêu Linh, nhìn những bóng người không ngừng điên cuồng chạy trốn kia, không khỏi lắc lắc đầu nói.

"Hóa Thần Tam Trọng Thiên?"

Khóe mắt Vũ Tiêu Linh khẽ run rẩy lên. Đừng nói là tam trọng thiên, cho dù là cường giả Hóa Thần nhất trọng, nhìn khắp cả Vương Triều Dương Quang cũng đều là đếm được trên đầu ngón tay. Bọn người kia cũng quá đại đột rồi, lại đi trêu chọc phải cái thứ này. Nếu như cái tên đáng sợ này chạy thoát ra khỏi Đại Hoang Cổ Bi, như vậy cả Vương Triều Dương Quang này còn có ai có thể ngăn được nó?

Không! Hóa Thần Tam Trọng Thiên chỉ là có thể cùng nó bình khởi bình tọa, muốn chân chính làm thịt nó hẳn phải Hóa Thần bảy tám trọng thiên.

"Quên đi, lo không được nhiều như vậy, trước hết chạy trốn quan trọng hơn!"

Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Vũ Tiêu Linh phát hiện chính mình thật là lo chuyện bao đồng rồi. Hiện tại nàng cần quan tâm nhất, vẫn là trước hết giữ vững được tính mạng của chính mình đã, cũng không nên bị bộ hài cốt thần bí kia thuận tay xử lý luôn.

Lời nói vừa dứt, khẽ vỗ nhẹ lên thân thể Tiểu Viêm. Toàn thân Tiểu Viêm nhất thời bộc phát ra một ít quang mang huyết sắc, tốc độ lập tức tăng vọt lên.

Trong khi Vũ Tiêu Linh bay nhanh chạy trốn, ánh mắt của nàng cũng nhìn không được chuyển hướng nhìn phía sau. Tại phía sau xa xôi kia, bầu trời lúc này đã là mây đen cuộn cuộn. Từng đạo long quyển phong điên cuồng hình thành, giống như là liên kết giữa trời và đất vậy. Bộ dáng như vậy, phảng phất giống như ở thời kỳ Hồng Hoang, khiến người ta nhìn thấy cũng phải kinh ngạc và sợ hãi một trận.

Mà trong khi mây đen bắt đầu khởi động đầy trời, một thân ảnh nhỏ bé chân đạp trên gió lốc, bằng tốc độ kinh người rất nhanh xẹt qua phía chân trời. Những chỗ mà thân ảnh đó lướt qua, cũng không nhìn thấy hẳn có động tác nào, thế nhưng một ít cường giả đứng gần nó, thân thể "phanh" một tiếng, nổ mạnh thành một chùm huyết vụ, ngay cả huyết nhục cũng không hề lưu lại chút nào.

"Là hài cốt thần bí, hẳn quả nhiên đuổi theo đến đây!"

Ánh mắt Vũ Tiêu Linh nhìn thân ảnh đang đạp trên gió lốc kia, đồng tử trong mắt cũng đột nhiên co rút lại, cả người run rẩy, không có chút nào ý tưởng quay lại gõ một phát.

Bộ hài cốt thần bí trước mặt này, cho dù là tất cả mọi người một lần nữa liên hợp cùng nhau, thì lực lượng tổng hợp kia cũng không có khả năng lay động bộ hài cốt thần bí này chút nào.

Bởi vì lực lượng song phương cơ hồ đã hoàn toàn không cùng một tầng cấp!

Cục diện hiện tại, giống hệt như một đầu Cự Long đang đuổi theo một đám cừu non vậy. Cho dù mấy con cừu non không ngừng phản kháng như thế nào đi chăng nữa, thì tiêu diệt bọn chúng cũng chẳng qua chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay. Cho nên nói, thời điểm này phản kháng là hẳn phải chết không hề nghi ngờ, chỉ có thể bỏ trốn mới có thể còn có một con đường sống.

"Hừm, tên Vương Viêm kia cũng chạy theo phía bên này!"

Tiểu điều ở trên vai Vũ Tiêu Linh đột nhiên thốt lên.

Nghe vậy, cặp mày Vũ Tiêu Linh khẽ nhíu, nghiêng đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy, nhân mã Lục đại Gia tộc cùng với các thế lực lớn Đại Ma Môn, Âm Khôi Tông, Võ Minh cũng đều lao về phía này. Bọn họ nhiều người thúc dục Linh bảo phi hành, tốc độ kia quả thực so với Tiểu Viêm còn nhanh hơn một chút.

"Lúc đến ta đã xem qua bản đồ, tại nơi cách đây không xa liền có một tọa độ không gian gần cách. Bình thường không gian nơi đây tương đối mỏng manh, tập hợp thực lực nhân mã thật ra có thể xé rách không gian mà ra, không cần phải chạy tới lối vào ở cửa chính."

Trong không gian cổ bí này cửa ra phải không chỉ có một cái, chẳng qua ở đây là cái gần nhất mà thôi. Nghĩ chắc là bọn Vương Viêm muốn xé rách không gian, nhanh chóng rời khỏi cái nơi quỷ quái này.

Vù!

Ngay khi Vũ Tiêu Linh và tiểu điều nói chuyện, một đám đông nhân mã trực tiếp lướt ngang qua trong không trung. Ngay sau đó, Vũ Tiêu Linh đột nhiên cảm giác được, ở phía sau xa xôi kia, lực chú ý của bộ hài cốt thần bí tựa hồ đang tập trung về phía bên này. Chính xác mà nói, tựa hồ là chú ý đến gã Vương Viêm trong đám nhân mã đó!

"Chết tiệt, mấy tên này khẳng định lấy được không ít thứ ở trong cung điện dưới lòng đất, lúc này mới bị hài cốt thần bí tập trung truy sát như vậy!"

Nhận thấy một màn này, sắc mặt Vũ Tiêu Linh cũng hơi trầm xuống, ánh mắt lóe ra một tia quang mang.

Cuộc trốn chạy như vậy kéo dài được mấy phút, đám cường giả phía càng ngày càng nhiều kẻ bị nổ mạnh thành một đám huyết vụ. Mà cảm nhận được cỗ khí tức đáng sợ phía sau càng ngày càng gần, sắc mặt Vũ Tiêu Linh cũng trở nên có chút khó coi.

Phốc phốc!

Khi sắc mặt Vũ Tiêu Linh đang trở nên khó coi, đám nhân mã phía trước đột nhiên dừng lại. Chợt từng đạo thân ảnh bay nhanh theo những luồng sáng Linh bảo khổng lồ phóng tới một ngọn núi. Sau đó rất nhiều cường giả đều đồng thời đánh ra từng cột sáng nguyên lực, lập tức ngọn núi giữa không trung liền bị xé rách ra thành một cái khe đen ngòm.

"Đi!"

Đám người Vương Viêm cùng với đám cường giả Gia tộc Vương Thị, Âm Khôi Tông tận lực duy trì ổn định cái khe, hét lớn một tiếng. Nhân mã thế lực lớn bọn chúng nhanh chóng tiến tới cái khe kia.

Đột nhiên, Vương Viêm đi tiến trước cái khe quay người, giờ tay phóng ra một chưởng, kim quang mãnh liệt hình thành nên một cái kim bàn khổng lồ chắn trước mặt mọi người. Mặc dù Vũ Tiêu Linh trong nháy mắt có thể phá hủy được Kim Quang, nhưng tốc độ một khi đã hạ xuống làm sao có thể trong nháy mắt lấy lại?

Những người bị cản lại phía sau nhất thời dừng lại, bao gồm Lục Vũ cường giả hai tộc còn có vài chục cái tán tu cường giả nữa.

"VƯƠNG VIÊM, NGƯỜI MUỐN LÀM GÌ!!!"

Một vị Vũ gia trưởng lão hét lớn, khuôn mặt tràn ngập sự tức giận. Nên biết xưa nay Lục Đại gia tộc có cái gọi là nhất khí đồng lòng, đồng chí liên minh, tuy nhiên hiện tại lại bị Vương Viêm người này ám toán, có thể hay không tức giận?

Đồng dạng với Lục thị gia tộc.

Vương Viêm cười tà, bước vào cái khe hết lớn:

- Các vị, xin dừng bước! Năng lực chịu đựng của cái khe này không mạnh, không chịu tải được nhiều người lắm! Hãy đi tìm lối ra khác!

Mà khi để cho nhân mã các thế lực lớn tiến vào xong, một vài cường giả của cũng phát ra lời cảnh cáo nghiêm khắc. Thậm chí bọn chúng còn thúc dục linh lực, hình thành một đạo bình chương ở phía trước ngọn núi, ngăn cản những người còn lại đi qua chỗ này.

Đem so với Kim Quang lúc trước mạnh mẽ bội phần.

- Ta đi tìm con mẹ ngươi, bọn khốn kiếp các ngươi!

- Vọt vào đi, không cần để ý đến bọn họ!

Loại hành động này không thể nghi ngờ lập tức khiến cho một ít cường giả phía sau nổi giận. Khi bị từ vong uy hiếp, bọn họ cũng mặc kệ ngươi có thể lực lớn gì, trực tiếp cố gắng phóng tới cái khe kia, nhưng cuối cùng lại bị một đám cường giả bên Tứ đại Gia tộc liên thủ đánh văng ra ngoài.

Tiểu Viêm cũng dừng lại phía trước ngọn núi, Vũ Tiêu Linh nhìn hành động của mấy tên này, sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Hắc hắc, Vương Viêm, ta xem hiện tại cái khe này tựa hồ chịu không nổi những người khác nữa?"

Cái khe lúc này, vừa lúc là do Vương Viêm cùng với đám cường giả của Gia tộc Vương Thị và Âm Khôi Tông duy trì và khống chế. Ngoại trừ Lục Vũ hai nhà, các thế lực Tứ đại Gia tộc còn lại đều đã tiến vào cái khe hết rồi. Cho nên, chuyện không để cho Vũ Tiêu Linh tiến vào, ngược lại chính là do ba người bọn chúng gây ra.

Nhìn Vương Viêm hành động như vậy, ánh mắt Vũ Tiêu Linh chợt trở nên u ám:

"Cái gã hỗn đản này!"

Oanh!

Thế nhưng, ngay khi Vương Viêm vừa mới xoay người sắp tiến vào trong cái khe kia, bầu trời phía trên ngọn núi đột nhiên ngưng tụ ra một cái lốc xoáy khổng lồ không ngừng xoay chuyển. Một cái cột chướng màu xám trắng từ trong đó thò ra, co lại thành một trảo, một luồng hấp lực mạnh mẽ nhất thời bùng nổ ra. Một cái túi Càn Khôn từ trong lồng ngực Vương Viêm nhất thời vọt ra.

"Khốn kiếp!"

Nhìn thấy cái túi Càn Khôn trong người mình bay ra, sắc mặt Vương Viêm lập tức trở nên kịch biến.

"Lại đây!"

Một màn này cũng làm cho Vũ Tiêu Linh có một chút kinh ngạc, chợt ánh mắt hắn lóe ra một tia nóng bỏng. Nàng mạnh mẽ thúc Tiểu Viêm hướng về phía cột chướng kia lao lên, không ngờ có thể trực tiếp ở nửa đường đoạt lấy túi Càn Khôn ngay trước khi nó rơi vào trong tay cột chướng kia.

Nhìn thấy túi Càn Khôn rơi vào trong tay Vũ Tiêu Linh, khuôn mặt Vương Viêm lập tức biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Trụ Chống Trời

Vương Viêm nhìn qua túi càn khôn bên trong tay Vũ Tiêu Linh, khuôn mặt lúc trắng lúc xanh, nhìn lại về phía bộ hài cốt đang lấy thôn thiên cái địa khí thể đi tới, hần lập tức quyết đoán, giờ tay lên liền là một chưởng đánh vào cái khe không gian, gây ra sự nhiễu loạn không gian ba động. Muốn xé rách cái khe không gian thêm một lần nữa, cần phải làm cho ba động không gian kia tan đi. Chẳng qua khi đó chỉ sợ hài cốt thần bí phía sau sớm đã đuổi kịp rồi. Mấy tên này, hiển nhiên không định cho Vũ Tiêu Linh cơ hội chạy trốn.

- Mấy tên khốn kiếp!

Nhìn một màn này, Vũ Tiêu Linh không khỏi buông lời chửi rủa, ánh mắt nàng nhìn lướt qua xung quanh, Lục gia, Vũ gia toàn bộ cường giả đều vẫn đang ở tại bên trong này, nguyên vốn cái khe không gian kia hẳn là có thể để cho cả hai gia tộc nhân mã đều chui vào, nhưng hiển nhiên Tứ Đại Gia Tộc còn lại đã có nhất định ấn ý, đối với hai gia tộc này tiến hành mãnh liệt chèn ép.

"Vũ Tiêu Linh, mau theo chúng ta đi."

Vũ Khả nói, đoạn nhìn ra sau lưng bộ hài cốt đang lấy khí thể thôn thiên cái địa gào rú, một đầu cánh tay đã bắt đầu phun ra vô tận huyết vũ, huyết vũ bay ra liền trong nháy mắt biến mấy thẳng xui xẻo gần đó thành một đồng máu loãng.

"Được."

Vũ Tiêu Linh cũng không nói nhiều, trực tiếp chạy theo đám nhân mã Vũ gia, Vũ gia cùng Lục gia không hiểu thấu đã đạt thành một loại quan hệ thân cận, trực tiếp giết vào bên trong một cái khe không gian khác ở cách đó vài dặm.

Khe nứt này tuy nhỏ hơn, nhưng chỉ ít cũng đủ hai tộc nhân mã chui vào.

Vũ Tiêu Linh vừa cất bước đi, một bên khác mở ra túi càn khôn, Tinh thần lực rất nhanh xâm nhập trong đó, nhất thời sắc mặt trở nên phấn khích. Bởi vì nàng phát hiện ra, trong túi Càn Khôn này không ngờ toàn bộ đều là Cực Phẩm Linh Thạch, với số lượng trong này, ít nhất cũng có đến mấy trăm cái!

Linh thạch phân làm 3 phẩm: Hạ phẩm, Trung Phẩm, Thượng Phẩm. Về phần Cực Phẩm Linh Thạch đã là một khái niệm khác, là kết tinh tinh hoa của thiên địa linh lực, vô cùng thuần khiết, một viên Cực Phẩm Linh Thạch có thể đổi được ngàn viên Thượng Phẩm Linh Thạch.

Vô cùng giá trị.

- Con mẹ nó, khó trách bộ dáng của tên kia tức giận đến như vậy, thì ra hần lấy được nhiều Cực Phẩm Linh Thạch từ trong cung điện dưới lòng đất đến thế!

Tiểu Điều nhếch miệng, nói.

- Hắc hắc, gã này khẩu vị quả thật là không nhỏ, khó trách hài cốt thần bí kiên quyết đuổi theo muốn đoạt lại thứ này.

Tiểu điều cười nhạt một tiếng, chợt sờ sờ mặt, nói:

- Chẳng qua hiện tại túi này Càn Khôn bị người đoạt lấy, chẳng phải là hài cốt thần bí kia... sẽ truy sát người sao?

Trên khuôn mặt Vũ Tiêu Linh vừa mới nở rộ nụ cười lập tức đọng lại, chợt bàn tay mạnh mẽ vỗ lưng Tiểu Viêm:

- Chạy mau!

Tốc độ lại nhanh hơn.

Đột nhiên lúc này, Vũ Tiêu Linh cảm giác sau lưng mát lạnh, đất đá văng lên tung tóe. Mà khi những đám mây đen cuồng phong kia bắt đầu khởi động, một bộ hài cốt màu xám trắng cũng đập trên long quyền phong tiên đến. Hần chậm rãi phiêu dăng dừng lại giữa không trung, cốt chưởng mở ra, một loại cổ khí tức chết chóc lạnh yên ngưng tụ trên cốt chưởng.

Tốc độ của gia hỏa này quá nhanh đi, chỉ trong một chớp lát đã đuổi kịp.

- Người đoạt lấy bảo vật, giết không tha!

Vũ Tiêu Linh kinh hoàng nhìn thấy một cỗ phò thiên cái địa cốt chưởng hướng về hướng nàng mà lao tới, không ngờ ở giữa không trung lại trực tiếp ngưng tụ thành một cốt chưởng nguyên lực to lớn vô cùng, gần như hoàn toàn che lấp cả mặt trời. Ngay sau đó cốt chưởng vô mạnh xuống, trực tiếp chấn cho không khí nổ tung, mạnh mẽ chụp xuống đỉnh đầu Vũ Tiêu Linh. Nhìn uy thế kia nó, cho dù là một ngọn núi cũng phải bị nó đánh cho tan thành mây khói!

Đột nhiên lúc này, một tiếng hét lớn vang lên, tựa như phượng hét, trong nháy mắt toàn bộ thiên địa ngập tràn một cỗ thanh dịu mùi hương, kể đó một đầu Tiên hạc hồ hững bay về phía cốt chưởng, vung cánh phun ra ngập trời hắc hỏa thôn phệ lấy cốt chưởng, lập tức trấn tan cái cốt chưởng này.

Mà hứng chịu toàn bộ uy lực của cốt chưởng, đầu tiên hạc này cũng bị đắm bạo thành ngàn vạn đạo phù văn tung bay đầy trời.

Nếu có người mắt sắc nhưng mà sẽ thấy được, đây không phải Tiên Hạc, bởi vì nó chỉ có duy nhất một chân, cho nên đây chính là Thượng Cổ Thần Thú Tất Phương, bất quá hiển nhiên đầu thượng cổ thần thú này cũng chỉ là sinh sinh tạo thành từ một đầu phù văn mà không phải sống sờ sờ hung thú đấy.

Vô số các tộc cường giả hít một hơi lạnh, một chương này căn bản đã viển siêu Kim Đan kỳ, trực tiếp tiến vào Nguyên Anh hậu kỳ cấp độ. Nếu không có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi căn bản không dám đi đối kháng.

Ở đây còn có Nguyên Anh kỳ cường giả!?

Mà cùng lúc này, Vũ Khả cùng Vũ Tiêu Linh nhìn thấy loại quen thuộc trắng cảnh này, kể đó một cái thân ảnh mặc đạo bào xanh nhạt đột nhiên xuất hiện trước mặt Lục - Vũ hai nhà, một loại cuồng vọng ngạo nghễ bốc lên tận trời, hấn nhàn nhạt nhìn bọn họ, nói:

"Các ngươi cũng thật là biết chơi, thế mà gãy vò đi ra cái viễn cổ oán thi rồi."

Đương nhiên viễn cổ oán thi cũng không có gì, cùng lắm thì đợi cho đầu oán thi này giết sạch toàn bộ người ở đây là được. Bất quá Lục - Vũ hai nhà này cùng nhân vật chính đều ở trong đám "bị giết" thì có hơi.. dù sao, Lục gia là gia tộc của Lục Thiên Minh, Vũ gia đối với hắn cũng không tệ.

Cho nên hắn đành phải xuất hiện rồi.

Tứ Đại Gia Tộc kia?! Hừ, một nhà cũng đừng mong bỏ qua.

Còn có một vấn đề cự đại quan trọng khác..

"Còn có người!!!"

Vũ Lâm giờ tay qua Vũ Tiêu Linh, thờ dài nhàn nhạt nói:

"Chốc nữa đi theo ta, ta dẫn ngươi đi Bỏ Thiên Các làm đệ tử."

CMN...muốn hay không vẫn phải dẫn đi. Gia hỏa này đem so với Thạch Thủy, Trần Viêm các loại quá mức đáng sợ, vài tháng không gặp bay lên một đại cảnh giới, kiểm tới một cái thiên địa thần vật Tổ Phù bên trong Thôn Phệ Tổ Phù.

Tốc độ phát triển nhanh lóe mắt, không đem dĩ sát bản thân không được. Hắn lúc này gần như có một loại sợ hãi nếu để cho nàng kế tiếp phát triển, không ra một năm hai năm liền có thể đuổi kịp hắn.

"Chấp nhận đi a."

Vũ Tiêu Linh hít mắt nhìn Vũ Lâm, đột nhiên bên trong đầu vang lên tiếng rít của Tiểu Diêu:

"Mau mau chấp nhận, Bỏ Thiên Các nhưng là thiên hạ 10 đại Siêu Cấp Thánh Địa một trong, tu hành ở nơi đó đối với ngươi vô cùng có lợi. Hắc hắc... quả ngon tự nhiên rơi xuống đầu."

Mà một bên khác...

"RỒNGGGGG"

Con oán thi này nhìn qua Vũ Lâm, lập tức rống lớn, thiên địa năng lượng hội tụ, Chỉ trong thời gian ngắn ngủn đã trực tiếp ngưng tụ ra mười cốt chương nguyên lực so với lúc trước còn không lồ hơn rất nhiều. Một loại nguyên lực ba động đáng sợ nhất thời theo cốt chương khuếch tán ra.

Ầm ầm ầm ầm..

"Ngươi có chống lại được không!?"

Ninh Lệ xuất hiện ở bên cạnh Vũ Lâm, nàng ngưng trọng nhìn qua đầu Thượng Cổ Oán Thi, tạm thời phán đoán nó có ít nhất Hóa Thần kỳ tu vi. Lập tức nàng quay qua nhìn Vũ Lâm, chỉ thấy hắn vẫn một bộ trấn định bộ dáng, tựa hồ không gì có thể đánh ngã hắn.

Vũ Tiêu Mạch ngưng thần nhìn ở xa xa, một khi Vũ Lâm không chống lại nổi sẽ lập tức ra ứng cứu. Bất quá Vũ Lâm nhưng là muốn làm nóng người lên một chút, cho nên liền chủ động chạy ra ứng chiến rồi.

"Mấy cái cự chương kia nhìn qua tựa hồ là một môn chân chính Thần Công."

Thần Công, tên như ý nghĩa, chúng được sáng tạo dành riêng cho Hóa Thần cảnh trở lên, chỉ ở cảnh giới này mới phát huy ra tối đa uy năng của nó, các loại võ kỹ bảo thuật khác nếu sử dụng tại cảnh giới này thậm chí uy lực có thể suy giảm so với trước.

Nếu đây là Tiên Vực, tự nhiên là Thần Công rơi đầy đất, nhiều tới mức nó căn bản còn không thể được xưng là Thần Công, chỉ có thể tính là trung cấp loại võ kỹ bảo thuật, bất quá, đây cũng không phải Tiên Vực.

Nơi này Thần Công nhưng là cực kỳ hiếm hoi, chỉ có các nhất lưu thể lực cùng các võ đạo thánh địa mới có thể sở hữu được những môn võ kỹ này. Bình thường Hóa Thần kỳ nhưng là không có thần công để sử dụng đấy.

"Hóa Thần Kỳ a."

Vũ Lâm gãi gãi cằm, khoe mắt nhỏ hơi chút co giật, nếu là Hóa Thần kỳ oán thi, hẳn là Vũ Từ Mạch cũng có thể tạm thời giải quyết. Dù sao mặc dù là vừa mới tân tấn Hóa Thần kỳ mới gần tháng nhưng trải qua huấn luyện, khả năng khống chế thiên địa chi lực của nàng đã đạt tới 7 thành, cũng coi như thiên tư không tệ.

Hơn nữa nàng còn sơ bộ nắm giữ một môn thần thông.

Bất quá hẳn cũng muốn làm nóng người một chút...

ÀM ÀM ÀM ÀM ÀM....

Sau lưng hẳn phiêu phù mà đứng đầy một đạo tựa thiên tựa địa tòa tháp, tòa tháp này cao 12 trượng, có 12 tầng, toàn thân tựa như đúc bằng thủy tinh cùng vàng ròng, nếu chăm chú nhìn kỹ sẽ thấy vô số phù văn khắc tại bên trên sôi nổi sống động, tựa hồ bản thân chúng nó cũng sở hữu nhịp đập một dạng.

Chỉ thấy hư ảnh trời đất xoay vần, một đạo thông thương cột sáng từ dưới chân Vũ Lâm đằng không mà lên, lập tức uy thế của hắn trong nháy mắt cao vút tận trời, tựa hồ như hắn chính là thiên này địa này chân chính chúa tể.

Phurong xa, Vũ Từ Mạch chợt cảm giác Dẫn Nô Ấn trên mình nóng lên, kể đó cảm giác có một thứ gì đó tại trong cơ thể kích hoạt...

Dẫn Nô Ấn thân là chân chính một loại thần thuật, có thể thông qua một loại vô hình ẩn ký tiếp dẫn một chút năng lượng lẫn nhau vô luận là giữa người thi pháp cùng người bị thi pháp. Mà lần này, nương theo Vũ Từ Mạch đột phá Hóa Thần kỳ, Vũ Lâm hoàn toàn có thể thông qua Dẫn Nô Ấn, gián tiếp điều động thiên địa năng lượng, coi như thông qua Vũ Từ Mạch điều động chỉ có Hóa Thần kỳ mới có thể sử dụng thiên địa sức mạnh.

Đương nhiên, diện tích có thể khống chế có thể giảm thiểu đi rất nhiều, chừng khoảng 1/2 bình thường.

NHƯNG!!

Nếu có Hóa Thần tu sĩ ở đây ắt sẽ kinh hoàng nhìn thấy Vũ Lâm tỉ lệ khống chế thiên địa năng lượng chỉ uy bên trong đang không chỉ mãnh liệt tăng lên, còn là tăng lên cực kỳ kinh khủng.

Năm thành khống chế thiên địa năng lượng! Sáu thành! Tám Thành...cuối cùng trực tiếp tiếp cận mười thành khống chế thiên địa năng lượng.

Thiên địa năng lượng là át chủ bài của Hóa Thần kỳ, lần lượt phân chia theo diện tích có thể khống chế cùng với khả năng khống chế. Thông thường Hóa Thần kỳ nhất trọng có thể khống chế 1 dặm bán kính, cùng với 1 thành độ khống chế.

Mỗi một trọng tăng lên 1 dặm diện tích, nhưng là khả năng khống chế sức mạnh muốn tự vào bản thân đi lĩnh ngộ đấy, một cái Hóa Thần nhất giai độ khống chế mười thành cũng không phải là không thể.

Tuy nhiên, thông thường nhất Hóa Thần kỳ chỉ có chừng 6 thành độ khống chế đã là rất tốt. Một số nhất lưu cùng Võ đạo thánh địa thế lực mới có thể có được 9, thậm chí 10 thành.

Mà Vũ Lâm lúc này, chỉ là đơn sơ nhất nửa dặm bán kính thiên địa chi lực khống chế, nhưng là tỉ lệ khống chế nghiễm nhiên đạt tới 10 thành, thậm chí vượt qua 10 thành, ần ần lấp lánh thiên địa huyền quang, trong nháy mắt nửa dặm quanh hắn quần hỏa oanh vũ, lửa ngập tận trời, tựa như thái dương hạ san một dạng sáng chói!

Thân thể hắn cũng hòa tan, hóa thành thương khung liệt hỏa, liệt hỏa chiếu thương khung, tựa như mặt trời vậy.

Nhưng thần ki là không có chút nào độ nóng.

"Không tệ!"

Vũ Lâm liếm liếm môi... đã thật lâu không có động chân tay qua thiên địa nguyên lực, dùng qua mấy môn Tuyệt Thế Thần Công, quả nhiên là có một chút trúc trắc, bất quá chỉ một phần ngàn giây, còn là không vấn đề.

"Cho ta trấn!!!"

Vũ Lâm trên tay đột nhiên rung động mãnh liệt, năng lượng thiên địa hội tụ xung quanh quanh hắn ầm vang chấn động, phát ra từng tiếng nổ mạnh, vô tận thiên địa năng lượng bắt đầu hội tụ xung quanh tay hắn, hóa thành một cây cột trụ khổng lồ tỏa ra đạo đạo năng lượng mãnh liệt, bản sơn hải đảo, mang theo vô tận núi non ý chí.

Vũ Tiêu Linh quay mặt đi, con mắt đau nhức. Nàng không một chút nghi ngờ chỉ bằng việc tiếp tục quan sát cây cột trụ này, mắt nàng sẽ bị năng lượng nó tỏa ra đâm cho thành mù lòa.

Thật là một cỗ năng lượng kinh khủng!!! Không đúng, chỉ dùng từ kinh khủng đã là rất khó để hình dung cỗ năng lượng cuồng bạo này, có lẽ phải dùng từ... phô thiên cái địa!?

Trước cỗ ba động năng lượng khủng bố như vậy, cỗ oán thi kia cũng lập tức rống lớn, kể đó thân thể khô quắt tựa da bọc xương đột nhiên ầm ầm nổ

tung, trong nháy mắt toàn thân nó bao bọc bởi một loại "cơ bắp" tạo thành từ xương cốt, kì dị vô cùng, mười mấy căn xương trụ bén nhọn vươn lên từ sau lưng, tựa như đâm thấu trời một dạng.

"RÔNGGGGGG!!!!"

Oán thi rống giận, chỗ là ngực của nó phát ra một cỗ nhiệt lượng khủng bố nồng nặc ám ảnh phóng xạ, không khí cũng có chút run rẩy. Oán thi há miệng, một cỗ không lồ ba động linh lực tuôn ra, hóa thành một chùm thương sáng chói, tựa hồ tụ tập hết thủy ánh sáng bầu trời bắn thẳng về phía Vũ Lâm.

Về phần mười mấy cái bàn tay kia đã bị tia sáng long trời lở đất này cho gạt bỏ, như vậy cũng có thể thấy được uy lực của nó tuyệt đối so với mấy bàn tay kia còn muốn mạnh hơn nhiều lắm.

Mà cùng lúc này..

"TRỤ CHỐNG TRỜI!"

Ầm ầm.. hư ảnh một cây cột dựng ra trên tay Vũ Lâm! Cột tạo thành từ vô số đá tảng núi non, dù chỉ thấp ngắn tựa một cái bút, nhưng thể mà cho người cảm giác cao vút tận thiên đàng.

Thượng cổ thần thoại, thiên địa nối liền, thiên nặng kinh khủng trấn áp chúng sanh, vạn vật không thể sinh sống, nên có tiên cổ đại thần không phục, đào núi thành trụ, phân chia thiên địa, thiên địa phân chia về sau cột chống trời sụp đổ, chỗ cao thành núi, chỗ thấp thành biển. Bây giờ Vũ Lâm thôi động Trụ Chống Trời, chính là lại hiện ra ngày xưa cột trụ trời phân chia thiên này địa này chi uy!

Một đòn này, sức mạnh cực hạn, tựa như muốn phân thiên địa thành hai nửa!

Vũ Lâm trên tay Trụ Chống Trời vung lên, bàn tay hấn úp sập lại, cây cột nhỏ bé hướng về Oán thi mà áp, đột nhiên trong thoáng chốc, một cỗ vô tận núi non ý chí hàng lâm, tựa như thông qua diễn sinh vô số núi non một dạng, giữa thiên đàng cùng mặt đất đột nhiên xuất hiện một cây cột tạo thành từ vô số sơn mạch, trấn áp thiên đàng địa phủ.

Người phạm ta! Trấn! Người cản ta! Vô luận Thần Phật! Trấn! Thiên ta cũng tách! Địa ta cũng đè!

Còn có ai không phục!?

ẦM ẦM!!!

Thiên địa giống như sụp đổ, trong nháy mắt này, Vũ Tiêu Linh cảm giác được thiên địa xuất hiện dị tượng, giống như thể trong nháy mắt này - cây cột chống trời nhỏ còn hơn cả một quyển sách đột nhiên to lớn vô cùng, nó không chỉ xuyên thủng mặt đất, mà còn xuyên thủng cả thể giới, lan tới tận bầu trời.

Nó đánh trúng đâu, hay lực đánh như thế nào, bấy nhiêu đều vô nghĩa khi đem ra thảo luận. Không gian, mặt đất, cây cối, dị thú, bầu trời, gần như mọi thứ trong phạm vi ảnh hưởng đều bị nuốt chửng, hoặc là biến mất vào khoảng không đang trào lên, hoặc là bị đè nén thành một vũng máu tươi bên dưới mặt đất.

Bầu trời sụp đổ, mặt đất rạn vỡ, không gian vỡ tan thành từng mảnh như một tấm kính bị một nắm đấm đâm xuyên qua, hiện thực run rẩy, vô số dị tượng trào dâng dễ rồi tắt ngấm. Thậm chí chỉ nhìn vào uy lực của đòn đánh, hay thậm chí là nghe thấy, cùng với nhìn vào tàn tích mà nó để lại cũng là quá sức với Vũ Tiêu Linh.

Ầm ầm..

Không gian chấn động chỉ trong một cái nháy mắt đã khôi phục lại như cũ, Vũ Tiêu Linh run rẩy nhìn quanh, xung quanh tựa hồ như không có gì thay đổi, thiên đàng sụp đổ, mặt đất nứt vỡ, không gian vỡ vụn tựa như chỉ là ảo giác.

Nhưng chỗ mà con Oán Thi kia đứng trước đó, nay chỉ còn lại một cái hố khổng lồ, sâu không tới đáy, nhìn lên trần nhà cũng là một cái hố khác, có thể từ đó chứng kiến bầu trời không một áng mây thành hình tròn, mơ hồ có thể thấy dị không gian xuất hiện dấu hiệu nứt vỡ, cũng theo hình tròn, tựa hồ thật sự có một cây cột phô thiên cái địa, từ dưới mặt đất đâm lên trên thiên đàng.

Dưới uy lực của đòn đánh đó, không có chút nào nghi ngờ Oán Thi đã bị hủy diệt chân chính triệt để.

Vũ Lâm ngẩng đầu, gạt gạt đầu.

Cũng khá mệt mỏi.

"Xong. Kế đó a, toàn bộ tiến vào trong di tích soát đồ đặc đi. Hắc, đồng này hẳn là có rất nhiều đồ tốt."

Vũ Lâm xoa xoa tay, vẻ mặt có chút thèm thuồng. Cũng khó trách Vũ Lâm nghĩ vậy, đi tới nơi đây nhưng là tiền thân mẫu thân nhờ cậy đây. Ban đầu nghĩ rằng trong di tích này chỉ là vân vân cái gì đó rác rưởi đồ vật, nhưng tùy tiện tinh thần lực quét qua túi trữ vật mà Vũ Tiêu Linh đang cầm cũng đã là trăm mai Cực Phẩm Linh Thạch...

Nên biết, Cực Phẩm Linh Thạch là đáng tiền đồ chơi, một mai Cực Phẩm Linh Thạch nhưng đổi được ngàn viên Thượng Phẩm Linh Thạch, không rõ

trong này có bao nhiêu cái, nếu có thể toàn bộ soát.. hắc hắc, Kim Đan đại viên mãn sẽ đến rất nhanh a.

Cực Phẩm Linh Thạch chân chính đáng giá chỗ là nó tinh khiết linh lực, cùng với ẩn chứa bên trong thiên địa ý chí, cái này đối với hắn là không cần. Thôn Thiên Tháp có thể không hạn chế tinh lọc linh lực, thiên địa ý chí đại đạo cái gì.. càng không cần, hắn nắm đó linh ngộ pháp tắc cảnh giới đủ lên Đế Tôn Chân Tiên, bất quá năm đó tu vi còn chưa đủ lên Tiên Hoàng Đại Viên Mãn thôi.

Vũ Lâm lúc này sau 1 đồng thời gian lo lắng nhân vật chính sự tình, rốt cuộc có thể coi như tạm thời viên mãn đầy máu phục sinh.

Mà lúc này, Vũ Lục hai nhà đều vô cùng ngưng trọng... cái này là sao?

Vừa mới tóa ra thông thiên khí thế oán thi đâu? Tại sao chưa gì đã chết rồi?

Chuyện gì xảy ra?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Vũ Lâm lúc này vẫn như cũ đứng ở trên bầu trời, mặc dù không có bất luận một cái gì cấm phi hành cấm chế, nhưng không ai bảo ai, không một người nào dám ở cao hơn so với hắn. Thậm chí ngang bằng cũng không dám!!

Hết thấy vì một kích vừa rồi.

Không có cách, đây chính là sự tôn trọng đối với cường giả.

Vũ Lâm ánh mắt nhàn nhạt nhìn xung quanh, ngoại trừ Vũ Lục hai nhà, tất cả đều kinh sợ, cúi đầu rời đi. Thậm chí đến cả ngoại nhìn lại cũng không một ai dám, toàn bộ đều trong thoáng chốc rời đi như thể e ngại Vũ Lâm sẽ ra tay cầm giữ tất cả mọi người lại.

Không ai dám kiểm tra xem hắn có còn đủ lực hay không. Tạm không nói bản thân hắn, liền là Vũ Lục hai nhà vẫn ở đây đầy đủ trấn trụ hết thấy mọi người.

Vũ gia ánh mắt nhìn Vũ Lâm tràn ngập lửa nóng, mà Lục gia cũng đồng dạng. Từ Lục gia đi ra một người, người này mặc vàng kim đạo bào, hắn vỗ vỗ bụng béo, đối với Vũ Lâm cười nói:

"Vũ Lâm hiền chất, ta là chú mười hai của Lục Thiên Minh, Lục Cửu Gia. Hồi hiền chất còn bé ta có đến qua chúc Tết một lần, không biết có hay không còn nhớ ta?!"

Vũ Lâm méo cả miệng, chú mười hai? CMN quan hệ có thể kéo tới xa đâu đâu đi! Lại còn đừng nói tới hồi bé chúc Tết qua một lần, nhớ được mới thực sự là gặp quỷ. Bất quá không đánh người mặt cười, Vũ Lâm khoanh tay cười:

"Vũ Lâm gặp qua.. tiền bối. Lục Thiên Minh rất thường xuyên nhắc về ngài. Ngài có muốn hay không cùng ta đi xuống tham quan bên trong Thượng Cổ Di Tích bảo vật?! Thuận tiện chúng ta cùng nhau ôn lại chuyện xưa."

"Tốt a, tốt a!"

Lục Cửu Gia cười hề hề, vỗ bụng béo nói. Quả nhiên là người thông minh dễ nói chuyện, biết ngay được hắn kéo quan hệ chính là vì nhìn trúng cái này khối bảo tàng. Về phần Vũ Lâm.. hắn định rồi, sau này về Lục gia nhưng tuyệt đối muốn ủng hộ Lục Thiên Minh lên làm trưởng tộc.

Đừng nhìn thế giới này có cái gì phong tục trọng nữ khinh nam, đây đều là thế tục phạm nhân bên trong quan niệm. Tại trong tu hành giới kỳ thật còn có một loại càng thiết thực quan điểm: Cường giả vi tôn. Lục gia nhưng là quan điểm này bên trong này một phái vững vàng nhất, tỉ như vô luận nam nữ đều có thể tham gia trưởng tộc chi tranh đấu, cũng không phải chỉ có nam tử mới có loại này quyền uy.

Nâng đỡ Lục Thiên Minh làm trưởng tộc, Lục gia có thể trong nháy mắt kéo lên tận trời, dù là đang ngủ mê cũng có thể cười tỉnh chừng loại này. Mà giảng nói thật một chút, lúc trước hắn cũng là một phe bên trong phản đối Lục Thiên Minh cùng Vũ Lâm thành một đám, nhưng hiện tại tại cmn ai dám phản đối hắn liều mạng già với ai.

Vũ Lâm cũng mỉm cười nhẹ, hắn nhìn ra được người này cũng có ý đồ nâng đỡ Lục Thiên Minh. Tốt a, như vậy phân bọn hắn 2 thành đồ đặc đi, sau đó trong bóng tối ám thị bọn hắn chuyển qua 1 phần cho Lục Thiên Minh, nửa coi như là nước phù sa không lưu ruộng người ngoài, nửa phần còn lại là sinh lễ.

Vũ Lâm hướng chư vị Vũ gia tộc lão cúi mình cười nhẹ, tiến về bên đó nói chuyện. Mà một bên Vũ Từ Mạch hạ xuống, đối với Vũ Lâm cái nhìn rất sâu tràn ngập một loại chán động, càng nhiều hơn là kinh diễm.

Nàng tầm mắt rất xa, cái nhìn rất sâu, xa vời vợi chủng loại kia, cũng không phải chỉ là một cái nữ nhân trên giường để Vũ Lâm tùy ý phát tiết. Vũ Lâm thân phận thật sự năng một mực nghi vấn, không thể nào tồn tại một cái học thông biết hết nhân tài được, cho dù là Bồ Thiên Các cũng không thể bồi dưỡng nên một cái nhân vật như vậy.

Đặc biệt là Kim Đan kỳ, có thể vận dụng 10 thành lực lượng thiên địa dù là trong Hóa Thần kỳ cũng có thể sánh ngang một số trong tộc đại năng rồi.

Tầm mắt rất xa, cho nên biết tới cũng rất nhiều. Vũ Tử Mạch ngẩng đầu nhìn trời.. lúc này, nàng tuyệt đối đã vững tin Vũ Lâm không tới từ mảnh này thế giới, càng nhiều hơn chính là đến từ phía trên kia cái nào đó thể lực trọng điểm bồi dưỡng rồi.

Đương nhiên, nàng cũng có nửa phán đoán đúng.

Mà nghĩ đến đây, nàng thở nhẹ ra một hơi.. nàng có niềm tin đột phá Đại Thừa kỳ, nhưng tuyệt đối không có nắm chắc đột phá Độ Kiếp kỳ một đạo khảm này. Đừng nhìn bản thân nàng trẻ tuổi, kì thật năm nay nàng cũng đã ba bốn mươi tuổi, tu luyện công pháp càng là đến từ "trên kia" công pháp đấy.

Có thể tại năm mươi tuổi trước đột phá Hóa Thần kỳ, chính là có hi vọng tiến vào Hợp Thể cảnh.

Nàng nguyên vốn dự tính tại mười năm nữa mới có thể nắm chắc đột phá Hóa Thần cảnh, vì Vũ Lâm xuất hiện sinh sinh giảm xuống 10 năm.. Có thể có tri thức thông tuệ, là thể lực cao cấp "trên kia" trọng điểm bồi dưỡng, lại sở hữu thiên phú kinh người cùng không lồ tiềm lực, đi theo Vũ Lâm mà nói, tựa hồ không có trong tưởng tượng oan uổng như vậy..

Vũ Tử Mạch nghĩ đến đây, trái tim không tự chủ dòn đập đập lên, mặt đỏ bừng nghĩ lại mỗi lần Vũ Lâm cùng mình tùy ý phát tiết, vô cùng xấu hổ tình tiết để nàng hô hấp nóng bừng bừng, đầu v* hơi căng ra, bên dưới hạ thân dần trở nên ẩm ướt.. thật muốn cùng hắn làm chuyện kia ngay lúc này.

Ninh Lệ một bên nhìn qua, lắc đầu ngáp dài. Thiếu nữ động xuân tâm mà thôi, cũng không phải là cái gì quá đặc biệt. Dù sao Vũ Lâm vô luận là tư chất cùng tài sắc đều xa xa vượt qua cùng lứa, người người chạy theo như vịt cái chủng loại này.

Hơi nhìn qua một bên Vũ Tiêu Linh, nàng ánh mắt cũng khóa chặt Vũ Lâm. Bất quá Ninh Lệ ánh mắt sắc bén như thế nào?! Đây tuyệt đối không phải là cùng với Vũ Tử Mạch động xuân tâm ánh mắt đấy.

Thậm chí..nhiều ra một loại tràn ngập sắc bén chiến ý!!!

Không sai, ánh mắt Vũ Tiêu Linh nhìn về phía Vũ Lâm chính là chiến ý tràn ngập.

"Thật mạnh."

Nàng đã nhìn thấy qua Vũ Lâm vài lần, cũng biết hắn thiên hạ có thể xưng là thiên tài vô song, tuy nhiên nàng chỉ lắng nghe qua mà chưa bao giờ nàng trực tiếp cảm giác được một cỗ khí thế của thiên tài là cao quý và cường đại như vậy.

Lần kia trong Cổ Mộ Phủ mặc dù đã từng trải qua, nhưng lúc đó chênh lệch hai người đến hai cái đại cảnh giới, không thể để nàng tâm phục khẩu phục.

Nàng đã từng thấy qua các vị cường giả Nguyên Anh các tộc chiến đấu, mặc dù mạnh mẽ vô cùng, tuy nhiên dù sao trảng cảnh lúc đó không thể nào thể hiện ra đủ lực lượng khiến cho nàng ngưỡng vọng, không thể nào kích phát ra, sinh sôi ra khát khao đối với lực lượng.

Dù sao, bọn hắn đều là già chát tồn tại.

Mà lúc này! Nhưng là có thể!

Vũ Tiêu Linh cùng Vũ Lâm chênh lệch cũng chỉ vài tuổi, cũng chỉ là cách biệt một cái đại cảnh giới, nhưng chênh lệch thật sự chính là một cái trên trời, một cái dưới đất giống như, cao cao tại thượng, cao quý tại thiên, không người có thể sờ.

Nàng có thể tại Trúc Cơ kỳ đánh bại Vương Viêm Kim Đan kỳ đã rất tự hào, nhưng cùng Vũ Lâm sánh với cái này liền nực cười rồi. Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, trọn vẹn chênh lệch 2 đại cảnh giới đều bị hắn một chương cho không lực hoàn thù.

Thực lực thứ này đối với nàng xưa nay chỉ là thứ để chính nàng bảo hộ chính mình, bảo hộ gia đình cùng người thân, nhưng nàng chưa bao giờ tự bản thân sinh ra khát vọng mãnh liệt đối với thực lực.

Nhưng là nam nhân này, cao cao tại thượng, mạnh mẽ uy nghiêm không gì sánh nổi. Trảng cảnh vừa rồi hắn so với Hóa Thần cảnh đều mạnh mẽ hơn. Bởi vì hắn, Lục Đại gia tộc thiên kiều trẻ tuổi cần rằng cố gắng không ngừng, bởi vì hắn, địa vị của Hoàng thất Dương Quang Thánh Triều lung lay nghiêng ngả, bởi vì hắn, vô số người người ngưỡng vọng, không tự chủ được muốn đi theo hắn.

Nếu như nói những thứ vừa rồi chỉ là một cái truyền thuyết, thì giờ đây nàng tận mắt nhìn thấy hắn bóng lưng, sinh ra một cỗ trước đó chưa bao giờ tồn tại lấy xúc động: chân chính trở nên mạnh mẽ kỳ vọng.

Không vì gì cả, không vì bảo hộ, không vì vô địch, không vì vô luận một cái nào lý do, chỉ đơn thuần là đơn giản nhất khát vọng: Trở nên mạnh mẽ!!!

Cho tới nay, Vũ Tiêu Linh trở nên mạnh mẽ dục vọng cuối cùng vẫn là đến từ ngoại lực đốc xúc, hoặc chính là cừu địch so với nàng, hoặc chính là nàng mình hù dọa mình, nhưng cho tới nay, nàng chưa từng có xuất phát từ nội tâm, muốn theo đuổi võ đạo cực hạn.

Nói cách khác, chính là nàng, trước kia cũng không có 1 khóa thuần túy võ đạo chi tâm.

Mà lúc này đây, nàng cũng vẫn chưa có, nàng đã là gieo một khóa hạt giống, trong tương lai khi hạt giống này chân chính nảy mầm, đó chính là lúc nàng chân chính thu về thời điểm đến.

Nương theo Vũ Tiêu Linh lầm vào trong trầm tư, tinh thần nàng rực rạch xuất hiện dấu hiệu thăng hoa, tu vi đều tăng lên một chút, trong nháy mắt xuất hiện một loại cao quý khí tức từ người nàng truyền ra, vài giây sau mờ nhạt ra, ánh mắt nàng tĩnh trong suốt, nhìn về phía Vũ Lâm bằng một loại cảm xúc khác lạ...

Hắn chính là đích đến của nàng, hoặc giả nói chính là nàng cái đích đến đầu tiên.

"... "

Vũ Lâm đang cùng các tộc lão nói chuyện, đột nhiên trái tim nhỏ bé run rẩy, méo miệng nhìn qua Vũ Tiêu Linh.

CMN, gia hỏa này tuyệt đối là vừa mới ngộ đạo, kể đó liền nhìn qua hắn làm gì? Sẽ không phải là phát hiện ra hắn là nhân vật phản diện, xác định bản thân nhân vật chính mục tiêu là tiêu diệt chính mình, sau đó trực tiếp tể sống đi ra Thôn Phệ Tổ Phù chém giết hắn?

Thiên lý ơi, người ở đâu?! Loại người suốt đời chỉ biết chém giết này tại sao còn được cơ hội ngộ đạo?

Guom đã, có phải hay không bởi vì hắn xuất hiện cho nên nàng mới ngộ đạo?! Như vậy chính là bản thân hắn kích thích nàng mạnh lên?! CMN, ta xong đời rồi?!

Vũ Lâm có thể mơ hồ nhìn thấy trên đầu mình có một cái buff, bên trong một khoảng cách nhất định các thực thể thuộc loại hình "Nhân vật chính" có tốc độ tu luyện + 200%.

Nếu hắn biết Vũ Tiêu Linh vừa rồi trong nháy mắt ngộ đạo chính là lĩnh ngộ đi ra hạt giống một cái võ đạo chi tâm, tuyệt đối sẽ nhảy dựng lên than thiên địa lương tâm, võ đạo chi tâm trên cơ bản là một cái điên rồ tự tin lực lượng, sở hữu võ đạo chi tâm người rất khó hình thành tâm ma, hơn nữa... dù sao cũng là người a, tự tin về sau tiềm năng cũng tăng lên một mảng lớn, một số người trực tiếp tu vi tăng tiến 1 cảnh giới cũng không phải không thể.

Nói cách khác, một khi nàng chân chính sở hữu bản thân võ đạo chi tâm, tốc độ tăng tiến có thể tăng gấp đôi so hiện tại. Nay còn nói cái quý, hiện tại đã sắp Trúc Cơ hậu kỳ đây.

Vũ Lâm không sai biệt lắm có thể nhìn thấy mình bị lột da treo lên cột...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Ốc đảo

Đại Hoang Cổ Nguyên mênh mông rộng lớn, cát trắng vàng đầy đất, bụi vàng bay đầy trời.

Một nhóm nhân mã gần trăm người đột nhiên xuất hiện phía bên trên hoang mạc. Nhóm người này chính là Vũ Lục hai nhà, trải qua gần nửa ngày thu thập đồ đạc cùng phân phối về sau bọn hắn rốt cuộc cũng đi ra Đại Hoang Cổ Nguyên.

"Như vậy, chúng ta chia tay tại đây."

Vũ Lâm nhìn qua Vũ Lục hai nhà nhân mã, mỉm cười mà nói:

"Nhớ gửi lời cho đám Vương bát đản kia, ta sớm muộn tới thăm bọn hắn."

Tới thăm là nhất định. Dù sao bọn hắn cũng có ý đồ đem Vũ Lục hai nhà để lại làm mồi nhử cho con Oán Thi kia, nếu hắn không xuất hiện có lẽ gần trăm người ở đây đều đã ô hô a ha đi ngắm gà khóa thân.

"Nhất định."

Lục Cửu gia vỗ mình bụng béo nói. Vũ Khả nhìn Vũ Lâm, ánh mắt hơi luyến tiếc cùng mang theo loại nào đó sáng chói chi sắc như nhìn thấy ộp pa làm bầm

"Người không có trở về gia tộc a?!"

"Ừm, muốn về Bồ Thiên Các. Đưa mấy người này về bản các."

Vũ Lâm nói, chỉ về phía Ninh Lệ cùng Vũ Tiêu Linh đứng sau lưng hắn, kể đó hắn nhìn Vũ Khả nói ra:

"Bất quá hè năm nay là muốn về lại nhà đấy."

Vũ Khả gật đầu cười, kể đó lon ton chạy về tới Vũ gia nhân mã. Vũ Lâm kể đó trong sự hâm mộ của đám người, phía dưới chân hắn nổ tung, cát bụi bay đầy trời nhưng không có một hạt nào trúng vào Vũ Lục hai nhà, dưới chân hắn xuất hiện một tòa hoàng kim tháp màu vàng sáng chói, mỗi tầng tháp đều có chỗ đặt chân mang theo Vũ Lâm, Ninh Lệ, Vũ Tiêu Linh cùng Vũ Tử Mạch bay lên trời.

Bên dưới, Lục Vũ hai nhà nhân mã than thở nhìn nhau, Kim Đan kỳ có loại này uy thế, không hổ là Kim Đan thủ tịch của Bồ Thiên Các. Lục Cửu gia xoa cằm, bản thân hắn đứng nhìn bụng phê, cũng đã là Kim Đan kỳ tu vi. Bất quá..

Than thở:

"Ta tựa hồ khí tức của hắn còn không chống lại được."

Lại nghĩ tới Lục Thiên Minh, ý chí nâng đỡ nàng làm trưởng tộc thêm kiên định điểm. Nhìn về bên trong trừ vật giới chỉ tầm gần hai thành đồ đặc bên trong di tích bảo khố, quyết định một nửa gửi cho Lục Thiên Minh, một nửa còn lại coi như Vũ Lâm sinh lễ.

Sinh lễ cấp bậc này đủ gia tộc ăn chia nửa thế kỉ cũng có dư rồi, thật là nhà giàu a.

Nhìn qua Vũ Khả đang đăm đăm nhìn theo Vũ Lâm bóng dáng, hỏi:

"Người sẽ không phải là mê hắn rồi đi?!"

Vũ Lâm cùng ba nữ cười lên trên Hoàng Kim Tháp bay xuyên qua Đại Hoang Cổ Nguyên, nửa đường dừng lại giữa chừng dừng lại.

Đại Hoang Cổ Nguyên là cái vô cùng kinh dị địa phương: Ban ngày nóng như thiêu như đốt, mát mẻ lúc cũng có 50 độ C trở lên, mà nóng nực thì cũng có 80 độ C. Ban đêm nhiệt độ trực tiếp vọt thẳng xuống dưới -20 độ C, đôi khi cũng có xuống dưới -50 độ C, cái loại thời tiết này người bình phàm căn bản không thể đi ngang qua được, đi qua đều là Hóa Linh kỳ trở lên tu sĩ.

Một cái ốc đảo nào đó...

Vũ Lâm đứng ở bên trên dòng suối, nước sông tung tóe bọt sóng, vô số nhỏ như cái móng tay bóng đen bị hắn kéo từ dưới đáy sông đi lên, nhìn lại là tầm chừng trăm con ốc đồng, từng con đều to như ngón tay cái, con to phải to bằng nửa cái nắm tay.

Chính giữa ốc đảo đốt lên hai đồng lửa, Ninh Lệ cùng Vũ Tiêu Linh, Vũ Tử Mạch ngồi nhìn Vũ Lâm một tay chuẩn bị đồ ăn.

Vũ Lâm ở bên trên hai đồng lửa tung bay lấy một cái chảo cùng một cái nồi. Nhỏ cho đầy dầu sôi cùng hương liệu, xào ốc đồng thêm vào tia tô mùi vị càng thơm, dầu nóng bỏ vào ốc đồng lật xào, nóng không sai biệt lắm lại hương bên trong cho vào gia vị, lấy ra muối ăn gõ rơi một khối nhỏ ném trong nồi, gọn gàng thu thập bàn gỗ nhỏ chuẩn bị bát đĩa, động tác thành thạo.

Nồi là canh cá, cá này không phải ốc đồng kia bình thường ốc đồng, là cá yêu bên trong Thanh Ngư hà bị hắn bắt lên trên, là chân chính Kim Đan kỳ yêu ngư, cho vào hương liệu, mùi mặc dù không có loại hương bay vạn dặm, nhưng tuyệt đối ngửi mùi cũng đủ người chảy nước miếng.

Vũ Lâm nấu đồ ăn ngon không đơn giản là do chất thịt ngon, ngon càng ở gia vị cùng phối hợp nguyên liệu bên trên. Đem so ở đây ba nữ vô luận cái nào đều phải ngả mũ bái phục hắn.

"Cá đội một chút, trước ăn ốc đồng."

Vũ Lâm nhìn đĩa ốc gần trăm con nói, giờ tay chop lấy một con.

Vũ Tiêu Linh cũng lấy ra một con, chọt cảm giác mùi vị thật ngon, không nghĩ tới ốc đồng đơn giản cũng có thể phối ra ngon tới loại này trình độ, so với trong nhà hàng đều ngon hơn nhiều lắm, mặc dù chỉ là bình thường nhất ốc đồng.

"Người nguyên lai cũng thật hiểu trù nghệ."

Tiểu Điều ngồi trên vai Vũ Tiêu Linh, lấy tay móc ra miếng thịt ném thử nếm, tiện quẹt dầu vào áo nàng, kể đó liền bị Vũ Tiêu Linh quạt ra xa. Vũ Lâm khinh thường nhìn nó, lắc đầu, tiếp tục ăn.

Tu sĩ tại cảnh giới nào đó sẽ có một loại khinh thường khói lửa nhân gian, cũng không biết là thật khinh thường vẫn là sinh ra chứng chán ăn khó tiêu đầy bụng các loại, dù sao Vũ Lâm không có loại giai đoạn này.

Vũ Lâm ngược lại, ăn ốc đồng không đơn giản là ăn ốc, ăn chính là ăn cái loại này chợ búa khói lửa khí tức, hắn biết hắn không làm được ưu nhã thân sĩ nhưng lại có thể làm chân thực bản thân, người sốt ruột nóng nảy không ăn được ốc đồng, ăn chính là điển viên hương dã tình cảm cái kia phản diện thú, gắp một thanh, phẩm trong đó mùi vị, thần nhiên tự đắc.

Tâm tình tốt, dù là phát hiện bên trong không hiểu thấu là trống rỗng cũng không thêm để ý, vui vui mừng mừng ha ha tự tại.

Nồi cá có thể ăn hết, lại là một hồi hồ nóng chẹp chẹp măng liệt ăn, thơm ngào ngạt thịt cá phối hợp cơm trắng, ngồi nhìn ánh sao trời, cảm thấy thế gian hứng thú không gì hơn cái này.

Ăn xong, ngồi cùng Ninh Lệ và Vũ Tử Mạch nói chuyện phiếm. Vũ Tiêu Linh đi ra ngoài xuôi com. . đột nhiên Vũ Lâm nhướn mày ngẩng đầu nhìn trời, sa mạc mặt trời lặn sớm, gần 6 giờ mặt trời đã lặn, nhưng vẫn còn là hoàng hôn cảnh tượng, bỗng nhiên ánh mặt trời tối sầm lại, một đạo gió tanh từ trên trời giáng xuống, hướng về quanh đây măng liệt đập xuống đất.

Hắc vân bên trên có thân ảnh, nhìn tựa người, nhưng đầu là đầu chim, hai tay là hai cánh chim mang theo người, cảm thụ thoáng khí tức nguyên lai là cái Nguyên Anh sơ kỳ đại yêu.

Kể đó, chỉ thấy phương xa đang đi dạo Vũ Tiêu Linh bỗng bị con đại yêu kia mang theo một luồng gió đen mang theo mùi máu quắp đi, la lên oai oái.

Vũ Lâm:

- ...

Nhanh tay phản ứng, một chiêu Tinh Hà kiếm quyết tựa hồ đầy trời trăng sao tinh hà tuế nguyệt sụp đổ, vạn kiếm cùng lao tới tựa lưu tinh loạn vũ, không trung hét thảm một tiếng, gió tanh như vậy tiêu tán, không biết tên đại yêu bất người không thành phần bị trọng thương, liên tục không ngừng độn phong đảo tấu.

Vũ Lâm liền nhìn đối phương đến tốt cùng là cái thứ gì hứng thú đều không có, tâm niệm chuyển động đang muốn triệu hồi phi kiếm, không ngờ trên đỉnh đầu lại là một trận gió tiếng vang động, lập tức ‘bành’ một tiếng, ngoại trừ Vũ Tiêu Linh còn có một vật rơi xuống tại trước mắt: một cái mười một mười hai tuổi nữ hài.

Nữ hài miệng mũi tràn huyết, ngã trong sa mạc vẫn không nhúc nhích, không biết sống chết.

Vũ Tiêu Linh thì không sao, dù sao cũng là Trúc Cơ tu vi.

Vũ Lâm lấy giấy ăn lau lau mồ, nhìn qua Vũ Tử Mạch, lập tức Vũ Tử Mạch hiểu ý, dưới chân kim quang thoáng hiện, trong nháy mắt đã biến mất, kể đó xuất hiện lại chỗ ngồi, ném âm xuống dưới đất cái kia không biết tên yêu tộc, đã ngay lập tức bất tỉnh.

Không biết tên yêu tộc chỉ là Nguyên Anh sơ kỳ, bất quá cũng tương đối mạnh mẽ, bằng không cũng sẽ không bị Vũ Lâm một chiêu kia Tinh Hà Kiếm Quyết đá bị thương mà là trực tiếp rụng xuống. Tinh Hà Kiếm Quyết không chỉ là kiếm quyết thông thường còn có trời sao ý chí cùng thiên hà ý niệm, tại trời sao đầy trời như hôm nay ra chiêu liền tăng ít nhất 4 lần lực chiến.

Không có bị một chiêu chém chết tính nó tu luyện có thành tựu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ta không đi tầm thường đường

Hoàng Phong đại yêu chính là một cái không tệ đại yêu, bên trong Nguyên Anh kỳ đại yêu cũng coi như có số má. Bất quá hôm nay hắn đi ra ngoài hẳn là không coi lịch, bằng không hẳn là bên trên lịch nhất định viết: Ở trong nhà, kỵ xuất hành.

Đầu tiên đi bắt người, kể đó đột nhiên bị đầy trời ánh sao hóa kiếm đâm thủng, còn tốt hóa thành huyết độn chạy trốn, kể đó bỗng nhiên cảm giác ánh mắt tối sầm, mở ra đã thấy bản thân đang nằm trên mặt đất, còn bị trói yêu tác trói vào.

Hoàng Phong đại yêu rút dài, mơ hồ hóa thành khói một phần nhanh chóng biến trở về bản thể, hung tợn trừng mắt bốn người, hung hăng nói:

"Thật là ta mất vụng về, này trói yêu tác có chút môn đạo."

"Cho nên, ngươi liền thành thành thật thật, ta cái này trói yêu tác chính là các ngươi yêu tộc khắc tinh."

Vũ Lâm nhìn qua Hoàng Phong đại yêu, nói.

Hoàng Phong đại yêu rút lên sắc bén tựa như ưng: "Các ngươi phải như thế nào? Ta cũng không đối tiểu mèo hoang của các ngươi làm cái gì."

Tiểu mèo hoang?

Ba người không khỏi ánh mắt nhất tề dừng ở Vũ Tiêu Linh trên người. Liền là Tiểu Điều ngồi trên vai cũng tò mò nhìn sang.

Chỉ thấy nàng một con mắt lộ ra, khác một con mắt bị tóc mái che hơn phân nửa, tóc cũng không ra sao, hơi giống bị chó cắn, chỉ ít lộ ra cái mũi miệng cảm coi như là đẹp mắt. Mặc một thân hắc bào tử, nói dễ nghe kêu mộc mạc không hoa mỹ, nói khó nghe chính là không hề đặc sắc. Áo choàng rộng rãi, không ngại ngại hành động, nhưng chân tình đem của nàng đường nét toàn che lấp ở. Toàn thân cao thấp tối xuất sắc chính là sau đầu kia một bó ánh sáng tóc dài.

Mèo? Cũng coi như không có trở ngại, dù sao người không mập. Hoang? Không có vấn đề, có ý tứ a.

Kỳ thật nữ nhân hành tẩu thiên hạ trừ khi là tông môn đại phái người căn bản cũng ăn mặc như thế này không sai biệt lắm là bao. Dù sao như vậy có thể đảm bảo không bị cướp sắc. Ai nguyện ý trước khi cướp sắc còn đặc biệt tắm rửa trang điểm cho nạn nhân?

Cứ như vậy, còn bị cướp sắc? Gia hỏa này có phải hay không mất mọc đẳng môn?

Đối mặt ba người bất khả tư nghị thấy quý, Vũ Tiêu Linh sinh khí.

"Có ý tứ gì?"

Vũ Lâm một tay lấy Vũ Từ Mạch cùng Ninh Lệ kéo đến Hoàng Phong đại yêu trước mặt: "Người có phải hay không mù?"

Vũ Từ Mạch không nói, Vũ Tộc một trong ba đại mỹ nhân không ngoa, Ninh Lệ càng là nửa tháng này trộm hán mỹ phẩm đem đi sử dụng, mỹ phẩm này là hán mua về cho Gia Linh các nàng dùng đấy, tự nhiên là chọn loại tốt nhất thiên hạ rồi. Cho nên Ninh Lệ đem so Vũ Từ Mạch bình thường tuyệt không thua kém, thậm chí tại một số tình huống càng sáng chói.

Đừng nói hai nàng này, thậm chí Vũ Lâm tin tưởng hán giả gái cũng so lúc này Vũ Tiêu Linh đẹp.

Nào ngờ Hoàng Phong đại yêu xem một mắt hai nàng có chút ghét bỏ: "Như vậy mặt hàng lão tử mới chương mắt, lão tử không đi tầm thường đường."

Mọi người: "...". Cho nên, người bước đi đường chết?

"Lão tử chính là ưa thích hôi phác dã tính khó thuần!"

"Ha ha ~~~" Vũ Lâm che miệng nín cười. Vũ Tiêu Linh đen mặt:

"Người mới hôi phác dã tính khó thuần! Cả nhà người đều hôi phác dã tính khó thuần!"

"Ây, sao người biết cả nhà ta đều hôi phác dã tính khó thuần?"

Hoàng Phong đại yêu kinh ngạc nhìn Vũ Tiêu Linh, gật đầu:

"Đa tạ a. Không nghĩ thẩm mỹ người cũng rất tốt, cùng ta một dạng, thật hiếm hoi mới gặp được người trong đồng đạo..."

Vũ Tiêu Linh ghen hờn, chợt cảm giác mình thật sâu bị sỉ nhục vô luận là nhân cách vẫn là thẩm mỹ quan.

"Như thế nào!? Thà ta ra thế nào!?"

Hoàng Phong đại yêu nhìn qua Vũ Lâm, lại nhìn qua ba nữ, nói:

"Nhìn qua người trình độ hao sắc, tuyệt đối là cùng ta một dạng. Mà coi như là trả ơn người thả ta, ta cũng có thể đưa cho người một tấm lệnh bài, khả năng cho người một lần cơ hội gặp mặt thiên hạ đệ nhất mỹ nhân. Đây là ba tháng trước ta trợ giúp nàng về sau đạt được đấy."

"Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân?"

Vũ Lâm hí mắt, nhìn lên nhìn xuống Hoàng Phong đại yêu ba lần. Nói thật, đối với "thiên hạ đệ nhất mỹ nhân" hán có động tâm, nhưng là đối với tên này thẩm mỹ quan hán có không tin tưởng, bèn hỏi:

"Là ai?"

"Hà Linh tông thánh nữ!"

"Hà Linh Tông thánh nữ?!"

Không kịp để Vũ Lâm nói gì, Ninh Lệ đã trước tiên thốt lên:

"Người biết Hà Linh Tông đệ nhất thánh nữ, Phượng Yến Quốc một trong tam đại mỹ nhân!?"

Phượng Yến Quốc là quốc gia dưới quyền Phượng Quốc, Phượng Quốc là một trong 10 đại võ đạo thánh địa có thể so hàng với Cổ Quốc, Phượng Yến Quốc cũng là nhất lưu quốc tịch, so Dương Quang Thánh Triều mạnh hơn một cái tầng thứ.

"Người quen nàng?! Nàng lớn lên trông như thế nào!? So người cùng Vũ Từ Mạch đều xinh đẹp?!" - Vũ Lâm hỏi.

Vũ Tiêu Linh trừng mắt nhìn qua Vũ Lâm - ta bị nguoi vút cho chó gặm rồi à?!

Đoạn Vũ Lâm lại nói:

"Không đúng, gia hỏa này ưa thích Vũ Tiêu Linh dạng này người, cái này Hà Linh Tông đệ nhất thánh nữ lớn lên sẽ ra cái của khi gì?!"

Vũ Tiêu Linh:

- ...

Nàng xác định về sau muốn đem Vũ Lâm mài lên đất ma sát, cái gì gọi là "dạng này người"?

"Nghe qua thôi. Nàng xác thực là Phương Yến Quốc tam đại mỹ nhân một trong."

Ninh Lệ lắc đầu nói, đồng thời kinh dị nhìn chăm chăm Hoàng Phong đại yêu:

"Ta nghe nói.. nàng mất phượng mảy ngài, nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, một ánh mắt vừa tung ra hết thầy nam tử đều cung kính ngưỡng mộ, chính là hình tượng truy cầu của vô số nam nhân Phương Yến Quốc.. ngực rất to.. "

"Nghe cũng đầu tẹ lăm."

"Nguoi thì biết cái gì?!"

Ninh Lệ trừng mắt, kinh ngạc nhìn Hoàng Phong đại yêu:

"Nàng khô ngô tuần tú, cao hai mét mốt, người rộng tám thước, mặt vuông chữ điền, vô luận là cơ bắp tay chân đều thuộc loại thượng thừa, một người độ rộng chừng loại kia, trong tay bóp một thanh hồn Kim Lang nha bổng đều có hai thước rộng, một đập có thể phá núi, hai đập hủy thành, một rống trấn áp thiên hạ quần hùng, nổi trội nhất vẫn là trên mặt râu quai nón.. "

"WHATTT! RÂU QUAI NÓN!"

Vũ Lâm hoảng tới mức tiếng anh đều phun ra tới:

"Nguoi xác định nguoi đang nói là nữ nhân mà không phải nữ trang đại lão!?"

"Ta cam đoan nàng là nữ nhân. Mặc dù râu quai nón cũng là râu thật."

"Đội đã."

Vũ Từ Mạch cũng chen vào:

"Theo ý nguoi lang nha bổng cũng phải từ bụng mẹ mang ra đúng không?!"

Ninh Lệ kinh ngạc:

"Tại sao nguoi biết nàng lang nha bổng là từ bụng mẹ mang ra?!"

3 cái họ Vũ:

- ...

Vũ Tiêu Linh híp mắt:

"Như vậy tại sao nguoi nói nàng là đối tượng truy cầu của vô số nam nhân đâu?!"

"Ta có nói a?! Ta nói nàng là hình tượng truy cầu của vô số nam nhân."

Ninh Lệ nhún vai:

"Mang ý nghĩa vô số nam nhân muốn trở thành nàng một dạng.. nam tính, đương nhiên là nam tính nam nhi mà không phải nam tính nữ nhi."

"Ồ!!!"

3 cái họ Vũ cùng lúc ồ lên, kể đó mỗi người nhìn ra một hướng, không đành lòng nhìn thẳng Hoàng Phong đại yêu. Hoàng Phong Đại Yêu nhìn về phía ba người, rút lên the the:

"Như vậy thả ta đi đi như thế nào? Dù sao ta cũng không đối với tiểu mèo hoang làm gì, thậm chí có thể để lại đồ vật coi như bồi thường."

"Im miệng."

Vũ Lâm bấu môi nhìn Hoàng Phong đại yêu:

"Như vậy cùng ngươi là một cái ma tu chạy tới nơi này có gì liên quan sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Sói thiếu nữ

"Ma tu? Hẳn là ma tu?"

Vũ Tiêu Linh xoa cái mũi ề ề kinh ngạc nói, nhìn qua Vũ Tử Mạch. Gia hỏa này nếu là ma tu, như vậy hẳn là ẩn dấu bên trong nhân gian cũng thuộc hàng đỉnh cấp, năng không phát hiện ra không ngạc nhiên, dù sao tu vi tại đó, ánh mắt cũng khó có thể phân định ra hết thảy. Nhưng là Vũ Tử Mạch Hóa Thần tu vi cũng không nhận ra...

Kì thật cái này gọi là tiểu ẩn tại dã đại ẩn tại triều, Hoàng Phong đại yêu một tên ma tu nhảy lon ton chơi bời tại chính giữa Trung Nguyên cũng có thể xếp hàng cao thủ ẩn núp, Vũ Tử Mạch mặc dù cao hơn 1 cái đại cảnh giới nhưng chỉ cần không quá mức sấm soi cũng sẽ không phát hiện ra tương đối bình thường.

Vũ Tử Mạch kinh ngạc, nhìn qua Hoàng Phong đại yêu, ồ lên một tiếng giật mình:

"Quả thực là ma tu nha. Nhưng mà ma khí chủ yếu tập trung trong ma hạch, ma hạch lại tụ thành một khối trong yêu hạch, không tìm kĩ rất khó phân biệt."

Ma tu cùng ma tộc là hai cái khái niệm hoàn toàn khác nhau. Ma tộc là một chủng tộc trong thiên này địa này, mặc dù bọn hắn huyết tính ác sát ưa thích ăn thịt người nhưng chung quy ra cũng vẫn là sinh linh vạn vật một thành viên, ăn thịt người đồ thành cái gì chỉ là sở thích, chủ yếu do bọn hắn coi nhân mạng không có đáng giá bằng ma mạng.

Ma lực trong mắt bọn hắn cùng với Vũ Lâm kì thật đều cùng linh lực không khác lắm, thuộc tính khác biệt mà thôi.

Cho nên ngoại trừ một số chủng ma tộc tỉ như Lệ Ma hoặc Thâm Uyên Thần Lăn - một đám đầu óc toàn cơ bắp ma tộc thì hầu hết các ma tộc khác cũng không bị cấm vào Trung Nguyên. Kì thị chủ yếu cũng là do quan niệm "không phải tộc ta tất có dị tâm" mà ra.

Nhưng mà ma tu thì lại là sa đọa nhân tộc tu luyện ma công. Thế nhưng người tu luyện sẽ sinh ra linh lực, như thế nào sinh ra ma lực? Đáp án tương đối đơn giản: vô luận nhân tộc yêu tộc, chỉ cần là có ý thức tồn tại chủng tộc sẽ tại lúc sắp chết mà trong thâm tâm tràn ngập cừu hận sẽ sinh ra một loại đặc thù năng lượng, năng lượng này khuếch tán vào máu huyết thịt, có thể thông qua ăn thịt uống máu hấp thu.

Thông thường loại năng lượng này sẽ không có nhiều ảnh hưởng, nhưng tại ma công gia trì loại năng lượng này sẽ biến thành thuần túy dày đặc ma khí, đương nhiên không có ma tộc dày đặc, nhưng lại cho phép ma tu tăng tốc tu vi, tu vi mãnh tiến, hơn nữa máu huyết luyện thể, thể chất đều vô cùng cường đại.

Tác dụng phụ cũng nhiều, tỉ như người tu luyện ma công đều sẽ ưa thích máu tươi, không có lẽ nghi khí chất ngược lại tràn ngập cuồng bạo dã tính, tựa như một đầu dã thú. Đây là thân thể nhân tộc không thích ứng ma khí gây ra, ma tộc kì thật trừ một số đầu toàn cơ bắp gia hỏa cũng không có loại này điên rồ khí thế.

Nhìn một chút Tử Nguyệt cũng là ma tộc, nhưng nào có loại này cuồng bạo? Đương nhiên thông thường ma tộc ác độc là nhất định, bất quá là do văn hóa vấn đề mà không phải do bản tính gây ra.

Nghe nói ma tộc tuổi trẻ phương thức giáo dục khi phạm sai lầm chủ yếu là nắm đầu đập vào tường đến khi nghe lời..

Cho nên tại phiên thương khùng hậu thổ này vô luận cái nào Yêu Tộc, Nhân tộc đều căm hận ma tu đến nghiêng rãnh, mỗi lần xuất thế đều chắc chắn bị hai tộc đồng diệt. Thậm chí ma tộc nếu rảnh cũng không bỏ qua cho đám ma tu này, dù sao bọn hắn đều mang danh "cuồng bạo, điên loạn" các loại, thật là mất mặt ma tộc.

Hoặc là nói ném ma mặt.

Vũ Lâm nhận ra được tên này là ma tu rất đơn giản: Tinh Hà Kiếm Quyết gây sát thương chí mạng cho con ma tu này. Thông thường Tinh Hà Kiếm Quyết không có khắc chế được ma tu, nhưng nó lại kích thích hiệu ứng thần thánh của Thần Thánh Minh Kiếm cho nên khi gây ra sát thương đối với Hoàng Phong Đại Yêu căn bản chính là sát thương chí mạng.

Đương nhiên thần thánh khí tức ngoại trừ đối ma tu gây ra chí mạng hiệu ứng còn có 1 số loại lực lượng khác cũng dẫn dắt phản ứng tương tự, nhưng vừa này hần cũng chỉ thử một phen, quả nhiên là ra ngay vấn đề.

Vũ Lâm nhìn Hoàng Phong đại yêu, Hoàng Phong đại yêu đang há mở muốn nói gì đó, nhưng Vũ Lâm đã ra tay, một trào hóa thành một vì lưu tinh vũ, tựa như thiên thạch giáng trần đỏ rực, nhanh chóng vỡ một chường lên đầu Hoàng Phong đại yêu, lập tức Hoàng Phong đại yêu hình thần câu diệt.

Lưu Tinh Chường, đồng dạng là một chiêu sử dụng tinh thần nhật nguyệt ngân hà khí thể, trời đầy sao chính là thời tiết tốt nhất sử dụng chiêu này.

Lắc đầu, nhìn qua con bé đang nằm trên mặt đất bất tỉnh. Nhìn qua là biết nó không phải nhân tộc: bé con cao cỡ chừng 1 mét 2, trên thân có mơ hồ đồ đằng hình sói, nhìn qua tựa như vết bớt, sau lưng có đuôi sói, trên đầu mọc ra hai lỗ tai sói, cùng với hai lỗ tai nhân tộc chính là 4 cái lỗ tai.

Vũ Lâm còn là rồng năm đó biến thành hình người khổng lồ chế không tốt cũng có 4 cái lỗ tai, nghe âm thanh toàn là âm thanh nổi, nghe nhạc siêu sướng, bắt quả cũng hơi phiền toái.

Dù sao hần năm đó là rồng huyết mạch siêu mạnh, khổng lồ chế rất khó khăn, khi biến hình người vẫn là thường xuyên để lộ ra cái gì như là đuôi rồng sừng rồng.

Nhìn qua là biết, tiểu nữ hài này là Yêu Duệ một thành viên. Yêu Duệ ý tứ là Yêu tộc hậu duệ, đại yêu hóa hình người có thể cùng nhân loại giao phối, tuy nhiên phần nhiều trường hợp là không thụ thai, dù sao giống loài khác biệt, chỉ có tu luyện thành tinh nguyên về sau mới có thể sinh ra yêu tộc cùng nhân tộc hỗn huyết, xưng yêu duệ.

Một số trường hợp đặc biệt của vài loài yêu thú họ khi cũng có thể không cần tinh nguyên sinh ra đời sau.

Có yếu có mạnh, mạnh có thể so với tổ tiên còn trâu bò, yếu so phạm nhân không bằng.

Có thể tu thành tinh nguyên phần nhiều là Hóa Thần cảnh đại yêu.

Nhìn qua, chợt thấy bé con đang cầm trong tay một thanh đao, đao này tương đối khổng lồ, chất liệu của nó khiến cho Vũ Lâm chú ý: Răng sói.

Hơn nữa, không phải răng sói thông thường, mà dường như là Băng Hồn Lang nhất tộc, lại nhìn qua tiểu nữ hài này, lông tơ bên trên mang theo sắc trắng, còn có khí lạnh tràn ra, tuyệt đối cũng một dạng là Băng Hồn Lang nhất tộc.

Hần là Bí Hồn Đao.

Bí Hồn Đao cũng không phải là trấn áp linh hồn vào trong đao, mà là một loại bí pháp sử dụng một phần thân thể của một thành viên đồng chủng, thông qua bí pháp tiến hành trong cõi hư vô một loại kết nối vận mệnh sợi tuyến, tạm gọi cho dễ hiểu là nhân quả sợi tuyến. Tỉ như cây đao này hần là sử dụng răng của một con đại yêu đồng chủng của con bé này, từ đó mỗi lần nó vung đao lên đao đều sẽ mang theo một phần sức mạnh của đại yêu.

Ngược lại, nếu như là người khác vung đao, đao sẽ chỉ phản phệ chứ sẽ không có tác dụng tấn công.

"Là một thanh đao không tệ a."

Vũ Lâm nhìn qua, không có ý định sử dụng.

Bí Hồn Đao cũng không phải tùy tiện tiện mà rèn được, chỉ có thể cả hai đều người tình ta nguyện mới có thể rèn ra. Nếu như người cung cấp nguyên liệu mang theo dù chỉ một tia sát ý Bí Hồn Đao sẽ lập tức phản phệ giết chết người cầm nó.

Hơn nữa, người cho nguyên vật liệu luyện đao sẽ mơ mơ hồ hồ bị một tia kết nối số mệnh với đao, đao toái mặc dù người không vong nhưng cũng sẽ không ổn định lắm, chỉ ít cũng phải dưỡng thương mười ngày nửa tháng.

Nói cách khác, cả hai cũng phải là một cái máu mủ tình thâm quan hệ. Dưới loại quan hệ này hần nếu mà cầm lên đao thì hần cũng sẽ bị "bên kia" phát giác.

Chợt, bé con lỗ tai hơi co giật, kể đó mở mắt ra. Vừa nhìn thấy Vũ Lâm đang cầm trong tay đại đao, lập tức hai vuốt nhô ra chộp lại thanh đao giật về, nhe ra răng nanh sắc nhọn gầm lớn:

"RỒNG ~~~ Trả lại đao của ta. Đó là di vật phụ thân ta!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Ôn ào quạ đen

Tiểu nữ hài này mặc dù còn là một tiểu hài tử, đầu óc lại không chậm, chớp lấy đao chỉ là phản xạ, rõ ràng bình thường nàng vô cùng trân quý chính mình đao. Phản xạ qua đi nhìn xem tả hữu liền minh bạch chính mình là bị cao nhân cứu được, đuổi vội giấy giữa lấy đứng lên, đối với Vũ Lâm mấy người cúi mình:

"Vô Ngôn khấu tạ bốn vị ân công đại ân cứu mạng. Đại ân đại đức cứu mạng của bốn vị lớn tựa trời tựa biển, Vô Ngôn không cách nào báo đáp chỉ có thể thông qua khấu đầu tới bày tỏ lòng thành kính, từ nay các vị ân công muốn gì Vô Ngôn đều không chút nào do dự dù là nhảy vào núi đao biển lửa đi làm. A a đúng rồi các vị ân công cho hỏi cái kia đại yêu như thế nào?! Hắn rất là cường đại, các vị mau mau chạy đi bằng không hắn dẫn theo mười bốn cái yêu soái quay trở lại liền không xong. Các vị khả năng không biết..."

"Vô Ngôn?! Người xưa nay không nói chuyện?!"

Vũ Lâm nghi hoặc ngắt lời, tiểu gia hỏa này thật là nhiều chuyện, một câu tạ cũng đủ hắn nói vòng vo nửa giờ, tuyệt đối không có Vô Ngôn nửa phần ý tứ.

Vô Ngôn lúc lắc đầu, nói:

"Cũng không phải là không nói chuyện, mà là không ưa thích nói chuyện nhiều, nói chuyện rất tốt, nhưng do cuống họng bị khàn nên không thể nói quá nhiều. Cuống họng bị khàn lại là do tiểu tu luyện Tam Thánh Tam Minh Quân Tam Tiên Tam Đại sĩ Bách Kiếp Đồ Văn Tẩy Thần Chuyển Sinh Vô Thượng Tâm Quyết tàn quyền, tu luyện đi ra đường rẽ mà gây ra..."

"... "

Vũ Lâm:

"Mẹ kiếp?! Gọi cái gì tới nói lại ta nghe phát, ta nghĩ mình vừa nghe thấy ảo giác?!"

"Tam Thánh Tam Minh Quân Tam Tiên Tam Đại sĩ Bách Kiếp Đồ Văn Tẩy Thần Chuyển Sinh Vô Thượng Tâm Quyết tàn quyền. Tam Thánh Tam Minh Quân Tam Tiên Tam Đại sĩ Bách Kiếp Đồ Văn Tẩy Thần Chuyển Sinh Vô Thượng Tâm Quyết tàn quyền nhưng là lại là một chương bên trong Tứ Thánh Ngũ Thần Bách Minh Liên Văn Chung Văn.. "

"Tiểu nhân gọi Vô Ngôn là người trong tộc gọi tiểu nhân, nhưng tên gốc của tiểu nhân lại là Thanh Linh đấy, Thanh Linh là do cha tiểu nhân đặt cho. Vô Ngôn chỉ là người trong tộc thấy tiểu tử nói quá mà đặt cho."

"A đúng rồi, tiên nhân mau chạy đi, cái kia đại yêu khả năng sắp tới sẽ muốn quay trở lại.."

Vũ Lâm trừng mắt nhìn cái này tiểu bất điểm há miệng ra một cái ồ ào ngâm miệng một cái nhao nhao, thở dài:

"Đại yêu kia đã bị ta giải quyết."

"Giải quyết a."

Kính ngạc về sau tiểu Thanh Linh lại nói tiếp:

"Tiên nhân giết yêu kia nhưng là không tốt rồi. Nó chính là ngoài trăm dặm bên kia Hoàng Phong Trại đại vương, gọi là Hoàng Phong đại vương, tục xưng Hoàng Phong đại yêu, nó cũng không chỉ có một mình, nó còn có một cỗ không to không nhỏ thế lực, thuộc hạ có mười bốn cái hùng binh, toàn bộ đều là yêu soái cấp Hùng binh..."

Yêu soái tương đương Kim Đan kỳ.

"Mười bốn cái hùng binh, lần lượt gọi Hùng Nhất, Hùng Nhị, Hùng Tam, Hùng Tứ...Hùng Thập Tứ. Hùng Nhất lưng hùng vai gấu, lực lớn vô cùng. Hùng Nhị cũng lưng hùng vai gấu, nhưng lực không lớn như Hùng Nhất. Hùng Tam cũng là lưng hùng vai gấu, nhưng lại yếu hơn Hùng Nhị. Hùng Tứ cũng là lưng hùng vai gấu.. "

Vũ Lâm đậu xanh rau má ngắt lời:

"Rồi rồi ta biết, Hùng Tứ yếu hơn Hùng Tam đúng không?!"

"Không! Hùng Tứ còn mạnh hơn cả Hùng Nhất Hùng Nhị Hùng Tam gộp lại. Về phần Hùng Ngũ tuy rằng không có lưng hùng vai gấu lực lớn như Hùng Nhất Hùng Nhị Hùng Tam Hùng Tứ, nhưng có cái lang nha bông rất to, hai người ôm mới nhấc lên được, Hùng Lục thì..."

"... "

"Mười bốn cái lưng hùng vai gấu lực lớn hùng binh này ưa thích chạy đi theo Hoàng Phong đại nhân gào thét tứ phương, không người dám địch. Đúng rồi, ân công từ đâu tới đây? Ta trước kia đều chưa thấy qua, ngài lão đứng, đúng là Thần Tiên sao?"

"Nơi này là đại sa mạc ở trong chỗ sâu, phạm nhân căn bản tới không được, ân công nhất định là thần tiên, ngài thu đồ đệ đệ sao? Ngài xem ta được sao? Ta một lần nữa cho ngài dập đầu..."

Vũ Lâm, Vũ Tiêu Linh, Ninh Lệ, Vũ Tử Mạch đồng thời nhìn nhau. Vũ Tiêu Linh không nhịn được hỏi:

"Người trong tộc người thực gọi Vô Ngôn? Chớ không phải là cha mẹ người chê người lời nói quá nhiều, mới cho người nổi lên cái tên như vậy, ngóng trông người có thể bớt lảm nhảm a?"

Thanh Linh lắc đầu của nó: "Hồi bẩm ân công, ta thật sự là không thích nói chuyện đây, trong nhà của ta... Đúng rồi, nhà của ta trại từ gọi là Hồng Hắc Cương, bốn phía đều có đại cồn cát vây quanh, ban ngày nóng đến thoải mái, buổi tối cũng không lạnh, chúng ta cái này nhất tộc thích nhất ấm áp, không yêu rét lạnh, ta thì không cùng họ một tộc nên lại thích rét lạnh không yêu ấm áp,... "

"Hô. OMG!!"

Vũ Lâm lăm bằm một câu, đồng thời thăm dò:

"Người cái này tộc Yêu Duệ, là cái gì đại yêu hậu đại? Mà Hồng hắc Cương lại là cái nào yêu duệ hậu đại?"

"Hồng Hắc Cương trại người là Liệt Hỏa Ô Nha hậu đại! Bất quá ta nhưng là Băng Lang hậu duệ, là mấy chục năm trước được đón về đây. Ta kể a, năm đó ta đang lang thang sa mạc thời điểm..."

Thanh Linh bắt đầu dài dòng kể chuyện, Vũ Lâm Ninh Lệ hai người bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai Hồng Hắc Cương đám người là quạ đen hậu duệ?!

Về phần mấy chục năm trước liên không quản, yêu duệ cùng yêu thú một dạng sống lâu, mấy chục năm cùng mấy năm không khác lắm

Vũ Tiêu Linh nghi hoặc nhìn sang, Vũ Lâm nhún vai:

"Quạ đen nhất tộc ưa thích nói chuyện, mở miệng ra là nói, không nói không nhịn nổi, một ngày không nói tựa như không ăn cơm một dạng. Nói chung là một cái nhiều lời lại còn lảm nhảm chủng tộc. Ở chung đám đó không sai lệch lắm học được bọn hấn 3 thành công phu cũng coi như tu thành chính quả."

Bé con còn dừng lại ở dài dòng xuống dưới, Vũ Lâm khoát tay chặn lại: "Đem hấn đưa về trại a."

Lập tức, Vũ Lâm giờ tay, một con phù văn tạo thành tiểu ưng xuất hiện, quắp lấy tiểu oa nhi đem đi mất. Mà bé con tiếp tục la hét dài dòng một đồng trong khi bay đi, bất quá Vũ Lâm thâm niệm "vương bát niệm kinh" cho nên cũng không quan trọng

Một giờ sau đó, để cho Vũ Lâm hoa dung thất sắc chính là địch tập rồi...

Rầm rập!!!

Đang tại ăn cơm mấy người đột nhiên ầm ầm một âm thanh vang lên nhao nhao có loại lời đình vạn quân khí thế, ầm ầm rung chuyển đại địa âm thanh loại kia. Vũ Lâm đứng lên, hí mắt nhìn phía bên trong sa mạc đột nhiên tới một đám người, dẫn đầu là cái nào đó tiểu Thanh Linh.

"... "

Vừa nhìn thấy cả đám người, Vũ Lâm tê dại cả da đầu:

Hỏa Nha Yêu Duệ cả đàn cả lũ đến cảm tạ ân công rồi, tất cả mọi người tại mở miệng nói chuyện, mỗi người một câu luyện thuyên không thôi. Hơn nữa đều là đối với lấy Vũ Lâm nói chuyện, cái kia khí thế, cái kia hào khí... Hấn thực nghĩ mãi mà không rõ, con kia Hoàng Phong đại yêu rốt cuộc là nghĩ như thế nào đây, lại dám đi Hồng Hắc Cương bắt người, không có bị tươi sống nhao nhao chết tính toán nó đạo hạnh rất cao minh.

Vũ Lâm đã lâu lắm không bội phục một người, bây giờ có tới hai cái bội phục lý do.

Bất quá quạ duệ nhóm nhao nhao quy nhao nhao, cũng là coi như hiểu chuyện, không dám quấy rầy Vũ Lâm nhóm, không đều nửa đêm tự rút lui, chỉ để lại cho hấn chút ít trong tộc tự chế mỹ vị.

Vũ Lâm dứt khoát làm chuyện tốt làm đến cùng, cắt ra một cái phân thân chạy đi tiêu diệt đám kia Hùng Nhất Hùng Nhị gì gì đó.. làm trong bí mật trong đêm luôn đấy. Không để đám làm phiền quạ đen kia đi ồn ào chết rồi, sau đó cả đám khăn gói chuyển chỗ trọ.

Để cho hấn ngoài ý muốn là vừa mới hùng đông về sau, đang mơ ngủ đột nhiên hấn thấy cảnh tượng để cho hấn sợ run người tới: quạ duệ tộc trưởng thờ hồng học mà chạy tới rồi.

Cũng không biết làm thế nào lão này tìm được hấn, rõ ràng chỗ trọ hấn đều đã chuyển đi.

Tộc trưởng đi vào trước mặt vron người vãi chào: "Ai ân công, nhờ có ngài trọng nghĩa ra tay, diệt trừ Hoàng Phong đại vương, ngài là cũng biết a, cái này yêu nghiệt mỗi qua mấy tháng đều đến ta Hồng Hắc Cương đi săn, dưới tay hấn mười bốn đại yêu binh Hùng Nhất, Hùng Nhị..."

Quạ duệ bản tính, mở miệng sẽ nói nhảm, Vũ Lâm sợ run người vội vàng đánh gãy: "Hùng Nhất đến Hùng Thập Tứ đúng không, ta biết rõ."

"Có thể còn may mắn tự mười bốn cái, nếu là có 140 cái chúng ta quạ duệ cũng không cần sống rồi... Ân công không cần dấu diếm ta, chúng ta tới qua đã có người đi Hoàng Phong Trại xem qua, mười bốn cái yêu binh đều bị người đánh chết, nhất định là ngài làm việc thiện... Ta biết rõ ân công không thích om sòm, lại sợ quấy rầy ngài lão tu luyện, ta vẫn không có tới nói cái gì, sợ quấy rầy ngài, nhưng là đại ân nhất định phải báo đáp... Vật này, ngài lão

cần phải nhận lấy."

Tộc trưởng theo trong túi móc ra một cái hộp sắt, mở ra, bên trong có một căn xích trong lộ ra chút ít màu vàng lông vũ cùng một trưng về tại da bên trên địa đồ.

Kế tiếp khó tránh khỏi lại là liên tiếp dài dòng, bảo trừ vô số nói nhảm, nghe rõ đại khái ý tứ, quạ duệ còn chưa đòi đi sa mạc thời điểm, tổ tiên Hỏa Nha đại yêu từng tới thăm qua những... này hỗn chủng hậu duệ, lúc ấy để lại một bộ địa đồ cùng một căn lông vũ, nói rõ nếu có chuyện gì tình, có thể theo đó mà làm đi tìm nó, cảm căn này lông vũ có thể thông qua hộ sơn đại trận.

Tộc trưởng lắc đầu thở dài: "Tổ tiên tiên phủ cách chúng ta vạn dặm xa, bằng chúng ta căn bản là không đi được ah, hưởng chỉ lão nhân gia ông ta giúp được chúng ta một lần, tổng không chiếu cố chúng ta từ tôn muôn đời, cho nên tổ tiên vẫn là quyết định đòi vào đại sa mạc, cái này lưỡng kiện đồ vật cũng tựu bảo lưu lại đến. Chúng ta giữ lại nó cũng không có gì chính thức tác dụng, không bằng sẽ đưa cho ân công, Hỏa Nha nhất tộc cũng không thiếu nợ người ân tình, ngài cảm cái này lưỡng kiện đồ vật đi tìm nhà của ta tổ tiên, nó lão nhân gia sẽ thay chúng ta cảm tạ ngài."

Vũ Lâm há mồm muốn cảm tạ, bất quá tộc trưởng tạ lễ còn không có đưa xong, lại phát tay một ngón tay sau lưng, cùng hắn cùng đi một đám thanh niên nam nữ để cho Vũ Lâm lác mắt:

"Đây là chúng ta hàng rào tinh tráng hậu sinh, dựa theo lão tổ tông lưu lại biện pháp, huấn luyện thành 49 cặp quạ đen Vệ, tương đối là nổi danh đấy, gọi là 'Bì Dực Song Nha', trước kia tựu là dựa vào bọn hắn, Hồng Hắc Cường mới có thể cùng Hoàng Phong đại vương nỗ lực đánh nhau... Hôm nay yêu vật bị ân công diệt trừ, trại ở bên trong không cần lại nuôi quân, tựu lại để cho bọn hắn đi theo ngài lão a. Ân công tu luyện thần tiên pháp thuật, tự nhiên không dùng đến bọn hắn bảo hộ, nhưng gặp được những cái... kia không có mất bọn đạo chích, ân công ra tay sẽ ô uế bàn tay, cứ giao cho bọn hắn để giáo huấn... Ah, ngài lão yên tâm, ta lại để cho bọn hắn miệng ngậm đá, bọn hắn tựu không có biện pháp om sòm rồi, cái này biện pháp dễ dùng."

Chín mươi tám cái quạ đen cường tráng, phân 49 đôi với nam nữ, nam từ thân hình cao lớn cường tráng, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, nữ dáng người xinh đẹp, tuy nhiên cũng cắt đầu trọc lộ ra lấy vài phần dã tính. Vô luận nam nữ đều có ba cái đặc thù: mắt phải chung quanh xăm một đầu màu đỏ quạ đen, lộ ra Yêu Duệ khí điểm, sau lưng lưng cổng màu đen loạn đao, trong đêm vô hình, không nhìn kỹ khó có thể phát giác.

Còn lại thì là.... Nam từ hầu kết cao thấp nhấp nhô, nữ từ môi rút rút, hiển nhiên muốn nói chuyện cực kỳ rồi, cường tự chịu khổ.

Vũ Lâm nghe đến "không có biện pháp om sòm" há miệng thờ phào.

CRACK...

Bỗng nhiên răng rắc một tiếng, nguyên lai là một cái quạ đen Vệ tâm tình dưới sự kích động một ngụm cắn nát giữa hàm răng Thạch Đầu.

Dù sao Thạch Đầu cũng nát, cái kia quạ đen Vệ dứt khoát nhỏ đồng đá vụn ra, ôm quyền một quỳ, lớn tiếng nói: "Một tạ chúa công giết đi Hoàng Phong Đại yêu, hai tạ chúa công giết đi Hùng Nhất Hùng Nhị... Hùng Thập Tứ đại công, lại lần tạ chúa công thu nhận chúng ta chi ân, Ô Thượng Cửu không quên mình phục vụ!"

Một cái phá giới mở miệng, mặt khác học theo, tất cả đều học ra Thạch Đầu, chín mươi tám cá nhân đồng thời mở miệng, trong nháy mắt, im ắng sa mạc nhao nhao lật trời, một hồi nhao nhao biểu thị chung tâm.

"Rời rồi."

Vũ Lâm đầu to cái đầu, toàn bộ thu hồi về bên trong Thôn Thiên Tháp, bên trong nhưng là được hắn sắp xếp đặc thù 12 tầng, tầng dưới cùng là tầng dành cho yêu thú tu luyện, được đặc thù trận pháp gia cố đối với yêu tộc có thật lớn công dụng.

Vũ Lâm cũng không muốn đắm ồ ào này, mà là nhớ tới một cái gọi Kim Ô Vạn Tự trong bên trên có một đạo huấn luyện Hỏa Nha làm đạo binh pháp môn, gọi là 'Kim Ô Cửu Kiếp Bình Quyết', Cửu Kiếp là vì chín đạo đại trận, uy lực một đạo so lấy một đạo càng hung mãnh, những... này quạ duệ trẻ trung cường tráng không phải chân chánh Hỏa Nha, nhưng bọn hắn là tu luyện thành đại yêu Hỏa Nha tính quái hậu duệ, trên người cất giấu huyết mạch, so về bình thường Hỏa Nha còn muốn càng thuần khiết, chính thích hợp đến luyện cái này 'Kim Ô Cửu Kiếp Bình Quyết'.

Năm đó là rỗng hán không có cơ hội thử loại pháp môn này, hiện tại lại có cơ hội thử nghiệm a.

Nếu như luyện không thành hoặc là quạ đen vệ môn về sau không muốn lại tu hành cũng không sao cả đấy, đem bọn họ lại cho trở về, coi như mang theo bọn hắn đi nhân gian chơi một chuyến, ít nhất là làm kiện chuyện tốt.

Một bên khác, một thân ảnh nhỏ bé phốc một cái nhảy ra từ sau lưng quạ đen tộc trưởng, hóa ra là tiểu nha đầu Thanh Linh đang cúi mình với hắn. Quạ đen tộc trưởng gõ gõ đầu Thanh Linh nói:

"Đại nhân a, lại nói, ngài đã nhận 98 cái kia quạ đen yêu duệ vệ, chỉ bằng nhận thêm cái này tiểu hài tử cho tròn 100. (Vũ Lâm: 98 + 1 = 99 chứ không phải 100. Không kiến thức thật đáng sợ.) Tiểu hài tử này số khổ a, chục năm trước ta phát hiện ra nó đang đi lang thang trong sa mạc, toàn thân đầy rách rưới vài vóc da sói, trên thân mang theo đầy mùi máu cùng một đồng thịt bị xé vụn, còn lại cũng chỉ có một cây đao, nghe nói là tộc quân của nó bị tấn công, phụ thân nó là một con băng lang mang nó chạy trốn, nửa đường bị kẻ địch tập kích nên cả hai tách ra đây.... "

Vũ Lâm nghe lão già lải nhải nửa ngày đáng thương như thế nào, ngày bình thường đáng yêu ra sao, khẩu phần lương thực như thế nào, ưa thích làm gì, thời gian biểu và lịch sinh hoạt cơ bản, tóm lại lão già này lải nhải tất tần tật về mọi thứ của Thanh Linh nói chung và từng thứ của Thanh Linh nói riêng, sau đó mới thôi.

Sợ run người hấn đành gật đầu khen phải.. người nói nhiều người có đạo lý, ta nói ít ta phục người.

Bên khác, cùng lúc Vũ Lâm thu hồi đám quạ đen..

Tầng dưới cùng của Thôn Thiên Tháp, Tiểu Thanh đang tu luyện tới thời khắc mấu chốt, chỉ cảm thấy trong tai bỗng nhiên tạc khởi oanh một tiếng vang lớn, suýt nữa đã bị cả kinh tẩu hỏa nhập ma, mở mắt xem xét, chỉ thấy một đám quạ duệ mặt mũi tràn đầy kinh hi, quang quác mỗi người la to, có hướng nàng hành lễ vãn an, có giúp nhau nói chuyện, cái động Thiên Linh Cảnh trở nên so tửu quán sông bài còn muốn càng huyền ảo vạn lần.

"Nói nhảm cái mẹ các người. Tin không lão nương đem các người hết thầy ăn!?"

Tiểu Thanh nổi giận, lộ ra bản thể thanh xà dài tới mười mấy mét, hung mãnh yêu uy một tứ trần ngập, nếu là bình thường chim chóc tất cả đều sẽ sợ mà cảm như hén. Quả nhiên, quạ đen vệ môn mỗi người kinh hoàng..

Đáng kinh ngạc chính là sợ hãi cũng không có ngăn trở bọn hấn nói nhảm:

"Thượng tiên đây là... Đói bụng sao, ngài muốn ăn tịt ăn, ta tuyệt không hai lời nói."

"Chỉ là chúng ta không thể ăn, quạ tộc huyết mạch nhạt dần, thịt có chút chua mũi... Ah, chúng ta đương nhiên sẽ không đồng tộc ăn thịt, là có lần Hoàng Phong đại vương đến chúng ta hàng rào đánh giết vô tình hô lên đấy."

"Cái kia Hoàng Phong đại vương có thể hung mãnh vô cùng, hấn còn có mười bốn thủ hạ, phân biệt gọi là Hùng Nhất Hùng Nhị..."

"Hùng Nhất lực lớn vô cùng, Hùng Nhị lực so Hùng Nhất không lớn bằng..."

"Thượng tiên muốn ăn cầm điều, không cần chính mình động thủ, chúng ta đi giúp người bắt ra, đừng xem chúng ta bây giờ không biết bay, nhưng là trên mặt đất dựng lên một cái hố, hố hạ vài lên đặt mồi như, sẽ tìm căn dây thừng..."

"Thượng tiên là rắn có thể không thích ăn chim chóc, nhưng hấn càng thích ăn con thỏ, ta nghe nói con thỏ loại vật này, lỗ tai lúc mới sinh tròn, lỗ tai lúc lớn nhưng không có cái đuôi tròn, cái đuôi không có lỗ tai dài.... Thượng tiên chớ đi ah, chớ đi ah."

Tiểu Thanh lúc này:

- ...

Quay người.

"Cái nào dám theo tới ta xé xác hấn!" Tiểu Thanh há miệng xuất ra một câu ngoan thoại, chạy trốn chết, cũng may Thôn Thiên Tháp lớn đến vô biên vô giới, có thể làm cho Tiểu Thanh trốn bọn hấn rất xa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Sói con tiến hóa?

Vũ Lâm đang ở ngoài Cổ Ngự thành, Cổ Ngự thành là một chỗ có trận pháp truyền tống trực tiếp về Bồ Thiên Các, thông thường hấn sẽ trực tiếp chạy về, bất quá hiện tại đang chính lý lại đám yêu duệ kia, nghe nói Tiểu Thanh đang tu luyện suýt bị náo cho tẩu hỏa nhập ma khiến cho Vũ Lâm nổi xung lên, bắt bọn nó quỳ im lặng một ngày một đêm, nếu có ai nói liên tính thêm một ngày.

Nguyên bản chỉ tính cho bọn nó quỳ một ngày một đêm, nhưng hiện tại đã là ngày thứ 3, hơn nữa dựa theo dự tính vẫn là muốn cho bọn nó quỳ thêm 300 ngày nữa mới thôi. Vũ Lâm đang băn khoăn đến cùng là một bên thả cho bọn nó chạy loạn vẫn là tiếp tục cho bọn nó quỳ thêm 1 năm ở chốn này.

Hơn nữa theo hấn suy đoán hấn là muốn quỳ tới vô tận thời gian..

Chợt nghe Vũ Tiêu Linh kêu gọi:

"Vũ Lâm ca ca, Thanh Linh có chút vấn đề."

"Vấn đề?! Như thế nào?! Quan trọng không?"

"Ta cũng không rõ lắm, nói chung là.. nhìn đi a."

Vũ Tiêu Linh chỉ chỉ về phía Thanh Linh, chỉ thấy nàng đang ngồi gặm thanh kiếm của Vũ Lâm, đồng thời không ngừng phát ra tiếng gặm nhẹ hướng về

phía hần. Vũ Lâm thấy thể rên nhẹ một tiếng:

"Ồi chào, ta với ngươi giảng, kiếm kia nhưng là siêu phẩm hợp kim chế tạo, mau mau lôi kiếm ra bằng không rằng nàng nát ta cũng mặc kệ."

Vũ Tiêu Linh một bên nắm lấy Thanh Linh cái đuôi ý đồ đem nàng theo bên cạnh Vũ Lâm túm ra:

"Mấy ngày nay ta cảm giác nàng tương đối bất ổn, nói chuyện thì thoảng mang theo tiếng sủa, còn có không khống chế lực lượng, hai mắt thì thoảng phát đỏ rực, răng lâu lâu lại mọc dài ra... May mắn hiện tại còn không cần người. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?!"

"Hừm... "

Vũ Lâm nghiêm túc mà nhìn xem lang nhân thiếu nữ..

Lang nhân thiếu nữ đã hoàn toàn không đứng thẳng hành tẩu, nàng bốn chân chạm đất nằm tại bên cạnh Vũ Lâm, cúi đầu ai cũng không phản ứng, chỉ có thể nghe được từng đợt phảng phất đã thú gầm rú theo trong miệng nàng truyền tới, hiện tại nàng đã bắt đầu cần trong phạm vi tầm mắt hết thấy có thể cần đồ vật, bao quát bàn chân của hần.

Thậm chí hiện tại còn không nói chuyện rồi. Bị quạ đen đám nuôi lớn mặc dù không cùng tụi nó ồn ào giống như, nhưng chỉ ít cũng có 3 thành bản lãnh, tại sao im lặng rồi?!

"Không cần, không phải cái vấn đề lớn gì, " Vũ Lâm phát tay lại để cho Vũ Tiêu Linh thôi lui, sau đó ngồi xổm trước mặt Thanh Linh nắm chặt lấy đầu nàng cường hành lại để cho nàng ngừng đầu lên, "Sói con nha đầu, nhìn xem ánh mắt của ta."

Nói cũng kỳ quái, vốn ngoại trừ bản năng bên ngoài đã sắp không cách nào bình thường suy nghĩ Thanh Linh nghe Vũ Lâm lời nói về sau vậy mà thoảng cái an tĩnh lại, hồ hấp của nàng chậm rãi trở nên vững vàng, sau đó xuất thần mà nhìn xem Vũ Lâm khuôn mặt, phát ra mơ hồ thanh âm: "Thầy.. thuốc? Y sinh? Lang băm?"

"Đứng đứng đứng, ta bây giờ là bác sĩ, bác sĩ thú y chủng loại kia. Ngươi xem ánh mắt của ta, nói, ngươi nhìn thấy gì?" Vũ Lâm vẻ mặt ôn hoà nói, ngữ khí nhu hòa lại để cho Vũ Tiêu Linh rợn cả da gà.

"Nhìn thấy? Ta nhìn thấy.. "

Thanh Linh trong ánh mắt hiện lên một tia thanh minh, nàng nhìn kỹ nửa ngày mới gật đầu chắc chắn nói: "Ngươi khoe miệng có nửa sợi mì còn vương lại..."

Vũ Lâm một cái tát vỗ vào Thanh Linh trên ót: "Cho ngươi xem lão tử con mắt không phải xem miệng, ngươi cái ngu ngốc!"

Lúc này thời điểm Vũ Lâm còn đang suy nghĩ biện pháp tĩnh lại Thanh Linh nội tâm, hần ấn lấy Thanh Linh đầu, đồng thời trong mắt của mình bắt đầu lập lòe lam bạch sắc quang mang, thanh âm hòa hoãn trầm thấp, tựa hồ có chứa nào đó ma lực:

"Mặc kệ thấy cái gì đều không muốn lo lắng, cái kia đều là ảo giác, ngươi bây giờ tại một cái địa phương phi thường an toàn. Tốt rồi tiểu cô nương, nói cho ta biết, ngươi nhìn thấy gì?"

"... Ánh trắng, rất lớn rất tròn ánh trắng..."

Thanh Linh còn bảo trì ngồi chồm hổm trên mặt đất tư thế, nhưng toàn thân cơ bắp đang tại chậm rãi buông lỏng,

"Màu trắng bạc, không ngừng lao xuống tựa như thiên thạch, còn có vô số vì sao rụng xuống tựa như thiên ngoại lưu... Khỏe miệng của ngươi thật sự có sợi mì."

"... Nghiêm túc! Đem chú ý lực đặt ở trên ánh mắt của ta!" Vũ Lâm dùng sức lau khỏe miệng, "Ngoại trừ ánh trắng còn có cái gì? Trong óc của ngươi còn xuất hiện cái gì cảnh tượng?"

"Trên mặt trắng có người... Ta nhìn không thấy bọn hần, nhưng ta biết rõ trên mặt trắng xác thực có rất nhiều người, bọn hần đang tại hòa tan, biến thành nước biển một bộ phận... Trên mặt đất cũng có người, tất cả mọi người đang tại hòa tan, ta sợ hãi... Ta muốn trở nên mạnh mẽ một điểm tự cũng không bị hòa tan, sau đó... Ngươi không có lau sạch sẽ, khỏe miệng còn có."

"HỒ!"

Vũ Lâm nhẹ giọng hô, âm vang chấn động sau lưng hần chính là một tòa khổng lồ luyện thần lô bao phủ bên trong vô tận kim quang nóng rực hỏa diễm, còn có âm âm oanh ninh tiếng sấm vang ra, còn có khủng bố cuồng bạo không ngừng tràn ngập phá hư hủy bại khí tức quỷ dị ma khí. Kéo đầu sói con nha đầu đi tới cái kia lô đỉnh, nói:

"Tới, nha đầu. Ta cho ngươi luyện luyện ba ngàn năm ở chỗ này ngươi không chết ta cam đoan ngươi nhục thân thành thánh. Cái gì Lục Trọng Kim Thân Hỏa Nhãn Kim Tinh so ngươi đều muốn yếu."

Vũ Tiêu Linh tranh thủ thời gian tiến lên hoà giải, nàng cũng không biết vì cái gì trên lý luận rất nghiêm túc sự tình cuối cùng muốn biến thành như vậy, nhưng biết rõ chính mình ở chỗ này nhiệm vụ là hoà giải:

"Tốt rồi tốt rồi, nàng bình thường tựa có chút ngốc, nói chuyện không dùng đầu óc, càng đừng đề cập hiện tại chỉ có thể dùng não làm suy nghĩ trạng thái. Lại nói nàng đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Chẳng có gì đặc biệt."

Vũ Lâm nhún nhún vai, ngồi xuống ghế tựa quần lầy điều thuốc, châm lửa rít một hơi:

"Hắn là do ta mà ra. Mị lực trời sinh a."

Hình tượng có bao nhiêu ngẫu a?!

Bất quá chỉ thấy Vũ Tiêu Linh nhìn hắn như thể nhìn một đồng rác hình người.

"Thôi được, còn nhớ hôm ngươi bị con Hoàng Phong đại yêu kia cướp sắc bắt thành không?!"

Vũ Lâm chỉ trên trời tuế nguyệt:

"Hôm đó ta dùng Tinh Hà Kiếm Quyết chém rụng con Hoàng Phong đại yêu kia, nó bản chất là mô phỏng ra đầy trời tuế nguyệt vạn vật tinh không, hắn là con bé này nhìn thấy Tinh Hà Kiếm Quyết mô phỏng ra mặt trăng giáng lâm, dù sao mặt trăng cũng là chủ kiếm a, kẻ đó lâm vào thật sâu ấn tượng. Cái này sói con cũng không có vấn đề gì, chỉ là bị ảo giác xâm lấn tiềm thức tầng, chính cô ta một mực không có chú ý tới, nhưng mỗi lần ngủ đều bị ác mộng kích thích một lần, dần dần làm cho lực lượng không khống chế được, đây cũng là vì cái gì tình huống của nàng sẽ chuyển biến xấu nhiều như vậy. Bị ác mộng hù. Cái này ta gọi là Sang Chấn Tâm Lý Hậu Chấn Thương!"

Vũ Tiêu Linh:

- ...

"Lại nói, người sói cùng mặt trăng cũng có nồng nặc liên hệ, liên tục bị ta diễn sinh ra mặt trăng hù đêm này qua đêm khác, cái này sói con liền nhanh muốn tiến hóa. Đây là tin vui a. Lại nói lời con chó này ra dùm cái, nó đang gặm bàn chân ta."

Đang tại dùng sức gặm Vũ Lâm cái bàn chân vậy mà thoáng cái ngừng lại: Nàng cái này vẫn chưa hoàn toàn ngốc mất a.

Tiến hóa?!

Vũ Tiêu Linh cũng sững sờ:

"Tiến hóa?!"

"Đúng. Cái tiểu nha đầu này còn chưa trưởng thành a? Ý ta không phải phương diện sinh lý, mà là phương diện chủng tộc. Nhìn một chút, năng lực rõ ràng không đủ, ngoại trừ thể lực tốt ra cũng không có bất luận Băng Lang cái nào đặc thù a, thậm chí lang nhân đặc thù cũng không, tỉ như Cuồng Bạo, Âm Ảnh bộ, ánh trắng ẩn nấp các loại đấy."

"Còn có cái mũi tương đối linh, "Ninh Lệ tranh thủ thời gian ở bên cạnh bổ sung hai câu, "Mặt khác nàng có thể mọc ra cái đuôi."

"Cái này con mẹ nó không tính đặc thù năng lực!" Vũ Lâm phát tay triệu hồi ra một cái phân thân tồi tệ, sau đó chỉ vào Ninh Lệ, "Người tồi, cho vị cô nương này uống thuốc! Lại để cho nàng không mở miệng được!"

"Được rồi không đùa nữa!"

Ninh Lệ vẫn không phục:

"Nhưng mà tại sao ta chưa bao giờ nghe nói lang nhân có loại tiến hóa này thuyết pháp?! Ngươi đang bịa chuyện a?!"

"Bởi vì lang nhân tiến hóa là một cái rất dài quá trình. Những con bình thường chỉ ít cũng có trên trăm năm thời gian, huyết mạch tinh thuần càng là dùng ngàn năm mà tính, chỉ ít cũng chiếm 2 thành tuổi thọ, dài tới mức liền là bọn hắn trong vô thức xem nó như là một phần của quá trình trưởng thành đấy, càng đừng nói ngươi vốn là đối lang nhân không am hiểu. mà lần này bị ta mị lực kích thích muốn tiến hành siêu tốc tiến hóa rồi. Kế tiếp muốn cân nhắc sự tinh, là như thế nào lại để cho cái này ngu ngốc an toàn vượt qua tiến hóa kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Mười lăm ánh trăng mười sáu tròn

Vũ Lâm lúc này đang suy nghĩ, một bên ngồi viết hí hoáy một lúc, vẩy tay cho Vũ Tiêu Linh:

"Tới a, vào trong thành mua đùm ta chút đồ đạc này."

Vũ Tiêu Linh nhìn qua tờ giấy, nhíu mày:

"Người đây là muốn làm cái gì?!"

"Tài liệu tiến hóa cho Thanh Linh, còn có chút đồ đạc thiết kế trận pháp tiến hóa cho đám quạ ồn ào kia."

Vũ Lâm nói, đoạn bắt đầu nhớ lại chi tiết trận pháp.

"Đám quạ ồn ào kia huyết mạch không tốt, cũng chỉ có thể mơ hồ làm trận pháp tăng chất lượng huyết mạch, Thanh Linh chất lượng huyết mạch kì thật rất tốt, còn có Băng Sinh Nha cổ vũ, có thể thông qua đó trực tiếp tiến hành tiến hóa luôn ngay lúc này, đau dài không bằng đau ngắn."

Băng Sinh Nha là tên thanh đao kia. Bên trong nhưng có Thanh Linh vị kia thuần huyết Lang tộc phụ thân, có rất lớn hỗ trợ tiến hóa cho nàng.

"Trong này viết là những gì?!"

Vũ Tiêu Linh nhíu mày nghi hoặc nhìn Vũ Lâm, Tiểu Điều chợt xuất hiện trên bờ vai nàng, hí mắt đọc:

"Cần tây, rau hành, rau bẹ, linh chi mười năm, tỏi, hành khô, đông trùng hạ thảo. Người thực sự xác định đây là tài liệu cần thiết trận pháp tiến hóa?! Cái duy nhất có vẻ giống thảo dược là đông trùng hạ thảo cùng linh chi."

"Đương nhiên a."

Vũ Lâm cười, nhận thấy ánh mắt mười phần nghi hoặc của Tiểu Điều, khinh bỉ nói ra:

"Bằng không người muốn thế nào?! Nửa tấn nguyên vật liệu, tả hữu bốn cái hộ pháp mỗi bên, còn có hai canh giờ về ma pháp trận, ta cùng người hai người cầm hai cành cây nhảy múa điệu tế thần, còn có đi xuống dưới núi bắt một thằng xui xẻo cùng một cái trinh nữ hiến tế mới thành công?! Ôi chao ta cùng người giảng, càng là cấp cao trình độ liền càng biến đơn giản, cái này cũng cùng một nguyên lý a."

Tiểu Điều im lặng, rít nhẹ một tiếng, Vũ Tiêu Linh lập tức ném kiếm ra, ngự kiếm mà đi vào thành, không nguyện ý nghe hần lại nhại.

Vũ Lâm lúc này nhìn qua Thanh Linh đang ngủ, bị hần một phát điểm huyết ngủ muốn ngủ cũng không được.

Đương nhiên đó là tạm thời biện pháp, có thể tạm thời đem tinh thần của nàng cường hành ổn định lại, chờ thêm nửa ngày thân thể của nàng sẽ đạt tới tiến hóa điểm tới hạn, đến lúc đó tìm đầy đủ rộng rãi địa phương lại để cho nàng duy nhất một lần bạo phát đi ra là được rồi.

Có lần này an ổn, cho dù là tiến hóa bộc phát thời điểm nàng cũng là thanh tịnh, nhiều lắm là thân thể hồi phục thành hình sói, cũng sẽ không đã thương người.

Cái này cũng không hẳn là bấm huyết ngủ, còn có An Tĩnh Phù Văn, là một loại biện pháp để cho tinh thần của nàng tạm thời áp chế tới bình thường trị số, đồng thời thân thể của nàng cũng sẽ lại lần nữa đạt được khống chế, mà ở trong cái quá trình này nàng "Trưởng thành phát dục" hay vẫn là bình thường tiến hành, hôm nay thân thể điều chỉnh có thể cho nàng an toàn vượt qua đoạn thời gian này tích lũy kỳ, đợi đến phát triển điểm tới hạn thời điểm một lần bạo phát đi ra tựu mọi sự thuận lợi.

Vũ Lâm một chút nhỏ nhỏ thao tác để thời gian tiến hóa ngắn đi nhiều lắm. Nguyên vốn thông thường tiến hóa muốn mất tầm năm mươi một trăm năm, bất quá đó là Tiên Vực trên kia đám người sói, đây là phạm vực có lẽ chỉ tầm 10 - 20 năm. Mà nàng tiến vào siêu tốc tiến hóa có thể rút còn nửa năm một năm.

Vũ Lâm thao tác nhỏ nhỏ để quá trình này rút lại còn 2 ngày.

Đương nhiên, "Bộc phát" thời điểm phải tìm đầy đủ an toàn hoàn cảnh, căn cứ Vũ Lâm phỏng đoán, không thành thực lang nhân tại lần đầu lực lượng bộc phát thời điểm rất dễ dàng khống chế không nổi chính mình hình thái, nàng có khả năng hoàn toàn hóa thú, thậm chí có khả năng trở thành một đầu chính thức mãnh thú điều này hiển nhiên không thể để cho nàng trong tù lâu biến thân.

Đương nhiên ngoại thành có rất nhiều địa phương tùy tiện lựa một là được.

Vũ Tử Mạch nhìn qua Thanh Linh đang ngủ say, nói:

"Lại nói nàng thật sự có thể biến thành một cái sói? Cô nương kia bình thường nhìn xem ngốc manh ngốc manh, thật đúng là tượng tượng không đến nàng thú tính đại phát lại là dạng gì."

"Người không biết không sợ a..." Vũ Lâm chứng kiến Vũ Tử Mạch trên mặt hiếu kỳ mười phần biểu lộ, nhin không được xoa cái trán,

"Lang nhân phản tổ đến dã thú hình thái thời điểm hoàn toàn là tên điên, người cho rằng là cửa nhà đám kia vừa ra Thái Dương tựu nằm sấp trên mặt đất giả chết lười cầu à? Dù bình thường là cái ngu ngốc, hóa thú về sau cũng tuyệt đối không phải có thể tùy tiện trêu chọc đấy."

Cùng lúc này, Vũ Tiêu Linh cười phi kiếm chạy về tới, mang theo một đồng lớn đồ đặc linh kinh có ít nhất năm sáu bao, giờ lên nói:

"Ta mang về hết rồi, đủ toàn bộ những gì ngươi nói. Lại hỏi chút, cho hỏi thịt bò băm 12 cân, nửa con lợn cùng với nước ướp thịt là để làm gì?"

"A tốt a."

Vũ Lâm hưng phấn giơ tay ra nhận lấy đồ:

"Đi nào, tối nay chúng ta ăn BBQ!!!"

Vũ Tiêu Linh:

- ...

Tối..

Thanh Linh lúc này đã đem cái kia hai bao đồ đặc đều chuyển đi ra, trên mặt đất chồng chất một mớ lớn. Vũ Lâm lúc trước mua mấy khối lớn vải cùng chăn lông đều phải ra công dụng, chúng trải tại trên mặt đất biến thành Thanh Linh lăn qua lăn lại vùng hoan địa phương, mà một bên phân lấy đồ ăn vặt cùng đồ uống, chúng đã bị Thanh Linh ăn hết một phần ba, hiện tại còn lại hay vẫn là không ít.

Vũ Lâm nhìn Vũ Tiêu Linh nói, vừa nướng BBQ:

"Cho nên ta cùng ngươi giảng, chuẩn bị là không bao giờ dư thừa."

Ngoại trừ một đồng lớn đồ đặc, hẳn còn đặc biệt mang một đồng nước ngọt bím bím đến, toàn bộ lấy từ Địa Cầu Lăng Kính.

Thanh Linh vui sướng mà bỏ nhào vào cái kia một đồng lớn đồ ăn vặt, một hồi xé gói thanh âm về sau nàng tự bụng lấy vài bao thực phẩm bắt đầu ăn, Tiểu Điều nhìn trước mắt cái này trận chiến có chút phát mộng: "Này làm sao làm giống ăn cơm dã ngoại..."

Vũ Lâm ngẩng đầu nhìn ánh trăng dần dần lên cao, nhìn không được giắt Thanh Linh cánh tay thoáng một phát: "Đừng ăn hết, làm chính sự a."

Thanh Linh dứt lấy một miếng hạt ngô, thanh âm mơ hồ không rõ: "GẤU?"

3 cái họ Vũ một cái họ Ninh:

- ...

GẤU!?

"Ngươi cái ngu ngốc, biến thân a!" Vũ Tiêu Linh thanh âm đều lạnh đi rồi, "Chúng ta nhiều người như vậy nửa đêm không ngủ cùng ngươi đi ra cũng không phải xem ngươi biểu diễn ba cần xong một bắp ngô! Đêm trăng tròn cứ như vậy mấy phút đâu, ngươi ngược lại là biến thân a!"

Thanh Linh lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng đem trong miệng đồ ăn vặt nuốt xuống, sau đó nghẹn một hơi, dùng sức "Oảng ~~~ một tiếng.

Sau đó Vũ Lâm tự đã gấp nàng trên đầu nhảy ra một đôi tai sói, thân thể đằng sau nhiều hơn một cái đuôi, tóc cũng biến thành dài đến eo màu bạc, trừ đó ra tự không có cái khác biến hóa.

"Sau đó thì sao?" Vũ Tiêu Linh chờ mong mà nhìn xem Thanh Linh, lại nhìn qua Vũ Lâm "Không phải nói muốn hóa thú sao?"

Thanh Linh cũng có chút tò mò nhìn phía sau mình vùng qua vùng lại cái đuôi, lại sờ lên trên đầu lỗ tai dùng xác nhận hẳn vị trí cùng kích thước, lộ ra vẻ mặt nghi hoặc: "Giống như không có cái khác rồi, ta không có cảm giác có cái gì muốn hóa thú xúc động a."

"Có thể là thời gian vẫn chưa tới." Vũ Lâm tìm cái nghe đi lên có đạo lý lý do, "Ta cảm giác ánh trăng lực lượng còn không có đạt tới tối đa trị số, đại khái Thanh Linh muốn tại trăng tròn lập tức mới có thể bắt đầu tiến hóa."

Cái này cũng chỉ có thể chờ rồi, Vũ Lâm lập tức lấy tay đem đồ uống cùng đồ ăn vặt phân cho mọi người, sau đó lẳng không triệu hồi ra một khối bốc lên nóng bỏng hồng quang Thuần Dương nham thạch đặt ở phụ cận trên đất trống: "Có muốn đun nóng đồ vật đều lấy tới a, ta cho các ngươi nướng thoáng một phát."

Ninh Lệ hưng phấn tranh thủ thời gian vẫy tay: "Dem ngươi hòn đá kia cầm xa một chút, coi chừng đem thảm thiêu cháy rồi."

Thuần Thái Dương chỉ hóa dùng để sưởi ấm nấu cơm dã ngoại, nhưng lại có người ngại cái này ngại cái kia, đoán chừng chuyện này cũng coi như thiên hạ độc nhất rồi.

Bốn cái cứ như vậy tại dưới trăng rằm quang huy bắt đầu ăn uống, thời gian từng phút từng giây mà đi qua, rất nhanh trăng rằm liền lên tới mọi người đỉnh đầu, Vũ Từ Mạch cảm giác có điểm gì là lạ: "Này làm sao còn không có động tĩnh?"

Ninh Lệ cũng cau mày: "Ánh trắng lực lượng xác thực đã đạt tới tối đa trị số, ta cũng có thể cảm giác được... Tiểu cầu như thế nào không có phản ứng?"

Tất cả cùng lúc nhìn chăm chăm Vũ Lâm. Vũ Lâm co rụt cổ lại, trầm mặc một lúc sau mới lạnh lùng mà trầm mặc hỏi:

"Các người có từng nghe nói qua "Mười lăm ánh trắng mười sáu tròn" cái này thuyết pháp?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thần bí chủng tộc

"Người có nghe nói qua "Mười lăm ánh trắng mười sáu tròn" cái này thuyết pháp?" Vũ Lâm thanh âm trầm thấp mà chậm chạp, nhưng tràn đầy một loại đáng tin cậy cảm giác để người ta nghe xong chợt cảm thấy một loại nghiêm túc khí tràng, nhưng Vũ Tiêu Linh tại chỗ tựa kịp phản ứng: Cái này nghiêm túc cộng lòng! Hẳn là chốt dạ đấy!

"Người biết rõ ta đang suy nghĩ gì sao?" Vũ Tiêu Linh cắn răng dùng hung dữ thanh âm nói ra.

Vũ Lâm bên kia một chút cũng không sợ, thanh âm tiêu sái vô cùng:

"Biết rõ a, người khẳng định muốn cùng ta đồng quy vu tận, ta với người giảng, cái thế giới này người muốn cùng ta đồng quy vu tận rất nhiều, người xếp hàng cũng phải sắp xếp đến tận thế a..."

Vũ Tiêu Linh méo miệng:

- ...

Thở dài.

Thời gian ngắn ngủi về sau nàng bắt đầu một bên ám ức một bên thu lại trong tay đồ vật, lúc này thời điểm Thanh Linh vẫn còn ngồi bên trên thảm, miệng đầy bím bím cùng nước ngọt vừa ăn vừa uống. Vũ Tiêu Linh chứng kiến con lang nhân đàn độn này không có tiền đồ bộ dạng càng thêm tức giận:

"Cầu cầu người cũng có chút tiền đồ biết không! Như thế nào hiện trường chỉ một mình người tựa như không có việc gì... Đứng lên đứng lên, ta thu dọn đồ đạc, người về nhà lại ăn... Cầu cầu? Cầu cầu người tại sao không nói chuyện?"

Vũ Tiêu Linh kêu Thanh Linh vài tiếng, cái sau đều phẳng phát không nghe thấy, hơn nữa đầu nàng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi hạ xuống, thật giống như vừa ăn đồ đạc vừa ngủ rồi, vài giây đồng hồ sau bờ vai của nàng bắt đầu rung động lắc lư, một loại kỳ quái gầm gừ thanh âm theo trong cổ họng nàng truyền đến.

Có vừa rồi kinh nghiệm, Ninh Lệ lập tức cảm giác được không đúng, tiến lên vỗ Thanh Linh bả vai: "Thanh Linh người làm sao vậy? Chỗ nào không thoải mái?"

Thanh Linh toàn thân kịch liệt run rẩy thoáng một phát, lúc này mới mơ màng ngẩng đầu lên, cặp kia màu vàng con ngươi tại dưới ánh trắng sáng ngời dọa người, hơn nữa trong đó nhộn nhạo lấy từng vòng như thật như huyền quang sáng, nàng mang trên mặt hai mảnh không bình thường đỏ ửng, ánh mắt phiêu hốt, cả người có một loại say rượu về sau phản khởi cảm giác:

"... Ha... Ta cảm giác thân thể có chút... ngứa, tay chân đều có điểm... ngứa..."

"Đây là muốn biến thân!" Vũ Lâm cẩn thận từng li từng tí mà quan sát đến Thanh Linh con mắt tình huống, khoát tay khiến người khác lui về phía sau:

"Xác thực đã bắt đầu, mọi người triệt thoái phía sau một điểm, nàng hóa thú về sau chỉ sợ so chúng ta tưởng tượng còn nguy hiểm... Khí tức này cùng ta tại trên người cái khác lang nhân nhìn thấy không giống với."

Ninh Lệ ngẩng đầu nhìn xem ánh trắng, vẻ mặt khó hiểu: "Không phải vừa mới nói mười lăm ánh trắng mười sáu tròn sao... Hay là người biên CMN ra vụ đó rồi à?"

Nhìn lên bầu trời, mười phần nghi hoặc, ánh trắng lực lượng không sai lệch lắm đã hạ xuống, hơn nữa hiện tại trên bầu trời còn có mây đen che lấp đây.

Vũ Lâm ngưng thần quan sát đến Thanh Linh tình huống, cuối cùng ánh mắt rơi vào trong tay đối phương cuối cùng nửa bao đồ ăn vặt, lập tức cả người đều không tốt rồi: "Cái này đoán chừng là ta thấy được cái thứ nhất không phải bởi vì ánh trắng, mà là bởi vì bím bím ăn nhiều mà biến thân lang nhân..."

Vũ Từ Mạch cũng nhìn không được dưới chân một cái lão đạo, sau đó một bên thu dọn đồ đạc một bên niệm niệm cần nhân: "Từ khi nhận thức các người, ta cảm giác mình nửa đời trước đều sống vô dụng rồi... Trong mấy ngày này khai mở tầm mắt so với nửa đời trước đều nhiều hơn."

"Không có vấn đề a!" Vũ Lâm méo miệng thu dọn đồ đạc nói: "Lang nhân biến thân là bị tâm lý kích thích mới biến thân, nếu nàng ăn bím bím quá nhiều mà bị kích thích cũng sẽ có thể biến thân. Không có vấn đề a! Nghe chỉ hơi hổ cha thôi."

Không sai! Người sói biến thân cùng ánh trăng lực lượng có rất lớn quan hệ, chủ yếu là vì lang tộc thời điểm hưng phấn nhất chính là lúc trăng tròn, cho nên loại hưng phấn cảm giác này lan truyền vào tận đời sau là lang nhân mãi không phai đi, cuối cùng biến thành loại "biến thân khi trăng tròn" này.

Cái này cùng với tinh tú trận pháp tỉ như Tinh Hà Kiếm Trận là một đạo lý, lấy tinh tượng làm bản cò, người vì người chơi cò, lấy tinh tú phương vị làm mắt trận thông qua đó dẫn dắt trận pháp uy lực, cũng không phải chân chính lấy đến tinh tú nhật nguyệt năng lượng.

Bằng không mặt trăng làm sao trải qua mấy năm ánh sáng khoảng cách đem lực lượng truyền tới chỗ này? Cái này kì thật là lang nhân vấn đề tâm lý, lang nhân trưởng thành về sau có thể không chế loại này tâm lý sẽ có thể tùy ý biến thân.

Tất cả mọi người ngoại trừ Thanh Linh đều bắt đầu bận rộn, Vũ Tiêu Linh thu dọn đồ đạc, Vũ Tử Mạch tắc chạy đến hơn trăm mét bên ngoài một mảnh trên đất trống, triệu hồi ra một ít màu xanh lá phù văn không biết trên mặt đất phác họa lấy cái gì đó.

Thanh Linh lúc này thời điểm chỉ là thân thể có chút biến hóa, tinh thần lại rất thanh tỉnh (ít nhất trước mắt xem ra cái kia "Trị liệu" còn không có như xe bị tuột xích), nàng xem thấy những người khác bận việc mình cũng có chút ngồi không yên: "A A A ta làm gì à?"

"Người ở chỗ này trung thực ngồi đợi, thân thể có cái gì không thoải mái nhớ kỹ trước tiên nói ra, " Vũ Lâm phát tay lại để cho Thanh Linh chớ lộn xộn.

Giờ phút này lang nhân thiếu nữ bên người dị tượng đã rõ ràng đến người bình thường cũng có thể nhìn ra được: Từng đợt luồng khí xoáy chính vòng quanh nàng bốn phía bay múa, càng lúc càng nhanh trong gió lốc hiện ra không bình thường cổ ánh sáng màu xanh đậm, Vũ Lâm tại Thanh Linh bên người trong phạm vi 20 m cũng có thể cảm giác được từng đợt lúc lạnh lúc nóng khí lưu tại luân chuyển xuất hiện, xa hơn một bước thì xanh đậm sắc gió lốc như là lưỡi đao bình thường có đủ thực chất, trên mặt đất đá vụn chỉ cần cùng khí xoáy hơi chút tiếp xúc sẽ bị một phân thành hai, Thanh Linh dưới chân chân lông đã bị cắt cùng với cái bàn nhang muỗi...

Nhẹ nhàng lướt qua, tiến về đám Vũ Tử Mạch một bên.

Với tư cách người trong cuộc lang nhân thiếu nữ đứng ở nơi này hết thấy dị tượng chính giữa, bên người nàng phạm vi là cực kỳ bình tĩnh, chỗ đó tựa như là mặt bão đồng dạng an toàn. Thanh Linh đối với cái này do chính mình dẫn phát kỳ lạ hiện tượng đương nhiên không chút nào sợ hãi, nàng chỉ là tò mò nghiên cứu lấy bên người luồng khí xoáy, phát hiện mình có thể hơi chút khống chế chúng, lập tức cao hứng trở lại:

"OA OA OA! Ta cũng biết phóng ma pháp a! Cái con rắn kia không thể nói ta không có đầu óc rồi!"

Nàng nói chính là Tiểu Thanh, bắt quá..

Chỉ bằng những lời này, nàng cái này đầu óc vẫn không sai biệt lắm chỉ là ở trẻ thơ mức độ. Cho nên chúng ta có thể dễ dàng thấy tu vi tăng lên chỉ vèn vèn tăng lên khả năng tính toán, cùng IQ không quan hệ.

Đột nhiên..

Một màn kia tựa như là một quả hàng đạn nện ở trên mặt đất, nguyên bản coi như "Nhu hòa" xanh đậm sắc gió lốc tại bỗng nhiên co rút lại về sau vậy mà thoáng cái hướng bốn phương tám hướng đã xảy ra nổ lớn, chỉ thấy được vô số xanh đậm sắc sóng xung kích dùng Thanh Linh làm trung tâm khuếch tán đi ra ngoài, chỗ đến cát bay đá chạy thanh thế kinh người, toàn bộ mặt đất đều ở đẳng cấp vài phần giây bị cứ thế mà cắt đứt xuống một tầng.

Toàn bộ lưới phong bạo tiến đến chỗ mấy người đều bị quanh người Vũ Tử Mạch khí trắng ngăn lại. Còn tốt bốn bọn hần tu vi cao thâm, nếu là nguyên bản áng chừng 100 mét bán kính là an toàn khu thì tu vi yếu chút hần là toàn thân đầy vết cắt.

"Ngao —— "

Một tiếng như là theo đám mây truyền đến xa xưa sói tru đột nhiên truyền vào trong tai, bốn phía sóng xung kích bỗng nhiên bình thường lại, Vũ Tử Mạch tắc thì dùng cuồng phong thổi tan sở hữu tất cả bụi mù, kinh người một màn xuất hiện tại trước mắt mọi người.

Nguyên bản đất bằng đã hoàn toàn thay đổi, Vũ Lâm trước mặt là một mảnh bán kính chừng trăm mét bằng phẳng vết lõm, những cái kia màu xanh sóng xung kích lại đem vùng này cứ thế mà tước trở thành cái bát, mà hần đang đứng tại cái hố nhỏ biên giới vị trí.

Cái hố nhỏ trung ương, là ngẩng đầu đứng thẳng một đầu cự đại mãnh thú.

Cái này mãnh thú chiều cao chừng bảy tám mét, cho dù bốn chân chạm đất, lại uy mãnh khôn cùng, nàng có như tuyết trắng toàn bộ lông, chỉ có tại bộ mặt cùng vai vị trí có một ít màu đen hoa văn, cái này là biến thân hoàn toàn hóa thú về sau Thanh Linh.

Vũ Lâm lần đầu tiên ánh mắt tựa rơi vào đối phương lỗ tai cùng cái đuôi, cái kia tinh thần hình tam giác lỗ tai, vung qua vung lại tuyết trắng cái đuôi, đều cùng Thanh Linh tại hình người giống như đúc, hoàn toàn là phong đại rất nhiều lần kết quả.

"Ta như thế nào cảm thấy... Cùng sói hơi có điểm khác nhau đâu này?" Vũ Tiêu Linh quay đầu nhìn hồi lâu, rốt cục nhận không được nói thầm đứng lên.

Mà Thanh Linh giờ phút này vẫn đang đắm chìm tại hoàn toàn hóa thú hưng phấn, nàng ngửa đầu nhìn xem cái kia một vòng trăng tròn, lần nữa phát ra to rõ mà có khí thế một tiếng thét dài: "Ngao... Gâu...gâu gâu.. oăng oăng!"

Bốn người:

- ...

Vũ Lâm hí híp mắt, trong đầu nói chuyện:

"Này ăn chùa uống chùa, rà soát cho ta một chút cái này gia hòa kêu là cái gì chủng tộc?!"

"OÁP! Cái gì? Con sói kia à? Đương nhiên nó là lang nhân a, còn có thể là cái.. ặc!"

Hệ Thống đang ngủ ngáp một cái, kể đó nghẹn họng:

"Cái này không phải cmn là chó Husky sao!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Husky

Thanh Linh tiến hóa quá trình so dự đoán còn muốn mạnh mẽ, theo xuất hiện dị tượng đến nàng biến thân hoàn thành cũng tựa vài phút thời gian, nhưng quá trình này vẫn đầy đủ thanh thể kinh người:

Bán kính trăm mét một mảng lớn khu vực lại bị nàng biến thân lúc sinh ra phong áp cứ thế mà tước trở thành hình chén, trong phạm vi tất cả bùn đất nham thạch tan thành mây khói, mãnh liệt nhất một hồi sóng xung kích sau khi chấm dứt, Thanh Linh đã hóa thành một cái thân dài chừng bảy tám mét, thân cao cũng đạt tới ba mét có thừa không lồ mãnh thú, vậy thì thật là so gấu còn đại, chỉ từ cái đầu xem đã uy mãnh rồi, nhưng bề ngoài giống như cũng chỉ có cái đầu tương đối uy mãnh mà thôi.

Vũ Lâm đưa cổ nhìn hồi lâu, lại nghe một tiếng "Ngao ô Oăng" mới rốt cục xác định: "Thật là Husky."

"Đừng làm rộn, cái này làm chính sự đây này."

Ninh Lệ phản ứng đầu tiên đương nhiên là không tin, nàng căn bản không có đem những lời này coi vào đâu, mà là cảm thấy Vũ Lâm lại tại nắm chặt cơ hội chọc tức cái kia ngu ngốc lang nhân, hơn nữa bình tĩnh mà xem xét hẳn cảm thấy trong hồ cái kia khổng lồ khuyến khoa động vật là sói, theo hình thể đến khí thể đều là sói, tuy nhiên bộ mặt đường cong thoáng nhu hòa một điểm a... Nhưng người nhìn tràn ngập sát khí ánh mắt, cái kia tam giác hình dáng đứng thẳng lỗ tai, cái kia sắc nhọn hàm răng...

Thấy thể nào đều là sói nha.

"Gâu gâu Oăng!!!"

Là cuối cùng một tiếng "Gâu" cùng "Oăng" tương đối không dễ lý giải mà thôi.

"Ta không có đùa " Vũ Lâm liếc nhìn Ninh Lệ một cái, "Tuy Husky cùng sói lớn lên rất giống, nhưng cẩn thận phân biệt vẫn có thể nhìn ra được, ta từng thấy tận mắt qua một bộ phận sói là như thể nào diễn biến thành các loại chó bao gồm Hạo Thiên Khuyển, Husky cùng Chihuahua cái gì đều không hiếm lạ, người cho rằng ta sẽ nhìn không ra?"

"Bất quá kì thật có một cái kì quái, vô luận là chủng chó nào đều tại thông qua tu luyện lại một lần nữa diễn sinh thành các loại chó sói, cùng với xà tu luyện thành rồng một loại, là một cái phân tổ quá trình, vì cái meo gì nàng này lại là biến thành Husky đâu?! Càng đừng nói thông qua Băng Sinh Nha ta cam đoan cha nàng là một con sói. Đây đến cùng là tiến hóa vẫn là thoái hóa?"

Ninh Lệ thoáng cái sững sốt, lúc này mới chú ý tới Vũ Lâm trên mặt căn bản không phải nói đùa thần sắc, thẳng này dị thường chăm chú, hoàn toàn là tại trần thuật sự thật, cái này lại để cho cả người hẳn đều có chủng không chân thực cảm giác:

"... Người nói... Đây là Husky?!"

Vũ Lâm dùng sức gật đầu, đầu đều điểm ra tàn ảnh đến.

Vô luận là Vũ Tiêu Linh cùng Ninh Lệ trợn mắt há hốc mồm, chậm rãi quay đầu nhìn về phía Thanh Linh, cái kia cự đại "Sói" hình mãnh thú vẫn đang tại ngẩng đầu nhìn ánh trăng, một hồi ngao ô một hồi gâu gâu gọi bầy...

Vũ Từ Mạch có chút tò mò nhìn qua, không lộ phản ứng, chỉ cảm thấy con cầu cầu mười mét to trước mắt trông mười phần đáng yêu, tuy rằng dữ ton nhưng lại có điểm ngốc đáng yêu bộ dạng.

Nhưng mặc kệ các nàng như thế nào nghĩ, sự thật đã tại trước mắt bày biện, cái này căn bản không phải dùng "Tam quan kiên quyết" bốn chữ có thể khiêng đi qua vấn đề, buộc phải nhìn thẳng vào một cái đồ ập xuống nện tới kinh thiên chấn động: Thanh Linh một cái lang nhân tại hoàn toàn hóa thú về sau lộ ra nguyên hình, là cái Husky...

Nhưng quân hấn khi gió tin hay không a, dù sao Thanh Linh bên kia cảm giác là rất thoải mái, cái này ngu ngốc tiến vào hóa thú hình thái về sau cảm nhận được một loại đã lâu khoan khoái dễ chịu cảm giác, xưa nay bị đè nén lấy lực lượng cùng bản năng một tia ý thức phóng xuất ra, lại để cho nàng đối với ánh trắng om sòm vài phút đồng hồ, sau đó nàng mới chú ý tới vùng hồ bên cạnh đứng đầy mấy cái tiểu đồng bọn, lập tức bốn chân mở ra mà chạy chậm tới.

Có thể tưởng tượng một cái chiều cao bảy tám mét Husky vung hoan chạy chậm là cái động tĩnh gì, theo tam quan tan vỡ trạng thái tri hoãn qua, Ninh Lệ thờ dài ngẩng đầu tựu chứng kiến một trường chưa từng có cự đại hơn nữa răng nhọn trái rộng miệng lớn hướng chính mình ập xuống, nhất thời mồ hôi lạnh đều đi ra:

"... Đợi một lát! Thanh Linh nguoi đây là muốn làm gì! Đã nói rồi đấy toàn bộ hành trình bảo trì thanh tĩnh..."

"Nàng chỉ là muốn liếm nguoi thoáng một phát." Vũ Tiêu Linh kinh hoàng nhẹ nhàng mà bay đến một bên, rất không chịu trách nhiệm mà quảng xuống câu nói, Vũ Lâm chạy trốn nhanh hơn, thẳng này xem xét tình huống không đứng trực tiếp tựu truyền tống đến trăm mét có hơn rồi.

"Liếm ta một..." Ninh Lệ vừa nói ra mấy chữ, cũng cảm giác một cái ầm ập đầu lười từ trên trời giáng xuống nện ở trên người mình, nàng cảm giác mình phảng phất bị một cỗ bay nhanh siêu xe trước mặt đụng phải thoáng một phát, nếu như không phải tu vi còn đó, chỉ sợ cái này một liếm đều đủ đoạn nàng một nửa xương sườn.

Thanh Linh cái này một đầu lười thậm chí đem nàng khiến chấn linh lực khó khăn lắm mới ngưng tụ đều bức cho đi ra, phát hiện mình trên người khắp nơi đều lông lánh hơi mờ quang mang: Tầng này quang mang lại để cho nàng không đến mức bị Thanh Linh không cẩn thận xé toang nửa phần thân thể, nhưng không có thể bảo trụ nàng quần áo mới.

Đội Vũ Lâm cùng Vũ Tử Mạch và Vũ Tiêu Linh ba cái này không có lương tâm gia hỏa đã chạy tới cứu tràng thời điểm, Ninh Lệ đã muốn khóc: phảng phất mới vừa chịu qua một vòng oanh tạc rồi, toàn thân vải có ba phần nằm tại trong bụng Thanh Linh...

Vũ Tiêu Linh lập tức giơ chân đạp Vũ Lâm ra, hướng về phía Ninh Lệ hộ giá cho nàng hai bộ đồ mới.

Ninh Lệ cúi đầu nhìn trên đất rách rưới quần áo, lại nhìn Vũ Tiêu Linh mới cung cấp quần áo, chỉ cảm thấy phần ngực rộng thùng thình, nước mắt đều nhanh ra rồi, "các nguoi ai có biện pháp cùng Thanh Linh trao đổi hay sao? Hiện tại nàng ngoại trừ ngao ô cũng chỉ biết gâu gâu rồi..."

Giờ phút này Thanh Linh còn ở vào phần khởi trạng thái không có tỉnh táo lại, nàng căn bản không biết mình cho phía dưới những cái kia nho nhỏ tiểu đồng bọn mang đến bao nhiêu phiền phức, chỉ là nghiêng đầu có chút hăng hái mà nhìn xem Vũ Tiêu Linh tại đầu mình bên cạnh bay tới bay lui, cổ uốn qua uốn lại như là không an phận con chó nhỏ... cầu cầu, ngẫu nhiên nàng sẽ rướn cổ lên ý đồ lại đi liếm nàng một ngụm, bất quá người kia cơ linh hơn Ninh Lệ nhiều, trước tiên chạy đi không chút do dự.

Dù sao bị chó liếm cũng chả vui về gì cho cam.

Vũ Tiêu Linh vòng quanh Thanh Linh đầu đã bay nửa ngày, xác nhận đại cầu không cần người về sau mới dám tới gần một điểm, kéo cưỡng hòng cùng nàng trao đổi đứng lên: "Cầu cầu! Nguoi có thể nghe thấy ta nói chuyện không?!"

Thanh Linh lỗ tai run bồng nhúc nhích, linh nấn mà chuyển hướng Vũ Tiêu Linh, sau đó nàng dùng sức gật gật đầu, một bên gật đầu một bên hồng hộc thở, cái đuôi vung cơ hồ cát bay đá chạy, thấy như vậy một màn Ninh Lệ dù là không nguyện ý tin tưởng cũng chỉ có thể nhận mệnh: Chính mình xem là lang nhân nuôi một tháng cô nương này, nhưng thật ra là cái Husky tinh...

Chính thức sói làm sao có thể như vậy vầy đuôi!

Vũ Tiêu Linh xác nhận Thanh Linh có thể nghe hiểu tiếng người, trong nội tâm hơi định, tiếp lấy lớn tiếng hỏi: "Vậy nguoi có thể nói lời nói không?!"

Thanh Linh há to miệng: "Ngao... oăng?"

"Có thể nghe không thể nói, cái này ngu ngốc... Tiến hóa về sau so với trước càng vô dụng, " Vũ Tiêu Linh phi kiểm theo giữa không trung rơi xuống, mặt mũi tràn đầy dờ khóc dờ cười, "Ta lúc trước vậy mà khẩn trương suốt nửa ngày, còn lo nghĩ nàng tiến hóa về sau lợi hại lên..."

Vũ Tiêu Linh lúc trước tưởng tượng qua Thanh Linh biến thân về sau sẽ phát sinh cái gì, liệu mạng nào bỏ... nàng tưởng tượng đến Thanh Linh biến thân về sau không không chế được bắt đầu đại sát tứ phương, vô số thiên phú thần thông tung đi ra, tưởng tượng Vũ Lâm sẽ như thế nào cùng cuồng bạo hóa Thanh Linh quần nhau, thậm chí suy nghĩ một chút chính mình bình tĩnh tại phía sau chỉ huy ngăn con sóng dữ cảnh tượng, tóm lại nàng cảm thấy Thanh Linh biến thân tới hôm đó nhất định là cái gió tanh mưa máu đêm không ngủ, dù sao một cái lang nhân chuẩn bị siêu tiến hóa, mà chung quanh không có chính thức hiểu được như thế nào đem hấn áp chế chuyên nghiệp nhân sĩ, "Không không chế được" tựa hồ là không thể tránh khỏi.

Kết quả hiện tại xem xét, đêm không ngủ xác thực là có, gió tanh mưa máu còn kém một chút: cầu cầu hiện tại vội vàng chỗ đến vùng hoan đào vùng hồ, đào trừ hình thể không tính, từ đỉnh đầu đến cái đuôi đều lộ ra một cỗ cả người lẫn vật vô hại sức mạnh, lúc trước nào bỏ một loạt cử động tất cả đều không dùng được...

Thanh Linh biến thành hóa thú hình thái về sau tựa hồ liền chú ý lực trình độ cũng trở về đến sinh vật nguyên thủy cấp bậc, nàng cách Vũ Lâm bọn người gần như vậy, lại hoàn toàn không có chú ý tiểu đồng bạn đang nói cái gì, rất nhanh cái này ngu ngốc cô nương chú ý điểm lại tại địa phương khác, nàng bắt đầu nhanh nhẹn mà tại bốn phía đi dạo đứng lên, một hồi chạy tới ngậm cái "Hòn đá nhỏ" (cối xay tầm đó kích cỡ) chính mình ném chính mình nhặt, một hồi tìm địa phương dùng chân trước sẽ cực kỳ nhanh đào cái hố to cũng không biết ý định làm gì, mà tới đa thời điểm thì là chẳng có mục đích bốn phía chạy chậm, như vậy một đầu cự thú cấp bậc quái vật khổng lồ chạy lên động tĩnh có thể nghĩ, nhưng không khỏe cảm giác cao nhất hay vẫn là nàng một bên chạy một bên vung đuôi...

Hôm nay thật rực rỡ bộ dáng quả thực không đành lòng nhìn thẳng, Vũ Tiêu Linh cảm giác mình đừng nói không dám đối mặt kịch cùng tiểu thuyết bên trong lang nhân, nàng đời này chỉ sợ liền từ điển cũng không dám đối mặt rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85

Vũ Lâm có chút không đành lòng nhìn Thanh Linh âm âm ỉ ỉ như vậy.

Thanh Linh xác thực như hán từng nói bảo trì thanh tịnh, nhưng đồng thời tinh thần của nàng cũng rõ ràng thuộc về trạng thái phản khởi, lang nhân thiếu nữ (tạm thời hay vẫn là dùng cái từ này a) phải thỏa thích tiêu xài năng quả thừa tình lực, nếu không tự không có biện pháp trở lại bình thường cái kia hình thái, ở trong đó cụ thể nguyên lý không rõ, đại khái cùng trăng rằm... Ấc, cùng bím bím uy lực có quan hệ.

Hoặc có thể thuộc về giống loài quan hệ.

Tóm lại đúng là bởi vì nguyên nhân này, Vũ Lâm cùng mặt khác ba người phải ở chỗ này nhằm chán mà xem một cái Husky như thế nào lăn qua lăn lại, ăn, tại trong mắt Vũ Lâm cái này là lăn qua lăn lại bán manh.

Một cái yên bình phù văn tung ra, tác dụng của nó là làm dịu tinh thần cường chế tính, tuy nhiên chỉ có tác dụng 1 lần. Yên Bình Phù Văn tựa như một làn sương ập tới, thẳng về phía con chó to.

Cái kia hai tầng lầu cao cự đại thân ảnh tại trong một mảnh sương khói bị hun vài phút đồng hồ, rốt cục để kháng không nổi nồng đậm buồn ngủ, lay động hai cái âm âm ngã xuống, lập tức "Ầm ầm" một tiếng, cả mặt đất đều đang chấn động. Vũ Lâm tại một mảnh bụi mù chứng kiến cự đại thân ảnh bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, đây là rốt cục khôi phục hình người rồi.

Bất quá hán còn chưa kịp thấy rõ đến cùng chuyện gì xảy ra, đã bị Ninh Lệ một cái tát đập đến một bên, bị cường chế di dời, thiếu nữ tự cùng trong nhà nữ chủ nhân khí thế mưng mưng: "Người đi một bên đợi, đưa lưng về phía bên này ai cũng không được nhìn lên! Ta phái tiểu người giám sát!"

Vũ Lâm bữu môi chạy ra một bên nhìn xem, tự nhủ vương bát đản niệm kinh, có thể được con Hoàng Phong đại yêu coi trọng khinh thường chi, chỉ một thoáng ba người kia ôm theo mặc quần áo Thanh Linh tới rồi.

"Vũ Lâm Vũ Lâm Đại phối đản!" Thanh Linh thoát ly hun hương phạm vi về sau rất nhanh tự lại tinh thần, nàng cao hứng bùng bùng mà theo trong ngực Vũ Tiêu Linh nhảy đến trên mặt đất, cầm lấy Vũ Lâm cánh tay dùng sức dao động, "Thế nào thế nào, ta rất lợi hại a!"

Vũ Lâm giờ phút này đột nhiên ý thức được một cái phi thường phi thường con mẹ nó vấn đề:

Nàng vừa rồi hưng phấn quá độ, biến thân về sau một mực đang bận lấy chỗ đến vùng hoan, căn bản không biết mình đến tới cùng biến thành cái dạng gì.

Hiện tại hán với tư cách nàng tạm thời người giám hộ, phải nghĩ biện pháp cho cái này xui xẻo cô nương giải thích hết thầy chân tướng...

Tuy nhiên xuất thân bề ngoài giống như có chút kỳ quái, nhưng Thanh Linh với tư cách "Lang nhân" thân thể tổ chất quả nhiên không phải là giả, mặc dù bị những cái kia hiệu quả mạnh mẽ hun hương theo hóa thú hình thái bức về nhân hình, tinh thần của nàng lại như cũ rất đủ, hiện tại vừa hóa thành nhân hình liền bắt đầu đuổi theo Vũ Lâm cùng Vũ Tiêu Linh hỏi thăm về vừa rồi chính mình biến thân chi tiết, cơ bản tư tưởng tự một cái:

Ta rất lợi hại đúng không?

Nói thật, theo vài cái góc độ giảng.. Xác thực rất lợi hại.

Vũ Tiêu Linh đương nhiên sẽ nắm chặt cơ hội đối với Thanh Linh gọi nước lạnh: "Người trước đừng kích động rồi, trở về ngắm lại giải quyết như thế nào người cái này biến mất lần thân liền đem quần áo đều xé rách vấn đề a ta cũng không phải người bảo mẫu, suốt ngày đi theo phía sau người cho người rách quần áo mới."

Thanh Linh lúc này mới hơi chút an tĩnh lại, nàng cúi đầu nhìn xem vừa rồi Vũ Tiêu Linh cho mình thay đổi quần áo mới, đối trước mặt cái con kia gần đây xem không thuận mắt hút máu quý cũng có chút ít lòng cảm kích, vì vậy lang nhân cô nương rất khó được mà đối với Vũ Tiêu Linh nói tạ:

"Vừa rồi cảm ơn a, ta đều không có nghĩ đến cái này... Bất quá y phục vấn đề này ngươi bình thường là giải quyết như thế nào hay sao? Ta cảm giác rất thần kỳ à! Ngươi thường xuyên xông xao thoáng cái tự biến thành một đoàn con doi..."

Vũ Lâm đối với Thanh Linh vẫy vẫy tay: "Thanh Linh a, có một việc ta cần nói cho ngươi biết... Hy vọng ngươi có chuẩn bị tâm lý."

Thanh Linh lập tức cao hứng mà nhảy tới: "Nói đi nói đi, ta tâm lý tố chất tốt lắm!"

Vũ Lâm nhìn xem Thanh Linh trên mặt cái kia đơn thuần thanh thoát nụ cười cũng cảm giác mình nói không ra lời, nhưng hẳn hay vẫn là cần rằng: "Thanh Linh a, ngươi biết rõ Husky không?"

"Biết rõ a, " Thanh Linh mặt mũi tràn đầy nụ cười, "Một loại chó rất ngu ngốc rất ngu ngốc, bất quá rất thú vị, chủ thuê nhà ngươi muốn dưỡng một cái? Không có vấn đề, ta giúp ngươi tìm, cam đoan cho ngươi tìm một cái thật ngoan đấy..."

"... " Vũ Lâm một cái tát vỗ vào trên trán: "Mẹ nó, nói không được nữa."

Ninh Lệ trên mặt biểu lộ so Vũ Lâm còn bất đắc dĩ, nàng thở dài, ngẩng đầu nhìn xem đã trầm xuống ánh trăng, thuận tay đem bên chân túi du lịch ném cho Vũ Tử Mạch: "Nói không được vậy trở về rồi hãy nói, chúng ta thu dọn đồ đạc về nhà a, ở bên ngoài trì hoãn thời gian đã đủ dài rồi."

Thanh Linh không hiểu ra sao mà nhìn xem Ninh Lệ cùng Vũ Lâm, làm không rõ ràng hai người này muốn nói lại thôi tình huống là chuyện gì xảy ra, bất quá rất nhanh nàng tự không hề chú ý vấn đề này, mà là vui sướng chạy tới chạy lui hỗ trợ thu lại đồ đạc: Dù sao cũng là Husky nha.

Vì vậy lần này làm cho không người nào có thể đưa bình luận "Thanh Linh siêu tiến hóa" hoạt động cứ như vậy tạm thời viên mãn mà kết thúc, một chuyến bốn người kiêng bao lớn bao nhỏ ly khai cái phiên này đã hoàn toàn thay đổi đất hoang, chỉ để lại đoán chừng đến buổi sáng mới có thể tán đi gay mũi hun hương cùng với đầy đất khe rãnh hồ to

Cái này nhất định sắp thành phạm vi xung quanh một cái chủ đề, có thể làm đề tài nói chuyện cho nam ngoại ô lão đầu lão thái thái đoàn đội mấy ngày sắp tới, nhưng cái kia đã cùng Vũ Lâm không có vấn đề gì rồi.

Đã về đến trong tửu quán Vũ Lâm bọn hắn đối với cánh bên trên đồng phát sinh sự tình hoàn toàn không biết gì cả, hiện tại bọn hắn muốn đối mặt chính là một cái khác phiên toái vấn đề.

Thanh Linh chính về mặt tuyệt vọng mà ngồi trong phòng khách trên ghế sa lon, cùng chung quanh ba người lần nữa xác định: "Các ngươi thật sự nhìn rõ ràng... Là Husky à?"

"Ngươi tự nhìn xem a, " Vũ Lâm đem một cái thiết bị chuyên môn đặc biệt ghi hình móc ra, là một loại pháp khí ghi hình (tác dụng tương đương camera điện thoại, nhưng có thể phát ra ảnh chiếu 3D ra ngoài) "Đây là ngươi biến thân về sau hình ảnh, chính ngươi phân tích a, chúng ta nói không tính, chính ngươi xem."

Một cái uy vũ bá khí cường đại tiêu sái xinh đẹp đáng yêu... Husky, chính rong ruổi tại khắp nơi trên đất là vùng hồ cánh đồng, vùng hoan lân qua lân lại, ngâm thạch đầu đảo vùng hồ, bốn đại cơ bản công mọi thứ thành thạo.

Thanh Linh nước mắt tại chỗ tự ra rồi: "Thật là cái Husky a... gâu.. "

Đám người:

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Cổ Huân Nhi dò tìm

Hoàng hà nước nặng phù sa chảy xuôi theo lục địa, ba ngàn vạn con sông bắt đầu từ Hoàng Hà nước nặng phù sa nuôi lớn ngàn vạn cái quốc gia bên bờ sông. Không biết bao nhiêu đất nước trong dòng sông dài lịch sử quỳ bái Hoàng hà, coi nó là biểu tượng cùng là hóa thân của loài rồng cao xa vợi vợi trên trời cao.

Thanh Ngư Hà, một nhánh Hoàng Hà. Một chi nhân mã đang tại chỗ thiết lập một cái khổng lồ pháp trận. Pháp trận tạo thành từ trăm binh lính, một thiếu nữ cùng một kiếm cấm ở tâm, khí thế tựa như núi non cao sa vợi vợi, tự xưng - Côn Lôn Trận.

Côn Lôn vạn long chi tổ, là năm đó Cổ Quốc kiến quốc thành tựu lấy được tới Trung Nguyên Tổ Long khởi nguồn. Tương truyền quá khứ mấy vạn năm trước Cổ hoàng đầu tiên đoạt tới Trung Nguyên Tổ Long chính là lấy thân vì làm người sử dụng. Côn Lôn vì cần kiếm cùng với Trung Nguyên Tổ Long phạm trần hóa thân lười kiếm, đúc thành một thanh Thiên Long chi Tử kiếm.

Trung Nguyên Tổ Long có hai bộ phận, lần lượt là phạm trần hóa thân cùng siêu phạm hóa thân, cái trước đối ứng phạm nhân một giới, cái sau đối ứng tu sĩ một giới, hai cái đối lập nhau nhưng bổ sung lẫn nhau thành tựu thái cực.

Mà Cổ Hoàng lấy Trung Nguyên Tổ Long phạm trần hóa thân làm kiếm chính là lấy phạm trần một giới đúc thành một thanh Thiên Từ kiếm, từ đó khắp thiên hạ không ai dám tiếp một kiếm của hắn.

Kiểm gọi, Hồng Trần Kiếm. Tên như ý nghĩa, chỉ cần là tu sĩ, bị Hồng Trần Kiếm chém trúng tu vi tất sẽ bị đọa xuống còn phạm nhân. Ngược lại, phạm nhân chém trúng ắt không có tổn thương.

Mà nay, trăm binh lấy làm trận pháp, Cổ Quốc công chúa Cổ Huân Nhi làm mắt trận, lại thêm một thanh Hồng Trần Kiếm làm tâm trận, có thể thông qua câu dẫn Trung Nguyên Tổ Long, diễn tả lại Trung Nguyên Tổ Long đã từng thấy qua hình tượng.

Dù Hồng Trần Kiếm này chỉ là bản không đầy đủ, đạo nhái mô phỏng đi ra từ chân chính Hồng Trần Kiếm, nhưng nó vẫn sở hữu lấy Hồng Trần Kiếm nên có được khí tràng cùng ý chí.

Mà Cổ Huân Nhi lúc này đang đứng ở giữa Côn Lôn Thái Cực Trận, chìm đắm vào bên trong Trung Nguyên Tổ Long Long mạch khí tượng, thiên địa xung quanh nàng nhộn nhịp hẳn lên. Từng tràng hình ảnh thấp thoáng động, có thương khung kinh khủng cự thú tại bên trong hoàng hà bơi lội, có khung bố hình người cánh chim tồn tại từng bừng xuyên qua tầng mây bước qua đại địa.

Hết thấy chỉ là ảo giác.

Cổ Huân Nhi tiếp tục thôi động Côn Lôn Thái Cực Trận, những cảnh tượng vừa rồi có thể là xảy ra ở vào một nơi nào đó xa xôi vô cùng, cũng có thể là ở một cái cực kỳ xa xưa thời gian, không nhất thiết phải là vào hiện tại cùng địa điểm này. Chỉ cần là Trung Nguyên Tổ Long bị ẩn tượng mạnh mẽ đều có thể bị nó hiển hiện ra.

Tiếp tục thôi diễn.

Từng đầu khủng bố hư không cự thú tiếp tục hiện hóa, bên trong xen lẫn vô số bóng người, có mặc đạo bào Đạo Môn tu sĩ ứng đối lời kiếp ngập trời vung ra một quyền, có Nho tu hoàn không xuất thế lấy bút làm binh lấy hư không làm mực, viết ra một chữ sập cả trời, lại có đầu đội vương miện Thiên Từ toàn thân ngập tràn long khí.

Những người này cùng thú này đều là tại xa xưa quá khứ bên trong độ kiếp, phá toái thành tiên, cho nên mới có ngưỡng vọng được Trung Nguyên Tổ Long quan sát cùng ghi nhớ.

Hình ảnh đột nhiên dừng lại, kẻ đó Cổ Huân Nhi mỉm cười nhẹ:

"Đến rồi."

Lấy nàng làm tâm, trăm binh làm điểm giới hạn, một vòng tròn bán kính một dặm hiện ra, bên trong quanh cảnh hiện lên tràn ngập cùng hiện tại khác biệt, vẫn là không gian này, nhưng hiện ra nhưng lại là trong ánh hoàng hôn chiều tà cảnh tượng.

Cổ Huân Nhi nhìn về phía trước, chỉ thấy một đầu rắn màu xanh đang nằm vắt vẻo trên cành cây phía trước, nhẹ nhẹ đong đưa lưỡi, hai cặp răng nanh nhẹ há ra tựa như đe dọa. Kế đó một người xuất hiện, cười lên trên phi kiếm, nhẹ nhàng đong đưa về phía đầu xà kia, cẩn thận nhảy xuống mặt đất, từng bước tiến về phía đầu xà kia.

Cổ Huân Nhi đột nhiên hít nhẹ một hơi, sững sờ không thể tin nổi nhìn về người trước mặt: Là nàng.

Sao có thể!!!

Kẻ đó "Cổ Huân Nhi" nhẹ nhàng giơ tay lên, điểm nhẹ một cái vào đầu của con rắn nhỏ kia, lập tức một cỗ vô cùng thần thánh khí tức từ Thanh Ngư Hà đảo qua, ngập trời khí vận cùng thần bí trong cõi u minh lực lượng đảo qua, tiến nhập vào bên trong đầu xà nhỏ kia.

Kẻ đó có thể thấy thiên địa bị kéo dẫn kinh người, đầu xà nhỏ trong cõi u minh đột nhiên bùng chốc hóa thành một con khổng lồ thần long dài ngàn trượng, uy uy vũ vũ, móng vuốt sắc nhọn tựa kiếm ý mệnh mông, từng mảnh vảy diễn sinh thiên thời địa lợi, đầu không phải là dạng đầu chó cũng không phải là đầu lạc đà sừng hươu như trong sách mà càng hướng về loại đầu thần lân, thiên hướng chiến đấu rõ rệt.

Thần Long?!

Sao có thể!! Long trong thiên địa này đã tuyệt tích, chỉ còn lại những con á long ở quanh đây, thiên này địa này sao có thể sinh ra một con thần long? Trừ khi đây là..

"Tận dụng Trung Nguyên Tổ Long phong chính!"

Cổ Huân Nhi kinh hãi, đồng thời nàng lập tức nghĩ tới một khả năng. Nhưng khả năng này là nàng không thể tưởng tượng nổi một khả năng.

Cần hiểu Trung Nguyên Tổ Long công dụng, đó chính là một thanh lợi khí giết người, nhưng đồng thời cũng là một tấm khiên vô cùng vững chắc. Cổ Quốc khai phá Trung nguyên Tổ Long tiềm chất, có thể dùng nó chém giết địch nhân khí vận số mệnh, cũng một dạng để cho bản thân khí vận tăng

mạnh.

Cái thứ nhất chỉ có Cổ Quốc Hoàng thất người có thể dùng, cái thứ hai phàm là có bản lĩnh phong thủy sư có thể dùng.

Nên biết khí vận số mệnh tựa như quỹ tích sinh mạng, phàm nhân số mệnh suy giảm chính là mất tiền bạc, ốm đau bệnh tật, mà tu sĩ số mệnh đại giảm thì là mất đi xu cát tị hung tiềm chất cùng với tùy thời bộc phát mà ra tâm ma.

Cho nên, khí vận tựa như mặt đất, mặt đất vững mới có thể xây được lầu cao vạn trượng.

Mà "người này" chỉ vẹn vẹn dùng nó để phong chính cho một đầu rắn nhỏ. Đây là cỡ nào đại tài khí thô.

Trừ khi... hắn có thể không giới hạn câu dẫn Trung Nguyên Tổ Long lực lượng.

"Làm sao có thể!"

Cổ Huân Nhi kinh ngạc, nàng hiển nhiên không thể nào tiến hành điều động Trung Nguyên Tổ Long long mạch đến trình độ này, kể cả hiện tại Cổ hoàng cũng cần tiến hành điều động Trung Nguyên Tổ Long thông qua chân chính Hồng Trần Kiếm.

Có thể tiến hành điều động tùy ý xưa nay cũng chỉ có một: Tiên Hoàng - Cổ Hoàng Đế.

Xưa nay Cổ Quốc có vô số vị Cổ Hoàng, nhưng chỉ có một Cổ Hoàng Đế, Đế trong hoàng vị, người sáng lập Cổ Quốc năm đó.

Đương nhiên, càng quan trọng hơn là hắn có thể giấu diếm bản thân khỏi Trung Nguyên Tổ Long quan sát, thậm chí thay đổi hình ảnh nó quan sát được, chuyện này dựa theo cô tịch ghi chép dù cho có là Cổ Hoàng Đế cũng không làm nổi.

Rút kiếm, trận tan.

"Cần phải gấp rút báo tin cho phụ hoàng."

Cổ Huân Nhi đưa ra quyết định, giong tay lên, lập tức từ bên ngoài doanh đi tới một vị người trẻ tuổi mặc binh giáp, người này tuấn tú bất kham, tuy nhiên toàn thân gầy như que củi, hai chân dài ngoằng, nhìn qua là biết chuyên tu một loại tốc độ công pháp, tùy thời có thể bộc phát.

Lên đến tu sĩ loại này tu luyện võ kỹ cũng sẽ không đối thân thể sinh ra cái gì đặc thù đặc điểm, nhưng một số cực đoan tính công pháp vẫn sẽ khiến thân thể sinh ra dị tật.

"Mau chóng về cung, trao cái này cho phụ hoàng."

Cổ Huân Nhi ném về phía gã một tấm ngọc giản, bên trong ngọc giản này cất chứa toàn bộ cảnh tượng vừa rồi cùng với suy đoán của nàng.

Quả nhiên, có thể điều động Trung Nguyên Tổ Long không phải hạng người tầm thường.

Kể đó nàng tầm mắt nhìn về phía xa xa, hạ lệnh toàn quân tiến lên.

Trong ảo tượng, người kia đã từng hướng về phía đó tiến hành điều tra một cọc sự việc nào đó.

Mà cùng lúc này.. Vũ Lâm đang ngồi rung đùi lác lác tại Cổ Ngư Trần tiến hành cho Thanh Linh trị liệu tâm lý. Đột nhiên hắn nhũn mảy, toàn thân cảm giác như bị điện giật,瑟瑟 sở:

"Có người thông qua số mệnh tìm kiếm ta!?"

Bấm ngón tay, lần ngược lại, nguyên lai là lần trước lợi dụng Trung Nguyên Tổ Long cho Tiểu Thanh phong chính dẫn dắt đại năng tìm kiếm, người này không tệ, có thể tìm được đến cảnh tượng hắn cho Tiểu Thanh phong chính mặc dù hắn trong cõi u minh đã làm nhiều loạn cảm hưởng của Trung Nguyên Tổ Long lúc đó. Bất quá khẳng định là không thể lần ngược tìm đến hắn, hắn không chỉ làm nhiều loạn quá khứ vận mệnh tuyến của mình mà còn cắt đứt hết thảy những gì liên quan tới Trung Nguyên Tổ Long, trừ khi có am hiểu số mệnh Tiên Nhân đến đây tìm hiểu mới được.

Bất quá cùng lúc, bấm ngón tay tính toán, cảm giác tại phương Tây có gì đó đang chờ mình, hơi do dự, kể đó lấy ra truyền tin lệnh bài, triệu gọi một cái tuổi trẻ Kim Đan kỳ Bồ Thiên Các đệ tử đưa Ninh Lệ các nàng tiến về Bồ Thiên Các.

Nguyên vốn muốn chơi tiếp mấy ngày nay tình huống có chuyển biến, vậy tay cùng với Vũ Tử Mạch chuẩn bị quay trở lại nửa tháng trước diệt đi Huyết Sát Môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thiên Ngoại Ma Thân triệu hoán

Tạm quay trở lại vài giờ trước.

Huyết Sát Tông phế tích nửa tháng nay sau khi bị Vũ Lâm trước khi rời đi tặng cho một mồi lửa đồ sụp hiện tại đã không sai biệt lắm bị đào ra toàn bộ. Hàng vạn cái thi thể phơi khô dưới ánh mặt trời nóng rực, mùi hôi thối bốc lên nồng nặc. Ngàn vạn con chim câu hồn, quạ đen cùng yêu ma ăn xác thối tụ tập quanh miệng hố, chỉ chờ mấy thân ảnh bên trong rời đi để tiến hành ăn uống no say.

Mà mấy thân ảnh bên trong miệng hố lúc này đang phủ phục xuống dưới nền đất, tay cầm theo cổ xưa pháp trượng, pháp trượng tạo thành từ cổ đại xương đùi người, vể lên trên mặt đất rất nhiều phù văn pháp trận đã thất truyền từ lâu, người người xem đều không hiểu, thậm chí có khi cả Vũ Lâm cũng đều không hiểu.

Đứng lên từ góc bên trái là một người trông hết sức kì lạ, hần cao đến ba mét hơn, tay chân cổ dài ngoằng, toàn thân xám ngắt, hai mắt tựa như mắt cá chết, đầu đội một cái lông chim mũ miện, dưới hạ thân quần một cái khổ da cá sấu, rõ ràng một bộ người nguyên thủy khí chất, nhưng những hình xăm trắng xóa trên người khiến thân phận của hắn rõ ràng.

Tây Độc Cổ Vu.

Tây Độc Yêu Nhân truyền thừa từ lâu, gần như tách ra làm một hệ thống tu luyện khác biệt cùng tu chân, trong đó Vu hệ tu luyện vốn là Tây Độc Đạo đặc sản càng là không liên quan gì tới tu chân, bọn hắn có chính bọn hắn truyền thừa.

Đương nhiên, cũng không phải toàn bộ yêu nhân đều là đi theo Vu nhân phương hướng, chỉ có một bộ phận rất nhỏ mà thôi.

Cổ Vu ngẩng đầu lên, vẻ xong, phía dưới chân hắn vô số phù văn âm âm vận chuyển, liên miên bất tận, lại nhìn qua mấy góc còn lại mấy cái ma tu không biết chỗ nào làm ra một đồng voi sổng cùng phản trắng, vẽ ra một cái xiêu xiêu vẹo vẹo ngũ mang tinh trện.

Cổ Vu trợn trắng mắt, càng xem càng cảm giác không đáng tin cậy: "Các ngươi cảm thấy thứ này có thể có tác dụng à? Bảo các ngươi vẽ ngũ mang tinh trện các ngươi vẽ ra năm cái góc bên trong có bốn cái đều là méo... Còn lại một cái vẫn là góc tròn?"

"Ý tứ đến thế là được, " Một cái ma tu một bên đồ bùng mặt do xấu hổ, một mặt cao hứng, "Tê phẩm đã đề lên, sau đó tìm năm người lấy máu là được rồi!"

"Không đáng tin hàng "

Cổ Vu lắc đầu, nhìn ra một đồng "tê phẩm" bị chất lên bên trong góc, híp mắt, cuống họng gần như rống lên:

"Những vật này lũ các ngươi từ chỗ nào lấy được? Các ngươi cảm thấy có thể dùng?"

"Đương nhiên đáng tin cậy, đều là chúng ta tự mình thu thập, " Một vị nữ tính ma tu phát tay áo tự hào chỉ triệu hoán trện bốn phía đồ vật, "Ma Sồi Ký sinh Lá cây lúc trước đi bên ngoài du lịch thời điểm làm tiêu bản, Răng Doi Hai Đầu là ta đi hang động bắt, đá voi dễ nói, bản thân cái trện pháp này căn bản liền làm từ voi sổng, tóc nữ nhân là chính ta vừa ý thương yêu á."

"... "

Cổ Vu híp híp hai mắt trợn ngập không dám tin nhìn về mấy cái này ma tu, cảm giác bọn hắn là đang tại đùa nghịch chính mình.

Đột nhiên cảm giác lần "nhờ cậy triệu hoán một vị viễn cổ ma thần" này là một cái vô tận hố sâu. Căn bản vốn không nên lặn lội đường xa đi đến đây tiếp nhận lần này nhờ cậy, cái này căn bản là một đám hố hàng, hoàn toàn không đáng tin cậy a.

Nếu không phải vị kia chính miệng nói ra lời nhờ vả, hắn đã sớm một vỗ đi qua đập chết đám này ăn hại.

Đột nhiên nhớ tới triệu hoán vật phẩm còn cần Trăm Năm Hắc Sơn Dương da lông, nhưng hắn tại pháp trận trên tìm một cái lại chỉ thấy một con xinh xắn ửng da: "... Đã nói xong Hắc Sơn Dương da lông đâu này? Cái giày này ở đâu ra?"

Một vị già nua ma tu: "Đây là giày của ta, dù sao trăm năm trước người bán giày nói cho ta biết đây là da dê rừng... Ta suy nghĩ da dê rừng cùng da Hắc Sơn Dương hẳn là không cái gì khác biệt, lại nói cũng không rõ triệu hoán trện cần tốt cùng là da sơn dương đề trăm năm hay là da con sơn dương trăm năm tuổi, dù sao cái giày này chính là cả hai cùng vẽ, không có e ngại..."

Cổ Vu hít một hơi thật sâu, lắc đầu.. đám này triệu hoán ra được đồ vật mới thật sự là gặp quý. Lại nói, nếu toàn thiên hạ ma tu đều như đám này ăn hại, thật cũng không khó hiểu tại sao ma tu một giới đến tận bây giờ chỉ có duy một Hồn Điện đánh ra đỉnh phong.

Một đám thần kinh không bình thường.

"Đề cho ta nhìn xem ah, " Một vị ma tu trẻ tuổi tựa bảy tám tuổi bám lấy Cổ Vu cánh tay lại liếc mắt nhìn Ma Pháp Thư trên tranh minh họa, "Ủm, bày đặt vị trí cũng không có vấn đề gì. Ma pháp trận... Cảm giác còn rất giống, mặt trắng cũng là trắng tròn... Ah xong, điều kiện đã gom góp, chúng ta thử một chút nghi thức chứ?"

Không sai, nghiêm chỉnh mà nói lần này cũng chỉ là thí nghiệm tràng, kì thật cho nên chẳng ai đối với cái này có bao nhiêu coi trọng.

Vị ma tu già nua vừa muốn tiến lên, bên cạnh Cổ Vu nhìn không được đề một câu: "Người xác nhận thật muốn làm loại này lai lịch không rõ triệu hoán nghi thức?"

Vừa nói, vừa chỉ về quyền ma pháp thư.

Ma pháp thư không vấn đề, cái này hẳn lấy nghề nghiệp làm đảm bảo, thân là Vu Sư lâu năm nhìn qua hẳn biết ngay. Mặc dù nó ghi chép chính là triệu hoán thân mình tà thần gì đó, nhưng thân làm Vu sư lâu năm hẳn biết được mấy cái "thần mình" này đứng sau hoặc là một cái Tà Linh, hoặc là một cái cổ xưa ma quỷ dị loại ma tộc gì đó, hoặc cũng có thể là thiên ngoại tà ma nhất tộc.

Càng quan trọng hơn là - ma pháp trận này chỉ có thể mượn diệt tông khí tràng tới làm môi trường, tế phẩm làm dẫn dắt, lại lấy máu mười hai đồng nam đồng nữ làm thù lao mới dẫn dắt được tới. Đồng nam đồng nữ đã có đủ, chỉ cần đi chợ nô lệ muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Khí tràng diệt phái không có vấn đề.

Quan trọng là đảm tế phẩm cùng ma pháp trận.

"Dù sao đều là thí nghiệm a, quản cái gì?"

Vị nữ tính ma tu kia nhún vai, kế đó nắm cái ma tu đi ra mỗi góc của cái ngũ mang tinh trận, ngẩng đầu nhìn, đối ứng ánh sao trời một điểm, kế đó tất cả vươn tay ra, mỗi cái đều lấy một con dao cổ xưa làm từ Tinh Không Huyền Thủ xương cốt, đâm vào ngón tay.

Dao làm từ xương con Tinh Không Huyền Thủ mang theo một tia không gian khí tức, có thể dẫn dắt tới đến từ Tinh Không Thiên Ngoại Tà Thần.

Máu tươi nhỏ xuống 5 cái khu vực, Cổ Vu cầm sách quay đầu nhìn về phía bên cạnh triệu hoán pháp trận. Nhìn thấy ngũ mang tinh méo mó không hề có động tĩnh gì: "Xem ra quả nhiên không thành công. Ta liền nói người chuẩn bị những vật này đều là hồ nháo."

Vị nữ tính ma tu giờ ngón tay ớn ào: "Đó là bởi vì ta máu còn không có nhỏ xuống tới liền lạnh lặn á!"

Chung quanh đang xem náo nhiệt một vòng người nhất thời nhao nhao ngạc nhiên, Cổ Vu khước miệng kéo một cái: Vị này nữ tính ma tu điên rồ thân thể năng lực khôi phục vậy mà lúc này phát uy!

"Thử một lần nữa chứ?" Nữ tính ma tu hứng thú bưng bưng "Lần này ta dùng lực đâm! Khẳng định có thể đâm ra máu tới."

Mấy cái ma tu lại cùng với nàng thử một lần, kết quả chứng minh cái này ma tu căn bản không chế không nổi bản thân thân thể lực lượng cùng trình độ khôi phục.

Đâm một cái cái lỗ thủng, dao còn không có đi ra thì ngón tay nàng liền đã lạnh lặn, tình huống này nhất định để cho người ta dở khóc dở cười, một cái trẻ tuổi ma tu nhìn không được thảm thê: "Người nếu là muốn cùng người uống máu ăn thề liền thành vấn đề."

Nữ tính ma tu lẳng lẳng nhìn xem tay của mình, đột nhiên cắn răng một cái, quay đầu lấy tới từ không gian giới chỉ cầm căn ống hút đi ra: "Cổ Vu a ta thử một lần nữa! Lần này ta đâm xong hướng bên trong đâm căn ống hút. Ta cũng không tin còn có thể mọc ra thịt!"

"... " Cổ Vu lập tức lên một thân mồ hôi lạnh nhìn ra sau: "Các người người nào tới thay nàng thử một chút? Nếu không cái này điên rồ thật cho mình trên người xuyên cái ống a."

Một vị toàn thân cơ bắp ma tu nhìn xem chung quanh, rất tự giác hướng phía trước vừa đứng: "Vậy xem ra chỉ có thể là ta đi."

Nữ tính ma tu kia nắm xưa ăn vào Bì Nhục máu thịt, là một loại yêu ma quỷ quái có lực phòng ngự cùng khôi phục rất cao, cho nên nàng hiện tại có được một loại đặc dị thần thông chính là không nhìn phòng ngự chỉ nhìn lực khôi phục. Chỉ cần là vết thương hở, thịt không rách ra cùng không phải nào bộ tổn thương nặng đều có thể khôi phục.

Bao quát nội tạng. Nhưng cũng sẽ dẫn tới điểm là nàng không khống chế được bản thân khôi phục khả năng.

Năm cái đối ứng ngũ mang tinh trận, còn tốt người thay đổi sao chưa đòi bằng không liền khó lắm, dù sao cái này trận pháp là lấy người vì người chơi, tinh bàn làm bàn cờ a.

Nhỏ máu.

Sau đó..không có sau đó, chính xác hơn là chẳng có sau đó vì chẳng có gì xảy ra.

Nữ tính ma tu nhú mày:

"Có phải hay không là bởi vì nghi thức yêu cầu nhất định phải dùng máu người tới triệu hoán? Chúng ta đổi lại năm cái người bình thường thử một chút, dù sao chúng ta là ma tu, ăn thịt yêu dung hợp thịt ma, có lẽ đã sớm không tính là thuần huyết nhân tộc."

Vừa nói vừa chỉ về đằng sau trời gô mười mấy cái trẻ em nam có nữ có.

"Chúng ta chỗ này kì quái gì đều có, không có chỉ là nhân tộc a, đồng nam đồng nữ tổn thương không được. Bằng không tới bệnh viện làm năm túi huyết tương thế nào?"

"..."

Cổ Vu lắc đầu nhìn nàng, chợt để ý vài chi tiết, kể đó hần lật ra một trang sách, bên trên chép đồ đằng triệu hoán một tôn viễn cổ ma thần cảnh tượng minh họa.

Trang sách trên đột nhiên dâng lên một trận mỏng manh hơi lạnh, sau đó một mảnh quỷ dị hồng sắc xuất hiện tại trang sách trong khe hẹp, cũng cấp tốc lan tràn ra phía ngoài ra.

Cổ Vu gật đầu, quả nhiên không sai.

Triệu hoán nghi thức cũng không có thất bại, nó chỉ là khuyết thiếu một cái điều kiện tất yếu: Triệu hoán ma thần đồ đằng chính là một đạo hạch tâm phù văn, cần đem nó được ánh trăng chiếu rọi để hiện ra chân diện mục!

Bây giờ, nó khởi động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Ngô Quân

Ầm ầm ầm ầm không khí khủng bố khí tràng từ bên dưới cái kia méo mó ngũ mang tinh trần lao ra, lấy xú thể mùi hôi cùng oán hận ý chí xung quanh tràn ngập đại địa, quạ cùng chim câu hồn đang đợi miếng mồi ngon không hiểu thấu đã bay mất tự bao giờ, bỏ trốn mất sạch.

Ầm ầm ầm

Từng tràng tiếng sấm rền vang xung quanh đại địa, nhưng kì lạ là bầu trời không một áng mây, sấm sét chính là phát ra từ bên trong ngũ mang tinh trần, bắt đầu diễn sinh thiên địa nhật nguyệt bốn mùa luân chuyển, hiện ra vô số cảnh tượng núi non sông hồ đại dương liệt hỏa..

Chính là thời không song trận.

"Chạy a."

Cổ Vu suy nghĩ, kể đó nhanh chân chạy sang mười dặm bên ngoài. Nói thật thông thường hần cũng sẽ không thất thố như vậy, nhưng ai bảo lần này làm chủ triệu hoán là đám kia hồ cha ma tu, riêng hần chỉ có tác dụng phụ trợ tính đâu?!

Nói thật nếu bất cứ cái gì được triệu hoán ra muốn biết hần được một cái giày rách làm tế phẩm hiệu triệu đi ra không đại sát tứ phương thật uống công làm thiên ngoại tà thần.

Khác không nói..

Nhìn một chút cái kia khí tràng, nói thật nếu con thiên ngoại tà thần được triệu hoán đi ra không phải Hóa Thần cảnh trở lên, hần ngay lập tức ăn vào khối băng hiệu của mình, mặc dù hần chẳng bằng hiệu gì để nói nhưng người Trung Nguyên ưa thích nói câu này khẳng định nghe rất trâu bò, nói ra ít nhất cũng có thể để cho người người tin phục.

"KÍU!!!"

Một đám loi nhoi ma tu nhìn thấy Cổ Vu trước tiên làm là bỏ chạy cũng hoảng hốt la lên, kể đó lũ lượt bỏ chạy khỏi trận pháp. Nhìn thấy cảnh này Cổ Vu càng thêm đoan chắc: tuyệt đối không bao giờ cùng đám ma tu Trung Nguyên dây vào một đoàn, người Trung Nguyên cũng tương tự, từng đám là một lũ thần kinh có bệnh.

Khả năng đám ma tu này ngốc tại Trung Nguyên quá lâu, cùng với Tứ Hoang đánh thành một đám đầu chó, cùng bản thân người Trung Nguyên đánh thành một đám đầu chó, lại cùng ma tu đánh ma tu tiếp tục đánh thành một lũ đầu chó nữa, gấp 3 lần đầu chó ai mà chơi nổi.

Các người cũng không phải Địa Ngục Tam Đầu Khuyển.

Khác không nói phản ứng của mấy người xung quanh, trên tế đàn ngũ mang tinh trần lập lòe, kể đó ầm vang phát nổ. Vô số khủng bố cùng cực ma khí chí âm tà thuận theo vụ nổ hóa thành một cơn bão tố với trung tâm là nơi từng là ngũ mang tinh trần, đất đai bị cạo phẳng, xác người bị "ăn" đến thiêu thối không còn, còn có kinh khủng sấm sét đỏ rực đánh xuyên qua thỉnh không, một dặm xung quanh hết thấy bị san bằng.

Cổ Vu đang cúi mình xuống đột nhiên thấy sét đánh ầm một cái, một cái ma tu đang trốn bên cạnh hần bị một tia sét đỏ rực như máu đánh trúng, kể đó

biến mất hoàn toàn, chỉ còn sót lại hai cái chân đầm máu vẫn còn đứng đấy, liền là tro bụi cũng không còn lưu lại.

Tựa như tia sét thôn phệ hết hết thảy những gì mà nó đi ngang qua.

Mệnh môn mà cường đại lôi đình chi uy giáng lâm, sấm sét đỏ rực quét qua xung quanh, không chỉ thôn phệ thi thể, liền cả đồng nam đồng nữ cùng đám ma tu cũng thuộc về bị thôn phệ một phương, mà thẳng tới tận vài tiếng sau khi sấm sét đình chỉ chỉ còn lại chưa tới một nửa ma tu còn sống sót.

Sấm chớp ầm ỹ nổ tung chợt yên tĩnh lại khiến cho vô luận là ma tu nhóm cùng với Cổ Vu còn sống đều cảm giác sống sót trong tai nạn. Nhưng tầm mắt Cổ Vu nhanh chóng hội tụ về phía con lốc ma khí, phát hiện ra nó đã bắt đầu ngưng tụ thành hình người, kể đó ẦM tiếp một tiếng, một đạo sấm sét đen đặc tràn ngập ma khí đánh từ trên bầu trời đá vào cổ hình người ma khí.

Cổ Vu giật mình, cũng không rõ là vui mừng hay khiếp sợ. Thành công.

Vui mừng là vì bản thân cuối cùng cũng có thể lần đầu trong đời triệu hoán một cái thiên ngoại tà thần đẳng cấp Hóa Thần tu vi. Mà khiếp sợ là vì.. cmm, con Thiên Ngoại Tà Thần này trời biết có hay không lúc biết được nó bị một cái giày rách triệu hoán ra nổi giận đại sát tứ phương?

Trên đài cao đứng lấy một thân ảnh, lấy ma khí làm thịt, sấm chớp lôi đình làm máu huyết xương cốt, toàn thân ầm ầm có lôi đình ba động ở sâu trong da thịt, tựa như là một cái cổ xưa lôi đình cự nhân một dạng. Mà lôi đình thiên ma lúc này nhìn quanh, khoan tay nhìn vào một đám đã bị cày xới không còn hình thù, xoa xoa cằm, thật khó không chế trong lòng một cỗ cuồng hi.

Thực là may mắn.

Hắn, Lôi Đình Thiên Ma Ngô Quân đang bị một đám phát rồ gia hỏa truy đuổi, đột nhiên đang trên đường chạy trốn phát hiện bờ bên ngoài một cái vị diện phun ra một luồng khủng bố triệu hoán thông đạo, bèn nhân cơ hội trốn vào bên trong.

Đương nhiên hắn thân là đã vượt qua Độ Kiếp kỳ tồn tại Lôi Đình Thiên Ma không thể nào được kéo vào cái đạo truyền tống kia, dù sao thực lực tại đó, muốn đi vào kết quả duy nhất là đạo truyền tống kia bể nát.

Đành phân ra một cái phân thân tiến vào bên trong, thuận tiện tránh tai.

Thế nhưng.

Đừng nhìn hắn tách ra là một phân thân, nhưng phân thân này của hắn sở hữu toàn bộ ý thức thể, linh hồn thể, thần thể, cỗ mạch cùng ma hạch một phần, có thể xưng là một bản thể khác của hắn tuyệt đối không có sai.

Cho nên cho dù tại Linh giới ma thể của hắn có thể bị đánh nát nhưng chỉ cần cỗ phân thân này còn sống. mặc dù có tí lệ nhất định không thể tu luyện lên cao hơn, nhưng chí ít vẫn còn sống không phải sao?

Còn sống đều có thể đông sơn tái khởi.

Cỗ thân thể này thực lực là Hóa Thần đại viên mãn, nhưng thân làm Độ Sinh Tử cảnh giới hơn nữa lại sinh trưởng ở cái chỗ chó ăn đá gà ăn sỏi Linh giới này hắn làm sao có thể chỉ có ngần đó thực lực? Nếu muốn dù là Độ Kiếp kỳ tu vi truy sát hắn đều có dễ như bốn chạy trốn.

Trừ khi một dạng Linh Tiên đuổi bắt, còn bằng không hắn đều có thể bỏ chạy. Nhưng Linh Tiên xưa nay chỉ tồn tại ở Linh giới, thế giới vật chất phàm là Độ Kiếp kỳ đều đã phi thăng thành tiên, Linh Tiên sao có thể tồn tại?

Cho nên, chỉ cần không ngờ ngẩn quá mức rơi vào bẫy rập, hắn đều có thể chạy, hơn nữa là chạy so ai đều nhanh.

Càng đừng nói dùng bí pháp đặc thù, hắn đem cỗ thân thể này tu vi trên bản chất hạ xuống Hóa Thần, nên chỉ cần không gặp vấn đề gì, cỗ phân thân hắn đều có thể tu luyện lần nữa lên trên Độ Kiếp kỳ, chỉ là sẽ hơi mất thời gian mà thôi.

Đến lúc đó, nếu hắn chưa bị đám hỗn đản kia tiêu diệt, lại đem phân thân nuốt lại, tu vi tăng lên một mảng lớn, đem đám hỗn đản kia tiêu diệt.

Nhìn kiểu gì cũng là có lợi!

Chờ xem!

Thân làm nam ma cao bảy thước, há có thể để mặc người khi dễ? Như vậy không phải ma sinh sống uống sao?

30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, đừng khinh thiếu ma nghèo.

ẦM!!!

Hạ cánh xuống thế giới vật chất.

Chấn động không gian chi lực tỏa ra, nhìn ra xung quanh, để ý thấy một đám ma tu cùng một tên có chút kì quái, có điều cũng không sao cả. Vũ Trụ bao la, cũng đâu phải chỉ một hệ tu luyện?! Cái kia tu luyện linh hồn thăng hoa tính thì có sao?

Bản thân hắn cũng là nửa cái tu luyện tính thăng hoa của linh hồn, có thể nói là nửa cái ma trong đồng đạo.

Đương nhiên thâm tâm cũng biết đám đó kì thật hẳn là người triệu hoán mình, suy nghĩ có hay không nên tới một chút ban thưởng? Bất quá đang suy nghĩ thời điểm, đột nhiên không gian bí pháp có cảm ứng, phương xa có một đám nhân mã khổng lồ lao tới, khoảng chừng 1000 người, rất mạnh.

Từng cái đều có được tu vi Nguyên Anh đại viên mãn, hơn nữa càng là có được quân trận gia thân, bình thường một cái Nguyên Anh đại viên mãn này đều mạnh hơn cùng cấp nhiều lắm, quân trận gia thân càng là cường đại.

Mà chi quân đoàn này cũng nhanh chóng gây nên sự chú ý của Ngô Quân.

Không lẽ đó chính là trong truyền thuyết...

Đến từ thế giới vật chất ngăn cản đại ma vương: anh hùng vĩ đại quân đội.

Còn có bản thân thiên ngoại Tà Thần thân phận, để Ngô Quân nhớ tới trong nhà 1 chút sách lịch sử tư liệu (không hiểu sao lịch sử tư liệu toàn lấy dạng tranh làm chủ yếu, hơn nữa còn tùy ý bán ở khu sách trẻ em), phía trên viết đầy vĩ đại Tà Thần tiên bối xâm lấn thế giới vật chất, từ đó phát sinh một hệ liệt như là Ma Vương Liệp Dũng Giả xúc động lòng ma cổ sự, phảng phất thần thoại truyền thuyết đồng dạng.

Mà lúc này! Ngô Quân đang trong một trạng thái "phiêuuu", có thể là do di chứng mới phân thân ra, cũng có thể là cảm nhận đến từ thế giới vật chất âm áp an toàn, nói chung bây giờ đang tựa như phê cần một dạng, tâm trí con trong nhảy mất nhảy lên.

Ma Vương đại chiến anh hùng a. Cớ nào xúc động lòng ma?

Đã từng hồi còn nhỏ hiếu thắng chỉ tâm vượt qua lần ranh các vị diện, xâm nhập thế giới vật chất, chứng thành Ma Vương, sau đó lại có Dũng Sĩ thách thức bản thân kẻ đồ hai bên chiến đấu bảy ngày bảy đêm xúc động lòng ma hảo huyền ý nghĩa. Chỉ là về sau lấy vợ sinh con, còn phải chăm mấy thằng nhỏ thức đêm thức hôm không quá ba tuần liền đem loại ước mơ này diệt cho không còn, quán hết vào tã lót rồi vứt vào lỗ đen rồi.

Hiện tại, hẳn lại có!

"Liên chơi với các người một lúc đi!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89

Vũ Lâm ngự phi kiểm thẳng tới Huyết Sát Tông, trong lòng càng lúc càng cảm thấy nao nao. Đây không phải là lo lắng, đây là hắn cảm nhận được có cái gì đó rất thân cận cùng sâu xa với mình đang đợi chờ.

Cũng không rõ là cái gì a?!

Nói thật, Vũ Lâm thật là có chút chờ mong, mối quan hệ này phải vô cùng sâu đậm mới có thể dẫn phát hắn tới chú ý đến.

Mà cùng lúc này.

"Ha ha ha ha thống khoái."

Một đám mây giông bão khổng lồ nổi lên trên bầu trời, gió lốc quần quanh, sấm rung chớp giạt, một cỗ khí thế khổng lồ từ bên trong biển mây toát ra bao phủ năm dặm xung quanh. Lôi hải tựa như một con khổng lồ mãnh thú gầm lớn, ngập trời mây đen hướng về ngàn quân mà lao tới.

Một bên kia.

Ngàn binh xếp thành mười nhóm, mỗi nhóm 100 người, 100 người tụ thành Bách Quân Trận, có thể trên biên độ lớn tăng cường lực chiến cùng sĩ khí quân đội. Mà mười nhóm tụ lại chính là Thiên Binh Trận, lại có thêm Cô Huân Nhi Cô Quốc Công Chúa trần trang, lấy núi non sông ngòi địa mạch khí thế có thể ngưng tụ thành hình một con tương đương Hóa Thần lực chiến Long Mạch hóa thân, lại thêm vào Hồng Trần Kiểm dù chỉ là hàng nhái phẩm nhưng vẫn đủ trong Hóa Thần cảnh bảo mệnh.

Chỉ là tình huống lúc này...

"Thù vừng trận địa, chờ đợi viện quân, mau tìm kiếm chân thân của nó."

Cô Huân Nhi tà áo hồng bay phát phơ trong gió, trên trán nhẹ rịn mồ hôi, nàng một tay nâng Hồng Trần Kiểm, Hồng Trần Kiểm phía trên bám dính lấy một đầu thần long vàng rực tựa roi mây, từng nhát chém đi ra đều mang theo thần long khí thế. Mà Thần Long quần quanh người nàng, phần đuôi lại nổi

liền với đằng sau lưng nàng Thiên Bình Trật, mơ hồ tỏa ra cường đại hoàng kim vòng bảo hộ khí tràng, lại thêm Hồng Trần Kiếm trấn áp tựa như một tấm thuẫn chi cần Hóa Thần cảnh lực lượng đều không thể dịch chuyển.

Cổ Huân Nhi đang nắm trên tay Hồng Trần Kiếm trên một ý nghĩa nào đó chính là trường mâu có thể đâm thủng mọi thứ, đằng sau nàng cùng xung quanh lại chính là tấm khiên bất khả xâm phạm. NHƯNG LÀ!

Đối thủ của nàng lại chỉ là một đám mây.

Không sai. Lôi Đình Thiên Ma hiện ra chân thân, không phải là ma tộc, cũng chẳng phải quỷ tộc, mà là một đám lôi vân thành tinh, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt lôi đình khí trời tu thành hiện tại, ngập trời ma khí lôi vân mới chính là nó bản thể.

Bản thân nó, chính là đại diện cho siêu tự nhiên hiện tượng hóa thân, là thiên địa lực lượng tích tụ mà thành, mà Hồng Trần Kiếm cũng là đại diện cho phạm trần hóa thân, cả hai chính là cùng một cấp độ. Nếu chân chính Hồng Trần Kiếm giáng lâm hẳn sẽ có thể gây hại cho nó, nhưng hiện tại trong tay Cổ Huân Nhi chỉ là hàng nhái, tác dụng chỉ là sắc bén gấp nhiều lần linh khí bình thường thôi.

Ngươi có thể chém trúng một đám mây, phân rã nó, ngưng tụ nó, đông cứng nó, nhưng nó vẫn là một đám mây, cái bản chất này không thể đổi. Nói cách khác, nó miễn nhiễm sát thương vật lý.

Trừ khi có thể trên linh hồn đối với nó thì triển ảo thuật đánh tan linh hồn, nhưng phạm là mấy thứ thiên địa chi linh này đều là vận dụng linh hồn lực tổ tông, muốn đối với nó thì triển linh hồn chèn ép căn cơ nào thiên phú cùng linh hồn lực lượng?

"Tới đây a!"

Lôi hải vang lên tiếng rống ngập trời thỏa mãn, hướng về màn sáng hoàng kim công kích sung sướng.

Thỏa mãn!!!

Ngô Quân mấy tháng nay toàn là bị đuổi bắt, không chỉ có thể còn có hai lần biệt khuất nhận ra đồ đạc của mình không hiểu thấu biến mất, một lần là một kiện giáp trụ + khiên trụ + kiếm hết thấy cùng một chỗ biến mất, một lần khác lại là một cái Hoàng Thiên Cốt bán tiên khí, mấy chục lần suýt bỏ mạng đã sớm để nội tâm của hắn tích lũy không lồ oán niệm, mà nay lại có thể "hành gà", còn có so cái này tâm linh canh gà hơn sao?

Không có!

Cho nên, hắn hành gà thư thái, mặc dù tình huống hiện tại chính là hắn cùng Thiên binh bị mắc kẹt với nhau, ai cũng không làm gì được ai, nhưng là hắn vẫn vui vẻ hành gà một cách sung sướng.

ẦM ẦM ẦM Lôi đình vận đậm đột nhiên ngưng tụ, kể đó trong đám mây một ánh chớp đỏ rực lóe ra, ánh chớp này mang theo khí thể hủy thiên diệt địa, hư không quanh nó chao chao đảo đảo liên tục, tựa như muốn tan rã mà không ngừng ổn định, lại muốn sụp đổ mà không ngừng khôi phục.

"Ha ha ha ha ha vật chất thể giới chiến sĩ quả nhiên không tệ."

Lôi hải vang vọng tiếng cười rền rĩ, kể đó mũi thương lôi đình kia ầm ầm lao tới thẳng về phía Cổ Huân Nhi. Cổ Huân Nhi hừ lạnh, vung ra một kiếm, ngập trời kiếm ý trong nháy mắt ngưng tụ lại, hợp lại cùng Hồng Trần Kiếm, trong nháy mắt Hồng Trần Kiếm biến đổi, hoàng kim long mạch ngưng tụ mà thành phạm trần hóa thân biến mất không thấy.

"THIÊN TỬ KIẾM!!!"

Phạm trần biến mất, lại nhiều ra một cổ siêu tự nhiên lực lượng, khủng bố thiên địa chi uy hàng lâm, một cổ thiên tử khí tràng thành kiếm ngưng tụ, thẳng chém về mũi thương sấm sét. 2 chiều chạm nhau, một vụ nổ kinh khủng diễn ra, khiến cho Cổ Huân Nhi phải lui về sau ba bước, từ đó cũng có thể thấy được va chạm hai chiều kinh khủng nhường nào.

"Không tệ, rất không tệ!!!"

Lôi hải rền rĩ, kể đó đột nhiên Lôi hải bắt đầu mãnh liệt bành trướng, lan ra đến mười dặm!

"Để xem các ngươi đỡ được ta chiêu này không?!"

Trong nháy mắt, Cổ Huân Nhi đã sớm kiệt lực vì một chiêu Thiên Tử Kiếm vừa rồi thở dốc không ngừng, dù sao nàng cũng không phải Thiên Tử, chỉ là con của Thiên Tử nhưng lại có thể cường ép dùng Thiên Tử kiếm đã rất không tệ, nhưng ánh mắt nàng chợt ngưng trọng lại... nàng nhìn thấy mười một mũi trường mâu cùng vừa rồi giống hệt như bắt đầu hội tụ lại.

Một hơi mười một mũi, đối ứng mười chi Trăm Binh cùng nàng, rất rõ ràng ngay từ đầu đối phương đã chỉ đem nàng làm đồ chơi.

Thậm chí có thể ngay một phần thực lực còn không có chân chính sử ra.

"THỦ VÙNG TRẬN ĐỊA!"

Nguy mà không loạn, Cổ Huân Nhi vung lên lưỡi kiếm trực chỉ lôi hải, sau lưng một ngàn binh lính rống lớn một tiếng, từng cái đều bắt đầu cầm lưỡi thiêu

đốt bản thân máu huyết, khổng lồ khí tràng đột nhiên toát ra, hoàng kim khiến chấn trở nên mười phần ngưng thực, lại thêm Thiên Từ Kiếm bao phủ, tựa như muốn chân chính trở thành một tấm khiến bất khả xâm phạm.

"QUỐC CHỦ ĐẠO!"

Cổ Huân Nhi lạnh lùng hét lớn, lập tức xung quanh hoàng kim khiến chấn đột nhiên trở nên càng thêm lấp lánh, kẻ đó có thể thấy được một bức khổng lồ tường thành vàng rực như vàng ròng tạo ra bởi thuần siêu phẩm lực lượng ngưng tụ, đối ứng 11 mũi thương.

Thân làm Cổ Quốc Công Chúa Cổ Huân Nhi không thể không biết một vài chiêu Tuyệt Thế Thần Công, mặc dù còn chưa đạt tới Hóa Thần kỳ. Tỉ như cái này Quốc Chủ Đạo.

Quốc Chủ Đạo lấy Cổ Quốc làm ý chí, mà hoàng tộc thống trị Cổ Quốc mới có thể sử dụng. Cổ Quốc vốn là một trong mười đại võ đạo thánh địa, lấy Côn Lôn sơn mạch làm thần địa trấn thủ Trung Nguyên phía Bắc, tự xưng một đạo, chính là một tấm khiến thành đồng vách sắt vô cùng vững vàng, người người tin phục.

MÀ NƠI NÀY LÀ TRUNG NGUYÊN!

Người Trung Nguyên đối với mười đại võ đạo thánh địa bảo hộ tin tưởng tự nhiên không thể nghi ngờ, đều nhanh đến trình độ lập miếu, mà đến Cổ Quốc trình độ khai phá long mạch này, lấy tín ngưỡng lực lượng từ trong dân gian thông qua long mạch bất quá hơi phiền phức thôi, nhưng uy lực hiển nhiên không thể nghi ngờ.

Có thể nói hiện tại năng sử dụng ra Quốc Chủ Đạo là một môn Thần Công không lấy Thiên Địa chi uy làm năng lượng mà lấy quốc vận làm nền móng, lấy tín ngưỡng lực làm gạch, dân an thái bình làm kết nối, xây nên một khối lâu cao vạn trượng.

Trong thoáng chốc, hết thấy tín ngưỡng lực lượng đối với Cổ Quốc một đạo đều dung hòa nơi đây, thậm chí còn có một đạo nhỏ bé Tế Linh Cổ Quốc dẫn tới sức mạnh.

Mà kết quả chính là: Quốc Chủ Đạo trở thành một tấm tường thành khổng lồ, không thể đâm thủng.

"RẤT HAY!"

Lôi hải cho ra kết luận, mười một mũi thương âm vang xé rách hư không mà tới.

Chính là xé rách hư vô mà tới, không phải loại phạm tục xé rách hư không, vạch ra vài cái kẽ nứt có thể nhanh chóng phục hồi, mà là chân chính thuần di, trực tiếp từ cách đó một dặm ngay lập tức xuất hiện trên tấm tường thành kia.

ẦM ẦM ẦM

Khủng bố năng lượng nổ tung ngay trên tấm tường thành, đẩy toàn bộ Thiên binh lui về sau trăm mét có hơn, nhưng hết thấy vẫn không vấn đề. Chỉ là không ai reo hò vui mừng: Ngay lập tức sau khi mười một mũi thương sấm sét tan biến, lại có hai mươi hai mũi thương xuất hiện.

"Lại tới!"

Rất rõ ràng, đối phương vẫn đang chơi đùa.

Hơn nữa, thân làm Hóa Thần cảnh đối phương có thể vận dụng thiên địa năng lượng chi uy, nhưng tựa hồ ngay từ lúc bắt đầu lôi hải chưa bao giờ chân chính bày ra dạng này năng lực.

Quá mạnh.

ẦM ẦM ẦM ẦM ẦM

"Lại tới!"

"Lại tới!"

....

Ba trăm mười hai mũi trường thương sấm sét từ trên thỉnh không xuất hiện, nổ tung ngay phía trên tường thành hoàng kim, chỉ thấy bức tường không thể xâm phạm đã xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt, đây là dấu hiệu quân đội đã nhanh không chịu được, không thể chống cự lại.

Ba trăm sáu mươi hai mũi trường thương.

Bốn trăm bảy mươi tư mũi trường thương.

Năm trăm mũi.

ẦM!!!!

Đột nhiên, Cổ Huân Nhi hét một tiếng "Bạo"! Hoàng Kim tường thành nổ tung, khủng bố năng lượng thuận theo tám phương bốn hướng mà ủa tới, hoàng kim mang theo long mạch phạm ý chỉ lan vào bên trong biển mây, có thể rất rõ ràng mà nhận thấy được biển mây gào thét, trở nên càng lúc càng mờ nhạt, mây đen tách ra lộ ra mặt trời chói chang.

Cổ Huân Nhi thở dốc, không nghĩ tới chiêu này lại có thể phát huy tác dụng. Kế đó, nàng lập tức đứng lên, ra lệnh:

"Toàn quân, rút lui!"

Nơi này không thể ở lại, nghiêm chỉnh mà nói đối phương quá mạnh, hẳn là lực chiến ngang với Hóa Thần đại viên mãn, hơn nữa là mười thành lực không chế Hóa Thần kì, lại đã đi vào cái kia bí ẩn cảnh giới Thần Thai cảnh.

Mặc dù một lần bạo tạc Quốc Chủ Đạo để cho biển mây tan rã, nhưng rất rõ ràng cấp bậc này sinh linh sẽ không bị một cái đơn giản chiêu thức đánh bại, nhanh chóng chạy đi mới là chính đạo.

Cổ Huân Nhi nhanh chóng dẫn theo một ngàn binh lính mặc dù đã mỏi mệt nhưng vẫn còn có thể động rút quân, thế nhưng nhanh chóng nét mặt nàng cùng một ngàn binh lính tái sầm lại, bởi vì.. không chạy được.

Nguyên Anh đại viên mãn tốc độ rất nhanh, lại có quân trận gia uy tốc độ có thể so với gấp đôi bình thường, chỉ ít một phút cũng có đến vài dặm đường, nhưng là bọn họ.. không thể đi ra dù chỉ là một bước. Mà nói chính xác hơn chính là dù có đi thế nào cũng chỉ có thể ở lại nguyên chỗ cũ.

Một vị Bách Binh trưởng nhìn qua dưới mặt đất, hơi ách thở, phát hiện bản thân vẫn có thể tiến lên, nhưng vô cùng chậm chạp, tốc độ chỉ vài phân một phút, kinh hoàng thốt lên:

"Không lẽ là Súc Địa Thành Thốn."

Cổ Huân Nhi cũng nhanh chóng nhận ra loại không gian bí pháp vô cùng cổ xưa này, chỉ có thể thấy trong các điển tịch, hiện tại cơ hồ đã tuyệt tích, nhìn xung quanh một chút, phát hiện lối hải vẫn chưa hoàn toàn ngưng tụ lại, dự định tiếp tục lệnh cho toàn quân tiến lên.

Súc Địa Thành Thốn chỉ là tích súc đại địa, trên cơ bản là một loại khiến cho quãng đường từ một mét thành ra một cây số giống nhau, chỉ cần liên tục chạy cũng đều có thể đến đích.

Chợt hai vị nguyên anh đại viên mãn thống lĩnh khoác trên người hoàng kim sư tử giáp trụ bước sang hai bên, nói với Cổ Huân Nhi:

"Công chúa, mau chạy đi. Để chúng ta ở lại, tiến hành hủy diệt Súc Địa Thành Thốn trận đi."

"Đúng vậy, công chúa. Để chúng ta mấy cái thân già này ở lại đi, dù sao mấy trăm năm sống cũng coi như là đủ rồi."

"Không được."

Cổ Huân Nhi lắc đầu:

"Ta đã truyền tin cho phụ hoàng, phụ hoàng quân đội hẳn sẽ rất nhanh giáng lâm. Thiên ngoại tà ma một khi xuất hiện tại Trung Nguyên ắt sẽ gây ra một tràng đồ sát, không thể không làm gì. Chúng ta vẫn còn có thể chống cự lại ít nhất nửa giờ nữa."

Nói thật.

Thân làm Cổ Quốc Công Chúa nàng làm sao có thể không có vài loại bảo mệnh thủ đoạn? Liền là thần binh cũng có một thanh, chính là Hồng Trần Kiếm thanh kia, Thiên Tử Kiếm một chiêu cùng với Quốc Chủ Đạo hai môn Tuyệt Thế Thần Công hiếm hoi có thể tại dưới Hóa Thần sử dụng tính là hai cái.

Còn có vài loại miễn tử kim bài biện pháp nữa đều có thể sử dụng, tuy nhiên, tất cả đều chỉ là có thể bảo hộ chính nàng, không bảo hộ được đằng sau nàng binh lính.

Thân làm Cổ Quốc Công Chúa, lại lớn lên cùng theo Long vệ binh, mấy người này càng là nàng tự tay bồi dưỡng lên, nàng sớm xem mấy người này như nửa cái người nhà, trên cơ bản cũng sẽ không thực sự quá quan tâm thắng thua, kì thật ra trận chỉ mong có thể đem bọn họ về nhà.

Thân làm tướng sĩ, bỏ rơi vệ binh để mặc bản thân đào vong, cái này nàng làm không được.

"Viên quân?! Thật sao?! Ha ha!!!"

Đột nhiên, không gian tối đen lại, lối hải lần nữa giáng lâm, cười nhạo báng, rất rõ ràng không bị thương chút nào, thương thức về tuyệt vọng trên nét mặt của Cổ Quốc binh lính:

"Các ngươi ai cũng chạy không thoát, ta đã thiết lập không gian bí tàng quanh đây, dù là tin tức của ngươi cũng chạy không ra khỏi, nơi này! Nội bắt xuất, ngoại bắt..."

Đột nhiên, cùng lúc này, một tòa Hoàng Kim Tháp xé rách không gian, trực tiếp xuất hiện ở bên trong lối hải.

Lôi hải:

- nhậ....

- ...

Coi như ta gì cũng không nói.

Mà cùng lúc này, Vũ Lâm nhảy ra khỏi Hoàng Kim Tháp, nhú nhú mảy nhìn quanh.

Xung quanh đất đai địa hình rất rõ ràng là Huyết Sát Tông, nhưng mà tựa như đã bị người san phẳng thêm vài lần nữa, không nhìn kĩ căn bản chính hấn cũng nhận không ra. Lại nhìn qua lôi hải trên bầu trời, liếc mắt là nhìn ra đây là một loại thiên ngoại tà ma, tựa hồ gọi cái gì Lôi đình nhất tộc, lấy lôi vân làm bản thể, là một cái khá phiền phức.

Lại nhìn qua một đám chừng hơn ngàn người, nhận ra vài người, có một cái hình như gọi Cổ Huân Nhi - Cổ Quốc Công Chúa, tựa hồ.. cũng không có nhiều ấn tượng lắm. Lắc đầu lại nhìn qua con Lôi Đình Thiên Ma phía trên.

Tựa hồ, bản thân đối với "rất cùng mình hữu duyên" đồ vật chính là cái này ngập trời lôi hải.

Mở miệng cất lời hỏi:

"Người là cái quỷ gì?!"

Một bên suy nghĩ, Thiên Đình Lôi Ma nhất tộc cũng không sinh sống tại Phàm Vực vô luận cái nào vị diện, mà bọn nó chủ yếu sinh sống tại Linh giới, xét điểm này bản thân vừa nảy mơ hồ cảm giác hình như có một cái đại trận gọi Súc Địa Thành Thốn cũng không bất hợp lý.

Dù sao tại Phàm vực không gian bí trận dạng như Súc Địa Thành Thốn đã mười phần hiếm có.

Nhưng là Linh giới loại địa phương này.. gặp quỷ. Không gian nát bấy, búng ngón tay cũng có thể xé rách hư không, lao hơi nhanh một chút liền có thể thuần di, thậm chí trên giường làm hơi mạnh cũng có thể sinh ra hư không vỡ vụn hiệu quả, tạo thành hiệu ứng censored JAV trong hiện thực. Cái loại địa phương này đừng nói tu sĩ, trẻ em 5 tuổi cũng phải biết cách thao túng không gian cùng làm cứng vị diện nếu không muốn chết.

Dưới loại tình huống này, phạm vực tu sĩ xác thực không có cách nào cùng Linh giới cường giả sánh vai. Dù sao không gian một đạo là cực kỳ khó tìm hiểu.

Không chỉ súc địa thành thốn thuần di đơn giản như vậy, tiểu đạo mà thôi, đại năng có thể trực tiếp xé đôi không gian, tấn công xuyên qua bất luận phòng ngự, trực tiếp chặt đôi phương làm đôi, nghiền nát nội tạng, thay đổi kết cấu cơ thể vân vân.

Nhưng! Vũ Lâm là tới từ Tiên Vực, chỗ kia không gian rắn chắc trình độ để cho Phàm Vực người tiếc hận, vậy mà hấn cũng có thể phá toái cùng cố định không gian dễ như bỡn, như vậy có thể nói trình độ không gian tạo nghệ của hấn đều so bất kỳ cái nào Linh giới cường giả mạnh.

Cho nên, hấn cũng không có chút nào e ngại.

Mà lúc này Lôi Đình Thiên Ma Ngô Quân rất là ám ức, bản thân vừa mới chưa nói xong "hội bất xuất ngoại bất nhập" câu tục ngữ vừa mới tìm hiểu được này liền đã đụng độ một cái có thể chui vào bản thân thiết lập kết giới, cái này liền để cho Ngô Quân vừa mới tìm được "hành giả" cảm giác tại bên trong thể giới vật chất vô cùng ám ức.

Mà bức bối liền không muốn suy nghĩ nhiều:

"Nhàn thoại nói ít."

Ngưng tụ lôi hải ngập trời thành một đầu cánh tay, chộp thẳng về phía Vũ Lâm. Đột nhiên Oanh Minh một tiếng, một cỗ long ý thánh khiết ngập trời từ người Vũ Lâm toát ra, trên mình hấn đã ngưng tụ một cỗ Long chi giáp cùng Long chi Khiên, trên tay lại là Thiên Ngoại Tà Thần Kiếm cùng với trôi nổi sau lưng một cỗ vòng tròn xương cốt Hoang Thiên Cốt.

Long chi giáp cùng khiên có thể tăng mạnh phòng ngự, Hoang Thiên Cốt lại tăng mạnh khả năng hồi phục, phối hợp thể chất kinh người của hấn Vũ Lâm không sai biệt lắm muốn xưng võ lâm vô địch.

Hoàn toàn không bị tổn thương.

Ngô Quân lúc này:

- ...

Hấn hí hí mắt nhìn qua trên mình Vũ Lâm cái kia áo giáp hình rồng cùng với 6 cái long dực, còn có thiên ngoại tà thần kiếm, còn có hình giọt nước cái khiên, kể đó lại nhìn qua trôi nổi sau lưng Vũ Lâm giống như một vòng tròn tạo thành từ xương cốt với ba cái móng vuốt đồ rực tràn ngập tà ác khí tức.

Ngô Quân:

".... "

Chợt nhớ tới bản thân bị mất một thanh kiếm, một bộ giáp, một cái khiên cùng một cái vòng đeo tay, sau đó lại để cho mình mấy tháng qua liên tục bị đám hồn đản kia chơi đuối bắt, tựa hồ đồ đạc trong trữ vật giới chỉ còn liên tục biến mất, vô số phù lục đan được pháp bảo các loại đều không cánh mà bay.

Kì quái nhất là cmn chính mình không cách nào tìm hiểu ra được bản thân đến cùng tại sao lại rớt đồ đạc.

Âu yểm nhìn qua trên người Vũ Lâm mấy kiện đồ vật này cảm giác mười phần quen thuộc a...

CMN!

Quen thuộc cái rắm.

Rống lớn:

"LÀ NGƯỜI!"

Ngô Quân hai mắt đều nhanh đỏ, ngập trời lời hải tựa như muốn hóa thành thực thể sầm sập rơi về phía Vũ Lâm:

"Người đã lấy đi tất cả mọi thứ của ta!"

"... "

Vũ Lâm nhú mày:

"Ta thậm chí còn chẳng biết người là ai!"

Vung kiếm - chém!

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90

Hóa Thần kỳ phía dưới đều là sâu bọ, đây cơ hồ là thiết luật chung của Tu Chân giới.

Hóa Thần kỳ là một đường không lồ ranh giới, dưới Hóa Thần kỳ, người tu hành chỉ có ước chừng 3-500 năm tuổi thọ, nhưng một khi vượt qua Hóa Thần kỳ, người tu hành liền có được quá ngàn năm thọ nguyên. Càng quan trọng hơn chính là mỗi lần thăng lên tu sĩ liền có được ít nhất mấy trăm năm thọ nguyên tăng lên, cái này cũng là tại sao tu chân giả luôn cầu tăng lên cảnh giới.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là Hóa Thần kỳ sẽ có câu thông thiên địa năng lượng, đạt được gấp trăm lần lực chiến.

Mà cảnh giới phía dưới lại không thể.

Mà Cổ Huân Nhi lần này là chân chính bị Vũ Lâm làm cho chấn kinh rồi: dựa vào Kim Đan thực lực, ngành sinh sinh cùng với Hóa Thần kỳ đại viên mãn cùng khởi bình tọa. Đương nhiên đây là Hóa Thần kỳ còn chưa có tiến hành câu thông thiên địa, hơn nữa Vũ Lâm cũng là sử dụng ra ba bốn kiện Thần Binh cường hãn, nhưng nếu không có bản thân hãn kiên cố tu vi hậu thuẫn há có thể dùng bốn kiện Thần Binh!?

Kim Đan thông thường sử dụng chỉ có Hóa Thần kỳ nên dùng Thần Binh sớm đã bị hút khô sinh mệnh lực cùng tinh thần hải, làm sao có thể chiến đấu? Đây không đơn giản là đem vào vài trăm viên linh thạch bồi bổ năng lượng mà liên quan tới Thần binh bản thân: nó yêu cầu sinh mệnh lực luân phiên bồi bổ.

Hóa Thần kỳ sinh mệnh lực cùng Nguyên Anh kỳ chênh lệch trời vực, nếu dưới Hóa Thần dùng Thần Binh sinh mệnh lực sẽ bị hút khô, mà Hóa Thần dùng Thần Binh chỉ là hơi tiêu hao chút sức mà thôi.

Càng đừng nói đối kháng lại Hóa Thần đại viên mãn.

Lại nói, nhìn qua hình dáng cùng khí tràng tươi mới, tuyệt không quá 50 tuổi.

Long chi khí đậm đặc và nồng hậu đến khôn cùng, thậm chí mơ mơ hồ hồ độc lập hóa thành một đầu thần long va chạm cùng đầy trời hắc ám, tuy nhiên,

không hổ là đến từ Linh giới một trong TOP 10 cường giả, Vũ Lâm ngay lập tức bị đè lại bên trên mặt đất cuồng đánh, có thể dựa vào cũng chỉ là mấy kiện Chí Tôn Thần Binh mang đến bảo hộ.

Vũ Lâm lúc này rất bức bối.

Thiên Ngoại Tà Thần loại vật này hung ác tàn nhẫn, ác độc Vô Tình, giết lên mắt cũng không nháy một cái, hơn nữa mỗi một cái đều là sinh ra ở trong hư không, thực lực cường đại, như chính mình loại kiểu này, gặp được tốt nhất là chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, hết lần này tới lần khác nó còn chủ động chạy về phía mình.

Được rồi, Vũ Lâm cũng không phủ nhận là bản thân chạy về phía nó đầu tiên, nhưng nó chủ động công kích hẳn trước a.

Cho nên, hẳn liền nổi giận.

Về phần cái gọi là "miễn nhiễm sát thương vật lý" trong miệng Cổ Huân Nhi cảnh báo bị hắn tự động bỏ qua. Xin nhời, nó là lấy vận vụ làm bản thể, linh hồn mới là chính thể, tự nhiên là miễn nhiễm sát thương vật lý. Nhưng tương ứng, chỉ cần đối linh hồn tổn thương nó là xong.

Năm đó tại trong các di tích thượng cổ, các Tiên Vực vỡ vụn, tàn tích Thần tộc, hẳn từng đại chiến qua hoặc là từng kề vai cùng vài cái Tinh Quang chi Dân, Phụ Ma hành giả, U Năng Sứ, Âm Ảnh Thủ, cái nào không phải là lấy năng lượng thể tồn tại? Nhìn một chút mấy cái Tinh Quang Chi Dân còn là trực tiếp lấy ánh sáng làm bản thể, phiêu du vũ trụ.

So với từng cùng hắn du ngoạn Vua Mặt Trời, một cái Tinh Quang Chi Dân có bản thể là nguyên một cái mặt trời, Lôi hải này tính là gì?!

So với đám trùng tộc có khả năng chia sẻ tâm trí như cái bộ nhớ dùng chung trên Google Drive, cái này chẳng là cái thứ gì? Và năm đó hẳn còn đoạt xác Trùng hậu của bọn nó cơ. Lôi hải này là cái gì?

"CÚT!"

Khủng bố ba động khí tức ngập trời từ Vũ Lâm trên người phát ra, vô cùng tận phù văn long hình tàn nát tỏa ra, ầm ầm hư không chấn động mơ hồ phát ra tiếng long ngâm.

Long ngâm cũng phải đơn giản đến từ bộ chiến giáp như vậy, long đằng cửu thiên, há có thể chỉ là một bộ giáp liền hiển thị ra nó uy thế? Chỉ có long hồn cùng long thể kết hợp mới có thể phát ra tiếng long ngâm chân chính.

Chân chính long ngâm đối với bằng hữu tinh thần có cường đại hỗ trợ lực, ngược lại đối với địch nhân tựa như độc dịch ăn mòn đối phương tâm can, cùng cảnh giới cũng làm một loại như vậy.

Long ngâm không đơn giản là rỗng kêu phượng hót, mà càng là một môn thần thông về linh hồn tính, chỉ cần thuộc về long tộc linh hồn cùng có được cường đại linh hồn lực có thể tùy ý thi triển, không bị tu vi hạn chế.

Mà Long ngâm rền vang đối với Ngô Quân, tựa như một tiếng rền vang từ quá khứ thẳng tới hiện tại của đã từng Tiên Hoàng về cơ bản không khác gì một liều thuốc độc, bằng mắt thường có thể thấy rõ ràng nơi nào long ngâm đi ngang qua nơi đó hư không run rẩy, lôi vân cũng ngay lập tức khuếch tán ra.

"A A A A A "

Ngập trời lôi hải trong nháy mắt lui lại phía sau một chút, thân là linh hồn thể còn lưu lại từ Tiên Hoàng tu vi Vũ Lâm đối với mấy cái linh hồn tu luyện giả này cơ bản là gây nên sát thương chuẩn, Lôi Hải không kịp phòng vệ trong nháy mắt ăn thua thiệt.

Thậm chí dù có phòng vệ cũng sẽ muốn ăn thua thiệt.

"Làm sao có thể, trình độ linh hồn lực lượng của ngươi còn cao hơn ta?!"

Lôi hải phát ra tiếng rống không cam lòng. Thật đúng là nó không cam lòng, thân là Linh giới TOP 10 cường giả mặc dù tu vi cổ phân thân này hạ thấp còn có Hóa Thần đại viên mãn nhưng tu vi linh hồn chỉ ít cũng có thể so sánh với Luyện hư tu vi. Nhưng hết lần này lần khác, cảm giác linh hồn lực của Vũ Lâm lại cho hắn một loại nguy cơ.

Thật giống như linh hồn lực của hắn là nước, ngập trời mà yếu ớt, còn của Vũ Lâm là một cục sắt, nước không thể làm gì sắt, nhưng sắt lại tùy ý chế nước.

Tâm thần đang rung động Ngô Quân rất khó suy nghĩ tới sâu xa hơn, nhưng lại ần ần cảm giác đối phương kì thật là cái gì đó bản thân rất khó dính vào. Nghĩ đến đây, Ngô Quân thu hồi trong lòng kinh thị, đối với cái này dừng sĩ tới từ thể giới vật chất thể hiện ra đối xử ngang bằng.

Linh giới không có tôn ti phân thứ, thực lực là vua. Ngươi là phạm nhân ngươi giết được Hóa Thần tu sĩ ngươi có thể có được tôn trọng cùng Hóa Thần tu sĩ tương đương, hiện tại Vũ Lâm hiển lộ ra thực lực để hắn mơ mơ hồ hồ cảm giác uy hiếp, hẳn liền lấy đối cùng cấp ngang hàng cường giả thái độ đối đãi.

Mà cái này chính là..

ẦM ẦM

Lôi hải trong nháy mắt biến mất không thấy, ngược lại giữa trời cao trong xanh xuất hiện một cái thân ảnh nhân hình, tuy nhiên toàn thân tựa hồ làm từ thủy tinh, bên trong trôi nổi phiêu phù vô tận lôi đình chi vân, còn có hai sừng trên đầu vô cùng bá khí, một dạng tạo thành từ lôi vân hóa thành chất rắn.

Gặp nguy không loạn, Ngô Quân nhận thấy linh thể hình thái đã không thể chống cự lại cái này gia hỏa, vậy dứt khoát chuyển sang vật chất hình thái. Linh thể hình thái cũng chính là đồng mây đen, có cực mạnh sức chiến đấu tinh thần lực, nhưng vật chất hình thái chính là ngưng thành thực chất mà thành, có cực lớn vật lý tính công kích.

Đương nhiên không còn loại miễn nhiễm sát thương vật lý, nhưng bản chất hấn vẫn là lấy linh hồn tồn tại, thân thể vật chất này bị hủy diệt cùng lắm thì bỏ chạy tìm cơ thể khác.

"Không nghĩ chúng ta chiến lâu như vậy còn không bằng người này một lần đại phát thần uy."

Cổ Huân Nhi ánh mắt tràn ngập chán kinh nhìn Vũ Lâm. Bên cạnh mấy vị thống lĩnh nuốt nước bọt, bất quá rất là không phục nói:

"Khẳng định là một cái lão quái nào đó giả trang!"

Cổ Huân Nhi mỉm cười khổ.. đối phương tu vi thể hiện ra ngoài khí tức mặc dù nồng đậm cùng mệnh mông vô cùng nhưng cảm giác qua cũng chỉ có Kim Đan tu vi. Bất quá đánh giá tu vi loại vật này xưa nay không chỉ đơn giản dựa vào nồng độ uy áp linh lực, còn có cường độ thân thể, uy áp thân thể cùng linh hồn vân vân. Trong đó dễ dàng nhất đánh giá là thân thể.

Đối phương tỏa ra uy áp chỉ có Kim Đan cấp bậc, nhưng cường độ thân thể uy áp cùng linh lực uy áp mơ hồ sánh ngang bản thân, đặc biệt là thân thể càng là vượt lên trước chính mình.

Hơn nữa, đối phương tuyệt đối vô cùng trẻ tuổi, chỉ là một cổ khí thể tươi mới đủ nói lên điều này.

ẦM!!!

Ngô Quân sau khi biến thân trở lại vật chất hình hài đột nhiên tiến ra một bước, lôi đình ngưng tụ thành một cái mũi thương có kích cỡ nắm đấm, nhưng lại tràn ngập một loại điên rồ cuồng bạo khí tức, tựa hồ như bất kỳ lúc nào có thể tùy ý nổ tung mà bạo tạc.

Hiển nhiên, đây là những cái kia lôi đình cự thương trước đó bị tích súc mà nén thành, uy lực rất rõ ràng không phải so với trước kia là cùng một cấp bậc. Thậm chí dù là đứng từ đằng xa Cổ Huân Nhi cũng có thể cảm giác được cổ tử vong chi ý nồng nặc.

Rất rõ ràng nếu không dùng bản thân bảo mệnh quân bài, nàng tuyệt đối sẽ chết nếu trúng một thương đó.

Một bên kia, Vũ Lâm đứng dậy, vỗ người phui bụi, kể đó một tiếng rít dài vang lên quanh người hấn, toàn thân Vũ Lâm bắt đầu phát ra ánh hỏa diễm nóng rực tựa một vàng không lồ thái dương..

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91

Mệnh mông, cường đại, khủng bố, nhường người kính sợ.

Đây hết thảy là những tính từ có thể dùng miêu tả Vũ Lâm lúc này. Toàn thân hấn hỏa diễm ngập trời tựa như một vàng thái dương thứ hai, tinh lực của hấn lúc này toàn bộ bị thiên địa uy năng thay thế. Thậm chí không gian chung quanh hấn lúc hấn hấp thu lấy tới thiên địa chi lực cũng phải thay hình đổi dạng.

Hóa Thần kỳ mới có thể lấy tới thiên địa chi lực sử dụng, lần nữa bị Vũ Lâm sử dụng đi ra.

Nửa dặm vòng quanh thiên địa chi lực hết thảy bị Vũ Lâm hấp thu tới sử dụng, thậm chí Ngô Quân cầm trên tay lôi đình chi thương cũng nhập nhòa đi một chút. Không gian xung quanh hấn tỏa ra bức trời khí tức, tựa như một con lốc xoáy hấp thu hết thảy vạn vật vào chung tâm, tự thân tỏa ra bản thân lực hút.

"Sao có thể!!! Ta nhưng là mười thành khổng chế lực!!!"

Ngô Quân gào thét, hấn bộ phận thân này cảnh giới chính là Hóa Thần đại viên mãn, tự nhiên có được mười thành khổng chế độ, hơn nữa do bản thân là Thiên Ngoại Tà Ma, khổng chế diện tích đem so cùng cấp nhân loại chính là gấp đôi.

Trộn vụn hai mươi dặm.

Khổng chế thiên địa chi lực diện tích cũng không phải không đổi, dù cho mặc định là 1 dặm 1 trọng, tuy nhiên tùy theo tu sĩ ngưng tụ ra bản thân linh lực cùng linh khí cũng sẽ tăng lên. Tỉ như Vũ Tử Mạch mới Hóa Thần nhất trọng sơ kỳ đã có thể có 1 dặm khổng chế, sau khi lên thành nhất trọng đại viên mãn liền thuận mà có 1 dặm rưỡi vậy.

Vũ Lâm thông qua đặc thù thủ đoạn lấy tới Vũ Tử Mạch mới nên có thể dùng thiên địa chi lực, tự nhiên sẽ bị suy hàng còn nửa chỉ có nửa dặm, nhưng viên mãn khổng chế độ cũng đủ rồi.

Mà khổng chế độ cũng không phải $20 - 0.5 = 19.5$ mà tính. Vũ Lâm cùng Ngô Quân đang ở sát bên nhau, nói cách khác, nửa dặm khổng chế của Vũ Lâm cũng bao hàm vị trí của Ngô Quân trong đó. Thân là Tiên Hoàng đã từng hấn sao có thể không biết vài thủ đoạn.

Tỉ như tại trong bản thân linh vực, đối phương không cách nào thôi động thiên địa chi lực.

"Ta thể mà không cảm nhận được thiên địa chi lực."

Ngô Quân gào rú rống lớn, đối với thiên địa chi lực quanh đó không thể cảm nhận cùng điều động lộ ra sâu thẳm kinh khủng. Chợt hấn nhìn qua Vũ Lâm, gầm lớn một tiếng, toàn thân đã khoác lên trên mình một bộ chiến giáp che phủ cả người.

"Hắc Cổ Giáp, lên cho ta!"

Chiến giáp đen kịt, có vô số gai nhọn nổi lên trên rực sáng, tỏa ra chấn động không gian lực lượng. Hai bộ quyền sáo đeo trên chiến giáp lại tựa hồ làm bởi một loại kim loại nào đó nửa giống thủy tinh, có thể thấy rõ cuồng loạn lõi đình xoay chuyển bên trong.

"Hừ, chỉ là vật chất giới thổ dân, sao có thể có được thủ đoạn này!"

Ngô Quân thâm bực bội suy nghĩ, trên mình Hắc Cổ Giáp cũng tùy theo ý động.

Dựa theo hấn suy đoán, Vũ Lâm sử dụng là đặc thù trọng trường linh vực, khiến cho quanh người hấn thiên địa chi lực không hiểu thấu không thể cảm thụ được, tương đương với chung quanh đó thiên địa đều đóng cái dấu tên hấn.

Như vậy vấn đề tới!

Vũ Lâm có thể dùng ra bao nhiêu thành thực lực của Hóa Thần!? Đừng nghĩ Cổ Huân Nhi không nhìn ra thì hấn cũng thế, hấn nhưng là Linh giới đại năng, tuyệt đối đã nhìn ra Vũ Lâm chính là dùng cái nào đó thủ đoạn thông qua ai đó đến sử dụng thiên địa chi lực.

Mà không nhìn thì thôi, vừa nhìn liền để hấn đầu xanh rau má lên, một cái trái tim nhỏ bé suýt nữa rụng.

Vũ Lâm đứng giữa thỉnh không, không bố hỏa điểm chi lực lấy hấn làm trung tâm tỏa ra hai bên tựa cánh, toàn thân hấn một dạng bao phủ trong kinh khủng nhiệt lượng, không đơn giản là xung quanh thân hấn bao phủ lấy không bố dị hỏa, còn có.. toàn thân thể hấn biến thành chân chính kinh khủng hỏa điểm!

Nguyên Tổ Hóa! Cùng dạng với Ngô Quân biến thành lõi hải! Chỉ có mười thành lực lượng khổng chế về sau mới có thể sử dụng, hơn nữa phải là mười thành đại viên mãn quy nhất mới có thể đạt tới!

Thậm chí kể cả khi đó vẫn có nguyên tổ hóa thất bại bỏ mình khả năng.

Có thể nói, Nguyên Tổ Hóa về sau thực lực so trước tăng lên gấp 10 lần có thừa. Xin nhờ! Đây chính là mười thành thiên địa chi lực bị quy nhất nhét vào thân thể, không có mười lần tăng phúc đều thẹn với bản thân.

Mà.. thiên địa lương tâm, Ngô Quân càng thêm sợ run người:

Hừ không trên đầu Vũ Lâm trong thoáng chốc nát bấy, mang theo thanh thuần khí chất đỏ rực phù quanh bao phủ linh vực nửa dặm, tựa như thiên địa chi nguyên đều đã ở bên phía Vũ Lâm một bên, tựa như một cái vương miện kết thành từ thiên địa chi hòa không bao giờ dập tắt cùng không bao giờ ngừng xoay chuyển một dạng.

Vượt lên trên cả Đại Viên Mãn độ khổng chế! Đại Đạo Huyền Quang.

Bất kể mười thành khổng chế vẫn là Đại viên mãn độ khổng chế có nghĩa là đem thiên địa xung quanh linh khí cùng thiên địa chi lực lấy hết toàn bộ vào về mình, nhưng Đại Đạo Huyền Quang không giống. Đại Đạo Huyền Quang còn xưng 11 thành khổng chế, đã bắt đầu vào vét đến tận căn nguyên thể giới tiềm lực cùng bản chất, lực lượng có thể xưng vô cùng vô tận cũng không ngoa.

Mà CMN, hấn lại cùng một cái mở ra Đại Đạo Huyền Quang đánh. Bảo sao đối phương không thêm dùng nhiều hơn nửa dặm khổng chế độ, căn bản là không cần a. Dù sao đừng nói nửa dặm, dù là một phân Đại Đạo Huyền Quang cũng so hấn lúc này mạnh.

Đây là thể giới căn nguyên lực lượng, là chất khác biệt, cùng linh lực và thiên địa chi lực hai cái này không giống. Cái trước là bản nguyên lực lượng, là gốc rễ, cái sau là biểu hiện mặt ngoài, là cành lá.

Nói cho dễ hiểu, cái trước là lực lượng của Tiên Nhân, cái sau là Phàm Nhân tu ra linh lực, hai cái.. không phải một tầng thứ.

Thiên địa lương tâm, thật là sống gấp quý, có thể thôi động Đại Đạo Huyền Quang đi ra đều là vạn cổ hiếm có tồn tại, thằng này lại có thể? Hôm nay đến tốt cùng là ra ngoài không nhìn lịch hay là có thằng nào đang nguyên rủa bản thân?

Ngô Quân trong nháy mắt đảo mắt suy nghĩ, kể đó dứt khoát rống lớn một tiếng, trên người Hắc Cổ Giáp đột nhiên oanh minh phát ra tiếng thú rống lớn, kể đó toàn thân hấn bao phủ một loại cùng với Vũ Lâm tương tự khủng bố khí tràng.

"Vật chất thế giới nhân tộc tiểu tử, đừng nghĩ dùng ra Đại Đạo Huyền Quang coi là ta không có biện pháp!"

Hắc Cổ Giáp, luyện chế từ U Minh Cổ Ngư trên người một cái vảy, là một loại cá sinh sống trong hư không vũ trụ, lấy vũ trụ làm thức ăn. Không phải cái loại rờm đời ăn hành tinh hằng tinh, mà nó ăn không gian, thời gian, pháp tắc đại đạo vũ trụ, là một cái siêu biến thái tồn tại.

Mà Hắc Cổ Giáp luyện từ U Minh Cổ Ngư vảy cá có thể mang tới chính là cùng với Đại Đạo Huyền Quang hiệu quả, lấy U Minh Cổ Ngư vảy cá làm lực lượng thiên địa, đào ra nó căn nguyên từ đó lấy làm lực lượng bản thân. Đương nhiên sẽ yếu hơn chính bản Đại Đạo Huyền Quang rất nhiều.

Đã có cái này, hấn thậm chí có lòng tin cùng với lúc này Vũ Lâm chiến một trận, hơn nữa tỉ lệ thắng vượt quá 7 thành. Dù sao hấn chính là vĩ đại cao cao tại thượng Thiên Ngoại Tà Thần, tại bằng nhau tình huống sử dụng Đại Đạo Huyền Quang, có thể cùng lúc điều khiển bao nhiêu năng lượng chính là mấu chốt.

Cho nên!

Quay đầu, đằng sau lưng phát ra khủng bố tiếng sấm rền.

"Lão tử chạy."

Nói nhảm, nếu thật cùng thằng cha này đánh thành một đồng đầu chó, tuyệt đối bản thân cái này Hắc Cổ Giáp sẽ báo hống do hết năng lượng, như vậy thì có thắng cũng là thắng thảm. Lại nói đối phương có thể vĩnh viễn bảo trì Đại Đạo Huyền Quang sao? Tuyệt đối không!

Như vậy, so sánh hai cái lựa chọn, cái đầu tiên là đầu óc phát hồng lao vào cùng Vũ Lâm đánh nhau vẫn là quay quanh đợi Vũ Lâm trên người Đại Đạo Huyền Quang tiêu thất, cái nào mạnh hơn?

Tất nhiên là cái sau a!!!

Liêm sĩ cái gì đều bị ta ném ra sau ót, không cần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Vũ đài thần nhạc

Lôi đình khí thế bộc phát từ người Ngô Quân, lập tức dưới sự dẫn dắt của Hắc Cổ Giáp, toàn thân Ngô Quân hóa thành một tia chớp hình người, bắn vọt ra bên ngoài.

"Muốn chạy?! Không có khả năng!"

Mà Vũ Lâm hừ lạnh một tiếng, bước một bước lên trước, khổng lồ biển lửa cũng nhấc cao lên tựa như một người khổng lồ hỏa diễm, đầy trời thái dương chỉ hòa bắt đầu đuổi theo hắc ám lôi hải.

Xét về tốc độ, lôi đình tuyệt đối thuộc về vô luận là bộc phát vẫn là duy trì đều thuộc về tốc độ nhanh nhất, nhưng tiêu hao cũng là nhiều nhất. Thế nhưng! Vũ Lâm lúc này toàn thân Đại Đạo Huyền Quang gia trì, thế giới bản nguyên năng lực quấn quanh xung quanh hấn hóa thành một con thần long khổng lồ.

Thần Long vẩy đuôi, Giao long xuống biển, long hành cửu thiên, lấy ý cảnh long bay lượn trên bầu trời cùng giao long tùy ý bơi lội một loại Vũ Lâm thôi động Long Hành Quyết, một bước Vũ Lâm bước lên trên tựa như phù hợp với thiên địa đại đạo, còn mang theo một cỗ ý cảnh cá nhập nước, chim bay lượn, đại tự do đại tự tại.

Tùy ý ngao du thiên hạ!

Ngô Quân hóa thành một đạo tia chớp bắn thẳng ra ngoài, nhưng chỉ kể đó, hấn đã nhìn thấy trước mặt bản thân xuất hiện một thân ảnh nam nhân, toàn thân ngập trong khủng bố thái dương, tựa như thượng cổ Kim Ô một dạng, nóng đều nhanh mù mắt chó.

"..."

Chuyện gì xảy ra?! Lôi đình tốc độ tuyệt đối là nhất lưu trong nhất lưu, chỉ thua tốc độ ánh sáng, vậy mà tên này cũng có thể vượt qua được? Không sai! Đây tuyệt đối không phải di chuyển cực nhanh tạo nên cùng loại thuần di hiệu quả, mà là chân chính không gian khiêu được.

Ngô Quân nghĩ tới đây, bắt đầu quyết đoán lên.

Thân là Linh giới cường giả, hẳn rất am hiểu không gian ảo nghĩa tạo nghệ, nhưng cũng không có nghĩa ở nơi này hẳn có thể tùy tiện thi triển. Phản ngược lại nói vật chất thế giới nơi này pháp tắc muốn rắn chắc hơn nhiều lắm, muốn xé rách không gian căn bản cần tiêu hao đại lượng năng lượng.

Mà Vũ Lâm, không hiểu ra sao có thể tùy ý xé rách không gian vì mình sử dụng.

Toàn thân chợt nhập nhòa nhấp nháy quang mang, một bên hóa thành một tia chớp màu đen kịt bắn về hướng ngược lại, một bên khác vận dụng không gian ảo nghĩa. Lần này liên quyết định không còn chơi "câu giờ" nữa, ngược lại trực tiếp tiến hành chạy thoát thân.

Về phần tìm lại tràng diện ngày hôm nay.. để sau hẵng nói.

"HỦ! Ta đã nói muốn chạy thoát là không có khả năng."

Vũ Lâm cười lạnh nói, chỉ tay một bên, búng ngón tay, hướng về không trung bên trên hỏi:

"Từ Mạch, hoàn thành trận pháp chưa?!"

Ngô Quân nghe vậy, lập tức lạnh run người! Không nghĩ tới vẫn còn một người khác ở quanh đây? Hơn nữa càng là trận pháp sư?

Hắn mặc dù đối với vật chất thế giới không am hiểu, nhưng những năm này hỗn trong Linh giới cũng coi như không tệ, cũng lần la làm quen qua một số ngừ tại các vị diện bên trong Trận Pháp đại tông sư.

Chỉ có một từ: Khó chơi. Thực lực của hắn có thể nằm trong TOP 10, nhưng nếu như để cho hắn cùng với một vị đã hoàn toàn chuẩn bị sẵn sàng Trận Pháp đại tông sư chiến đấu hẳn tuyệt đối không có lòng tin đánh bại. Bọn hắn thật sự là quá phiền toái.

Chỉ là.. giới này có thể ra được Trận Pháp sư cảnh giới nào?

"Đã xong."

Mà lúc này, bên người Vũ Lâm đột nhiên phiêu phù một mảnh hoa hồng, Vũ Từ Mạch trên người khoác áo bào màu tím, đầu đội nón toi nhẹ mỉm cười gật đầu, quốc sắc thiên hương. Mà Vũ Lâm cao ngạo đứng một bên đồng thời gật đầu, phất ống tay áo, trên tay đã xuất hiện một cái trận bàn.

Trận bàn hình tròn, bên trên trận bàn chẳng vô số cây cột, còn có mấy trăm sợi dây kim tuyến lấp lánh ánh kim sắc mang theo một cỗ thần bí lực lượng nổi giữa những cây cột, nhìn qua tưởng như một tấm lưới giăng giữa trận bàn.

Mà cùng lúc này!

Ngô Quân hóa thành một đạo âm ảnh ngân sắc, trực tiếp tiến hành vận dụng truyền tống, không gian đảo vong bí thuật.

Loại bí thuật này thông thường cần tiêu hao đại lượng thời gian cùng tài nguyên đến vẽ lên trên phù lục, còn có tỉ lệ thất bại, mà Ngô Quân nhưng là có thể coi nó như một loại cần thời gian kích hoạt thần thông sử dụng, có thể thấy tạo nghệ không gian ảo thuật của hắn là cỡ nào khủng bố.

NHƯNG!

Ngô Quân thân thể biến đổi trùng điệp, cuối cùng đột ngột hắn phun ra một ngụm hắc khí đục ngầu tràn ngập một loại cuồng bạo khí tức, thân thể đã hơi có chút mờ mờ ảo ảo lại trở nên trầm đục hơn trước. Quan trọng nhất chính là.. vị trí của hắn vẫn như cũ.

Ngô Quân rống lớn một tiếng, toàn bộ thân thể đều trông như vừa mới bị dày xéo một tràng, cuồng bạo không ngừng nghỉ thần bí lực lượng tại bên trong cơ thể hắn du động, không ngừng tàn phá thân thể của hắn. Mà Vũ Lâm lúc này nhướng mày, có chút kinh hi nói ra:

"Còn sống?!"

Nói thật, hắn có chút ngoài ý muốn. Lúc vừa nhìn thấy Ngô Quân thôi động vận dụng truyền tống thuật hắn còn thăm hồ hòng hét, gia hỏa này mà chết thì phiền, hắn còn muốn lợi dụng gia hỏa này một chút đây.

Ai nghĩ hắn may mắn còn sống, quả là trời cũng giúp ta.

"Không thể nào, lại có thể là đặc thù dị thời không bí cảnh!?"

Ngô Quân sau khi suy nghĩ rõ ràng mạch chợt lạnh run người, điên cuồng ba động không gian khí tức tại bên trong cơ thể hắn tàn phá đã sớm khiến hắn hết sạch kiên nhẫn, càng đừng nói năm lần bảy lượt bị Vũ Lâm vượt mặt.

"Không sai. Chỉ là thiết lập nơi này thành một tiểu phương viên thế giới thôi."

Vũ Lâm cười lạnh nói, đề cho Ngô Quân tâm tình lập tức trầm xuống.

Ban đầu Vũ Lâm thiết lập trận bàn này chính là mô phỏng lại một vùng không gian rộng 5 dặm xung quanh chiến trường hai người, mà Vũ Từ Mạch trong này đóng hai cái vai trò tương đối mấu chốt: Thiết lập trận pháp cùng khắc họa trận bàn.

Kì thật, loại trận pháp này cũng không cần kĩ thuật quá cao, nhưng tuyệt đối cần có sự căn chuẩn về thời gian, phương vị các chòm sao cùng long mạch đại địa khí thể lẫn nhau độ tỉ mỉ chính xác của trận bàn mới có được hiệu quả lớn nhất.

Trận pháp tên: Vũ Đài Thần Nhạc.

Vũ Đài Thần Nhạc là một cái thượng cổ đại trận, vô cùng thần bí, Vũ Lâm cũng không quá hiểu về nó, nó bao gồm hai bộ phận chính: Trận bàn cùng trận pháp. Trận bàn mô phỏng lại một phương viên thế giới, trận pháp bao phủ phương viên thế giới đó trong hiện thực, mà Vũ Lâm thôi động ra thiên địa căn nguyên năng lượng chính là đóng vai trò mấu chốt nhất: Cầu dẫn tới sự liên kết của hai khối trận bàn cùng trận pháp.

Như vậy, trận pháp bên trong sẽ cùng trận bàn tương ứng, vô luận là cái nào thay đổi sẽ dẫn tới cái kia thay đổi theo.

Mà một hậu quả tương đối chính là - trận pháp bên trong sẽ trở thành một vùng độc lập bí cảnh.

Cái gọi là bí cảnh là đặc thù không gian quốc độ tồn tại bám vào Hoang đại lục chủ thế giới, nhỏ thì có nhân không gian, lớn thì có Cổ Quốc Quốc độ, cái này kì thật liên đã không tính là bí mật. Mà bên trong Vũ Đài của Thần Nhạc tự thân nó đã trở thành một thế giới, muốn tiến hành vạn dặm truyền tổng thuật kết cục duy nhất chính là báo hồng.

Nhưng tình huống của Ngô Quân có khác biệt, vạn dặm truyền tổng thuật của hắn đẳng cấp đủ cao thâm để đột phá bình chương tiểu thế giới của Võ Đài Thần Nhạc, nhưng lại đủ thấp để không thể định vị được Trung Nguyên chủ thế giới.

Cho nên, hắn rơi vào hư không loạn lưu, nếu không kịp hủy vạn dặm truyền tổng thuật chính là bị hư không xắt thành miếng.

Nhưng, hắn còn sống không phải sao!

"Không thể, chỉ là người tới từ vật chất thế giới không có đủ khả năng thiết lập tiểu phương viên thế giới nhanh như vậy!"

Ngô Quân rống lớn, nhưng giọng nói của hắn có chút nghi hoặc. Vũ Lâm biết gia hòa này kiên cố mấy trăm ngàn năm nhận thức gì đó hắn đã bị hắn hoàn toàn phá hỏng, mà thôi để sau.

"Tùy ngươi. Sự tình xảy ra trước mắt ngươi còn không chấp nhận, cứ chìm đắm trong ảo tưởng của ngươi đi."

Vũ Lâm lạnh lùng nói, giờ tay, trận bàn lớn cỡ cái bồn rửa mặt trong tay hắn đột nhiên phóng đại ngang với một cỗ xe ngựa, kể đó Vũ Lâm giờ tay lên, thổi ra một ngọn lửa vào bên trong trận bàn.

"Ra cho ta: Hòa Phân Thân!"

Lập tức, trận bàn bên trên một cỗ nóng rực thuần dương cương khí phun ra, tương đồng, tại trên đại địa chợt xuất hiện một cỗ ngấp trời thuần dương khí tức, kể đó đứng chính giữa Vũ Lâm cùng Ngô Quân là một cỗ hỏa diễm hình người, tỏa ra nồng đậm sát ý, tu vi Đại Đạo Huyền Quang nửa dặm tùy theo phảng phất, để cho Ngô Quân cõi lòng đều lạnh.

"Ra cho ta: Thủy Phân Thân!"

"Ra cho ta: Kim Phân Thân!"

"Ra cho ta: Thổ Phân Thân!"

"Ra cho ta: Mộc Phân thân!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Đoạt xá

Vũ Lâm toàn thân Đại Đạo Huyền Quang ba động khủng bố làm mất trận, lấy hắn làm trung tâm xung quanh hình ngũ giác vuron lên năm tôn khủng bố cự nhân.

Cường bạo hỏa lực lượng ngấp trời giáng lâm, trong biển lửa chính là hỏa diễm cự nhân.

Đại địa sôi sục, đất đai vuron lên, kết thành hình người, chính là Đại Địa Cự Nhân.

Thanh Ngư hà nước sông phá toái mà dâng không, hóa thành một tôn nhân hình cánh chim cự nhân, chính là Thủy Chi Cự Nhân.

Rậm rạp mà xanh tốt cây rừng chột ăm ăm bật gốc, hết thầy run rẩy phát triển càng thêm mạnh mẽ, cao tới hàng trăm trượng, tựa như một cái gốc cây thần thụ bật gốc mà lên, Cổ Mộc Cự Nhân.

Còn có tạo thành từ vô số kim loại quặng, bụi vàng bụi bạc, kết thành một cái người khổng lồ khác, mặc dù do vật liệu vẫn đề cho nên nó không có như những cái khác cự nhân hùng vĩ, nhưng vẫn vô cùng to lớn - Kim Cang Cự Nhân.

Năm tôn người khổng lồ đứng đó, nửa dặm Đại Đạo Huyền Quang phát động, ngũ hành đồng sinh thậm chí âm thầm xúc tác lẫn nhau, để cho năm cái cho dù là năm dặm Đại Đạo Huyền Quang cũng có thể chống lại.

Mà chỉ là nửa đại viên mãn độ không chế Ngũ Quân sao có thể bọn chúng đối thủ? Nhưng mà dù thế, thân là Linh giới đại năng nếu hần không có vô số bài tẩy đã sớm chết.

Lốc xoáy lôi đình kinh người bao phủ toàn thân Ngũ Quân, kể đó không sai biệt lắm Ngũ Quân toàn thân hóa thành một con Lôi Đình cự thú, Lôi Đình cự thú tựa thần lân, đầu dài ra hai cái sừng nhọn, trên lưng mọc ra vô số gai nhọn, toàn thân âm ỉ rền vang sét đánh.

Đem so với Đại Địa Cự Nhân thế mà còn lớn hơn.

Ngũ Quân há miệng, phát ra tiếng rít vang rền, thiên địa rung chuyển.

Hai bên ăm ăm lao vào nhau, Ngũ Quân ý vào bản thân ngưng tụ mà thành một cỗ thần thú thân thể có thể so với nửa cái Luyện Hư, trực tiếp lựa chọn cận chiến, nhưng Đại Địa Cự Nhân cùng Kim Cang Cự Nhân toàn thân phát ra trầm trọng tiếng vang, cả hai toàn thân một dạng phát sáng, tuy rằng kích cỡ không đổi nhưng độ cứng tăng lên không ít, trực tiếp cùng Ngũ Quân va chạm.

Tràng cảnh cực kỳ đơn giản, chính là ngươi một quyền ta một quyền.

Ba cái quần áo nửa ngày trời, cuối cùng, Vũ Lâm nhin không được, giơ tay ra, Thủy Chi Cự Nhân, Hỏa Diễm Cự Nhân còn có Cổ Mộc Cự Nhân cũng tiến vào tràng, Ngũ Hành Pháp Trận khai mở, nguyên lý rất đơn giản, Ngũ Hành đồng sinh, năm cái tăng phúc lẫn nhau, thực lực chính là tăng gấp rưỡi.

Mà đợi một hồi, quả nhiên cùng triển đấu hai cái còn có thể, năm cái cùng lúc ra sân Ngũ Quân chưa chống cự lại được nửa giờ đã gục xuống, to lớn như núi đồi thân thể bị năm thanh kiếm ghim xuống đại địa, bốn thanh tại tứ chi, một thanh tại ngực.

Vũ Lâm cùng Vũ Tử Mạch phiêu phù trên không, trực tiếp hạ cánh xuống. Vũ Lâm nhìn qua Ngũ Quân, lạnh lùng nói:

"Thiên Ngoại Tà Thần, ngươi tới chúng ta phiên thế giới làm gì?!"

"Ai mà biết a. Lão tử được triệu hoán tới nơi này."

Ngô Quân lạnh lùng cười lạnh nói rằng, nghe rằng ra để lộ hàm răng sắc nhọn:

"RÕNG!! Nhân loại thế giới vật chất, thả ta rời đi, ta từ nay về sau không bao giờ còn tìm đến phiên toái phiên thế giới này, như thế nào?"

"Ngươi nói thì ta tin? Có quý!"

Ngô Quân mạnh mẽ rống giận, nhìn chăm chăm trước mặt nó nhỏ bé thế giới vật chất nhân loại:

"Nhân loại, ta trú ngụ ở phiên thế giới này lúc này đây cũng không phải là chân thân, càng không phải là phân thân, mà là một "ta" khác bị tách đi ra, bắt kẻ ngươi đối với "ta" làm gì, bản thể ta đều sẽ biết được, mau chóng thả ta rời đi, bằng không bắt kẻ ngươi chém giết ta hay là đem ta phong ấn, bản thể ta đều có thể cảm ứng được, từ đó trực tiếp tại khối thế giới này giáng lâm."

"Tin tưởng ta, bằng vào ngươi trên người mấy món Thần Vật kia, tuyệt đối đầy đủ bản thể giáng lâm. Hắc hắc hắc.." "

Vũ Lâm lạnh lùng nhìn vào Thiên ngoại Tà Thần Kiếm, còn có ba món Long chi giáp.. nhú mày hỏi:

"Ý ngươi là mấy món này?! Lai lịch của chúng là gì?"

"Lai lịch của chúng?"

Ngô Quân cho Vũ Lâm một cái bạch nhãn:

"Không phải chính ngươi dùng không biết thủ đoạn trộm nó từ tay bản thể sao? Còn hỏi ngược lại ta? Ta đều nhanh muốn hỏi ngươi dùng thủ đoạn gì trộm đi nó, chỉ là nghĩ ngươi sẽ không trả lời.. "

Vũ Lâm:

- ...

Ta? Ta trộm đi nó lúc nào? Ta có loại thủ đoạn này sao? Ày, xác thực ta có, nhưng cảnh giới của ta chưa đủ để thi triển a. Hơn nữa bản thể của người hấn là ở sâu bên trong Linh giới, ta có quỷ mới mò tới Linh giới trộm đồ. Lại nói cái này cũng không phải đến từ tay ta, mà là tới từ..

Gặp quỷ, nó tới từ...

"HỆ THỐNG ~~~~"

Vũ Lâm gần như hét toáng lên trong tiềm thức, mà lúc này! Hệ Thống bình thường vốn ồn ào ào nay đột nhiên im hơi lặng tiếng phảng phất không tồn tại một dạng.

"Mẹ kiếp âm binh Hệ Thống, đi ra cho lão tử. Nói, chuyện này là thế nào?"

"Nói! Tới đây đi a, buông tay đánh một trận, hôm nay lão tử cùng người đồng quy vu tận, không chết không thôi..."

"Tích tích tích.. Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau ~ The first that you have called is not available at the moment, please try.. "

"... "

Hít một hơi sâu, bình tâm như vại.

Tâm như chỉ thủy, tâm như chỉ thủy. Vương bát niệm kinh mà thôi, không có gì phải tức giận.

Lạnh lùng nhìn qua Ngô Quân, cười gằn. Tính cách Vũ Lâm xưa nay rất rõ ràng, một khi đã kết thù đừng hòng hấn bỏ qua. Nói thật, hấn tuyệt đối không tin đám kia Thiên Ngoại Tà Thần, bọn hấn lời nói có khi chính bọn hấn đều không có tin nữa là.

Giơ tay lên, bàn tay mang theo mệnh môn khí tức còn có một cỗ thần bí khổng lồ lực lượng giáng lâm, hướng về Ngô Quân thiên linh cái mà đập tới. Một vỗ này lập tức khiến cho Ngô Quân rống giận liên hồi vắng tục, nhưng Vũ Lâm không để ý, thiên linh cái Ngô Quân vỡ ra, để lộ bên trong là một chùm sáng ngân sắc.

Đây chính là "Nguyên Anh" của Ngô Quân đi?

Giơ tay, đối với Nguyên Anh bắt đầu mãnh liệt câu thông cùng chiếm lĩnh, mà Ngô Quân lúc này chợt dừng sững lại trắng chữi tục, vô số cảm xúc tràn qua, nghi hoặc, giận dữ, ngứa ngáy, không dám tin, còn có điên loạn được truyền trực tiếp qua Vũ Lâm thông qua Nguyên Thần:

"TIÊU TỬ NHÂN LOẠI! NGƯỜI DÁM ĐOẠT XÁ TA!?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Đoạt xá 2

Thiên Ngoại Tà Thần không thể đoạt xá, đây cơ hồ là nhân thức chung của toàn bộ các giới, từ Phàm vực cùng Tiên Vực. Chủ yếu là do kết cấu Thiên Ngoại Tà Thần đặc thù, nó không có chân thực vật lý tinh thần thể mà lấy gốc là tinh thần thể, vật lý chỉ là bám vào tinh thần thể hiển lộ ra đặc thù.

Cho nên, đoạt xá nó chỉ bằng giết nó luôn đi, vì không có gì khác nhau, còn có nhiều hơn một bước.

Nhưng, tạo nghệ Vũ Lâm đối với Linh hồn thậm chí đem so một số ít Thần Tiên còn muốn am hiểu.

Sinh mệnh tạo thành từ ba thứ, vật lý tính xác phạm, chân linh chứa phách hồn cùng chân hồn chứa hồn mệnh. Đối với Thiên Ngoại Tà Thần, bọn nó chỉ có chân linh cùng chân hồn mà không có vật lý phạm thai, là trường hợp đặc thù, thân thể của bọn nó chỉ gồm Chân Linh cùng Chân Hồn.

Chân Linh chứa ba hồn bảy phách, mà Chân Hồn chứa là hồn mệnh. Hồn mệnh cũng chính là Linh hồn tiêu chí xác thực, độc nhất vô nhị, thiên hạ không tìm ra nổi hai khối Hồn Mệnh giống nhau, mỗi người chỉ có duy nhất một cái. Mà Hồn Mệnh tương ứng cũng vô cùng khó tiêu diệt, thậm chí không thể tiêu diệt.

Có thể tiêu diệt chỉ là Hồn Phách, hồn mệnh sẽ nương theo cái chết của sinh mệnh mà quay trở về với đại đạo luân hồi, vĩnh viễn không ngừng nghỉ, cái gọi là tiêu diệt linh hồn chỉ là tiêu diệt Chân Linh, Hồn Mệnh không thể bị tiêu diệt, dù có phá hủy được cũng sẽ theo thời gian khôi phục lại.

Đoạt xá chính là tiến hành thay thế Hồn phách của đối tượng đoạt xá bằng của bản thân, để lại một khối thân thể vì chính mình sử dụng. Nhưng mà Thiên Ngoại Tà Thần loại không có thân thể đồ chơi thay thế cùng tiêu diệt có gì khác biệt?

Vũ Lâm phương pháp chính là: thay thế luân mệnh hồn, đẩy nó vào luân hồi, thế nó bằng một phần hồn phách của bản thân, "ngụy trang" thành hồn mệnh, từ đó lấy thiên ngoại tà thần làm con rối hóa thân.

Phương pháp này nghe thì dễ, làm cực khó, bất quá Vũ Lâm nói thật, hắn là chuyên gia đoạt xá. Nhìn một chút cuộc đời của hắn?! Trọng sinh lần thứ nhất đoạt xá Long tộc thân thể, trọng sinh lần hai đoạt xá một cái Địa Cầu thiếu niên thân thể, lần thứ ba thì chính là khối thân thể này.

Nói không ngoa, hắn là chuyên gia đoạt xá.

Một cỗ cường bạo ý chí từ Vũ Lâm tỏa ra, thâm nhập vào trong linh hồn hải của Ngô Quân, trong tiếng rống giận của nó Vũ Lâm tinh thần chìm đắm vào biên ý thức của Ngô Quân. Thân thể của nó liên tục run rẩy tựa như muốn thoát ra khỏi phong ấn, nhưng phong ấn không chỉ dán chặt nó vào nền đất mà còn phong bế thân thể nó hóa hình, càng là có một loại khiến nó không thể điều động linh lực khí tràng.

Thật đáng sợ.

Mà Vũ Tử Mạch ngồi một bên xem chính là rõ nhất tình huống: Vũ Lâm cùng Ngô Quân đứng đó nửa giờ, kể đó, Vũ Lâm đột nhiên nhấc tay ra khỏi Ngô Quân trên đầu thiên linh cái, mà cái sau nhẹ nhàng đầu lên, chớp chớp mắt, thông qua Dẫn Nổ ấn Vũ Tử Mạch cảm giác được vài phần quen thuộc.

Thành công!

Không hổ là nam nhân ta chọn!

Được rồi, không hắn là ta chọn, nhưng mà kết quả vẫn là một không phải sao?!

Mà Vũ Lâm đứng trên nền đất, hơi xoa đầu. Lần đoạt xá này tốn thời gian dự định hơn hắn suy tính rất nhiều, chủ yếu do tinh thần hải của Ngô Quân quá mức phân tán loạn lạc, hắn là rất nhiều lần dùng phân hồn bí pháp, còn có đa nhân cách chứng gây nên.

Cho nên mặc dù dễ dàng nhưng lại mất thời gian.

Không quan trọng.

Vũ Lâm cảm giác toàn thân tinh khí thần đều một mực suy kiệt, hắn là di chứng từ sử dụng Võ Đài Thần Nhạc. Dù sao đây cũng là một môn trận pháp không hoàn chỉnh, năm đó kiếm được từ trong thượng cổ di tích càng là chỉ còn lại có 3/4 trận pháp, 1/4 còn lại vẫn là tự tay hắn tìm hiểu học hỏi tu bổ thêm.

Quan trọng hơn là!

Thông qua đoạt xá, hắn nhận được vô số cổ lão ký ức của Ngô Quân. Kể cũng đáng sợ, gia hỏa này sống lên tới 2 vạn năm, mặc dù khối thân thể bị hắn đoạt xá không phải là chủ thân, nhưng vẫn được phân tới mấy ngàn năm ký ức. Chỉ là ngàn này cũng đủ để phần nhiều người tại chỗ choáng ngất, kể đó phát mộng "ta là ai".

Không nói ngoa, nếu Vũ Lâm chỉ mới sống được 20 năm mà không phải 4 kiếp, đột nhiên nhận thêm vài ngàn năm ký ức, hắn sẽ là Ngô Quân hay là Vũ Lâm?

Còn tốt hắn sống cũng vài vạn năm, hơn nữa cấu trúc tinh thần lực cùng người khác khác biệt mới không có bị một cỗ ký ức này trấn choáng, nhưng cũng đủ hắn nhức óc một hồi. Dù sao đổi thành bất kỳ ai một lượt quét qua vài ngàn năm ký ức cũng sẽ như hắn mà thôi.

Phát tay, để cho Tà Ma Hóa Thân giải tỏa Ngũ Kiếm Tỏa, kể đó biến trở lại hình người. Lôi Đình cự thú hình thái của Tà Ma Hóa Thân to ngang một ngọn núi, quá chiếm diện tích.

Ầm ầm

Thân thể Tà Ma trở lại kích thước bình thường, mà Vũ Lâm cũng nhanh chóng phân giải toàn bộ tri thức đạt tới từ lượng ký ức khổng lồ của Ngô Quân. Mặc dù chỉ có một lượng lớn tri thức trong 3-4 ngàn năm gần đây cùng với những sự kiện đặc sắc nhưng vẫn là rất tốt rồi.

"Chủ Nhân, tên này có nói Bản thể của hắn ngoài không gian sẽ nhận được thông tin của phân thân, vậy lúc này đoạt xá nó không phải là đang kêu gọi bản thể của hắn đi vào giới này à?!"

Vũ Tử Mạch ngẩng đầu, một chân đạp đạp vào đùi của Tà Ma Hóa Thân, một bên hỏi. Vũ Lâm đang xử lý thông tin ký ức của Ngô Quân, Tà Ma Hóa Thân bên quay sang nói:

"Sẽ không!!!"

Vũ Tử Mạch:

- !!!

"Võ Đài của Thần Nhạc là một kết giới khổng lồ mô phỏng theo thế giới thực, bản chất của nó là một bí cảnh hoàn thiện, có thể so sánh với một thế giới.

Mà phân thân cùng bản thể của con Thiên Ngoại Tà Thần này vẫn cần có liên hệ qua một bước sóng linh hồn đặc thù, thứ không thể vượt qua rào cản một giới, cho nên không cần lo lắng."

"Sau khi ta hóa giải Vô Đài Thần Nhạc, con Thiên Ngoại Tà Thần này sẽ lại lần nữa khôi phục kết nối cùng với bản thể kia, như vậy hắc bên kia sẽ chỉ cho là phân thân bên này bị lọt vào một bí cảnh nào đó thôi."

Dựa theo tính cách của phân thân, Vũ Lâm có tám thành nắm chắc bản thể bên kia tuyệt sẽ không sinh ra bất luận nghi ngờ nào cả. Dù sao, một bí cảnh hoàn thiện như một giới có thể ngăn cách phần lớn các loại bước sóng liên lạc, bao quát bước sóng linh hồn.

Vũ Tử Mạch tràn ngập khâm phục nhìn Vũ Lâm. Đoạt xá thứ này nàng muốn làm kì thật cũng rất đơn giản, nhưng tiếp xúc qua Thiên Ngoại Tà Thần nàng lập tức hiểu ngay: Thiên Ngoại Tà Thần là linh hồn tổng sư, đối với bọn chúng điều khiển linh hồn lực, đoạt xá vẫn là moi móc kí ức ắt hẳn phải dễ dàng như ăn cháo.

Vậy mà Vũ Lâm có thể vượt lên trên cả Thiên Ngoại Tà Thần được.

Lúc này đây Vũ Tử Mạch càng lúc càng đoan chắc Vũ Lâm tới từ Thượng Giới.

Mà Vũ Lâm lúc này toàn thân hơi căng cứng, xoa xoa cơ bắp mỗi một, cũng đừng có nhìn hắc chỉ dùng một cái Vô Đài Thần Nhạc chiến đấu, nhưng kì thật vô luận là cương khí dương khí tinh khí thần của hắc đều hầu như bị vắt kiệt, căn bản là thoát lực trạng thái. Đang xoa xoa cơ bắp, nhớ tới bên trong Thiên Linh Âm Dương Công một loại song tu công pháp, tên gọi Song Hợp Quyết.

"Tiểu Mạch a."

Chợt nghĩ đến cái gì đó, cười dâm tà đi tới chỗ Vũ Tử Mạch, từ đằng sau xù xuất ra hai chiều, một chiều Hắc Hồ Đào Tâm, một chiều Hắc Tử Thâu Đào, đương nhiên, đào không có, hắc nên gọi là hắc tử vào hang.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Vô sỉ hệ thống

Vũ Lâm sau khi đem Vũ Tử Mạch làm cho long trời lở đất, hiện tại hắc đang híp mắt ngồi lên trên ghế bành, bên dưới Vũ Tử Mạch cho hắc liếm..

Không thể phủ nhận Song Hợp Quyết tác dụng cường đại, hơi tiếc là kiếp trước không có chỗ dùng, nó chỉ có tác dụng cho độc nhân tộc.

Bất quá hiện tại lực chú ý của hắc không tại chỗ này.

Mà là tại chỗ Hệ Thống.

Sờ dĩ.

5 phút trước.

"Tích tích tích tích... Hệ Thống thân ái xin kính chào Kí Chủ, xin chúc mừng Kí Chủ tiêu diệt Phân Thân Thiên Ngoại Tà Thần, nhận được 40.000 điểm Kinh Nghiệm và 10.000 điểm Phán Phái."

Mà Vũ Lâm lúc này:

-

Điểm Kinh Nghiệm?

Điểm Phán Phái?

Cái gì đồ chơi?

Híp mắt.

"Tích tích.. thân ái Kí Chủ. Hệ Thống hiện tại cập nhật giao diện hoàn toàn mới, thân là Kí Chủ yêu nhất chăm lo nhất cho bản Hệ Thống quyết định từ nay đổi tu chính đạo, tập trung cho Kí Chủ tu thành thiên này địa này đệ nhất cường giả!"

"Mẹ kiếp, giờ thì ngươi thừa nhận ngươi xưa nay là một thằng khốn không thèm chăm lo cho ta mà chỉ chăm chăm muốn sát hại ông mày rồi à? Lại còn đổi tu chính đạo cơ đấy hóa ra trước giờ toàn tu hắc đạo à?!"

"Tích tích.. Kí Chủ thân mến, sao ngươi có thể thanh ô người vô tội đâu? Tại sao lại gọi ta là đồ khốn?"

"Ôi cái ĐKM, thế hóa ra nửa sau thì không phù nhận à?! Lại nói Điểm Kinh Nghiệm cùng Điểm Phản Phái là cái gì?"

"Tích tích.. Điểm Kinh Nghiệm là điểm kí chủ đạt được thông qua chém giết quái, có thể thông qua điểm kinh nghiệm tiến hành lên cấp các kĩ năng, tiến hành thôi diễn đại đạo, thôi diễn pháp tắc áo nghĩa vân vân các loại."

Vũ Lâm nhướn mày, thờ ra một hơi.

Mẹ!! Cuối cùng cái hệ thống này cũng phun ra đồ tốt.

Mặc dù thôi diễn đại đạo pháp tắc áo nghĩa cái gì hần không có dùng, nhưng mà nha, vô số cổ xưa thượng cổ bí tịch hần vẫn cần đến giải thuật cùng bổ sung, Hệ Thống vừa vận bổ sung điểm này, quả là thần tích a!

Đưa ra một cái đại trận thượng cổ bị thiếu hụt, hỏi:

"Bổ sung hoàn chỉnh cái đồ này cần bao nhiêu điểm kinh nghiệm?"

Suy tính một chút, dù sao cũng là thượng cổ đại trận, có lẽ sẽ cần nhiều điểm kinh nghiệm một chút, dù sao cũng là mặt hàng từ thời thượng cổ nha.

"Tích tích..vừa đủ."

Vũ Lâm hỏi hộp a, trái tim nhỏ bé chọt nhảy căng lên, nhanh chóng vỗ tay đét một tiếng:

"Vay mau chóng cho ta bổ sung a."

Ha ha ha, nếu như giết địch có thể bổ sung điểm kinh nghiệm, vậy thế giới này phạm là Luyện Hư kỳ trở xuống hết thầy chuẩn bị nghênh đón đại kiếp đi. Hừ hắc! Lão tử còn có một kiện Tà Ma Hóa Thân đây.

"Tích tích"

Hệ Thống vui tươi nói:

"Bổ sung đang trong tiến trình, 0% 0% 0% 0% 0%..."

"Tích tích, dự tính hoàn tất quá trình bổ sung còn 3 tỷ năm, vui lòng đợi..."

Sững sờ.

Suy nghĩ.

3 tỷ năm là bao lâu? Nghe đồn Vũ Trụ bắt đầu tạo thành từ khoảng 14 tỷ năm trước, Trái Đất thì khoảng 4 tỷ năm trước, như vậy 3 tỷ năm cơ bản xem xem 3/4 thời gian Trái Đất được tạo nên...CMN TA CÒN SUY TÍNH CÁI CON KHỈ!!!!

3 tỷ năm cmn, có khi còn chẳng còn có xác để mà nguội lạnh, liền là xương cốt cũng tan theo thời gian. Lão tử đợi được 3 tỷ năm mới là có quý.

"Mau mau cho ta hủy tiến độ."

Trái tim nhỏ bé bắt đầu đập loạn.

"Tích.. được a. Kí Chủ có thể lựa chọn thanh toán [Phí Hủy Đặt Cọc] bằng một kiện Chung Cực Thần Binh, hoặc có thể ngay lập tức thanh toán 3 tỷ năm thời gian bằng 12 kiện Cực Phẩm Tiên Bảo."

"!!!!"

Chung Cực Thần Binh là đồ chơi của Độ Kiếp kỳ tu vi, hơn nữa cũng là loại cực hiếm đồ chơi. Về phần Cực Phẩm Tiên Bảo là Tiên Quân tu vi mới có thể không chế, hơn nữa còn có thể một mực sử dụng tới Tiên Vương tu vi.

Nếu như là kiếp trước vậy 2 thứ này đừng nói 1 kiện, chính là 100 kiện hần cũng không do dự mà ném ra. Nhưng hiện tại gặp quý, đừng nói 1 kiện, chính là mảnh vụn đều không có này còn để hần làm sao ném ra?

Thôn Thiên Thập ngược lại có thể, nhưng cùng lắm nó tính là Tiên Khí, không thể tính là Tiên Bảo chứ đừng nói Cực Phẩm Tiên Bảo.

Hiện tại hần hiểu được.

CMN hổ a.

Quả nhiên, Tào Tháo nói tuyệt đối không có sai: "Sự có khác thường tất có Hệ Thống". Từ nay về sau sẽ không đối với Hệ Thống tin tưởng vô luận dù chỉ là một cái hắt hơi.

Nhân danh Tập Thể Người Xuyên Việt, tao ĐKM mày, Hệ Thống!!

"Tích tích..Kí Chủ oan uổng ta a. Ta là thiên này địa này yêu mến nhất kính thương nhất mong muốn Kí Chủ trở thành tuyệt thế cường giả."

Vũ Lâm chỉ nhẹ nhàng cười lạnh. Có quý a.

Kỳ thật Hệ Thống nói chính là sự thực, chỉ có duy nhất 1 vấn đề nhỏ: Nếu ngươi là cái duy nhất, vậy ngươi tự nhiên chính là đệ nhất.

Chợt Vũ Lâm nghĩ tới: Nếu Hệ Thống có cho ra cái gọi là điểm phản phái, như vậy hẳn nó cũng có nó công dụng. Thông thường nhất, cách sử dụng chính là tại bên trong Cửa Hàng tiêu hao. Như vậy cái này phải hay không cũng là...

"Như vậy điểm Phản Phái này tác dụng là gì?!"

"Nó thể hiện giá trị Kí Chủ đang trên đường tấn thăng thành đại phản phái, điểm càng cao, chết càng sớm."

"!!!!!!!!!"

Mẹ! Lão tử liền biết không nên tin vào Hệ Thống. Còn không bằng điểm Hệ Thống tệ tốt. Ít nhất Hệ Thống tệ còn có cho phép quy đổi ra vòng quay may mắn, mặc dù vòng quay may mắn cũng chẳng có trúng dùng nhưng nó còn có tỉ lệ 1% ra đồ tốt, có mang theo hi vọng trị.

Gượm!

Vũ Lâm tay bắt đầu tăng tốc, chỉ còn thấy vô số đạo tàn ảnh lướt qua lại trên nền giao diện Hệ Thống, kể đó:

"Mẹ, Hệ Thống, Hệ Thống tệ của lão tử đâu?! Ta nhớ còn hơn một triệu rưỡi điểm Hệ Thống tệ mà?!"

KHÔNG SAI!

Hệ Thống tệ biến mất. Không còn cặn bã chùng loại kia.

Nên nhớ hẳn còn hơn một triệu rưỡi Hệ Thống tệ thông qua hoàn thành mấy cái nhiệm vụ cùng nhiệm vụ phụ. Gặp quý, hơn một triệu rưỡi điểm a. Hết thấy biến mất liền làm như thế nào?!

"Hệ Thống tệ.."

Mà lúc này, hệ Thống tràn ngập u ám hỏi:

"Là thứ gì?!"

"!!!!!!!!!"

Mẹ, lão tử ngay từ đầu liền biết là không nên tin tưởng nhà ngươi. Tào Tháo nói cấm có sai: "Sự có khác thường, tất có Hệ Thống", mặc dù biết là vừa nãy đã nói một lần nhưng chuyện quan trọng nên nói 2 lần.

Thiên địa lương tâm, nhà ngươi khác Hệ Thống dù cho có là đại phản phái hệ thống cũng là loại giúp đỡ Kí Chủ, giúp đỡ thăng tiến đỉnh phong abc xyz, nhà này Hệ Thống chỉ chăm chăm đâm một dao sau lưng hẳn còn có chuyên tâm hỗ trợ.

Không đúng! Nhìn một chút Ngô Quân, dựa theo kí ức của hắn, một đồng lớn đồ vật hẳn tới được từ tay Hệ Thống toàn bộ đều là từ "trữ vật giới chỉ" của gia hỏa này chạy ra, cái này chính là vô duyên vô cớ kéo thù hận a. Gặp quý. Cái này căn bản không còn là đâm một dao sau lưng, mà chính là quang minh chính đại đâm một dao, còn không thể đỡ.

Cái này ai có thể nói lý?!

Khóc.

Ta muốn khiếu nại a. Hệ Thống nơi này thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Bế quan

Lúc này, ở bên ngoài Võ Đài Thần Nhạc kết giới.

Cổ Huân Nhi lo lắng nhìn vào bên trong, tuy nhiên dường như bên trong có một lực trường ngăn cản tầm nhìn của nàng, khiến cho tại trong tầm nhìn của nàng bên trong hoàn toàn là trống tuếch, không có một thứ đồ vật gì cả.

Theo lý luận bình thường thì không thể có chuyện này, tầm nhìn của nàng liên thông long mạch chi khí, phạm là sự tình xảy ra tại Trung Nguyên nàng đều có thể nắm bắt tới phần nào, nhưng hiện tại đem nói tầm nhìn của nàng bị chặn, càng giống như... kết giới này ngăn chặn cả Trung Nguyên Tổ Long vậy.

Thật ra cũng bình thường, Trung Nguyên Tổ Long không phải vạn năng, khoảng cách một giới đầy đủ đem Trung nguyên Tổ Long bài xích ra ngoài.

Đột nhiên, hai đạo ánh cầu vòng lóe lên từ bên trong kết giới, Vũ Lâm cùng Vũ Tử Mạch đi ra, cả hai quần áo xộc xệch, tràn ngập một loại vừa mới qua một trận đại chiến khí cảm. Hiên nhiên loại đại chiến của cả hai không phải cùng Cổ Huân Nhi tương tượng là một dạng, bất quá vẫn là đại chiến.

Mà Vũ Lâm lúc này:

- ...

Thiên địa lương tâm, mấy người này vẫn còn ở đây a?!

Do Võ Đài Thần Nhạc là đặc thù dị không gian kết giới bí cảnh nên bản thân hấn tu vì lúc này cũng chưa đủ để nhìn thấu qua không gian bình thường.

Nói thật, hấn vừa có chút đặc biệt ý đồ cho Vũ Tử Mạch, tỉ như khóa thân đi dạo cái gì, nhưng hiện tại kế hoạch hết thảy phá sản. Vũ Tử Mạch vốn e thẹn, rất khó để thuyết phục nàng, một khi đã thuyết phục được mà không làm được sẽ rất khó để thuyết phục lần 2, coi như lần này tạch.

Mà Vũ Tử Mạch lúc này nhưng là:

- ...

Phúc tinh a. Vừa nãy Vũ Lâm gia hỏa kia hao phí một đồng lớn sức lực đem nàng vòng vo xoay tới chấp nhận một cái siêu cấp phi lý yêu cầu của hấn, còn tốt hiện tại có người ở, có thể nhân cơ hội này đem yêu cầu kia ném ra sau đầu.

Quay đầu nhìn về phía Vũ Lâm, truyền âm nhập mật:

"Ở đây có người a, cho nên Chủ Nhân trước nói chuyện với bọn họ, ta về Bồ Thiên Các trước đây."

Kể đó, nàng hóa thành một đạo lưu quang bắn đi mất.

Bằng không thì nói thật như thế nào, quần lót cùng áo lót ở trong bí cảnh không gian bị thăng cha này lột hết, trên dưới trừ bộ đạo bào căn bản trống không, còn có tinh dịch dính đầy người không lẽ chạy đi gặp người?!

Sớm chạy tốt, gia hỏa này đột nhiên nổi máu dâm dê lên cái gì cũng có thể làm

Vũ Lâm gãi mũi nhìn Vũ Tử Mạch hóa thành một đạo lưu quang bay về hướng Bồ Thiên Các, thờ dài đi về hướng đám người Cổ Huân Nhi, gãi mũi:

"Cổ cô nương vẫn ở đây a, quả thật là làm phiền Cổ cô nương."

"Không có gì."

Cổ Huân Nhi nhún người lắc đầu, sang một bên hỏi:

"Cho hỏi, Thiên Ngoại Tà Thần.. "

"Đã bị ta tiêu diệt!"

Vũ Lâm xoa xoa tay nói. Lập tức toàn bộ Long vệ xôn xao một trận nhỏ, dù sao bọn họ đường đường Nguyên Anh kỳ tu vi, kết thành binh trận có thể chống lại Hóa Thần tu sĩ thế mà còn kém hơn cả một cái Kim Đan kỳ. Chuyện này truyền đi có bao mất mặt?

Hai bên nói chuyện thêm tầm nửa giờ, kể đó tách ra mỗi người một ngã, từng người mang theo trăm suy nghĩ. Vũ Lâm đang nghĩ có nên về Bồ Thiên Các không, chợt lắc đầu, bên trong trừ vật giới chỉ còn có một đồng lớn tài nguyên các loại, trước tiên tiêu hóa nốt cái đã.

Là lúc bắt đầu bế quan.

Khung bố khí tức bắn thẳng lên trời, hóa thành một đạo hào quang bay về phương Tây, vừa đi Vũ Lâm vừa tìm địa phương tương đối tốt đẹp bế quan. Về phần tại sao không về Bồ Thiên Các bế quan..

Thật lòng mà nói. gặp quý, Bồ Thiên Các hiện tại không sai biệt lắm ngoại trừ một vị còn chưa biết tên nhân vật chính, hết thấy mọi nhân vật chính hào đều đã tụ tập lại.

Nói thật, hần có chút e ngại mình vừa tiến vào Bồ Thiên Các đã bạo thể bỏ mình.

Tìm tới một địa phương hơi có chút phong thủy, đi tới bên dưới núi thấy được một cái tiểu trấn nhỏ, ở nơi này mà có thể tạo thành trấn đã rất không tệ, đi ngang qua một cái đền thờ hơi liếc mắt nhìn.

Một cái đi ngang qua tiểu thí hài nhìn mình lão bà bà hỏi:

"Bà bà, ca ca kia nhìn miếu Hoàng Đại Tiên kia làm gì?!"

Lão bà nói:

"Hần là tò mò a. Tiểu tử kia nhìn trông cũng tương đối không tệ, hần là tới từ thành thị xa xôi, không biết Hoàng Đại Tiên đại nhân cũng đúng. Hoàng Đại Tiên là tiểu tiên, cùng so với những cái ở trong thành trấn đại thần tiên khác biệt, không thể so sánh không thể so sánh."

Vũ Lâm kì thật cũng tò mò, đền thờ này kì thật rất có ý tứ, rất có phong thái chiếm lĩnh phong long khởi mạch.

Hoàng đại tiên cũng chẳng phải thật là tiên, kỳ thật là con chồn vàng tu thành tinh. Mấy cái đền miếu nhỏ này khắp Trung Nguyên đâu đâu cũng có, người dân thành trấn thờ phụng Quan Âm thờ phụng Phật Sống hoặc thờ phụng Tế Linh, người dân thông thường không thờ Thần Phật, ngược lại thờ nguru quý xà thần.

Kỳ thật cũng là bắt đắc dĩ, đại thần tiên pháp lực vô biên vô tận chẳng thấy hiện thế, nguru quý xà thần nhao nhao nổi lên đòi lập đền thờ cúng, pháp lực bản lãnh ít ỏi nhưng ít ra lâu lâu sẽ hiện hình cứu người, thờ cúng cũng đơn giản, một nải chuối, một con gà vài quả trứng liền xong chuyện.

Con Hoàng Đại Tiên này cũng là có bản lãnh, yêu cầu nghi thức thấp hương khá tốt, cùng với trong miếu đại thần tương tự, không có như mấy cái khác tiểu miếu tùy tiện thấp hương loại nào cũng được, thuộc về loại thích hợp cho tiểu yêu tinh quái tu luyện Chân Linh nhất.

Đi vào bên trong thành trấn nhỏ, tùy tiện gọi một bát mì hoành thánh, mì gọi ra ăn ngon hơn nơi khác, hần là do nguyên liệu trong trấn tự làm tự trồng, cũng không có như thế kỷ 21 đồ đồ đều có thuốc bảo quản thực vật, vấn đề an toàn cũng đủ làm người lo lắng.

Nhìn lên bầu trời thấy bầu trời thái dương hạ san, nóng như lò lửa, người nông dân lũ lượt thờ dài than thở năm nay mất mùa thuế má tăng cao, nhà bên Triệu huyện lệnh bắt đầu ra lệnh bắt người không nộp thuế đi đồn điền làm công, hơn nữa càng là không công.

Người nông dân oán hận.

Lắc đầu nhìn trời, năm nay Thái Dương hạ san, thiên hạ đại hạn tới, có thể kéo dài nửa năm một năm cũng có thể kéo dài vài năm, chỉ khổ người nông dân.

Ăn xong tính tiền, đi vào trong núi, đào một cái hang bắt đầu bế quan tu luyện, nhằm đột phá Nguyên Anh kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Thiên hạ đại hạn

Vũ Lâm thư thái đột phá, bên ngoài kia nhưng là dự đoán của hần biến thành sự thật.

Chẳng mấy chốc, vài tháng trôi qua, nhanh đã đến một năm kể từ ngày hần xuyên qua cái thế giới này.

Năm này, thiên hạ đại hạn.

Các vùng thế ngoại đảo nguyên vô sự, dưới núi nhưng lại có đại sự xảy ra.

Mặc dù không có giống như Trái Đất thời kỳ tiến vào tàn phá hành tinh giai đoạn, bất quá nhiệt độ nóng rực nhưng là không thể so với những năm cực điểm mùa hè của Trái Đất kém, thậm chí có xu thế mạnh hơn nhiều lắm, nước đổ ngoài trời đều nhanh nóng có thể đem đi pha trà.

Tiên thế giới khổ thế đấy.

Chim bay khổ nóng chết, hồ cạn bùn cá chết. Trời nắng chang chang như lửa đốt, ruộng núi hoang cây lúa khô héo, cỏ cây khô vàng, đường sông biến

thành nước bùn tùy tiện thấy xương cá khô chất thành đồng.

Ruộng lúa nứt ra, trong ruộng khô nứt lõ hổng tựa hồ miệng người sắp chết héo há to, trâu cày vì nắng gục chết, người nông dân bị thương.

Hạn hán nhiều ngày về sau, nạn châu chấu tinh theo sát mà tới, phủ thiên cái địa mây đen bao phủ tất cả màu xanh có thể ăn, sau khi màu xanh biến mất hết liền là những cái kia héo mòn nhanh sắp chết người cũng không tránh khỏi chúng độc thủ, dân chúng không chỗ sống, ăn vỏ cây cũng liền không kỳ lạ.

Đại tai họa.

Quan phủ tuyên bố:

"Trời giáng đại tai kho không hạt gạo! Phàm gặp tai họa dân chúng đều có thể rời tịch! Theo phong tứ xuất liền phong mà ăn! Tai qua trở lại quê hương ~!"

Ý tứ rất đơn giản: Thiên tai không lương thực, các người chạy nạn kiếm miếng cơm ăn, thiên tai về sau còn sống trở lại tiếp tục làm ruộng nộp thuế đi. Không phát công văn nhưng người dân không dám đi, chỗ nào cũng không thể đi, nói là đi du lịch tuyệt đối muốn vào trong tù.

Thật không nói, đại hạn thời đại nhưng là liền tù cũng không có cơm ăn.

Những năm này các đại võ đạo thánh địa gắng sức cũng chỉ có thể để người Trung Nguyên có thể trải qua ảm đạm cuộc sống, cũng tức là mỗi bữa có cơm no, một tháng có thịt ăn liền có thể cười ra tiếng. Không có cách, ta có lòng nhưng người không có dạ, triều đình ý tứ rất đơn giản: Ăn no thì ngu dân sẽ sinh ra những cái ý tưởng không an phận, chịu đói, cố gắng làm việc mồ kiếm đến lương thực mới tốt.

Đây chính là thế giới này tàn khốc.

Cho nên, đại nạn thời kì tới, người nông dân cũng không có ruộng cày, có cũng không cày ra nổi một hạo gạo, càng đừng nói cơm ăn.

Nhà nông rung rung dùng vải đem trâu cày đầu trâu che lại, dùng sức vùng lên đại chùy đập trúng đầu trâu, máu cùng não trâu văng khắp nơi, lão nông quỳ gối trâu cày trước mặt nước mắt tuôn đầy mặt, trâu mang không đi, dù cho mang đi trên nửa đường cũng sẽ bị người đoạt đi giết ăn thịt, còn không bằng sớm giết chết ăn thịt bổ sung khí lực trốn tai.

Bụi bặm mệnh mông, chạy nạn dân chúng dọc theo quan đạo hướng đất lành dừng mảnh lao tới, bàn chân mỗi lần hạ xuống đều sẽ mang theo thuốc về quê quán bụi bặm..

Quen thuộc hương thổ rơi vào nạn dân trên người, khiến đi xa mọi người nhớ cố thổ mùi vị..

Nhưng là! Đi đâu!? Phàm Vực một nửa Trung Nguyên năm nay đột nhiên hiện ra nắng nóng chói chang, mặt mẽ liền cũng có 50 độ, ngày nắng có khi lên tới 6-70 độ, đã thế, đại tai càng lúc càng lan rộng ra, đã có xu thế tại Hoang Vực các tiểu quốc nở rộ như hoa mùa xuân.

Chỉ có các đại quốc còn tương đối tốt một chút.

Các địa phương gần võ đạo thánh địa còn có thể dựa vào hơi tàn nhận lấy cứu trợ, ở nơi xa nhưng liền đã lực bất tòng tâm.

Muốn dựa vào những cái kia mục nát triều đình cùng tông môn xa vời vợi, ý nghĩ này tại trong nạn dân nhưng là rất tốt đẹp, thực tế cũng không có như vậy tốt.

Không biết bao lâu sau đại tai qua đi, không biết bao nhiêu người sẽ muốn rũ bỏ tánh mạng, mà giá đất cũng theo đại hạn bị hàng tới thấp nhất, một cái đồng tiền không biết mua được bao nhiêu mẫu đất, thậm chí còn có trắng trơn đoạt lấy cũng không hiếm lạ.

Đại nạn qua, trời mới biết có bao nhiêu người chết nơi xa nhà, mà những cái kia tông tộc thế gia cùng cứu lưu tông môn cao quý nhưng là cũng sẽ không biết từ đâu lấy được vài trăm vạn mẫu đất tốt.

Công văn cứu tai đã được gửi, mặt tham lam tàn khốc thế giới này ầm ầm vận chuyển, tựa như bánh xích khổng lồ nhả ra hàm răng tham lam đói khát, một con mãnh thú so với vô luận yêu quái cùng yêu ma còn đáng sợ hơn há miệng, từng cái đất nước vô luận tông môn vẫn là thế gia đều vận hết toàn lực lượng ngăn chặn triều đình cứu tai.

Tại trong bọn hắn mỹ hảo thế giới, đại tai kéo dài vài năm mới tốt. Bất quá cái này cũng không có thực tế, vài năm đại tai hẳn toàn bộ dân chúng không sai biệt cũng lâm chết sạch, vài tháng là đủ rồi. Ngăn đó thời gian đủ để tham lam vơ vét đến một đồng lớn gia sản.

Khác không nói, đại tai về sau tất có ôn dịch, trong ngày thường ắp núp yêu tà cũng ngóc đầu trở lại!

Các Đại Võ Đạo Thánh Địa tuyên bố cứu tế lệnh.

Bổ Thiên Các Ngũ Mạch vận chuyển sức lực, Linh Hư Mạch thiên luyện đan, bắt đầu luyện chế cứu tế đan dược, chuyên đặc biệt đan dược cho phạm nhân bồi bổ sức lực cùng cương khí. Phù, Kim hai mạch luyện chế đại lượng thanh uế phù, ngày thường yêu tà chuẩn bị ngóc đầu, nhưng là muốn chiến đấu một phen.

Từ Hư cùng Thanh Hư hai mạch thiện về chiến đấu, xuống tiêu dao thiên hạ, cứu tế chúng sinh.

Linh Hư luyện đan, Phù Hư luyện phù lục, Kim Hư luyện khí. Cũng đừng nhìn 3 mạch này là phụ trợ tính mà khinh rẻ, trăm sông đổ về một biển, Kim Hư luyện khí, xét sức mạnh thể chất toàn thiên hạ cũng đứng thứ 3. Phù Hư càng đừng nói, một thân phù lục trận pháp kinh khủng, cao hơn một cảnh giới cũng phải tránh lui.

Hai mạch này đồng dạng xuống núi đi tới các khu vực Bồ Thiên Các cứ điểm trong nhân gian. Chỉ có mạch Linh Hư luyện đan lực chiến 5 cận bã ở lại tông môn.

Bồ Thiên Các Từ Hư Thanh Hư hai mạch kì thật không có lo lắng bị trên đường cướp bóc. Nói không ngoa, Bồ Thiên Các hai mạch này đệ tử đi đường, không ai dám ám toán.

Nguyên nhân rất đơn giản: Hai mạch này gì cũng không có, mô tả độc một chữ nghèo.

Nghèo, không sai, chính là nghèo.

Trăm năm trước nào đó một nhóm Từ Hư đệ tử bị người cướp bóc, cuối cùng kẻ cướp kia tiêu sái mở túi trữ vật, phát hiện ngoại trừ một đồng đan dược chữa thương, đồ ăn nước uống, quần áo cũng hai bộ ra căn bản không có cái khác nếu không tính thùng xui xẻo nào đó hai tờ giấy nợ ba trăm lượng bạc mua kiếm (hơn nữa càng là bị lừa tiền), kẻ cướp gì đó nhìn đau đớn bật khóc, đưa tặng đan dược vẫn là bạc để trả nợ, hào phóng tỏ ý gởi hai tay đón nhận Từ Hư đệ tử cùng mình lẫn lộn kiếm miếng ăn.

Từ Hư thiện khí, một người một thanh binh khí, hơn nữa thông thường nhất sử dụng không phải là Linh Bảo Linh Khí các loại mà là nhất thông thường phẩm khí, thậm chí có người còn chỉ dùng gậy gỗ giết địch.

Mà Thanh Hư càng là chẳng mang cái gì nếu không tính đồ gia dụng, một thân toàn là phù văn tạo nghệ vẫn là võ kỹ kinh thể cùng với không hề tu luyện kinh văn, căn bản không thể chém giết. Không những đặc tội một cái quái vật khổng lồ hơn nữa cái rắm cũng không có, đan dược không thể tăng tu vi, pháp bảo không thể lần nữa luyện chế thành bản thân.

Trừ khi là có đại thù hận căn bản không ai thêm ám toán.

Thật ra bọn hắn chú trọng đạo tâm hơn là tu vi, dù sao Bồ Thiên Các nhưng là chính thống Đạo Môn truyền thừa. Trong môn phái một đồng công pháp, vô luận cái nào cũng cần đạo tâm cường đại tới ma luyện bản thân, đặc điểm nổi bật là chú trọng thiên địa nhân tam phái hợp nhất cùng cường đại nội tâm ý chí.

Đã từng cái nào đó Đại Thừa kỳ đi đến Bồ Thiên Các muốn lấy đi trấn phái công pháp, kết quả sau khi được chương môn tặng cho công pháp cùng chỉ bảo cách tu luyện, đọc một thời một hồi sau để lại một câu "Bỉ nhân không thể tu ~" sau lại quay người rời đi không thêm ngoái đầu nhìn lại.

Vũ Lâm cũng từng đọc sơ qua công pháp, dù chỉ là sơ qua vài đoạn nhưng cảm khái: Công pháp này nếu hội đủ điều kiện, tuyệt đối đủ cho cái bình thường thiên phú đạo tâm cường đại tiến nhập Tiên Cảnh.

Môn phái khác chỉ cần có linh căn thượng đẳng đều có thể vào tiên môn, Bồ Thiên Các chỉ nhận đạo tâm cường đại cùng với có thể tu hành, linh căn tư chất căn bản bất kể. Cũng không thiếu trường hợp linh căn trung đẳng nhưng đạo tâm ý chí siêu cường người tu hành tốc độ sánh vai cùng cái khác cực phẩm linh căn.

Cho nên, hai mạch này cũng không có trong truyền thuyết thua trận xong dục hóa công tâm, đương trường tẩu hỏa nhập ma. Quan điểm hai mạch này đơn giản: thua là yếu, thắng là mạnh, thua xong vỡ mộng rồi đi bỏ tức một chút khuyết điểm, hai ngày sau quay trở lại đập ngược cũng không phải không thể.

Ngẩng đầu không nhìn thấy ai, cúi đầu cũng không thấy người, thiên hạ mệnh mỏng duy ta một, hà cớ cùng người so!?

Nơi nào đấy, một tháng sau ngày Bồ Thiên Các tuyên bố cứu tai lệnh, tại Hà Sơn Phong Nam Thương Quốc..

Ầm ầm..

Lúc này trên đỉnh núi đang có thiên địa dị tượng, khủng bố mây đen vần vũ quanh bầu trời, kinh người thiên uy để cho kiến chuột vạn vật hết thảy e sợ bỏ nhà mà chạy. Thiên kiếp tựa như vô biên vô tận lốc xoáy, mây đen hình xoắn ốc tụ hợp lại tựa như muốn đem người độ kiếp tru diệt.

Mà bên dưới thiên kiếp, chịu lấy vô tận lôi vân rền đục chính là Vũ Lâm, nói chính xác hơn, Kim Đan của Vũ Lâm mới đang độ kiếp là chủ yếu.

Không sai, hẳn lúc này đang độ kiếp Nguyên Anh kỳ.

Thông thường độ kiếp Nguyên Anh kỳ, người ta sẽ lựa chọn sử dụng vô số bảo vật, pháp bảo, phòng thủ tính trận pháp tăng cường khả năng vượt kiếp, mà Vũ Lâm lúc này đem chính mình Cửu Tầng Kim Liên móc ra, để cho bản thân nó vượt qua Lôi kiếp.

Làm như vậy, chỗ tốt chính là vô luận Kim Đan cùng Nguyên Anh hồn đều sẽ được rèn đúc đến cấp cao nhất, vô cùng tinh thuần, hơn nữa bản thân mang theo một tia lôi kiếp khí tức có thể tránh tới 9 thành các loại tinh thần tính công kích.

Đương nhiên chỗ xấu chính là không có trận pháp, da thịt huyết nhục xương cốt bảo hộ, Kim Đan trở nên vô cùng yếu ớt, tùy thời có thể sụp đổ, nhưng

Vũ Lâm lúc này đang tùy thời báo hộ, còn có vô số thần trấn dị bảo thừa cơ đầu nhập, không những Cửu Tầng Kim Liên Kim Đan của hắn không bị phá hủy, còn thừa thiên kiếp phá diệt mà trọng sinh, càng thêm ngưng thực, càng thêm cứng rắn.

Nửa ngày sau..

Vũ Lâm lúc này trên tay rất nhiều thiên tài địa bảo, còn có Thôn Thiên Tháp vẫn đang thôn phệ thần trấn bảo vật không ngừng tùy thời bổ sung cho Cửu Tầng Kim Liên, hắn đột nhiên sinh ra cảm ứng nhìn lên bầu trời, kể đó gia tốc Thôn Thiên Tháp tốc độ bổ sung cho Cửu Tầng Kim Liên.

Thiên kiếp ngưng lại, không phải là kiếp tan mà là tích tụ một đòn tấn công cuối cùng.

Cửu Tầng Kim Liên tỏa ra chín màu hào quang, bắt đầu lấp lánh ánh sao trời, đằng sau trong chín màu hào quang là thần long vùng vẫy, tinh tú ngập trời, thiên địa dị tượng tùy thế mà lên. Đột nhiên, một lôi trụ khủng bố giáng lâm, tựa như một đòn tấn từ thần linh, từ lôi kiếp giáng thế mà tới, đánh thẳng về phía Cửu Tầng Kim Liên.

Có thể bằng mắt thường thấy được Cửu Tầng Kim Liên tầng tầng phá diệt, kể đó trọng sinh, lại thêm lần nữa phá diệt, tốc độ sụp đổ càng lúc càng nhanh, nhưng lại lần nữa trọng sinh tốc độ cái sau càng vượt lên cái trước.

ẦM!

Tựa như không cam lòng, trời giáng thêm một đạo lôi kiếp, Cửu Tầng Kim Liên chín tầng hoa sen từng tầng hủy diệt, chỉ còn lại một cuống hoa, mà lúc này, đột nhiên một cỗ khủng bố khí tràng tỏa ra, tựa như dục hòa trùng sinh, một bông sen tại cuống sen bên trên nở rộ, bông sen lấp lánh thần quang đại đạo, so vô luận cái nào bông sen trước đó đều muốn to lớn hơn, càng thêm khủng bố.

Hai đợt thiên kiếp khủng bố giáng lâm mang theo kết thúc của thiên kiếp, bầu trời trong xanh lại thêm nắng ấm.

Vũ Lâm hài lòng thu hồi lại Kim Đan, lần này có lẽ đã không thể xưng làm Cửu Tầng Kim Liên, mà nên xưng làm Huyền Thiên Kim Liên, thông qua khủng bố lôi kiếp dày đặc tẩy lễ, đem cửu cửu quy nhất, thậm chí uẩn dưỡng ra một tia thiên địa đại đạo bên trong Kim Liên, chính là cấp bậc cao nhất của Cửu Tầng Kim Liên.

Ngẩng đầu nhìn trời, nhú mày.. thiên kiếp lúc nào biến đổi? Thiên kiếp dù là Tiên Vực hay Phàm Vực đều sẽ có hình tượng chung, các tầng lôi vân liên tiếp không đổi, nhưng vừa nãy lôi vân hình xoắn chính là trong truyền thuyết thiên phạt lực lượng.

Lôi vân hình xoắn, đại biểu luân hồi tuế nguyệt, vô cùng vô tận, cái sau đè cái trước, chính là không chết không thôi.

Kì quái.

Lắc đầu, lần nữa nhìn về phía Huyền Thiên Kim Liên, khí thế ngưng tụ so với Cửu Tầng Kim Liên khủng bố hơn rất nhiều lần, hơn nữa độ ngưng thực càng thêm kinh dị, thậm chí bên trong còn mang theo một cỗ thiên kiếp ý cảnh, nếu Vũ Lâm không kiềm chế còn có thể phun trào ra đủ loại thiên địa dị tượng, hết sức đáng sợ.

Nhằm tính một chút đại lượng thiên tài dị bảo bên trong Đại Hoang Cổ Bi viễn cổ môn phái, vô số linh thạch bị hắn thanh lọc chiết xuất trở thành nguồn cho Kim Đan, lượng linh lực tồn chứa bên trong Kim Đan cùng chất lượng đều đã đột phá đến kinh người, thậm chí có thể so sánh với Hóa Thần cảnh.

Thiếu chính là hiện tại hắn chỉ có Nguyên Anh, còn chưa đột phá thành Thần Anh. Mà Hóa Thần cảnh chính là đem nguyên anh dưỡng cho nở ra thành một tôn Thần Anh, từ đó thông qua Thần Anh cảm ngộ thiên địa đại đạo, xưng làm Hóa Thần.

Thu hồi Huyền Thiên Kim Liên, đằng không mà đứng.

Hiện tại hắn đã nên gọi là Nguyên Anh tôn giả.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Đại Hạn

Đất vàng mệnh mỏng cát bụi che trời.

Nam Thương Quốc.

Trên quan đạo thân ảnh mơ hồ càng ngày càng rõ ràng, đi đến gần mới nhìn rõ là cái công nương sách người mặc đạo bào nữ hài khoảng 12-13 tuổi, váy dài không nhiễm một hạt bụi, đi trên đường giống như là cái di động kệ hàng, đi bên cạnh nàng là một thanh niên nhìn tựa 16 17 tuổi, nhìn tựa hai anh em.

Tiểu Thanh chep lưỡi một chút:

"Sớm biết không có chuẩn bị chút thịt xông khói, ăn khắp nơi đều có, dinh dưỡng phong phú a."

Nói xong, Tiểu Thanh với tay ra mảnh tay ngọc phôi đi mấy lần bắt lại một cái châu châu, trực tiếp bỏ vào trong miệng nhai cũng không nhai nuốt vào bụng, nhớ năm đó ấu sinh kỳ thế nhưng là không ăn ít châu châu, phong phú dinh dưỡng để nàng năm đó còn sống không bị chết đói, vừa mới phá xác lúc ấy chẳng qua lớn chừng chiếc đĩa chỉ có thể ăn đồ chơi kia, châu châu mùi vị tại còn nhỏ trong tâm linh lưu lại nồng đậm một bút.

Thời tiết khô hạn, một hồi Đại Phong thổi qua chính là bão cát, còn có bay mưa đầy trời châu châu, thậm chí có cả châu châu tinh.

Vũ Lâm cùng tiểu Thanh trở lại Bồ Thiên Các nửa chừng thì bị chặn lại, tông môn lệnh toàn tông ứng cứu chúng sanh, mà Vũ Lâm cũng bị ném đi ra ngoài. Tất cả đệ tử phân phối khắp nơi, Vũ Lâm đi một cái huyện, chịu trách nhiệm giải quyết thừa dịp loạn thành một đồng tà ma, toàn bộ khu vực đã bị trưởng lão căn quét chỉ còn lom dom mấy con yêu quái trốn kịp không bị giết.

Thông thường chỉ còn lại Trúc Cơ cùng Kim Đan tu vi tà ma, do Nguyên Anh kỳ cao cấp đệ tử dẫn đội đi diệt.

Vũ Lâm mở bản đồ ra, nhìn rõ ràng. Huyện thành bên trong ảm ảm có ma tu phát động qua dấu vết, không phải Hóa Thần kỳ ma tu chỉ là thông thường Nguyên Anh ma tu, thật không rõ muốn làm cái gì.

Thiên hạ đại hạn chính là ma tu thịnh thế, cái gì đều không có hiếm lạ.

"Chủ nhân, người đang nhìn cái gì đó!?"

Tiểu Thanh thấy Vũ Lâm đang đi, đột nhiên ngừng người, nhìn về phía thủ đô Nam Thương Quốc, hai mắt không chớp. Vũ Lâm cười cười thần bí, đáp vồn vện:

"Xem hí kịch."

"... "

Vũ Lâm cũng không giải thích, hần lúc này thi triển ra thầy tướng số đồng dạng thủ đoạn, sau khi đạt tới Kim Đan đại viên mãn cùng ngưng tụ Anh Thai giải khai thần thông nhìn mệnh.. không sai, lúc này Vũ Lâm trên cơ bản có thể xưng thần còn.

Cùng cái khác lão thần còn khác biệt, hần là chân chính mắt trái có thể thấy quá khứ, mắt phải có thể thấy tương lai loại hình.

Nếu đây là năm đó Tai Ương chi Long thi triển mắt trái thông quá khứ, mắt phải thấu tương lai, có thể song đồng đồng phát, nhìn thẳng về vô luận một cái nào thánh địa thế gia đại kết cục, đồng thời còn có thể cưỡng chế thời ép, dẫn phát đại kết cục của thế lực đó đến sớm trước thời hạn.

Mà nay chỉ có thể mắt trái quá khứ, mắt phải tương lai, cỡ nào buồn chán.

Bất quá Vũ Lâm hiển nhiên không phải loại ăn may quá khứ, thi triển thần còn bản lĩnh tại trong mắt hần lúc này, Nam Thương Kinh Đô nhưng là long khí mọc mọc bốc lên tận trời. Nghe nói năm ngoái Liễu Vương Tử bị bức thoái vị, phải để cho mười mấy tuổi tiểu nam hài lên làm vua. Vũ Lâm cảm giác buồn cười, đế vương nhỏ yếu, so sánh cái khác chư hầu đều có mấy trăm vạn đại quân lương thảo, đế vương lại không có gì, quả là một cái trò chơi thật hay, chơi thật vui.

Nam Thương Quốc Liễu hoàng thất hiện tại ngoại trừ gần như con rối trẻ tuổi đế vị chỉ có một vị Liễu Tiên hoàng, nay đã sắp tọa thế, trò cười chính là Liễu Hoàng Thất không có tới một vị người nối nghiệp. Mà sắp chết Liễu Hoàng chẳng khiến ai sợ hãi cả, các thế lực trong bóng tối móng vuốt âm thầm duỗi ra, chuẩn bị đối với Hoàng thất phát khởi thế công.

Các cái khác vương hầu đều có thành tựu long mạch trường thành, đế vương lại như con giun, cỡ hơi lớn chút.

Mà triều đình mục nát, phản quân nhân loạn thế trời dậy, lại có một chút thế gia hỗ trợ, trong mắt Vũ Lâm lúc này toàn thiên địa như bày châu châu không ngừng chỉ huy tối tăm mờ mịt sương xám bao quanh kinh thành, chỉ chờ mong kinh thành khí thế suy sụp.

Khí thế kinh thành suy sụp sớm chiều, tựa như con thuyền mục nát không chịu nổi, lại có đế hoàng nhỏ yếu trấn áp như cái tượng bằng bùn nặn, Liễu Hoàng già nua lại bại trận không được bao lâu liền sẽ sụp đổ. Lúc đó cây đổ bầy khi tan, hừ hừ.

"Kịch hay a."

Vũ Lâm cười, có thể gần như đã xác định Nam Thương Quốc là muốn sụp, kẻ đó bên ngoài những cái kia miệng tham lam sẽ không nhân cơ hội này mà bỏ qua một cái gần kề sụp đổ Nam Thương Quốc. Như vậy, tại sao không thành toàn chính mình đâu?!

Vừa mới lần nữa thức tỉnh khả năng can thiệp vào vận mệnh lĩnh vực Vũ Lâm đối với loại này hư vô không sờ thấy không nhìn thấy đồ vật ti như Long mạch khí vận hết sức thèm khát. Dù sao loại này đồ vật xác thực tồn tại, nhưng là hết lần này tới lần khác lại rất khó nhìn ra chúng nó quy củ vận hành.

Nói chung, cẩn thận tốt một chút.

Đương nhiên, hần cũng biết bằng hần lúc này một con tiểu Long Mạch của một tiểu quốc chẳng đáng đánh răng, nếu là Long mạch khí vận của Trung Nguyên Tổ Long còn không sai biệt lắm để hần vừa ý chính mình pháp nhãn.

Bất quá Tiểu Thanh chính là hần muốn bồi dưỡng thành thiên địa này một đầu thần long, sao có thể để nàng ủy khuất?! Dù sao nước phù sa không lưu ruộng người ngoài a. Trực tiếp cho nàng "ăn" con long mạch là tốt rồi. Dù sao Liễu Hoàng thất cũng sắp rơi vào vũng lầy đen, đến lúc đó cho một đao Last hit hần không sai.

Lựa con yếu mà ăn, long mạch quá mạnh khả năng bị phản cắn ngược lại.

"Tiểu Thanh, đợi một vài tháng ta dẫn ngươi đi ăn một món ngon."

Vũ Lâm nhìn chăm chăm Nam Thương Kinh Đô, tựa hồ như đã nhìn thấy món ngon khó bỏ. Hiện tại hần không sai biệt lắm đã đem Liễu gia long mạch ăn vào cái chữ "Sở hữu Vũ Lâm" rồi.

Đương nhiên, loại này dính lúu nhân quả khí vận đồ chơi có thể cần cẩn thận động vào, bằng không sẽ tổn hại đạo hạnh. Nhưng mà Vũ Lâm cũng không ngại thứ này, hần có niềm tin né thoát được nhân quả dính lúu.

Khác không nói, lần này Vũ Lâm muốn "nuôi" long mạch, thời điểm long mạch nuôi dưỡng để hoàng tiếp cận sụp đổ cũng là lúc long mạch khí thịnh nhất, một con rồng giấy chết là thế nào lực lớn?!

Vượt qua một khắc có thể sống tiếp trăm ngàn năm, không vượt qua thì sụp đổ.

Vũ Lâm muốn nhân một khắc quốc gia này long mạch gãy chết thời điểm, đó là thời khắc long mạch chuẩn bị tiến hành tử cực hoàn sinh, niết bàn sống lại, lại là hồi quang phản chiếu một khắc cuối cùng, lúc này để cho Tiểu Thanh ăn con này Long mạch khí vận, từ đó đối với Thần Long con đường càng tiến thêm một bước dài.

Mà thân là Thần Long chủ nhân Vũ Lâm cũng có thể nhận lấy đại khí vận gia thân, hơn nữa không phải bình thường khí vận mà chính là chân chính Thiên Từ khí vận, đối với thân côn sự nghiệp có lớn lao tăng lên.

"Nha, tốt a."

Tiểu Thanh ngây thơ cười, giơ tay bắt thêm một con châu chấu, ném vào miệng ăn.

Đi tới dưới núi, thấy được một nhà ba người dưới tàng cây nằm, đồng lửa nướng chuột.

Kỳ quái là không đi diệt châu chấu cũng không ăn châu chấu, liền chuột rể cò vò cây đều có thể ăn lại không ăn châu chấu, đối cái kia đầy trời u ám châu chấu mây đen hoàn toàn làm như không thấy, trời hanh vật khô coi như sinh cây thuốc cũng có thể dùng khói đem châu chấu hun đi lại không nhúc nhích, Tiểu Thanh đối với cái này cảm thấy khó có thể lý giải được, lãng phí đồ ăn là không đúng.

Liền Vũ Lâm cũng không rõ tại sao không ăn châu chấu. Đồ ăn đầy trời a.

"Lão nhân gia, các ngươi làm sao không diệt châu chấu đâu?"

Đề nghị này không có tâm bệnh, hiện đại trái đất đối châu chấu thế nhưng là nhìn thấy liền diệt đi, Bách Đoạn Sơn Mạch càng là dùng miệng giải quyết vấn đề, đến nơi này lại thờ ơ.

Dù cho đang chết đói, khô hạn.

Vốn, lão đầu kia nhìn thấy qua tới là cái đạo sĩ còn có cái tiểu cô nương còn rất vui, thậm chí chuẩn bị đứng lên chào hỏi, nhưng nghe Tiểu Thanh lời nói về sau lập tức về mặt thay đổi, trở nên rất tức giận, phảng phất trước mắt tiểu đạo cô nói cái gì tội ác tày trời lời nói.

"Chớ có nói lung tung!"

Vũ Lâm nhướng mày hơi sững sờ, cái tên này sẽ không phải là ăn thịt chuột sinh bệnh đại trở nên nhảy nhót tung bưng đi?

"Châu chấu thế nhưng là Thiên Thần nương nương xuống tới! Tất cả đều là kinh thành hoàng đế bắt kính trời không nghe trung thần lời nói hành vi không ngay thẳng chọc giận nương nương mới thả ra châu chấu! Làm sao xua đuổi?"

Dọa? Châu chấu cùng khô hạn như thế nào cùng hoàng đế dính lúu quan hệ? Nếu là hần có bản lãnh này còn tưởng là cái gì hoàng đế trực tiếp thành Tiên chẳng phải là càng tốt?

Nhìn qua một chút Tiểu Thanh méo miệng nghe lý do này, nhìn, lý do này làm cả rần cũng không tốt, hết lần này người lại nghe theo.

Vũ Lâm lắc đầu một cái, hậu tri bất giác rõ ràng có người cố ý để lời đồn thổi phó hoàng đế, mượn thiên hạ miệng mồm mọi người trước hết để cho hoàng đế mất đi uy tín, sau đó từ từ mưu toan, cái này gọi là dương mưu, quang minh chính đại đâm dao.

Vũ Lâm khinh miệt cười, không tin một bộ này là cái này trà trộn dưới bóng cây hun thịt chuột lão già có thể nói ra.

"Ai nói cho ngươi? Gánh hát bên trong những cái kia kể chuyện?"

Lão đầu mở tròng hai mắt.

"Nói bậy! Trương cử nhân cùng Mã viên ngoại đều nói như vậy, đây chính là cử nhân!"

Nghe đến đó toàn bộ rõ ràng, nguyên lai là có người muốn tạo phản, thật rất vui vẻ, thiên tai nổi lên bốn phía dân chúng trôi dạt khắp nơi thời điểm mấy cái này đại nhân vật đại anh hùng không đi nghĩ pháp giải quyết thiên tai ngược lại ý định nhân dịp cầm vũ khí nổi dậy thuận theo cái gì thiên mệnh làm hoàng đế, thật xứng đáng loạn thế xuất anh hùng.

Lắc đầu rời đi.

Chợt Vũ Lâm sinh ý động, nhìn qua Tiểu Thanh trên người một cái lang nha bổng, vẫn là tùy ý nhặt được lúc đập bỏ cha mấy thẳng tặc phi nhân cơ hội cháy nhà cướp cửa, lắc đầu một hồi, tự nhủ tại sao mãi đến giờ này mới nhớ ra:

"Đợi đến đêm nay ta đi cho người rèn hai cây đao."

Mặc dù Vũ Lâm đối với rèn đúc không có kinh nghiệm, nhưng đây là rèn Tiên Khí, dưới Tiên Khí hấn nhưng chơi lò hỏa thuần thanh.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Vũ Tiêu Linh

Cách Vũ Lâm không xa...

Ánh nắng ấm áp chiếu vào nhà tranh cũng chậm rãi di động đến gương mặt xinh đẹp của Vũ Tiêu Linh, ánh sáng khẽ vuốt gương mặt xinh đẹp, lông mi hơi rung nhẹ tỉnh lại, sau khi xuống núi ngược lại là có thể ngủ nướng.

Tùy ý hướng trên mặt cùng tóc ném đi cái thanh khiết thuật pháp, giờ lên vũ khí đi ra ngoài.

Nàng lúc này tu vi giảm xuống còn Trúc Cơ sơ kỳ, chủ yếu vẫn là đem các Trúc Cơ huyết vị tu bỏ lại, vững chắc hùng hậu hơn lúc trước gấp mấy lần, coi như một lần trùng tu. Nếu như có thể nội thị thân thể nói, mỗi một huyết vị đều ẩn chứa tinh khí thần hùng hậu hơn lúc trước 3-4 lần, hơn nữa căn cơ triệt để vững chắc, so trước đây còn muốn mạnh mẽ.

Coi như là một loại phúc khí, Võ Đạo Thánh Địa bên trong linh khí đủ tinh thuần a.

Dựa theo Vũ Lâm từng nói, đất có vững chãi mới xây được lầu cao vạn trượng.

Trong thôn còn có người, lão nhân cùng không nhiều nữ nhân hài tử ở lại trong thôn giấy dựa, thanh niên trai tráng hoặc là bị thổ phỉ bắt đi hoặc là chính là bị quan phủ bắt tráng đinh, một đám gây trở ngại cho người nhìn chăm chăm Vũ Tiêu Linh, ánh mắt chết lặng không khí trầm lắng, nếu như còn không mưa bọn họ cũng từng cái chết đi.

Ngày hôm nay Vũ Tiêu Linh có việc để hoạt động.

Ngoài thôn.

Không xa chính là bãi tha ma, ngôi mộ mới mộ phần cũ trùng trùng điệp điệp lít nha lít nhít, càng nhiều là đơn giản dùng chiếu quấn lấy thi thể tùy tiện ném, mục nát thi thể nuôi sống đêm không hết chó hoang con chuột lớn, còn có Phệ Hồn Điều đầu đầu cũng thấy.

Đều là ma tu yêu quái tài liệu tốt, thời bình nhưng là nằm mơ cũng khó kiếm. Thời loạn hiện tại ma đầu thậm chí ngủ cũng không dám, e sợ nằm xuống ngủ say quá ngỡ đây là một giấc mơ giật mình tỉnh dậy.

Mấy đầu chó hoang nhìn xa xa Vũ Tiêu Linh, ăn thịt người hai mắt đỏ tươi, khoe miệng chảy xuống trôi tràn đầy vi khuẩn virus nước bọt.

"Quạ quạ quạ..."

Khô héo đại thụ rơi đầy quạ cùng Chim Câu Hồn, bọn chúng ở chỗ này chờ cùng chó hoang giành ăn.

Quạ ăn xác thối, Chim Câu Hồn nuốt linh hồn, hai cái là hợp tác giống loài.

Nhìn trước mắt mảng lớn bãi tha ma Vũ Tiêu Linh thở dài, đây chính là cái ổ lớn, không biết hai ngày có thể hay không dọn dẹp sạch sẽ, đeo lên tự tạo khẩu trang giờ lên vũ khí đi vào bãi tha ma...

Dọn dẹp bãi tha ma tà vật cũng là nhiệm vụ.

Vũ Lâm chủ yếu chính là chạy loanh quanh, đem tà vật cấp cao trưởng lão bỏ sót thanh lý toàn bộ. Cấp thấp đệ tử chủ yếu chính là đi giết tà vật, xử lý thi thể oan hồn cùng với giải quyết một số nơi có thổ phỉ cướp bóc.

Chết nhiều người dễ dàng ra ác quỷ lệ quỷ, một cái oán hận không trôi đi ra làm điều ác, một số đơn giản là chết đi cũng muốn khiến cho người sống đau đớn, còn có một ít thi thể nhân duyên trùng hợp biến thành cương thi, đây chính là tiên hiệp thế giới chuyện gì cũng có thể xảy ra, Bồ Thiên Các đệ tử cần phải làm là xử lý xong những này cấp thấp tà vật, chuyện lật vật này tính coi như mới nhập môn chưa tới một năm đệ tử đều có thể đảm nhiệm, Vũ Tiêu Linh tự nhiên không thành vấn đề.

Ban ngày muốn trước loại bỏ cái kia ngôi mộ oán hận trọng nhìn một chút có hay không cương thi thành hình, Vũ Tiêu Linh cầm trong tay một cái nhỏ nhắn giản dị la bàn tại thối hoắc nghĩa địa ở giữa tìm kiếm.

Thiên tai thời đại chết oan người nhiều, dựa theo oán hận mức độ nặng nhẹ quyết định phương thức xử lý.

La bàn chỉ hướng nào đó ngôi mộ mới đồng thời rung rung.

Vũ Tiêu Linh nhìn nhìn ngôi mộ mới bố cục lắc đầu, có lẽ chôn đến vội vàng hướng về có vấn đề, càng bởi vì chết nguyện vọng để trong mộ quỷ hồn oán hận quá nặng khó mà siêu độ, xem ra đã hại qua mạng người, loại này ác quỷ không có cách nào luân hồi có thể trực tiếp xử lý sạch.

Lấy ra sổ lật tới lật lui tìm tới xử lý phương pháp.

Sổ cùng kinh thư là xuống núi thời điểm phát, viết là đủ loại tình huống xử lý phương pháp, cũng coi là dạy dỗ nhân vật mới rất nhiều thuật pháp, tình hình tại nạn khẩn cấp chỉ có thể muốn cái biện pháp nhanh chóng để các đệ tử học càng nhanh, sổ viết biện pháp giải quyết là đào ra phần mộ để ánh mặt trời chiếu biến thành ác quỷ thi thể, dùng chí dương ánh nắng thiêu chết ác quỷ hiệu quả tốt nhất, mặt trời chuyên khắc tà vật.

Nhắc chân bỗng nhiên hướng trên mặt đất mạnh mẽ một đạp, bùn đất lật qua lật lại lộ ra quan tài.

Ban ngày làm chuyện này chỗ tốt chính là ác quỷ không dám đi ra chỉ có thể chờ đợi lấy bị ánh nắng thiêu chết, an toàn bớt việc còn nói lệ quỷ lấy được một đoàn mây đen che đầy bầu trời loại sự tình này đơn thuần trò cười, có thể điều động thời tiết tồn tại vậy nhưng cần khá cao sâu tu vi.

Loại này tu vi đã không e ngại ánh mặt trời.

Sang sáng một tiếng rút ra trọng thước, giờ cao cổ kích dùng sức mạnh mẽ một đập!

Tạch tach ~!

Nấp quan tài mảnh gỗ vụn bay tán loạn vỡ vụn, ánh mặt trời chiếu tiến quan tài trong tích tắc Vũ Tiêu Linh nghe thấy một tiếng sắc nhọn kêu thảm sau đó trong quan tài bốc khói, tiếng thét chói tai càng ngày càng yếu đến lúc biến mất.

Giải quyết đi ác quỷ tiếp tục tìm kiếm.

Cửa thôn, những cái kia dân chúng bắt đầu vẫn không rõ tiểu đạo cô tại nghĩa địa làm gì, thẳng đến bỏ ra quan sát bốc khói mới hiểu nguyên lai trong mộ thể mà lại ác quỷ, nhao nhao may mắn có đạo cô tại.

Vũ Tiêu Linh tiếp tục làm việc lục.

Lại hủy diệt hai tòa ngôi mộ mới, sau đó căn cứ la bàn chỉ thị đi tới một tòa mồ mã tổ tiên một cái nào đó nhà giàu.

La bàn hồng? Trên dưới lắc lắc lại nhìn kim đồng hồ, vẫn là chỉ vào mồ mã tổ tiên, tòa này mồ mã tổ tiên tuyền phong thủy không có gì vấn đề hơn nữa lâu năm làm sao lại có ác quỷ ở bên trong? Cầm la bàn vòng quanh kim đồng hồ vẫn là chỉ vào mồ mã tổ tiên.

Quan nó chỉ, trước chém lại nói.

Ngay sau đó, các thôn dân sững sờ nhìn lấy cái kia tiểu đạo cô một cước đem mộ tổ quan tài chấn đi ra, từng cái trợn mắt hốc mồm, trong chớp mắt tổ tông lại lần nữa đối mặt không khí mát mẻ...

Oap!

Vừa mới mờ ra nấp quan tài Vũ Tiêu Linh đã nhìn thấy một trương miệng rộng hướng bản thân mặt tới gần, giật nảy mình vội vàng đem trọng thước nằm ngang ở trước mặt, sau đó cảm giác hai tay chấn động, kinh khủng cương khí đem cái kia miệng rộng ngăn lại, đợi thấy rõ vật kia sau Vũ Tiêu Linh giật không chỗ phát tiết.

Thân thể to ngang chầu rửa mặt, toàn thân tỏa đầy hắc khí còn có u ám giống nhau một loại chí âm công đức chi khí, là nhân loại tại cầu nguyện về sau bị biến tính mà thành âm tà khí loại hình. Toàn thân con cóc mọc đầy mực nước đỏ rực, mùi hôi bốc lên.

"Con cóc thật lớn!"

Các thôn dân lần nữa mắt trợn tròn, tổ tông trong quan tài thể nào đi ra một đầu to bằng chầu rửa mặt con cóc? Chẳng lẽ những năm này đưa hết cho

con cóc đập đầu dăng hương? Nghĩ kĩ sợ vô cùng..

Trên vai Vũ Tiêu Linh đột nhiên hiện ra một bóng trắng, bóng trắng há miệng, một cổ kinh khủng khí tràng hạ xuống con cóc.

Con cóc vừa mới rơi xuống đất đen nhánh cương khí hình thành cự chưởng và hạ xuống, nằm ngang võ xuống, không phải là không muốn giết nó mà là Tiêu Điều ý định để cho Vũ Tiêu Linh một đập đem con cóc đập thành bánh thịt, toàn thân như vậy âm khí nồng nặc trông mắt đỏ bừng rõ ràng chính là cái ăn thì thể nghiệm con cóc.

Đừng! To bằng chậu rửa mặt con cóc bụng bạo liệt bị đập thành bánh.

Tiểu Điều nhìn qua con cóc đen, con cóc cũng thuộc về chồn loại thực đơn, nhưng con cóc này ăn thì thể nghiệm, toàn thân âm khí hơi thối, tiểu điều không muốn ăn, quá buồn nôn.

Còn lại đều là buổi tối công việc, đêm nay muốn tại bãi tha ma đọc kinh văn siêu độ cô hồn đã quý bót trên thế gian quanh quẩn một chỗ.

Sở dĩ đêm nay cũng là hết cách rồi, những cái kia ác quỷ lệ quỷ không có khả năng ngoan ngoãn siêu độ chỉ có trước tiên đem bọn chúng giải quyết mới tốt tụng kinh, tu sĩ tại tụng kinh thời gian tụng kinh dùng chút linh lực có thể tạo được hiệu quả so với người bình thường đọc ra mạnh quá nhiều.

Khoảng cách trời tối còn sớm, Vũ Tiêu Linh ý định trước xử lý bãi tha ma phong thủy vấn đề.

Giờ lên cổ kích chém đứt mấy bụi trăm năm lão thụ, sau đó lại ôm lấy đá nghiền đại cự thạch ném tới chiến hào bên trong thay đổi dòng nước, các thôn dân trốn ở trong thôn cũng sờ nhìn lấy Vũ Tiêu Linh tại cái kia chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Chó hoang

Hoang vu khô hạn đồng ruộng đường nhỏ, Vũ Tiêu Linh chậm rãi tiến lên.

Nóng toàn thân khó chịu, muốn tìm cái địa phương hóng mát hạ thấp nhiệt độ cơ thể.

Con đường phía trước đột nhiên xuất hiện một đám người, một đám người điên cuồng, đầu buộc vải trắng cầm trong tay treo đầy vải trắng cây gỗ, mười cái trẻ tuổi khiêng thấy không rõ khuôn mặt tượng thần la to đi tới, phía trước còn có người vừa đi vừa vung tiền giấy.

Vũ Tiêu Linh đứng ở tránh qua nhường đường đường, nàng không phải ý định cùng một đám điên cuồng bệnh tâm thần lên xung đột.

Đội ngũ chậm rãi từ trước mặt đi qua, nam nữ già trẻ đều điên cuồng, Vũ Tiêu Linh mặt không hề cảm xúc nhìn lấy nhân gian trò cười, loạn thế thời điểm cũng là tà giáo hưng thịnh thời điểm, người đề xuất lấy đủ loại mục đích mê hoặc nạn dân thờ phụng lung ta lung tung Thần, đối mặt tử vong sống không nổi người sẽ liều lĩnh bắt lại căn này cây cỏ cứu mạng, dù cho trong lòng biết là giả cũng sẽ cố gắng thôi miên bản thân đi tin tưởng, một đám người đáng thương mà thôi.

Điên cuồng đám người đi qua, lưu lại đầy đất tiền giấy cùng cát bụi... lắc đầu, loạn thế xuất anh hùng hào kiệt cái gì không quan tâm, thờ dài:

"Về huyện thành đi, bùa lục không sai biệt lắm đã hết."

Bên khác, một đường tìm kiếm tà ma Trần Viêm gặp tà vật.

Rất nhiều yêu quái đều thích ăn nhân loại, có lẽ là bởi vì nhân tộc trên người có rất nhiều có thể tăng lên huyết khí tu vi đồ vật dụ dỗ những cái kia yêu ma, ngay cả một ít cấp thấp tà vật ăn nhân loại cũng sẽ trở nên lợi hại, tại đây cái khắp nơi thì thể oán hận ngút trời thiên tai thời đại tà ma xuất hiện tỷ lệ vô cùng cao, thu hoạch nhân tộc thì thể hoặc là người sống phương thức càng ngày càng đơn giản.

Mười mấy dân lưu lạc tụ thành một đoàn, nam nhân cầm trong tay côn bổng phá đao run rẩy ngăn tại bên ngoài, bảo vệ trốn ở trong đám người nữ nhân hài tử, chung quanh bảy đầu con nghé đại chó hoang gầm nhẹ xoay quanh, bảy đầu chó hoang không vội vã giết chết con mồi, bởi vì tại đây trên đồng hoang mười mấy người căn bản không chạy nổi biến dị chó hoang, bị ăn sạch là chuyện sớm hay muộn.

Hơn nữa, bảy đầu chó hoang đằng sau còn đứng lấy một cái nam tử, nam tử người ngòm hơi thối, mọc ra cứng tựa như xương vẩy giáp, còn có lông tơ trắng bạc phủ quanh hai cánh tay, đôi mắt đỏ rực, miệng phun sùi bọt mấp.

Mấy đầu chó hoang cũng không bình thường, lông tóc thưa thớt giống như là đạt được làn da bệnh tật lộ ra dưới lông đỏ bừng làn da, trông mắt ứ máu đỏ quỷ dị, miệng không ngừng nhỏ xuống hơi thở nước bọt, toàn thân mọc lên dây leo cùng nấm mốc đỏ rực, vừa nhìn liền biết là cái loại này người chết ăn nhiều không hiểu thấu sinh ra biến đổi thành yêu ma mà vật.

Không phải yêu thú, yêu thú là bình thường sinh vật tiến hóa, cũng không phải yêu ma, yêu ma là thiên sinh địa dưỡng tà khí tiến hóa mà ra, cái này là sinh vật đọa lạc, tục xưng ma vật.

Nắm chặt gậy gỗ nam nhân cố gắng không để cho mình run rẩy, dùng sức nắm chặt gậy gỗ để cho nên khớp xương trắng bệch lòng bàn tay đỏ mœ hời.

"Ngày hôm nay chúng ta không sống nổi! Chính là chết cũng muốn kéo yêu vật đẽm lưng!"

Hán tử khản cả giọng rống to càng giống là cho bản thân động viên.

Đang chạy tới chỗ hoang bỗng nhiên hướng về phía trước nhảy chồm tại nam tử nào đó chưa phản ứng lại trước đó cần bả vai đẽm hấn lồi ra đãm người!

"Ah..."

Mặt khác hai đầu cũng phát động công kích, nhìn cũng không nhìn những côn gỗ kia dễ dàng đột phá phòng tuyến ngậm lấy mục tiêu ra bên ngoài kéo, trong lúc nhất thời cũng nhin không đẽm nữa dân lưu lạc kêu thãm tiếng khóc vang lên...

Loạn thể dân lưu lạc sống đầu đường xó chợ, hung tàn tà vật ăn người uống máu.

Đột nhiên!

Ô ô ô ~ bầu trời truyền đến tiếng xé gió.

Phốc thử một tiếng, một cái dày nặng thước thẳng đẽm một đầu chó hoang đõng ở trên mặt đất, chó hoang nghẹn ngào gào thết làm thể nào cũng không cách nào giã giữa, xa xa, một đạo thân ảnh nhanh chóng tới gần.

Trọng thước đen kịt to hơn cả người, thân thể cao một mét mấy, sau lưng khoác một cái khổng lồ ba lô, hét lớn một tiếng phun ra lửa dọa chạy đãm đang gằm rú chó hoang, không phải Trần Viêm là ai?!

"Rống!"

Mặt khác hai đầu biến dị chó hoang thả xuống con mồi xông về Trần Viêm, biến thành cấp thấp ma vật bọn chúng đã điên cuồng bỏ qua mục tiêu mạnh mẽ cùng nhỏ yếu.

Trần Viêm rút ra vũ khí nhẹ hoành đao, bỗng nhiên một cái tăng tốc từ hai đầu biến dị chó hoang ở giữa lướt qua!

Đứng lại, vẩy sạch sẽ trên đao vết máu bỏ đao vào vỏ.

Mấy đầu còn tại chạy như điên biến dị chó hoang ngã quỵ cuộn cuộn gây nên mảng lớn cát bụi, ngã quỵ sau run rẩy mấy lần cũng lại không có thể đứng lên, sắc bén nghiêng cắt đao nhọn lưỡi đao hầu như cắt nửa cái chó hoang.

Đi đến đầu kia đang đứng gằm rú biến dị nhân loại trước mặt rút ra trọng thước.

Biến dị người hướng Trần Viêm gằm nhẹ không ngừng giã dựa vung hai tay tựa như hai cái khổng lồ cự trảo, Trần Viêm hai tay giơ lên cao cao trọng thước bỗng nhiên nghiêng chém!

Đầu người bay lên lẩn xuống, rơi xuống đất dính đầy tro bụi, huyết dịch nhanh chóng ướt sũng cát bụi đẽm cát bụi biến thành màu đỏ thẫm, không còn đầu thi thể thân kinh phản xạ có điều kiện không ngừng run rẩy.

Vứt bỏ vết máu thu về vỏ đao, trọng thước dù cho không lưỡi cũng có thể tại linh lực gia trì bên dưới trở nên sắc bén.

Phun ra một ngụm lửa thiêu đốt những cái xác.

Mười mấy bà ngoại nhỏ dân lưu lạc quỳ trên mặt đất dập đầu, dù cho cái trán phát xanh cũng không chịu dừng lại.

"Tiên tử xin thương xót mau cứu con ta... Cầu tiên tử cứu mạng ah..."

Bị cần bị thương nam tử nằm trên mặt đất dùng tràn ngập chờ mong ánh mắt nhìn chăm chăm Trần Viêm, không có người muốn chết, theo bọn hấn nghĩ tiên tử là thần tiên không gì làm không đẽm.

Trần Viêm đi đến mấy cái bị cần nam tử trước mặt, nhìn vết thương về sau chau mày.

Biến dị chó hoang nước miếng trong miệng tràn đầy vi khuẩn virus, nhất là ăn nhiều như vậy hư thối thi thể, nước bọt hầu như so một ít rắn độc còn phải mãnh liệt, coi như cắt ra một đạo lỗ hồng nhỏ cũng tuyệt đối không chống nổi ba bốn ngày liền sẽ bởi vì lây nhiễm mà chết, nhất là bên trong một cái nam tử ngực bị cần cái miệng máu chỉ sợ vi khuẩn virus sớm đã xâm nhập nội tạng.

Trần Viêm rút ra trữ vật giới chỉ bên trong hai viên thuốc, một viên cho nam tử uống, một viên cho thoa trên vết thương. Vết thương sùi bọt máu bắt đầu kết vảy, xem như nam tử cứu lại một mạng.

Lại nhìn một cái người khác bị một con chó hoang cắn một ngum thũng ra một cái to bằng cỡ bát nhỏ lỗ hồng trên cổ, lắc đầu từ bỏ.

"Hắn không cứu nổi, mau mau dẫn dò hậu sự."

Nói xong cũng mặc kệ nam tử kia khóc rống người nhà kêu rên lập tức bắt đầu cứu chữa ba cái bị thương nhẹ thành viên, thả xuống rương sách, gỡ xuống treo ở rương sách lên bình nước rót nước rửa sạch vết thương.

Vết thương qua nước rất đau, bị cắn nam tử đau nghiêng răng nghiêng lợi về mặt đỏ lên.

"Nhìn xuống."

Rửa sạch sẽ vết thương nhanh chóng lấy ra gói thuốc vẩy lên bột phấn, tùy tiện tìm đến vải đem vết thương băng bó, cuối cùng lại cho người bị thương cho ăn tiếp theo viên phòng ngừa lây nhiễm đan được, mặt khác hai cái bắt chước làm theo nhanh chóng cứu chữa.

Xử lý xong người bị thương, cái kia trọng thương nam tử đã bắt đầu toàn thân nóng lên nửa hôn mê nói mê sảng, lây nhiễm đã lan tràn ra, vết thương toả ra hôi thối chung quanh mạch máu biến thành màu đen, thần tiên tới cũng cứu không được.

"Người chết chôn đi, an nghỉ a."

Trần Viêm lắc đầu, đọc xong kinh văn siêu tụng oan hồn, lại vác lên cái kia không lồ balo giờ lên thanh trọng thước xoay người rời đi..

Người không phải vạn năng, phó thác cho trời đi.

Có lẽ có người cảm thấy tu vi cao thâm có thể dời núi lấp biển thao túng mây mưa hạ xuống cam lộ hóa giải tình hình thiên tai, ý nghĩ rất tốt, có thể dời núi lấp biển vạn năng tu sĩ cùng thần tiên có gì khác? Tu vi cao thâm như vậy phương thiên địa này có thể nào chứa được, phát tay đại địa xé rách xuất chiều liền có thể cắt ra không trung, tại nhân gian căn bản không có khả năng, đến loại kia tu vi chỉ sợ thiên địa đã sớm đem hắn bài xích ra ngoài, đừng nghĩ lấy đánh bại thiên địa, người sinh tại phiến thiên địa này trưởng thành tại phiến thiên địa này hấp thu phiến thiên địa này linh khí tu luyện, lại như thế nào đánh thắng được thiên địa này?

Loạn thế mạng người như cỏ rác.

Gặp tai hoạ diện tích quá lớn, Bồ Thiên Các cùng mấy cái thánh địa đệ tử phân tán ra tới như cùng đi trong nước ném một nắm cát đảo mắt không gặp ảnh, Trần Viêm tại mấy cái tiểu trấn xoay rất lâu cũng không có thấy cái khác đệ tử, thật là hiểu rõ Thạch Thanh Phong liền tại phụ cận, nha đầu kia mang theo hai cái Linh Hư cùng đệ tử khắp nơi chữa bệnh cứu người, cũng không biết cái này hạn hán lúc nào kết thúc.

Đi lại tại đây trời châu châu bụi đất tung bay trên đường, Trần Viêm ngẩng đầu.

Phương xa chân trời một cổ nhân nhật khối đen tại ở gần, chẳng biết tại sao trong nội tâm phảng phất đối cái kia nhân nhật khối đen rất là phản cảm, thiên tai nhân họa tà ma nổi lên bốn phía, theo thiên tai thời gian dài ra trong thiên địa tà khí càng ngày càng thịnh, nhìn nhìn phương xa, mở rộng bước chân tiếp tục tiến lên...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Huyện thành

Đất đỏ khô cằn, cát bụi che trời..

Gần đây tà giáo càng ngày càng nhiều số lượng càng lúc càng lớn, ít thì hơn mười người nhiều thì hơn nghìn người, dù loại danh hào nghe vang động trời, giáo lí cũng rất là công chính, đương nhiên, ngoài miệng nói không bằng thực tế làm.

Mưu phản người mệnh danh hoàng đế thất đức dẫn tới thiên tai, muốn dẫn dắt mọi người đánh vào hoàng thành diệt trừ bạo quân.

Thôn dân trai tráng bỏ đi, chỉ để lại ở nhà vợ con già cả lão nhân, nói cái gì đi khỏi nghĩa, loạn thế xuất anh hùng. Nạn dân chẳng hiểu cái gì, liền huyện thành ở đâu cũng không biết chỉ biết bảo sao hay vậy, nghe nói bản thân chịu đói chết người nhà đều là hoàng đế nào động đến không nói hai lời theo phản.

Còn thừa không nhiều các gia đình nhà nào cũng truyền tiếng khóc, đều sắc mặt đau khổ, chỉ thấy người lớn không gặp trẻ nhỏ. Thanh niên trai tráng sức dài vai rộng đi mất, chỉ còn để lại đầy thôn vợ góa con côi cùng trẻ nhỏ.

Thật ra thời kì này mười lăm hai mươi tuổi liền nên tính làm trai tráng thanh niên, dưới mười hai là trẻ nhỏ.

Bình dân bách tính thật ra thì rất không dễ dàng, ngày bình thường bị địa chủ hương thân phú thương thậm chí gia đình ác bợ bắt nạt, quanh năm suốt tháng một gần chết thỉnh thoảng liền cơm cũng ăn không no, trên người một chút kia đáng thương mỡ bị người tham lam thối làm lau chỉ toàn, gặp phải phiền phức chi có thể quỳ gối trước tượng thần cầu xin thương hại.

Trong núi trên đường nhỏ, đang cầm lấy một cái dép nhỏ khóc thương cô gái trẻ thấy được hai cái tuổi còn trẻ tiểu đạo cô dắt lấy một đầu to lớn cá sấu đuôi kéo đi.

Nhanh chóng nhận ra đây là cá sấu mấy ngày nay đại não toàn thôn, bắt cóc trong thôn trẻ nhỏ.

Không bao lâu, người cả thôn oanh động, nhao nhao đi ra ngoài. Vô số ánh mắt chăm chú nhìn xuống, Thạch Thủy thon nhỏ thể trạng phát huy ra lực lượng khổng lồ khiếp sợ tất cả mọi người, mỗi một lần đặt chân đều sẽ giẫm ra hố đất.

Rương ba lô, một đồng lớn vũ khí, lại thêm cái kia to lớn cá sấu đuôi, nhìn từ đằng xa đi tựa như cái kia một đồng đồ vật tại tự mình di động. Nếu không phải có Thạch Thanh Phong cũng mang một đồng lớn đồ vật thật có chút kì quái.

Dân chúng quần tình sục sôi, muốn tiến lên trả thù cá sấu nhưng lại không dám tới gần.

Hồi lâu, Thạch Thủy rốt cục đem cá sấu thi thể kéo tới cửa thôn, liên tục nửa ngày thân thể căng cứng đem cái đồ chơi này kéo ra tới một toàn thân sắp tan ra thành từng mảnh, kéo tới địa phương trực tiếp ngay tại chỗ bên trên dùng tay nhỏ cho mình quạt gió.

Đám người rất yên tĩnh, sau đó, có người quỳ xuống.

Người đầu tiên quỳ xuống phảng phất đưa đến dẫn đầu tác dụng, tiếp lấy cái thứ hai cái thứ ba không ngừng có dưới người quỳ.

Thạch Thủy bắt đầu đi đứng lên.

"Ta là Bồ Thiên Các Thạch Thủy, cùng Thạch Thanh Phong, hại người yêu ma đã trừ!"

Rất đơn giản một câu, báo ra danh hào là nhất định, tránh khỏi về sau liền ai làm chuyện tốt đều không hiểu được, nếu là đem công đức che ở người khác trên đầu chẳng phải là buồn bực, Thạch Thủy không phải là cái loại này làm việc thua thiệt người.

"Tiên từ đại ân đại đức mãi mãi khó quên..."

Dân chúng núi hô cảm ơn, một tiếng cao hơn một tiếng, thậm chí có người cái trán đập chảy máu.

Sau đó còn có công việc muốn làm.

Đẻ xuống ruộng rút ra hoành đao bắt đầu bào đỉnh, loại này thành yêu da cá sấu tại Tu Tiên giới giá cả bình thường không có gì đặc điểm, nhưng đối với cái loại vật cổ chảy ra nước Thạch Thủy tới nói cũng được cho là lượng lớn tài sản.

Tay chân gọn gàng hoàn chỉnh lột bỏ da cá sấu, vùng chút thuốc phấn để một bên hong khô.

Dài bảy mét cá sấu thịt tại nạn đói thời đại dùng khô hạn hoa màu nằm lời nói tới nói chính là trời giáng cam lộ, dân chúng ôm lấy vì em bé báo thù cùng nhét đầy cái bao tử hai loại tâm tư vui vẻ phân giải cá sấu.

Thịt yêu thú so bình thường thịt thú vật trân quý, ăn có thể tăng thêm khí huyết tăng thêm khí lực.

Cơm tối ăn rất sung sướng, bị coi như hai cái Tiên Nhân Thạch Thủy cùng Thạch Thanh Phong nhận niềm nở chiều đãi, cá sấu thịt luộc lửa đốt làm ra bốn loại đa dạng cho Bạch Vũ Quân.

Trẻ em còn sót lại cuối cùng cũng có thể dễ nhận nhìn nhiều ngày hài tử đi ra ngoài chơi đùa, không còn nữa lo lắng bị yêu ma tập kích, thôn xóm rất cực nhiều tia sinh khí.

Mất đi hài tử gia đình nhen lửa bó đuốc, dùng cây gỗ giờ cao hài đồng mặc qua quần áo chiếu hồn...

Từng tiếng kêu gọi tại bầu trời đêm quanh quần, hi vọng chết ở phương xa hài tử linh hồn có thể tìm tới về nhà đường về...

Hai nàng mang về cá sấu yêu thi thể cũng mang về hài tử tin qua đời, phá hủy bọn họ đáy lòng cuối cùng cái kia một tia hi vọng... Tốt xấu cũng không rõ, khả năng có rất nhiều người sẽ vì đau buồn mà sinh bệnh, thời đại hạn sinh bệnh là muốn chết, nhưng các nàng cái gì cũng không làm được.

Trẻ tuổi mẫu thân tê tâm liệt phế, gất gao ôm đồ chơi trống lúc lắc...

Đồng lửa phía trước, Thạch Thủy ngồi xổm ở lửa trước ôm hai chân cái cảm thả trên đầu gối, hỏa diễm đom đóp vang vọng, tiếng khóc còn tại bên tai lượn lờ, không có mừng rỡ cũng không có bi thương, chỉ là cảm thấy cô độc.

Thạch Thanh Phong thờ dài nhìn qua tiêu điều thôn xóm, không có nghĩ lại, kêu gọi tỷ tỷ cuốn lên da cá sấu xách trong tay trong đêm đi hướng huyện thành.

Trăng tròn giữa trời, ánh trăng trong ngần rơi rải, hai cái thân ảnh màu trắng đi tại yên tĩnh trên đường, vắng lặng, yên tĩnh.

Vài ngày sau..

Trần Viêm lưng vác một cái khổng lồ ba lô đi tới thôn trấn bên trong, hơi có chút kinh ngạc, bên đầu thôn đặt lấy một cái khổng lồ cá sấu thi thể, đã bị lọc xương, chỉ còn lại đồng xương trắng đang bị mấy con chó hoang quạ đen gặm lấy.

Hơi có chút chán nản, cá sấu bị tiền trừ tự nhiên là việc tốt, nhưng không phải bản thân ra tay hơi có loại mất mát cảm giác, thật tốt một cái đối thủ. Bèn hướng về huyện thành mà đi.

Huyện thành.

Ninh Lệ dẫn theo một túi đồ ăn dạo phố, đi còn tại buôn bán quyền quý cửa hàng mua chút bánh ngọt, mua thêm một chút muối ăn, còn phải chuẩn bị chút buộc tóc dùng dây buộc tóc,, mấy ngày gần đây nhất một mực tóc tai bù xù, đẹp mắt là đẹp mắt chính là có thể hấp lấy.

Không có cách, mỗi ngày luyện đan muốn luyện gần trăm lò, mặc dù luyện đan thuật của nàng sáng tận cổ kim, nhưng mà không chịu nổi số lượng lớn. Dù sao thân thể này cũng mới Luyện thể tu vi, Hóa Linh còn chưa vào, muốn luyện một hơi ba bốn nghìn viên đan dược tự nhiên là không thể nào.

Hơn nữa, còn đặc biệt luyện chế đặc thù đan dược cho phạm nhân phục dụng, chất lượng không được quá tốt. Phạm nhân ăn chứa quá nhiều linh lực đan dược sẽ sinh ra ngộ độc linh lực, nhẹ thì tiêu chảy, nặng thì toàn thân xương cốt cháy thành than, máu sôi sùng sục, thịt đốt thành tro mà chết.

Thật hâm mộ mấy người có thể đi trừ yêu diệt ma đầu. Mấy cái nữ nhân của Vũ Lâm cũng đều đã là Kim Đan tu vi, đều chạy đi trừ tà hết sạch rồi. Bản thân nàng hiện nay cũng chỉ vẹn vẹn có lấy Luyện Thể kỳ tu vi, tại loạn thế này cũng chẳng thể đánh ra nổi cái gì.

Mệt mỏi, về nhà ngủ.

Lại nói nằm ở trên giường trong chán thật là thoải mái, thật ra thì nàng cũng là một cái lười biếng, ừm, vất vả luyện đan cực cực khổ khổ mấy ngàn năm công hóa đã tràng, bản thân cũng nên thật tốt ngủ nướng.

Ngủ chưa tới mơ mơ màng màng đầu choáng váng, bên ngoài ồn ào, ồn ào thanh âm thông qua hai tầng lầu gỗ cái kia kiên cố vật liệu gỗ chấn động không chút nào lãng phí truyền lại cho Ninh Lệ, có đôi khi tinh thần lực mạnh mẽ sinh ra chấn động năng lực cảm ứng quá mạnh cũng không tốt.

Con mắt nửa mở híp lại đi đến lầu hai phía trước cửa sổ, đỉnh đầu ráng đỏ mới đến sắp tới.

Phát giác nơi xa có hỏa diễm, hẳn là huyện thành cửa thành lầu toàn bộ cửa thành lầu bị nóng rực hỏa diễm bao bọc, làm sao? Lửa trại tiệc tối cũng đã thịnh hành đốt cửa thành lầu?

Nhanh chóng phát giác, sự tình có chút không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyện Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Miếu Thành Hoàng

Ngoài cửa rất hoảng loạn, người dân chạy thét lên kêu khóc rối bời, Ninh Lệ giúp mấy cái sư tỷ đem dược vật cùng những vật khác chuyển tới hậu viện trong một gian phòng, đồ vật rất tạp, chờ chuyển xong đã trời tối.

Bên ngoài đầu đầu cũng có bó đuốc, bóng tối hạ xuống càng là khiến một ít nội tâm bóng tối người không kiêng nể gì cả, tiếng đập cửa cùng nữ nhân thét lên tràn ngập bầu trời đêm..

Đóng lại cửa trước then cài tốt, lại cầm mấy cây cột chèn cửa.

Không phải nói Ninh Lệ cùng mấy cái sư tỷ đánh không lại những cái kia loạn dân sợ bọn họ, nhưng thật ra là không có cách nào ra tay, người tới xông tới khẳng định giết đồ, hai mỹ nữ đặt cái này nếu là không có chút ý nghĩ mới gặp quý, đối phương nếu là đánh, như vậy chỉ có thể giết người, các sư tỷ không muốn giết người mới ngăn cửa.

Đứng tại lầu hai nhìn lại, trong màn đêm cả huyện thành đầu đầu cũng có ánh lửa.

Mấy cái gia đình giàu có bị công phá, đêm không hết lưu dân vượt qua tường rào tiếp lấy bên trong truyền ra kêu rên kêu thảm, đại môn bị mở ra, đám người tràn vào, gia đình kia Ninh Lệ biết, là trong huyện thành làm lương thực cùng muối lậu buôn bán đại thương nhân, đêm nay, hẳn bị lưu dân đẩy ra ngoài dùng loạn côn hòn đá đập chết tại đầu phố.

Không chỉ là nhà giàu, ngay cả người nghèo khó bản cùng nhà cũng không thể chạy trốn điều xấu.

Một đám hán tử tràn vào gia môn, hành hung nam nhân cướp đi lương thực cùng nữ nhân, thậm chí kết bè kết đội bên đường làm nhục.

Ở niên đại này làm nữ nhân rất đau xót.

"Sur tỷ, chúng ta... Có muốn hay không làm gì đây."

Ngụy sư tỷ vẻ mặt cô đơn thờ dài hỏi một bên khác Trương Nhu sư tỷ.

"Chúng ta cái gì cũng không làm được, tràn vào huyện thành mấy chục vạn người, mấy người chúng ta ngăn không được trong lòng người ma quỷ."

"Nếu như đêm nay giết người, sư môn có thể hay không trừng phạt?"

"Sẽ không, chúng ta không phải loại người cổ hủ, thị phi minh bạch vẫn có thể phân rõ, bất quá vẫn là không nên giết người tốt, Ngụy sư muội, ta mệt rồi, ai..."

Loảng xoảng bang ~!

Nghe như có người leo cửa.

Ninh Lệ lắc đầu, nữ nhân tâm vốn chính là yếu đuối, tại loạn thế càng là yếu đuối. Trương sư tỷ hẳn cũng là người có chuyện xưa, không thể trách. Nhưng Ninh Lệ có thể từ một cái yếu đuối nữ nhân tu lên tới tận Tiên Đế cảnh giới, không nói thiên phú, tâm thái có thể nói là giết từ trong núi thầy biến máu đi ra.

Nhẹ nhàng há miệng, một đạo nóng rực đan hỏa phun đi ra, tựa như cực độ nóng rực con rắn uốn lượn đi ra ngoài.

Tiền viện đại môn bị người đập mạnh, ồ ào tụ tập đại khái hơn hai mươi người.

Từ nha môn mượn dùng sân nhỏ đại môn bị những cái kia hán tử đập lung la lung lay, đã có người bắt đầu nhảy tường vào trong sân mở cửa, trên cửa dính Bồ Thiên Các huy hiệu không có phát huy ra tác dụng vốn có, cũng khó trách, phổ thông bách tính không có mấy cái biết cái gì là tu sĩ, sớm bị kẻ sĩ dùng đủ loại thủ đoạn biến thành ngu dân.

Cửa chính.

"Đi vào trước tiên đem đại môn mở ra! Đừng để nhà này người chạy!"

"Lão đại... Bên trong mở không ra..."

Nghe xong lời này bên ngoài chờ lấy mở cửa cướp sạch hán tử nổi giận, cái gì gọi là bên trong mở không ra, chẳng lẽ muốn từ bên ngoài mở ra ư? Nghĩ không ra thủ hạ như vậy ngu xuẩn.

"Có phải hay không ở bên trong tìm tới đồ tốt muốn nuốt một mình? Tiểu tử thôi không muốn sống nữa!"

Người ở bên trong nghe xong nhất thời luống cuống.

"Oan uổng ah lão đại... Trong này dùng mấy cột to chặn cửa, chúng ta mở không ra ah..."

Dùng cây cột chèn cửa?

Lần đầu nghe nói có người thế mà cầm cây cột chặn cửa, đi vào hai người cũng đều là ngày thường ăn không no người gầy, muốn khiêng cây cột còn không bằng đập đầu chết, ngay tại một đám điên cuồng loạn dân cân nhắc là muốn toàn bộ leo tường đi vào vẫn là đổi một nhà tiếp tục cướp, trên tường rào xuất hiện thân ảnh.

"Nửa đêm phá cửa thật ồn ào."

Vừa dứt lời, một đạo hỏa diễmập tới, đem mấy cái chui vào bên trong cửa đốt thành tro bụi. Đan hỏa tiêu chuẩn do Bồ Thiên Các miễn phí cung cấp đối tu sĩ hơi cao cấp tí không có tác dụng, đối phạm nhân cũng đã là chí tử.

Nghe bên trong truyền ra tiếng gào thảm thiết, bên ngoài nhanh chóng sợ hãi thoái lui.

"Muốn chạy?!"

Ninh Lệ cười gằn, giơ tay lên, một đoàn khủng bố đan hỏa to lớn ngập trời hạ xuống, thiêu cháy hết thầy mấy người ở bên ngoài cửa. Không cần quan tâm bọn hán cảnh giới hay là tu vi, phạm là làm việc ác người đều muốn tận diệt.

Bên khác.

Đứng tại hỗn loạn trên đường phố, Tiểu Thanh một thân áo thanh không biết nên đi đâu, nên làm gì.

Chủ nhân cho nàng hai cây đao, mỗi cây đều xem xét bất phàm, nhưng là có nên chém người?! Chém giết xong có thể có người hô lớn nghiệt súc sau đó bị bắt lại trói ném vào gánh xiếc?

Quả nhiên vẫn là không nên xuống núi tốt. Bách Đoạn Sơn Mạch tháng ngày không êm đẹp nhưng phồn vinh, xuống núi không chỉ có khắp nơi náo phi còn có hô hào trừ yêu diệt ma thực tế là thu thập vật liệu luyện đan đại anh hùng, xuống chưa được hai ngày liền bị bắt làm tọa kỵ, bây giờ còn đang băn khoăn có nên giết người.

Quan binh tan tác chạy trốn, trong huyện thành loại trừ số ít người có thể chạy trốn phần lớn người bị vây ở bản thân trong nội viện chờ đợi cướp sạch, bên cạnh thỉnh thoảng có ôm đủ loại đáng giá đồ vật chạy qua lưu dân, tơ lụa, tiền bạc, lương thực, còn có những cái kia nữ nhân rất đáng thương đều là ăn cướp mục tiêu.

Thấy có cái phản tặc nhìn thấy mình, hai mắt lộ ra hung quang, vung đao lên chém.

Đã không biết nên làm gì, như vậy tùy tâm tính đi.

Ở Bồ Thiên Các mấy tháng, không khỏi có thêm vài phần nhân tính.

Tiểu Thanh nâng đao trở mình vào nào đó hộ sân nhỏ, trong sân có bảy cái hán tử vây quanh ở thót đá phía trước, cối xay bên trên nằm cái mười ba mười bốn tuổi tiểu nha đầu, trong phòng hai cô chủ hộ thị thể, bảy người trong sân mượn bó đuốc chiếu sáng cười như điên thi bạo, cười vô cùng thoải mái, tiến hành phá thành sau thường gặp hành động.

Ánh đao lướt qua bảy viên đầu người rơi xuống đất, nhảy lên đầu tường trở mình vào một nhà khác.

Đêm nay, Tiểu Thanh triệt để phóng thích sâu trong linh hồn hung tính...

Tại đây người người cảm thấy bất an hỗn loạn trong huyện thành, một áo trắng nữ tử cầm đao điên cuồng chém giết, nhất là làm nhục nữ tử người đều bị lưỡi dao chém đầu, giết người càng nhiều Tiểu Thanh càng là tức giận, thăm tạo làm nhục nữ nhân trong đó không thiếu mười tuổi trái phải nữ đồng, cái kia từng trưng miệng thối làm người ta hít thở không thông miệng rộng tại những cái kia nữ oa trên người tàn phá bừa bãi, giết một cái còn có mười cái, cùng là người đáng thương vì sao trưng tàn?

Từ ác nhân trong tay cứu nữ hài bị Tiểu Thanh tập trung ở miếu thành hoàng bên trong bảo vệ.

Rất nhanh, một đội hơn trăm người giờ bó đuốc bốn phía dạo chơi thô bình nhìn thấy những cái kia quần áo xóc xếch nữ hài, nhất thời khí huyết dâng lên cười ha ha vây công miếu thành hoàng.

Tiểu Thanh đứng ở trước cửa vung đao bức lui thô bình!

"Tiểu nương tử đủ cay, nhanh! Cầm xuống nàng tuyệt đối đừng làm bị thương ~!"

Thô bình lộn xộn xông lại.

Mặt không thay đổi Tiểu Thanh chớp mắt, nhân loại đồng tử biến thành thú loại đồng tử dọc, bỗng nhiên mở miệng lộ ra hai cái sắc nhọn răng độc hướng về phía thô bình gào thét!

"Hí ~!"

Thô bình sợ hãi chặt vật lui về phía sau.

"Quý a... Có quý a... Chạy mau..."

Bị dọa phát sợ thô bình đánh toi bồi liều mạng chạy trốn, trong chớp mắt miếu thành hoàng cổng không có một ai.

Ngẩng đầu nhìn tượng thờ, miếu Thành Hoàng Thành Hoàng lão gia cũng không tự mình bảo hộ được, còn nhờ đến cái nữ tử bảo hộ dùm. Nữ tử cũng thôi, vẫn là nhờ đến một con rắn yêu bảo hộ, quả là bên trong mìa mai cực hạn.

Thu về răng độc hai mắt bình thường, quay đầu nhìn nhìn miếu thành hoàng bên trong những cái kia quần áo xóc xếch ô ghen ngào nuốt khóc nỉ non nữ hài, Tiểu Thanh cầm song đao đứng ở trước cửa không nhúc nhích...

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Trong huyện thành chiến loạn

Tiểu Thanh canh giữ ở miếu thành hoàng trước cửa trợ giúp những cái kia tránh né tại trong miếu nữ hài, được cứu nữ hài càng ngày càng nhiều, nữ nhân tiếng khóc dẫn tới một đám lại một đám lưu manh vô lại, thân ảnh màu trắng đao pháp càng ngày càng thành thạo, đến lúc công tích tụ cao hơn một mét thì thể sau lại cũng không ai dám tới gần miếu thành hoàng.

Nghiệt súc cũng được, cầm thú cũng tốt, người khác thích nói cái gì liền nói cái gì, dù sao ngày hôm nay sẽ không nhượng bộ nửa bước.

Bảo vệ không chỉ là những cái kia đáng thương nữ hài, càng là tại kiên định bảo vệ tốt đồng dạng thân là nữ tử bản thân, cái này chấp niệm, không thể vứt bỏ.

Loạn quân không có khả năng lui về phía sau rồi khỏi ngược lại tiến đánh nơi khác, lân cận chỉ có tòa thành trì này có đầy đủ bọn họ đồ ăn lương thảo, vắng vẻ tiểu trấn thôn xóm căn bản nuôi sống không được nhiều người như vậy, loạn quân không có hậu cần chỉ có đánh một chỗ đồ ăn một chỗ, ăn sạch lại mang theo nội thành không còn thức ăn dân chúng đi ăn một cái khác thành trì.

Vì lẽ đó, loạn quân nhất định phải công phá tiểu thành, ăn sạch, cướp sạch, nội thành có thức ăn ngon rượu ngon còn có mỹ nhân.

Càng hưởng hồ chém giết vào trong thành có thể moi móc mộ tổ nhà giàu bên trong vàng bạc châu báu. Thứ này nhưng là đồ tốt. Thời đại này thịnh hành người chết nhập thổ vi an, tuần táng đồng nam đồng nữ hoàng kim vạn lượng ngọc ngà châu báu cái gì đều không hiếm lạ, còn có đại lượng thần bảo giữ cho thi thể không hư thối.

Tại trong mắt Vũ Lâm mấy cái này chẳng đáng là gì, thần bảo ướp xác thi thể ngàn năm không hư thối gì đó trong mắt hắn đều là cùng ướp dưa muối không sai biệt lắm, cách làm khác nhau nhưng mà kết quả giống nhau đến kinh ngạc. Bất quá tại trong mắt phản quân đây nhưng là chân chính trời cho ngân khố kho bạc ah.

Chân trời màu trắng bạc, điên cuồng một đêm tà ma bởi vì mỗi một tạm thời ngừng lại.

Những cái kia nữ hài vẫn như cũ mặt lộ vẻ kinh hoàng vẻ mặt sợ hãi, nhà các nàng mọi người không còn, dù cho sống cũng rất ít có người có thể lại tiếp nhận các nàng, có lẽ không bao lâu liền sẽ có bảo thủ người nhảy ra đưa các nàng nhét vào lồng heo ngâm xuống nước.

Không bảo vệ được nữ nhân lại cảm nữ nhân trút giận, thật đúng là không biết xấu hổ đến cực hạn.

Ngồi tại trước miếu trên thềm đá, tay phải cầm đao vô trụ đất, ngón tay cái một cái gãy hoành đao bắn ra lại hạ xuống, lưỡi đao tiếng ma sát làm người ta không dám phụ cận.

Không xa..

Phùng phục..

Lửa thiêu ngút trời, bên trong ngọn lửa là Trần Viêm đứng đó, đằng sau có tầm vài ngàn nạn dân, một thân tu vi Hóa Linh trung kỳ bốc lên tận trời, theo sau là chí cao vô thượng lửa đỏ, lửa đỏ hóa thành hư ảnh sư tử, rống lớn một phen, tựa như một đầu thú cười của thần linh giáng lâm, phẫn nộ với tà ma bên trong dân chúng.

Vô số phạm nhân trang bị đơn sơ run rẩy hết lớn, bị dọa chạy về phía sau, nước tiểu cùng phân văng ra, ô ứ.

Trần Viêm không thu hồi thú hỏa, mặt mũi, nhìn về phía đằng sau những nạn dân, lại nhìn về cách đó không xa ngập mùi máu miếu Hoàng Thành, lửa đỏ ngập trời bao phủ lấy những nạn dân này cũng đồng thời là bảo hộ, tiền bọn hắn về miếu Hoàng Thành.

Cùng lúc một dạng, Vũ Tiêu Linh, Thạch Thủy cùng Thạch Thanh Phong cũng dẫn theo bốn ba nạn dân đi về miếu Hoàng Thành.

Huyện thành có 8 cổng, chỉ có duy nhất một cổng bị phá, nguyên vốn mấy chục vạn đại quân không chỉ có phạm nhân tiến công, hẳn còn có cả tu sĩ, rất may không có gặp được. Ngoài mấy nữ ra còn có mười mấy người khác cũng dẫn theo các nạn dân tiến vào miếu, không có cách, quanh đây chỗ này là chỗ tập trung to nhất, dễ thủ hơn nữa khó công.

Vũ Tiêu Linh cùng Tiểu Điều hai cái phát ra tiếng hét lớn, cùng tạo thành một loại hình thương thế trận, Hoàng Kim Cự Thương bắn ra khiến cho mấy trăm người cản đường hết thấy hóa thành một bãi máu, mà vô số người khác cũng hãi hùng rút lui.

Nhân cơ hội đó dạt theo mấy ngàn người tiến vào miếu Hoàng Thành, chẳng biết có đủ chỗ trú hay không.

Trên đường đi giết thêm một đám. Xung hô cái gọi là vì muôn dân trăm họ người cùng khổ nghĩa quân thủ lĩnh sẽ không để ý chết bao nhiêu người, cùng lắm thì phá thành sau đem tiểu thành nam đình mang theo lại có một nhánh đại quân.

Vũ Tiêu Linh đi tới trước miếu, ngừng đầu, nhìn thấy trước miếu có một cái áo trắng nữ hài trần thủ, hai tay hai thanh xích sắc trường đao, nhìn qua là biết trường đao bất phàm, bèn tiếp tục dạt người đi tới trước, gật đầu chào hỏi.

Cảm giác yêu khí, hóa ra là một đầu yêu tu, cảm thán người không bằng thú.

Kỳ thật cũng không lạ, lúc tiếp đón Vũ Tiêu Linh Tiểu Thanh đang tu luyện trong Thôn Thiên Tháp, không đi ra gặp mặt.

Chẳng mấy chốc, bên ngoài miếu hoàng thành đã có mười mấy tu sĩ đứng đầy, gần như toàn bộ Bồ Thiên Các đệ tử ở bên trong huyện thành tụ tập cả lại.

Bồ Thiên Các bên trong môn phái sư huynh sư tỷ, Trần Viêm, Thạch Thủy, Thạch Thanh Phong, Ninh Lệ cùng Vũ Tiêu Linh đều tập trung lại. Còn có thêm mấy cái khác môn phái đệ tử.

Lại thêm một đầu nào đó rần.

Nạn dân được bảo hộ, nhưng các quý tộc rốt cục nếm đến quả đắng, những loạn quân kia đều là chút gặp phải bóc lột ức hiếp quá ác cùng đường mặt lộ người, đương nhiên, dẫn đầu không tính, thế nhưng là dẫn đầu chỉ có thể dựa thế mà không cách nào toàn quyền khống chế, loạn thế nhân tâm biến, giết vào trong thành đoạt nhà giàu là mỗi một cái loạn quân tâm nguyện lớn nhất.

Phòng đoán nội thành cao hứng nhất chính là những cái này tín ngưỡng Tà Thần bệnh tâm thần, từng cái lời thề son sắt nói sắp sửa nghênh đón Thiên Phạt, chỉ có tín ngưỡng cái gọi là Chân Thần mới có thể có đến giải thoát, trong lúc nhất thời xôn xao.

Ánh lửa chiếu sáng tiểu thành, đâu đâu cũng có lửa, nhất là mấy cái cửa thành lâu biến thành to lớn bó đuốc.

Tại đây cái cổ xưa thời kì ban đêm có thể đạt tới toàn thành sáng rực trạng thái loại trừ ăn tết cùng tháng giêng mười lăm cũng chỉ có thành phá, đâu đâu cũng có người, đâu đâu cũng có người chết, mùi máu tươi khó ngửi gay mũi, có người lại còn nói cái gì mùi máu tươi mỹ vị, đây chẳng qua là đối với mãnh thú mà nói, cổ này gì sắt mùi vị ai ngửi đều khó chịu.

Nào đó nhà giàu công, trang phục lộng lẫy nam tử cùng quân gia nhìn hung hãn loạn binh kinh hoàng không dứt.

"Mấy vị đại hiệp... Là nhà ta dẫn người mở cửa thành... Đừng... A..."

Hoa phục nam tử cùng quân gia chết thảm, cầm đao giết người hung nam tử khạc đờm.

"Nói cái gì lung ta lung tung nghe không hiểu, các huynh đệ! Đoạt tiền cướp của, nam giết nữ nhân hiệp! Thiên kim tiểu thư về ta ha ha ha ~ "

Xa hoa trong đại viện vang lên nam nhân trước khi chết kêu rên cùng nữ nhân khóc chửi.

Nơi xa, một đám hơn trăm loạn binh đang tại chặt chém thanh lâu cửa sổ, bên trong nữ nhân sợ hãi kêu cùng tiếng khóc sâu sắc kích thích đêm tối ánh lửa chiếu rọi hán tử, chặt chém lúc phảng phất toàn thân hăng hái, không dám phóng hỏa, sợ thiêu chết bên trong những cái kia thiên kiều bá mị gái bán nghệ cùng xinh đẹp kỹ nữ.

"Ha ha ha ~ mỹ nhân đừng vội ~ ca ca liền muốn tới đi ~ "

Mảnh gỗ vụn bay tán loạn lung la lung lay, trong thanh lâu oanh oanh yến yến bọn họ sợ hãi, sợ hãi bị ngoài cửa những người điên kia chơi đùa chết, cho dù không chết cũng không có kết quả tốt, thương thảo rất lâu, tại cái nào đó gái bán nghệ dẫn dắt bên dưới tất cả mọi người vụng trộm từ cửa hông chui vào hẻm nhỏ chạy trốn.

Thành phá thời điểm có rất ít vận khí tốt người có thể nấp đi tránh thoát một kiếp, cho dù giả dụ một đêm cũng tránh không khỏi ban ngày lòng bắt cướp sạch, phá thành về sau loạn binh chèn chén say sưa chỉ ít có thể duy trì liên tục mấy ngày, rất khó có vận may tránh thoát loạn tai, chẳng qua là nhận bản năng thúc đẩy liều mạng chạy trốn giả dụ mà thôi, như là rơi xuống nước người cầu sinh dục.

RẦM RẬP!

Phản binh không chỉ có người bình thường, càng là có tu hành tại nhân gian tán tu gia nhập, lấy tiếng phụ trợ người hiền thảo phạt ác đồ, thảo phạt bên trong kinh đô những cái kia tà ma chúng hoàng đế hoạn quan vì tư lợi, vì tham sân si khiến cho dân chúng lâm than.

Nhìn lấy những cái kia âm âm binh giáp cảm giác có chút ý tứ, binh giáp chính giữa trộn lẫn rất nhiều tu sĩ cùng ma tu cao thủ, đúng, thiên hạ đại loạn chính là ma tu kỳ ngộ, làm sao lại bỏ lỡ, lại là mấy cái cùng Ma môn hợp tác thế gia.

Chi này binh trận hẳn là phản loạn người hạch tâm tinh nhuệ, trang bị tốt tại cái khác mang theo mà đến tạp binh cùng nạn dân, nghiêm chỉnh huấn luyện, người mặc thiết giáp phối hợp ăn ý, sợ là sau lưng quý tộc thế gia đập rất nhiều gia sản mới kiếm ra như thế một nhánh binh giáp đại quân, phổ thông bách tính khỏi nghĩ làm sao có cái này.

Chỉ ít người người là Hóa Linh kỳ đều đã là hiếm có.

Ầm ầm

Mấy ngàn người binh sĩ đang sầm sập lao tới, binh hồn tựa một đầu hùng yêu ngẩng cao đầu rống lớn, ầm ầm bên trong còn có không đếm nổi Trúc Cơ cùng Kim Đan tu sĩ đang tại xông lên. Khí thế ngập trời, mà một bên trấn thủ trước miếu hoàng thành, Kim Đan kỳ, Trúc Cơ còn có mười mấy cái tu vi yếu hơn đệ tử cũng kết trận.

Chuẩn bị nghênh chiến, khí thế ngập trời, hai bên đã sẵn sàng lao vào nhau, Bồ Thiên Các trận pháp đã sẵn sàng nghênh tiếp đón địch, mà bên kia phản tặc binh lính đã sẵn sàng liều chết, binh giáo tuốt ra, hùng binh chỉ hồn rống lớn, sát khí ngập trời.

Đột nhiên.

Ngã tư đường một bên khác, một cái máu me khắp người ba bốn tuổi tiểu nữ oa ô ô khóc, mờ mịt đi lên phía trước, kêu gọi cha mẹ.

"Cha... Mẹ... Các người ở đâu ô ô..."

Đang giữ trận các đệ tử đột nhiên dừng lại, ánh mắt lảng lảng nhìn chăm chú tiểu nữ oa kia, đối phương binh lính cũng đứng sững lại, không tiến lên nữa nhìn chăm chăm hải tử, thế mà vừa mới huyết sát ngập trời cả hai bên cùng lúc an tĩnh quỷ dị xuống, phảng phất bị nữ oa tiếng khóc sở kinh quấy nhiễu mà ần núp.

Nữ oa từ cháy hừng hực nhà đi về trước qua, từ trong đồng thi thế ở giữa đi qua.

Chỉ là cái đang tìm nhà em bé, đáng tiếc, nàng vĩnh viễn cũng tìm không thấy cha mẹ tìm không thấy nhà ở đâu, chiến loạn hủy tất cả, có lẽ nhiều ngày sau bên đường sẽ thêm một cái chết đói bản thủ tiểu nữ hải, lại hoặc là bị người buôn bán, chiến loạn thay đổi cuộc đời của nàng, cùng nàng đồng dạng hải tử còn có rất nhiều rất nhiều.

Hai người trung niên vợ chồng quý hồn sắc mặt bi thương đi theo tìm kiếm cha mẹ nữ oa sau lưng, nhân quý khác đường thiên nhân vĩnh cách, vong hồn có ý ràng buộc không chịu rời đi, liếm độc tình thâm, lúc này lại cái gì cũng không làm được.

Yên tĩnh, tĩnh mịch, đêm không hết binh giáp cùng đèn thờ bên trên mười mấy thân ảnh lảng lảng nhìn lấy, nhìn lấy nữ oa từ ngã tư đường xuyên qua đi hướng một cái khác con đường, tìm kiếm vĩnh viễn cũng sẽ tìm không thấy cha mẹ, kì thật đã từ lâu là người của hai phương thế giới.

Như có không thể nói rõ ẩn ý.

Nữ oa đi qua ngã tư đường, tiếng khóc đi xa, không biết là ai hét lớn một tiếng, chém giết lại lần nữa nổi lên, binh giáp rầm rộ tiến lên, binh lính chính giữa nhẩy ra một đám cao thủ lao thẳng tới đèn thờ!

Thế mà có đến gần trăm cái cao thủ ần núp, càng có mười cái thân ảnh giả bộ nhẩy tới nhưng kỳ thật là bay, thấu rõ Kim Đan tu vi, thật là ần núp sâu kín đâu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Tại Huyền Huyền Soát Nhân Vật Chính Làm Lão Bà* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.